

Novi Zavjet

Sadržaj

Evanđelje po Mateju	1
Evanđelje po Marku	21
Evanđelje po Luki	34
Evanđelje po Ivanu	55
Djela apostolska	71
Poslanica Rimljanima	91
Prva poslanica Korinćanima	100
Druga poslanica Korinćanima	108
Poslanica Galaćanima	114
Poslanica Efežanima	117
Poslanica Filipljanima	120
Poslanica Kološanima	122
Prva poslanica Solunjanima	124
Druga poslanica Solunjanima	126
Prva poslanica Timoteju	127
Druga poslanica Timoteju	130
Poslanica Titu	132
Poslanica Filemonu	133
Poslanica Hebrejima	134
Jakovljeva poslanica	140
Prva Petrova poslanica	142
Druga Petrova poslanica	145
Prva Ivanova poslanica	147
Druga Ivanova poslanica	150
Treća Ivanova poslanica	150
Judina poslanica	151
Otkrivenje	152

Matej

POGLAVLJE 1

1 Knjiga roda Isusa Krista, sina Davidova, sina Abrahamova.
2 Abraham rodi Izaka; a Izak rodi Jakova; a Jakov rodi Judu i njegovu braću;
3 Juda rodi Faresa i Zaru od Tamara; a Phares rodi Esroma; a Esrom rodi Arama;
4 Aramu se rodi Aminadab; a Aminadab rodi Naassona; a Naasson rodi Salmona;
5 Salmon rodi Booza od Rachaba; a Booz rodi Obeda od Rute; a Obed rodi Jišaja;
6 Jišaju se rodi kralj David; a kralj David rodi Salomona od Urijeve žene;
7 Salomonu se rodi Roboam; a Roboamu se rodi Abia; a Abija rodi Asu;
8 Asi se rodi Josafat; Jošafatu se rodi Joram; Joramu se rodi Ozija;
9 Ozija rodi Joatama; a Joatamu se rodi Achaz; Ahazu se rodi Ezekija;
10 Ezekiji se rodi Manaše; a Manase rodi Amona; a Amonu se rodi Jošija;
11 Jošiji se rodi Jehonija i njegova braća otprilike u vrijeme kad su bili odvedeni u Babilon.
12 I nakon što su dovedeni u Babilon, Jehoniji se rodi Salatiel; a Salathiel rodi Zorobabel;
13 Zorobabelu se rodi Abiud; a Abiud rodi Eliakima; Eliakimu se rodi Azor;
14 Azoru se rodi Sadok; a Sadoc rodi Achima; Akimu se rodi Eliud;
15 Eliudu se rodi Eleazar; Eleazaru se rodi Matan; Matanu se rodi Jakov;
16 Jakov rodi Josipa, muža Marije, od koje se rodi Isus, koji se zove Krist.
17 Dakle, svih je naraštaja od Abrahama do Davida četrnaest naraštaja; a od Davida do preseljenja u Babilon četrnaest naraštaja; a od preseljenja u Babilon do Krista ima četrnaest naraštaja.
18 Rođenje Isusa Krista bilo je ovako: kad je njegova majka Marija bila zaručena s Josipom, prije nego što su se sastali, nađe se da je trudna od Duha Svetoga.
19 Tada je Josip, njezin muž, koji je bio pravedan čovjek i nije je htio javno sramotiti, htio ju potajno otpustiti.
20 Ali dok je razmišljao o tim stvarima, gle, anđeo Gospodnji ukaza mu se u snu govoreći: Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, svoju ženu, jer ono što je u njoj začeto je od Duha Svetoga.
21 Ona će roditi sina, a ti ćeš mu dati ime ISUS, jer će on spasiti svoj narod od njegovih grijeha.
22 Sve se to dogodilo da se ispuni što je Gospodin rekao po proroku:
23 Evo, djevica će zatrudnjeti i rodit će sina i nadjenut će mu ime Emanuel, što znači: S nama Bog.
24 Kad je Josip ustao iz sna, učinio je kako mu je rekao anđeo Gospodnji i uzeo svoju ženu.
25 I nije je upoznao dok nije rodila sina svoga prvorođenca; i on mu dade ime Isus.

POGLAVLJE 2

1 Kad se Isus rodio u Betlehemu u Judeji u dane kralja Heroda, gle, mudraci s istoka dođoše u Jeruzalem,
2 Govoreći: Gdje je onaj koji se rodio kralj židovski? jer vidjeli smo njegovu zvijezdu na istoku i došli smo mu se pokloniti.
3 Kad je to čuo kralj Herod, uznemiri se i sav Jeruzalem s njim.
4 I okupivši sve glavare svećeničke i pismoznance narodne, upita ih gdje se Krist treba roditi.
5 Oni mu rekoše: "U Betlehemu u Judeji, jer ovako je pisano kod proroka:
6 A ti, Betleheme, u zemlji Judinoj, nisi najmanji među knezovima Judinim: jer će iz tebe izaći namjesnik, koji će vladati mojim narodom Izraelom.
7 Tada Herod, potajno dozva mudrace, pomno ih upita u koje se vrijeme zvijezda pojavila.
8 I posla ih u Betlehem i reče: "Idite i pomno raspitajte za dijete." a kad ga nađete, javite mi da i ja dođem i poklonim mu se.
9 Kad su saslušali kralja, otišli su; i gle, zvijezda, koju su vidjeli na istoku, išla je ispred njih, dok nije došla i stala iznad mjesta gdje je bilo dijete.
10 Kad ugledaše zvijezdu, obradovaše se vrlo velikom radošću.
11 Kad uđoše u kuću, ugledaše dijete s njegovom majkom Marijom, padoše ničice i pokloniše mu se. zlato, tamjan i smirnu.
12 I pošto ih je Bog u snu upozorio da se ne vraćaju Herodu, drugim su putem otišli u svoju zemlju.
13 I kad su otišli, gle, anđeo Gospodnji javlja se Josipu u snu, govoreći: Ustani, uzmi dijete i njegovu majku, i bježi u Egipat, i budi ondje dok ti ne javim: jer Herod će tražiti malo dijete da ga uništi.
14 Kad je ustao, uzeo je dijete i njegovu majku noću i otišao u Egipat.
15 I ostade ondje do Herodove smrti da se ispuni što je Gospodin rekao po proroku: Iz Egipta dozvah svoga sina.
16 Tada se Herod, kad je vidio da su ga mudraci ismijavali, silno razgnjevio, poslao i pobio svu djecu u Betlehemu i u svim krajevima njegovim, od dvije godine i manje, prema vrijeme koje je marljivo ispitivao kod mudraca.
17 Tada se ispuni što je rekao prorok Jeremija:
18 U Rami se čuo glas, jadikovka i plač i velika žalost, Rahela plače za djecom svojom i ne htjede se utješiti jer ih nema.
19 Ali kad je Herod umro, gle, anđeo se Gospodnji ukaza Josipu u snu u Egiptu,
20 govoreći: Ustani, uzmi dijete i njegovu majku i idi u zemlju Izraelovu, jer su mrtvi oni koji su tražili život djetetu.
21 On ustade, uze dijete i njegovu majku i dođe u zemlju Izraelovu.
22 Ali kad je čuo da je Arhelaj kraljevao u Judeji na mjestu svoga oca Heroda, bojao se otići onamo; usprkos tome, upozoren od Boga u snu, skrenuo je u krajeve Galileje.
23 I dođe i nastani se u gradu zvanom Nazaret da se ispuni što je rečeno po prorocima: Nazarećanin će se zvati.

POGLAVLJE 3

1 U one dane dođe Ivan Krstitelj propovijedajući u pustinji Judejskoj,
2 I govoreći: Obratite se jer se približilo kraljevstvo nebesko.
3 Jer ovo je onaj o kome govori prorok Izaija, govoreći: Glas vapijućeg u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!
4 A taj Ivan imao je svoju odjeću od devine dlake i kožni pojas oko bokova; a meso mu bijaše skakavac i divlji med.
5 Tada iziđe k njemu Jeruzalem i sva Judeja i sva okolina Jordana,
6 I krsti ih on u Jordanu ispovijedajući svoje grijehe.
7 Ali kad je vidio da mnogi farizeji i saduceji dolaze na njegovo krštenje, reče im: "O rode gujine, tko vas je upozorio da bježite od gnjeva koji dolazi?"
8 Donesite dakle plodove dostojne obraćenja:
9 I ne razmišljajte reći u sebi: Imamo oca Abrahama; jer kažem vam, Bog može iz ovoga kamenja podići djecu Abrahamu.
10 A sada je i sjekira položena u korijen drveća: zato se svako drvo koje ne rađa dobrim plodom siječe i u oganj baca.
11 Ja vas doduše krstim vodom na obraćenje, ali onaj koji dolazi za mnom jači je od mene, čije cipele nisam dostojan nositi: on će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.
12 Čija je lepeza u njegovoj ruci, i on će potpuno očistiti gum svoj i skupiti pšenicu svoju u žitnicu; ali će pljevu spaliti ognjem neugasivim.
13 Tada dođe Isus iz Galileje na Jordan k Ivanu da ga on krsti.
14 Ali Ivan mu je branio govoreći: Ti me trebaš krstiti, a ti dolaziš k meni?
15 A Isus mu odgovori: " Pusti sada, jer nam tako dolikuje ispuniti svaku pravdu." Tada ga je trpio.
16 Kad se Isus krsti, odmah izađe iz vode, i gle, otvoriše mu se nebesa i ugleda Duha Božjega gdje poput goluba silazi i obasjava ga.
17 I gle, glas s neba: Ovo je Sin moj ljubljeni, koji je po mojoj volji.

POGLAVLJE 4

1 Tada Isusa odvede Duh u pustinju da ga đavao iskuša.
2 I nakon što je postio četrdeset dana i četrdeset noći, poslije je ogladnjeo.
3 Kad mu pristupi napasnik, reče: "Ako si Sin Božji, reci da ovo kamenje postane kruhom."
4 A on odgovori: "Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih."
5 Tada ga đavao odvede u sveti grad i postavi na vrh hrama,
6 I reče mu: "Ako si Sin Božji, baci se dolje, jer je pisano: Zapovjedit će svojim anđelima za tebe, i oni će te na svojim rukama nositi da ne udariš nogu svoju." protiv kamena.
7 Reče mu Isus: " Opet je pisano: Ne kušaj Gospodina, Boga svojega."
8 Opet ga odvede đavao na goru vrlo visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu;
9 I reče mu: Sve ću ti ovo dati ako padneš ničice i pokloniš mi se.
10 Tada mu reče Isus: " Odlazi, sotono! Ta pisano je: Klanjaj se Gospodinu, Bogu svojemu, i njemu jedinome služi!"
11 Tada ga đavao ostavi, i gle, anđeli pristupiše i poslužiše mu.
12 Kad je Isus čuo da je Ivan bačen u tamnicu, ode u Galileju.
13 I ostavi Nazaret, dođe i nastani se u Kafarnaumu, koji je na obali mora, u granicama Zabulonovim i Neftalimovim.
14 Da se ispuni što je rekao prorok Izaija:
15 Zemlja Zabulonova i zemlja Neftalimova, na putu morskom, s onu stranu Jordana, Galileja poganska;
16 Narod koji je sjedio u tami vidje veliku svjetlost; i onima koji su sjedili u predjelu i sjeni smrti svjetlo je izniklo.
17 Otada je Isus počeo propovijedati i govoriti: Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko.
18 Hodajući pokraj Galilejskog mora, Isus ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar, i Andriju, brata njegova, kako bacaju mrežu u more, jer bijahu ribari.
19 I reče im: " Hajdete za mnom i učinit ću vas ribarima ljudi."
20 Oni odmah ostaviše mreže i pođoše za njim.
21 I otišavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova, sina Zebedejeva, i Ivana, brata njegova, u lađi sa Zebedejem, ocem njihovim, gdje krpaju mreže; i on ih je pozvao.
22 Oni odmah ostaviše lađu i oca i pođoše za njim.
23 Isus je išao po svoj Galileji, naučavajući u njihovim sinagogama, propovijedajući evanđelje o kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć u narodu.
24 I proču se glas o njemu po svoj Siriji: i k njemu su dovodili sve bolesnike koji su bili zahvaćeni raznim bolestima i mukama, i one koji su bili opsjednuti đavolima, i one koji su bili luđaci, i one koji su imali paralizu; i on ih je izliječio.
25 I slijedilo ga je veliko mnoštvo naroda iz Galileje, iz Dekapolisa, iz Jeruzalema, iz Judeje i s onu stranu Jordana.

POGLAVLJE 5

1 Ugledavši mnoštvo, pope se na goru, a kad sjede, pristupiše mu učenici njegovi.
2 I otvori usta svoja i poučavaše ih govoreći:
3 Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko.
4 Blago ožalošćenima, jer će se utješiti.
5 Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju.
6 Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će se nasititi.
7 Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe.
8 Blago onima koji su čista srca: oni će Boga vidjeti.
9 Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati.
10 Blago progonjenima poradi pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko.
11 Blago vama kad vas zbog mene budu pogrdili i progonili i lažno protiv vas govorili svakojake zlobe.
12 Radujte se i veselite se, jer velika je plaća vaša na nebesima, jer su tako progonili proroke prije vas.
13 Vi ste sol zemlje, ali ako sol izgubi miris, čime će se posoliti? od sada ne vrijedi ništa, nego da se izbaci i da ga ljudi gaze.
14 Vi ste svjetlost svijeta. Grad koji stoji na brdu ne može se sakriti.

15 Niti ljudi pale svijeću i stavljaju je pod posudu, nego na svijećnjak; i obasjava sve koji su u kući.
16 Tako neka vaše svjetlo svijetli pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima.
17 Ne mislite da sam došao uništiti Zakon ili proroke: nisam došao uništiti, nego ispuniti.
18 Jer zaista, kažem vam, dok ne prođu nebo i zemlja, neće nestati nijedna jota ili jedna crtica iz Zakona, dok se sve ne ispuni.
19 Tko dakle prekrši jednu od ovih najmanjih zapovijedi i tako pouči ljude, najmanji će se zvati u kraljevstvu nebeskom; a tko god ih vrši i nauči, velik će se zvati u kraljevstvu nebeskom.
20 Jer, kažem vam, ako vaša pravednost ne bude veća od pravednosti pismoznanaca i farizeja, nećete ući u kraljevstvo nebesko.
21 Čuli ste da je rečeno starima: Ne ubij! a tko god ubije, bit će kriv sudu.
22 Ali ja vam kažem: Tko god se ljuti na brata svoga bez razloga, bit će kriv sudu; i tko god svome bratu rekne: Raca, bit će kriv pred vijećem; a tko god rekne: Luđače. , bit će u opasnosti od paklene vatre.
23 Dakle, ako prineseš svoj dar na žrtvenik i ondje se sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe;
24 Ostavi ondje svoj dar pred žrtvenikom i idi; najprije se pomiri s bratom svojim, a onda dođi i prinesi svoj dar.
25 Nagodi se brzo sa svojim protivnikom, dok si s njim na putu; da te ne preda suparnik sucu, a sudac sluzi i da te ne bace u tamnicu.
26 Zaista, kažem ti, nećeš izaći odande dok ne platiš posljednji novčić.
27 Čuli ste da je rečeno starima: Ne čini preljuba!
28 A ja vam kažem: tko god pogleda ženu da je požudi, već je učinio preljub s njom u srcu svome.
29 Ako te tvoje desno oko sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe jer ti je bolje da propadne jedan od tvojih udova, a ne da ti cijelo tijelo bude bačeno u pakao.
30 Ako te desnica tvoja sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe, jer bolje ti je da propadne jedan od tvojih udova, a ne da ti cijelo tijelo bude bačeno u pakao.
31 Rečeno je: Tko otpusti svoju ženu, neka joj da otpusnicu.
32 Ali ja vam kažem: tko god otpusti svoju ženu, osim zbog bluda, navodi je na preljub; i tko god se oženi otpuštenom, čini preljub.
33 Opet, čuli ste da je rečeno od starih vremena: Ne kuni se krivo, nego izvrši Gospodinu svoje zakletve.
34 Ali ja vam kažem: ne kunite se nikako; ni nebom; jer to je Božje prijestolje:
35 Ni zemljom; jer to je podnožje nogama njegovim: ni Jeruzalemom; jer to je grad velikoga Kralja.
36 Niti se kuni svojom glavom, jer ne možeš ni jednu vlas učiniti bijelom ili crnom.
37 Ali neka vaš govor bude: Da, da; Ne, ne: jer sve što je više od ovoga, dolazi od zla.
38 Čuli ste da je rečeno: Oko za oko, zub za zub.
39 Ali ja vam kažem da se ne opirite zlu, nego da vas tko udari po desnom obrazu, okreni mu i drugi.
40 Ako te tko želi tužiti i oduzeti ti kaput, daj mu i ogrtač.
41 Tko te prisili da ideš jednu milju, idi s njim dvije.
42 Daj onome koji te moli i ne okreći se od onoga koji bi htio od tebe posuditi.
43 Čuli ste da je rečeno: Ljubi svoga bližnjega, a mrzi svoga neprijatelja.
44 A ja vam kažem: ljubite svoje neprijatelje, blagoslivljajte one koji vas kunu, činite dobro onima koji vas mrze i molite za one koji vas zlostavljaju i progone;
45 Da budete sinovi svoga Oca koji je na nebesima, jer on daje da njegovo sunce izlazi nad zlima i nad dobrima i šalje kišu pravednima i nepravednima.
46 Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakvu plaću imate? nisu li ni carinici isti?
47 I ako pozdravljate samo svoju braću, što činite više od ostalih? zar ni carinici nisu tako?
48 Budite dakle savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski.

POGLAVLJE 6

1 Pazite da svoju milostinju ne činite pred ljudima da vas oni vide; inače nemate plaće od Oca svojega koji je na nebesima.
2 Kad dakle daješ milostinju, ne trubi pred sobom, kao što čine licemjeri po sinagogama i po ulicama da ih ljudi slave. Zaista, kažem vam, oni imaju svoju plaću.
3 Ali kad daješ milostinju, neka tvoja ljevica ne zna što čini tvoja desnica.
4 Da milostinja tvoja bude u tajnosti, a Otac tvoj, koji vidi tajno, uzvratit će ti javno.
5 A kad moliš, ne budi kao licemjeri: oni se vole moliti stojeći u sinagogama i na uglovima ulica da ih ljudi vide. Zaista, kažem vam, oni imaju svoju plaću.
6 A ti kad moliš, uđi u svoju klijet i zatvorivši vrata, pomoli se Ocu svome koji je u tajnosti; i Otac tvoj, koji vidi tajno, naplatit će ti javno.
7 Ali kad molite, ne ponavljajte uzalud, kao pogani, jer oni misle da će biti uslišani zbog mnogo govorenja.
8 Ne budite im, dakle, slični: jer zna Otac vaš što vam je potrebno prije nego što ga zamolite.
9 Molite se dakle ovako: Oče naš, koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje!
10 Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji.
11 Kruh naš svagdanji daj nam danas.
12 I oprosti nam duge naše, kao što i mi opraštamo dužnicima svojim.
13 I ne uvedi nas u napast, nego nas izbavi od zla: jer tvoje je kraljevstvo i moć i slava u vijeke vjekova. Amen.
14 Jer ako vi otpustite ljudima njihove prijestupe, i vama će Otac vaš nebeski oprostiti.
15 Ali ako vi ne oprostite ljudima njihovih prijestupa, ni vaš Otac neće oprostiti vaših prijestupaka.
16 Kad pak postite, ne budite tužni kao licemjeri, jer oni izobličuju svoja lica da se ljudima pokaže da poste. Zaista, kažem vam, oni imaju svoju plaću.
17 A ti, kad postiš, namaži glavu svoju i umij lice svoje;
18 Da se ne pokažeš ljudima da postiš, nego Ocu svome koji je u tajnosti; i Otac tvoj koji vidi tajno, uzvratit će ti javno.
19 Ne sabirajte sebi blaga na zemlji, gdje moljac i rđa kvare i gdje lopovi provaljuju i kradu.
20 Nego skupljajte sebi blago na nebu, gdje ni moljac ni rđa ne kvari i gdje lopovi ne provaljuju i ne kradu.
21 Jer gdje je tvoje blago, ondje će biti i tvoje srce.

22 Svjetlost je tijelu oko: ako dakle tvoje oko bude čisto, cijelo će ti tijelo biti svijetlo.
23 Ali ako je tvoje oko zlo, sve će tvoje tijelo biti tamno. Ako je dakle svjetlost koja je u tebi tama, kolika li je samo tama!
24 Nitko ne može služiti dvojici gospodara: ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će jednoga držati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.
25 Zato vam kažem: Ne brinite se za život svoj, što ćete jesti ili što ćete piti; niti za svoje tijelo, što ćete obući. Nije li život veći od mesa, a tijelo od odjeće?
26 Pogledajte ptice nebeske: ne siju, ne žanju, ne sabiraju u žitnice; ipak ih vaš Otac nebeski hrani. Zar niste mnogo bolji od njih?
27 Tko od vas može brigom dodati jedan lakat svome stasu?
28 A zašto se brinete za odjeću? Promotrite poljske ljiljane, kako rastu; ne trude se, niti predu:
29 Pa ipak vam kažem da se ni Salomon u svoj svojoj slavi nije obukao kao jedan od njih.
30 Dakle, ako Bog tako odijeva travu poljsku, koja danas postoji, a sutra se u peć baca, neće li još više vas, malovjerni?
31 Ne brini se dakle: Što ćemo jesti? ili Što ćemo piti? ili: Čime ćemo se obući?
32 Jer sve to traže pogani, jer zna Otac vaš nebeski da vam je sve to potrebno.
33 Ali tražite najprije kraljevstvo Božje i njegovu pravednost; i sve ove stvari će vam se dodati.
34 Ne brini se, dakle, za sutrašnji dan, jer će se sutrašnji dan brinuti za svoje stvari. Dosta je svakom danu zla njegova.

POGLAVLJE 7

1 Ne sudite, da vam se ne sudi.
2 Jer kakvim sudom sudite, takvim će vam se suditi, i kakvom mjerom mjerite, takvom će vam se mjeriti.
3 Zašto gledaš trun u oku svoga brata, a ne obazireš se na brvno u svom oku?
4 Ili kako ćeš reći bratu svome: Daj da ti izvadim trun iz oka! i eto brvna u vlastitom oku?
5 Licemjere, najprije izvadi brvno iz oka svojega; i tada ćeš jasno vidjeti da izvadiš trun iz oka svoga brata.
6 Ne dajte svetinje psima i ne bacajte svoje bisere pred svinje da ih ne pogaze nogama pa se okrenu i rastrgnu vas.
7 Tražite i dat će vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvorit će vam se:
8 Jer svaki koji ište prima; i tko traži, nalazi; i tko kuca, otvorit će mu se.
9 Ili koji je među vama čovjek da bi mu dao kamen ako mu sin zamoli kruha?
10 Ili ako zamoli ribu, hoće li mu dati zmiju?
11 Ako dakle vi, iako ste zli, znate dobre darove davati svojoj djeci, koliko će više vaš Otac, koji je na nebesima, dati dobra onima koji ga mole?
12 Dakle, sve što želite da ljudi čine vama, činite i vi njima: jer to je zakon i proroci.
13 Uđite na tijesna vrata, jer široka su vrata i širok je put što vode u propast, i mnogo ih je koji njime idu.
14 Jer tijesna su vrata i uzak je put što vode u život i malo ih je koji ga nalaze.
15 Čuvajte se lažnih proroka koji vam dolaze u ovčjoj koži, a iznutra su vuci grabljivi.
16 Po plodovima njihovim prepoznat ćete ih. Beru li ljudi grožđe s trnja ili smokve s čička?
17 Tako i svako dobro stablo dobrim plodom rađa; ali pokvareno stablo rađa zle plodove.
18 Ne može dobro stablo rađati zlim plodovima, niti loše stablo rađati dobrim plodovima.
19 Svako stablo koje ne rađa dobra roda siječe se i u oganj baca.
20 Stoga ćete ih po njihovim plodovima prepoznati.
21 Neće svaki koji mi govori: Gospodine, Gospodine, ući u kraljevstvo nebesko; nego onaj koji vrši volju Oca mojega koji je na nebesima.
22 Mnogi će mi reći u onaj dan: Gospodine, Gospodine, nismo li u tvoje ime prorokovali? i u tvoje ime izgonili đavle? iu tvoje ime učinio mnoga čudesna djela?
23 I tada ću im priznati: Nikad vas nisam poznavao; odstupite od mene, vi koji činite bezakonje.
24 Dakle, tko god sluša ove moje riječi i vrši ih, usporedit ću ga s mudrim čovjekom koji sagradi kuću svoju na stijeni.
25 I kiša je pala, i poplave su došle, vjetrovi su zapuhali i udarili na onu kuću; i nije pao: jer je bio utemeljen na stijeni.
26 Svaki koji sluša ove moje riječi, a ne vrši ih, bit će prispodobljen ludom čovjeku koji sagradi svoju kuću na pijesku.
27 I kiša je pala, i poplave su došle, vjetrovi su zapuhali i udarili na onu kuću; i pade: i velik bijaše pad njegov.
28 I dogodi se, kad je Isus završio ove riječi, narod je bio zapanjen njegovim naukom:
29 Jer on ih je poučavao kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci.

POGLAVLJE 8

1 Kad je sišao s brda, slijedilo ga je veliko mnoštvo.
2 I gle, dođe gubavac i pokloni mu se govoreći: "Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti."
3 Isus pruži ruku, dotakne ga se i reče: " Hoću!" budi čist. I odmah se njegova guba očisti.
4 A Isus mu reče: " Pazi, nikome ne govori! nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi dar koji je zapovjedio Mojsije, njima za svjedočanstvo.
5 Kad Isus uđe u Kafarnaum, pristupi mu satnik moleći ga:
6 I govoreći: "Gospodine, moj sluga leži kod kuće uzet, teško mučen."
7 Isus mu reče: " Doći ću i izliječiti ga."
8 Satnik odgovori i reče: "Gospodine, nisam dostojan da uđeš pod krov moj, nego reci samo riječ i ozdravit će sluga moj."
9 Jer ja sam čovjek pod vlašću i imam pod sobom vojnike; i kažem ovom čovjeku: Idi, i on ide; a drugome: Dođi, i dolazi; i mom sluzi: Učini to, i on to učini.
10 Kad je Isus to čuo, začudi se i reče onima koji su išli za njim: " Zaista, kažem vam, ni u Izraelu nisam našao tolike vjere."
11 A ja vam kažem da će mnogi doći s istoka i zapada i sjesti s Abrahamom, Izakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom.
12 Ali sinovi kraljevstva bit će izbačeni van u tamu: ondje će biti plač i škrgut zuba.

13 Isus reče satniku: "Idi!" i kako si vjerovao neka ti bude.
I njegov sluga ozdravi u isti čas.
14 Kad Isus uđe u Petrovu kuću, ugleda majku njegovu
kako leži u groznici.
15 I dotače joj se ruke i groznica je ostavi; ona ustane i
posluži im.
16 Kad je pala večer, dovedoše k njemu mnoge opsjednute,
a on svojom riječju istjera duhove i iscijeli sve bolesne.
17 Da se ispuni što je rekao prorok Izaija: On uze naše
slabosti i ponese naše bolesti.
18 Kad je Isus ugledao veliko mnoštvo oko sebe, zapovjedi
da prijeđu na drugu stranu.
19 I pristupi neki pismoznanac i reče mu: "Učitelju, ići ću
za tobom kamo god pođeš."
20 Reče mu Isus: " Lisice imaju jame, a ptice nebeske
gnijezda." ali Sin Čovječji nema gdje glavu nasloniti.
21 A drugi od njegovih učenika reče mu: "Gospodine,
dopusti mi da najprije odem i pokopam svog oca."
22 Ali Isus mu reče: " Hajde za mnom!" a mrtvi neka
pokopaju svoje mrtve.
23 I kad uđe u lađu, njegovi učenici pođoše za njim.
24 I gle, nastade velika oluja na moru tako da su lađu
prekrivali valovi, a on je spavao.
25 Pristupiše mu učenici njegovi i probudiše ga govoreći:
"Gospodine, spasi nas! Propadamo!"
26 A on im reče: " Što ste plašljivi, malovjerni?" Tada
ustade i zaprijeti vjetrovima i moru; i nastade veliko
smirenje.
27 Ali ljudi su se čudili govoreći: "Koji je ovaj čovjek da
ga slušaju i vjetrovi i more?"
28 I kad je došao na drugu stranu u zemlju Gergesenes,
susrela su ga dva opsjednuta, koji su izlazili iz grobova,
vrlo žestoki, tako da nitko nije mogao proći tim putem.
29 I gle, oni povikaše: "Što ti imaš s nama, Isuse, Sine
Božji?" zar si došao ovamo da nas prije vremena mučiš?
30 A daleko od njih paslo je veliko krdo svinja.
31 Zato ga đavli moljahu: "Ako nas iztjeraš, pusti nas da
odemo u krdo svinja."
32 A on im reče: " Idite!" I kad iziđoše, uđoše u krdo svinja,
i gle, sve krdo svinja jurnu niz strminu u more i propade u
vodi.
33 A čuvari pobjegoše i uđoše u grad te ispričaše sve i što
se dogodilo opsjednutima đavolima.
34 I gle, sav grad iziđe u susret Isusu, i kad ga ugledaše,
zamoliše ga da ode iz njihovih krajeva.

POGLAVLJE 9

1 I uđe u lađu, pređe i dođe u svoj grad.
2 I gle, donesoše k njemu uzetoga čovjeka koji je ležao na
postelji. Isus vidje njihovu vjeru i reče uzetomu: Sine,
hrabri budi; oprošteni su ti grijesi tvoji.
3 I gle, neki od pismoznanaca rekoše u sebi: "Ovaj huli na
Boga!"
4 A Isus znajući njihove misli reče: " Zašto zlo mislite u
srcima svojim?"
5 Jer je li lakše reći: Oprošteni su ti grijesi! ili reći: Ustani i
hodi?
6 Ali da znate da Sin Čovječji ima vlast na zemlji opraštati
grijehe (tada reče uzetome:) Ustani, uzmi svoju postelju i
idi svojoj kući.
7 On ustade i ode svojoj kući.
8 Ali kad je mnoštvo to vidjelo, zadivilo se i proslavilo
Boga koji je dao takvu moć ljudima.
9 I kad je Isus odlazio odande, ugleda čovjeka po imenu
Matej gdje sjedi na carinici i reče mu: " Hajde za mnom!" I
on ustade i pođe za njim.
10 I dok je Isus sjedio za stolom u kući, gle, pristupiše
mnogi carinici i grešnici i sjedoše s njim i njegovim
učenicima.
11 Kad to vidješe farizeji, rekoše njegovim učenicima:
"Zašto vaš Učitelj jede s carinicima i grešnicima?"
12 Ali kad je Isus to čuo, reče im: " Ne trebaju zdravima
liječnika, nego bolesnima."
13 Ali idite vi i naučite što znači: Milosrđe hoću, a ne žrtvu;
jer nisam došao pozvati pravednike, nego grešnike na
obraćenje.
14 Tada pristupiše k njemu Ivanovi učenici govoreći:
"Zašto mi i farizeji postimo često, a tvoji učenici ne poste?"
15 A Isus im reče: " Mogu li svatovi tugovati dokle god je
s njima zaručnik?" ali doći će dani, kad će im se uzeti
zaručnik, i tada će postiti.
16 Nitko ne stavlja komad novoga platna na staru haljinu,
jer ono što je stavljeno da se napuni, odvaja se od haljine, a
razder je još veći.
17 Niti se ulijeva novo vino u stare mjehove: inače se
mjehovi razbiju, vino iscuri i mjehovi propadnu; nego uliju
novo vino u nove mjehove, i oboje se sačuva.
18 Dok im je on to govorio, gle, pristupi neki knez, pokloni
mu se i reče: Moja kći već je umrla, ali dođi i stavi svoju
ruku na nju, i živjet će.
19 Isus ustade i pođe za njim, a i njegovi učenici.
20 I gle, žena, koja je dvanaest godina bolovala od
krvarenja, pristupi mu odostraga i dotakne se ruba njegove
haljine.
21 Jer ona reče u sebi: "Ako se samo dotaknem njegove
haljine, ozdravit ću."
22 Ali Isus se okrenu i kad je ugleda, reče: " Kćeri, utješi
se! vjera te tvoja spasila. I žena ozdravi od onoga časa.
23 Kad je Isus došao u vladarevu kuću i ugledao svirače i
narod kako galami,
24 On im reče: " Odstupite, jer sluškinja nije umrla, nego
spava." I rugahu mu se.
25 Ali kad su ljudi bili istjerani, on uđe, uhvati je za ruku i
sluškinja ustane.
26 I proču se glas o tome po svoj zemlji.
27 Kad je Isus otišao odande, za njim su išla dva slijepca
vičući: "Sine Davidov, smiluj nam se!"
28 Kad uđe u kuću, pristupiše mu slijepci, a Isus im reče: "
Vjerujete li da mogu to učiniti?" Rekoše mu: Da,
Gospodine.
29 Tada im se dotače očiju govoreći: Neka vam bude po
vašoj vjeri!
30 I otvoriše im se oči; a Isus im oštro zaprijeti: Pazite da
to nitko ne dozna!
31 Ali oni, kad odoše, razglasiše o njemu po svoj zemlji.
32 Kad su izlazili, gle, dovedoše mu nijema čovjeka
opsjednuta đavlom.
33 Kad đavao bijaše izgnan, nijemi progovori, a mnoštvo
se začudi govoreći: "Nikada se tako nije vidjelo u Izraelu."
34 A farizeji rekoše: "On izgoni đavle po knezu
đavolskom."

35 I obilazio je Isus sve gradove i sela, naučavajući u njihovim sinagogama, propovijedajući evanđelje o kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć u narodu.
36 Ali kad ugleda mnoštvo, sažali mu se jer su klonuli i razbježali se kao ovce bez pastira.
37 Tada reče svojim učenicima: Žetva je velika, a radnika malo;
38 Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju.

POGLAVLJE 10

1 I kad je pozvao k sebi svojih dvanaest učenika, dao im je vlast protiv nečistih duhova, da ih istjeraju i liječe svaku bolest i svaku bolest.
2 Imena dvanaestorice apostola su ova; Prvi, Šimun, koji se zove Petar, i Andrija, njegov brat; Jakov, sin Zebedejev, i Ivan njegov brat;
3 Filip i Bartolomej; Toma, i Matej carinik; Jakov, sin Alfejev, i Lebej, koji se zvao Tadej;
4 Šimun Kanaanac i Juda Iskariotski, koji ga je i izdao.
5 Ovu dvanaestoricu posla Isus i zapovjedi im: Ne idite na put pogana i ne ulazite ni u jedan samaritanski grad.
6 Nego idite radije k izgubljenim ovcama doma Izraelova.
7 I dok idete propovijedajte: Približilo se kraljevstvo nebesko.
8 Bolesne liječite, gubave čistite, mrtve uskrisite, zloduhe izgonite: besplatno ste primili, besplatno dajte.
9 Ne stavljajte u svoje kese ni zlata, ni srebra, ni mjedi,
10 Ni torbe za put, ni dvije haljine, ni obuće, ni motke, jer radnik je dostojan svoga jela.
11 I u koji god grad ili selo uđete, pitajte tko je u njemu dostojan; i tu ostani dok ne odeš odande.
12 I kad ulazite u kuću, pozdravite je.
13 Ako kuća bude dostojna, neka mir vaš dođe na nju; ako li ne bude dostojna, neka vam se mir vaš vrati.
14 Tko vas pak ne primi i ne posluša riječi vaših, iziđite iz te kuće ili grada, otresite prah s nogu svojih.
15 Zaista, kažem vam, bit će lakše zemlji Sodomi i Gomori na dan suda negoli onom gradu.
16 Evo, ja vas šaljem kao ovce među vukove; budite dakle mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi.
17 Ali čuvajte se ljudi: oni će vas predavati vijećima i bičevat će vas u svojim sinagogama.
18 I bit ćete odvedeni pred upravitelje i kraljeve zbog mene, za svjedočanstvo protiv njih i pogana.
19 Ali kad vas predaju, ne brinite se kako ili što ćete govoriti: jer će vam se u onaj čas dati što ćete govoriti.
20 Jer ne govorite vi, nego Duh Oca vašega govori u vama.
21 I brat će predati brata na smrt, a otac dijete, a djeca će ustati na svoje roditelje i učiniti da ih pogube.
22 I svi će vas mrziti zbog imena mojega, ali tko ustraje do kraja, bit će spašen.
23 Ali kad vas budu progonili u ovom gradu, bježite u drugi; jer zaista, kažem vam, nećete prijeći gradova Izraelovih dok ne dođe Sin Čovječji.
24 Učenik nije iznad svoga učitelja, niti sluga iznad svoga gospodara.
25 Dosta je učeniku da bude kao njegov učitelj, a sluga kao njegov gospodar. Ako su gospodara kuće nazvali Beelzebubom, koliko će više zvati svoje ukućane?
26 Ne bojte ih se dakle: jer ništa nije skriveno što se neće otkriti; i sakrio, to se neće doznati.
27 Što vam govorim u tami, govorite na svjetlu, i što čujete na uho, propovijedajte na krovovima.
28 I ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a dušu ne mogu ubiti, nego se više bojte onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu.
29 Ne prodaju li se dva vrapca za novčić? i nijedan od njih neće pasti na zemlju bez vašeg Oca.
30 Ali vama su i vlasi na glavi sve izbrojene.
31 Ne bojte se dakle, vi ste vrijedniji od mnogih vrabaca.
32 Tko dakle mene prizna pred ljudima, priznat ću i ja njega pred svojim Ocem koji je na nebesima.
33 Ali tko se mene odreče pred ljudima, i ja ću se njega odreći pred svojim Ocem koji je na nebesima.
34 Ne mislite da sam došao poslati mir na zemlju: nisam došao poslati mir, nego mač.
35 Jer sam došao odvojiti čovjeka od oca njegova, kćer od majke njezine i snahu od svekrve njezine.
36 Neprijatelji čovjeku bit će ukućani njegovi.
37 Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan; i tko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan.
38 I tko ne uzme svoga križa i ne pođe za mnom, nije mene dostojan.
39 Tko nađe život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga.
40 Tko vas prima, mene prima, a tko mene prima, prima onoga koji me je poslao.
41 Tko prima proroka u ime proročko, primit će proročku plaću; a tko prima pravednika u ime pravednika, primit će plaću pravedničku.
42 I tko napoji jednoga od ovih najmanjih samo čašom hladne vode u ime učenika, zaista, kažem vam, neće izgubiti plaću svoju.

POGLAVLJE 11

1 I dogodi se, kad je Isus završio zapovijedanje svojoj dvanaestorici učenika, ode odande poučavati i propovijedati u njihovim gradovima.
2 Kad je Ivan u tamnici čuo za Kristova djela, posla dvojicu svojih učenika,
3 I reče mu: "Jesi li ti onaj koji treba doći ili drugoga čekati?"
4 Isus im odgovori: " Idite i ponovno pokažite Ivanu što čujete i vidite.
5 Slijepi progledaju, hromi hodaju, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se propovijeda evanđelje.
6 I blažen onaj koji se o mene ne sablazni.
7 Kad su oni otišli, Isus poče govoriti mnoštvu o Ivanu: Što ste izišli u pustinju vidjeti? Trska koju vjetar njiše?
8 Ali što ste izišli vidjeti? Čovjek odjeven u meku odjeću? gle, oni koji nose meke haljine u kraljevskim su dvorovima.
9 Ali što ste izišli vidjeti? Prorok? da, kažem vam, i više od proroka.
10 Jer ovo je onaj za koga je pisano: Evo, šaljem svoga glasnika pred licem tvojim, koji će pripraviti put tvoj pred tobom.
11 Zaista, kažem vam, među onima koji su rođeni od žena nije ustao veći od Ivana Krstitelja; iako je najmanji u kraljevstvu nebeskom veći od njega.

12 A od dana Ivana Krstitelja do sada kraljevstvo se nebesko nasilno uzima i nasilnici ga osvajaju.
13 Jer svi su proroci i Zakon prorokovali do Ivana.
14 I ako hoćete da ga primite, ovo je Ilija koji je trebao doći.
15 Tko ima uši da čuje, neka čuje!
16 Ali s kim da usporedim ovaj naraštaj? To je poput djece koja sjede na tržnici i dozivaju svoje bližnje,
17 I govoreći: Svirali smo vam, a vi niste plesali; mi smo vas tugovali, a vi niste jadikovali.
18 Doista, Ivan dođe, ne jede i ne pije, a oni govore: "Đavo ima."
19 Dođe Sin Čovječji koji jede i pije, a oni govore: "Evo čovjeka izjelice i pijanice, prijatelja carinika i grešnika." Ali mudrost je opravdana od njezine djece.
20 Tada je počeo koriti gradove u kojima je izvršena većina njegovih silnih djela, jer se nisu pokajali:
21 Teško tebi, Chorazine! jao tebi, Betsaida! Jer da su se u Tiru i Sidonu dogodila čudesa što su se u vama dogodila, oni bi se odavno obratili u kostrijeti i pepelu.
22 Ali ja vam kažem: Tiru i Sidonu bit će lakše na dan suda nego vama.
23 A ti, Kafarnaume, koji si se do neba uzvisio, u pakao ćeš biti srušen; jer da su se u Sodomi dogodila čudesa koja su se u tebi dogodila, ostala bi do danas.
24 Ali ja vam kažem da će zemlji Sodomi biti lakše na dan suda negoli vama.
25 U ono vrijeme odgovori Isus i reče: Hvalim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i razumnih, a objavio malenima.
26 Tako je, Oče, jer ti se tako svidjelo.
27 Sve mi je predao moj Otac i nitko ne poznaje Sina osim Oca; niti tko poznaje Oca osim Sina i onoga kome Sin hoće objaviti.
28 Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas odmoriti.
29 Uzmite jaram moj na sebe i učite se od mene; jer ja sam krotka i ponizna srca, i naći ćete pokoj dušama svojim.
30 Jer jaram je moj sladak i breme je moje lako.

POGLAVLJE 12

1 U ono vrijeme prolazio je Isus u subotu kroz žito. a njegovi učenici ogladnješe te stadoše trgati klasje i jesti.
2 Kad to vidješe farizeji, rekoše mu: "Evo, tvoji učenici čine što nije dopušteno činiti subotom."
3 A on im reče: " Niste li čitali što je učinio David kad je ogladnjeo i oni koji su bili s njim?"
4 Kako je ušao u kuću Božju i jeo kruhove postavljene, koje nije bilo dopušteno jesti ni njemu ni onima koji su bili s njim, nego samo svećenicima?
5 Ili niste čitali u Zakonu da svećenici u hramu subotom krne subotu i da su besprijekorni?
6 Ali ja vam kažem da je na ovom mjestu veći od Hrama.
7 Ali da ste znali što znači: Milosrđe hoću, a ne žrtvu, ne biste osudili nedužne.
8 Jer Sin Čovječji gospodar je i subote.
9 I kad je otišao odande, uđe u njihovu sinagogu.
10 I gle, ondje je bio čovjek s suhom rukom. I upitaše ga govoreći: je li dopušteno liječiti subotom? da bi ga mogli optužiti.
11 A on im reče: " Koji će čovjek među vama imati jednu ovcu, pa ako padne u jamu u subotu, neće li je uhvatiti i izvaditi?"
12 Koliko je dakle čovjek bolji od ovce? Stoga je dopušteno dobro činiti subotom.
13 Tada reče čovjeku: " Ispruži ruku." I on ga ispruži; i obnovljena je cijela, kao i druga.
14 Farizeji iziđoše i dogovoriše se protiv njega kako bi ga uništili.
15 Ali kad je Isus to saznao, udaljio se odande, a za njim je pošlo veliko mnoštvo i on ih je sve izliječio.
16 I zaprijeti im da ga ne objavljuju.
17 Da se ispuni što je rekao prorok Izaija:
18 Evo mog sluge, koga sam izabrao; dragi moj, koji je mio duši mojoj: duh ću svoj staviti na njega i on će navješćivati sud poganima.
19 Neće se boriti niti će vikati; niti će tko čuti glasa njegova na ulicama.
20 Trske stučene neće slomiti i lana koji tinja neće ugasiti dok ne pošalje presudu do pobjede.
21 I u njegovo će se ime pogani uzdati.
22 Tada mu dovedoše opsjednutog, slijepog i nijemog, i on ga ozdravi tako da je slijepi i nijemi progovorio i progledao.
23 Sav se narod zaprepasti i reče: "Nije li ovo sin Davidov?"
24 Ali farizeji, čuvši to, rekoše: "Ovaj ne izgoni đavle doli po Belzebubu, knezu đavolskom."
25 Isus je znao njihove misli i rekao im je: " Svako kraljevstvo razdijeljeno samo u sebi, opustjet će; i svaki grad ili kuća podijeljena u sebi neće opstati.
26 I ako Sotona izgoni Sotonu, on se sam protiv sebe podijelio; kako će onda opstati njegovo kraljevstvo?
27 I ako ja pomoću Belzebuba izgonim đavle, pomoću koga ih vaša djeca izgone? zato će oni biti vaši suci.
28 Ali ako ja po Duhu Božjem izgonim đavle, onda je došlo k vama kraljevstvo Božje.
29 Ili kako netko može ući u kuću jakoga čovjeka i oplijeniti mu dobra, ako najprije ne veže jakoga? a onda će mu pokvariti kuću.
30 Tko nije sa mnom, protiv mene je; a tko sa mnom ne skuplja, rasipa.
31 Zato vam kažem: Svaki grijeh i hula bit će oproštena ljudima, ali hula na Duha Svetoga neće biti ljudima oproštena.
32 I tko god rekne riječ protiv Sina Čovječjega, bit će mu oprošteno; a tko god rekne protiv Duha Svetoga, neće mu se oprostiti ni na ovom ni na budućem svijetu.
33 Ili učinite stablo dobrim i njegov plod dobrim; ili učinite da stablo bude pokvareno i plod njegov pokvaren, jer se stablo po plodu poznaje.
34 Naraštaje gujina, kako možete, zli, govoriti dobro? jer usta govore ono čega je srce puno.
35 Dobar čovjek iz dobre riznice srca iznosi dobro, a zao čovjek iz zle riznice iznosi zlo.
36 Ali ja vam kažem da će ljudi za svaku praznu riječ koju izgovore odgovarati na dan suda.
37 Jer po svojim ćeš se riječima opravdati i po svojim ćeš riječima biti osuđen.
38 Neki od pismoznanaca i farizeja odgovoriše: "Učitelju, htjeli bismo od tebe vidjeti znak."
39 A on im odgovori: » Naraštaj zao i preljubnički traži znak; i neće mu se dati znak osim znaka Jone proroka.

40 Jer kao što je Jonas bio tri dana i tri noći u utrobi kitovoj; tako će Sin čovječji biti tri dana i tri noći u srcu zemlje.
41 Ninivljani će ustati na sudu s ovim naraštajem i osudit će ga jer su se pokajali na Joninu propovijed; i gle, ovdje je veći od Jone.
42 Kraljica juga ustat će na sudu s ovim naraštajem i osudit će ga: jer je došla s kraja zemlje čuti mudrost Salomonovu; i gle, ovdje je veći od Salomona.
43 Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, prolazi bezvodnim mjestima tražeći odmora, ali ga ne nalazi.
44 Tada reče: Vratit ću se u svoju kuću odakle sam izišao; a kad dođe, nađe ga praznog, pometenog i nakićenog.
45 Onda ode i povede sa sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, i oni uđu i ondje se nastane. I posljednje stanje toga čovjeka gore je od prvoga. Tako će biti i ovom opakom naraštaju.
46 Dok je još govorio narodu, gle, njegova majka i njegova braća stajahu vani želeći govoriti s njim.
47 Tada mu netko reče: "Evo tvoje majke i tvoje braće stoje vani i žele s tobom govoriti."
48 A on odgovori i reče onome koji mu je rekao: Tko je moja majka? a tko su moja braća?
49 I pruži ruku prema svojim učenicima i reče: Evo majke moje i braće moje!
50 Jer tko god vrši volju Oca mojega koji je na nebesima, taj mi je brat, i sestra, i majka.

POGLAVLJE 13

1 Isti dan iziđe Isus iz kuće i sjede kraj mora.
2 I veliko se mnoštvo okupilo oko njega, tako da je on ušao u lađu i sjeo; a sve je mnoštvo stajalo na obali.
3 I govorio im je mnogo u prispodobama, govoreći: Evo, sijač je izišao sijati;
4 I kad je sijao, nešto je sjemena palo kraj puta, a ptice su došle i pojele ga.
5 Neka su pala na kamenita mjesta, gdje nije bilo mnogo zemlje, i odmah su iznikla, jer zemlja nije bila duboka.
6 A kad je sunce izašlo, bili su sprženi; i budući da nisu imali korijena, osušili su se.
7 A neki su pali u trnje; i trnje je izniklo i ugušilo ga.
8 A druga su pala na dobru zemlju i donijela rod, neka stostruka, neka šezdesetostruka, neka tridesetostruka.
9 Tko ima uši da čuje, neka čuje.
10 I pristupiše učenici i rekoše mu: "Zašto im govoriš u prispodobama?"
11 On im odgovori: " Jer je vama dano znati tajne kraljevstva nebeskoga, a njima nije dano."
12 Jer tko ima, dat će mu se i obilovat će, a tko nema, oduzet će mu se i ono što ima.
13 Zato im govorim u prispodobama: jer gledajući ne vide; i slušajući ne čuju, niti razumiju.
14 I na njima se ispunjava Izaijino proročanstvo, koje kaže: Sluhom ćete čuti, ali nećete razumjeti; i gledajući, gledat ćete, i nećete vidjeti.
15 Jer otvrdjelo je srce ovoga naroda, ušima mu ne čuju, oči su zatvorili; da ne bi kadgod očima vidjeli, ušima čuli, srcem razumjeli, obratili se i ja ih izliječio.
16 Ali blagoslovljene su vaše oči, jer vide, i vaše uši, jer čuju.
17 Jer zaista vam kažem, da su mnogi proroci i pravednici željeli vidjeti ono što vi vidite, ali nisu vidjeli; i čuti ono što vi čujete, a niste čuli.
18 Čujte dakle prispodobu o sijaču.
19 Kad tko čuje riječ o kraljevstvu, a ne razumije je, tada dolazi Zli i krade ono što je posijano u njegovu srcu. Ovo je onaj koji je uz put primio sjeme.
20 Ali onaj koji je zasađen u kamenito mjesto, to je onaj koji sluša riječ i odmah je s radošću prima;
21 Ali nema korijena u sebi, nego traje neko vrijeme; jer kad nastane nevolja ili progonstvo zbog Riječi, odmah se sablazni.
22 Zasijano u trnje jest onaj koji sluša riječ; a briga ovoga svijeta i prijevara bogatstva guše riječ i on ostaje bez ploda.
23 A posijan u dobru zemlju je onaj koji čuje riječ i razumije je; koja također donosi plod i rađa, jedna stostruko, druga šezdeset, druga tridesetostruko.
24 Drugu im prispodobu iznese govoreći: Kraljevstvo je nebesko kao čovjek koji je posijao dobro sjeme na svojoj njivi.
25 Ali dok su ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posije kukolj među pšenicu i ode.
26 Ali kad je oštrica izrasla i donijela plod, tada se pojavio i kukolj.
27 Tada dođoše sluge domaćinove i rekoše mu: "Gospodine, nisi li posijao dobro sjeme na svojoj njivi?" odakle onda kukolj?
28 On im reče: "Neprijatelj je to učinio." Sluge mu rekoše: Hoćeš li dakle da odemo i pokupimo ih?
29 Ali on reče: Ne! da ne biste, skupljajući kukolj, s njime iščupali i pšenicu.
30 Neka jedno i drugo raste zajedno do žetve, au vrijeme žetve reći ću žeteocima: Skupite najprije kukolj i svežite ga u snopove da ga spalite, a pšenicu skupite u moju žitnicu.
31 Drugu im prispodobu iznese govoreći: Kraljevstvo je nebesko kao zrno gorušičino koje čovjek uzme i posije na svojoj njivi.
32 Koje je doista najmanje od svih sjemenki, ali kad izraste, najveće je među biljem i postane stablo, tako da ptice nebeske dolaze i odsjedaju na njegovim granama.
33 Drugu im prispodobu reče; Kraljevstvo je nebesko kao kvasac što ga žena uzme i stavi u tri mjere brašna dok sve ne uskisne.
34 Sve je ovo govorio Isus mnoštvu u prispodobama. i bez prispodobe im ne reče:
35 Da se ispuni što je rekao prorok: Otvorit ću usta svoja u prispodobama; Izreći ću stvari koje su bile tajne od postanka svijeta.
36 Tada Isus otpusti mnoštvo i uđe u kuću, a pristupiše mu učenici njegovi govoreći: "Razjasni nam prispodobu o kukolju na polju."
37 On im odgovori: " Sijač dobrog sjemena je Sin Čovječji."
38 Polje je svijet; dobro sjeme su djeca kraljevstva; a kukolj su sinovi Zloga;
39 Neprijatelj koji ih je posijao je đavao; žetva je kraj svijeta; a žeteoci su anđeli.
40 Kao što se dakle kukolj skuplja i u vatri spaljuje; tako će biti i na kraju ovoga svijeta.
41 Sin čovječji poslat će svoje anđele i oni će sakupiti iz njegova kraljevstva sve što sablazni i one koji čine bezakonje;

42 I bacit će ih u peć ognjenu: ondje će biti plač i škrgut zuba.
43 Tada će pravednici zasjati kao sunce u kraljevstvu svoga Oca. Tko ima uši da čuje, neka čuje.
44 Opet, kraljevstvo je nebesko kao blago skriveno u polju; koju čovjek, kad je nađe, sakrije, i od radosti ode i proda sve što ima i kupi onu njivu.
45 Opet, kraljevstvo je nebesko kao trgovac koji traži lijepe bisere.
46 On, kad nađe jedan dragocjeni biser, ode, proda sve što je imao i kupi ga.
47 Opet, kraljevstvo je nebesko kao mreža koja je bačena u more i sakupi se svake vrste.
48 Kad se napuni, izvukoše ga na obalu, sjedoše i skupiše dobre u posude, a loše baciše.
49 Tako će biti na kraju svijeta: anđeli će izaći i odvojit će zle od pravednih,
50 I bacit će ih u peć ognjenu: ondje će biti plač i škrgut zuba.
51 Kaže im Isus: Jeste li razumjeli sve ovo? Oni mu rekoše: Da, Gospodine.
52 Tada im reče: "Stoga je svaki pismoznanac koji je upućen u kraljevstvo nebesko sličan čovjeku domaćinu koji iz svoje riznice iznosi novo i staro."
53 I dogodi se da Isus završi ove prispodobe i ode odande.
54 I kad dođe u svoju domovinu, poučavao ih je u njihovoj sinagogi tako da su se čudili i govorili: "Odakle ovome ta mudrost i ta moćna djela?"
55 Nije li ovo tesarev sin? ne zove li se njegova majka Marija? i njegova braća, Jakov, i Jose, i Šimun, i Juda?
56 I njegove sestre, nisu li sve s nama? Odakle ovom čovjeku sve te stvari?
57 I sablazniše se o njega. Ali Isus im reče: Nije prorok bez časti osim u svojoj domovini i u svojoj kući.
58 I nije ondje učinio mnoga čudesna djela zbog njihove nevjere.

POGLAVLJE 14

1 U ono vrijeme ču Herod tetrarh za slavu Isusovu,
2 I reče svojim slugama: Ovo je Ivan Krstitelj; uskrsnuo je od mrtvih; i stoga se silna djela pokazuju u njemu.
3 Jer Herod bijaše uhvatio Ivana, svezao ga i bacio u tamnicu zbog Herodijade, žene svoga brata Filipa.
4 Jer Ivan mu reče: "Nije ti dopušteno imati je."
5 Kad ga je htio usmrtiti, bojao se naroda jer su ga smatrali prorokom.
6 Ali kad je bio Herodov rođendan, Herodijadina kći je plesala pred njima i svidjela se Herodu.
7 Tada joj on uz zakletvu obeća da će joj dati što god zatraži.
8 A ona, poučena od svoje majke, reče: "Daj mi ovdje na tanjiru glavu Ivana Krstitelja."
9 Kralju je bilo žao; ipak je zbog zakletve i onih koji su s njim sjedili za stolom zapovjedio da joj se da.
10 I posla te odrubi Ivanu glavu u tamnici.
11 Glavu njegovu donesoše na tanjiru i dadoše djevojci, a ona je odnese svojoj majci.
12 Njegovi učenici dođoše, uzeše tijelo i pokopaše ga te odoše i javiše Isusu.
13 Kad je Isus to čuo, otputuje odande lađom u pustinju na osamu; a kad je narod čuo, pođe za njim pješice iz gradova.
14 Isus iziđe i ugleda veliko mnoštvo, sažali mu se nad njima i izliječi njihove bolesnike.
15 Kad bijaše večer, pristupiše mu učenici njegovi i rekoše: "Pusto je ovo mjesto i prošlo je vrijeme." otpusti mnoštvo neka odu u sela i kupe sebi hrane.
16 Ali Isus im reče: " Ne trebaju otići; dajte im vi jesti.
17 Oni mu rekoše: "Imamo ovdje samo pet kruhova i dvije ribe."
18 On reče: " Donesite mi ih ovamo."
19 I zapovjedi mnoštvu da sjedne na travu, uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda u nebo, blagoslovi, razlomi i dade kruhove svojim učenicima, a učenici mnoštvu. .
20 Svi su jeli i nasitili se, a preostalih ulomaka nakupili su dvanaest punih košara.
21 A onih koji su jeli bilo je oko pet tisuća ljudi, osim žena i djece.
22 I odmah Isus prisili svoje učenike da uđu u lađu i prijeđu na drugu obalu, dok on otpusti mnoštvo.
23 I kad otpusti mnoštvo, pope se na goru da se nasamo pomoli.
24 Ali lađa je sada bila nasred mora, nošena valovima jer je vjetar bio suprotan.
25 U četvrtoj noćnoj straži Isus ode k njima hodajući po moru.
26 Kad ga učenici ugledaše kako hoda po moru, prestrašiše se govoreći: "To je duh!" i vikali su od straha.
27 Ali Isus im odmah progovori: " Hrabri se! to sam ja; ne boj se.
28 Petar mu odgovori: "Gospodine, ako si ti, reci mi da dođem k tebi po vodi."
29 A on reče: Dođi. A kad je Petar sišao s lađe, hodao je po vodi da dođe k Isusu.
30 Ali kad je vidio jak vjetar, uplašio se; i počevši tonuti, povika govoreći: Gospodine, spasi me!
31 Isus odmah pruži ruku, uhvati ga i reče mu: " Malovjerni, zašto si posumnjao?"
32 Kad su ušli u lađu, vjetar je prestao.
33 Tada pristupiše oni koji bijahu u lađi i pokloniše mu se govoreći: Ti si uistinu Sin Božji.
34 Kad prijeđoše, dođoše u zemlju Genezaret.
35 I kad su ljudi iz onoga mjesta saznali za njega, razaslali su po svoj okolici i doveli k njemu sve koji su bili bolesni;
36 I zamoliše ga da se samo dotaknu ruba njegove haljine; i svi koji su se dotakli ostadoše potpuno zdravi.

POGLAVLJE 15

1 Tada pristupiše Isusu pismoznanci i farizeji iz Jeruzalema govoreći:
2 Zašto tvoji učenici krše predaju starijih? jer ne peru ruke kad jedu kruh.
3 A on im odgovori: " Zašto i vi svojom predajom kršite zapovijed Božju?"
4 Jer Bog je zapovjedio, govoreći: Poštuj oca svoga i majku i: Tko opsuje oca ili majku, neka smrću umre.
5 Ali vi kažete: Tko god rekne svome ocu ili svojoj majci: 'To je dar, što god da ti ja koristim';
6 I ne poštuj svoga oca i svoje majke, bit će slobodan. Tako ste svojom predajom obesmislili Božju zapovijed.
7 Licemjeri, dobro je o vama prorokovao Izaija govoreći:
8 Ovaj mi se narod ustima približava i časti me usnama svojim; ali srce im je daleko od mene.

9 Ali uzalud mi se klanjaju, naučavajući nauke, zapovijedi ljudske.
10 I sazva mnoštvo i reče im: " Čujte i razumite!
11 Ne onečišćuje čovjeka ono što ulazi u usta; ali ono što izlazi iz usta, to onečišćuje čovjeka.
12 Tada pristupiše njegovi učenici i rekoše mu: "Znaš li da su se farizeji sablaznili kad su čuli ovu riječ?"
13 A on odgovori: " Svaka biljka koju nije usadio Otac moj nebeski, bit će iskorijenjena."
14 Pustite ih: oni su slijepi vođe slijepaca. A ako slijepac slijepca vodi, obojica će pasti u jarak.
15 Tada Petar odgovori i reče mu: "Objasni nam ovu prispodobu."
16 A Isus reče: " Zar i vi još ne razumijete?"
17 Zar još ne shvaćate da sve što ulazi na usta ide u trbuh i izbacuje se na zrak?
18 Ali ono što izlazi iz usta izlazi iz srca; i oni kaljaju čovjeka.
19 Jer iz srca izlaze zle misli, ubojstva, preljubi, bludnosti, krađe, lažna svjedočanstva, bogohuljenja.
20 To su stvari koje onečišćuju čovjeka, ali jesti neopranih ruku ne onečišćuje čovjeka.
21 Tada Isus ode odande i zaputi se u krajeve Tira i Sidona.
22 I gle, žena Kanaanka iziđe iz istih krajeva i zavapi mu govoreći: Smiluj mi se, Gospodine, Sine Davidov! moju kćer teško muči vrag.
23 Ali on joj ne odgovori ni riječi. I pristupiše mu učenici i zamoliše ga: Otpusti je! jer ona viče za nama.
24 A on odgovori: " Poslan sam samo k izgubljenim ovcama doma Izraelova."
25 Ona pristupi i pokloni mu se govoreći: "Gospodine, pomozi mi!"
26 A on odgovori: " Ne priliči djeci uzeti kruh i baciti ga psićima."
27 Ona reče: "Istina je, Gospodine! Ipak psi jedu mrvice koje padaju sa stola njihovih gospodara."
28 Tada joj Isus odgovori: " O ženo, velika je tvoja vjera! Neka ti bude kako hoćeš." I njezina kći ozdravi od tog časa.
29 Isus ode odande i dođe blizu Galilejskog mora. i popeo se na goru i sjeo ondje.
30 I pristupi k njemu veliko mnoštvo, imajući sa sobom hrome, slijepe, nijeme, sakate i mnoge druge, i baci ih pred Isusove noge; i on ih je izliječio:
31 Do te mjere da se mnoštvo čudilo kad su vidjeli nijeme da govore, sakate da su zdravi, hrome da hodaju i slijepe da vide; i slavili su Boga Izraelova.
32 Tada Isus dozva svoje učenike i reče: " Žao mi je mnoštva jer već tri dana stoje kod mene i nemaju što jesti. Neću ih otpustiti postne da ne klonu na putu."
33 Rekoše mu njegovi učenici: "Odakle nam toliko kruha u pustinji da nasitimo toliko mnoštvo?"
34 A Isus im reče: " Koliko kruhova imate?" A oni rekoše: Sedam i nekoliko ribica.
35 I zapovjedi mnoštvu da sjedne na zemlju.
36 I uze onih sedam kruhova i ribe, zahvali, razlomi ih i dade svojim učenicima, a učenici mnoštvu.
37 I svi su jeli i nasitili se, a preostalog mesa skupili su sedam punih košara.
38 A onih koji su jeli bilo je četiri tisuće ljudi, osim žena i djece.
39 I otpusti mnoštvo, uze lađu i dođe u krajeve Magdale.

POGLAVLJE 16

1 Dođoše i farizeji sa saducejima i kušajući ga zamoliše da im pokaže znak s neba.
2 On im odgovori: " Kad je večer, vi kažete: Bit će lijepo vrijeme, jer je nebo crveno."
3 A ujutro: Danas će biti ružno vrijeme, jer je nebo crveno i tamno. O vi licemjeri, vi možete raspoznati lice neba; ali zar ne možete raspoznati znakove vremena?
4 Opak i preljubnički naraštaj traži znak; i neće mu se dati znak osim znaka Jone proroka. I ostavi ih i ode.
5 A kad su njegovi učenici došli na drugu stranu, zaboravili su uzeti kruha.
6 Tada im Isus reče: " Pazite i čuvajte se farizejskog i saducejskog kvasca!"
7 I raspravljahu među sobom: "To je zato što nismo uzeli kruha."
8 Kad Isus to opazi, reče im: " Malovjerni, zašto raspravljate među sobom što kruha niste ponijeli?"
9 Zar još ne razumijete i ne sjećate se onih pet kruhova od pet tisuća i koliko ste košara skupili?
10 Ni sedam kruhova od četiri tisuće, ni koliko košara ste skupili?
11 Kako ne shvaćate da vam ne rekoh o kruhu da se čuvate farizejskog i saducejskog kvasca?
12 Tada su shvatili da im je rekao da se ne čuvaju kvasca kruha, nego nauka farizejskog i saducejskog.
13 Kad je Isus došao u krajeve Cezareje Filipove, upita svoje učenike govoreći: Što ljudi govore za koga ja, Sin Čovječji?
14 Oni rekoše: "Jedni da si Ivan Krstitelj; drugi da si Ilija; i drugi, Jeremija, ili jedan od proroka.
15 On im reče: "A vi kažete tko sam ja?"
16 Šimun Petar odgovori i reče: Ti si Krist, Sin Boga živoga.
17 Isus mu odgovori: " Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer tijelo i krv ti to ne otkriše, nego Otac moj koji je na nebesima."
18 A i ja tebi kažem: ti si Petar i na ovoj stijeni sagradit ću Crkvu svoju; i vrata paklena neće ga nadvladati.
19 Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga: i što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebu; i što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebu.
20 Tada zapovjedi svojim učenicima da nikome ne govore da je on Isus Krist.
21 Otada je Isus počeo pokazivati svojim učenicima kako mora ići u Jeruzalem i pretrpjeti mnogo od starješina, glavara svećeničkih i pismoznanaca, biti ubijen i treći dan uskrsnuti.
22 Tada ga Petar uze i poče ga odvraćati govoreći: "Neka ti bude, Gospodine! Tebi se to neće dogoditi!"
23 Ali on se okrenu i reče Petru: " Odlazi od mene, sotono! Ti si mi sablazan, jer ti ne misliš što je Božje, nego što je ljudsko."
24 Tada reče Isus svojim učenicima: " Hoće li tko za mnom, neka se odreče samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka me slijedi."
25 Jer tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko god izgubi život svoj poradi mene, naći će ga.
26 Jer što koristi čovjeku ako dobije sav svijet, a izgubi dušu svoju? ili što će čovjek dati u zamjenu za dušu svoju?

27 Jer će Sin Čovječji doći u slavi Oca svoga sa svojim anđelima; a zatim će nagraditi svakog čovjeka prema njegovim djelima.
28 Zaista, kažem vam, ima nekih koji ovdje stoje, koji neće okusiti smrti dok ne vide Sina Čovječjega gdje dolazi u svome kraljevstvu.

POGLAVLJE 17

1 I nakon šest dana uze Isus Petra, Jakova i Ivana, brata njegova, i izvede ih na goru visoku same,
2 I preobrazi se pred njima: lice mu zasja poput sunca, a haljina mu posta bijela poput svjetlosti.
3 I gle, ukazaše im se Mojsije i Ilija koji s njim razgovarahu.
4 Tada Petar odgovori i reče Isusu: "Gospodine, dobro nam je ovdje biti. Ako hoćeš, načinimo ovdje tri sjenica; jedan za tebe, jedan za Mojsija i jedan za Iliju.
5 Dok je on još govorio, gle, svijetli ih oblak zasjeni, i gle, glas iz oblaka koji reče: Ovo je Sin moj ljubljeni, koji mi je po volji; čujte ga vi.
6 Kad to čuše učenici, padoše ničice i silno se prestrašiše.
7 Isus pristupi, dotače ih se i reče: " Ustanite i ne bojte se!"
8 Kad podigoše oči, ne vidješe nikoga osim Isusa.
9 Kad su sišli s gore, zapovjedi im Isus: " Nikomu ne kažite viđenje dok Sin Čovječji ne uskrsne od mrtvih."
10 I upitaše ga njegovi učenici: "Zašto onda pismoznanci govore da Ilija mora prije doći?"
11 A Isus odgovori i reče im: " Ilija će doista prvi doći i sve obnoviti."
12 Ali ja vam kažem da je Ilija već došao, ali ga nisu poznali, nego su učinili s njim što su htjeli. Tako će i Sin Čovječji trpjeti od njih.
13 Tada su učenici razumjeli da im je govorio o Ivanu Krstitelju.
14 Kad su došli do mnoštva, pristupi mu neki čovjek, klekne pred njim i reče:
15 Gospodine, smiluj se mome sinu, jer je luđak i jako izmučen, jer često pada u vatru, a često u vodu.
16 Doveo sam ga tvojim učenicima, ali ga nisu mogli izliječiti.
17 Tada Isus odgovori: " O rode nevjerni i pokvareni, dokle ću biti s vama?" dokle ću te trpjeti? dovedite ga ovamo k meni.
18 I Isus prekori đavla; i on iziđe iz njega: i dijete ozdravi istog časa.
19 Tada pristupiše učenici k Isusu nasamo i rekoše: "Zašto ga mi ne bismo mogli istjerati?"
20 A Isus im reče: " Zbog vaše nevjere; zaista, kažem vam, ako imate vjere koliko zrno gorušičino, reći ćete ovoj gori: Premjesti se odavde onamo!" i uklonit će se; i ništa vam neće biti nemoguće.
21 Ali ovaj se rod ne izgoni osim molitvom i postom.
22 I dok su boravili u Galileji, Isus im reče: Sin Čovječji bit će predan u ruke ljudske.
23 I ubit će ga, i treći će dan uskrsnuti. I bilo im je neizmjerno žao.
24 Kad dođoše u Kafarnaum, pristupiše Petru oni koji primahu porez i rekoše: "Ne plaća li vaš učitelj danak?"
25 On reče: Da. I kad uđe u kuću, spriječi ga Isus govoreći: Što ti se čini, Šimune? od koga kraljevi zemaljski uzimaju carinu ili danak? vlastite djece ili tuđinaca?
26 Kaže mu Petar: "Od stranaca." Reče mu Isus: "Onda su djeca slobodna."
27 No, da ih ne sablaznimo, idi ti na more, baci udicu i uzmi ribu koja prva ispliva; i kad mu otvoriš usta, naći ćeš novčić: uzmi i daj im za mene i za sebe.

POGLAVLJE 18

1 U isto vrijeme pristupiše učenici Isusu govoreći: Tko je najveći u kraljevstvu nebeskom?
2 Isus dozva k sebi malo dijete i postavi ga usred njih,
3 I reče: Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko.
4 Tko se dakle ponizi kao ovo dijete, taj je najveći u kraljevstvu nebeskom.
5 I tko god primi jedno takvo malo dijete u moje ime, mene prima.
6 A tko sablazni jednoga od ovih najmanjih koji vjeruju u mene, bolje bi mu bilo da mu se objesi mlinski kamen o vrat i da potone u dubinu morsku.
7 Teško svijetu zbog sablazni! jer mora doći do uvreda; ali jao onom čovjeku preko kojeg dolazi sablazan!
8 Stoga, ako te tvoja ruka ili tvoja noga sablazni, odsijeci ih i baci od sebe: bolje ti je da uđeš u život klonul ili osakaćen, nego da imaš dvije ruke ili dvije noge da budeš bačen u vječni oganj.
9 I ako te tvoje oko sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe: bolje ti je s jednim okom u život ući nego s dva oka biti bačen u pakao ognjeni.
10 Pazite da ne prezrete ni jednoga od ovih malenih! jer ja vam kažem da njihovi anđeli na nebu uvijek gledaju lice Oca mojega koji je na nebesima.
11 Jer je Sin Čovječji došao spasiti izgubljeno.
12 Kako ti se čini? Ako tko ima stotinu ovaca, pa jedna od njih zaluta, zar ne ostavi devedeset i devet i ode u planinu i traži onu koja je zalutala?
13 I ako je nađe, zaista, kažem vam, više se raduje toj ovci negoli onih devedeset i devet koje nisu zalutale.
14 Tako i nije volja Oca vašega koji je na nebesima da jedan od ovih malenih propadne.
15 Ako ti se pak brat tvoj ogriješi, idi i reci mu krivnju između sebe i njega nasamo: ako te posluša, zadobio si brata svoga.
16 Ali ako te ne usliši, uzmi sa sobom još jednoga ili dvojicu da se svaka riječ potvrdi u ustima dvaju ili trojice svjedoka.
17 Ako li ih zanemari, reci to crkvi; ali ako zanemari crkvu, neka ti bude kao poganin i carinik.
18 Zaista, kažem vam, što god svežete na zemlji, bit će svezano na nebu; i što god odriješite na zemlji, bit će odriješeno na nebu.
19 Opet vam kažem: ako se dvojica od vas na zemlji slože u bilo čemu što zamole, dat će im Otac moj koji je na nebesima.
20 Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima.
21 Petar pristupi k njemu i reče: "Gospodine, koliko puta da mu oprostim brata mojega protiv mene grijehom?" do sedam puta?
22 Isus mu reče: " Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam."

23 Stoga je kraljevstvo nebesko prispodobljeno jednom kralju koji je htio voditi računa o svojim slugama.
24 Kad je počeo računati, dovedoše mu jednoga koji mu je dugovao deset tisuća talenata.
25 Ali budući da nije imao platiti, njegov je gospodar zapovjedio da se proda on, njegova žena, djeca i sve što je imao te da se plati.
26 Sluga tada pade ničice i pokloni mu se govoreći: "Gospodine, imaj strpljenja sa mnom i sve ću ti platiti."
27 Tada se gospodar toga sluge sažali, odriješi ga i oprosti mu dug.
28 Ali onaj isti sluga iziđe i nađe jednoga od svojih susluga, koji mu je bio dužan sto denara, pa ga digne na njega i uhvati ga za gušu govoreći: "Plati mi što duguješ!"
29 Njegov susluga pade mu pred noge i zamoli ga govoreći: Imaj strpljenja sa mnom i sve ću ti platiti.
30 Ali on ne htjede, nego ode i baci ga u tamnicu dok ne plati dug.
31 Kad su njegovi susluge vidjeli što se dogodilo, jako su se požalili te su došli i rekli svome gospodaru sve što se dogodilo.
32 Tada mu njegov gospodar, nakon što ga je pozvao, reče: O, slugo zao, oprostio sam ti sav taj dug, jer si me želio.
33 Nije li se i ti trebao sažaliti nad svojim suslugom, kao što sam se ja smilovao tebi?
34 Njegov se gospodar razgnjevi i predade ga mučiteljima dok ne isplati sav dug.
35 Tako će Otac moj nebeski učiniti s vama ako ne oprostite svaki od srca svome bratu prijestupe svoje.

POGLAVLJE 19

1 I dogodi se da kad Isus završi ove riječi, ode iz Galileje i dođe u krajeve Judeje s onu stranu Jordana;
2 Za njim je išlo veliko mnoštvo; i on ih je tamo izliječio.
3 Dođoše k njemu i farizeji, kušajući ga i rekoše mu: "Je li dopušteno čovjeku iz svake razloga otpustiti svoju ženu?"
4 A on im odgovori: Niste li čitali da ih je Stvoritelj u početku stvorio kao muško i žensko?
5 I reče: Zbog toga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu i bit će njih dvoje jedno tijelo?
6 Stoga više nisu dvoje, nego jedno tijelo. Što dakle Bog združi, čovjek neka ne rastavlja.
7 Oni mu rekoše: "Zašto je onda Mojsije zapovjedio da se izda otpusnica i da se ona otpusti?"
8 Reče im: Mojsije vam je zbog tvrdoće srca vašeg dopustio da otpustite svoje žene; ali od početka nije bilo tako.
9 A ja vam kažem: Tko god otpusti svoju ženu, osim zbog bluda, i oženi se drugom, čini preljub; i tko se oženi otpuštenom, čini preljub.
10 Rekoše mu njegovi učenici: "Ako je čovjeku tako sa ženom, nije dobro ženiti se."
11 A on im reče: " Ne mogu svi primiti ovu riječ osim oni kojima je dana."
12 Jer postoje neki eunusi koji su tako rođeni iz utrobe svoje majke; i postoje neki eunusi koje su ljudi uškopili; a postoje eunusi koji su sami sebe učinili eunusima radi kraljevstva nebeskog. Tko može primiti, neka primi.
13 Tada mu dovedoše dječicu da položi ruke na njih i pomoli se, a učenici im prijetiše.
14 Ali Isus reče: " Pustite dječicu i ne branite im da dolaze k meni! Jer takvih je kraljevstvo nebesko."
15 On položi ruke na njih i ode odande.
16 I gle, netko pristupi i reče mu: "Učitelju dobri, što da učinim dobroga da imam život vječni?"
17 A on mu reče: Zašto me zoveš dobrim? nitko nije dobar osim jednoga, to jest Boga; ali hoćeš li ući u život, drži zapovijedi.
18 Kaže mu: Koji? Isus je rekao: Ne ubij, ne počini preljub, ne kradi, ne svjedoči lažno,
19 Poštuj oca svoga i majku svoju, i Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.
20 Mladić mu reče: Sve sam to čuvao od mladosti svoje; što mi još nedostaje?
21 Reče mu Isus: " Hoćeš li savršen biti, idi i prodaj sve što imaš i podaj siromasima, i imat ćeš blago na nebu. Dođi i slijedi me."
22 Kad je mladić čuo tu riječ, otišao je žalostan jer je imao velik imetak.
23 Tada reče Isus svojim učenicima: " Zaista, kažem vam, teško će bogataš ući u kraljevstvo nebesko."
24 I opet vam kažem: Lakše je devi proći kroz iglene uši nego bogatašu ući u kraljevstvo Božje.
25 Kad su to čuli njegovi učenici, začudiše se vrlo govoreći: Tko se dakle može spasiti?
26 Ali Isus ih pogleda i reče im: " Ljudima je to nemoguće." ali Bogu je sve moguće.
27 Tada Petar odgovori i reče mu: "Evo, mi smo sve ostavili i pošli za tobom." što ćemo dakle imati?
28 A Isus im reče: Zaista, kažem vam, vi koji ste me slijedili, u ponovnom rođenju, kad Sin Čovječji bude sjedio na prijestolju svoje slave, i vi ćete sjediti na dvanaest prijestolja, sudeći dvanaest plemena Božjih. Izrael.
29 I svaki koji je ostavio kuće, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili zemlju, radi moga imena, primit će stostruko i baštinit će život vječni.
30 Ali mnogi prvi bit će posljednji; i posljednji će biti prvi.

POGLAVLJE 20

1 Doista, kraljevstvo je nebesko kao kad domaćin rano ujutro iziđe unajmiti radnike u svoj vinograd.
2 I kad se dogovori s radnicima za novčić na dan, posla ih u svoj vinograd.
3 I iziđe oko treće ure i ugleda druge kako besposleni stoje na tržnici,
4 I reče im; Idite i vi u vinograd i dat ću vam što je pravo. I otišli su svojim putem.
5 Opet iziđe oko šeste i devete ure i učini isto.
6 Oko jedanaeste ure iziđe i nađe druge gdje besposleni stoje, pa im reče: Zašto stojite ovdje cijeli dan besposleni?
7 Oni mu rekoše: "Nitko nas nije unajmio." Kaže im: Idite i vi u vinograd! i što god je pravo, to ćete i primiti.
8 Kad je pala večer, reče gospodar vinograda svom upravitelju: Pozovi radnike i daj im plaću, počevši od posljednjih do prvih.
9 I kad dođoše najamnici oko jedanaeste ure, primiše svaki po denar.
10 Ali kad prvi dođoše, misliše da će više dobiti; i oni su isto tako dobili svaki novčić.
11 Kad su to primili, mrmljali su protiv domaćina kuće,

12 Govoreći: Ovi posljednji radili su samo jedan sat, a ti si ih izjednačio s nama, koji smo podnijeli teret i žegu dana.
13 Ali on odgovori jednome od njih: "Prijatelju, ne činim ti ništa krivo! Nisi li pristao sa mnom za novčić?"
14 Uzmi ono što je tvoje i idi svojim putem: ja ću ovom posljednjem dati, kao i tebi.
15 Nije li mi dopušteno činiti što hoću sa svojim? Zar je tvoje oko zlo, jer sam ja dobar?
16 Tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji; jer mnogi su pozvani, ali je malo izabranih.
17 Uspinjući se u Jeruzalem, Isus odvoji putem dvanaestoricu učenika i reče im:
18 Evo, idemo gore u Jeruzalem; i Sin Čovječji bit će predan glavarima svećeničkim i pismoznancima, i oni će ga osuditi na smrt,
19 I predat će ga poganima da se rugaju, bičuju i razapnu; i treći će dan uskrsnuti.
20 Tada pristupi k njemu majka Zebedejeve djece sa svojim sinovima, klanjajući mu se i tražeći nešto od njega.
21 A on joj reče: Što hoćeš? Ona mu reče: Daj da ova moja dva sina sjede, jedan s desne, a drugi s lijeve strane u tvome kraljevstvu.
22 Ali Isus odgovori i reče: Ne znate što ištete. Možete li piti čašu koju ću ja piti i krstiti se krštenjem kojim se ja krstim? Oni mu rekoše: Možemo.
23 I reče im: Pit ćete moju čašu i krstit ćete se krštenjem kojim sam ja kršten, ali sjediti meni zdesna ili slijeva, nije moje da dam, nego će biti dano onima za koje je pripravljeno od moga Oca.
24 Kad su desetorica to čula, razgnjevila su se na dvojicu braće.
25 Ali Isus ih pozva k sebi i reče: " Znate da knezovi narodima vladaju nad njima i velikaši im vladaju."
26 Ali među vama neka ne bude tako: nego tko hoće među vama biti velik, neka vam bude poslužitelj;
27 Tko hoće među vama biti prvi, neka vam bude sluga.
28 Kao što ni Sin Čovječji nije došao da mu služe, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge.
29 I dok su odlazili iz Jerihona, veliko mnoštvo ga je slijedilo.
30 I gle, dva slijepca sjediše kraj puta, kad čuše da Isus prolazi, povikaše: "Smiluj nam se, Gospodine, Sine Davidov!"
31 Mnoštvo ih je prekoravalo da šute, ali su oni još jače vikali: "Smiluj nam se, Gospodine, Sine Davidov!"
32 Isus se zaustavi, pozva ih i reče: " Što hoćete da vam učinim?"
33 Kažu mu: "Gospodine, da nam se oči otvore."
34 Isus im se sažali pa se dotače njihovih očiju i odmah progledaše te pođoše za njim.

POGLAVLJE 21

1 A kad su se približili Jeruzalemu i stigli u Betfagu do Maslinske gore, posla Isus dva učenika,
2 Rekavši im: " Idite u selo nasuprot vama i odmah ćete naći privezanu magaricu i magare s njom; odriješite ih i dovedite k meni."
3 I ako vam tko rekne što, recite: Gospodin ih treba; i odmah će ih poslati.
4 Sve se to dogodilo da se ispuni što je rekao prorok:
5 Recite kćeri sionskoj: Evo, kralj tvoj dolazi k tebi, krotak, sjedi na magarcu i na magaretu, ždrijebu magaretu.
6 Učenici odoše i učiniše kako im je Isus zapovjedio.
7 I dovedoše magarca i magare, obukoše ih u svoje haljine i posadoše ga na njih.
8 I vrlo veliko mnoštvo rasprostre svoje haljine po putu; drugi su rezali grane s drveća i slamom ih postavljali po putu.
9 A mnoštvo koje je išlo ispred i za njim klicalo je: Hosana Sinu Davidovu! Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje! Hosana u visini.
10 Kad je došao u Jeruzalem, sav se grad uskomešao govoreći: Tko je to?
11 A mnoštvo reče: "Ovo je Isus, prorok iz Nazareta Galilejskoga."
12 I Isus uđe u hram Božji i istjera sve prodavače i kupce u hramu, i prevrne stolove mjenjačima novca i sjedala prodavačima golubova,
13 I reče im: " Pisano je: Kuća moja neka se zove Dom molitve." ali vi ste od njega napravili pećinu razbojničku.
14 I pristupiše k njemu u hramu slijepi i hromi; i on ih je izliječio.
15 Kad su glavari svećenički i pismoznanci vidjeli čudesa koja je činio i djecu kako viču u Hramu i govore: "Hosana Sinu Davidovu!" bili su jako nezadovoljni,
16 I reče mu: "Čuješ li što ovi govore?" A Isus im reče: Da; Zar nikad niste čitali: Iz usta djece i odojčadi sačinio si hvalu?
17 On ih ostavi i iziđe iz grada u Betaniju. i ondje je odsjeo.
18 Kad se ujutro vraćao u grad, ogladnio je.
19 Kad ugleda smokvu na putu, dođe do nje, ali ne nađe na njoj ništa, osim samo lišća, i reče joj: Neka ti više ne raste plod dovijeka! I sad se smokva osušila.
20 Kad to vidješe učenici, začudiše se govoreći: "Kako se brzo smokva osušila!"
21 Isus im odgovori: " Zaista, kažem vam, ako imate vjere i ne posumnjate, učinit ćete ne samo ono što je učinjeno smokvi, nego i ako ovoj gori kažete: Makni se , i budi bačen u more; bit će učinjeno.
22 I sve, što god zaištete u molitvi vjerujući, primit ćete.
23 Kad je ušao u Hram, dok je naučavao, pristupiše mu glavari svećenički i starješine naroda i rekoše: "Kojom vlašću to činiš?" a tko ti je dao tu vlast?
24 A Isus odgovori i reče im: " I ja ću vas jedno upitati; ako mi kažete, i ja ću vam reći kojom vlašću to činim."
25 Krštenje Ivanovo, odakle je bilo? s neba ili od ljudi? I oni su razmišljali u sebi: Ako kažemo: s neba; reći će nam: Zašto mu tada ne povjerovaste?
26 Ali ako kažemo: Od ljudi; bojimo se naroda; jer svi drže Ivana za proroka.
27 Oni odgovoriše Isusu: "Ne znamo." A on im reče: " Ni ja vama ne kažem kojom vlašću ovo činim."
28 Ali što vi mislite? Neki čovjek je imao dva sina; i dođe prvome i reče mu: sinko, idi radi danas u mom vinogradu.
29 On odgovori: "Neću", ali se poslije pokaja i ode.
30 I dođe drugome i reče mu isto. A on odgovori: "Idem, gospodine!" - i ne ode.
31 Je li od njih dvojice izvršio volju svoga oca? Kažu mu: Prvi. Isus im reče: Zaista, kažem vam, carinici i bludnice idu prije vas u kraljevstvo Božje.
32 Jer Ivan je došao k vama na putu pravednosti, ali mu ne povjerovaste, nego carinici i bludnice povjerovaše njemu, a

vi, kad to vidjeste, ne pokajaste se poslije da mu povjerujete.
33 Čujte drugu prispodobu: Bio je neki domaćin, koji je posadio vinograd, ogradio ga unaokolo, iskopao u njemu tijesak, sagradio kulu, dao ga vinogradarima i otišao u daleku zemlju.
34 A kad se približilo vrijeme plodova, poslao je svoje sluge vinogradarima da prime plodove.
35 I vinogradari su uhvatili njegove sluge i jednoga pretukli, drugoga ubili, a trećega kamenovali.
36 Opet posla druge sluge, više od prvih, i oni učiniše s njima isto.
37 Ali najzad posla k njima svoga sina govoreći: "Štovat će moga sina."
38 Kad su vinogradari vidjeli sina, rekoše među sobom: "Ovo je nasljednik!" hajde da ga ubijemo i da se dočepamo njegove baštine.
39 I uhvatiše ga, izbaciše iz vinograda i ubiše.
40 Kad dakle dođe gospodar vinograda, što će učiniti s onim vinogradarima?
41 Oni mu rekoše: "On će jadno uništiti te zle ljude, a svoj će vinograd dati drugim vinogradarima, koji će mu davati plodove u svoje vrijeme."
42 Kaže im Isus: " Zar nikada niste čitali u Pismima: Kamen koji odbaciše graditelji, on postade glava od ugla: to je od Gospodina i divno je u našim očima?"
43 Zato vam kažem: Kraljevstvo Božje bit će vam oduzeto i dano narodu koji donosi njegove plodove.
44 Tko god padne na ovaj kamen, razbit će se, a na koga god padne, samljet će ga u prah.
45 Kad su glavari svećenički i farizeji čuli njegove prispodobe, shvatiše da o njima govori.
46 Ali kad su htjeli dići ruke na njega, pobojahu se mnoštva jer ga uzeše za proroka.

POGLAVLJE 22

1 A Isus odgovori i ponovno im progovori u prispodobama i reče:
2 Kraljevstvo je nebesko kao kad neki kralj sklopi svadbu svome sinu,
3 I posla svoje sluge da pozovu one koji su bili pozvani na svadbu, ali oni ne htjedoše doći.
4 Opet posla druge sluge govoreći: Recite uzvanicima: Evo, pripremio sam svoj objed: moji su volovi i moja ugojena mladunčad zaklani i sve je spremno: dođite na svadbu.
5 Ali oni to zanemariše i odoše, jedan na svoju farmu, drugi na svoju trgovinu.
6 Ostatak je uzeo njegove sluge, izgrdio ih i ubio.
7 Ali kad je kralj to čuo, razgnjevi se, posla svoju vojsku i uništi te ubojice i spali njihov grad.
8 Tada reče svojim slugama: "Svadba je spremna, ali uzvanici nisu bili dostojni."
9 Idite, dakle, na ceste, i koje god nađete, pozivajte na svadbu.
10 Sluge pak iziđoše na puteve i skupiše sve koje nađoše, i zle i dobre, i svadba bijaše opremljena gostima.
11 Kad je kralj ušao da vidi goste, ugleda ondje čovjeka koji nije imao svadbeno ruho.
12 A on mu reče: "Prijatelju, kako si ušao ovamo bez svadbenog ruha?" I ostao je bez riječi.
13 Tada reče kralj slugama: "Svežite mu ruke i noge, odvedite ga i bacite u tamu krajnju." ondje će biti plač i škrgut zuba.
14 Jer mnogo je pozvanih, ali je malo izabranih.
15 Tada odoše farizeji i savjetovahu se kako bi ga upleli u govor.
16 I poslaše k njemu svoje učenike s Herodijancima govoreći: Učitelju, znamo da si istinit i da poučavaš Božji put u istini i ne mariš ni za koga, jer ne gledaš na osobu.
17 Reci nam dakle: Što ti se čini? Je li dopušteno davati danak caru ili nije?
18 Ali Isus opazi njihovu zloću i reče: Što me iskušavate, licemjeri?
19 Pokažite mi danak. I donesoše mu novčić.
20 I reče im: Čija je ovo slika i natpis?
21 Rekoše mu: Cezarevo. Tada im reče: Vratite dakle caru ono što je carevo; a Bogu ono što je Božje.
22 Čuvši te riječi, začudiše se, ostaviše ga i odoše.
23 Isti dan pristupiše mu saduceji, koji govore da nema uskrsnuća, i upitaše ga:
24 Govoreći: Učitelju, Mojsije je rekao: Ako tko umre bez djece, njegov brat neka se oženi njegovom ženom i podigne potomstvo svome bratu.
25 Bilo je među nama sedmero braće: prvi, pošto se oženio, umrije i, ne ostavivši potomstva, ostavi ženu svome bratu.
26 Tako i drugi, i treći do sedmoga.
27 Najzad je umrla i žena.
28 Dakle, o uskrsnuću, čija će ona biti žena od sedmorice? jer svi su je imali.
29 Isus im odgovori: Varate se što ne poznajete Pisma ni sile Božje.
30 Jer o uskrsnuću niti se žene niti udaju, nego su kao anđeli Božji na nebu.
31 A što se tiče uskrsnuća mrtvih, niste li čitali što vam je rekao Bog:
32 Ja sam Bog Abrahamov, i Bog Izakov, i Bog Jakovljev? Bog nije Bog mrtvih, nego živih.
33 Kad je mnoštvo to čulo, začudi se njegovu nauku.
34 Ali kad su farizeji čuli da je ušutkao saduceje, okupiše se.
35 Tada ga jedan od njih, koji bijaše odvjetnik, upita, kušajući ga, i reče:
36 Učitelju, koja je najveća zapovijed u Zakonu?
37 Isus mu reče: Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim.
38 Ovo je prva i najveća zapovijed.
39 A druga je njoj slična: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.
40 O ovim dvjema zapovijedima počiva sav Zakon i Proroci.
41 Dok su farizeji bili okupljeni, Isus ih upita:
42 Govoreći: Što mislite o Kristu? čiji je on sin? Rekoše mu: Sin Davidov.
43 Reče im: Kako ga onda David u duhu naziva Gospodinom govoreći:
44 Reče GOSPODIN mome Gospodinu: Sjedi mi s desne strane dok ne položim tvoje neprijatelje za podnožje tvojim nogama?
45 Ako ga David naziva Gospodinom, kako mu je sin?
46 I nitko mu nije mogao odgovoriti ni riječi, niti se itko od toga dana usudio pitati ga više.

POGLAVLJE 23

1 Tada reče Isus mnoštvu i svojim učenicima:
2 Rekavši: Književnici i farizeji sjede na Mojsijevoj stolici.
3 Sve, dakle, što god vam kažu, čuvajte i činite; ali ne
činite po djelima njihovim, jer oni govore, a ne čine.
4 Jer oni vežu bremena teška i teška za nošenje i stavljaju
ih na ljudska pleća; ali ih sami neće pomaknuti ni jednim
svojim prstom.
5 Ali sva svoja djela čine da ih ljudi vide: proširuju svoje
filakterije i proširuju rubove svojih haljina,
6 I volite gornje prostorije na gozbama i prva mjesta u
sinagogama,
7 I pozdrave na trgovima, i da ih ljudi zovu: Rabi, Rabi!
8 Ali ne dajte se zvati učiteljem: jer jedan je vaš Učitelj,
Krist; i svi ste vi braća.
9 I ocem ne zovite nikoga na zemlji jer jedan je vaš Otac
koji je na nebesima.
10 Ne zovite se ni učiteljima, jer jedan je vaš Učitelj, Krist.
11 Ali najveći među vama neka vam bude sluga.
12 Tko god se uzvisi, bit će ponižen; a tko se ponizi bit će
uzvišen.
13 Ali jao vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer
zatvarate kraljevstvo nebesko pred ljudima, jer niti sami
ulazite, niti dopuštate onima koji ulaze.
14 Teško vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer
proždirete kuće udovičke i lažno se dugo molite: zato ćete
primiti težu osudu.
15 Teško vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer vi
obilazite more i kopno kako biste napravili jednog prozelita,
a kad on postane, učinite ga dvostruko većim djetetom
pakla od sebe.
16 Jao vama, slijepi vođe, koji govorite: 'Zakune li se tko
hramom, nije ništa' ali tko se kune hramskim zlatom,
dužnik je!
17 Vi bezumnici i slijepci! Što je veće, zlato ili hram koji
zlato posvećuje?
18 I: Tko se zakune žrtvenikom, nije ništa; ali tko se
zakune darom koji je na njemu, kriv je.
19 Vi bezumnici i slijepci! Što je veće, dar ili žrtvenik koji
dar posvećuje?
20 Tko se dakle zakune žrtvenikom, kune se njime i svime
što je na njemu.
21 I tko se kune Hramom, kune se njime i Onim koji u
njemu prebiva.
22 Tko se zaklinje nebom, kune se prijestoljem Božjim i
onim koji sjedi na njemu.
23 Teško vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer
plaćate desetinu od metvice, anisa i kima, a izostavili ste
važnije stvari zakona, pravosuđa, milosrđa i vjere: ovo ste
trebali činiti, a ono drugo ne ostavljati neučinjenim.
24 Vođe slijepi, koji cijedite komarca, a gutate devu.
25 Teško vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer vi
čistite izvana čašu i zdjelu, a iznutra su puni grabeža i
pretjerivanja.
26 Farizeju slijepi, očisti najprije ono što je unutar čaše i
zdjele, da i izvana budu čisti.
27 Teško vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer vi ste
slični obijeljenim grobovima, koji doista izvana izgledaju
lijepi, ali su iznutra puni mrtvačkih kostiju i svake
nečistoće.
28 Tako i vi izvana ljudima izgledate pravedni, a iznutra
ste puni licemjerja i bezakonja.
29 Teško vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer
gradite grobove prorocima i ukrašavate grobove
pravednika,
30 I reci: Da smo bili u danima svojih otaca, ne bismo bili
sudionici s njima u krvi proroka.
31 Stoga sami sebi svjedočite da ste sinovi onih koji su
ubijali proroke.
32 Dopunite dakle mjeru otaca svojih.
33 Vi zmije, vi naraštaje zmija, kako možete izbjeći
prokletstvo pakla?
34 Zato, evo, šaljem vam proroke, mudrace i pismoznance;
a neke ćete od njih pobiti i razapeti; a neke ćete od njih
bičevati u svojim sinagogama i progoniti od grada do grada.
35 Da dođe na vas sva pravedna krv prolivena na zemlji,
od krvi pravednoga Abela do krvi Zaharije, sina Barakijina,
kojega ste ubili između Hrama i žrtvenika.
36 Zaista, kažem vam, sve će ovo doći na ovaj naraštaj.
37 Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ
one koji su ti poslani, koliko sam puta htio skupiti djecu
tvoju, kao što kvočka skuplja svoje piliće pod krila, i ne
htjedoste!
38 Evo, ostavlja vam se kuća vaša pusta.
39 Jer, kažem vam, nećete me više vidjeti dok ne kažete:
Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!

POGLAVLJE 24

1 Isus iziđe i ode iz hrama, a njegovi učenici pristupiše k
njemu da mu pokažu građevine hrama.
2 A Isus im reče: Ne vidite li sve ovo? Zaista, kažem vam,
ovdje neće ostati ni kamen na kamenu koji se neće srušiti.
3 Dok je sjedio na Maslinskoj gori, pristupiše mu učenici
nasamo govoreći: "Reci nam kada će to biti?" i koji će biti
znak tvoga dolaska i kraja svijeta?
4 Isus im odgovori: " Pazite da vas tko ne zavede."
5 Jer će mnogi doći u moje ime govoreći: Ja sam Krist; i
mnoge će prevariti.
6 I čut ćete za ratove i glasine o ratovima: gledajte da se ne
uznemirite, jer sve se to mora dogoditi, ali još nije kraj.
7 Jer će narod ustati protiv naroda, i kraljevstvo protiv
kraljevstva, i bit će gladi, pošasti i potresa na raznim
mjestima.
8 Sve je to početak žalosti.
9 Tada će vas predavati na muke i ubijat će vas, i svi će vas
narodi mrziti zbog imena mojega.
10 I tada će se mnogi sablazniti, izdavat će jedni druge i
mrziti jedni druge.
11 I ustat će mnogi lažni proroci i mnoge će zavesti.
12 A budući da će se bezakonje umnožiti, ljubav će
mnogih ohladnjeti.
13 Ali tko ustraje do kraja, bit će spašen.
14 I ovo će se evanđelje kraljevstva propovijedati po svem
svijetu za svjedočanstvo svim narodima; i tada će doći kraj.
15 Kad, dakle, ugledate grozotu pustoši, o kojoj govori
prorok Daniel, kako stoji na svetom mjestu (tko čita, neka
razumije):
16 Tada koji budu u Judeji neka bježe u gore!
17 Tko je na krovu, neka ne silazi da uzme štogod iz svoje
kuće.

18 Tko je u polju, neka se ne vraća natrag da uzme svoje
haljine.
19 A jao trudnicama i dojiljama u one dane!
20 Ali molite se da vaš bijeg ne bude zimi ni u subotu.
21 Jer tada će biti velika nevolja kakve nije bilo od
postanka svijeta do sada, niti će je ikada biti.
22 I ako se ti dani ne skrate, nijedno tijelo ne bi bilo
spašeno; ali radi izabranih ti će se dani skratiti.
23 Tada ako vam tko rekne: Evo, ovdje je Krist ili ondje!
ne vjerujte.
24 Jer pojavit će se lažni Kristi i lažni proroci i pokazat će
velike znakove i čudesa; do te mjere da, ako je moguće,
prevare i same izabrane.
25 Gle, rekao sam ti prije.
26 Stoga, ako vam kažu: Evo ga u pustinji! ne izlazi: gle,
on je u tajnim odajama; ne vjerujte.
27 Jer kao što munja izlazi s istoka i sije do zapada; tako će
biti i s dolaskom Sina Čovječjega.
28 Jer gdje god je strvina, ondje će se skupiti orlovi.
29 Odmah nakon nevolje onih dana, sunce će potamnjeti, i
mjesec neće dati svoje svjetlosti, i zvijezde će padati s neba,
i sile će se nebeske poljuljati.
30 I tada će se pokazati znak Sina Čovječjega na nebu; i
tada će proplakati sva plemena zemaljska i vidjet će Sina
Čovječjega gdje dolazi na oblacima nebeskim s moći i
velikom slavom.
31 I poslat će svoje anđele s velikim zvukom trube, i oni će
skupiti njegove izabranike s četiri vjetra, s jednog kraja
neba do drugog.
32 Sada naučite prispodobu o smokvi; Kad mu grana još
omekša i prolista, znate da je ljeto blizu.
33 Tako i vi, kad sve ovo vidite, znajte da je blizu, na
vratima.
34 Zaista, kažem vam, ovaj naraštaj neće proći dok se sve
ovo ne ispuni.
35 Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi neće proći.
36 A o onom danu i času nitko ne zna, ni anđeli nebeski,
nego samo moj Otac.
37 Ali kao što je bilo u dane Noine, takav će biti i dolazak
Sina Čovječjega.
38 Jer kao što su u dane prije potopa jeli i pili, ženili se i
udavali, sve do dana kad je Noe ušao u korablju,
39 I nisu znali dok nije došao potop i sve ih odnio; tako će
biti i s dolaskom Sina Čovječjega.
40 Tada će dvojica biti u polju; jedan će se uzeti, a drugi
ostaviti.
41 Dvije će žene mljeti u mlinu; jedan će se uzeti, a drugi
ostaviti.
42 Bdijte, dakle, jer ne znate u koji će čas doći vaš
Gospodin.
43 Ali ovo znajte: da je domaćin znao u koju će stražu
lopov doći, bdio bi i ne bi dopustio da mu se kuća provali.
44 Budite dakle i vi pripravni jer Sin Čovječji dolazi u čas
u koji ne mislite.
45 Tko je, dakle, vjeran i mudar sluga, kojega je njegov
gospodar postavio nad svojim ukućanima da im daje hrane
u pravo vrijeme?
46 Blago onome sluzi kojega njegov gospodar kad dođe
nađe da tako radi.
47 Zaista, kažem vam, postavit će ga nad svim dobrima
svojim.
48 Ali ako taj zli sluga rekne u svom srcu: Moj gospodar
odgađa svoj dolazak;
49 I počet će udarati svoje drugove, jesti i piti s pijanima;
50 Gospodar toga sluge doći će u dan kad ga ne očekuje, i
u čas kojega ne zna,
51 I rasjeći će ga i dati mu dio s licemjerima: ondje će biti
plač i škrgut zuba.

POGLAVLJE 25

1 Tada će kraljevstvo nebesko biti kao deset djevica koje
uzeše svoje svjetiljke i iziđoše u susret zaručniku.
2 Pet ih je bilo mudrih, a pet ludih.
3 Bezumnici su uzeli svoje svjetiljke, a ulja nisu ponijeli sa
sobom.
4 Ali mudri uzeše ulja u svoje posude sa svojim
svjetiljkama.
5 Dok je zaručnik čekao, sve su zadrijemale i zaspale.
6 U ponoć se začu vika: "Evo zaručnika dolazi!" izađite mu
u susret.
7 Tada ustadoše sve te djevice i dotjeraše svoje svjetiljke.
8 A lude rekoše mudrima: Daj nam svoga ulja! jer su se
naše svjetiljke ugasile.
9 Ali mudri odgovoriše: Nije tako; da ne bude dovoljno za
nas i za vas; nego idite radije k prodavačima i kupite sebi.
10 Dok su one išle kupiti, dođe zaručnik; i oni koji bijahu
spremni uđoše s njim na svadbu: i vrata se zatvoriše.
11 Poslije su došle i druge djevice govoreći: "Gospodine,
Gospodine, otvori nam!"
12 Ali on odgovori: "Zaista, kažem vam, ne poznajem
vas."
13 Bdijte, dakle, jer ne znate ni dana ni časa u koji će Sin
Čovječji doći.
14 Jer kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek putujući u
daleku zemlju dozva svoje sluge i preda im svoj imetak.
15 Jednome je dao pet talenata, drugome dva, a trećemu
jedan; svakome prema njegovim sposobnostima; i odmah
krenuo na put.
16 Tada onaj koji je primio pet talenata ode i trguje s njima
te im načini drugih pet talenata.
17 Tako i onaj koji je primio dva, stekao je i druga dva.
18 Ali onaj koji ga je primio ode, iskopa zemlju i sakri
novac svoga gospodara.
19 Nakon dugo vremena dođe gospodar tih slugu i
obračuna se s njima.
20 I tako pristupi onaj koji je primio pet talenata i donese
drugih pet talenata govoreći: "Gospodine, dao si mi pet
talenata; evo, dobio sam uz njih još pet talenata."
21 Njegov mu gospodar reče: "Dobro, slugo dobri i vjerni!
U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u
radost gospodara svoga."
22 Priđe i onaj koji je primio dva talenta i reče: "Gospodine,
dao si mi dva talenta; evo, uz njih sam dobio još dva
talenta."
23 Gospodar mu reče: "Dobro, dobri i vjerni slugo!" u
malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti: uđi u
radost gospodara svoga.
24 Tada pristupi onaj koji je primio jedan talent i reče:
"Gospodine, znao sam te da si tvrd čovjek, žanješ gdje nisi
sijao i skupljaš gdje nisi sijao."
25 Uplaših se, odoh i sakrih tvoj talent u zemlju: evo, tvoj
je.

26 Odgovori njegov gospodar i reče mu: Slugo zao i lijeni,
ti si znao da žanjem gdje nisam sijao i skupljam gdje nisam
sijao.
27 Trebao si, dakle, dati moj novac mjenjaču, pa bih ja, kad
sam došao, primio svoj s kamatom.
28 Uzmite dakle od njega talent i dajte ga onome koji ima
deset talenata.
29 Jer svakomu tko ima dat će se i obilovat će, a onome tko
nema oduzet će se i ono što ima.
30 A beskorisnog slugu izbacite u tamu krajnju: ondje će
biti plač i škrgut zubi.
31 Kad Sin Čovječji dođe u slavi svojoj i svi sveti anđeli s
njim, tada će sjesti na prijestolje slave svoje.
32 Pred njim će se sabrati svi narodi, i on će ih razlučiti
jedne od drugih, kao što pastir razlučuje svoje ovce od
jaraca.
33 I postavit će ovce sebi zdesna, a koze slijeva.
34 Tada će kralj reći onima s desne strane: Dođite,
blagoslovljeni Oca mojega, primite u baštinu kraljevstvo
pripravljeno za vas od postanka svijeta.
35 Jer ogladnjeh i dadoste mi jesti; žedan bijah i napojiste
me; stranac bijah i primiste me.
36 Go, i odjenuste me, bolestan bijah, i pohodiste me, u
tamnici bijah, i dođoste k meni.
37 Tada će mu pravednici odgovoriti: "Gospodine, kada
smo te vidjeli gladnog i nahranili te?" ili žedan i napojio te?
38 Kad te vidjesmo stranca i primismo te? ili gol i obukao
te?
39 Ili kada te vidjesmo bolesna ili u tamnici i dođosmo k
tebi?
40 A kralj će im odgovoriti: Zaista, kažem vam, što god
učiniste jednome od ove moje najmanje braće, meni
učiniste.
41 Tada će reći i onima s lijeve strane: Idite od mene,
prokleti, u oganj vječni, pripravljen đavlu i anđelima
njegovim!
42 Jer ogladnjeh, i ne daste mi jesti, ožednio sam, i ne
napoiste me.
43 Stranac bijah i niste me primili, go i niste me odjenuli,
bolestan i u tamnici i niste me posjetili.
44 Tada će mu i oni odgovoriti: "Gospodine, kad te
vidjesmo gladna, ili žedna, ili stranca, ili gola, ili bolesna,
ili u tamnici, i ne poslužismo ti?"
45 Tada će im odgovoriti: Zaista, kažem vam, što god ne
učiniste jednome od ovih najmanjih, meni niste učinili.
46 Ovi će otići u muku vječnu, a pravednici u život vječni.

POGLAVLJE 26

1 I dogodi se, kad je Isus završio sve ove riječi, reče svojim
učenicima:
2 Znate da je nakon dva dana blagdan Pashe i Sin Čovječji
se predaje da bude razapet.
3 Tada se skupiše glavari svećenički, pismoznanci i
starješine naroda u palaču velikog svećenika, koji se zvao
Kajfa,
4 I dogovoriše se da Isusa prijevarom uhvate i ubiju.
5 Ali oni rekoše: "Ne na blagdan, da ne bude bune u
narodu."
6 Kad je Isus bio u Betaniji, u kući Šimuna gubavca,
7 Priđe mu žena s alabastrenom kutijom vrlo dragocjene
pomasti i izlije mu je na glavu dok je sjedio za stolom.
8 Kad to vidješe njegovi učenici, razgnjeviše se govoreći:
"Čemu ovo rasipanje?"
9 Jer ova se pomast mogla skupo prodati i dati siromasima.
10 Kad je Isus to razumio, reče im: " Što smetate ženi?" jer
ona je dobro djelo nada mnom učinila.
11 Jer siromahe uvijek imate sa sobom; ali mene nemaš
uvijek.
12 Jer kad je izlila ovu pomast na moje tijelo, učinila je to
za moj ukop.
13 Zaista, kažem vam, gdje god se bude propovijedalo ovo
evanđelje po cijelom svijetu, pripovijedat će se i ovo što je
ova žena učinila njoj na spomen.
14 Tada jedan od dvanaestorice, zvan Juda Iškariotski, ode
glavarima svećeničkim,
15 I reče im: Što ćete mi dati pa ću vam ga predati? I
sklopiše s njim savez za trideset srebrnjaka.
16 I od tada je tražio priliku da ga izda.
17 A prvi dan Blagdana beskvasnih kruhova pristupiše
učenici Isusu govoreći mu: "Gdje hoćeš da ti pripravimo da
blaguješ pashu?"
18 I reče: " Idi u grad k takvome čovjeku i reci mu: Učitelj
kaže: Moje je vrijeme blizu." U tvojoj ću kući svetkovati
Pashu sa svojim učenicima.
19 Učenici su učinili kako im je Isus naredio. i pripremiše
pashu.
20 Kad je pala večer, sjede s dvanaestoricom.
21 I dok su jeli, reče: " Zaista, kažem vam, jedan će me od
vas izdati."
22 I bijahu vrlo ožalošćeni te mu svaki od njih poče
govoriti: "Gospodine, nisam li ja?"
23 A on odgovori: " Tko umoči ruku sa mnom u zdjelu, taj
će me izdati."
24 Sin Čovječji ide kako je za njega pisano, ali jao onom
čovjeku koji izda Sina Čovječjega! bilo bi dobro za tog
čovjeka da se nije rodio.
25 Juda, izdajica, odgovori: "Učitelju, nisam li ja?" On mu
reče: Rekao si.
26 I dok su blagovali, Isus uze kruh, blagoslovi ga, razlomi
ga i dade učenicima i reče: " Uzmite, jedite!" ovo je moje
tijelo.
27 I uze čašu, zahvali i dade im govoreći: Pijte iz nje svi!
28 Jer ovo je krv moja Novoga zavjeta, koja se za mnoge
prolijeva na oproštenje grijeha.
29 Ali, kažem vam, neću više piti od ovoga roda trsova do
onoga dana kad ću ga s vama piti novoga u kraljevstvu Oca
svojega.
30 I otpjevavši hvalospjev, iziđoše na Maslinsku goru.
31 Tada im reče Isus: " Svi ćete se vi ove noći sablazniti o
mene, jer je pisano: Udarit ću pastira i ovce će se
razbježati."
32 Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.
33 Petar mu odgovori: "Ako će se svi ljudi sablazniti o tebe,
ja se nikada neću sablazniti."
34 Isus mu reče: " Zaista, kažem ti, ove noći, prije nego
pijetao zapjeva, triput ćeš me se odreći."
35 Petar mu reče: "Ako bih i umro s tobom, neću te se
odreći." Isto rekoše i svi učenici.
36 Tada dođe Isus s njima u mjesto zvano Getsemani i reče
učenicima: " Sjednite ovdje dok ja odem i pomolim se
onamo."
37 I uzevši sa sobom Petra i oba sina Zebedejeva, poče
tugovati i tugovati.

38 Tada im reče: Duša mi je nasmrt žalosna; ostanite ovdje
i bdijte sa mnom.
39 I ode malo dalje, pade ničice i pomoli se govoreći: "
Oče moj, ako je moguće, neka me mimoiđe ova čaša, ali ne
kako ja hoću, nego kako ti hoćeš."
40 I dođe k učenicima i nađe ih kako spavaju pa reče Petru:
" Što, niste mogli jedan sat bdjeti sa mnom?"
41 Bdijte i molite da ne padnete u napast: duh je voljan, ali
je tijelo slabo.
42 Opet ode drugi put i pomoli se govoreći: " Oče moj, ako
me ovaj kalež ne mimoiđe da ga ne pijem, budi volja
tvoja!"
43 I dođe i opet ih nađe kako spavaju jer su im oči bile
teške.
44 I ostavi ih, opet ode i pomoli se treći put govoreći iste
riječi.
45 Tada dođe k svojim učenicima i reče im: " Spavajte i
odmorite se! Evo, približio se čas i Sin Čovječji predaje se
u ruke grešnicima."
46 Ustani, idemo: evo, blizu je onaj koji me izdaje.
47 I dok je on još govorio, gle, dođe Juda, jedan od
dvanaestorice, i s njim veliko mnoštvo s mačevima i
motkama, od glavara svećeničkih i starješina naroda.
48 A onaj koji ga izdajica dade im znak govoreći: Koga
god poljubim, to je on; čvrsto ga držite.
49 I odmah pristupi Isusu i reče: "Zdravo, učitelju!" i
poljubio ga.
50 A Isus mu reče: " Prijatelju, zašto si došao?" Tada
pristupiše, digoše ruke na Isusa i uhvatiše ga.
51 I gle, jedan od onih koji bijahu s Isusom pruži ruku,
izvuče mač i udari slugu velikoga svećenika i odsječe mu
uho.
52 Tada mu Isus reče: Vrati svoj mač na njegovo mjesto,
jer svi koji se mača hvataju od mača će i izginuti.
53 Misliš li da se sada ne mogu moliti svom Ocu, a on će
mi odmah dati više od dvanaest legija anđela?
54 Ali kako će se dakle ispuniti Pisma da tako mora biti?
55 U onaj isti čas reče Isus mnoštvu: " Kao na lopova izišli
ste s mačevima i motkama da me uhvatite?" Svaki sam dan
sjedio s vama i poučavao u hramu, i niste me uhvatili.
56 Ali sve je to učinjeno da se ispune spisi proročki. Tada
ga svi učenici ostaviše i pobjegoše.
57 Oni koji su uhvatili Isusa odvedoše ga velikom
svećeniku Kajfi, gdje su se sakupili pismoznanci i
starješine.
58 Petar ga je izdaleka slijedio do palače velikog svećenika,
ušao i sjeo sa slugama da vidi svršetak.
59 A glavari svećenički, starješine i cijelo vijeće tražili su
lažna svjedočanstva protiv Isusa da ga ubiju;
60 Ali ne nađe nikoga: da, premda su mnogi lažni svjedoci
došli, ipak ne nađoše nikoga. Na kraju su došla dva lažna
svjedoka,
61 I reče: "Ovaj je rekao: "Mogu razrušiti hram Božji i
sagraditi ga za tri dana."
62 Veliki svećenik ustade i reče mu: "Ništa ne odgovaraš?"
što ovi svjedoče protiv tebe?
63 Ali Isus je šutio. A veliki mu svećenik odgovori i reče:
Zaklinjem te živim Bogom da nam kažeš jesi li ti Krist, Sin
Božji.
64 Reče mu Isus: " Ti si rekao; ali ja vam kažem: od sada
ćete vidjeti Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi
na oblacima nebeskim."
65 Tada veliki svećenik razdrije haljine govoreći: "Pohulio
je!" što nam još trebaju svjedoci? gle, sada ste čuli njegovo
bogohuljenje.
66 Što ti misliš? Oni odgovoriše i rekoše: On je krivac
smrti.
67 Tada su mu pljuvali u lice i udarali ga; a drugi su ga
udarali dlanovima,
68 Govoreći: Proreci nam, Kriste, tko je onaj koji te udari?
69 A Petar je sjedio vani u palači, a k njemu pristupi
djevojka i reče: "I ti si bio s Isusom Galilejcem."
70 Ali on zaniječe pred svima govoreći: Ne znam što
govoriš.
71 Kad je izašao na trijem, ugleda ga druga sluškinja i reče
onima koji su bili ondje: I ovaj je bio s Isusom iz Nazareta.
72 I opet zaniječe uz zakletvu: Ne poznajem tog čovjeka.
73 Poslije nekog vremena priđoše k njemu oni koji su
ondje stajali i rekoše Petru: "I ti si sigurno jedan od njih!"
jer te govor tvoj odaje.
74 Tada je počeo proklinjati i zaklinjati se govoreći: Ne
poznajem tog čovjeka. I odmah se oglasi pijetao.
75 I sjeti se Petar riječi Isusove, koja mu reče: Prije nego
pijetao zapjeva, triput ćeš me se odreći. I iziđe i gorko
zaplaka.

POGLAVLJE 27

1 Kad je svanulo jutro, dogovoriše se svi glavari svećenički
i starješine naroda protiv Isusa da ga ubiju.
2 I kad ga svezaše, odvedoše ga i predadoše namjesniku
Ponciju Pilatu.
3 Tada Juda, koji ga bijaše izdao, vidjevši da je osuđen,
pokaja se i vrati trideset srebrnika glavarima svećeničkim i
starješinama,
4 Govoreći: Sagriješio sam što sam izdao nevinu krv. A oni
rekoše: Što se to nama tiče? vidi ti to.
5 I baci srebrnike u Hram, ode, ode i objesi se.
6 A veliki svećenički uzeše srebrnike i rekoše: "Nije
dopušteno staviti ih u riznicu jer je to cijena krvi."
7 Oni se posavjetovaše i kupiše njima lončarevu njivu da u
njoj pokapaju strance.
8 Zato se ono polje zove polje krvi do dana današnjega.
9 Tada se ispuni što je rekao prorok Jeremija: I uzeše
trideset srebrnika, cijenu onoga koji je bio procijenjen,
koga su procijenili sinovi Izraelovi;
10 I dadoh ih za njivu lončarevu, kako mi je Gospodin
odredio.
11 Isus stade pred upravitelja, a upravitelj ga upita: "Jesi li
ti kralj židovski?" A Isus mu reče: Ti kažeš.
12 A kad su ga glavari svećenički i starješine optužili, nije
ništa odgovorio.
13 Tada mu Pilat reče: "Zar ne čuješ koliko protiv tebe
svjedoče?"
14 A on mu ne odgovori ni na jednu riječ; toliko da se
namjesnik silno začudio.
15 Na toj gozbi upravitelj je imao običaj pustiti narodu
zarobljenika, koga bi oni htjeli.
16 Tada su imali uglednog zarobljenika po imenu Baraba.
17 Kad se dakle sabraše, reče im Pilat: "Koga hoćete da
vam pustim?" Baraba ili Isus koji se zove Krist?
18 Jer je znao da su ga iz zavisti predali.

19 Kad je sjeo na sudačku stolicu, posla mu žena njegova: "Nemoj ništa činiti s tim pravednikom, jer sam danas u snu mnogo pretrpjela zbog njega."
20 Ali glavari svećenički i starješine nagovoriše mnoštvo da zamole Barabu, a Isusa ubiju.
21 Namjesnik im odgovori: "Hoćete li koga od ove dvojice da vam pustim?" Rekli su, Baraba.
22 Kaže im Pilat: "Što ću dakle s Isusom koji se zove Krist?" Svi mu rekoše: neka se razapne!
23 A namjesnik reče: "Zašto, kakvo je zlo učinio?" Ali oni još jače povikaše: Neka bude razapet!
24 Kad je Pilat vidio da ništa ne može pomoći, nego da se diže metež, uze vode i opere ruke pred mnoštvom govoreći: "Nevin sam u krvi ovoga pravednika. Pazite vi."
25 Tada sav narod odgovori: "Krv njegova na nas i na djecu našu!"
26 Tada im pusti Barabu, a Isusa izbiče i preda ga na razapinjanje.
27 Tada namjesnikovi vojnici odvedoše Isusa u predvorje i okupiše oko njega svu četu vojnika.
28 I svukoše ga i obukoše ga u grimiznu haljinu.
29 I spletoše krunu od trnja, metnu mu je na glavu i dadoše mu trsku u desnicu, pa kleknuvši pred njim na koljena, rugahu mu se govoreći: Zdravo, kralju židovski!
30 I pljuvali su na njega, uzimali trsku i udarali ga po glavi.
31 Nakon što mu se narugaše, skinuše s njega plašt, obukoše ga u njegovu odjeću i odvedoše ga da ga razapnu.
32 I kad su izlazili, naišli su na čovjeka iz Cirene, po imenu Šimun; njega su prisilili da nosi njegov križ.
33 I kad dođoše do mjesta zvanog Golgota, to jest mjesto lubanje,
34 Dali su mu piti ocat pomiješan sa žuči, ali kad je okusio, nije htio piti.
35 I razapeše ga i razdijeliše haljine njegove bacivši kocku da se ispuni što je rekao prorok: Razdijeliše haljine moje među sobom i za odjeću moju baciše kocku.
36 I sjedeći, promatrahu ga ondje;
37 I postavi mu nad glavu njegovu optužbu napisanu: Ovo je Isus, kralj židovski.
38 Tada bijahu s njim razapeta dva razbojnika, jedan zdesna, a drugi slijeva.
39 A prolaznici su ga grdili, mašući glavama,
40 I govoreći: Ti koji razvaljuješ Hram i za tri ga dana sagradiš, spasi samoga sebe! Ako si Sin Božji, siđi s križa.
41 Isto tako i veliki svećenički, s pismoznancima i starješinama, rekoše mu:
42 Druge je spasio; sebe ne može spasiti. Ako je on kralj Izraela, neka sada siđe s križa i vjerovat ćemo mu.
43 Uzdao se u Boga; neka ga sada izbavi, ako ga hoće, jer reče: 'Sin sam Božji'.
44 I razbojnici, koji bijahu s njim razapeti, baciše mu ga na zube.
45 A od šeste ure nasta tama po svoj zemlji do devete ure.
46 Oko devete ure Isus povika iza glasa: " Eli, Eli, lama sabahtani?" to jest: Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?
47 Neki od onih koji su ondje stajali, čuvši to, rekoše: "Ovaj čovjek zove Iliju."
48 I odmah jedan od njih otrča, uze spužvu, napuni je octom, natakne na trsku i dade mu piti.
49 Ostali rekoše: "Pusti, da vidimo hoće li doći Ilija da ga spasi."
50 Isus opet povika iza glasa i izdahnu.
51 I gle, hramski se zastor razdrije napola od vrha do dna; i zemlja se potrese, i stijene se raspuknu;
52 I otvoriše se grobovi; i mnoga tijela usnulih svetaca ustadoše,
53 I iziđoše iz grobova nakon njegova uskrsnuća, uđoše u sveti grad i pokazaše se mnogima.
54 Kad satnik i oni koji su s njim čuvali Isusa, vidjevši potres i što se dogodilo, silno se prestrašiše govoreći: "Ovo je zaista Sin Božji."
55 I izdaleka su gledale mnoge žene koje su slijedile Isusa iz Galileje služeći mu.
56 Među kojima je bila Marija Magdalena, i Marija, majka Jakovljeva i Josijina, i majka Zebedejeve djece.
57 Kad je pala večer, dođe bogati čovjek iz Arimateje, imenom Josip, koji je i sam bio Isusov učenik.
58 On ode k Pilatu i zamoli tijelo Isusovo. Tada je Pilat zapovjedio da se preda tijelo.
59 Kad je Josip uzeo tijelo, zamotao ga je u čisto platno.
60 I položi ga u svoju novu grobnicu, koju bijaše isklesao u stijeni; otkotrlja veliki kamen na vrata grobnice i ode.
61 A ondje bijahu Marija Magdalena i druga Marija, sjedile su nasuprot grobu.
62 Sutradan, nakon dana priprave, skupiše se glavari svećenički i farizeji k Pilatu,
63 Govoreći: Gospodine, sjećamo se da je onaj varalica još za života rekao: Nakon tri dana uskrsnut ću.
64 Zapovjedi dakle da se grob čuva do trećeg dana, da ne bi njegovi učenici došli noću, ukrali ga i rekli narodu: Uskrsnuo je od mrtvih! Tako će posljednja zabluda biti gora od prve.
65 Pilat im reče: "Imate stražu; idite i osigurajte je koliko možete."
66 Tako su otišli i osigurali grobnicu, zapečativši kamen i postavivši stražu.

POGLAVLJE 28

1 Na kraju subote, kad je počelo svitati prema prvom danu tjedna, dođoše Marija Magdalena i druga Marija da vide grob.
2 I gle, nasta veliki potres, jer anđeo Gospodnji siđe s neba, pristupi, odvali kamen od vrata i sjede na njega.
3 Lice mu bijaše poput munje, a haljine bijele poput snijega.
4 Od straha od njega čuvari su se potresli i postali kao mrtvi.
5 Anđeo odgovori ženama: "Ne bojte se, jer znam da tražite Isusa raspetoga."
6 Nema ga ovdje: uskrsnuo je, kako reče. Dođite, vidite mjesto gdje je ležao Gospodin.
7 Idite brzo i recite njegovim učenicima da je uskrsnuo od mrtvih. i gle, on ide pred vama u Galileju; ondje ćete ga vidjeti: evo, rekao sam vam.
8 I oni brzo odoše od groba sa strahom i velikom radošću; i otrča javiti svojim učenicima.
9 I kad su išli javiti njegovim učenicima, gle, Isus ih susreće govoreći: " Zdravo!" I oni pristupiše, uhvatiše ga za noge i pokloniše mu se.
10 Tada im Isus reče: " Ne bojte se! Idite i javite mojoj braći neka idu u Galileju i ondje će me vidjeti."

11 Kad su oni išli, gle, neki od straže uđoše u grad i priopćiše glavarima svećeničkim sve što se dogodilo.
12 I kad se okupiše sa starješinama i posavjetovaše se, dadoše veliki novac vojnicima,
13 Govoreći: Recite, njegovi su učenici došli noću i ukrali ga dok smo mi spavali.
14 A ako to dozna namjesniku, mi ćemo ga uvjeriti i osigurati vas.
15 Uzeli su novac i učinili kako su bili naučeni, a ta se riječ pročula među Židovima sve do danas.
16 Tada jedanaestorica učenika odoše u Galileju, na goru kamo im je Isus odredio.
17 Kad ga vidješe, pokloniše mu se, ali neki posumnjaše.
18 Isus pristupi i reče im: " Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji."
19 Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.
20 Učeći ih da drže sve što sam vam zapovjedio; i evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta. Amen.

Evanđelje po Marku

POGLAVLJE 1

1 Početak evanđelja Isusa Krista, Sina Božjega;
2 Kao što je pisano u prorocima: Evo, šaljem svoga glasnika pred licem tvojim, koji će pripraviti put tvoj pred tobom.
3 Glas viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!
4 Ivan je krstio u pustinji i propovijedao krštenje obraćenja za oproštenje grijeha.
5 I iziđe k njemu sva judejska zemlja i Jeruzalemci, i sve ih on krsti u rijeci Jordanu ispovijedajući svoje grijehe.
6 Ivan je bio odjeven u devinu dlaku i kožni pojas oko bokova; i jeo je skakavce i divlji med;
7 I propovijedao je govoreći: Za mnom dolazi jači od mene, kojemu nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenje na obući.
8 Ja sam vas krstio vodom, ali on će vas krstiti Duhom Svetim.
9 U one dane dođe Isus iz Nazareta u Galileji i krsti ga Ivan u Jordanu.
10 I odmah izlazeći iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha kako silazi na njega poput goluba.
11 I dođe glas s neba: Ti si Sin moj ljubljeni, koji mi je po volji.
12 I odmah ga Duh odvede u pustinju.
13 Bio je ondje u pustinji četrdeset dana, iskušavan od Sotone; i bio je s divljim zvijerima; a anđeli su mu služili.
14 Nakon što je Ivan bačen u tamnicu, Isus dođe u Galileju propovijedajući evanđelje o kraljevstvu Božjem,
15 I govoreći: Ispunilo se vrijeme i približilo se kraljevstvo Božje: obratite se i vjerujte evanđelju.
16 Dok je hodao pokraj Galilejskog mora, ugleda Šimuna i Andriju, brata mu, kako bacaju mrežu u more, jer bijahu ribari.
17 A Isus im reče: " Hajdete za mnom i učinit ću da postanete ribari ljudi."
18 Oni odmah ostaviše svoje mreže i pođoše za njim.
19 I kad je otišao malo dalje odande, ugleda Jakova, sina Zebedejeva, i Ivana, brata njegova, koji također bijahu u lađi krpajući mreže.
20 I odmah ih pozva, a oni ostaviše svoga oca Zebedeja u lađi s najamnicima i pođoše za njim.
21 I uđoše u Kafarnaum; i odmah u subotu uđe u sinagogu i poučavaše.
22 I bijahu zapanjeni njegovim naukom jer ih je poučavao kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci.
23 U njihovoj sinagogi bijaše čovjek opsjednut nečistim duhom. a on je povikao,
24 Govoreći: Ostavite nas! što mi imamo s tobom, Isuse Nazarećanine? jesi li nas došao uništiti? Znam te tko si, Svetac Božji.
25 Isus mu zaprijeti: " Umukni i iziđi iz njega!"
26 I kad ga je nečisti duh rastrgao i povikao iza glasa, izašao je iz njega.
27 I svi su bili zaprepašteni, tako da su se pitali: "Što je ovo?" koja je ovo nova doktrina? jer s vlašću zapovijeda čak i nečistim duhovima, i oni ga slušaju.
28 I odmah se proču glas o njemu po svoj galilejskoj okolici.
29 I odmah, kad iziđoše iz sinagoge, uđoše s Jakovom i Ivanom u kuću Šimuna i Andrije.
30 Ali majka Šimunove žene ležala je bolesna od groznice i odmah mu rekoše za nju.
31 On pristupi, uhvati je za ruku i podigne je; i odmah ju je groznica ostavila, te im je služila.
32 Uvečer, kad je sunce zašlo, dovedoše k njemu sve bolesne i opsjednute.
33 Sav se grad skupio pred vratima.
34 I izliječio je mnoge bolesnike od raznih bolesti i izgonio mnoge đavle; i ne dadoše đavolima da govore jer su ga poznavali.
35 A ujutro, još prije dana, ustade, iziđe, ode na samotno mjesto i ondje se moli.
36 Šimun i oni koji bijahu s njim pođoše za njim.
37 Kad ga nađoše, rekoše mu: Svi te traže.
38 A on im reče: " Hajdemo u susjedna mjesta da i ondje propovijedam; jer sam zato izišao."
39 I propovijedao je u njihovim sinagogama po svoj Galileji i izgonio zloduhe.
40 I pristupi k njemu gubavac, preklinje ga i klekne pred njim i reče mu: "Ako hoćeš, možeš me očistiti."
41 Isus, sažalivši se, pruži ruku, dotače ga se i reče mu: " Hoću!" budi čist.
42 Čim je to rekao, guba je odmah nestala s njega i on se očistio.
43 On mu oštro zaprijeti i odmah ga otpusti;
44 I reče mu: " Pazi, nikome ništa ne govori, nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje ono što je zapovjedio Mojsije, njima za svjedočanstvo."
45 Ali on iziđe i poče to naveliko objavljivati i rasplamsavati o tome, tako da Isus više nije mogao otvoreno ući u grad, nego je bio vani u pustim mjestima; i dolazili su k njemu sa svih strana.

POGLAVLJE 2

1 I opet uđe u Kafarnaum nakon nekoliko dana; a pročulo se da je u kući.
2 I odmah se okupiše mnogi, tako da nije bilo mjesta da ih primi, čak ni pred vratima; i on im navijesti Riječ.
3 I dođoše k njemu noseći jednoga uzetoga kojega su četvorica nosila.
4 A kako mu se nisu mogli približiti zbog naroda, otkrili su krov gdje je bio; i kad su ga razvalili, spustili su postelju na kojoj je ležao uzet.
5 Kad Isus vidje njihovu vjeru, reče uzetome: " Sine, oprošteni su ti grijesi!"
6 Ali ondje su sjedili neki od pismoznanaca i razmišljali u svojim srcima,
7 Zašto ovaj čovjek tako huli? tko može opraštati grijehe osim jedinoga Boga?
8 I odmah kad Isus duhom opazi da tako razmišljaju u sebi, reče im: " Što tako razmišljate u svojim srcima?"
9 Je li lakše reći uzetome: Oprošteni su ti grijesi! ili reći: Ustani, uzmi svoju postelju i hodi?
10 Ali da znate da Sin Čovječji ima vlast na zemlji opraštati grijehe (govori uzetome)
11 Kažem ti: ustani, uzmi svoju postelju i idi u svoju kuću.

12 I odmah ustade, uze postelju i iziđe pred svima; tako da su svi bili zadivljeni i slavili Boga govoreći: Nikada to nismo vidjeli na ovaj način.
13 I iziđe opet uz more; i sve se mnoštvo obratilo k njemu i on ih je poučavao.
14 I kad je prolazio, ugleda Levija, sina Alfejeva, gdje sjedi na carini, pa mu reče: " Pođi za mnom!" I on ustade i pođe za njim.
15 I dogodi se da, dok je Isus sjedio za stolom u njegovoj kući, mnogi carinici i grešnici sjedili su zajedno s Isusom i njegovim učenicima; jer ih je bilo mnogo i slijedili su ga.
16 Kad su ga pismoznanci i farizeji vidjeli gdje jede s carinicima i grešnicima, rekoše njegovim učenicima: "Kako to da jede i pije s carinicima i grešnicima?"
17 Kad to ču Isus, reče im: " Liječnika ne trebaju zdravi, nego bolesni. Nisam došao pozvati pravednike, nego grešnike na obraćenje."
18 I učenici Ivanovi i farizejski postiše; dođu i kažu mu: "Zašto učenici Ivanovi i farizejski poste, a tvoji učenici ne poste?"
19 A Isus im reče: " Mogu li svatovi postiti dok je zaručnik s njima?" dokle god imaju mladoženju sa sobom, ne mogu postiti.
20 Ali će doći dani kada će im se uzeti zaručnik, i tada će postiti u one dane.
21 Nitko ne prišiva komada novoga sukna na staru haljinu; inače se novi komad koji ga je ispunio odvaja od staroga, a poderina postaje gora.
22 I nitko ne ulijeva novo vino u stare mjehove; inače će novo vino probušiti mjehove, i vino će se proliti, a mjehovi će se pokvariti; ali novo vino treba staviti u nove mjehove.
23 I dogodi se da je prošao kroz žitna polja u subotu; a njegovi učenici počeše u hodu trgati klasje.
24 Rekoše mu farizeji: "Gle, zašto čine subotom što nije dopušteno?"
25 A on im reče: " Zar nikada niste čitali što je David učinio kad je imao potrebu i ogladnjeo, on i oni koji su bili s njim?"
26 Kako je ušao u kuću Božju u vrijeme velikog svećenika Abiathara i jeo kruhove postavljene, koje nije bilo dopušteno jesti osim svećenicima, i dao ih je i onima koji su bili s njim?
27 A on im reče: " Subota je stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote.
28 Stoga je Sin Čovječji gospodar i subote.

POGLAVLJE 3

1 I opet uđe u sinagogu. i tamo je bio čovjek koji je imao suhu ruku.
2 Motrili su ga hoće li ga ozdraviti u subotu; da bi ga mogli optužiti.
3 I reče čovjeku koji je imao suhu ruku: Stani naprijed.
4 I reče im: " Je li dopušteno subotom činiti dobro ili činiti zlo?" spasiti život ili ubiti? Ali šutjeli su.
5 I kad ih je s gnjevom pogledao oko sebe, ožalošćen zbog tvrdoće srca njihova, rekao je čovjeku: " Ispruži ruku." I ispruži je, i ruka mu ozdravi kao i druga.
6 Farizeji iziđoše i odmah se dogovoriše s herodovcima protiv njega kako bi ga uništili.
7 Ali Isus se povuče sa svojim učenicima k moru, a za njim pođe veliko mnoštvo iz Galileje i iz Judeje,
8 I iz Jeruzalema, iz Idumeje i s one strane Jordana; A oni oko Tira i Sidona, veliko mnoštvo, čuvši što je učinio, dođe k njemu.
9 I reče svojim učenicima da ga čeka lađica zbog mnoštva, da ga ne stisnu.
10 Jer mnoge je izliječio; toliko da su ga pritiskali da ga se dotaknu svi koji su imali kuge.
11 A nečisti duhovi, kad su ga vidjeli, padali su pred njim i vikali: "Ti si Sin Božji!"
12 A on im zaprijeti da ga ne objavljuju.
13 I pope se na goru i pozva k sebi koje je htio; i oni dođoše k njemu.
14 I postavi dvanaestoricu da budu s njim i da ih pošalje propovijedati,
15 I da ima moć liječiti bolesti i izgoniti đavle.
16 Šimuna prozva Petar;
17 Jakov, sin Zebedejev, i Ivan, brat Jakovljev; i prozvao ih je Boanerges, što znači Sinovi groma:
18 I Andrija, i Filip, i Bartolomej, i Matej, i Toma, i Jakov, sin Alfejev, i Tadej, i Šimun Kanaanac,
19 I Juda Iškariotski, koji ga je također izdao, i uđoše u jednu kuću.
20 I mnoštvo se opet skupi, tako da nisu mogli ni kruha jesti.
21 Kad su to čuli njegovi prijatelji, iziđoše da ga uhvate, jer rekoše: "Izludio je."
22 A pismoznanci koji su sišli iz Jeruzalema rekoše: On ima Belzebuba i izgoni đavle pomoću kneza đavolskoga.
23 I dozva ih k sebi i reče im u prispodobama: " Kako može sotona izgoniti sotonu?"
24 I ako se kraljevstvo samo u sebi podijeli, to kraljevstvo ne može opstati.
25 I ako se kuća sama u sebi podijeli, ta se kuća ne može održati.
26 I ako Sotona ustane protiv sebe i razdijeli se, ne može opstati, nego mu je kraj.
27 Nitko ne može ući u kuću jakoga čovjeka i oplijeniti njegova dobra, ako najprije ne veže jakoga; a onda će mu pokvariti kuću.
28 Zaista, kažem vam, sinovima ljudskim bit će oprošteni svi grijesi i hule kojima god da hule.
29 Ali tko huli na Duha Svetoga, nema oproštenja nikada, nego je u opasnosti vječne propasti.
30 Jer rekoše: Ima nečistog duha.
31 Dođoše tada njegova braća i njegova majka i, stojeći vani, poslaše k njemu da ga pozovu.
32 Mnoštvo je sjedilo oko njega i rekoše mu: "Evo, tvoja majka i tvoja braća vani traže te."
33 A on im odgovori: Tko je moja majka ili moja braća?
34 I pogleda uokolo one koji su sjedili oko njega i reče: " Evo moje majke i moje braće!"
35 Jer tko god vrši volju Božju, taj mi je brat, i sestra, i majka.

POGLAVLJE 4

1 I on opet poče poučavati kraj mora: i okupilo se k njemu veliko mnoštvo, tako da je ušao u lađu i sjeo u more; a sve je mnoštvo bilo kraj mora na kopnu.
2 I on ih pouči mnogim stvarima u prispodobama, i reče im u svom nauku:
3 Slušajte; Gle, iziđe sijač da sije:

4 I dogodi se, dok je sijao, nešto pade kraj puta, i ptice nebeske dođoše i pojedoše to.
5 A neka su pala na kamenito tlo, gdje nije bilo mnogo zemlje; i odmah niknu jer zemlja nije bila duboka.
6 Ali kad je sunce izašlo, bilo je sprženo; i budući da nije imala korijena, osušila se.
7 A neka su pala u trnje, a trnje je izraslo i ugušilo ga, te nije dalo ploda.
8 A drugo je palo na dobru zemlju i dalo plod koji je iznikao i umnožio se; i donesu, neki trideset, a neki šezdeset, a neki stotinu.
9 A on im reče: " Tko ima uši da čuje, neka čuje."
10 Kad je ostao sam, upitaše ga oni koji bijahu oko njega s dvanaestoricom za prispodobu.
11 A on im reče: " Vama je dano znati otajstvo kraljevstva Božjega, a onima koji su vani sve se to čini u prispodobama.
12 Da gledajući vide, a ne vide; i sluhom mogu čuti, a ne razumjeti; da se ikad ne obrate i da im grijesi budu oprošteni.
13 A on im reče: " Zar ne znate ovu prispodobu?" a kako ćete dakle znati sve prispodobe?
14 Sijač sije riječ.
15 A ovo su oni kraj puta, gdje se sije Riječ; ali kad čuju, Sotona odmah dolazi i odnosi riječ koja je posijana u njihovim srcima.
16 A ovo su također oni koji su posijani na kamenito tlo; koji kad čuju riječ, odmah je s radošću primaju;
17 I nemaju korijena u sebi i tako podnose samo neko vrijeme. Poslije, kad nastane nevolja ili progonstvo zbog Riječi, odmah se sablažnjavaju.
18 A ovo su oni koji su posijani u trnje; kao što je čuti riječ,
19 Brige ovoga svijeta, prijevara bogatstva i druge požude ulaze, guše riječ i ona postaje besplodna.
20 A ovo su oni koji su posijani na dobru zemlju; koji slušaju riječ i primaju je i donose rod, jedni tridesetostruki, jedni šezdesetostruki, a jedni stostruki.
21 A on im reče: " Donosi li se svijeća da se stavi pod posudu ili pod krevet?" a ne biti postavljen na svijećnjak?
22 Jer nema ništa skriveno što se neće očitovati; niti se ništa tajilo, nego da dođe u inozemstvo.
23 Ako tko ima uši da čuje, neka čuje!
24 I reče im: " Pazite što čujete! Kakvom mjerom mjerite, onakvom će vam se mjeriti; a vama koji slušate dat će vam se."
25 Jer tko ima, dat će mu se, a tko nema, oduzet će mu se i ono što ima.
26 A on reče: " Tako je kraljevstvo Božje kao kad bi čovjek bacio sjeme u zemlju."
27 I trebao bi spavati, i ustati noću i danju, i sjeme bi niknulo i raslo, on ne zna kako.
28 Jer zemlja sama od sebe donosi plod; prvo oštrica, pa klas, pa onda pun kukuruz u klasu.
29 Ali kad rod donese, odmah zapaše srp jer je žetva došla.
30 I reče: " S čim ćemo usporediti kraljevstvo Božje?" ili s kojom usporedbom da ga usporedimo?
31 To je kao zrno gorušičino koje, kad se posije u zemlju, manje je od svega sjemena što je na zemlji.
32 Ali kad se posije, iznikne i postane veće od svega bilja i pusti velike grane; tako da se ptice nebeske mogu smjestiti pod njegovom sjenom.
33 I s mnogim takvim prispodobama govorio im je riječ koliko su je mogli čuti.
34 Ali bez prispodobe nije im govorio, a kad su ostali sami, sve je protumačio svojim učenicima.
35 I istoga dana, kad je pala večer, reče im: Prijeđimo na drugu stranu!
36 I kad otpustiše mnoštvo, uzeše ga u lađu dok je bio. A s njim su bili i drugi lađice.
37 I podiže se velika oluja i valovi udariše u lađu, tako da je sada bila puna.
38 A on bijaše na stražnjem dijelu lađe i spavaše na jastuku. Probude ga i kažu mu: "Učitelju, zar ti nije stalo da izginemo?"
39 On ustade, zaprijeti vjetru i reče moru: " Umukni, utihni!" I presta vjetar i nastupi velika tišina.
40 A on im reče: Zašto ste tako strašljivi? kako to da nemate vjere?
41 I prestrašiše se silno i rekoše jedan drugome: "Tko je ovaj da mu se i vjetar i more pokoravaju?"

POGLAVLJE 5

1 I pređoše na drugu stranu mora, u zemlju Gadarensku.
2 I kad je izašao iz lađe, odmah ga iz grobova dočeka čovjek opsjednut nečistim duhom,
3 Koji je boravio među grobovima; i nitko ga nije mogao vezati, ne, ne lancima:
4 Zato što je često bio vezan okovima i lancima, a on je kidao lance i razbijao okove, niti ga je tko mogao ukrotiti.
5 I uvijek, noću i danju, bio je u gorama i grobovima, plakao je i sjekao se kamenjem.
6 Ali kad izdaleka ugleda Isusa, otrča i pokloni mu se.
7 I povika iza glasa: "Što ja imam s tobom, Isuse, Sine Boga Svevišnjega?" Zaklinjem te Bogom, da me ne mučiš.
8 Jer mu reče: " Iziđi iz čovjeka, duše nečisti!"
9 I upita ga: Kako ti je ime? A on odgovori: Ime mi je Legija, jer nas je mnogo.
10 I mnogo ga je molio da ih ne otpusti iz zemlje.
11 Ondje blizu planina paslo je veliko krdo svinja.
12 I svi ga đavli moljahu: "Pošalji nas u svinje da uđemo u njih."
13 Isus im odmah dopusti. I iziđoše nečisti duhovi i uđoše u svinje, a krdo se sjuri niz strminu u more (bilo ih je oko dvije tisuće) i ugušiše se u moru.
14 Oni koji su hranili svinje pobjegoše i priopćiše to po gradu i po selima. I izađoše vidjeti što je to učinjeno.
15 I dođoše k Isusu i vidješe opsjednutog, koji je imao legiju, gdje sjedi, obučen i pri zdravoj pameti; i prestrašiše se.
16 I oni koji su to vidjeli rekoše im kako se dogodilo s opsjednutim, a također i o svinjama.
17 I počeše ga moliti da ode iz njihovih krajeva.
18 Kad uđe u lađu, zamoli ga onaj koji bijaše opsjednut da bude s njim.
19 Ali Isus mu ne dopusti, nego mu reče: Idi kući svojim prijateljima i reci im što ti je učinio Gospodin i kako ti se smilovao.
20 I on je otišao i počeo objavljivati u Dekapolu kako je Isus učinio velike stvari za njega, i svi su se ljudi čudili.
21 Kad je Isus opet lađom preplovljen na drugu obalu, skupi se k njemu mnogo naroda, a on bijaše blizu mora.

22 I gle, dolazi jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair; i kad ga ugleda, pade mu pred noge,
23 I silno ga preklinjaše govoreći: Moja kći leži na samrti. Molim te, dođi i položi ruke na nju da ozdravi; i ona će živjeti.
24 Isus pođe s njim. i mnoštvo ga je naroda slijedilo i tiskalo ga.
25 I neka žena, koja je dvanaest godina imala krvotok,
26 Mnogo je pretrpjela od mnogih liječnika i potrošila je sve što je imala, i ništa joj nije bilo bolje, nego joj je postajalo još gore,
27 Kad je čula za Isusa, pristupi među mnoštvom straga i dotakne se njegove haljine.
28 Jer je rekla: "Dotaknem li se samo njegove haljine, ozdravit ću."
29 I odmah je presušio izvor njezine krvi; i osjetila je u tijelu da je ozdravila od te kuge.
30 A Isus, odmah u sebi spoznavši da je iz njega izišla snaga, okrene se pred narodom i reče: " Tko se dotaknu mojih haljina?"
31 Rekoše mu njegovi učenici: "Vidiš da te mnoštvo pritišće, a ti pitaš: Tko me se dotače?"
32 I pogleda uokolo da vidi onu koja je to učinila.
33 Ali žena u strahu i drhtanju, znajući što joj se dogodilo, pristupi, padne ničice pred njim i reče mu svu istinu.
34 A on joj reče: Kćeri, tvoja te vjera spasila; idi u miru i budi zdrav od kuge svoje.
35 Dok je on još govorio, dođoše neki od nadstojnika sinagoge i rekoše: "Kći ti je umrla. Zašto još uznemiravaš Učitelja?"
36 Čim je Isus čuo riječ rečenu, reče nadstojniku sinagoge: " Ne boj se, samo vjeruj!"
37 I nikome nije dopustio da ga slijedi osim Petra, Jakova i Ivana, brata Jakovljeva.
38 I dođe u kuću nadstojnika sinagoge i vidi metež i one koji su plakali i naricali silno.
39 I kad uđe, reče im: " Zašto se zbunite i plačete?" djevojka nije mrtva, nego spava.
40 I rugahu mu se. Ali kad ih sve istjera, uzme djevojčinu oca i majku i one koji su bili s njim i uđe onamo gdje je djevojka ležala.
41 I uze djevojku za ruku i reče joj: Talitha cumi; što se prevodi: Djevojko, kažem ti, ustani.
42 Djevojka odmah ustade i prohoda; jer je imala dvanaest godina. I bili su zaprepašteni velikim čuđenjem.
43 I strogo im zaprijeti da to nitko ne dozna; i zapovjedi da joj daju nešto za jelo.

POGLAVLJE 6

1 I iziđe odande i dođe u svoju zemlju; a njegovi učenici ga slijede.
2 A kad dođe subota, poče poučavati u sinagogi, a mnogi ga slušajući začudiše se govoreći: "Odakle ovome ovo?" i kakva je to mudrost koja mu je dana da čak i takva moćna djela čine njegove ruke?
3 Nije li ovo tesar, sin Marijin, brat Jakovljev, i Josijev, i Judin, i Šimunov? a nisu li njegove sestre ovdje s nama? I uvrijedili su se na njega.
4 Ali Isus im reče: " Nije prorok bez časti osim u svojoj domovini, među rodbinom i u kući svojoj."
5 I ondje nije mogao učiniti nikakvo veliko djelo, osim što je položio ruke na nekoliko bolesnika i izliječio ih.
6 I čudio se njihovoj nevjeri. I obilazio je sela poučavajući.
7 I dozva dvanaestoricu i poče ih slati po dva i dva; i dao im vlast nad nečistim duhovima;
8 I zapovjedi im da ne smiju uzeti ništa na put, osim samo štapa; ni torbe, ni kruha, ni novca u novčaniku:
9 Ali obuj se u sandale; a ne staviti dva kaputa.
10 A on im reče: Gdje god uđete u kuću, ondje ostanite dok ne odete odatle.
11 Tko vas pak ne primi niti posluša, otresite prah s nogu svojih, odlazeći odande, za svjedočanstvo protiv njih. Zaista, kažem vam, bit će lakše Sodomi i Gomori na dan suda nego onom gradu.
12 I oni iziđoše i propovijedahu da se ljudi obrate.
13 I izgoniše mnoge đavle, mazahu uljem mnoge bolesnike i ozdravljahu ih.
14 Kralj Herod ču za njega; (jer se njegovo ime raširilo:) i rekao je, da je Ivan Krstitelj uskrsnuo od mrtvih, i stoga se silna djela pokazuju u njemu.
15 Drugi su govorili: "Ilija je." A drugi rekoše, da je to prorok, ili kao jedan od proroka.
16 Kad je Herod to čuo, reče: "To je Ivan kojemu sam ja odrubio glavu: on je uskrsnuo od mrtvih."
17 Jer sam Herod bijaše poslao i uhvatio Ivana te ga svezao u tamnici zbog Herodijade, žene svoga brata Filipa, jer ju je bio oženio.
18 Jer Ivan je rekao Herodu: "Nije ti dopušteno imati ženu brata svojega."
19 Zato se Herodijada posvađala s njim i htjela ga je ubiti; ali nije mogla:
20 Jer Herod se bojao Ivana, znajući da je čovjek pravedan i svet, te ga je promatrao; a slušajući ga, mnogo je činio i rado ga slušao.
21 I kad je došao zgodan dan, Herod je na svoj rođendan priredio večeru za svoje gospodare, visoke kapetane i poglavare Galileje;
22 Kad je kći spomenute Herodijade ušla, zaplesala i svidjela se Herodu i onima koji su sjedili s njim, kralj reče djevojci: Traži od mene što god hoćeš i dat ću ti.
23 I zakleo joj se: Što god budeš tražila od mene, dat ću ti, do polovice moga kraljevstva.
24 Ona iziđe i reče svojoj majci: Što da tražim? A ona reče: Glava Ivana Krstitelja.
25 Ona odmah žurno uđe k kralju i zamoli ga: "Hoću da mi odmah daš na tanjuru glavu Ivana Krstitelja."
26 Kralju je bilo vrlo žao; ipak je zbog svoje zakletve i zbog onih koji su sjedili s njim ne htjede odbiti.
27 I kralj odmah posla dželata i zapovjedi da mu donesu glavu, a on ode i odrubi mu glavu u tamnici.
28 I donese njegovu glavu na tanjiru i dade je djevojci, a djevojka je dade svojoj majci.
29 Kad su to čuli njegovi učenici, dođu, uzmu njegovo tijelo i polože ga u grob.
30 I skupiše se apostoli kod Isusa i ispričaše mu sve, i što su učinili i što su naučavali.
31 I reče im: " Dođite sami na samotno mjesto i malo se odmorite, jer ih je mnogo dolazilo i odlazilo, a nisu imali vremena ni za jelo."
32 I otputovaše lađom nasamo u pustinju.

33 I narod ih vidje kako odlaze, i mnogi ga poznaše, i potrčaše onamo iz svih gradova, nadmašiše ih i skupiše se k njemu.
34 Kad je Isus izašao, ugleda mnoštvo naroda i sažali mu se nad njima jer bijahu kao ovce koje nemaju pastira; i poče ih poučavati o mnogim stvarima.
35 Kad je dan već poodmakao, pristupiše mu njegovi učenici i rekoše: "Ovo je pusto mjesto, a vrijeme je već prošlo;
36 Pusti ih neka idu po okolnim poljima i po selima i kupe sebi kruha jer nemaju što jesti.
37 On im odgovori: " Dajte im vi jesti!" A oni mu rekoše: Hoćemo li otići kupiti kruha za dvjesta denara i dati im jesti?
38 On im reče: " Koliko kruhova imate?" ići i vidjeti. A kad doznaše, rekoše: Pet i dvije ribe.
39 I zapovjedi im da svi posjedaju po skupinama na zelenu travu.
40 Posjeli su u redove po stotine i po pedeset.
41 I kad uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda u nebo, blagoslovi, razlomi kruhove i dade ih svojim učenicima da ih metnu pred njih. a dvije ribe podijeli na sve.
42 I svi su jeli i nasitili se.
43 I skupiše dvanaest punih košara ulomaka i riba.
44 A onih koji su blagovali kruhove bilo je oko pet tisuća ljudi.
45 I odmah prisili svoje učenike da uđu u lađu i prijeđu na drugu stranu u Betsaidu, dok on otpusti narod.
46 I kad ih otpusti, ode na goru moliti se.
47 Kad je pala večer, lađa je bila usred mora, a on sam na kopnu.
48 I vidje ih kako se muče veslajući; jer im vjetar bijaše protivan, i oko četvrte noćne straže dođe k njima, hodajući po moru, i htjede ih proći.
49 Ali kad su ga vidjeli kako hoda po moru, pomislili su da je duh i povikali su:
50 Jer svi ga vidješe i prestrašiše se. I odmah progovori s njima i reče im: » Hrabro! ne boj se.
51 I on uđe k njima u lađu; i vjetar je prestao, a oni su bili silno zaprepašteni u sebi i čudili se.
52 Jer nisu razmišljali o čudu kruhova, jer im je srce otvrdnulo.
53 Prešavši prijeko, stigoše u zemlju Genezaretsku i pristadoše do obale.
54 Kad iziđoše iz lađe, odmah ga poznaše.
55 I trčao je cijelim tim krajem unaokolo i počeo nositi u krevetima bolesnike, gdje su čuli da je.
56 I kamo god je ulazio, u sela, ili u gradove, ili u sela, polagali su bolesne po ulicama i molili ga da se dotaknu samo ruba njegove haljine: i svi koji su ga dotakli ozdravljali su.

POGLAVLJE 7

1 Tada se skupiše k njemu farizeji i neki pismoznanci koji dođoše iz Jeruzalema.
2 I kad su vidjeli da neki od njegovih učenika jedu kruh nečistih, to jest neopranih ruku, našli su krivnje.
3 Jer farizeji i svi Židovi, držeći se predaje starijih, ne jedu ako često ne peru ruke.
4 A kad dođu s tržnice, ne jedu, osim što se operu. Ima i mnogo drugih stvari koje su primili držati, kao što je pranje čaša, lonaca, mjedenih posuda i stolova.
5 Tada ga upitaše farizeji i pismoznanci: Zašto tvoji učenici ne žive po predaji starijih, nego jedu kruh neopranih ruku?
6 On im odgovori: " Dobro je Izaija prorekao o vama licemjerima, kao što je pisano: Ovaj me narod usnama časti, a srce mu je daleko od mene."
7 Ali uzalud mi se klanjaju, naučavajući nauke, zapovijedi ljudske.
8 Doista, odbacivši zapovijed Božju, držite se ljudske predaje, kao što je pranje lonaca i čaša, i činite mnoge druge slične stvari.
9 A on im reče: " Dobro, vi odbacujete zapovijed Božju da biste mogli držati svoju tradiciju."
10 Jer je Mojsije rekao: Poštuj oca svoga i majku svoju! i: Tko opsuje oca ili majku, neka smrću umre!
11 Ali vi kažete: Ako čovjek kaže svome ocu ili majci: 'To je Corban, to jest, dar, čime god bi ti ja mogao koristiti'; on će biti slobodan.
12 I ne dopuštate mu više da učini što za svog oca ili svoju majku;
13 Obezvrjeđujući riječ Božju svojom predajom koju ste predali, a činite i mnoge slične stvari.
14 I kad pozva sav narod k sebi, reče im: » Slušajte me svi i razumite!
15 Ne postoji ništa izvana što bi čovjeka moglo onečistiti kad uđe u njega, ali ono što iz njega izlazi onečišćuje čovjeka.
16 Ako tko ima uši da čuje, neka čuje!
17 I kad je od naroda ušao u kuću, njegovi su ga učenici upitali o prispodobi.
18 A on im reče: " Zar ste i vi tako nerazumni?" Zar ne shvaćate da sve što izvana ulazi u čovjeka, ne može ga onečistiti;
19 Zato što mu ne ulazi u srce, nego u trbuh, i izlazi na propuh, čisteći svako meso?
20 I reče: " Što izlazi iz čovjeka, onečišćuje čovjeka."
21 Jer iznutra, iz srca ljudskog, izlaze zle misli, preljubi, bludnosti, ubojstva,
22 Krađe, pohlepa, zloća, prijevara, razvrat, zlo oko, bogohuljenje, oholost, ludost:
23 Sva ta zla izlaze iznutra i onečišćuju čovjeka.
24 I odande je ustao, otišao u granice Tira i Sidona, i ušao u jednu kuću, i nije htio da nitko dozna; ali nije se mogao sakriti.
25 Jer neka žena, čija je mala kći imala nečistog duha, čula je za njega, došla i pala mu pred noge.
26 Žena je bila Grkinja, po narodu Sirofeničanka; a ona ga je molila da istjera đavla iz njezine kćeri.
27 Ali Isus joj reče: " Pusti najprije djecu da se nasiti jer ne priliči djeci uzeti kruh i baciti ga psićima."
28 A ona mu odgovori: "Da, Gospodine, ipak psi pod stolom jedu mrvice dječje."
29 A on joj reče: » Zbog ove riječi idi; iziđe đavo iz tvoje kćeri.
30 Kad je došla svojoj kući, nađe đavla izišla, a kći joj leži na postelji.
31 I opet, krenuvši od obala Tira i Sidona, došao je do Galilejskog mora, kroz obalu Dekapolisa.

32 I dovedoše k njemu jednoga koji je bio gluh i slabo je govorio; i mole ga da stavi ruku na nj.
33 I uze ga na stranu od mnoštva, stavi mu svoje prste u uši, pljune i dotakne mu se jezika.
34 Pogledavši u nebo, uzdahne, reče mu: "Efata", to jest, otvori se.
35 I odmah mu se otvoriše uši i odrešiše se uzice njegova jezika te progovori jasno.
36 I zapovjedi im da nikome ne govore; ali što im je više zapovijedao, to su više objavljivali;
37 I silno su se čudili govoreći: "Sve je dobro učinio: i gluhima daje da čuju i nijemima da govore."

POGLAVLJE 8

1 U one dane, kad je mnoštvo bilo silno i nije imalo što jesti, Isus dozva svoje učenike i reče im:
2 Žao mi je mnoštva jer su već tri dana kod mene i nemaju što jesti.
3 Ako ih otpratim postne kućama njihovim, onesvijestit će se na putu, jer su mnogi od njih došli izdaleka.
4 Odgovoriše mu njegovi učenici: "Odakle bi ih tko mogao nasititi kruhom ovdje u pustinji?"
5 I upita ih: " Koliko kruhova imate?" A oni rekoše: Sedam.
6 I zapovjedi narodu da posjeda po zemlji, a on uze sedam kruhova, zahvali, razlomi i dade svojim učenicima da postave pred njih; i postavili su ih pred narod.
7 Imali su i nekoliko ribica, a on je blagoslovio i zapovjedio da i njih stave pred njih.
8 Tako su jeli i nasitili se, a od preostalog mesa skupili su sedam košara.
9 A onih koji su jeli bilo je oko četiri tisuće, i on ih otpusti.
10 I odmah uđe u lađu sa svojim učenicima i dođe u krajeve Dalmanute.
11 Farizeji iziđoše i počeše s njim raspravljati tražeći od njega znak s neba iskušavajući ga.
12 I duboko uzdahne u svome duhu i reče: Zašto ovaj naraštaj traži znak? Zaista, kažem vam, ovom naraštaju neće se dati znak.
13 I on ih ostavi i ponovno uđe u lađu i ode na drugu stranu.
14 A učenici su zaboravili uzeti kruha, a nisu imali sa sobom u lađi više od jednog kruha.
15 I zapovjedi im: " Pazite, čuvajte se kvasca farizejskoga i kvasca Herodova!"
16 Oni su među sobom raspravljali: "To je zato što nemamo kruha."
17 Kad Isus to dozna, reče im: " Što raspravljate što nemate kruha?" zar još ne shvaćate niti shvaćate? zar ti je srce još otvrdnulo?
18 Oči imate, ne vidite? i imajući uši, ne čujete? a zar se ne sjećaš?
19 Kad sam pet kruhova razlomio među pet tisuća, koliko ste košara punih ulomaka skupili? Rekoše mu: Dvanaest.
20 A kad sedam među četiri tisuće, koliko košara punih ulomaka ste skupili? A oni rekoše: Sedam.
21 A on im reče: " Kako to da ne razumijete?"
22 I dođe u Betsaidu; i dovedoše k njemu slijepca i moljahu ga da ga se dotakne.
23 I uhvati slijepca za ruku i izvede ga iz grada; a kad mu je pljunuo na oči i stavio ruke na njega, upita ga vidi li što.
24 I pogleda gore i reče: Vidim ljude kako hodaju kao drveće.
25 Nakon toga mu je ponovno stavio ruke na oči i natjerao ga da podigne pogled; i ozdravio je, te je jasno vidio svakog čovjeka.
26 I posla ga kući njegovoj, govoreći: " Ne idi u grad i ne kazuj nikome u gradu."
27 I iziđe Isus sa svojim učenicima u gradove Cezareje Filipove i usput upita svoje učenike govoreći im: Što ljudi govore, tko sam ja?
28 Oni odgovoriše: "Ivan Krstitelj", a neki govore: "Ilija!" i drugi, Jedan od proroka.
29 A on im reče: "A vi mislite tko sam ja?" A Petar mu odgovori: Ti si Krist.
30 I zapovjedi im da nikome ne govore o njemu.
31 I poče ih poučavati da Sin Čovječji mora mnogo pretrpjeti, biti odbačen od starješina, glavara svećeničkih i pismoznanaca, biti ubijen i nakon tri dana uskrsnuti.
32 I javno je rekao tu riječ. Petar ga uze i stade ga koriti.
33 Ali kad se okrenuo i pogledao svoje učenike, zaprijeti Petru: " Odlazi od mene, sotono! Ne misliš što je Božje, nego što je ljudsko."
34 I dozvavši narod sa svojim učenicima, reče im: " Tko hoće za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka me slijedi."
35 Jer tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; ali tko izgubi život svoj poradi mene i evanđelja, taj će ga spasiti.
36 Jer što koristi čovjeku ako dobije sav svijet, a izgubi dušu svoju?
37 Ili što će čovjek dati u zamjenu za dušu svoju?
38 Tko se, dakle, bude stidio mene i mojih riječi u ovom preljubničkom i grešnom naraštaju; njega će se i Sin Čovječji stidjeti kad dođe u slavi Oca svoga sa svetim anđelima.

POGLAVLJE 9

1 I reče im: Zaista, kažem vam, ima nekih od onih koji ovdje stoje, koji neće okusiti smrti, dok ne vide kraljevstvo Božje koje dolazi u sili.
2 I nakon šest dana Isus uzme sa sobom Petra, Jakova i Ivana i odvede ih na goru visoku same, same, i preobrazi se pred njima.
3 I njegova odjeća postade sjajna, vrlo bijela poput snijega; pa kao što ih nijedan punac na zemlji ne može pobijeliti.
4 I ukaza im se Ilija s Mojsijem i razgovarahu s Isusom.
5 A Petar odgovori i reče Isusu: "Učitelju, dobro nam je ovdje biti; načinimo tri sjenice; jedan za tebe, jedan za Mojsija i jedan za Iliju.
6 Jer nije znao što da kaže; jer su se jako bojali.
7 I pojavi se oblak koji ih zasjeni, a iz oblaka se začu glas govoreći: Ovo je Sin moj ljubljeni;
8 I odjednom, kad se obazreše, ne vidješe više nikoga, osim Isusa samo uza se.
9 Kad su sišli s gore, zapovjedi im da nikome ne govore što su vidjeli dok Sin Čovječji ne uskrsne od mrtvih.
10 I zadržaše tu riječ u sebi, ispitujući jedni druge što znači uskrsnuti od mrtvih.
11 I upitaše ga: "Zašto pismoznanci govore da Ilija mora prije doći?"
12 I on odgovori i reče im: Ilija doista prvi dolazi i sve obnavlja; i kako je pisano za Sina Čovječjega da mora mnogo pretrpjeti i biti obezvrijeđen.

13 Ali ja vam kažem da je Ilija doista došao i učinili su s njim što su htjeli, kako je o njemu pisano.
14 I kad dođe k svojim učenicima, ugleda oko njih veliko mnoštvo i pismoznance kako s njima raspravljaju.
15 I odmah se sav narod, kad ga ugleda, silno zadivi i potrča k njemu i pozdravi ga.
16 I upita pismoznance: " Što se s njima prepirete?"
17 A jedan iz mnoštva odgovori i reče: "Učitelju, doveo sam k tebi svoga sina, koji ima nijema duha."
18 I kamo god ga uhvati, trga ga, pjeni se, škrguće zubima i kosi. Rekao sam tvojim učenicima da ga izbace; a nisu mogli.
19 On mu odgovori: " O rode nevjerni, dokle ću biti s vama?" dokle ću te trpjeti? dovedite ga k meni.
20 I dovedoše ga k njemu, i kad ga ugleda, duh ga odmah trgne; pade na zemlju i zapjeni se valjati.
21 I upita svog oca: " Koliko je prošlo otkako mu se to dogodilo?" A on reče: Od djeteta.
22 I često ga je bacalo u vatru i u vodu, da ga uništi; ali ako što možeš učiniti, smiluj nam se i pomozi nam.
23 Isus mu reče: " Ako možeš vjerovati, sve je moguće onome koji vjeruje."
24 Otac djeteta odmah povika i reče sa suzama: "Vjerujem, Gospodine!" pomozi mojoj nevjeri.
25 Kad Isus vidje da se narod skupio, zaprijeti nečistome duhu govoreći mu: Duše nijemi i gluhi, ja ti zapovijedam, iziđi iz njega i ne ulazi više u njega!
26 Duh povika, silno ga rastrga i iziđe iz njega, i bijaše kao mrtav; toliko da su mnogi govorili: On je mrtav.
27 Ali Isus ga uhvati za ruku i podigne; i on ustade.
28 Kad uđe u kuću, upitaše ga njegovi učenici nasamo: "Zašto ga mi ne bismo mogli istjerati?"
29 A on im reče: " Ovaj rod ničim se ne može izići doli molitvom i postom."
30 Otišavši odande, prođoše kroz Galileju. i nije htio da to itko zna.
31 Učio je doista svoje učenike i govorio im: Sin Čovječji bit će predan ljudima u ruke i oni će ga ubiti; i nakon što bude ubijen, ustat će treći dan.
32 Ali oni ne razumješe te riječi i bojahu se pitati ga.
33 I dođe u Kafarnaum i, budući u kući, upita ih: " Što ste putem raspravljali među sobom?"
34 Ali oni su šutjeli, jer su putem raspravljali među sobom tko je najveći.
35 I sjede, dozva dvanaestoricu i reče im: " Hoće li tko biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima sluga."
36 I uze dijete i postavi ga usred njih, a kad ga uze u naručje, reče im:
37 Tko god primi jedno od takve djece u moje ime, mene prima; a tko mene primi, ne prima mene, nego onoga koji me posla.
38 Ivan mu odgovori: "Učitelju, vidjeli smo nekoga kako u tvoje ime izgoni đavle, a ne ide za nama; i zabranili smo mu jer ne ide za nama."
39 Ali Isus reče: " Ne zabranjujte mu, jer nema čovjeka koji bi učinio čudo u moje ime, koji bi me mogao olako pogrditi."
40 Jer tko nije protiv nas, s nama je.
41 Jer tko god vas napoji čašom vode u moje ime, jer ste Kristovi, zaista vam kažem, neće izgubiti svoje plaće.
42 A tko sablazni jednoga od ovih najmanjih koji vjeruju u mene, bolje bi mu bilo da mu se objesi mlinski kamen o vrat i da se baci u more.
43 I ako te tvoja ruka sablazni, odsijeci je: bolje ti je sakatom ući u život, nego s obje ruke otići u pakao, u oganj neugasivi.
44 Gdje njihov crv ne umire i oganj se ne gasi.
45 I ako te tvoja noga sablažnjava, odsijeci je: bolje ti je ući u život bez nogu, nego s obje noge biti bačen u pakao, u oganj neugasivi.
46 Gdje njihov crv ne umire i oganj se ne gasi.
47 I ako te tvoje oko sablažnjava, iskopaj ga: bolje ti je s jednim okom ući u kraljevstvo Božje, nego s oba oka biti bačen u pakao ognjeni.
48 Gdje njihov crv ne umire i oganj se ne gasi.
49 Jer će se svatko posoliti ognjem i svaka će se žrtva posoliti solju.
50 Sol je dobra: ali ako je sol oslabila, čime ćete je začiniti? Imajte soli u sebi i imajte mir među sobom.

POGLAVLJE 10

1 I on ustade odande i dođe u područje Judeje s onu stranu Jordana; i narod mu se ponovno obrati; i po običaju opet ih pouči.
2 I pristupiše mu farizeji i upitaše ga: "Je li dopušteno čovjeku otpustiti ženu?" iskušavajući ga.
3 A on im odgovori: " Što vam je zapovjedio Mojsije?"
4 Oni rekoše: "Mojsije je dopustio da se napiše rastavna lista i da se ona otpusti."
5 A Isus im odgovori: " Zbog tvrdoće vašeg srca napisao vam je ovu zapovijed."
6 Ali Bog ih je od početka stvaranja stvorio kao muško i žensko.
7 Zbog toga će čovjek ostaviti oca i majku i prionuti uza svoju ženu;
8 I bit će njih dvoje jedno tijelo; tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo.
9 Što dakle Bog združi, čovjek neka ne rastavlja!
10 A u kući ga njegovi učenici ponovno zapitaše o istome.
11 A on im reče: " Tko god otpusti svoju ženu i oženi se drugom, čini s njom preljub."
12 Ako žena otpusti muža i uda se za drugoga, čini preljub.
13 Donosili su mu djecu da ih se dotakne, a njegovi su učenici priječili onima koji su ih dovodili.
14 Kad to vidje Isus, razljuti se i reče im: " Pustite dječicu neka dolaze k meni i ne branite im jer takvih je kraljevstvo Božje."
15 Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, neće ući u njega.
16 I on ih zagrli, položi ruke na njih i blagoslovi ih.
17 I kad je izašao na put, dotrči netko, klekne pred njim i upita ga: "Učitelju dobri, što da učinim da baštinim život vječni?"
18 A Isus mu reče: " Zašto me zoveš dobrim?" nitko nije dobar osim jednoga, to jest Boga.
19 Ti znaš zapovijedi: Ne čini preljuba, Ne ubij, Ne ukradi, Ne svjedoči lažno, Ne varaj, Poštuj oca svoga i majku.
20 A on mu odgovori: "Učitelju, svega sam se toga držao od svoje mladosti."

21 Tada ga Isus pogleda, zavoli ga i reče mu: " Jedno ti nedostaje: idi, prodaj sve što imaš i podaj siromasima, i imat ćeš blago na nebu. Dođi, uzmi križ i slijedi me.
22 On se ražalosti na tu riječ i ode ožalošćen jer je imao velik imetak.
23 Isus se obazre i reče svojim učenicima: " Kako će teško oni koji imaju bogatstvo ući u kraljevstvo Božje!"
24 Učenici su bili zapanjeni njegovim riječima. Ali Isus opet odgovori i reče im: Djeco, kako je teško ući u kraljevstvo Božje onima koji se uzdaju u bogatstvo!
25 Lakše je devi proći kroz iglene uši nego bogatašu ući u kraljevstvo Božje.
26 I začudiše se izvanredno govoreći među sobom: Tko se dakle može spasiti?
27 Isus ih pogleda i reče: " Ljudima je nemoguće, ali ne i Bogu; jer Bogu je sve moguće."
28 Tada mu Petar poče govoriti: "Evo, mi smo sve ostavili i pošli za tobom."
29 A Isus odgovori i reče: Zaista, kažem vam, nema čovjeka koji je ostavio kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili zemlju radi mene i evanđelja. ,
30 Ali on će primiti stostruko sada u ovo vrijeme, kuće, i braću, i sestre, i majke, i djecu, i zemlje, s progonima; a na budućem svijetu život vječni.
31 Ali mnogi prvi bit će posljednji; a posljednji prvi.
32 Bili su na putu uzlaznom u Jeruzalem; Isus je išao pred njima, a oni su bili zapanjeni; i dok su išli za njima, bojali su se. I opet uze dvanaestoricu i poče im govoriti što će mu se dogoditi.
33 Govoreći: Evo idemo gore u Jeruzalem; i Sin Čovječji bit će predan glavarima svećeničkim i pismoznancima; i osudit će ga na smrt i predati ga poganima.
34 Rugat će mu se, bičevat će ga i pljuvati na njega i ubijati ga, i treći će dan ustati.
35 Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, pristupiše mu govoreći: "Učitelju, htjeli bismo da nam učiniš što god želimo."
36 A on im reče: " Što želite da učinim za vas?"
37 Rekoše mu: "Daj nam da sjednemo jedan s desne, a drugi s lijeve strane u tvojoj slavi."
38 Ali Isus im reče: " Ne znate što ištete. Možete li piti čašu koju ja pijem?" i biti kršten krštenjem kojim sam ja kršten?
39 Oni mu rekoše: "Možemo." A Isus im reče: Čašu koju ja pijem vi ćete piti; i krštenjem kojim sam ja kršten bit ćete kršteni i vi.
40 Ali sjediti mi zdesna i slijeva nije moje; nego će se dati onima za koje je pripremljeno.
41 Kad to ču desetorica, počeše se ljutiti na Jakova i Ivana.
42 Ali Isus ih pozva k sebi i reče im: " Znate da oni koji se smatraju vladarima nad poganima gospodare nad njima; i njihovi velikaši vrše vlast nad njima.
43 Ali među vama neka ne bude tako, nego tko hoće među vama biti velik, neka vam bude poslužitelj.
44 I tko god od vas hoće da bude prvi, neka bude svima sluga.
45 Jer ni Sin Čovječji nije došao da mu služe, nego da služi i da svoj život da kao otkupninu za mnoge.
46 I dođoše u Jerihon; i dok je izlazio iz Jerihona sa svojim učenicima i mnoštvom ljudi, slijepi Bartimej, Timejev sin, sjedio je kraj puta proseći.
47 Kad je čuo da je to Isus Nazarećanin, počeo je vikati: "Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!"
48 Mnogi su mu govorili da šuti, ali on je još jače vikao: Sine Davidov, smiluj mi se!
49 Isus se zaustavi i zapovjedi da ga pozovu. I pozovu slijepca govoreći mu: Budi hrabar, ustani! on te zove.
50 On zbaci svoju haljinu, ustade i priđe Isusu.
51 A Isus odgovori i reče mu: Što hoćeš da ti učinim? Slijepac mu reče: Gospodine, da progledam.
52 A Isus mu reče: Idi; vjera te tvoja spasila. I odmah progleda i pođe za Isusom putem.

POGLAVLJE 11

1 Kad su se približili Jeruzalemu, Betfagi i Betaniji, na Maslinskoj gori, posla dvojicu svojih učenika,
2 I reče im: Idite u selo koje vam je nasuprot, i čim uđete u njega, naći ćete magare privezano na kojega nitko nije sjedio; odriješite ga i dovedite.
3 I ako vam tko rekne: Zašto to činite? recite da ga Gospodin treba; i odmah će ga poslati ovamo.
4 I oni odoše svojim putem i nađoše magare privezano kraj vrata vani, na mjestu gdje se sastaju dva puta; i oni ga oslobode.
5 Neki od onih koji su ondje stajali rekoše im: "Što radite, odvezujete magare?"
6 Oni im rekoše kako je Isus zapovjedio, i pustiše ih.
7 Dovedoše magare Isusu i baciše na njega svoje haljine. i on sjede na njega.
8 Mnogi su prostrli svoje haljine po putu, a drugi su rezali grane s drveća i postirali ih po putu.
9 I oni koji su išli naprijed i oni koji su išli za njim, vikali su: Hosana! Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!
10 Blagoslovljeno kraljevstvo oca našega Davida, koje dolazi u ime Gospodnje: Hosana u visini.
11 I uđe Isus u Jeruzalem i u Hram; i kad je sve promotrio, a već je bila večer, iziđe u Betaniju s dvanaestoricom.
12 Sutradan, kad su došli iz Betanije, on ogladni.
13 I ugleda izdaleka smokvu prolistalu, dođe ne bi li štogod na njoj našao; i kad dođe do nje, ne nađe ništa osim lišća; jer vrijeme smokava još nije bilo.
14 A Isus mu odgovori: " Nitko neka ne jede tvoj plod dovijeka!" I čuše to njegovi učenici.
15 I dođoše u Jeruzalem. Isus uđe u Hram i poče izgoniti one koji su prodavali i kupovali u Hramu, i prevrnuo stolove mjenjačima novca i sjedala onima koji su prodavali golubove;
16 I ne dopuštaše da tko nosi kakvu posudu kroz hram.
17 I poučavaše ih govoreći: " Nije li pisano: Kuća moja zvat će se kuća molitve svih naroda?" ali vi ste od njega napravili pećinu razbojničku.
18 Čuli su to pismoznanci i glavari svećenički i tražili su kako bi ga uništili jer su ga se bojali jer se sav narod čudio njegovu nauku.
19 Kad je pala večer, iziđe iz grada.
20 A ujutro, kad su prolazili, vidjeli su smokvu osušenu iz korijena.
21 A Petar se prisjeti i reče mu: "Učitelju, evo smokve koju si prokleo osušila se."
22 A Isus im odgovori: " Imajte vjere u Boga!"
23 Jer zaista, kažem vam, tko god rekne ovoj gori: Digni se i baci se u more! i neće posumnjati u svom srcu, nego će vjerovati da će se ono što kaže dogoditi; dobit će što god kaže.

24 Zato vam kažem: Što god zaželite, kad molite, vjerujte da ćete to primiti, i bit će vam.
25 I kad stojite na molitvi, opraštajte ako što imate protiv koga da vam i Otac vaš nebeski oprosti vaše prijestupe.
26 Ali ako vi ne opraštate, ni Otac vaš, koji je na nebesima, neće oprostiti vašim prijestupima.
27 I dođoše opet u Jeruzalem; i dok je hodao po Hramu, pristupiše mu glavari svećenički, pismoznanci i starješine,
28 I reci mu: "Kojom vlašću to činiš?" i tko ti je dao tu vlast da činiš te stvari?
29 A Isus odgovori i reče im: " I ja ću vas jedno pitanje upitati i odgovorite mi, pa ću vam reći kojom vlašću ovo činim."
30 Je li Ivanovo krštenje bilo s neba ili od ljudi? odgovori mi.
31 Oni su se u sebi raspravljali govoreći: "Ako kažemo: s neba!" reći će: Zašto mu onda niste vjerovali?
32 Ali ako kažemo: Od ljudi; bojali su se naroda: jer svi su ljudi računali na Ivana da je on uistinu prorok.
33 Oni odgovoriše Isusu: "Ne znamo." A Isus odgovarajući reče im: Niti ja vama ne velim kojom vlašću ovo činim.

POGLAVLJE 12

1 I poče im govoriti u prispodobama. Neki čovjek posadi vinograd, ogradi ga živicom, iskopa mjesto za ložnicu, sagradi kulu, dade ga vinogradarima i ode u daleku zemlju.
2 I na vrijeme posla vinogradarima slugu da od vinogradara uzme plodove vinograda.
3 Oni ga uhvatiše, pretukoše i poslaše prazna.
4 I opet posla k njima drugog slugu; i na njega su bacali kamenje, ranili ga u glavu i poslali ga sramotno postupanog.
5 I opet posla drugoga; i njega su ubili, i mnoge druge; neke tući, a neke ubijati.
6 Imajući dakle još jednoga sina, svoga miljenika, i njega posla k njima naposljetku, rekavši: "Štovat će moga sina."
7 Ali oni vinogradari rekoše među sobom: Ovo je baštinik; hajde da ga ubijemo i baština će biti naša.
8 I uhvatiše ga, ubiše i izbaciše iz vinograda.
9 Što će dakle učiniti gospodar vinograda? doći će i uništiti vinogradare, a vinograd će dati drugima.
10 Niste li čitali ovo pismo? Kamen koji odbaciše graditelji postade glava od ugla:
11 To bijaše od Gospodina i divno je u našim očima?
12 I htjedoše ga uhvatiti, ali se pobojaše naroda jer su znali da je protiv njih izrekao prispodobu; ostaviše ga i odoše.
13 I poslaše k njemu neke od farizeja i herodijanaca da ga uhvate u riječi.
14 I kad dođoše, rekoše mu: "Učitelju, znamo da si istinit i da ne mariš ni za koga; jer ne gledaš na osobu, nego poučavaš putu Božjem u istini: je li dopušteno davati danak Cezaru ili ne?
15 Hoćemo li dati ili nećemo dati? A on, znajući njihovo licemjerje, reče im: Što me iskušavate? donesi mi novčić da ga vidim.
16 I doniješe ga. I reče im: Čija je ovo slika i natpis? A oni mu rekoše: Cezarov.
17 A Isus odgovarajući reče im: " Vratite carevo caru, a Božje Bogu!" I čudili su mu se.
18 Tada mu dođu saduceji koji govore da nema uskrsnuća; i upitaše ga govoreći:
19 Učitelju, Mojsije nam je napisao: Ako čovjeku umre brat i ostavi svoju ženu iza sebe, a ne ostavi djece, neka njegov brat uzme njegovu ženu i podigne potomstvo svome bratu.
20 Bilo je sedam braće: prvi uze ženu i umrijevši ne ostavi potomstva.
21 Drugi ju je uzeo i umro, ne ostavivši potomstva; tako i treći.
22 Sedmero ju je imalo, ali ne ostaviše potomstva; najzad umre i žena.
23 O uskrsnuću, dakle, kad uskrsnu, kome će ona od njih biti žena? jer su je sedmorica imala za ženu.
24 Isus im odgovori: " Ne varate li se zato što ne poznajete Pisma ni sile Božje?"
25 Jer kad uskrsnu od mrtvih, niti se žene niti udaju; nego su kao anđeli koji su na nebu.
26 A što se tiče mrtvih, da ustaju: niste li čitali u Mojsijevoj knjizi kako mu je u grmu Bog govorio govoreći: Ja sam Bog Abrahamov, i Bog Izakov, i Bog Jakovljev. ?
27 On nije Bog mrtvih, nego Bog živih: vi dakle u velikoj zabludi.
28 I pristupi jedan od pismoznanaca i, čuvši njihovo raspravljanje, i vidjevši da im je dobro odgovorio, upita ga: "Koja je prva od svih zapovijedi?"
29 A Isus mu odgovori: Prva je od svih zapovijedi: Slušaj, Izraele! Gospodin Bog naš je jedan Gospodin:
30 I ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim, i svom snagom svojom: ovo je prva zapovijed.
31 A druga je slična, naime ova: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe. Nema druge zapovijedi veće od ovih.
32 A pisar mu reče: "Dobro, učitelju, rekao si istinu; jer jedan je Bog; i nema nikog drugog osim njega:
33 I ljubiti ga svim srcem, i svim razumom, i svom dušom, i svom snagom, i ljubiti bližnjega svoga kao samoga sebe, više je od svih paljenica i žrtava.
34 Kad je Isus vidio da je razborito odgovorio, reče mu: " Nisi daleko od kraljevstva Božjega." I nitko se nakon toga nije usudio postaviti mu nikakva pitanja.
35 A Isus odgovori i reče dok je naučavao u Hramu: Kako kažu pismoznanci da je Krist Sin Davidov?
36 Jer sam David reče u Duhu Svetom: Reče GOSPODIN Gospodinu mojemu: Sjedi mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim.
37 David ga dakle sam naziva Gospodinom; a otkud mu onda sin? I puk ga je rado slušao.
38 I reče im u svom nauku: Čuvajte se književnika, koji vole ići u dugoj odjeći i vole pozdrave na trgovima,
39 I prva sjedala u sinagogama i gornje prostorije na gozbama.
40 Koji proždiru kuće udovičke i izmišljaju duge molitve: oni će primiti veće prokletstvo.
41 Isus sjede nasuprot riznici i gleda kako narod baca novac u riznicu, a mnogi bogati ubaciše mnogo.
42 I došla je neka siromašna udovica i ubacila dva novčića, što je činilo novčić.
43 I dozva svoje učenike i reče im: Zaista, kažem vam, ova je siromašna udovica ubacila više od svih koji su ubacili u riznicu.
44 Jer sve su bacili od svoga obilja; ali ona je od svoje oskudice bacila sve što je imala, čak i sav svoj život.

POGLAVLJE 13

1 I kad je izlazio iz hrama, reče mu jedan od njegovih učenika: Učitelju, vidi kakvo je kamenje i kakve su građevine ovdje!
2 Isus mu odgovori: Vidiš li ove velike građevine? neće ostati kamen na kamenu koji se neće srušiti.
3 I dok je sjedio na Maslinskoj gori nasuprot hramu, upitaše ga Petar, Jakov, Ivan i Andrija nasamo:
4 Reci nam, kada će to biti? i koji će biti znak kada će se sve ovo ispuniti?
5 I odgovarajući im Isus poče govoriti: " Pazite da vas tko ne zavede!
6 Jer mnogi će doći u moje ime govoreći: Ja sam Krist; i mnoge će prevariti.
7 A kad čujete za ratove i glasine o ratovima, ne uznemirujte se: jer takve stvari moraju biti; ali kraj još neće biti.
8 Jer narod će ustati protiv naroda, i kraljevstvo protiv kraljevstva, i bit će potresa na raznim mjestima, bit će gladi i nevolja: to su počeci žalosti.
9 Ali pazite na sebe, jer će vas predati vijećima; i u sinagogama će vas tući, i pred vladare i kraljeve vodit će vas zbog mene, za svjedočanstvo protiv njih.
10 I evanđelje najprije treba biti objavljeno među svim narodima.
11 Ali kad vas budu vodili i predavali, ne brinite unaprijed što ćete govoriti, niti unaprijed smišljajte; nego govorite što god vam bude dano u onaj čas: jer niste vi ti koji govorite, nego Duh Sveti.
12 Brat će izdati brata na smrt, i otac sina; i djeca će ustati protiv svojih roditelja i učinit će da budu pogubljeni.
13 I svi će vas mrziti zbog imena mojega; ali tko ustraje do kraja, bit će spašen.
14 Ali kad vidite grozotu pustoši, o kojoj govori prorok Daniel, gdje ne treba, (tko čita neka razumije), tada koji budu u Judeji neka bježe u gore.
15 Tko je na krovu, neka ne silazi u kuću niti ulazi u nju da uzme što iz kuće svoje.
16 Tko je u polju, neka se ne okreće natrag da uzme svoju haljinu.
17 Ali jao trudnicama i dojiljama u one dane!
18 I molite se da vaš bijeg ne bude zimi.
19 Jer će u one dane biti nevolja kakve nije bilo od početka stvaranja što ga je Bog stvorio do danas, niti će je biti.
20 I da Gospodin nije skratio te dane, nijedno tijelo ne bi se spasilo; ali radi izabranih, koje je izabrao, on je skratio dane.
21 I tada ako vam tko rekne: Evo Krista! ili, evo, on je tamo; ne vjeruj mu:
22 Jer ustat će lažni Kristi i lažni proroci i pokazat će znakove i čudesa da zavedu, ako bude moguće, i izabrane.
23 Ali pazite: gle, sve sam vam navijestio.
24 Ali u one dane, nakon te nevolje, sunce će potamnjeti i mjesec neće dati svoje svjetlosti,
25 I zvijezde će s neba padati, i sile će se nebeske poljuljati.
26 I tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima s velikom moći i slavom.
27 I tada će poslati svoje anđele i sabrat će svoje izabrane s četiri vjetra, od nakraj zemlje do najudaljenijeg neba.
28 Sada naučite prispodobu o smokvi; Kad njezina grana još omekša i prolista, znate da je ljeto blizu.
29 Tako i vi, kad vidite da se ovo zbiva, znajte da je blizu, na vratima.
30 Zaista, kažem vam, ovaj naraštaj neće proći dok se sve ovo ne dogodi.
31 Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi neće proći.
32 A o onom danu i onom času nitko ne zna, ni anđeli na nebu, ni Sin, nego Otac.
33 Pazite, bdijte i molite jer ne znate kada će doći vrijeme.
34 Jer Sin Čovječji je kao čovjek na dalekom putu koji ostavi svoju kuću, dade vlast svojim slugama i svakome svoj posao, a vrataru zapovjedi da bdije.
35 Bdijte, dakle, jer ne znate kad će doći gospodar kuće, uvečer, ili u ponoć, ili u vrijeme pjevanja pijetlova, ili ujutro.
36 Da vas ne nađe kako spavate kad iznenada dođe.
37 A što vam govorim, svima govorim: Bdijte!

POGLAVLJE 14

1 Nakon dva dana bila je svetkovina Pashe i beskvasnih kruhova, a glavari svećenički i pismoznanci tražili su kako da ga prijevarom uhvate i ubiju.
2 Ali oni rekoše: "Ne na blagdan, da se ne buni narod."
3 Dok je bio u Betaniji, u kući Šimuna gubavca, dok je sjedio za stolom, dođe žena s alabasternom kutijom pomasti od vrlo dragocjenog narda; a ona razbije kutiju i izlije mu je na glavu.
4 I neki su se ljutili u sebi i govorili: "Zašto je ovo rasipanje pomasti?"
5 Jer moglo se prodati za više od tri stotine denara i dati siromasima. I mrmljali su protiv nje.
6 A Isus reče: " Pusti je! zašto je mučiš? dobro je na meni učinila.
7 Jer siromahe uvijek imate uza se, i kad god hoćete, možete im činiti dobro, a mene nemate uvijek.
8 Učinila je što je mogla: došla je unaprijed pomazati tijelo moje za ukop.
9 Zaista, kažem vam, gdje god se bude propovijedalo ovo evanđelje po cijelom svijetu, govorit će se i o ovome što je ona učinila njoj na spomen.
10 I Juda Iškariotski, jedan od dvanaestorice, ode glavarima svećeničkim da im ga izda.
11 Kad oni to čuše, obradovaše se i obećaše mu dati novaca. I tražio je kako bi ga zgodno izdao.
12 I prvoga dana beskvasnih kruhova, kad su klali pashu, njegovi mu učenici rekoše: "Kamo hoćeš da odemo i pripravimo da jedeš pashu?"
13 I posla dvojicu svojih učenika i reče im: " Idite u grad i susrest će vas čovjek koji nosi krčag vode; slijedite ga."
14 I kamo god uđe, recite domaćinu: Učitelj kaže: Gdje je soba za goste gdje ću blagovati Pashu sa svojim učenicima?
15 I pokazat će vam veliku gornju sobu namještenu i pripremljenu: ondje nam pripremite.
16 Njegovi učenici iziđoše, dođoše u grad i nađoše kako im reče te pripraviše pashu.
17 Uvečer dođe s dvanaestoricom.
18 I dok su sjedili i blagovali, reče Isus: " Zaista, kažem vam, jedan od vas koji jede sa mnom, izdat će me."
19 I počeše mu žalosni govoriti jedan za drugim: "Jesam li ja?" a drugi reče: Jesam li ja?
20 A on im odgovori: " Jedan je od dvanaestorice koji umače sa mnom u zdjelu."

21 Sin Čovječji zaista odlazi, kao što je za njega pisano, ali jao čovjeku koji izda Sina Čovječjega! dobro bilo tom čovjeku da se nikada nije rodio.
22 I dok su blagovali, Isus uze kruh, blagoslovi ga, razlomi ga i dade im i reče: " Uzmite, jedite! Ovo je tijelo moje."
23 I uze čašu, zahvali i dade im je; i svi iz nje piju.
24 A on im reče: " Ovo je moja krv Novoga zavjeta koja se za mnoge prolijeva."
25 Zaista, kažem vam, neću više piti od roda vinove loze do onoga dana kad ću ga piti novoga u kraljevstvu Božjem.
26 I otpjevavši hvalospjev, iziđoše na Maslinsku goru.
27 A Isus im reče: " Svi ćete se vi ove noći sablazniti o mene, jer je pisano: Udarit ću pastira i ovce će se razbježati."
28 Ali nakon što uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.
29 Petar mu reče: "Ako će se svi sablazniti, ja neću."
30 A Isus mu reče: " Zaista, kažem ti, danas, u ovoj noći, prije nego što pijetao dvaput zapjeva, triput ćeš me se odreći."
31 Ali on reče još žešće: "Ako bih i umro s tobom, neću te se nikako odreći." Isto tako su rekli i svi.
32 I dođoše do mjesta koje se zove Getsemani, i reče svojim učenicima: " Sjednite ovdje dok se pomolim."
33 I uze sa sobom Petra, Jakova i Ivana, i poče se silno plašiti i žalostiti;
34 I reče im: Duša mi je nasmrt žalosna; ostanite ovdje i bdijte.
35 I pođe malo naprijed, pade na zemlju i pomoli se da ga, ako je moguće, čas mimoiđe.
36 A on reče: Abba, Oče, tebi je sve moguće; odnesi ovu čašu od mene: ali ne što ja hoću, nego što ti hoćeš.
37 I dođe, nađe ih gdje spavaju i reče Petru: " Šimune, spavaš li?" zar ne bi mogao gledati jedan sat?
38 Bdijte i molite da ne padnete u napast. Duh je uistinu spreman, ali je tijelo slabo.
39 I opet ode, pomoli se i reče iste riječi.
40 I kad se vrati, opet ih nađe kako spavaju (jer su im oči bile teške) i nisu znali što da mu odgovore.
41 I dođe treći put i reče im: Spavajte i odmorite se! Dosta je, došao je čas! evo, Sin čovječji se predaje u ruke grešnika.
42 Ustanite, idemo; eto, izdajica me je blizu.
43 I odmah, dok je on još govorio, dođe Juda, jedan od dvanaestorice, i s njim veliko mnoštvo s mačevima i motkama, od glavara svećeničkih, pismoznanaca i starješina.
44 A onaj koji ga izdajica dade im znak govoreći: Koga poljubim, taj je; uzmi ga i odvedi ga na sigurno.
45 I čim dođe, odmah pristupi k njemu i reče: "Učitelju, učitelju!" i poljubio ga.
46 I metnuše ruke na njega i uhvatiše ga.
47 A jedan od onih koji su ondje stajali izvuče mač, udari slugu velikoga svećenika i odsječe mu uho.
48 Isus im odgovori: " Kao na lopova izišli ste s mačevima i motkama da me uhvatite?"
49 Svaki dan bijah s vama u hramu poučavajući, i ne primiste me, ali treba da se ispuni Pismo.
50 Svi ga ostaviše i pobjegoše.
51 I slijedio ga je neki mladić s lanenim ogrtačem oko golog tijela; a mladići ga uhvatiše:
52 I ostavi platno i gol pobježe od njih.
53 I odvedoše Isusa velikom svećeniku, a s njim se okupiše svi glavari svećenički, starješine i pismoznanci.
54 Petar ga je izdaleka slijedio sve do palače velikog svećenika; sjedio je sa slugama i grijao se kod vatre.
55 A glavari svećenički i cijelo vijeće tražili su svjedočanstvo protiv Isusa da ga ubiju; i nije našao ništa.
56 Jer mnogi su protiv njega lažno svjedočili, ali im se svjedočanstvo nije slagalo.
57 I ustadoše neki i lažno svjedočiše protiv njega govoreći:
58 Čuli smo ga kako govori: Razrušit ću ovaj hram koji je načinio rukama i za tri dana sagradit ću drugi koji je načinjen rukama.
59 Ali ni njihovo se svjedočenje nije slagalo.
60 Veliki svećenik ustade usred i upita Isusa: "Ništa ne odgovaraš?" što ovi svjedoče protiv tebe?
61 Ali on je šutio i ništa nije odgovorio. Opet ga upita veliki svećenik i reče mu: Jesi li ti Krist, Sin Blagoslovljenog?
62 A Isus reče: " Jesam; i vidjet ćete Sina Čovječjega gdje sjedi s desne strane Sile i dolazi na oblacima nebeskim."
63 Tada veliki svećenik razdrije svoje haljine i reče: "Što nam trebaju još svjedoci?"
64 Čuli ste hulu: što mislite? I svi su ga osudili da je krivac smrti.
65 Neki su ga počeli pljuvati, pokrivati mu lice, udarati ga i govoriti mu: "Prorokuj!", a sluge su ga udarale dlanovima.
66 I dok je Petar bio dolje u palači, dođe jedna od sluškinja velikoga svećenika.
67 Vidjevši Petra gdje se grije, pogleda ga i reče: I ti si bio s Isusom Nazarećaninom.
68 Ali on zaniječe govoreći: "Ne znam i ne razumijem što govoriš." I iziđe na trijem; i pijetao.
69 Sluškinja ga ponovno ugleda i stane govoriti onima koji su ondje stajali: "Ovo je jedan od njih."
70 I on je opet zanijekao. A malo zatim rekoše ponovno oni koji su ondje stajali Petru: Ti si doista jedan od njih, jer ti si Galilejac i tvoj govor se slaže s tim.
71 Ali on poče proklinjati i zaklinjati se govoreći: Ne poznajem ovoga čovjeka o kome govorite.
72 I drugi put zapjeva pijetao. I Petar se sjeti riječi koju mu je Isus rekao: Prije nego pijetao dvaput zapjeva, triput ćeš me se odreći. I kad je o tome razmišljao, zaplakao je.

POGLAVLJE 15

1 I odmah ujutro glavari svećenički održaše savjetovanje sa starješinama, pismoznancima i cijelim vijećem, pa svezaše Isusa, odvedoše ga i predadoše Pilatu.
2 Pilat ga upita: "Jesi li ti kralj židovski?" A on mu odgovarajući reče: Ti kažeš.
3 Svećenički glavari optuživali su ga za mnoge stvari, ali on nije ništa odgovorio.
4 Pilat ga ponovno upita: "Ništa ne odgovaraš?" gle koliko stvari svjedoče protiv tebe.
5 Ali Isus ne odgovori ništa; tako da se Pilat čudio.
6 Na toj gozbi pustio im je jednoga zarobljenika, koga god su htjeli.
7 Bio je i neki po imenu Baraba, koji je ležao u sužanjstvu s onima koji su se s njim pobunili, a koji su u pobuni počinili ubojstvo.
8 I mnoštvo je glasno vikalo počelo ga željeti da učini što je uvijek učinio s njima.

9 Ali Pilat im odgovori: "Hoćete li da vam pustim kralja židovskoga?"
10 Jer je znao da su ga glavari svećenički predali iz zavisti.
11 Ali svećenički glavari potaknuše narod da im radije pusti Barabu.
12 A Pilat im opet reče: "Što dakle hoćete da učinim onome koga vi nazivate kraljem židovskim?"
13 I opet povikaše: "Raspni ga!"
14 Tada im Pilat reče: "Pa kakvo je zlo učinio?" I povikaše još jače: Raspni ga!
15 I tako Pilat, koji je htio zadovoljiti narod, pusti im Barabu, a Isusa, nakon što ga je izbičevao, preda da bude razapet.
16 I vojnici ga odvedoše u dvoranu zvanu Pretorij; i sazovu cijeli bend.
17 I obukoše ga u purpur, spletoše krunu od trnja i staviše mu je na glavu.
18 I počeše ga pozdravljati: Zdravo, kralju židovski!
19 I udarali su ga trskom po glavi, pljuvali po njemu i klanjali mu se prigibajući koljena.
20 Kad mu se narugaše, skinuše s njega grimiz, obukoše ga u njegove haljine i odvedoše ga da ga razapnu.
21 I prisiliše nekoga Šimuna Cirenca, koji je prolazio, izlazeći iz polja, oca Aleksandra i Rufa, da nosi njegov križ.
22 I odvedoše ga na mjesto Golgotu, što se prevodi kao mjesto lubanje.
23 I dadoše mu piti vino pomiješano sa smirnom, ali on ne primi.
24 I kad ga razapeše, razdijeliše njegove haljine bacivši kocku za njih što će tko uzeti.
25 A bila je treća ura i razapnu ga.
26 I nadpis njegove optužbe bio je napisan preko: KRALJ ŽIDOVSKI.
27 I s njim razapeše dva razbojnika; jedan s desne, a drugi s lijeve strane.
28 I ispuni se Pismo koje kaže: I on je ubrojen među bezakonike.
29 A prolaznici su ga grdili, mašući glavama i govoreći: Ah, ti koji hram razvaljuješ i za tri ga dana sazidaš!
30 Spasi sam sebe i siđi s križa.
31 Isto tako i veliki svećenički rugajući se govoreći među sobom s pismoznancima: Druge je spasio. sebe ne može spasiti.
32 Krist, kralj Izraelov, neka sada siđe s križa, da vidimo i povjerujemo. I pogrdiše ga oni koji bijahu s njim razapeti.
33 Kad dođe šesta ura, nasta tama po svoj zemlji do devete ure.
34 U devetoj uri Isus povika iza glasa: " Eloi, Eloi, lama sabachthani?" što se prevodi: Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?
35 A neki od onih koji su ondje stajali, čuvši to, rekoše: "Evo, zove Iliju."
36 Netko otrča, napuni spužvu octom, natakne je na trsku i dade mu piti govoreći: 'Ostavi! da vidimo hoće li Elias doći da ga skine.
37 Isus povika iza glasa i izdahnu.
38 I zavjesa hramska razdrije se nadvoje od vrha do dna.
39 Kad je satnik, koji je stajao nasuprot njemu, vidio da je tako povikao i izdahnuo, rekao je: "Ovaj čovjek zaista bijaše Sin Božji."
40 Bile su tu i žene koje su gledale izdaleka: među njima Marija Magdalena, i Marija, majka Jakova Malog i Josijina, i Saloma;
41 (koji su ga slijedili i služili mu dok je bio u Galileji) i mnoge druge žene koje su došle s njim u Jeruzalem.
42 I sad kad je došla večer, jer je bila priprema, to jest dan prije subote,
43 Josip iz Arimateje, ugledni savjetnik, koji je također očekivao kraljevstvo Božje, dođe i hrabro uđe k Pilatu i zaželi tijelo Isusovo.
44 Pilat se začudi da li je već mrtav pa pozva satnika i upita ga je li već neko vrijeme mrtav.
45 Kad je saznao za satnika, predao je tijelo Josipu.
46 I kupi fino platno, skine ga i umota u platno, položi ga u grob koji je bio isklesan u stijeni, i otkotrlja kamen na vrata groba.
47 Marija Magdalena i Marija, majka Josijeva, gledale su gdje je bio položen.

POGLAVLJE 16

1 Kad je subota prošla, Marija Magdalena i Marija, Jakovljeva majka, i Saloma kupile su mirisa da ga dođu pomazati.
2 I vrlo rano ujutro, prvoga dana u tjednu, dođoše do groba s izlaskom sunca.
3 Rekoše među sobom: Tko će nam odvaliti kamen s vrata grobnih?
4 Kad pogledaše, vidješe da je kamen odvaljen, jer bijaše vrlo velik.
5 I ušavši u grob, ugledaše mladića gdje sjedi s desne strane, odjeven u dugu bijelu haljinu; i bili su uplašeni.
6 A on im reče: "Ne bojte se! Isusa Nazarećanina tražite, raspetoga, on uskrsnu; nije ovdje: evo mjesta gdje su ga položili.
7 Nego idite, recite njegovim učenicima i Petru da on ide prije vas u Galileju; ondje ćete ga vidjeti, kako vam reče.
8 Oni brzo iziđoše i pobjegoše od groba; jer su drhtali i bili zaprepašteni; niti su ikomu što rekli; jer su se bojali.
9 Kad Isus uskrsnu rano prvoga dana u tjednu, ukaza se najprije Mariji Magdaleni iz koje bijaše istjerao sedam đavola.
10 Ona ode i javi onima koji su bili s njim, dok su tugovali i plakali.
11 Oni, kad su čuli da je živ i da ga je ona vidjela, ne povjerovaše.
12 Nakon toga ukazao se u drugom obličju dvojici od njih, dok su hodali i otišli u polje.
13 I oni odoše i rekoše to ostalima; ni oni im ne povjerovaše.
14 Poslije se ukaza jedanaestorici dok su sjedili za stolom i prekori ih zbog njihove nevjere i tvrdoće srca jer nisu vjerovali onima koji su ga vidjeli nakon što je uskrsnuo.
15 I reče im: Idite po svem svijetu i propovijedajte evanđelje svakom stvorenju.
16 Tko uzvjeruje i pokrsti se, bit će spašen; a tko ne vjeruje bit će proklet.
17 I ovi će znaci pratiti one koji vjeruju; U moje će ime izgoniti đavle; govorit će novim jezicima;
18 Oni će hvatati zmije; i ako popiju što smrtonosno, neće im nauditi; na bolesnike će ruke polagati i oni će ozdravljati.

19 Dakle, nakon što im je Gospodin govorio, bio je uzet na
nebo i sjeo zdesna Bogu.
20 Oni odoše i propovijedahu posvuda, a Gospodin
surađivaše s njima i potvrđivaše riječ pratećim znakovima.
Amen.

Luka

POGLAVLJE 1

1 Budući da su se mnogi prihvatili da po redu izlože izjavu onih stvari u koje se među nama najsigurnije vjeruje,
2 Kao što su ih predali nama, koji smo od početka bili očevici i službenici Riječi;
3 I meni se učinilo dobrim, budući da sam od početka savršeno razumio sve stvari, da ti napišem redom, preuzvišeni Teofile,
4 Da bi mogao znati pouzdanost onoga u što si poučen.
5 Bio je u danima Heroda, kralja Judeje, neki svećenik po imenu Zaharija, iz reda Abia; njegova žena je bila od kćeri Aronovih, a zvala se Elizabeta.
6 I obojica bijahu pravedni pred Bogom, živeći bez mane po svim zapovijedima i uredbama Gospodnjim.
7 Ali nisu imali djeteta jer je Elizabeta bila nerotkinja, a oboje su bili već u poodmaklim godinama.
8 I dogodi se da, dok je on vršio svećeničku službu pred Bogom po redu svoga reda,
9 Prema običaju svećeničke službe, ždrijeb mu je bio paliti tamjan kad bi ulazio u hram Gospodnji.
10 A sve mnoštvo naroda molilo se vani za vrijeme kadenja.
11 I ukaza mu se anđeo Gospodnji stojeći s desne strane kadionog žrtvenika.
12 Kad ga Zaharija ugleda, uznemiri se i obuze ga strah.
13 Ali anđeo mu reče: Ne boj se, Zaharija, jer je tvoja molitva uslišana; a žena tvoja Elizabeta rodit će ti sina i nadjenut ćeš mu ime Ivan.
14 Imat ćeš radost i veselje; i mnogi će se radovati njegovom rođenju.
15 Jer on će biti velik u očima Gospodnjim i neće piti vina ni žestoka pića; i bit će ispunjen Duhom Svetim još od majčine utrobe.
16 I mnoge će sinove Izraelove obratiti Gospodinu, Bogu njihovu.
17 I on će ići pred njim u duhu i sili Ilijinoj, da obrati srca očeva k djeci, i neposlušne k mudrosti pravednih; da pripravi narod pripravljen za Gospodina.
18 Zaharija reče anđelu: "Po čemu ću to znati?" jer ja sam star čovjek, a žena mi je u godinama.
19 Anđeo mu odgovori: "Ja sam Gabriel, koji stojim pred Bogom; i poslan sam da govorim s tobom i da ti objavim ovu radosnu vijest.
20 I, gle, ti ćeš biti nijem i nećeš moći govoriti sve do dana kada će se ovo dogoditi, jer ne vjeruješ mojim riječima, koje će se ispuniti u svoje vrijeme.
21 I narod je čekao Zahariju i čudio se što se tako dugo zadržao u hramu.
22 Kad je izašao, nije mogao govoriti s njima, a oni su opazili da je vidio viđenje u hramu, jer im je dao znak i ostao nijem.
23 I dogodi se da, čim su se navršili dani njegove službe, on ode svojoj kući.
24 Nakon tih dana njegova žena Elizabeta zatrudnje i skrivala se pet mjeseci govoreći:
25 Tako je Gospodin postupio sa mnom u danima kad me pogledao da skine s mene sramotu među ljudima.
26 I u šestom mjesecu anđeo Gabriel je poslan od Boga u grad Galileju, po imenu Nazaret,
27 Djevici zaručenoj s čovjekom po imenu Josip, iz kuće Davidove; a djevici je bilo ime Marija.
28 Anđeo uđe k njoj i reče: "Zdravo, milostiva, Gospodin s tobom! Blagoslovljena ti među ženama!"
29 Kad ga je vidjela, zbunila se njegovim riječima i razmišljala kakav bi to bio pozdrav.
30 Anđeo joj reče: Ne boj se, Marijo, jer si našla milost u Boga.
31 I evo, ti ćeš začeti u utrobi svojoj i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime ISUS.
32 On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega, i Gospodin Bog dat će mu prijestolje Davida, oca njegova.
33 On će kraljevati nad kućom Jakovljevom zauvijek; i njegovom kraljevstvu neće biti kraja.
34 Tada Marija reče anđelu: "Kako će to biti kad ja ne poznajem čovjeka?"
35 Anđeo joj odgovori i reče: Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti; zato će se i ono sveto što će se od tebe roditi zvati Sin Božji.
36 I evo, tvoja rođakinja Elizabeta, i ona je začela sina u svojoj starosti, i ovo je šesti mjesec kod nje, koja se zove nerotkinja.
37 Jer Bogu ništa neće biti nemoguće.
38 Marija reče: Evo službenice Gospodnje! neka mi bude po riječi tvojoj. I anđeo je otišao od nje.
39 U one dane Marija ustade i žurno ode u planinu, u grad Judin.
40 Ušao je u Zaharijinu kuću i pozdravio Elizabetu.
41 Kad je Elizabeta čula Marijin pozdrav, zaigra dijete u njezinoj utrobi. i Elizabeta se ispuni Duhom Svetim:
42 Ona povika iza glasa: "Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje!"
43 A otkud meni ovo da dođe k meni majka Gospodina mojega?
44 Jer, gle, čim je glas tvoga pozdrava odjeknuo u mojim ušima, zaigra dijete od radosti u mojoj utrobi.
45 Blago onoj koja je povjerovala, jer će se ispuniti ono što joj je rečeno od Gospodina.
46 Marija reče: Veliča duša moja Gospodina,
47 I obradova se duh moj u Bogu, mom Spasitelju.
48 Jer on pogleda na poniznost svoje službenice: jer, evo, od sada će me svi naraštaji zvati blaženom.
49 Jer On koji je moćni učinio mi je velike stvari; i sveto je ime njegovo.
50 I njegova je milost na onima koji ga se boje od koljena do koljena.
51 Pokazao je snagu rukom svojom; on je raspršio ohole u mašti srca njihova.
52 Svrgnuo je moćne s njihovih sjedišta, a uzvisio one ponižene.
53 Gladne je napunio dobrima; a bogate otpusti prazne.
54 On je pružio pomoć svome sluzi Izraelu, sjećajući se svoje milosti;
55 Kao što je govorio našim ocima, Abrahamu i njegovom potomstvu zauvijek.
56 Marija osta s njom oko tri mjeseca i vrati se svojoj kući.
57 Došlo je Elisabethino puno vrijeme da se rodi; i rodila je sina.
58 I čuše njezini susjedi i njezini rođaci kako joj je Gospodin iskazao veliku milost; i veselili su se s njom.

59 I dogodi se da osmi dan dođoše da obrežu dijete; i prozvaše ga Zaharija po imenu njegova oca.
60 A majka mu odgovori: "Nije tako; ali će se zvati Ivan.
61 A oni joj rekoše: "Nema nikoga u tvome rodu tko se zove ovim imenom."
62 I dadoše znake njegovu ocu kako bi htio da ga nazovu.
63 I zamoli za pisaći stol i napisa: "Ivan mu je ime." I svi su se čudili.
64 I usta mu se odmah otvoriše i jezik mu se razriješi, te progovori i hvali Boga.
65 I strah obuze sve koji su živjeli oko njih, i sve se te riječi pročuše po cijelom brdu Judeje.
66 I svi koji su to čuli pohraniše to u svojim srcima govoreći: Kakvo će ovo dijete biti? I ruka Gospodnja bijaše s njim.
67 Njegov otac Zaharija bio je ispunjen Duhom Svetim i prorokovao je govoreći:
68 Blagoslovljen neka je Gospodin Bog Izraelov; jer on je posjetio i otkupio svoj narod,
69 I podigao nam je rog spasenja u kući svoga sluge Davida;
70 Kao što je govorio ustima svojih svetih proroka, koji bijahu od postanka svijeta:
71 Da se spasimo od naših neprijatelja i od ruku svih koji nas mrze;
72 Da izvrši milost obećanu našim očevima i da se sjeća svog svetog saveza;
73 Zakletva kojom se zakleo našem ocu Abrahamu,
74 Da bi nam dao, da izbavljeni iz ruku naših neprijatelja možemo mu služiti bez straha,
75 U svetosti i pravednosti pred njim u sve dane života našega.
76 A ti, dijete, zvat ćeš se prorok Svevišnjega: jer ćeš ići pred licem Gospodnjim da mu pripraviš putove;
77 Da svom narodu da znanje o spasenju oproštenjem njihovih grijeha,
78 Nježnim milosrđem Boga našega; čime nas je pohodilo proljeće s visine,
79 Da osvijetli one koji sjede u tami i u sjeni smrtnoj, da upravi noge naše na put mira.
80 I dijete je raslo i jačalo u duhu, i bilo je u pustinjama do dana kada se pokazalo Izraelu.

POGLAVLJE 2

1 I dogodilo se u one dane da je izašao dekret od cezara Augusta da se sav svijet popiše.
2 (Ovo je oporezivanje prvi put učinjeno kad je Cirenije bio namjesnik Sirije.)
3 I svi odoše da se popišu, svatko u svoj grad.
4 I Josip također pođe iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju, u grad Davidov, koji se zove Betlehem; (jer je bio iz kuće i loze Davidove:)
5 Da se popiše s Marijom, svojom zaručenom ženom, koja je trudna.
6 I dok su bili ondje, navršili su se dani da rodi.
7 I rodi sina svoga prvorođenca, povi ga u pelenice i položi u jasle; jer za njih nije bilo mjesta u gostionici.
8 U istom kraju bijahu pastiri koji su boravili u polju čuvajući noćnu stražu kod svojih stada.
9 I gle, anđeo Gospodnji pristupi im i slava ih Gospodnja obasja, i oni se jako uplašiše.
10 Anđeo im reče: Ne bojte se, jer, evo, javljam vam dobru vijest o velikoj radosti koja će biti svim ljudima.
11 Jer danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj, koji je Krist Gospodin.
12 I ovo će vam biti znak; Naći ćete dijete povijeno gdje leži u jaslama.
13 I odjednom se s anđelom pojavi mnoštvo nebeske vojske koja je hvalila Boga i govorila:
14 Slava Bogu na visini, a na zemlji mir ljudima dobre volje!
15 I dogodi se, dok su anđeli odlazili od njih na nebo, pastiri rekoše jedan drugome: Hajdemo sada čak do Betlehema i vidimo ovo što se dogodilo, što je Gospodin obznanio nas.
16 I dođoše žurno i nađoše Mariju i Josipa i dijete gdje leži u jaslama.
17 Kad oni to vidješe, razglasiše riječ što im je rečeno o ovom djetetu.
18 I svi koji su to čuli čudili su se onome što su im pastiri rekli.
19 A Marija je sve to čuvala i razmišljala u svom srcu.
20 I vratiše se pastiri, slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli, kako im je rečeno.
21 Kad se navrši osam dana za obrezivanje djeteta, nadjenu mu ime ISUS, kako ga je nazvao anđeo prije nego što je začeto u utrobi.
22 Kad su se navršili dani njezina čišćenja po Mojsijevu zakonu, donijeli su ga u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu;
23 (Kao što je pisano u Zakonu Gospodnjem: Svako muško koje otvara utrobu bit će posvećeno Gospodinu;)
24 I prinijeti žrtvu prema onome što je rečeno u Zakonu Gospodnjem: dvije grlice ili dva golubića.
25 I gle, u Jeruzalemu bijaše čovjek po imenu Šimun; i taj isti čovjek bijaše pravedan i pobožan, čekajući utjehu Izraelovu: i Duh Sveti bijaše na njemu.
26 I bijaše mu objavljeno od Duha Svetoga da neće vidjeti smrti prije nego što vidi Krista Gospodinova.
27 I dođe po Duhu u Hram; i kad roditelji unijeше dijete Isusa da za njega učine po običaju zakona,
28 Tada ga uze na ruke, blagoslovi Boga i reče:
29 Gospodine, sad otpuštaš slugu svojega da ode u miru, po riječi svojoj.
30 Jer vidješe oči moje spasenje tvoje,
31 Koju si pripravio pred licem svih ljudi;
32 Svjetlo da prosvijetli narode i slavu naroda tvoga Izraela.
33 Josip i njegova majka divili su se onome što se o njemu govorilo.
34 I Šimun ih blagoslovi i reče Mariji, njegovoj majci: "Evo, ovo je dijete postavljeno za pad i uskrsnuće mnogih u Izraelu; i za znak protiv kojeg će se govoriti;
35 (Da, mač će i tvoju vlastitu dušu probosti) da se otkriju misli mnogih srca.
36 I bijaše jedna Ana, proročica, kći Fanuelova, iz plemena Aserova: bila je u dubokoj starosti i živjela je s mužem sedam godina nakon svog djevičanja;
37 A ona bijaše udovica od oko osamdeset i četiri godine, koja nije napuštala hram, nego je služila Bogu postovima i molitvama dan i noć.
38 I ona dođe u taj čas, zahvali također Gospodinu i govoraše o njemu svima koji su očekivali otkupljenje u Jeruzalemu.

39 Kad su izvršili sve po zakonu Gospodnjem, vratiše se u
Galileju, u svoj grad Nazaret.
40 Dijete je raslo i jačalo duhom, punilo se mudrosti, i
milost je Božja bila na njemu.
41 Njegovi su roditelji svake godine odlazili u Jeruzalem
na blagdan Pashe.
42 Kad mu je bilo dvanaest godina, uziđoše u Jeruzalem po
običaju blagdana.
43 Kad prođoše dani, vratiše se, dijete Isus ostade u
Jeruzalemu; a Josip i njegova majka nisu znali za to.
44 Oni pak, misleći da je on u društvu, pređoše dan hoda; i
tražili su ga među svojom rodbinom i znancima.
45 A kad ga ne nađoše, vratiše se u Jeruzalem tražeći ga.
46 I dogodi se da ga nakon tri dana nađu u Hramu gdje
sjedi usred liječnika, sluša ih i postavlja im pitanja.
47 I svi koji su ga slušali bili su zadivljeni razumom i
odgovorima njegovim.
48 Kad ga ugledaše, zaprepastiše se, a majka mu reče:
"Sinko, zašto si nam tako postupio?" evo, otac tvoj i ja smo
te žalosni tražili.
49 A on im reče: " Kako to da ste me tražili?" zar ne znate
da se moram baviti poslovima Oca svojega?
50 I ne razumješe riječi koju im reče.
51 On siđe s njima i dođe u Nazaret, i bijaše im pokoran,
ali njegova je majka čuvala sve te riječi u srcu svome.
52 Isus je rastao u mudrosti i rastu i u milosti kod Boga i
kod ljudi.

POGLAVLJE 3

1 Petnaeste godine vladavine Tiberija Cezara, Poncije Pilat
upravitelj Judeje, Herod tetrarh Galileje, njegov brat Filip
tetrarh Itureje i oblasti Trahonitide, a Lizanije
četverovlasnik Abilene,
2 Budući da su Ana i Kajfa bili veliki svećenici, riječ Božja
dođe Ivanu, sinu Zaharijinu, u pustinji.
3 I dođe po svoj zemlji oko Jordana propovijedajući
krštenje obraćenja za oproštenje grijeha;
4 Kao što je napisano u knjizi riječi proroka Izaije: Glas
vapijućeg u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite
mu staze!
5 Svaka će se dolina napuniti, svaka planina i brdo neka se
spuste; i krivo će se ispraviti, i neravni će se putovi
izgladiti;
6 I svako će tijelo vidjeti spasenje Božje.
7 Tada je rekao mnoštvu koje je dolazilo da ga krsti: O
naraštaje gujina, tko vas je upozorio da bježite od gnjeva
koji dolazi?
8 Donesite dakle plodove dostojne obraćenja i ne počnite
govoriti u sebi: 'Imamo oca Abrahama';
9 A sada je i sjekira položena u korijen drveća: svako dakle
drvo koje ne rađa dobra roda siječe se i u oganj baca.
10 I narod ga upita: "Što ćemo onda?"
11 On im odgovori: "Tko ima dvije haljine, neka podijeli s
onim koji nema." a tko ima mesa, neka čini tako.
12 Dođoše i carinici da se krste i rekoše mu: "Učitelju, što
da radimo?"
13 A on im reče: Ne tražite više od onoga što vam je
određeno.
14 I vojnici su ga pitali: "A što da radimo?" A on im reče:
"Nikoga ne činite nasilja, niti koga lažno optužujte; i budite
zadovoljni svojom plaćom.
15 I dok je narod bio u iščekivanju i svi su ljudi razmišljali
u svojim srcima o Ivanu, je li on Krist ili nije;
16 Ivan odgovori svima: "Ja vas krstim vodom." ali dolazi
jači od mene, kojemu nisam dostojan odriješiti remen na
obući: on će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.
17 Čija je lepeza u njegovoj ruci, i on će potpuno očistiti
svoje gumno, i skupit će pšenicu u svoju žitnicu; a pljevu
će spaliti ognjem neugasivim.
18 I mnoge je druge stvari u svom poticanju propovijedao
narodu.
19 Ali tetrarh Herod, ukoren od njega zbog Herodijade,
žene svoga brata Filipa, i zbog svih zala što ih je Herod
učinio,
20 Nadasve još ovo, da je Ivana zatvorio u tamnicu.
21 Kad se sav narod krstio, dogodi se da se i Isus krsti i
pomoli se, otvori se nebo.
22 I Duh Sveti siđe na njega u tjelesnom obliku poput
goluba, i začu se glas s neba koji reče: Ti si Sin moj
ljubljeni! u tebi sam zadovoljan.
23 I sam Isus je imao oko trideset godina, budući (kako se
pretpostavljalo) sin Josipov, koji je bio sin Helijev,
24 Koji je bio sin Matatov, koji je bio sin Levija, koji je bio
sin Melhija, koji je bio sin Janne, koji je bio sin Josipa,
25 Koji je bio sin Matatije, koji je bio sin Amosa, koji je
bio sin Nauma, koji je bio sin Eslija, koji je bio sin Naggea,
26 Koji je bio sin Maatha, koji je bio sin Mattathiasa, koji
je bio sin Semeija, koji je bio sin Josipa, koji je bio sin
Jude,
27 Koji je bio sin Joanne, koji je bio sin Rhesa, koji je bio
sin Zorobabela, koji je bio sin Salathiela, koji je bio sin
Nerija,
28 Koji je bio sin Melchijev, koji je bio sin Addijev, koji je
bio sin Cosamov, koji je bio sin Elmodamov, koji je bio sin
Erov,
29 Koji je bio sin Joseov, koji je bio sin Eliezerov, koji je
bio sin Jorimov, koji je bio sin Mathatov, koji je bio sin
Levijev,
30 Koji je bio sin Simeonov, koji je bio sin Judin, koji je
bio sin Josipov, koji je bio sin Jonanov, koji je bio sin
Eliakimov,
31 Koji je bio sin Melea, koji je bio sin Menana, koji je bio
sin Mattathe, koji je bio sin Nathana, koji je bio sin
Davidov,
32 Koji je bio sin Jessejev, koji je bio sin Obedov, koji je
bio sin Boozov, koji je bio sin Salmonov, koji je bio sin
Naassonov,
33 Koji je bio sin Aminadabov, koji je bio sin Aramov,
koji je bio sin Esromov, koji je bio sin Faresov, koji je bio
sin Judin,
34 Koji je bio sin Jakova, koji je bio sin Izaka, koji je bio
sin Abrahama, koji je bio sin Thare, koji je bio sin Nachora,
35 Koji je bio sin Sarucha, koji je bio sin Ragaua, koji je
bio sin Phaleca, koji je bio sin Hebera, koji je bio sin Sala,
36 Koji je bio sin Kajnanov, koji je bio sin Arfaksadov,
koji je bio sin Semov, koji je bio sin Noe, koji je bio sin
Lamekov,
37 Koji je bio sin Mathusala-e, koji je bio sin Enocha, koji
je bio sin Jareda, koji je bio sin Maleleela, koji je bio sin
Cainana,
38 Koji je bio sin Enosa, koji je bio sin Seta, koji je bio sin
Adama, koji je bio sin Božji.

POGLAVLJE 4

1 A Isus pun Duha Svetoga vrati se s Jordana i odvede ga Duh u pustinju,
2 Četrdeset dana kušan od đavla. I tih dana nije ništa jeo; a kad su završili, poslije je ogladnjeo.
3 A đavao mu reče: "Ako si Sin Božji, zapovjedi ovom kamenu da postane kruhom."
4 A Isus mu odgovori: " Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi Božjoj."
5 I đavao ga odvede na goru visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta u jednom trenutku.
6 A đavao mu reče: "Svu ću ovu vlast dati tebi i slavu njihovu; jer to je meni predano; i kome hoću dajem.
7 Ako mi se, dakle, pokloniš, sve će biti tvoje.
8 Isus mu odgovori: " Odlazi od mene, sotono! Jer je pisano: Klanjaj se Gospodinu, Bogu svojemu, i njemu jedinomu služi!"
9 I odvede ga u Jeruzalem, postavi ga na vrh Hrama i reče mu: "Ako si Sin Božji, baci se odavde dolje."
10 Jer je pisano: Zapovjedit će svojim anđelima za tebe da te čuvaju.
11 I na rukama će te nositi da se ne spotakneš nogom o kamen.
12 Isus mu odgovori: " Rečeno je: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!"
13 Kad je đavao okončao svu kušnju, odstupi od njega na neko vrijeme.
14 I vrati se Isus u sili Duha u Galileju i pronese se glas o njemu po svoj okolici.
15 I naučavao je u njihovim sinagogama i svi su ga proslavili.
16 I dođe u Nazaret, gdje bijaše odgojen, i po svom običaju uđe u subotu u sinagogu i ustade da čita.
17 I predana mu je knjiga proroka Izaije. I otvorivši knjigu, nađe mjesto gdje je bilo napisano,
18 Duh je Gospodnji na meni, jer me pomaza da propovijedam evanđelje siromasima; poslao me da izliječim srca slomljena, da propovijedam sužnjima oslobođenje i slijepima progledanje, da pustim na slobodu one koji su u modricama,
19 Propovijedati milu godinu Gospodnju.
20 I zatvori knjigu, vrati je svećeniku i sjedne. I oči svih koji bijahu u sinagogi bijahu uprte u njega.
21 I poče im govoriti: " Danas se ispunilo ovo pismo u vašim ušima."
22 I svi su mu svjedočili i čudili se milostivim riječima koje su izlazile iz njegovih usta. I rekoše: Nije li ovo Josipov sin?
23 A on im reče: " Vi ćete mi sigurno reći ovu poslovicu: Liječniče, izliječi sam sebe! Što smo čuli da se čini u Kafarnaumu, učini i ovdje u svojoj domovini."
24 A on reče: Zaista, kažem vam, nijedan prorok nije prihvaćen u svojoj domovini.
25 Ali kažem vam istinu, mnogo je udovica bilo u Izraelu u Ilijino vrijeme, kad je nebo bilo zatvoreno tri godine i šest mjeseci, kad je velika glad bila po svoj zemlji;
26 Ali ni k jednoj od njih nije poslan Ilija, osim u Sareptu, grad sidonski, k ženi udovici.
27 I mnogo je gubavaca bilo u Izraelu u vrijeme proroka Elizeja; i nijedan se od njih nije očistio, osim Sirijca Naamana.
28 Kad su to čuli, svi u sinagogi ispuniše se gnjeva.
29 I ustadoše, izbaciše ga iz grada i odvedoše ga do obronka brda na kojem je bio sagrađen njihov grad, da ga strmoglavce obore.
30 Ali on prošavši posred njih ode svojim putem.
31 I siđe u Kafarnaum, grad Galileju, i poučavaše ih subotama.
32 I začudiše se njegovu nauku, jer riječ njegova bijaše moćna.
33 A u sinagogi bijaše čovjek koji je imao duha nečistoga đavla te povika iza glasa:
34 Govoreći: Ostavite nas! što mi imamo s tobom, Isuse Nazarećanine? jesi li nas došao uništiti? Znam te tko si; Svetac Božji.
35 Isus mu zaprijeti: " Umukni i iziđi iz njega!" I kad ga đavao baci u sredinu, iziđe iz njega i ne ozlijedi ga.
36 Svi se začudiše i rekoše među sobom: "Kakva je ovo riječ!" jer s vlašću i snagom zapovijeda nečistim duhovima i oni izlaze.
37 I proču se glas o njemu po svim krajevima zemlje.
38 I ustade iz sinagoge i uđe u Šimunovu kuću. A majku Šimunove žene uhvatila je jaka groznica; i molili su ga za nju.
39 On stade nad nju i zaprijeti groznici; i ostavi je: i ona odmah ustane i služi im.
40 Kad je sunce zalazilo, dovedoše ih k njemu svi koji su imali bolesnike od raznih bolesti. i na svakoga od njih stavi ruke i ozdravi ih.
41 A iz mnogih su izlazili i đavli vičući: "Ti si Krist, Sin Božji!" A on im zaprijeti da ne govore jer su znali da je on Krist.
42 Kad svanu dan, on ode i ode u pustinju, a narod ga traži, dođe k njemu i zadrža ga da ne ode od njih.
43 A on im reče: " I drugim gradovima moram propovijedati kraljevstvo Božje; jer sam zato poslan."
44 I propovijedao je po sinagogama Galileje.

POGLAVLJE 5

1 I dogodi se da, dok se narod tiskao oko njega da čuje riječ Božju, on je stajao kraj Genezaretskog jezera,
2 I ugleda dvije lađe kako stoje kraj jezera, ali ribari bijahu izašli iz njih i ispirali su svoje mreže.
3 I uđe u jednu od lađa, koja bijaše Šimunova, i zamoli ga da se malo odmakne od kopna. I sjede i poučavaše ljude izvan lađe.
4 Kad je prestao govoriti, reče Šimunu: " Plovite u dubinu i bacite mreže za lov."
5 A Šimun mu odgovori: "Učitelju, mučili smo se cijelu noć i ništa nismo uhvatili; ipak ću na tvoju riječ baciti mrežu."
6 Kad su to učinili, uhvatili su veliko mnoštvo riba i njihova se mreža pokidala.
7 I oni dadoše znak svojim drugovima, koji su bili u drugoj lađi, da dođu i pomognu im. I oni dođoše i napuniše obje lađe tako da počeše tonuti.
8 Kad to vidje Šimun Petar, pade k Isusovim koljenima govoreći: "Idi od mene!" jer ja sam grešan čovjek, Gospodine.
9 Jer zapanji se on i svi koji bijahu s njim zbog ulova riba koje bijahu uhvatili.

10 A tako i Jakov i Ivan, sinovi Zebedejevi, koji bijahu ortaci Šimunovi. A Isus reče Šimunu: Ne boj se! od sada ćeš loviti ljude.
11 Kad dovezoše svoje lađe do kopna, ostaviše sve i pođoše za njim.
12 I kad je bio u jednom gradu, gle, čovjek pun gube; koji ugleda Isusa pade ničice i zamoli ga govoreći: "Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti."
13 On pruži ruku i dotače ga se govoreći: " Hoću, budi čist!" I guba odmah nestade s njega.
14 I zapovjedi mu da nikome ne govori, nego idi, pokaži se svećeniku i žrtvuj za svoje očišćenje, kako je Mojsije zapovjedio, njima za svjedočanstvo.
15 Ali još se više pročuo glas o njemu i veliko se mnoštvo okupljalo da ga čuje i da ih on izliječi od svojih bolesti.
16 I povukao se u pustinju i molio se.
17 Jednog dana, dok je on poučavao, sjedili su farizeji i učitelji zakona koji su došli iz svih gradova Galileje, Judeje i Jeruzalema. bio prisutan da ih izliječi.
18 I gle, ljudi donesoše na postelji čovjeka koji bijaše uzet, i tražili su načina da ga unesu i polože pred njim.
19 A kako zbog mnoštva nisu mogli naći kojim bi ga putem mogli unijeti, popnu se na krov i spustiše ga kroz ploču s njegovom posteljom u sredinu pred Isusa.
20 Vidjevši vjeru njihovu, reče mu: " Čovječe, oprošteni su ti grijesi!"
21 Književnici i farizeji počeše raspravljati: Tko je ovaj što huli? Tko može opraštati grijehe doli Bog jedini?
22 Ali kad Isus prozre njihove misli, odgovori im i reče: " Što razmišljate u svojim srcima?"
23 Je li lakše reći: Oprošteni su ti grijesi! ili reći: Ustani i hodi?
24 Ali da znate da Sin Čovječji ima vlast na zemlji opraštati grijehe (reče uzetome:) Tebi kažem, ustani, uzmi svoju postelju i idi u svoju kuću.
25 I odmah ustade pred njima, uze ono na čemu je ležao i ode svojoj kući slaveći Boga.
26 I svi su bili zadivljeni, slavili su Boga i bili puni straha govoreći: Čudne smo stvari vidjeli danas.
27 Nakon toga iziđe i ugleda carinika po imenu Levija gdje sjedi na carini, pa mu reče: " Pođi za mnom!"
28 I on ostavi sve, ustade i pođe za njim.
29 Levi mu priredi veliku gozbu u svojoj kući, i bijaše veliko društvo carinika i drugih koji su sjedili s njima.
30 Ali njihovi pismoznanci i farizeji mrmljahu protiv njegovih učenika govoreći: Zašto jedete i pijete s carinicima i grešnicima?
31 A Isus im odgovori: " Oni zdravi ne trebaju liječnika; ali oni koji su bolesni.
32 Nisam došao pozvati pravednike, nego grešnike na obraćenje.
33 A oni mu rekoše: "Zašto Ivanovi učenici često poste i mole se, a isto tako i farizejski učenici?" ali tvoji jedu i piju?
34 A on im reče: " Možete li natjerati svatove da poste dok je zaručnik s njima?"
35 Ali će doći dani, kad će im se uzeti zaručnik, i tada će postiti u one dane.
36 Reče im i prispodobu; Nitko ne stavlja komada nove haljine na staru; ako je drugačije, onda i novo čini najamninu, i dio koji je uzet iz novoga ne slaže se sa starim.
37 I nitko ne ulijeva novo vino u stare mehove; inače će novo vino probušiti mehove i proliti se, a mehovi će propasti.
38 Ali novo vino treba točiti u nove mehove; i oba su sačuvana.
39 Nitko, koji je popio staro vino, ne želi odmah novo; jer kaže: Staro je bolje.

POGLAVLJE 6

1 I dogodi se druge subote nakon prve, da je prošao kroz žitna polja; a njegovi su učenici trgali klasje i jeli trljajući ih rukama.
2 A neki od farizeja rekoše im: "Zašto činite ono što nije dopušteno činiti subotom?"
3 Isus im odgovori: " Niste li čitali što je David učinio kad je ogladnjeo on i oni koji su bili s njim?"
4 Kako je ušao u kuću Božju, uzeo i pojeo priložene kruhove i dao ih onima koji su bili s njim; koje nije dopušteno jesti osim samo svećenicima?
5 I reče im: Sin Čovječji gospodar je i subote.
6 A dogodi se i druge subote da uđe u sinagogu i poučavaše; i ondje bijaše čovjek čija je desnica bila suha.
7 A pismoznanci i farizeji motrili su ga hoće li ozdraviti u subotu; da bi mogli naći optužbu protiv njega.
8 Ali on je znao njihove misli i rekao je čovjeku koji je imao suhu ruku: " Ustani i stani usred!" I on ustade i stade naprijed.
9 Tada im Isus reče: " Jedno ću vas upitati; Je li subotom dopušteno činiti dobro ili činiti zlo? spasiti život ili ga uništiti?
10 I pogledavši ih sve oko sebe, reče čovjeku: " Ispruži ruku." I on učini tako: i ruka mu ozdravi kao i druga.
11 I bili su puni ludila; i razgovarahu jedni s drugima što bi mogli učiniti Isusu.
12 I dogodi se u one dane da on izađe na goru da se pomoli i provede cijelu noć u molitvi Bogu.
13 Kad svanu dan, dozva svoje učenike i od njih izabra dvanaestoricu, koje prozva apostolima.
14 Šimun (kojeg prozva Petar) i njegov brat Andrija, Jakov i Ivan, Filip i Bartolomej,
15 Matej i Toma, Jakov, sin Alfejev, i Šimun zvani Zilot,
16 I Juda, brat Jakovljev, i Juda Iškariotski, koji također bijaše izdajica.
17 I on siđe s njima i stade u ravnici, i društvo njegovih učenika, i veliko mnoštvo naroda iz cijele Judeje i Jeruzalema, i s morske obale Tira i Sidona, koji su ga došli slušati, i da budu izliječeni od svojih bolesti;
18 I oni koje su mučili nečisti duhovi, i ozdravljahu.
19 I sve je mnoštvo tražilo da ga se dotakne jer je iz njega izišla snaga i sve ih ozdravila.
20 I podiže oči na svoje učenike i reče: Blago vama siromasima, jer vaše je kraljevstvo Božje!
21 Blago vama koji ste sada gladni, jer ćete se nasititi. Blago vama koji sada plačete, jer ćete se smijati.
22 Blago vama kad vas ljudi omrznu i kad vas odvoje od sebe, pogrde i izbace ime vaše kao zlo poradi Sina Čovječjega.
23 Radujte se u onaj dan i kličite od radosti, jer gle, velika je plaća vaša na nebesima, jer tako su činili oci njihovi prorocima.
24 Ali jao vama koji ste bogati! jer ste primili svoju utjehu.

25 Teško vama koji ste siti! jer ćete gladovati. Teško vama koji se sada smijete! jer ćete tugovati i plakati.
26 Jao vama kad svi ljudi budu govorili dobro o vama! jer tako su njihovi očevi činili lažnim prorocima.
27 Ali kažem vama koji slušate: ljubite svoje neprijatelje, činite dobro onima koji vas mrze,
28 Blagoslivljajte one koji vas kunu i molite za one koji vas grde.
29 I onome tko te udari po jednom obrazu ponudi i drugi; a tko ti uzme ogrtač, zabrani da ne uzme i tvoj kaput.
30 Daj svakome tko te zaište; i od onoga koji ti uzme dobra nemoj više tražiti.
31 I kako želite da ljudi čine vama, činite i vi njima.
32 Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakva vam je hvala? jer i grešnici ljube one koji njih ljube.
33 I ako dobro činite onima koji vama dobro čine, kakva vam je hvala? jer i grješnici čine isto.
34 I ako posuđujete onima od kojih se nadate dobiti, kakva vam je zahvala? jer i grješnici grješnicima posuđuju, da opet isto toliko prime.
35 Ali ljubite svoje neprijatelje, činite dobro i posuđujte ne nadajući se ničemu; i nagrada će vaša biti velika, i bit ćete sinovi Svevišnjega, jer on je blag prema nezahvalnima i zlima.
36 Budite dakle milosrdni kao što je i Otac vaš milosrdan.
37 Ne sudite i nećete biti osuđeni; ne osuđujte i nećete biti osuđeni; opraštajte i bit će vam oprošteno.
38 Dajte, i dat će vam se; Mjeru dobru, nabijenu, otresenu i prepunu dat će vam ljudi u njedra. Jer istom mjerom kojom mjerite, istom će vam se mjeriti.
39 I reče im prispodobu: Može li slijepac voditi slijepca? neće li oboje pasti u jarak?
40 Učenik nije iznad svoga učitelja, nego će svaki savršen biti kao njegov učitelj.
41 Zašto gledaš trun u oku brata svoga, a brvna u oku svome ne vidiš?
42 Ili kako možeš reći bratu svome: 'Brate, dopusti mi da izvadim trun iz tvoga oka' kad sam ne vidiš brvno u svom oku?' Licemjere, izvadi najprije brvno iz oka svoga, pa ćeš onda vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega.
43 Jer dobro stablo ne rađa lošim plodom; ni pokvareno drvo ne rađa dobrim plodom.
44 Jer svako se stablo po svome plodu poznaje. Jer s trnja se ne beru smokve, niti se s trnja bere grožđe.
45 Dobar čovjek iz dobre riznice svoga srca iznosi što je dobro; a zao čovjek iz zle riznice svoga srca iznosi zlo; jer njegova usta govore o izobilju srca.
46 I zašto me zovete: Gospodine, Gospodine, a ne činite što govorim?
47 Tko god dođe k meni i čuje moje riječi i vrši ih, pokazat ću vam kome je sličan.
48 On je poput čovjeka koji je sagradio kuću, duboko kopao i postavio temelj na stijeni; a kad je nastala poplava, potok je snažno udario na tu kuću i nije je mogao pokolebati, jer je bila utemeljena na stijeni. .
49 A tko čuje i ne izvrši, sličan je čovjeku koji je bez temelja sagradio kuću na zemlji; o koju je potok žestoko udarao i odmah je pao; a propast te kuće bijaše velika.

POGLAVLJE 7

1 Kad je završio sve svoje riječi pred narodom, uđe u Kafarnaum.
2 A sluga nekog satnika, koji mu je bio drag, bio je bolestan i spremao se umrijeti.
3 Kad je čuo za Isusa, posla k njemu židovske starješine moleći ga da dođe i izliječi njegova slugu.
4 I kad dođoše k Isusu, odmah ga zamoliše: "Dostojan je za njega da to učini.
5 Jer on ljubi naš narod i sagradio nam je sinagogu.
6 Tada Isus pođe s njima. I kad već ne bijaše daleko od kuće, satnik posla k njemu prijatelje govoreći mu: "Gospodine, ne muči se, jer nisam dostojan da uđeš pod krov moj."
7 Zato se ni ja nisam smatrao dostojnim doći k tebi, nego reci jednu riječ i moj će sluga ozdraviti.
8 Jer i ja sam čovjek pod vlašću, imam pod sobom vojnike, i kažem jednome: Idi, i on ide; a drugome: Dođi, i dolazi; i mom sluzi: Učini to, i on to učini.
9 Kad je Isus to čuo, zadivio mu se, okrenuo se i rekao narodu koji ga je slijedio: " Kažem vam, ni u Izraelu nisam našao tolike vjere."
10 Poslani se vratiše u kuću i nađoše slugu zdrava koji je bio bolestan.
11 I dogodi se dan poslije da ode u grad koji se zove Nain; a s njim su išli mnogi njegovi učenici i mnoštvo naroda.
12 Kad se približi gradskim vratima, gle, iznose mrtvaca, sina jedinca u majke, a ona bijaše udovica, a s njom bijaše mnogo naroda iz grada.
13 Kad je Gospodin ugleda, sažali mu se nad njom i reče joj: Ne plači!
14 On pristupi i dotakne se nosila, a oni koji ga nose zastadoše. A on reče: Mladiću, kažem ti, ustani!
15 I mrtvi sjede i poče govoriti. I predao ga je njegovoj majci.
16 I strah obuze sve te su slavili Boga govoreći: Veliki prorok ustao je među nama; i da je Bog posjetio svoj narod.
17 I proširi se taj glas o njemu po svoj Judeji i po svoj okolici.
18 O svemu su mu javili Ivanovi učenici.
19 Ivan dozva dvojicu svojih učenika i posla ih k Isusu govoreći: "Jesi li ti onaj koji ima doći?" ili tražimo drugu?
20 Kad ljudi dođoše k njemu, rekoše: "Ivan Krstitelj poslao nas je k tebi s pitanjem: Jesi li ti onaj koji ima doći?" ili tražimo drugu?
21 I u taj isti čas mnoge je izliječio od njihovih bolesti i bolesti i od zlih duhova; i mnogima koji bijahu slijepi dade vid.
22 Tada im Isus odgovori: " Idite i recite Ivanu što ste vidjeli i čuli." kako slijepi vide, hromi hodaju, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se propovijeda evanđelje.
23 I blažen onaj koji se o mene ne sablazni.
24 Kad su glasnici Ivanovi otišli, on je počeo govoriti narodu o Ivanu: Što ste izišli u pustinju vidjeti? Trska koju vjetar njiše?
25 Ali što ste izišli vidjeti? Čovjek odjeven u meku odjeću? Gle, oni koji su raskošno odjeveni i žive otmjeno, na kraljevim su dvorovima.
26 Ali što ste izišli vidjeti? Prorok? Da, kažem vam, i mnogo više od proroka.

27 Ovo je onaj za koga je pisano: Evo, šaljem svoga glasnika pred tobom, koji će pripraviti tvoj put pred tobom.
28 Jer, kažem vam, među rođenima od žene nema većeg proroka od Ivana Krstitelja, nego najmanji u kraljevstvu Božjem veći je od njega.
29 I sav narod koji ga je slušao, i carinici, opravdaše Boga krsteći se Ivanovim krštenjem.
30 Ali farizeji i zakonoznanci odbaciše namjeru Božju protiv sebe, jer nisu bili kršteni od njega.
31 A Gospodin reče: S kim ću onda usporediti ljude ovoga naraštaja? i kakvi su?
32 Oni su poput djece koja sjede na tržnici i dozivaju jedni druge govoreći: Svirali smo vam, a vi niste plesali; mi smo te tugovali, a ti nisi plakao.
33 Jer dođe Ivan Krstitelj, ne jede kruha i ne pije vina; a vi kažete: Ima vraga.
34 Došao je Sin Čovječji, jede i pije; a vi govorite: Evo proždrljivaca i pijanca, prijatelja carinika i grešnika!
35 Ali mudrost je opravdana od sve svoje djece.
36 Jedan od farizeja zamoli ga da jede s njim. I uđe u kuću farizejevu i sjedne za stol.
37 I gle, jedna žena u gradu, koja bijaše grešnica, doznavši da Isus sjedi za stolom u farizejevoj kući, donese alabasternu kutiju pomasti,
38 I stade kraj njegovih nogu iza njega plačući, i poče mu suzama prati noge i otirati ih kosom svoje glave, ljubiti mu noge i mazati ih pomašću.
39 Vidjevši to farizej koji ga je pozvao, progovori u sebi: "Ovaj čovjek, da je prorok, znao bi tko i kakva je ova žena što ga se dotiče: grešnica je."
40 Isus mu odgovori: Šimune, imam ti nešto reći. A on reče: Učitelju, reci.
41 Bio je neki vjerovnik koji je imao dva dužnika: jedan je bio dužan pet stotina denara, a drugi pedeset.
42 A kad nisu imali čime platiti, iskreno im je obojici oprostio. Reci mi dakle tko će ga od njih najviše voljeti?
43 Šimun odgovori: "Mislim da onaj kome je najviše oprostio." A on mu reče: Pravo si presudio.
44 I okrene se ženi i reče Šimunu: Vidiš li ovu ženu? Ušao sam u tvoju kuću, nisi mi dao vode za noge, a ona mi je suzama oprala noge i otrla ih kosom s glave.
45 Nisi mi dao poljupca, ali ova žena nije prestala ljubiti moje noge otkad sam ušao.
46 Glave moje uljem nisi namazao, a ova mi je žena pomašću noge pomazala.
47 Zato ti kažem: oprošteni su njezini grijesi, kojih je mnogo; jer ona je mnogo ljubila: ali kome se malo oprašta, taj malo ljubi.
48 A on joj reče: " Oprošteni su ti grijesi."
49 I oni koji su s njim sjedili za stolom počeli su u sebi govoriti: Tko je ovaj da i grijehe oprašta?
50 I reče ženi: " Tvoja te vjera spasila; idi u miru.

POGLAVLJE 8

1 I dogodi se poslije da je prošao po svakom gradu i selu, propovijedajući i navješćujući radosnu vijest o kraljevstvu Božjem; i dvanaestorica bijahu s njim,
2 I neke žene, koje su bile izliječene od zlih duhova i bolesti, Marija zvana Magdalena, iz koje je izašlo sedam đavola,
3 I Ivana, žena Huze Herodova upravitelja, i Suzana, i mnogi drugi, koji su mu služili svojim imanjem.
4 I kad se skupi mnogo naroda i dođe k njemu iz svih gradova, on reče prispodobom:
5 Izađe sijač da posije svoje sjeme. i bijaše pogažen, i ptice ga nebeske izjedoše.
6 A neki padoše na stijenu; i čim je iznikla, osušila se jer joj je nedostajalo vlage.
7 A neki su pali u trnje; i trnje je izniklo i ugušilo ga.
8 A druga su pala na dobru zemlju, iznikla i donijela plod stostruk. I rekavši to, povika: Tko ima uši da čuje, neka čuje!
9 I upitaše ga njegovi učenici govoreći: Što bi mogla biti ova prispodoba?
10 A on reče: " Vama je dano znati otajstva kraljevstva Božjega, a drugima u prispodobama; da gledajući ne vide, i slušajući ne razumiju.
11 Prispodoba je ova: Sjeme je riječ Božja.
12 Oni kraj puta su oni koji slušaju; tada dolazi đavao i uzima riječ iz njihova srca, da ne vjeruju i ne budu spašeni.
13 Oni na stijeni su oni koji, kad čuju, s radošću primaju riječ; a ovi nemaju korijena, koji neko vrijeme vjeruju, au vrijeme kušnje otpadnu.
14 A što je palo među trnje, to su oni koji, kad čuju, odu i uguše se brigama, bogatstvom i zadovoljstvima ovoga života i ne donose ploda do savršenstva.
15 A ono na dobroj zemlji su oni koji u čestitom i dobrom srcu, čuvši riječ, drže je i donose rod u postojanosti.
16 Nitko kad upali svijeću, ne pokriva je posudom niti je stavlja pod krevet; nego ga postavi na svijećnjak da oni koji ulaze vide svjetlo.
17 Jer ništa nije tajno što se ne bi pokazalo; niti nešto skriveno, što se neće doznati i izaći napolje.
18 Pazite dakle kako slušate: jer tko ima, dat će mu se; a tko nema, uzet će mu se i ono što se čini da ima.
19 Tada pristupiše k njemu njegova majka i njegova braća, ali ne mogoše mu pristupiti zbog naroda.
20 I rekoše mu neki: Majka tvoja i braća tvoja stoje vani i žele te vidjeti.
21 A on im odgovori: " Majka moja i braća moja su oni koji slušaju riječ Božju i vrše je."
22 Jednoga dana uđe u lađu sa svojim učenicima i reče im: Prijeđimo na onu stranu jezera. I krenuli su naprijed.
23 Ali dok su plovili, zaspao je, a oluja se spustila na jezero; i bili su ispunjeni vodom i bili su u opasnosti.
24 Oni pristupiše k njemu i probudiše ga govoreći: "Učitelju, učitelju, ginemo!" Tada ustade i zaprijeti vjetru i bijesu vode, i oni prestadoše i nastade tišina.
25 A on im reče: Gdje je vaša vjera? A oni u strahu začudiše se govoreći jedan drugome: "Koji je ovo čovjek?" jer on zapovijeda čak i vjetrovima i vodi, i oni ga slušaju.
26 I stigoše u gadarensku zemlju, koja je nasuprot Galileji.
27 Kad je izašao na kopno, susreo ga je iz grada neki čovjek, koji je dugo imao đavole, nije nosio odjeću, niti je boravio u kući, nego u grobovima.
28 Kad je ugledao Isusa, povikao je, pao pred njega i rekao iza glasa: "Što ja imam s tobom, Isuse, Sine Boga Svevišnjega?" Preklinjem te, ne muči me.
29 (Jer on bijaše zapovjedio nečistom duhu da izađe iz čovjeka. Jer često ga je hvatao; držali su ga okovanim lancima i okovima; on je raskinuo okove, i đavao ga je otjerao u pustinju.)

30 Isus ga upita: Kako ti je ime? A on reče: Legija, jer mnogi đavoli uđoše u njega.
31 Molište ga da im ne naredi da idu u dubinu.
32 Ondje je na planini paslo veliko krdo svinja, pa su ga molili da im dopusti da uđu u njih. I trpio ih je.
33 Tada đavli iziđoše iz čovjeka i uđoše u svinje, a krdo se sjuri niz strminu u jezero i uguši se.
34 Kad su oni koji su ih hranili vidjeli što se dogodilo, pobjegli su, otišli i javili po gradu i po selima.
35 Zatim iziđoše vidjeti što se dogodilo; i dođoše k Isusu i nađoše čovjeka iz kojega iziđoše đavli gdje sjedi do nogu Isusovih obučen i pri zdravoj pameti; i prestrašiše se.
36 I oni koji su to vidjeli rekoše im kako je izliječen opsjednuti.
37 Tada ga zamoli sve mnoštvo gadarenske zemlje da ode od njih. jer su bili obuzeti velikim strahom; i on uđe u lađu i vrati se natrag.
38 Čovjek iz kojega su izišli đavli zamoli ga da bude s njim, ali ga Isus otpusti govoreći:
39 Vrati se svojoj kući i prikaži što ti je Bog učinio. I on ode svojim putem i objavi po cijelom gradu kako mu je velika djela Isus učinio.
40 I dogodi se da, kad se Isus vrati, narod ga radosno primi jer su ga svi čekali.
41 I gle, dođe čovjek po imenu Jair, a on bijaše starješina sinagoge, pade Isusu pred noge i zamoli ga da uđe u njegovu kuću.
42 Jer je imao jednu kćer jedinku, od oko dvanaest godina, i ležala je na samrti. Ali dok je išao, ljudi su ga tiskali.
43 I žena koja je dvanaest godina imala krvotok, koja je potrošila sav svoj imetak na liječnike, niti se od jednoga mogla izliječiti,
44 Priđe mu odostraga i dotakne se ruba njegove haljine, i krv joj se odmah zaustavi.
45 A Isus reče: Tko me se dotače? Kad svi zanijekaše, Petar i oni koji bijahu s njim rekoše: Učitelju, mnoštvo te tiska i pritiska, a ti govoriš: Tko me se dotače?
46 A Isus reče: Netko me se dotaknuo, jer osjećam da je snaga izišla iz mene.
47 Kad žena vidje da se nije sakrila, pristupi dršćući, pade pred njim i ispriča mu pred svim narodom zašto ga se dotakla i kako je odmah ozdravila.
48 A on joj reče: Kćeri, budi dobra! Vjera te tvoja spasila; idi u miru.
49 Dok je on još govorio, dođe netko od nadstojnika sinagoge i reče mu: "Kći ti je umrla." nevolja ne Gospodar.
50 Ali kad to ču Isus, odgovori mu: " Ne boj se, samo vjeruj i ozdravit će."
51 I kad uđe u kuću, ne pusti nikoga da uđe osim Petra, Jakova i Ivana te oca i majke djevojčine.
52 Svi su plakali i naricali za njom, ali on reče: Ne plači! nije mrtva, nego spava.
53 I rugahu mu se, znajući da je ona mrtva.
54 On ih sve istjera van, uhvati je za ruku i povika: " Djevojko, ustani!"
55 I njezin se duh povrati, i ona odmah ustane, a on zapovjedi da joj daju jesti.
56 Roditelji njezini bijahu zaprepašteni, ali im je zapovjedio da nikome ne govore što se dogodilo.

POGLAVLJE 9

1 Tada sazva svojih dvanaest učenika i dade im moć i vlast nad svim đavolima i da liječe bolesti.
2 I posla ih propovijedati kraljevstvo Božje i liječiti bolesne.
3 A on im reče: “ Ne uzimajte ništa na put, ni motke, ni torbe, ni kruha, ni novca; niti imaju po dva kaputa.
4 I u koju god kuću uđete, ondje ostanite i odande krenite.
5 A tko vas ne primi, iziđite iz onoga grada i otresite prah sa svojih nogu za svjedočanstvo protiv njih.
6 Oni odoše i iđahu po gradovima propovijedajući evanđelje i posvuda liječeći.
7 Herod, tetrarh, ču za sve što je učinio; i zbuni se jer neki govore da je Ivan uskrsnuo od mrtvih;
8 A neki da se pojavio Ilija; a od drugih, da je jedan od starih proroka uskrsnuo.
9 A Herod reče: "Ivanu sam ja odrubio glavu; ali tko je ovaj da čujem takve stvari?" I poželi ga vidjeti.
10 Kad su se vratili, apostoli mu rekoše sve što su učinili. I uze ih i ode nasamo u pusto mjesto koje pripada gradu zvanom Betsaida.
11 Kad je narod to saznao, pošao je za njim, a on ih je primio i govorio im o kraljevstvu Božjem i liječio one koji su trebali iscjeljenje.
12 A kad je dan počeo odmicati, tada dođoše dvanaestorica i rekoše mu: Otpusti mnoštvo neka odu u okolna mjesta i sela, prenoće i nabave hrane: jer mi smo ovdje u pustinjsko mjesto.
13 Ali on im reče: " Dajte im vi jesti!" A oni rekoše: Nemamo više osim pet kruhova i dvije ribe; osim što bismo trebali otići i kupiti meso za sve ove ljude.
14 Bilo ih je oko pet tisuća ljudi. I reče svojim učenicima: Sastavite ih da posjedaju po pedeset u skupini.
15 Oni tako i učiniše i natjeraše ih sve da sjednu.
16 Zatim uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda u nebo, blagoslovi ih, razlomi i dade učenicima da dijele mnoštvu.
17 I jeli su i svi se nasitili, a preostalih ulomaka skupilo se dvanaest košara.
18 I dok je on sam molio, njegovi su učenici bili s njim, a on ih je upitao: Tko me drži narod?
19 Oni odgovarajući rekoše: Ivan Krstitelj! ali neki govore: Ilija; a drugi kažu, da je jedan od starih proroka uskrsnuo.
20 On im reče: "A vi držite, tko sam ja?" Petar odgovarajući reče: Krist Božji.
21 I on ih oštro zaprijeti i zapovjedi im da to nikome ne govore;
22 govoreći: Sin Čovječji mora mnogo pretrpjeti, i starješine i glavari svećenički i pismoznanci odbaciti ga, i biti ubijen, i treći dan uskrsnuti.
23 I reče im svima: " Hoće li tko za mnom, neka se odreče samoga sebe, neka svaki dan uzme križ svoj i neka me slijedi."
24 Jer tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko god izgubi život svoj poradi mene, taj će ga spasiti.
25 Jer kakva je korist čovjeku ako dobije sav svijet, a sebe izgubi ili bude odbačen?
26 Jer tko se bude postideo mene i mojih riječi, njega će se postidjeti i Sin Čovječji kad dođe u slavi svojoj, Očevoj i svetih anđela.
27 Ali zaista vam kažem: ima ovdje nekih koji neće okusiti smrti dok ne vide kraljevstva Božjega.

28 Otprilike osam dana nakon ovih riječi, uze Petra, Ivana i Jakova i pope se na goru pomoliti se.
29 I dok se molio, izgled njegova lica se promijenio, a njegova odjeća postala je bijela i blistava.
30 I gle, dva čovjeka razgovarahu s njim, a to bijahu Mojsije i Ilija.
31 Koji se pojavio u slavi i govorio o njegovoj smrti koju je imao izvršiti u Jeruzalemu.
32 A Petar i oni koji bijahu s njim bijahu umorni od sna. Kad se probudiše, vidješe njegovu slavu i dvojicu ljudi koji stajahu s njim.
33 I kad su oni odlazili od njega, reče Petar Isusu: "Učitelju, dobro nam je ovdje biti! Načinimo tri sjenica; jedan tebi, jedan Mojsiju i jedan Iliji: ne znajući što reče.
34 Dok je on to govorio, pojavi se oblak i zasjeni ih, a oni se uplašiše kad uđoše u oblak.
35 I začu se glas iz oblaka govoreći: Ovo je Sin moj ljubljeni;
36 Kad je glas prešao, Isus se nađe sam. I oni su to skrivali i nikome u one dane nisu rekli ništa od onoga što su vidjeli.
37 I dogodi se da ga sutradan, kad su sišli s brda, dočeka mnoštvo naroda.
38 I gle, jedan čovjek iz društva povika govoreći: "Učitelju, molim te, pogledaj na mog sina, jer mi je jedinac."
39 I gle, duh ga uhvati i on iznenada poviče; i razdire ga da se opet zapjeni, i modrica ga jedva odvaja od njega.
40 I molio sam tvoje učenike da ga istjeraju; a nisu mogli.
41 A Isus odgovarajući reče: " O rode nevjerni i pokvareni, dokle ću biti s vama i trpjeti vas?" Dovedi svoga sina ovamo.
42 I dok je još dolazio, đavao ga obori i rastrga. I Isus zaprijeti nečistom duhu, ozdravi dijete i preda ga ocu njegovu.
43 I svi su bili zadivljeni silnom silom Božjom. Ali dok su se svi čudili svemu što je Isus učinio, on reče svojim učenicima:
44 Neka ove riječi utonu u vaše uši: jer će Sin Čovječji biti predan u ruke ljudske.
45 Ali oni nisu razumjeli ove riječi, i bila je skrivena od njih, da je nisu opazili; i bojali su se pitati ga za tu riječ.
46 Tada među njima nastane rasprava tko će od njih biti najveći.
47 Isus, proniknuvši u njihovo srce, uze jedno dijete i postavi ga kraj sebe.
48 I reče im: " Tko god primi ovo dijete u moje ime, mene prima; a tko mene primi, prima onoga koji me je poslao; jer tko je najmanji među svima vama, bit će velik."
49 A Ivan odgovori i reče: Učitelju, vidjeli smo nekoga kako u tvoje ime izgoni đavle; a mi smo mu zabranili, jer ne ide s nama.
50 A Isus mu reče: " Ne brani mu, jer tko nije protiv nas, za nas je."
51 I dogodi se, kad dođe vrijeme da bude uzdignut, odlučno se namjeri da ide u Jeruzalem,
52 Poslao je glasnike pred njim, a oni su otišli i ušli u samarićansko selo da mu se pripreme.
53 I ne primiše ga jer lice mu bijaše kao da će ići u Jeruzalem.
54 Kad to vidješe njegovi učenici Jakov i Ivan, rekoše: "Gospodine, hoćeš li da naredimo da siđe vatra s neba i spali ih, kao što je učinio Ilija?"
55 Ali on se okrenu, prekori ih i reče: Ne znate kakvog ste duha.
56 Jer Sin Čovječji nije došao uništiti ljudske duše, nego spasiti ih. I otišli su u drugo selo.
57 I dogodi se da, dok su išli putem, reče mu neki čovjek: "Gospodine, slijedit ću te kamo god pođeš."
58 A Isus mu reče: Lisice imaju jame, a ptice nebeske gnijezda; ali Sin Čovječji nema gdje glavu nasloniti.
59 I reče drugome: Slijedi me! Ali on reče: Gospodine, dopusti mi da prije odem i pokopam svog oca.
60 Reče mu Isus: " Neka mrtvi pokapaju svoje mrtvace, a ti idi i propovijedaj kraljevstvo Božje."
61 I drugi reče: Gospodine, slijedit ću te; ali neka se najprije odem oprostiti s njima, koji su doma u mojoj kući.
62 A Isus mu reče: " Nitko tko stavi ruku na plug i gleda natrag, nije prikladan za kraljevstvo Božje."

POGLAVLJE 10

1 Nakon ovih događaja Gospodin odredi i drugu sedamdesetoricu i posla ih po dvojicu pred sobom u svaki grad i mjesto, kamo je sam htio doći.
2 Stoga im reče: Žetva je uistinu velika, ali radnika malo; molite dakle Gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju.
3 Idite svojim putovima: evo, ja vas šaljem kao janjce među vukove.
4 Ne nosi ni kese, ni torbe, ni obuće, i ne pozdravljaj nikoga usput.
5 I u koju god kuću uđete, najprije recite: Mir kući ovoj!
6 Bude li ondje sin mira, vaš će mir počivati na njemu; ako ne, opet će se obratiti k vama.
7 I ostanite u istoj kući, jedući i pijući što imaju, jer radnik je dostojan svoje plaće. Ne idi od kuće do kuće.
8 U koji god grad uđete i prime vas, jedite što vam se stavi.
9 I liječite bolesne koji su u njemu i recite im: Približilo vam se kraljevstvo Božje.
10 Ali u koji god grad uđete, a ne prime vas, izađite na njegove ulice i recite:
11 I samu prašinu tvoga grada, koja se zalijepila za nas, brišemo o tebe; ali budite sigurni da vam se približilo kraljevstvo Božje.
12 Ali ja vam kažem da će u onaj dan Sodomi biti lakše nego onom gradu.
13 Teško tebi, Chorazine! jao tebi, Betsaida! Jer da su se u Tiru i Sidonu dogodila čudesa koja su se u vama dogodila, oni bi se odavno pokajali sjedeći u kostrijeti i pepelu.
14 Ali Tiru i Sidonu bit će lakše na sudu nego vama.
15 A ti, Kafarnaume, koji si do neba uzdignut, u pakao ćeš se strmoglaviti.
16 Tko vas sluša, mene sluša; i tko vas prezire, mene prezire; a tko mene prezire, prezire onoga koji me posla.
17 I vratiše se sedamdesetorica s radošću govoreći: "Gospodine, i đavli nam se pokoravaju u tvoje ime."
18 A on im reče: " Gledao sam Sotonu kako pada s neba kao munja."
19 Evo, dajem vam vlast da gazite na zmije i škorpije i nad svom silom neprijatelja: i ništa vam neće nauditi.
20 Usprkos tome, ne radujte se što su vam duhovi podložni; nego se radije radujte jer su vam imena zapisana na nebesima.

21 U onaj čas obradova se Isus u duhu i reče: Hvalim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i razumnih, a objavio malenima. jer tako se činilo dobrim u tvojim očima.
22 Sve mi je predao moj Otac i nitko ne zna tko je Sin, osim Oca; i tko je Otac doli Sin i onaj kome ga Sin objavi.
23 I okrene ga svojim učenicima i reče nasamo: Blago očima koje vide što vi vidite!
24 Jer, kažem vam, mnogi su proroci i kraljevi željeli vidjeti što vi vidite, ali nisu vidjeli; i čuti ono što vi čujete, a niste čuli.
25 I gle, neki zakonoznanac ustade i iskuša ga govoreći: "Učitelju, što mi je činiti da baštinim život vječni?"
26 Reče mu: " Što piše u Zakonu?" kako čitaš?
27 A on odgovarajući reče: Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svim umom svojim; i bližnjega svoga kao samoga sebe.
28 A on mu reče: " Pravo si odgovorio; ovo čini i živjet ćeš."
29 Ali on, želeći se opravdati, reče Isusu: "A tko je moj bližnji?"
30 A Isus odgovarajući reče: " Neki je čovjek sišao iz Jeruzalema u Jerihon i zapao među razbojnike koji su mu svukli haljine, ranili ga i otišli ostavivši ga polumrtvog."
31 Slučajno je tim putem silazio neki svećenik i kad ga je ugledao, prošao je s druge strane.
32 Isto tako jedan levit, kad je bio na tom mjestu, pristupi, pogleda ga i prođe s druge strane.
33 Neki Samarijanac, putujući, dođe do njega i kad ga ugleda, sažali mu se nad njim.
34 I ode k njemu, povi mu rane, polivši uljem i vinom, posadi ga na njegovu vlastitu životinju, odvede ga u gostionicu i pobrine se za njega.
35 Kad je sutradan otišao, izvadi dva penija i dade ih domaćinu, pa mu reče: "Pobrini se za njega!" a što god više potrošiš, vratit ću ti kad opet dođem.
36 Što misliš, koji je od ove trojice bio bližnji onome koji je pao među razbojnike?
37 A on reče: "Onaj koji mu je iskazao milosrđe." Tada mu reče Isus: Idi pa i ti čini tako!
38 Dok su išli, uđe u jedno selo i neka ga žena po imenu Marta primi u svoju kuću.
39 Imala je i sestru Mariju, koja je također sjedila do Isusovih nogu i slušala njegovu riječ.
40 Ali Marta je bila opterećena velikim posluživanjem, pa pristupi k njemu i reče: "Gospodine, zar te nije briga što me moja sestra ostavila da služim samu?" zamoli je stoga da mi pomogne.
41 Isus joj odgovori: " Marta, Marta, brineš se i brineš za mnoge stvari.
42 Ali jedno je potrebno: Marija je izabrala onaj dobri dio koji joj se neće oduzeti.

POGLAVLJE 11

1 I dok je molio na jednom mjestu, kad je prestao, reče mu jedan od njegovih učenika: "Gospodine, nauči nas moliti, kao što je i Ivan naučio svoje učenike."
2 A on im reče: " Kad se molite, recite: Oče naš, koji jesi na nebesima! Neka se sveti ime tvoje!" Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji.
3 Kruh naš svagdašnji daj nam svaki dan.
4 I oprosti nam grijehe naše; jer i mi opraštamo svakom dužniku. I ne uvedi nas u napast; ali izbavi nas od zla.
5 A on im reče: Tko od vas ima prijatelja, ode k njemu u ponoć i reče mu: Prijatelju, posudi mi tri kruha;
6 Jer mi je prijatelj moj na putu došao, a ja nemam što staviti pred njega?
7 A on će iznutra odgovoriti i reći: Ne uznemiravaj me! Ne mogu ustati i dati ti.
8 Kažem vam, iako neće ustati i dati mu, jer mu je prijatelj, ipak će zbog njegove nametljivosti ustati i dati mu koliko god treba.
9 A ja vam kažem: Ištite i dat će vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvorit će vam se.
10 Jer svaki koji ište dobiva; i tko traži, nalazi; i tko kuca, otvorit će mu se.
11 Ako sin zamoli kruha od bilo koga od vas koji je otac, hoće li mu dati kamen? ili ako zamoli ribu, hoće li mu umjesto ribe dati zmiju?
12 Ili ako zamoli jaje, hoće li mu ponuditi škorpiona?
13 Ako dakle vi, iako ste zli, znate dobre darove davati svojoj djeci, koliko će više Otac vaš nebeski dati Duha Svetoga onima koji ga mole?
14 I izgonio je đavla, a bijaše nijem. I dogodi se, kad đavao iziđe, nijemi progovori; a ljudi su se čudili.
15 Ali neki od njih rekoše: "Izgoni đavle pomoću Belzebuba, poglavice đavolskoga."
16 A drugi, iskušavajući ga, tražili su od njega znak s neba.
17 A on, znajući njihove misli, reče im: " Svako kraljevstvo razdijeljeno u sebi opustje; i kuća razdijeljena na kuću pada.
18 Ako se i Sotona sam u sebi podijeli, kako će opstati njegovo kraljevstvo? jer kažete da izgonim đavle preko Beelzebuba.
19 I ako ja pomoću Beelzebuba izgonim đavle, pomoću koga ih vaši sinovi izgone? zato će oni biti vaši suci.
20 Ali ako ja prstom Božjim izgonim đavle, sigurno je došlo k vama kraljevstvo Božje.
21 Kad jak čovjek naoružan čuva svoju palaču, njegovo je dobro u miru.
22 Ali kad jači od njega dođe na njega i pobijedi ga, on mu oduzme svu njegovu opremu u koju se uzdao i podijeli mu plijen.
23 Tko nije sa mnom, protiv mene je, tko sa mnom ne skuplja, rasipa.
24 Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, prolazi bezvodnim mjestima tražeći odmora; i ne našavši ništa, reče: Vratit ću se svojoj kući odakle sam izišao.
25 I kad dođe, nađe je pometenu i ukrašenu.
26 Tada ode i povede k sebi sedam drugih duhova, gorih od sebe; i oni uđu i ondje se nastane.
27 I dogodi se, dok je on to govorio, neka žena iz društva podigne glas i reče mu: Blago utrobi koja te nosila i njezima što si ih sisao!
28 A on reče: "Da, blaženi su oni koji slušaju riječ Božju i drže je."
29 I kad se narod skupio, počeo je govoriti: " Ovo je zao naraštaj: traže znak; i neće mu se dati znak osim znaka Jone proroka.
30 Jer kao što je Jona bio znak Ninivljanima, tako će i Sin Čovječji biti ovom naraštaju.

31 Kraljica juga ustat će na sudu s ljudima ovog naraštaja i osuditi ih: jer je došla s najudaljenijih strana zemlje čuti mudrost Salomonovu; i gle, ovdje je veći od Salomona.
32 Ninivljani će ustati na sudu s ovim naraštajem i osudit će ga: jer su se pokajali na Joninu propovijed; i gle, ovdje je veći od Jone.
33 Nitko, kad upali svijeću, ne stavlja je na skrovito mjesto, ni pod posudu, nego na svijećnjak, da oni koji ulaze vide svjetlost.
34 Svjetlost tijela jest oko: kad je dakle tvoje oko jedno, i cijelo je tvoje tijelo svjetlo; ali kad je oko tvoje zlo, i tijelo ti je tamno.
35 Pazi dakle da svjetlost koja je u tebi ne bude tama.
36 Bude li, dakle, cijelo tvoje tijelo svijetlo, bez tamnog dijela, cijelo će biti svijetlo, kao kad te obasjava jarka svijeća.
37 I dok je on to govorio, zamoli ga neki farizej da objeduje s njim. On uđe i sjedne za stol.
38 Kad to vidje farizej, začudi se što se nije oprao prije objeda.
39 A Gospodin mu reče: Sada vi farizeji čistite izvana čašu i zdjelu; ali vaša je nutrina puna grabežljivosti i zloće.
40 Vi bezumnici, nije li onaj koji je stvorio ono što je izvana stvorio i ono što je unutra?
41 Radije dajte milostinju od onoga što imate; i evo, sve vam je čisto.
42 Ali jao vama, farizeji! jer dajete desetinu od metvice i rute i svakojakog bilja, a prebacujete se preko suda i ljubavi Božje: ovo ste trebali činiti, a ono drugo ne ostavljati neučinjeno.
43 Teško vama, farizeji! jer volite prva mjesta u sinagogama i pozdrave na tržnicama.
44 Teško vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer vi ste kao grobovi koji se ne vide, a ljudi koji hodaju po njima ne znaju ih.
45 Tada odgovori jedan od zakona i reče mu: "Učitelju, govoreći tako, ti i nas grdiš."
46 A on reče: " Jao i vama, zakonoznanci!" jer vi natovarate na ljude bremena teška za nošenje, a sami se ne dotičete bremena niti jednim svojim prstom.
47 Teško vama! jer vi gradite grobove prorocima, a vaši su ih očevi ubili.
48 Vi doista svjedočite da dopuštate djela svojih otaca: jer oni su ih doista ubili, a vi im gradite grobove.
49 Zato je i mudrost Božja rekla: Poslat ću im proroke i apostole, a neke će od njih pobiti i progoniti.
50 Da se od ovoga naraštaja traži krv svih proroka, prolivena od postanka svijeta;
51 Od krvi Abelove do krvi Zaharije, koji je nestao između žrtvenika i hrama: zaista vam kažem, tražit će se od ovog naraštaja.
52 Teško vama, odvjetnici! jer ste uzeli ključ spoznaje: sami niste ušli, a onima koji su htjeli ući spriječili ste.
53 I dok im je to govorio, pismoznanci i farizeji počeli su ga žestoko nagovarati i izazivati da govori o mnogim stvarima.
54 Čekali su ga i tražili da mu štogod uhvate iz usta da ga optuže.

POGLAVLJE 12

1 U međuvremenu, kad se okupilo bezbrojno mnoštvo ljudi, tako da su gazili jedni druge, počeo je najprije govoriti svojim učenicima: Čuvajte se kvasca farizejskog, koji je licemjerje.
2 Jer ništa nije pokriveno što se neće otkriti; ni sakrio, to se neće doznati.
3 Stoga što god ste govorili u tami, čut će se na svjetlu; i ono što ste govorili na uho u ormarima bit će proglašeno na krovovima.
4 A ja vam kažem prijateljima svojim: Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo i nakon toga ne mogu više učiniti.
5 Ali ću vas unaprijed upozoriti koga se morate bojati: Bojte se onoga koji nakon što ubije ima moć baciti u pakao; da, kažem vam, bojte ga se.
6 Ne prodaje li se pet vrabaca za dva novčića i nijedan od njih nije zaboravljen pred Bogom?
7 Ali vama su i vlasi na glavi sve izbrojene. Ne bojte se dakle: vi ste vredniji od mnogih vrabaca.
8 Kažem vam i: Tko god mene prizna pred ljudima, priznat će i Sin Čovječji njega pred anđelima Božjim.
9 Ali tko mene zaniječe pred ljudima, bit će zanijekan pred anđelima Božjim.
10 I tko rekne riječ protiv Sina Čovječjega, bit će mu oprošteno; ali onome koji pohuli na Duha Svetoga, neće se oprostiti.
11 I kad vas dovedu u sinagoge, pred sude i vlasti, ne brinite se kako ili što ćete odgovoriti ili što ćete reći.
12 Jer Duh Sveti poučit će vas u isti čas što trebate reći.
13 Reče mu netko iz društva: "Učitelju, reci mome bratu da podijeli sa mnom baštinu."
14 A on mu reče: " Čovječe, tko me postavio za suca ili za djelitelja među vama?"
15 I reče im: Pazite i čuvajte se pohlepe, jer čovjekov život ne ovisi o obilju stvari koje posjeduje.
16 I ispriča im prispodobu, govoreći: " Jednom bogatašu zemlja je obilno rodila.
17 I razmišljao je u sebi govoreći: "Što da radim, jer nemam gdje sabrati svoje plodove?"
18 I reče: "Ovo ću učiniti: Srušit ću svoje žitnice i sagraditi veće; i tamo ću dati sve svoje plodove i svoja dobra.
19 I reći ću duši svojoj: Dušo, imaš mnogo dobara za mnoge godine; smiri se, jedi, pij i veseli se.
20 Ali Bog mu reče: "Bezumniče, noćas će tvoju dušu tražiti od tebe. Čije će onda biti ono što si priskrbio?"
21 Tako biva s onim koji sebi zgrće blago, a ne bogati se u Bogu.
22 I reče svojim učenicima: " Zato vam kažem: Ne brinite se za svoj život što ćete jesti; ni za tijelo, u što ćete se obući.
23 Život je više od mesa, a tijelo je više od odjeće.
24 Razmotrite gavrane: oni niti siju niti žanju; koji nemaju ni spremišta ni staje; i Bog ih hrani: koliko ste vi bolji od ptica?
25 A tko od vas, pažljivim, može svome stasu dodati jedan lakat?
26 Ako dakle ne možete ono što je najmanje, zašto se brinete za ostalo?
27 Pogledaj ljiljane kako rastu: ne trude se, ne predu; a ipak vam kažem da Salomon u svoj svojoj slavi nije bio obučen kao jedan od njih.

28 Ako, dakle, Bog tako odijeva travu koja je danas u polju, a sutra se baca u peć; koliko će vas više obući, malovjerni?
29 I ne tražite što ćete jesti ili što ćete piti, niti budite sumnjičavi.
30 Jer sve to traže narodi svijeta, a vaš Otac zna da vam je to potrebno.
31 Nego tražite radije kraljevstvo Božje; i sve ove stvari će vam se dodati.
32 Ne boj se, malo stado; jer se vašem Ocu svidjelo dati vam kraljevstvo.
33 Prodajte što imate i dajte milostinju; priskrbite sebi vreće koje ne stare, blago na nebesima koje ne nestaje, gdje se lopov ne približava niti ga moljac kvari.
34 Jer gdje je tvoje blago, ondje će ti biti i srce.
35 Neka vam bokovi budu opasani i svjetiljke upaljene;
36 I vi sami kao ljudi koji čekaju svoga gospodara, kad će se vratiti sa svadbe; da mu odmah otvore kad dođe i pokuca.
37 Blago onim slugama koje gospodar kad dođe nađe da bdiju: zaista vam kažem da će se opasati i posaditi ih za stol te će izići i služiti im.
38 I ako dođe u drugu stražu ili dođe u treću stražu i nađe ih tako, blago tim slugama.
39 A ovo znajte: da je domaćin znao u koji će čas doći lopov, bdio bi i ne bi dao da mu se provali u kuću.
40 Budite dakle i vi spremni jer Sin Čovječji dolazi u čas kad ne mislite.
41 Tada mu Petar reče: "Gospodine, govoriš li ovu prispodobu nama ili svima?"
42 A Gospodin reče: Tko je dakle taj vjerni i mudri upravitelj, kojega će njegov gospodar postaviti za upravitelja nad svojom kućom, da im daje njihov dio mesa u pravo vrijeme?
43 Blago onome sluzi kojega gospodar kad dođe nađe da tako radi.
44 Zaista, kažem vam, postavit će ga vladarom nad svime što ima.
45 Ali ako taj sluga rekne u svom srcu: Moj gospodar odgađa svoj dolazak! i počet će tući sluge i djevojke, jesti i piti i opijati se;
46 Gospodar tog sluge će doći u dan kada ga ne očekuje, iu času kada on nije svjestan, i sasjeći će ga na komade, i odredit će mu njegov dio među nevjernicima.
47 A onaj sluga koji je znao volju svoga gospodara, a nije se pripremio niti učinio po njegovoj volji, dobit će mnogo udaraca.
48 A tko nije znao, a učinio je što zaslužuje udarce, dobit će malo udaraca. Jer kome god je mnogo dano, od njega će se mnogo i tražiti; a kome su ljudi mnogo povjerili, od njega će više tražiti.
49 Došao sam poslati oganj na zemlju; a što ću, ako je već zapaljeno?
50 Ali ja imam krštenje da se krstim; i kako sam stisnut dok se to ne ostvari!
51 Mislite li da sam došao dati mir zemlji? Kažem vam, ne; nego podjela:
52 Jer od sada će petorica biti u jednoj kući podijeljena, tri protiv dvojice i dvojica protiv trojice.
53 Otac će se podijeliti protiv sina i sin protiv oca; majka protiv kćeri, i kćer protiv majke; svekrva protiv snahe i snaha protiv svekrve.
54 I još reče narodu: " Kad vidite da se oblak diže sa zapada, odmah kažete: Dolazi pljusak!" i tako je.
55 I kad vidite da puše južni vjetar, kažete: Bit će vrućine; i to se dogodi.
56 Vi licemjeri, vi možete raspoznati lice neba i zemlje; ali kako to da ne razaznajete ovo vrijeme?
57 Da, i zašto čak i sami po sebi ne sudite što je pravo?
58 Kad ideš sa svojim protivnikom sucu, na putu se potrudi da se od njega izbaviš; da te ne odvede sucu, a sudac te ne preda stražaru, a taj te ne baci u tamnicu.
59 Kažem ti, nećeš otići odande dok ne platiš i posljednji novčić.

POGLAVLJE 13

1 U to su vrijeme bili prisutni neki koji su mu rekli o Galilejcima, čiju je krv Pilat pomiješao s njihovim žrtvama.
2 A Isus im odgovori: " Što mislite da su ovi Galilejci bili grešniji od svih Galilejaca, jer su tako pretrpjeli?"
3 Kažem vam, ne; ali, ako se ne pokajete, svi ćete isto tako propasti.
4 Ili onih osamnaest, na koje je pala kula u Siloamu i ubila ih, mislite li da su bili grešniji od svih ljudi koji su živjeli u Jeruzalemu?
5 Kažem vam, ne; ali, ako se ne pokajete, svi ćete isto tako propasti.
6 Reče i ovu prispodobu; Neki je čovjek imao smokvu posađenu u svom vinogradu; i dođe i potraži ploda na njemu, ali ne nađe.
7 Tada reče vinogradaru: "Evo, već tri godine dolazim tražiti plod na ovoj smokvi i ne nalazim ga; posjeci je; zašto opterećuje zemlju?
8 A on mu odgovori: "Gospodine, pusti to i ove godine dok ga ne okopam i nagnojim."
9 I ako urodi plodom, dobro; a ako ne, onda ga posjeci.
10 On je subotom poučavao u jednoj od sinagoga.
11 I gle, bila je žena koja je osamnaest godina imala duha bolesti, bila je pognuta i nikako se nije mogla podići.
12 Kad je Isus ugleda, pozva je k sebi i reče joj: " Ženo, oslobođena si svoje bolesti."
13 On položi ruke na nju i ona se odmah uspravi i slavi Boga.
14 Upravitelj sinagoge odgovori s gnjevom, jer je Isus liječio u subotu, i reče narodu: Šest je dana u kojima ljudi trebaju raditi; u njih, dakle, dolazite i liječite se, a ne u dan subotnji dan.
15 Gospodin mu tada odgovori: " Licemjere, ne odvezuje li svaki od vas u subotu svoga vola ili magarca od jaraga i ne vodi li ga napojiti?"
16 I ne bi li ovu ženu, kći Abrahamovu, koju je sotona svezao već osamnaest godina, trebalo osloboditi od ovih veza u dan subotnji?
17 Kad je to rekao, svi su se njegovi protivnici posramili, a sav se narod radovao zbog svih slavnih djela što ih je učinio.
18 Tada reče: "Čemu je slično kraljevstvo Božje?" i na što ću to sličiti?
19 To je kao zrno gorušice koje čovjek uzme i baci u svoj vrt; i izraslo je i postalo veliko stablo; a ptice nebeske nastanile su se na granama njegovim.
20 I opet reče: S čim da usporedim kraljevstvo Božje?

21 To je kao kvasac koji žena uzme i stavi u tri mjere brašna dok sve ne uskisne.
22 I prolazio je kroz gradove i sela, učeći i putujući prema Jeruzalemu.
23 Tada mu netko reče: "Gospodine, zar je malo onih koji se spašavaju?" A on im reče,
24 Nastojte ući na tijesna vrata; jer mnogi će, kažem vam, tražiti ući, ali neće moći.
25 Kad jednom gospodar kuće ustane i zatvori vrata, a vi počnete stajati vani i kucati na vrata govoreći: Gospodine, Gospodine, otvori nam! a on će odgovoriti i reći će vam: Ne znam vas odakle ste.
26 Tada ćete početi govoriti: Jeli smo i pili pred tobom, i poučavao si po ulicama našim.
27 Ali on će reći: Kažem vam, ne znam vas odakle ste; odstupite od mene svi koji činite bezakonje.
28 Ondje će biti plač i škrgut zubi kad ugledate Abrahama, Izaka i Jakova i sve proroke u kraljevstvu Božjem, a sebe protjerane van.
29 I doći će s istoka i sa zapada i sa sjevera i s juga i sjesti će za stol u kraljevstvu Božjem.
30 I, gle, postoje posljednji koji će biti prvi, i postoje prvi koji će biti posljednji.
31 Isti dan pristupiše neki od farizeja i rekoše mu: "Izađi i idi odavde jer će te Herod ubiti."
32 A on im reče: " Idite i recite toj lisici: Evo, izgonim đavle i liječim danas i sutra, a treći dan bit ću savršen."
33 Ipak moram hodati danas, i sutra, i sutradan: jer ne može biti da prorok nestane izvan Jeruzalema.
34 Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one koji su tebi poslani! Koliko puta htjedoh skupiti djecu tvoju, kao što kokoš skuplja piliće pod krila, ali ne htjedoste!
35 Gle, vaša kuća ostaje vam pusta: i zaista, kažem vam, nećete me vidjeti dok ne dođe vrijeme kada ćete reći: Blagoslovljen onaj koji dolazi u ime Gospodnje.

POGLAVLJE 14

1 I dogodi se, kad je u subotu ušao u kuću jednog od farizejskih glavara da jede kruh, oni su ga promatrali.
2 I gle, pred njim je bio neki čovjek koji je imao vodenu bolest.
3 I odgovarajući Isus reče zakonoznancima i farizejima: " Je li dopušteno liječiti u subotu?"
4 I oni su šutjeli. I uze ga, ozdravi ga i pusti;
5 I odgovori im: " Kojemu od vas magarac ili vol padne u jamu, neće ga odmah izvući u subotu?"
6 I nisu mu mogli odgovoriti na to.
7 I iznio je prispodobu onima koji su bili pozvani, kad je označio kako su odabrali glavne sobe; govoreći im,
8 Kad te tko pozove na svadbu, nemoj sjediti u najvišoj sobi; da ne bude časniji čovjek od tebe pozvan od njega;
9 I onaj koji je pozvao tebe i njega da dođeš i reče ti: Ustupi mjesto ovom čovjeku! a ti počinješ sa stidom uzimati najnižu sobu.
10 Ali kad budeš pozvan, idi i sjedni u najdonju sobu; da kad dođe onaj koji te je pozvao, može ti reći: Prijatelju, popni se više!
11 Jer tko god se uzvisuje, bit će ponižen; a tko se ponizuje bit će uzvišen.
12 Tada reče i onome koji ga je pozvao: " Kad pripremaš objed ili večeru, ne zovi svojih prijatelja, ni svoje braće, ni svoje rodbine, ni svojih bogatih susjeda; da ne bi i tebe ponovno pozvali i da ti se plati.
13 Ali kad priređuješ gozbu, zovi siromahe, sakate, hrome, slijepe.
14 I bit ćeš blagoslovljen; jer ti ne mogu nadoknaditi: jer će ti se vratiti o uskrsnuću pravednika.
15 Kad je to čuo jedan od onih koji su s njime sjedili za stolom, reče mu: "Blago onome koji jede kruh u kraljevstvu Božjem!"
16 Tada mu reče: " Neki je čovjek priredio veliku večeru i pozvao mnoge.
17 I posla svog slugu u vrijeme večere da kaže uzvanicima: Dođite! jer sve je sada spremno.
18 I svi su se zajedno počeli ispričavati. Prvi mu reče: Kupio sam komad zemlje i moram otići i vidjeti ga; molim te, oprosti mi.
19 Drugi reče: "Kupio sam pet jarmova volova i idem da ih iskušam. Molim te, oprosti mi."
20 Drugi reče: "Oženio sam se i zato ne mogu doći."
21 Sluga je došao i to priopćio svome gospodaru. Tada gospodar kuće razljućen reče svome sluzi: Izađi brzo na ulice i ulice grada i dovedi ovamo siromahe, sakate, klonule i slijepe.
22 Sluga reče: "Gospodaru, učinjeno je kako si zapovjedio, a još ima mjesta."
23 Gospodar reče sluzi: "Izađi na putove i ograde i prisili ih da uđu, da se moja kuća napuni."
24 Jer vam kažem da nitko od onih koji su pozvani neće okusiti moje večere.
25 S njim je išlo veliko mnoštvo, a on se okrenuo i rekao im:
26 Ako tko dođe k meni, a ne mrzi svoga oca, i majku, i ženu, i djecu, i braću, i sestre, da, i svoj vlastiti život, ne može biti moj učenik.
27 I tko god ne nosi svoga križa i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik.
28 Jer tko od vas, kad namjerava sagraditi kulu, ne sjedne najprije i ne izbroji troškove da li ima dovoljno da je dovrši?
29 Da se ne bi dogodilo da mu se, nakon što postavi temelje i ne može ga dovršiti, svi koji to vide počnu rugati,
30 Rekavši: Ovaj je čovjek počeo graditi i nije mogao dovršiti.
31 Ili koji kralj, idući u rat protiv drugoga kralja, ne sjedne prvi i ne posavjetuje se može li s deset tisuća dočekati onoga koji dolazi na njega s dvadeset tisuća?
32 Ili, dok je drugi još daleko, on šalje veleposlanika i želi uvjete mira.
33 Tako i tko god od vas ne napusti sve što ima, ne može biti moj učenik.
34 Sol je dobra, ali ako sol izgubi miris, čime će se začiniti?
35 Nije prikladno ni za zemlju ni za gnojište; ali ljudi ga izbacuju. Tko ima uši da čuje, neka čuje.

POGLAVLJE 15

1 Tada pristupiše k njemu svi carinici i grješnici da ga slušaju.
2 A farizeji i pismoznanci mrmljahu govoreći: Ovaj prima grešnike i jede s njima.
3 I ispriča im ovu prispodobu, govoreći:

4 Tko od vas, imajući sto ovaca, ako izgubi jednu od njih, ne ostavi devedeset i devet u pustinji i ne pođe za izgubljenom dok je ne nađe?
5 I kad ga nađe, stavi ga na svoja ramena, radostan.
6 Kad dođe kući, sazove svoje prijatelje i susjede govoreći im: Radujte se sa mnom! jer sam našao svoju izgubljenu ovcu.
7 Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog grešnika koji se kaje, negoli zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja.
8 Ili koja žena ima deset srebrnika, ako izgubi jedan srebrnik, ne upali svijeću, ne pomete kuću i ne traži marljivo dok ga ne nađe?
9 Kad ga nađe, sazove svoje prijateljice i susjede govoreći: Radujte se sa mnom! jer sam našao komad koji sam izgubio.
10 Isto tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božjim zbog jednog grešnika koji se kaje.
11 I reče: “ Neki je čovjek imao dva sina.
12 Mlađi od njih reče ocu: "Oče, daj mi dio imanja koji mi pripada." I podijeli im svoj život.
13 Nedugo nakon toga mlađi sin sakupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje protrati svoj imetak živeći razvratno.
14 Kad je sve potrošio, u toj je zemlji nastala velika glad; i počeo je oskudijevati.
15 I on ode i pridruži se jednom građaninu one zemlje; i posla ga u svoja polja da pase svinje.
16 Htio je napuniti svoj trbuh ljuskama koje su jele svinje, a nitko mu ih nije dao.
17 I kad dođe k sebi, reče: "Koliki najamnici moga oca imaju kruha na pretek, a ja umirem od gladi!"
18 Ustat ću, otići ću svome ocu i reći ću mu: Oče, sagriješih protiv neba i pred tobom.
19 I nisam više dostojan zvati se tvojim sinom: primi me kao jednog od svojih najamnika.
20 On ustade i dođe svome ocu. Ali kad je bio još daleko, ugleda ga njegov otac, sažali mu se, potrča, pade mu oko vrata i poljubi ga.
21 A sin mu reče: "Oče, sagriješio sam protiv neba i pred tobom i nisam više dostojan zvati se tvojim sinom."
22 Ali otac reče svojim slugama: "Iznesite najbolju haljinu i obucite ga." i stavi mu prsten na ruku i cipele na noge.
23 Dovedite ovamo ugojeno tele i zakoljite ga; i jedimo i veselimo se:
24 Jer ovaj moj sin bijaše mrtav i oživje; izgubljen je i pronađen je. I počeli su se veseliti.
25 Sada je njegov stariji sin bio u polju; i kad je došao i približio se kući, začuo je glazbu i ples.
26 I dozva jednog od slugu i upita ga što to znači.
27 A on mu reče: "Brat ti je došao; a tvoj je otac zaklao ugojeno tele jer ga je zdrava primio.
28 On se razljuti i ne htjede ući; njegov otac iziđe i zamoli ga.
29 A on odgovori svome ocu: "Evo, toliko ti godina služim i nikad nisam prekršio tvoju zapovijed, a ipak mi nikad nisi dao ni jareta da bih se veselio sa svojim prijateljima.
30 Ali čim je došao ovaj tvoj sin, koji ti je proždrao imanje s bludnicama, ti si mu zaklao ugojeno tele.
31 A on mu reče: "Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve što imam tvoje je."
32 Priličilo je da se veselimo i veselimo: jer ovaj tvoj brat bijaše mrtav i oživje; i izgubljen je, i nađen je.

POGLAVLJE 16

1 Reče također svojim učenicima: Bio je neki bogat čovjek koji je imao upravitelja; a isti mu je optužen da je protratio njegova dobra.
2 On ga pozva i reče mu: Kako to čujem o tebi? daj račun za svoje upravljanje; jer možda više nećeš biti upravitelj.
3 Tada upravitelj reče u sebi: Što da radim? jer moj gospodar oduzima mi upravljanje: ne mogu kopati; prositi me je sram.
4 Odlučio sam što mi je činiti da me prime u svoje kuće kad budem udaljen od uprave.
5 I on pozva k sebi svakoga od dužnika svoga gospodara i reče prvome: “Koliko si dužan mome gospodaru?
6 A on reče: Stotinu mjera ulja. A on mu reče: Uzmi svoju mjenicu, sjedni brzo i napiši pedeset.
7 Zatim reče drugome: "A koliko si ti dužan?" A on reče: Sto kora pšenice. A on mu reče: Uzmi svoju mjenicu i napiši osamdeset.
8 I gospodar je pohvalio nepravednog upravitelja, jer je mudro postupio: jer su djeca ovoga svijeta u svom naraštaju mudrija od djece svjetla.
9 A ja vam kažem: stječite sebi prijatelje s nepravednim bogatstvom; da vas, kad zakažete, prime u vječna prebivališta.
10 Tko je vjeran u najmanjem, vjeran je i u mnogome; a tko je nepravedan u najmanjem, nepravedan je i u mnogome.
11 Ako, dakle, ne bijaste vjerni u nepravednom bogatstvu, tko će vam povjeriti pravo bogatstvo?
12 I ako u tuđem niste bili vjerni, tko će vam dati vaše?
13 Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara: ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će jednoga držati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.
14 Sve su to čuli i farizeji, koji su bili pohlepni, i rugali su mu se.
15 A on im reče: Vi ste oni koji se opravdavate pred ljudima; ali Bog poznaje vaša srca: jer ono što je visoko cijenjeno među ljudima, odvratno je u očima Božjim.
16 Zakon i proroci bijahu do Ivana: od tada se propovijeda kraljevstvo Božje i svatko u nj hrli.
17 I lakše je nebo i zemlja proći nego jedna crtica zakona propasti.
18 Tko god otpusti svoju ženu i oženi se drugom, čini preljub; i tko god se oženi otpuštenom od muža, čini preljub.
19 Bio je neki bogataš koji je bio odjeven u grimiz i fino laneno platno i svaki je dan uživao u raskoši.
20 Bio je i neki prosjak po imenu Lazar, koji je ležao na njegovim vratima pun čireva.
21 Želeći se nasititi mrvicama koje su padale s bogataševa stola, dođoše psi i lizahu mu čireve.
22 I dogodi se da prosjak umrije, a anđeli ga odnesoše u krilo Abrahamovo; bogataš također umrije i bijaše pokopan;
23 I u paklu, dok je bio u mukama, podiže oči i ugleda izdaleka Abrahama i Lazara u njegovu krilu.
24 I povika i reče: "Oče Abrahame, smiluj mi se i pošalji Lazara da umoči vrh svog prsta u vodu i rashladi mi jezik." jer mučim se u ovom plamenu.
25 Ali Abraham reče: "Sinko, sjeti se da si ti za života primio svoja dobra, a tako i Lazar zla; ali sada se on tješi, a ti se mučiš."

26 I pored svega toga, između nas i vas postoji veliki jaz učvršćen, tako da oni koji bi htjeli prijeći odavde k vama, ne mogu; ni oni ne mogu do nas, to bi odande došlo.
27 Tada reče: "Molim te, oče, da ga pošalješ u kuću moga oca.
28 Jer imam petero braće; da im svjedoči da i oni ne dođu na ovo mjesto muka.
29 Abraham mu reče: Imaju Mojsija i proroke; neka ih čuju.
30 A on reče: "Ne, oče Abrahame, nego ako netko dođe k njima od mrtvih, obratit će se."
31 A on mu reče: "Ako ne slušaju Mojsija i proroke, neće se uvjeriti ni da tko uskrsne od mrtvih."

POGLAVLJE 17

1 Tada reče učenicima: " Nemoguće je da ne dođu sablazni; ali jao onome po kome dolaze!"
2 Bolje bi mu bilo da mu se objesi mlinski kamen o vrat i da ga baci u more, nego da sablazni jednoga od ovih najmanjih.
3 Pazite na sebe: ako se brat vaš ogriješi o vas, ukorite ga; a ako se pokaje, oprosti mu.
4 I ako se sedam puta na dan ogriješi protiv tebe i sedam puta na dan obrati k tebi govoreći: Kajem se; ti ćeš mu oprostiti.
5 Apostoli rekoše Gospodinu: Umnoži nam vjeru.
6 I reče Gospodin: Kad biste imali vjere koliko zrno gorušičino, mogli biste reći ovom stablu sikamine, iščupaj se iz korijena i posadi se u more; i treba vas poslušati.
7 Ali tko će mu od vas, koji ima slugu koji ore ili pase stoku, reći kad dođe s polja: 'Idi i sjedni za stol?'
8 I neće mu radije reći: "Pripremi što ću večerati, opaši se i služi mi dok ne jedem i ne pijem." a poslije ćeš jesti i piti?
9 Zahvaljuje li tom sluzi što je učinio što mu je bilo naređeno? ne vjerujem.
10 Tako i vi, kad učinite sve što vam je naređeno, recite: Mi smo beskorisne sluge; učinili smo što smo bili dužni učiniti.
11 Dok je išao u Jeruzalem, prolazio je kroz Samariju i Galileju.
12 I kad je ulazio u jedno selo, susrelo ga je deset ljudi gubavih koji su stajali podalje.
13 Oni podigoše glas svoj i rekoše: "Isuse, Učitelju, smiluj nam se!"
14 Kad ih ugleda, reče im: " Idite, pokažite se svećenicima!" I dogodi se da se, dok su išli, očistiše.
15 Kad je jedan od njih vidio da je ozdravio, okrenuo se i iza glasa slavio Boga.
16 I pade ničice pred njegove noge, zahvaljujući mu; a on bijaše Samaritanac.
17 A Isus odgovarajući reče: Nisu li se očistila desetorica? ali gdje je devet?
18 Nitko se nije vratio da dade slavu Bogu, osim ovoga stranca.
19 I reče mu: " Ustani, idi: tvoja te vjera spasila."
20 Kad su ga farizeji upitali, kad će doći kraljevstvo Božje, on im odgovori: " Kraljevstvo Božje ne dolazi naočigled.
21 Niti će reći: Evo ovdje! ili, evo ga! jer, evo, kraljevstvo je Božje u vama.
22 I reče učenicima: Doći će dani kad ćete htjeti vidjeti jedan od dana Sina Čovječjega, ali ga nećete vidjeti.
23 I oni će vam reći: "Vidi ovdje!" ili, vidi tamo: ne idite za njima, niti ih slijedite.
24 Jer kao što munja sijevne s jednog dijela pod nebom, zasja do drugoga dijela pod nebom; tako će biti i sa Sinom Čovječjim u svoj dan.
25 Ali najprije mora mnogo pretrpjeti i biti odbačen od ovog naraštaja.
26 I kao što je bilo u danima Noinim, tako će biti i u danima Sina Čovječjega.
27 Jeli su, pili, ženili se, udavali sve do dana kad je Noe ušao u korablju, i došao je potop i sve ih uništio.
28 Isto tako, kao što je bilo u dane Lotove; jeli su, pili, kupovali, prodavali, sadili, gradili;
29 Ali istog dana kad je Lot izašao iz Sodome, s neba je pala kiša od vatre i sumpora i sve ih uništila.
30 Tako će biti u dan kad se objavi Sin Čovječji.
31 U onaj dan, tko bude na krovu, a njegove stvari u kući, neka ne silazi da ih uzme; i tko je u polju, neka se tako ne vraća natrag.
32 Sjeti se Lotove žene.
33 Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko god izgubi svoj život, sačuvat će ga.
34 Kažem vam, u toj noći bit će dva čovjeka u jednoj postelji; jedan će se uzeti, a drugi će se ostaviti.
35 Dvije će žene zajedno mljeti; jedan će se uzeti, a drugi ostaviti.
36 Dva će čovjeka biti u polju; jedan će se uzeti, a drugi ostaviti.
37 Oni mu odgovoriše: "Gdje, Gospodine?" A on im reče: Gdje god bude tijelo, ondje će se skupiti i orlovi.

POGLAVLJE 18

1 I reče im prispodobu u tu svrhu, da se ljudi trebaju uvijek moliti i ne klonuti;
2 Govoreći: Bio je u jednom gradu sudac koji se nije bojao Boga niti je gledao na čovjeka.
3 U tom gradu bijaše jedna udovica; i ona mu pristupi govoreći: Osveti me protivniku mojemu.
4 Neko vrijeme ne htjede, ali poslije reče u sebi: Premda se Boga ne bojim niti ljudi gledam;
5 Ali zato što me ova udovica muči, osvetit ću je, da mi ne dosadi svojim stalnim dolaskom.
6 A Gospodin reče: Čujte što govori nepravedni sudac.
7 I zar Bog neće osvetiti svoje izabranike, koji dan i noć vape k njemu, ako oteže s njima?
8 Kažem vam da će ih brzo osvetiti. Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji?
9 I reče ovu prispodobu nekima koji su se uzdali u sebe da su pravedni, a druge su prezirali.
10 Dva su čovjeka ušla u hram da se pomole. jedan farizej, a drugi carinik.
11 Farizej je stao i ovako se u sebi molio: Bože, zahvaljujem ti što nisam kao drugi ljudi: grabežljivci, nepravednici, preljubnici ili kao ovaj carinik.
12 Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu od svega što posjedujem.
13 A carinik, stojeći izdaleka, ne htjede ni očiju podići k nebu, nego se udaraše po prsima govoreći: "Bože, milostiv budi meni grešniku!"

14 Kažem vam, ovaj siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj; jer svaki koji se uzvisuje bit će ponižen; a tko se ponizuje bit će uzvišen.
15 Donosili su mu i dojenčad da ih se dotakne, ali kad su to vidjeli njegovi učenici, prekorili su ih.
16 Ali Isus ih pozva k sebi i reče: " Pustite dječicu neka dolaze k meni i ne branite im jer takvih je kraljevstvo Božje."
17 Zaista, kažem vam, tko god ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, neće ući u njega.
18 Neki ga poglavar upita: "Učitelju dobri, što da učinim da baštinim život vječni?"
19 A Isus mu reče: Zašto me zoveš dobrim? nitko nije dobar, osim jednoga, to jest Boga.
20 Ti znaš zapovijedi: Ne čini preljuba, Ne ubij, Ne ukradi, Ne svjedoči lažno, Poštuj oca svoga i majku svoju.
21 A on reče: Sve sam to čuvao od mladosti svoje.
22 Kad je Isus to čuo, reče mu: " Još ti jedno nedostaje: prodaj sve što imaš i razdijeli siromasima, i imat ćeš blago na nebu. Dođi i slijedi me."
23 Kad je on to čuo, jako se ražalostio jer je bio vrlo bogat.
24 Kad ga Isus vidje da je vrlo žalostan, reče: " Kako će teško oni koji imaju bogatstvo ući u kraljevstvo Božje!"
25 Jer lakše je devi proći kroz iglene uši nego bogatašu ući u kraljevstvo Božje.
26 Oni koji su to čuli rekoše: Tko se dakle može spasiti?
27 I reče: Što je ljudima nemoguće, Bogu je moguće.
28 Tada reče Petar: "Evo, mi smo sve ostavili i pošli za tobom."
29 A on im reče: Zaista, kažem vam, nema čovjeka koji je ostavio kuću, ili roditelje, ili braću, ili ženu, ili djecu radi kraljevstva Božjega.
30 Koji neće primiti mnogo više u ovom sadašnjem vremenu, au budućem svijetu život vječni.
31 Tada uze k sebi dvanaestoricu i reče im: " Evo, uzlazimo u Jeruzalem, i ispunit će se sve što su proroci napisali o Sinu Čovječjem."
32 Jer on će biti predan poganima, i bit će mu se rugali, ponižavali ga i pljuvali.
33 I izbičevat će ga i usmrtiti, i treći će dan ustati.
34 I oni ništa od toga ne razumješe, i ova im je riječ bila skrivena, niti oni znađahu što se govorilo.
35 I dogodi se da kad se približi Jerihonu, neki slijepac sjedi kraj puta i prosi.
36 Čuvši kako mnoštvo prolazi, upita što to znači.
37 I rekoše mu da Isus Nazarećanin prolazi.
38 I povika: "Isuse, sine Davidov, smiluj mi se!"
39 A oni koji su išli naprijed prekoravali su ga da šuti, ali on je još više vikao: "Sine Davidov, smiluj mi se!"
40 Isus ustade i zapovjedi da ga dovedu k njemu, a kad se približi, upita ga:
41 Govoreći: Što hoćeš da ti učinim? A on reče: Gospodine, da progledam.
42 A Isus mu reče: " Progledaj, vjera te tvoja spasila."
43 I odmah progleda i pođe za njim slaveći Boga, a sav narod kad to vidje, hvali Boga.

POGLAVLJE 19

1 Isus uđe i prođe Jerihon.
2 I gle, bijaše čovjek po imenu Zakej, koji bijaše glavni među carinicima, i bijaše bogat.
3 I tražio je vidjeti Isusa tko je on; i nije mogao za tisak, jer je bio malog rasta.
4 On potrči naprijed i pope se na smokovu da ga vidi, jer je onuda trebao proći.
5 Kad Isus dođe na to mjesto, podigne pogled, ugleda ga i reče mu: Zakeju, siđi brzo! jer danas moram boraviti u tvojoj kući.
6 On požuri, siđe i radosno ga primi.
7 Kad su to vidjeli, svi su mrmljali govoreći: "Otišao je u goste kod čovjeka grešnika."
8 Zakej ustade i reče Gospodinu; Gle, Gospodine, polovicu svoga dobra dajem siromasima; i ako sam nekome nešto uzeo lažnom optužbom, vraćam mu četverostruko.
9 A Isus mu reče: " Danas je došlo spasenje u ovu kuću, budući da je i on sin Abrahamov."
10 Jer je Sin Čovječji došao potražiti i spasiti izgubljeno.
11 I kad su oni to čuli, dodao je i ispričao prispodobu jer je bio blizu Jeruzalema i jer su mislili da će se kraljevstvo Božje odmah pojaviti.
12 Reče dakle: Neki plemić otišao je u daleku zemlju da primi za sebe kraljevstvo i da se vrati.
13 I pozva svojih deset slugu, dade im deset funti i reče im: Zauzmite dok ne dođem.
14 Ali su ga njegovi građani mrzili i poslali poruku za njim govoreći: Nećemo da ovaj čovjek vlada nad nama.
15 I dogodilo se da kad se vratio, primivši kraljevstvo, tada je zapovjedio da se pozovu ove sluge, kojima je dao novac, da bi znao koliko je koji čovjek dobio trgujući.
16 Tada je došao prvi i rekao: "Gospodine, tvoja je funta dobila deset funti."
17 A on mu reče: "Dobro, dobri slugo! Budući da si u malom bio vjeran, neka ti bude vlast nad deset gradova."
18 Dođe i drugi govoreći: "Gospodaru, tvoja je funta dobila pet funti."
19 I njemu reče: "Budi i ti nad pet gradova."
20 I dođe drugi i reče: "Gospodine, evo tvoje libre koju čuvam položenu u ubrusu."
21 Jer sam te se bojao, jer si strog čovjek: uzimaš što nisi ostavio i žanješ što nisi sijao.
22 A on mu reče: "Iz tvojih ću te usta suditi, slugo zli!" Ti si znao da sam čovjek strog, da uzimam što nisam položio i žanjem što nisam sijao.
23 Zašto, dakle, nisi dao moj novac u banku da bih ja, kad sam došao, mogao tražiti svoj s kamatom?
24 I reče onima koji su ondje stajali: "Uzmite od njega libru i dajte je onome koji ima deset libara."
25 (A oni mu rekoše: Gospodaru, on ima deset funti.)
26 Jer, kažem vam, dat će se svakome tko ima; a od onoga koji nema, oduzet će mu se i ono što ima.
27 Ali one moje neprijatelje, koji nisu htjeli da vladam nad njima, dovedite ovamo i ubijte ih preda mnom.
28 Rekavši to, pođe naprijed i uzađe u Jeruzalem.
29 I dogodi se, kad se približi Betfagi i Betaniji, na gori zvanoj Maslinska, posla dvojicu svojih učenika,
30 Govoreći: Idite u selo koje vam je nasuprot! u koju kad uđete, naći ćete magare privezano na kojega još nitko nije sjeo: odriješite ga i dovedite ovamo.
31 I ako vas tko upita: Zašto ga odvezujete? ovako mu recite: Jer on treba Gospodinu.
32 Poslani su otišli i našli kako im je rekao.
33 I dok su odvezivali magare, rekoše im vlasnici njegovi: "Što odvezujete magare?"

34 Oni rekoše: "Gospodin ga treba."
35 I dovedoše ga Isusu, metnuše svoje haljine na magare i
posadiše Isusa na njega.
36 Dok je on išao, prostrli su svoje haljine po putu.
37 I kad se približio, već sada na obronku Maslinske gore,
sve mnoštvo učenika počelo je s radošću hvaliti Boga iza
glasa za sva silna djela koja su vidjeli;
38 Govoreći: Blagoslovljen kralj koji dolazi u ime
Gospodnje: mir na nebu i slava na visinama!
39 Rekoše mu neki farizeji iz mnoštva: "Učitelju, prekori
svoje učenike!"
40 A on im odgovori: " Kažem vam, kad bi ovi šutjeli,
kamenje bi odmah povikalo."
41 Kad se približi, ugleda grad i zaplaka nad njim.
42 Govoreći: " Da si i ti, barem u ovaj tvoj dan, znao što je
za tvoj mir!" ali sada su skriveni od tvojih očiju.
43 Jer doći će na te dani kad će te tvoji neprijatelji
opkopom opkoliti, okružiti te i držati te sa svih strana,
44 I srušit će te sa zemljom i djecu tvoju u tebi; i neće
ostaviti u tebi kamen na kamenu; jer nisi znao vrijeme
pohoda svoga.
45 I uđe u Hram i poče izgoniti one koji su u njemu
prodavali i one koji su kupovali;
46 Rekavši im: " Pisano je: Dom je moj dom molitve, a vi
od njega načiniste pećinu razbojničku."
47 I svaki je dan poučavao u hramu. Ali glavari svećenički
i pismoznanci i poglavari narodni gledahu da ga unište,
48 I nisu mogli naći što bi učinili jer je sav narod bio vrlo
pozoran da ga sluša.

POGLAVLJE 20

1 I dogodi se da jednog od onih dana, dok je poučavao
narod u hramu i propovijedao evanđelje, naiđoše na njega
glavari svećenički i pismoznanci sa starješinama,
2 I reče mu: "Kaži nam kojom vlašću to činiš?" ili tko je taj
koji ti je dao ovu vlast?
3 A on im odgovori: " I ja ću vas jedno upitati; i odgovori
mi:
4 Je li Ivanovo krštenje bilo s neba ili od ljudi?
5 I oni su razmišljali u sebi: Ako kažemo: s neba; reći će:
Zašto mu onda niste povjerovali?
6 Ali ako kažemo: Od ljudi; sav će nas narod kamenovati
jer su uvjereni da je Ivan bio prorok.
7 A oni odgovoriše da ne znaju odakle je.
8 A Isus im reče: " Ni ja vama neću reći kojom vlašću ovo
činim."
9 Tada je počeo govoriti narodu ovu prispodobu. Neki
čovjek posadi vinograd, dade ga vinogradarima i ode u
daleku zemlju na dugo vrijeme.
10 U svoje vrijeme poslao je slugu vinogradarima da mu
daju plodova vinograda, ali su ga vinogradari izudarali i
poslali prazna.
11 I opet posla drugoga slugu, ali i njega istukoše,
osramotiše i poslaše ga prazna.
12 I opet posla trećega, ali i njega raniše i izbaciše.
13 Tada reče gospodar vinograda: "Što da radim?" Poslat
ću svog voljenog sina: možda će ga štovati kad ga vide.
14 Ali kad su ga vinogradari vidjeli, raspravljali su među
sobom: "Ovo je nasljednik; hajde da ga ubijemo da baština
bude naša."
15 Izbaciše ga iz vinograda i ubiše ga. Što će im dakle
učiniti gospodar vinograda?
16 Doći će i uništiti te vinogradare, a vinograd će dati
drugima. A kad su to čuli, rekli su: Bože sačuvaj.
17 I on ih pogleda i reče: " Što je dakle ovo što je pisano:
Kamen koji odbaciše graditelji, on postade glava od ugla?"
18 Tko padne na taj kamen, razbit će se; ali na koga padne,
samljet će ga u prah.
19 I glavari svećenički i pismoznanci htjedoše u isti čas
dignuti ruke na njega. i pobojaše se naroda jer shvatiše da
je ovu prispodobu rekao protiv njih.
20 I oni su ga promatrali i poslali uhode, koji su se trebali
pretvarati da su pravedni ljudi, kako bi mogli uhvatiti
njegove riječi, kako bi ga tako mogli predati sili i autoritetu
upravitelja.
21 I upitaše ga: "Učitelju, znamo da pravo govoriš i
poučavaš, i ne prihvaćaš nikoga, nego istinito učiš putu
Božjem.
22 Je li nam dopušteno davati porez caru ili nije?
23 Ali on uvidje njihovo lukavstvo i reče im: " Što me
iskušavate?"
24 Pokaži mi novčić. Čija slika i natpis ima? Oni
odgovoriše i rekoše: Cezarevo.
25 I reče im: " Vratite dakle caru carevo, a Bogu Božje."
26 I nisu mogli uhvatiti njegove riječi pred narodom, te su
se začudili njegovu odgovoru i šutjeli.
27 Tada su mu pristupili neki od saduceja, koji niječu da
postoji uskrsnuće; i upitaše ga,
28 Govoreći: Učitelju, Mojsije nam je napisao: Ako kome
umre brat koji ima ženu, a umre bez djece, neka njegov
brat uzme njegovu ženu i podigne potomstvo svome bratu.
29 Bilo je dakle sedmero braće: prvi se oženi i umrije bez
djece.
30 Drugi je uze za ženu i umrije bez djece.
31 Treći je uze; a na isti način i njih sedmero: i oni ne
ostaviše djece i pomriješe.
32 Najzad je umrla i žena.
33 Tko će dakle od njih biti žena o uskrsnuću? jer sedam ju
je imalo za ženu.
34 A Isus im odgovori: " Djeca ovoga svijeta žene se i
udaju.
35 A oni koji se udostoje zadobiti onaj svijet i uskrsnuće
od mrtvih, niti se žene niti udaju;
36 Niti više mogu umrijeti, jer su jednaki anđelima; i djeca
su Božja, budući da su djeca uskrsnuća.
37 A da mrtvi ustaju, pokazao je i Mojsije kod grma kad je
Gospodina nazvao Bogom Abrahamovim, Bogom
Izakovim i Bogom Jakovljevim.
38 Jer on nije Bog mrtvih, nego živih, jer njemu svi žive.
39 Tada neki od pismoznanaca rekoše: "Učitelju, dobro si
rekao."
40 I nakon toga nisu se usuđivali ništa ga pitati.
41 A on im reče: " Kako govore da je Krist Davidov sin?"
42 I sam David kaže u knjizi psalama: GOSPODIN reče
mome Gospodinu: Sjedi mi s desne strane,
43 Dok ne položim tvoje neprijatelje za podnožje tvojim
nogama.
44 David ga dakle naziva Gospodinom, kako mu je onda
sin?
45 Tada reče svojim učenicima dok ga je slušao sav narod:

46 Čuvajte se pismoznanaca, koji žele hodati u dugim haljinama, i vole pozdrave na tržnicama, i prva mjesta u sinagogama, i glavne prostorije na gozbama;
47 Koji proždiru kuće udovičke i naizgled se dugo mole: oni će dobiti veću osudu.

POGLAVLJE 21

1 Podigao je pogled i vidio bogataše kako bacaju svoje darove u riznicu.
2 I ugleda i jednu siromašnu udovicu kako onamo ubacuje dva novčića.
3 A on reče: Zaista vam kažem da je ova siromašna udovica ubacila više nego svi oni.
4 Jer su svi ovi od svoga obilja ubacili u prinose Božje, a ona je od svoje oskudice ubacila sav život što je imala.
5 I dok su neki govorili o hramu, kako je ukrašen lijepim kamenjem i darovima, rekao je:
6 Što se tiče ovoga što vidite, doći će dani u kojima neće ostati kamen na kamenu koji se neće srušiti.
7 I upitaše ga: "Učitelju, kad će to biti?" i kakav će biti znak kad se sve ovo dogodi?
8 A on reče: " Pazite da vas ne zavedu! Jer će mnogi doći u moje ime govoreći: Ja sam Krist." a vrijeme se bliži: ne idite dakle za njima.
9 Ali kad čujete za ratove i nemire, ne plašite se: jer to se najprije mora dogoditi; ali kraj nije skoro.
10 Tada im reče: Narod će ustati protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva.
11 I bit će veliki potresi na raznim mjestima, gladi i kuge; i bit će strašni prizori i veliki znakovi s neba.
12 Ali prije svega toga dignut će ruke na vas i progoniti vas, predavati u sinagoge i u tamnice, izvodit će vas pred kraljeve i vladare zbog imena mojega.
13 I obratit će se tebi za svjedočanstvo.
14 Postavite dakle u svoja srca da ne razmišljate prije što ćete odgovoriti:
15 Jer ja ću ti dati usta i mudrost, kojoj se neće moći protiviti ni oduprijeti svi tvoji protivnici.
16 I izdat će vas i roditelji, i braća, i rođaci, i prijatelji; a neke od vas neka pogube.
17 I svi će vas mrziti zbog imena mojega.
18 Ali neće vam propasti ni vlas s glave.
19 Svojom strpljivošću čuvajte svoje duše.
20 A kad vidite Jeruzalem opkoljen vojskama, tada znajte da je blizu njegovo opustošenje.
21 Tada koji budu u Judeji neka bježe u gore; a oni koji su usred njega neka odu van; i neka oni koji su u zemljama ne ulaze u njih.
22 Jer ovo su dani osvete, da se ispuni sve što je napisano.
23 Ali jao trudnicama i dojiljama u one dane! jer će biti velika nevolja u zemlji i gnjev na ovaj narod.
24 Past će od oštrice mača i bit će odvedeni u ropstvo u sve narode, a Jeruzalem će biti gažen od pogana, dok se ne navrše vremena pogana.
25 I bit će znakovi na suncu, na mjesecu i na zvijezdama; i na zemlji nevolja naroda, u nedoumici; more i valovi huče;
26 Srca ljudi klonu od straha i čekanja na ono što dolazi na zemlju, jer će se sile nebeske poljuljati.
27 I tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi u oblaku s velikom moći i slavom.
28 A kad se ove stvari počnu događati, tada podignite pogled i podignite svoje glave; jer se tvoje iskupljenje bliži.
29 I reče im prispodobu. Gle smokve i sveg stabla;
30 Kad oni sada pucaju, vidite i sami znate da je ljeto sada blizu.
31 Tako i vi, kad vidite da se ovo zbiva, znajte da je blizu kraljevstvo Božje.
32 Zaista, kažem vam, ovaj naraštaj neće proći dok se sve ne ispuni.
33 Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi neće proći.
34 Pazite na sebe da vam srca ne budu preopterećena opijanjem, i pijanstvom, i životnim brigama, pa vas onaj dan ne snađe iznenada.
35 Jer će kao zamka doći na sve koji žive na licu cijele zemlje.
36 Bdijte dakle i uvijek se molite da se udostojite izbjeći sve ovo što će se dogoditi i stati pred Sina Čovječjega.
37 Danju je poučavao u hramu; a noću je izlazio i boravio na gori koja se zove Maslinska gora.
38 Sav je narod rano ujutro dolazio k njemu u Hram da ga sluša.

POGLAVLJE 22

1 Bližio se blagdan beskvasnih kruhova, koji se zove Pasha.
2 A glavari svećenički i pismoznanci tražili su kako da ga ubiju; jer su se bojali naroda.
3 Tada uđe Sotona u Judu zvanog Iškariotski, koji bijaše iz broja dvanaestorice.
4 On ode i dogovori se s glavarima svećeničkim i zapovjednicima kako bi im ga mogao izdati.
5 Oni se obradovaše i dogovoriše se dati mu novaca.
6 I obećao je i tražio priliku da im ga izda u odsutnosti mnoštva.
7 Onda je došao dan beskvasnih kruhova, kada je trebalo klati pashu.
8 I posla Petra i Ivana govoreći: " Idite i pripravite nam pashu da jedemo."
9 A oni mu rekoše: "Gdje hoćeš da pripravimo?"
10 A on im reče: " Evo, kad uđete u grad, dočekat će vas čovjek koji će nositi krčag vode; slijedite ga do kuće u koju uđe.
11 I recite domaćinu: 'Učitelj te pita: 'Gdje je soba za goste gdje ću blagovati pashu sa svojim učenicima?'
12 On će vam pokazati veliku gornju sobu namještenu: ondje pripremite.
13 I oni odoše i nađoše kako im je rekao i pripraviše pashu.
14 Kad dođe čas, sjede on i dvanaestorica apostola s njim.
15 I reče im: " S velikom sam željom želio jesti ovu pashu s vama prije nego što patim.
16 Jer, kažem vam, neću više jesti od toga dok se ne ispuni u kraljevstvu Božjem.
17 I uze čašu, zahvali i reče: " Uzmite ovo i podijelite među sobom.
18 Jer, kažem vam, neću piti od roda trsa dok ne dođe kraljevstvo Božje.
19 I uze kruh, zahvali, razlomi ga i dade im govoreći: " Ovo je tijelo moje koje se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen."
20 Isto tako i čašu poslije večere govoreći: Ova je čaša novi zavjet u mojoj krvi koja se za vas prolijeva.
21 Ali gle, ruka onoga koji me izdaje sa mnom je na stolu.

22 I zaista, Sin Čovječji ide, kako je određeno, ali jao
onom čovjeku koji ga izda!
23 I počeše se međusobno ispitivati tko bi od njih trebao to
učiniti.
24 A među njima je bila i svađa tko će se od njih smatrati
najvećim.
25 I reče im: “ Kraljevi naroda gospodare nad njima; a oni
koji imaju vlast nad njima nazivaju se dobročiniteljima.
26 Ali vi ne budite tako, nego onaj koji je među vama
najveći, neka bude kao mlađi; i onaj koji je glavni, kao
onaj koji služi.
27 Jer tko je veći, onaj koji sjedi za stolom ili onaj koji
poslužuje? nije li onaj koji sjedi za stolom? ali ja sam među
vama kao onaj koji služi.
28 Vi ste oni koji ste ustrajali sa mnom u mojim kušnjama.
29 I ja vam postavljam kraljevstvo, kao što je moj Otac
odredio meni;
30 Da možete jesti i piti za mojim stolom u mom
kraljevstvu i sjediti na prijestoljima sudeći dvanaest
plemena Izraelovih.
31 I reče Gospodin: Šimune, Šimune, evo, sotona je zaželio
tebe da te rešeta kao pšenicu.
32 Ali ja sam molio za tebe, da tvoja vjera ne malaksa; i
kad se obratiš, ojačaj svoju braću.
33 A on mu reče: "Gospodine, spreman sam ići s tobom i u
tamnicu i u smrt."
34 A on reče: " Kažem ti, Petre, danas pijetao neće
zapjevati prije nego što triput zatajiš da me poznaješ."
35 A on im reče: " Kad sam vas poslao bez torbe, torbe i
obuće, je li vam što nedostajalo?" A oni rekoše: Ništa.
36 Tada im reče: " Ali sada, tko ima kesu, neka je uzme, a
isto tako i torbu; a tko nema mača, neka proda svoju
haljinu i kupi ga."
37 Jer, kažem vam, ovo što je napisano mora se još ispuniti
na meni: I on se ubroji među prijestupnike; jer ono što se
tiče mene ima svršetak.
38 Oni rekoše: "Gospodine, evo dva mača." A on im reče:
Dosta je.
39 I iziđe, i po običaju ode na Maslinsku goru; a slijedili su
ga i njegovi učenici.
40 I kad dođe na mjesto, reče im: " Molite da ne padnete u
napast."
41 I on se udalji od njih kao da je bačen kamen, pa klekne i
moli se,
42 govoreći: " Oče, ako hoćeš, otkloni ovu čašu od mene!
Ali ne moja volja, nego tvoja neka bude!"
43 I ukaza mu se anđeo s neba i krijepi ga.
44 I dok je bio u muci, još je usrdnije molio, a njegov znoj
bijaše kao velike kapi krvi koje su padale na zemlju.
45 I kad ustade od molitve i dođe k svojim učenicima, nađe
ih kako spavaju od žalosti.
46 I reče im: Zašto spavate? ustanite i molite, da ne
padnete u napast.
47 I dok je on još govorio, gle, mnoštvo, a onaj koji se
zvao Juda, jedan od dvanaestorice, išao je pred njima i
približio se Isusu da ga poljubi.
48 Ali Isus mu reče: Juda, poljupcem izdaješ Sina
Čovječjega?
49 Kad su oni koji su bili oko njega vidjeli što će uslijediti,
rekoše mu: "Gospodine, hoćemo li udariti mačem?"
50 Jedan od njih udari slugu velikoga svećenika i odsječe
mu desno uho.
51 A Isus odgovori: " Pustite do sada!" I dotače se njegova
uha i ozdravi ga.
52 Tada Isus reče glavarima svećeničkim, hramskim
glavarima i starješinama koji su došli k njemu: " Kao na
lopova izišli ste s mačevima i motkama?"
53 Kad sam svaki dan bio s vama u Hramu, niste dizali
ruke protiv mene, ali ovo je vaš čas i vlast tame.
54 Tada ga uzeše, povedoše i odvedoše u kuću velikoga
svećenika. A Petar ga je izdaleka slijedio.
55 Kad su zapalili vatru usred dvorane i sjedili zajedno,
Petar sjede među njih.
56 Ali neka ga je sluškinja ugledala dok je sjedio kraj vatre,
ozbiljno ga pogledala i rekla: I ovaj je čovjek bio s njim.
57 A on ga zanijeće govoreći: Ženo, ne poznajem ga.
58 Malo zatim drugi ga ugleda i reče: "I ti si od njih." A
Petar reče: Čovječe, nisam.
59 Otprilike nakon sat vremena drugi je potvrdio: "Zaista
je i ovaj bio s njim, jer on je Galilejac."
60 A Petar reče: "Čovječe, ne znam što govoriš." I odmah,
dok je on još govorio, zapjeva pijetao.
61 Gospodin se okrenu i pogleda Petra. I sjeti se Petar
riječi Gospodnje, kako mu reče: Prije nego pijetao zapjeva,
triput ćeš me se odreći.
62 Petar iziđe i gorko zaplaka.
63 A ljudi koji su držali Isusa rugali su mu se i udarali ga.
64 I kad su mu zavezali oči, udarali su ga po licu i pitali ga:
"Proreci, tko te udari?"
65 I mnogo su drugog hulnog govora protiv njega.
66 Čim je svanuo dan, skupiše se starješine naroda, glavari
svećenički i pismoznanci i odvedoše ga u svoje vijeće
govoreći:
67 Jesi li ti Krist? reci nam. A on im reče: Ako vam kažem,
nećete vjerovati.
68 A ako vas i zapitam, nećete mi odgovoriti niti ćete me
pustiti.
69 Od sada će Sin čovječji sjediti s desne strane sile Božje.
70 Tada rekoše svi: "Jesi li ti, dakle, Sin Božji?" A on im
reče: Vi kažete da jesam.
71 A oni rekoše: Što nam još treba svjedočanstvo? jer smo
sami čuli iz njegovih usta.

POGLAVLJE 23

1 I ustade sve njihovo mnoštvo i odvede ga k Pilatu.
2 I počeše ga optuživati govoreći: Našli smo ovoga kako
izopačuje narod i zabranjuje davati porez caru, govoreći da
je on Krist Kralj.
3 Pilat ga upita: "Jesi li ti kralj židovski?" A on mu
odgovori i reče: Ti kažeš.
4 Tada reče Pilat glavarima svećeničkim i narodu: "Ne
nalazim nikakve krivnje na ovom čovjeku."
5 A oni su bili još žešći govoreći: On buni narod učeći po
svemu Židovstvu, počevši od Galileje do ovoga mjesta.
6 Kad je Pilat čuo za Galileju, upita je li taj čovjek
Galilejac.
7 Čim je doznao da pripada Herodovoj vlasti, poslao ga je
Herodu, koji je u to vrijeme također bio u Jeruzalemu.
8 Kad je Herod ugledao Isusa, vrlo se obradovao jer ga je
dugo želio vidjeti jer je mnogo čuo o njemu; i nadao se da
je vidio neko čudo od njega.
9 Tada ga upita mnogo riječi; ali on mu ništa ne odgovori.

10 A glavari svećenički i pismoznanci stajahu i žestoko ga optuživahu.
11 I Herod ga sa svojim vojnicima ponizi i izruga mu se, obuče ga u raskošnu haljinu i posla ga opet Pilatu.
12 Istoga dana sprijateljiše se Pilat i Herod, jer su prije bili u neprijateljstvu.
13 A Pilat, sazvavši glavare svećeničke, glavare i narod,
14 Reče im: Doveli ste mi ovog čovjeka kao onoga koji izopačuje narod, i evo, ja, ispitavši ga pred vama, nisam našao nikakvu krivnju u ovom čovjeku u onome za što ga optužujete.
15 Ne, ni Herod, jer ja sam te poslao k njemu; i, gle, ništa vrijedno smrti nije mu učinjeno.
16 Zato ću ga kazniti i pustiti.
17 (Jer iz nužde mora im pustiti jednoga na gozbi.)
18 Svi odjednom povikaše: "Ukloni ovoga čovjeka i pusti nam Barabu!"
19 (Koji je zbog neke pobune podignute u gradu i zbog ubojstva bačen u tamnicu.)
20 Pilat im se opet obrati, hoteći pustiti Isusa.
21 Ali oni su vikali: "Raspni ga, raspni ga!"
22 Reče im treći put: "Što je zlo učinio?" Nisam našao u njemu uzroka smrti: kaznit ću ga i pustiti.
23 I oni su odmahnuli iza glasa tražeći da ga se razapne. I nadjačaše glasovi njihovi i glavara svećeničkih.
24 I Pilat osudi da bude kako oni traže.
25 I pusti im onoga koji je zbog pobune i ubojstva bio bačen u tamnicu, koga su htjeli; ali je predao Isusa njihovoj volji.
26 I dok su ga vodili, uhvatiše nekog Šimuna Cirenca koji je izlazio iz polja i metnuše na njega križ da ga nosi za Isusom.
27 Za njim je išlo veliko mnoštvo ljudi i žena koje su ga naricale i oplakivale.
28 Ali Isus se okrenu prema njima i reče: " Kćeri jeruzalemske, ne plačite nada mnom, nego plačite nad sobom i nad djecom svojom."
29 Jer, evo, dolaze dani u koje će se reći: Blago nerotkinjama i utrobama koje nisu rađale i grudima koje nisu sisale!
30 Tada će početi govoriti planinama: Padnite na nas! i brdima, Pokrij nas.
31 Jer ako to rade na zelenom drvetu, što će biti na suhom?
32 A bila su i druga dva zlotvora vođena s njim na smrt.
33 I kad dođoše na mjesto koje se zove Kalvarija, ondje razapeše njega i zločince, jednog s desne, a drugog s lijeve strane.
34 Tada reče Isus: " Oče, oprosti im!" jer ne znaju što rade. I razdijeliše mu haljine i baciše kocku.
35 A narod je stajao i gledao. Rugali su mu se i poglavari s njima, govoreći: Druge je spasio; neka se sam spasi, ako je Krist, izabranik Božji.
36 Rugali su mu se i vojnici, pristupajući mu i nudeći mu ocat.
37 I govoreći: Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe.
38 Nad njim je također bio napisan natpis grčkim, latinskim i hebrejskim: Ovo je kralj Židovski.
39 A jedan od obješenih zločinaca pogrdi ga govoreći: "Ako si ti Krist, spasi sebe i nas!"
40 A onaj drugi ga prekori: "Zar se ne bojiš Boga, budući da si i ti na istoj osudi?"
41 I mi doista pravedno; jer mi primamo dužnu plaću za svoja djela, ali ovaj čovjek nije učinio ništa loše.
42 I reče Isusu: "Gospodine, sjeti me se kad dođeš u svoje kraljevstvo."
43 A Isus mu reče: " Zaista, kažem ti, danas ćeš biti sa mnom u raju."
44 Bilo je oko šeste ure, i tama je bila po svoj zemlji do devete ure.
45 I sunce se pomrači, i hramski se zastor razdrije po sredini.
46 Isus povika iza glasa: " Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!" I rekavši to, izdahnu.
47 Kad je satnik vidio što se dogodilo, proslavio je Boga govoreći: Čovjek je ovaj zaista bio pravedan.
48 I sav narod koji se okupio na to prizor, gledajući što se dogodilo, udarao se u prsa i vraćao.
49 Svi njegovi poznanici i žene koje su ga pratile iz Galileje stajahu izdaleka i promatrahu to.
50 I gle, bijaše čovjek po imenu Josip, savjetnik; i bio je dobar čovjek i pravedan:
51 (On nije pristao na njihov savjet i djelo;) bio je iz Arimateje, grada Židova: koji je i sam čekao kraljevstvo Božje.
52 Ovaj čovjek ode k Pilatu i zamoli tijelo Isusovo.
53 I on ga skine, umota u platno i položi u grob koji je bio isklesan u kamenu, u koji nikada prije nije bio položen čovjek.
54 I taj dan bijaše priprava, a subota se približavala.
55 Za njim su išle i žene koje su došle s njim iz Galileje i vidjele su grob i kako je bilo položeno njegovo tijelo.
56 I vratiše se i pripraviše mirise i pomasti; i odmorio se dan subotnji prema zapovijedi.

POGLAVLJE 24

1 A prvoga dana u tjednu, vrlo rano ujutro, dođoše na grob, noseći mirise koje su pripremili, i neke druge sa sobom.
2 I nađoše kamen odvaljen od grobnice.
3 I uđoše, ali ne nađoše tijela Gospodina Isusa.
4 I dogodi se, dok su oni bili oko toga vrlo zbunjeni, gle, dva čovjeka stadoše kraj njih u sjajnim haljinama.
5 I pošto su se uplašili i sagnuli lica svoja do zemlje, rekoše im: Zašto tražite živoga među mrtvima?
6 Nije ovdje, nego je uskrsnuo: sjetite se kako vam je govorio dok je još bio u Galileji,
7 Govoreći: Sin čovječji mora biti predan u ruke grešnih ljudi, i razapet, i treći dan uskrsnuti.
8 I sjetiše se njegovih riječi,
9 I vrati se od groba i priopći sve ovo jedanaestorici i svima ostalima.
10 To su bile Marija Magdalena, i Ivana, i Marija, majka Jakovljeva, i druge žene koje su bile s njima, te su to rekle apostolima.
11 Njihove su im riječi izgledale kao prazne priče i nisu im vjerovali.
12 Petar tada ustade i otrča do groba. i sagnuvši se, ugleda platnene haljine same po sebi položene, i ode, čudeći se u sebi onome što se dogodilo.
13 I gle, dvojica od njih otidoše istog dana u selo zvano Emaus, koje je udaljeno od Jeruzalema šezdeset stadija.
14 I razgovarahu zajedno o svemu što se dogodilo.

15 I dogodi se da, dok su oni razgovarali i raspravljali, sam
Isus se približi i pođe s njima.
16 Ali njihove su oči bile zadržane da ga ne upoznaju.
17 A on im reče: " Kako to razgovarate jedni s drugima
dok hodate i tužni ste?"
18 A jedan od njih, po imenu Kleofa, odgovarajući mu reče:
Zar si ti samo stranac u Jeruzalemu i ne znaš što se u njemu
dogodilo ovih dana?
19 A on im reče: "Što?" A oni mu rekoše: Što se tiče Isusa
Nazarećanina, koji bijaše prorok silan u djelu i riječi pred
Bogom i svim narodom:
20 I kako su ga glavari svećenički i naši glavari predali da
bude osuđen na smrt i razapeli ga.
21 Ali vjerovali smo da je on bio taj koji je trebao otkupiti
Izraela; i pored svega toga, danas je treći dan otkako se to
dogodilo.
22 Da, i neke su nas žene iz našeg društva zaprepastile,
koje su bile rano kod groba;
23 I kad ne nađoše njegova tijela, dođoše i rekoše da su
vidjeli i viđenje anđela koji govore da je živ.
24 Neki od onih koji su bili s nama otišli su do groba i našli
da je tako kako su rekle žene; ali njega nisu vidjeli.
25 Tada im reče: " O bezumnici i spora srca da vjerujete
svemu što su proroci rekli!
26 Nije li Krist trebao ovo pretrpjeti i ući u svoju slavu?
27 I počevši od Mojsija i svih proroka, protumači im u
svim Pismima ono što se tiče njega.
28 I oni se približiše selu, kamo su išli, a on se učini kao da
je htio ići dalje.
29 Ali oni ga tjerahu govoreći: "Ostani s nama jer već je
večer, a dan je već na izmaku." I on uđe da ostane s njima.
30 I dok je sjedio s njima za stolom, uze kruh, blagoslovi
ga, prelomi i dade im.
31 I otvoriše im se oči i poznaše ga; a on im nestade s očiju.
32 I rekoše jedan drugome: "Nije li gorjelo naše srce u
nama dok nam je putem govorio i dok nam je tumačio
Pisma?"
33 I ustadoše isti čas, vratiše se u Jeruzalem i nađoše
okupljenu jedanaestoricu i one koji bijahu s njima,
34 Govoreći: Gospodin je doista uskrsnuo i ukazao se
Šimunu.
35 I ispričaše što se dogodilo putem i kako su ga
prepoznali pri lomljenju kruha.
36 Dok su oni to govorili, sam Isus stade usred njih i reče
im: " Mir vama!"
37 Ali oni su bili prestravljeni i uplašeni, te su mislili da su
vidjeli duha.
38 A on im reče: " Što ste uznemireni?" i zašto se misli
pojavljuju u vašim srcima?
39 Pogledajte ruke moje i noge moje, to sam ja sam;
opipajte me i vidite; jer duh nema mesa i kostiju, kao što
vidite da ja imam.
40 I kad je to rekao, pokaza im ruke i noge.
41 I dok oni još nisu vjerovali od radosti, nego su se čudili,
on im reče: " Imate li ovdje što jesti?"
42 I dadoše mu komad pečene ribe i saća.
43 On uze i jede pred njima.
44 I reče im: Ovo su riječi koje sam vam rekao dok sam još
bio s vama, da se mora ispuniti sve što je napisano u
Zakonu Mojsijevu, u Prorocima i u psalmima, u vezi mene.
45 Tada im otvori razum da razumiju Pisma,
46 I reče im: "Tako je pisano i tako je trebalo da Krist trpi i
treći dan uskrsne od mrtvih.
47 I da se u njegovo ime propovijeda obraćenje i
oproštenje grijeha među svim narodima, počevši od
Jeruzalema.
48 I vi ste svjedoci toga.
49 I evo, ja šaljem na vas obećanje Oca svoga, a vi ostanite
u gradu Jeruzalemu dok se ne obučete snagom odozgo.
50 I izvede ih do Betanije, podiže ruke i blagoslovi ih.
51 I dogodi se, dok ih je blagoslivljao, odvojio se od njih i
uzneo na nebo.
52 Oni mu se pokloniše i vratiše se u Jeruzalem s velikom
radošću.
53 I bili su neprestano u hramu, hvaleći i blagoslivljajući
Boga. Amen.

Zahod

POGLAVLJE 1

1 U početku bijaše Riječ, i Riječ bijaše u Boga, i Riječ bijaše Bog.
2 Tako bijaše u početku u Boga.
3 Sve je po njemu načinjeno; i bez njega ništa nije postalo što je postalo.
4 U njemu bijaše život; i život bijaše svjetlost ljudima.
5 I svjetlo svijetli u tami; i tama to nije shvatila.
6 Bio je čovjek poslan od Boga po imenu Ivan.
7 On dođe za svjedočanstvo, da posvjedoči za Svjetlo da svi vjeruju po njemu.
8 On nije bio to Svjetlo, nego je poslan da svjedoči za to Svjetlo.
9 To bijaše pravo svjetlo koje rasvjetljuje svakoga čovjeka koji dolazi na svijet.
10 On bijaše na svijetu, i svijet po njemu postade, i svijet ga ne upozna.
11 K svojima dođe, a njegovi ga ne primiše.
12 A onima koji ga primiše dade vlast da postanu sinovi Božji, onima koji vjeruju u njegovo ime.
13 Koji su rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego od Boga.
14 I Riječ tijelom postade i nastani se među nama (i vidjesmo slavu njegovu, slavu kao Jedinorođenca od Oca), puna milosti i istine.
15 Ivan posvjedoči za njega i povika: "Ovo je onaj o kojemu rekoh: Onaj koji za mnom dolazi preda mnom je, jer bijaše prije mene."
16 I od punine njegove svi primismo, i milost za milošću.
17 Zakon je dan po Mojsiju, a milost i istina po Isusu Kristu.
18 Boga nitko nikada nije vidio; jedinorođeni Sin, koji je u krilu Očevu, on ga objavi.
19 I ovo je Ivanov izvještaj kad su Židovi poslali svećenike i levite iz Jeruzalema da ga upitaju: Tko si ti?
20 I on je priznao, i nije zanijekao; ali priznao, ja nisam Krist.
21 I upitaše ga: "Što onda?" Jesi li ti Elias? A on reče: Nisam. Jesi li ti taj prorok? A on je odgovorio: Ne.
22 Tada mu rekoše: Tko si ti? da možemo dati odgovor onima koji su nas poslali. Što kažeš o sebi?
23 Reče: "Ja sam glas vapijućeg u pustinji: Poravnajte put Gospodnji", kako reče prorok Izaija.
24 A poslani bijahu farizeji.
25 I upitaše ga i rekoše mu: "Zašto onda krstiš ako nisi ni Krist, ni Ilija, ni prorok?"
26 Ivan im odgovori: "Ja krstim vodom, ali među vama stoji Onaj kojega ne poznajete."
27 To je onaj koji za mnom dolazi, preda mnom je bolji, kome nisam dostojan odriješiti remen na obući.
28 To se dogodilo u Betabari s onu stranu Jordana, gdje je Ivan krstio.
29 Sutradan Ivan ugleda Isusa gdje dolazi k njemu i reče: "Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta."
30 Ovo je onaj za koga rekoh: Za mnom dolazi čovjek koji je preda mnom, jer on bijaše prije mene.
31 I nisam ga poznavao, ali da se očituje Izraelu, došao sam krstiti vodom.
32 I posvjedoči Ivan: "Vidjeh Duha gdje poput goluba silazi s neba i ostaje na njemu."
33 I nisam ga poznavao, ali onaj koji me posla krstiti vodom, reče mi: 'Nad koga vidiš Duha kako silazi i ostaje na njemu, to je onaj koji krsti Duhom Svetim.'
34 I vidjeh i posvjedočih da je ovo Sin Božji.
35 Sutradan opet stade Ivan i dvojica njegovih učenika.
36 I pogledavši Isusa dok je hodao, reče: "Evo Jaganjca Božjega!"
37 I čuše ga dva učenika, pa pođoše za Isusom.
38 Tada se Isus okrenu i vidje ih kako idu za njim pa im reče: " Što tražite?" Rekoše mu: Rabbi, što znači: Učitelju, gdje stanuješ?
39 Reče im: Dođite i vidite! Dođoše i vidješe gdje stanuje te ostadoše s njim onaj dan jer bijaše oko desete ure.
40 Jedan od dvojice koji su čuli Ivana i pošli za njim bijaše Andrija, brat Šimuna Petra.
41 Najprije nađe svoga brata Šimuna i reče mu: Našli smo Mesiju, što znači Krist.
42 I dovede ga Isusu. A kad ga Isus pogleda, reče: Ti si Šimun, sin Jonin, zvat ćeš se Kefa, što znači kamen.
43 Sutradan hoće Isus izići u Galileju, nađe Filipa i reče mu: " Hajde za mnom!"
44 Filip je bio iz Betsaide, grada Andrijina i Petrova.
45 Filip nađe Natanaela i reče mu: Našli smo onoga o kome su pisali Mojsije u Zakonu i proroci, Isusa iz Nazareta, sina Josipova.
46 Natanael mu reče: "Može li što dobro izići iz Nazareta?" Kaže mu Filip: Dođi i vidi.
47 Isus vidje Natanaela kako dolazi k njemu i reče za njega: " Evo pravog Izraelca u kojem nema prijevare!"
48 Natanael mu reče: Odakle me poznaješ? Isus odgovori i reče mu: Prije nego te pozva Filip, vidjeh te kad bijaše pod smokvom.
49 Natanael odgovori i reče mu: "Učitelju, ti si Sin Božji; ti si kralj Izraelov.
50 Isus mu odgovori: "Vjeruješ li, jer ti rekoh: "Vidjeh te pod smokvom?" vidjet ćeš veće stvari od ovih.
51 I reče mu: Zaista, zaista, kažem vam, od sada ćete vidjeti nebo otvoreno i anđele Božje gdje se penju i silaze nad Sinom Čovječjim.

POGLAVLJE 2

1 Treći dan bila je svadba u Kani Galilejskoj; i majka Isusova bijaše ondje:
2 I Isus i njegovi učenici bijahu pozvani na svadbu.
3 Kad im je nedostajalo vina, reče mu Isusova majka: Nemaju vina.
4 Kaže joj Isus: " Što ja imam s tobom, ženo?" moj čas još nije došao.
5 Majka njegova reče slugama: učinite što god vam rekne.
6 I ondje bijaše postavljeno šest kamenih posuda za vodu, prema običaju židovskog čišćenja, sadržavajući po dvije ili tri firkine.
7 Isus im reče: "Napunite posude vodom." I napunili su ih do vrha.
8 I reče im: " Zahvatite sada i odnesite upravitelju gozbe." I iznijeli su ga.
9 Kad je voditelj gozbe okusio vodu koja je postala vino, ali nije znao odakle je: (ali sluge koje su zahvatile vodu znale su;) upravitelj gozbe pozvao je mladoženju,

10 I reče mu: »Svatko na početku iznese dobro vino; a kad se ljudi dobro napiju, onda ono gore: ali ti si sačuvao dobro vino do sada.
11 Ovaj početak čudesa učini Isus u Kani Galilejskoj i objavi svoju slavu; i njegovi učenici povjerovaše u njega.
12 Nakon toga siđe u Kafarnaum, on, njegova majka, njegova braća i njegovi učenici; i ondje ostadoše nekoliko dana.
13 A bijaše blizu židovska Pasha, i Isus uziđe u Jeruzalem.
14 I nađe u hramu one koji su prodavali volove, ovce i golubove, i mjenjače novca kako sjede.
15 I načinivši bič od uzica, istjera ih sve iz Hrama, i ovce i volove; i prosuo novac mjenjačima i prevrnuo stolove;
16 I reče prodavačima golubova: Nosite to odavde! ne čini kuću Oca moga kućom trgovine.
17 I njegovi se učenici sjetiše da je pisano: Revnost za tvoj dom izjeda me.
18 Tada mu Židovi rekoše: "Kakav nam znak pokazuješ kad to činiš?"
19 Isus im odgovori: " Razvalite ovaj hram i ja ću ga za tri dana podići."
20 Tada rekoše Židovi: Četrdeset i šest godina građen je ovaj hram, a ti ćeš ga za tri dana podići?
21 Ali on je govorio o hramu svoga tijela.
22 Kad je dakle uskrsnuo od mrtvih, njegovi se učenici sjetiše da im je to rekao. i povjerovaše Pismu i riječi koju je Isus rekao.
23 Kad pak bijaše u Jeruzalemu o blagdanu Pashe, mnogi povjerovaše u njegovo ime gledajući čudesa koja je činio.
24 Ali Isus im se nije povjerio, jer je poznavao sve ljude,
25 I nije trebao da tko svjedoči o čovjeku, jer on je znao što je u čovjeku.

POGLAVLJE 3

1 Bio je neki čovjek među farizejima, imenom Nikodem, židovski vladar:
2 On dođe Isusu noću i reče mu: "Učitelju, znamo da si ti učitelj došao od Boga; jer nitko ne može činiti ova čudesa koja ti činiš, ako Bog ne bude s njim."
3 Odgovori Isus i reče mu: " Zaista, zaista, kažem ti, ako se tko nanovo ne rodi, ne može vidjeti kraljevstva Božjega."
4 Nikodem mu reče: "Kako se može čovjek roditi kad je star?" može li po drugi put ući u utrobu majke svoje i roditi se?
5 Isus odgovori: " Zaista, zaista, kažem ti, ako se tko ne rodi od vode i Duha, ne može ući u kraljevstvo Božje."
6 Što je od tijela rođeno, tijelo je; a što je rođeno od Duha, duh je.
7 Ne čudi se što sam ti rekao: Morate se nanovo roditi.
8 Vjetar puše gdje hoće, i čuješ mu glas, ali ne znaš odakle dolazi i kamo ide: tako je sa svakim koji je rođen od Duha.
9 Nikodem mu odgovori: "Kako to može biti?"
10 Odgovori Isus i reče mu: " Jesi li ti gospodar Izraelov i ne znaš to?"
11 Zaista, zaista, kažem ti, govorimo ono što znamo, i svjedočimo ono što smo vidjeli; a našeg svjedočanstva ne primate.
12 Ako sam vam rekao o zemaljskim stvarima i ne vjerujete, kako ćete vjerovati ako vam govorim o nebeskim stvarima?
13 I nitko nije uzašao na nebo osim onoga koji je sišao s neba, Sina Čovječjega koji je na nebu.
14 I kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako mora biti podignut Sin Čovječji.
15 da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni.
16 Jer Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni.
17 Jer Bog nije poslao svoga Sina na svijet da osudi svijet; nego da se svijet po njemu spasi.
18 Tko u njega vjeruje, ne osuđuje se, a tko ne vjeruje, već je osuđen jer nije vjerovao u ime jedinorođenoga Sina Božjega.
19 A ovo je osuda: svjetlost je došla na svijet, a ljudi su više ljubili tamu nego svjetlost jer su im djela bila zla.
20 Doista, tko god čini zlo, mrzi svjetlost i ne dolazi k svjetlosti da se ne razotkriju njegova djela.
21 A tko čini istinu, dolazi k svjetlosti da se očituju njegova djela jer su u Bogu učinjena.
22 Nakon toga dođe Isus i njegovi učenici u zemlju Judejsku. i ondje ostade s njima i krsti.
23 I Ivan je također krstio u Enonu blizu Salima, jer ondje bijaše mnogo vode; i oni dođoše i krstiše se.
24 Jer Ivan još nije bio bačen u tamnicu.
25 Tada je došlo do spora između nekih Ivanovih učenika i Židova o očišćenju.
26 I dođoše k Ivanu i rekoše mu: "Učitelju, onaj koji je bio s tobom s onu stranu Jordana, za koga si svjedočio, evo, on krsti, i svi dolaze k njemu."
27 Ivan odgovori: "Čovjek ne može ništa primiti ako mu ne bude dano s neba."
28 Vi ste mi sami svjedoci da rekoh: Nisam ja Krist, nego sam poslan pred njim.
29 Tko ima zaručnicu, zaručnik je, ali prijatelj zaručnikov, koji stoji i sluša ga, jako se raduje zbog zaručnikova glasa.
30 On mora rasti, a ja se moram smanjivati.
31 Tko dolazi odozgo, nad svima je; tko je sa zemlje, zemaljski je i zemaljski govori; tko dolazi s neba, nad svima je.
32 I što je vidio i čuo, to svjedoči; i nitko ne prima njegovo svjedočanstvo.
33 Tko je primio njegovo svjedočanstvo, potvrdio je da je Bog istinit.
34 Jer onaj koga je Bog poslao govori riječi Božje; jer Bog mu ne daje Duha na mjeru.
35 Otac ljubi Sina i sve mu je dao u ruke.
36 Tko vjeruje u Sina, ima život vječni; a tko ne vjeruje u Sina, neće vidjeti života; ali gnjev Božji ostaje na njemu.

POGLAVLJE 4

1 Kad je dakle Gospodin saznao kako su farizeji čuli da je Isus stekao i krstio više učenika nego Ivan,
2 (Iako sam Isus nije krstio, nego njegovi učenici,)
3 Ostavio je Judeju i ponovno otišao u Galileju.
4 Morao je proći kroz Samariju.
5 Zatim dođe u grad Samarije, koji se zove Sihar, blizu parcele zemlje koju je Jakov dao svome sinu Josipu.
6 Ondje je bio zdenac Jakovljev. Isus dakle, umoran od puta, sjede tako na zdenac; a bijaše oko šeste ure.

7 Dođe žena iz Samarije da zahvati vode; Isus joj reče: Daj mi piti!
8 (Jer njegovi učenici bijahu otišli u grad kupiti mesa.)
9 Tada mu reče žena Samarijanka: "Kako to da ti, Židov, tražiš da piješ mene, Samarjanku?" jer Židovi nemaju posla sa Samaritancima.
10 Isus joj odgovori: " Kad bi znala dar Božji i tko je onaj koji ti govori: Daj mi piti!" ti bi od njega tražio i on bi ti dao žive vode.
11 Kaže mu žena: "Gospodine, nemaš čime zahvatiti, a bunar je dubok. Odakle ti ta voda živa?"
12 Jesi li ti veći od oca našega Jakova, koji nam je dao studenac, i sam iz njega pio, i djeca njegova, i stoka njegova?
13 Isus joj odgovori: " Tko god pije od ove vode, opet će ožednjeti.
14 Ali tko god pije od vode koju ću mu ja dati, neće nikada ožednjeti; ali voda koju ću mu ja dati bit će u njemu izvor vode koja teče u život vječni.
15 Kaže mu žena: "Gospodine, daj mi ove vode da ne ožednim i ne dolazim ovamo zahvatati."
16 Kaže joj Isus: Idi, zovi svoga muža i dođi ovamo.
17 Žena odgovori i reče: Nemam muža. Isus joj reče: Dobro si rekla: Nemam muža.
18 Jer si imala pet muževa; a onaj koga sada imaš nije tvoj muž: u tome si doista rekla.
19 Žena mu reče: "Gospodine, vidim da si ti prorok."
20 Oci naši klanjali su se na ovoj gori; a vi kažete da je u Jeruzalemu mjesto gdje se ljudi trebaju klanjati.
21 Kaže joj Isus: " Ženo, vjeruj mi da dolazi čas kad se nećete klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu."
22 Vi se klanjate ne znate čemu: mi znamo čemu se klanjamo, jer spasenje je od Židova.
23 Ali dolazi čas, i već je došao, kad će se pravi klanjatelji klanjati Ocu u duhu i istini; jer Otac traži takve klanjatelje.
24 Bog je duh: i koji mu se klanjaju, moraju ga štovati u duhu i istini.
25 Kaže mu žena: "Znam da dolazi Mesija, koji se zove Krist: kad on dođe, sve će nam reći."
26 Isus joj reče: " Ja sam koji s tobom govorim."
27 Tada dođoše njegovi učenici i začudiše se što on razgovara sa ženom, ali nitko ne reče: "Što tražiš?" ili, Zašto razgovaraš s njom?
28 Žena je tada ostavila svoju posudu za vodu, otišla u grad i rekla ljudima:
29 Dođite, vidite čovjeka koji mi reče sve što sam učinio: nije li to Krist?
30 Zatim iziđoše iz grada i dođoše k njemu.
31 U međuvremenu su ga njegovi učenici molili: "Učitelju, jedi!"
32 A on im reče: " Imam jela za jelo za koje vi ne znate."
33 Rekoše dakle učenici među sobom: "Je li mu tko donio jesti?"
34 Isus im reče: " Jelo je moje vršiti volju onoga koji me posla i dovršiti djelo njegovo."
35 Zar ne govorite: Još su četiri mjeseca, a onda će žetva? Evo, kažem vam, podignite oči svoje i pogledajte polja; jer su bijeli već za žetvu.
36 Tko žanje, prima plaću i sabire plod za život vječni, da se zajedno raduju i onaj koji sije i onaj koji žanje.
37 I ovdje je istinita ona izreka: Jedan sije, a drugi žanje.
38 Poslao sam vas da požnjete ono na čemu se niste trudili: drugi su ljudi radili, a vi ste ušli u njihove radove.
39 I mnogi Samarićani iz onoga grada povjerovaše u njega zbog riječi žene koja svjedoči: "Rekao mi je sve što sam učinila."
40 Kad Samarićani dođoše k njemu, zamoliše ga da ostane s njima; i osta ondje dva dana.
41 I mnogo ih je više povjerovalo zbog riječi njegove;
42 I rekoše ženi: "Sada vjerujemo, ali ne zbog tvoje riječi, jer sami smo čuli i znamo da je ovo doista Krist, Spasitelj svijeta."
43 Nakon dva dana on ode odande i ode u Galileju.
44 Jer sam je Isus svjedočio da prorok nema časti u svojoj domovini.
45 Kad pak dođe u Galileju, primiše ga Galilejci, vidjevši sve što je učinio u Jeruzalemu za vrijeme blagdana; jer i oni su išli na blagdan.
46 Tako je Isus ponovno došao u Kanu Galilejsku, gdje je pretvorio vodu u vino. Bio je i neki plemić čiji je sin bio bolestan u Kafarnaumu.
47 Kad je čuo da je Isus došao iz Judeje u Galileju, dođe k njemu i zamoli ga da siđe i izliječi mu sina jer bijaše na samrti.
48 Tada mu Isus reče: " Ako ne vidite znakove i čudesa, nećete vjerovati."
49 Plemić mu reče: "Gospodine, siđi prije nego što mi dijete umre."
50 Kaže mu Isus: Idi! tvoj sin živ. Čovjek povjerova riječi koju mu je Isus rekao i ode svojim putem.
51 I dok je već silazio, susreli su ga njegove sluge i javili mu: "Sin ti je živ."
52 Tada ih je upitao za sat kada se počeo popravljati. A oni mu rekoše: "Jučer u sedmoj uri ostavi ga groznica."
53 Tako je otac saznao da je to bio onaj čas u koji mu je Isus rekao: " Tvoj sin živi!" I povjerova on i cijela njegova kuća.
54 Ovo je opet drugo čudo što ga Isus učini kad iz Judeje dođe u Galileju.

POGLAVLJE 5

1 Poslije toga bila je svetkovina Židova; i Isus uziđe u Jeruzalem.
2 U Jeruzalemu kod ovčje tržnice nalazi se bazen koji se na hebrejskom zove Bethesda i ima pet trijemova.
3 U njima je ležalo veliko mnoštvo nemoćnog naroda, slijepih, klonulih, usahlih, koji su čekali da voda krene.
4 Jer anđeo je u određeno vrijeme silazio u ribnjak i uzburkao vodu: tko god je prvi ušao nakon uzburkavanja vode, ozdravio je od bolesti koju je imao.
5 Ondje bijaše neki čovjek koji je trideset i osam godina bio bolestan.
6 Kad ga Isus vidje gdje leži i sazna da je već dugo u tom stanju, reče mu: " Hoćeš li ozdraviti?"
7 Nemoćni čovjek mu odgovori: "Gospodine, nemam čovjeka da me spusti u ribnjak kad se voda uzburka; ali dok ja dolazim, drugi silazi prije mene."
8 Kaže mu Isus: " Ustani, uzmi svoju postelju i hodi."
9 Čovjek odmah ozdravi, uze svoju postelju i prohoda, a toga dana bijaše subota.
10 Židovi tada rekoše izliječenome: "Subota je, nije ti dopušteno nositi svoju postelju."

11 On im odgovori: "Onaj koji me ozdravio, on mi reče: Uzmi svoju postelju i hodi!"
12 Tada ga upitaše: "Tko je onaj čovjek koji ti reče: Uzmi postelju svoju i hodi?"
13 I izliječeni nije znao tko je, jer se Isus bijaše udaljio, jer je na onom mjestu bilo mnoštvo.
14 Poslije ga Isus nađe u hramu i reče mu: " Evo, ozdravio si; ne griješi više da te ne snađe što gore."
15 Čovjek ode i javi Židovima da je Isus taj koji ga je ozdravio.
16 Zato su Židovi progonili Isusa i tražili da ga ubiju jer je to činio u subotu.
17 Ali Isus im odgovori: " Otac moj do sada radi, i ja radim."
18 Zato su Židovi još više tražili da ga ubiju, jer ne samo da je prekršio subotu, nego je i Boga nazivao svojim Ocem, izjednačujući sebe s Bogom.
19 Tada im Isus odgovori: " Zaista, zaista, kažem vam, Sin ne može ništa činiti sam od sebe, nego što vidi da Otac čini; jer što god on čini, to čini i Sin.
20 Jer Otac ljubi Sina i pokazuje mu sve što sam čini, i pokazat će mu djela veća od ovih, da se vi čudite.
21 Jer kao što Otac uskrisuje mrtve i oživljava ih; tako i Sin oživljava koga hoće.
22 Jer Otac ne sudi nikome, nego je sav sud povjerio Sinu.
23 Da svi ljudi časte Sina kao što časte Oca. Tko ne časti Sina, ne časti ni Oca koji ga je poslao.
24 Zaista, zaista, kažem vam, tko sluša moju riječ i vjeruje u onoga koji me posla, ima život vječni i ne dolazi na osudu; ali prelazi iz smrti u život.
25 Zaista, zaista, kažem vam, dolazi čas, i već je došao, kad će mrtvi čuti glas Sina Božjega, a koji čuju, živjet će.
26 Jer kao što Otac ima život u sebi; tako je dao i Sinu da ima život u sebi;
27 Dao mu je i vlast da sudi jer je Sin Čovječji.
28 Ne čudite se tome: jer dolazi čas u koji će svi koji su u grobovima čuti njegov glas,
29 I izaći će; koji su dobro činili, do uskrsnuća života; a oni koji su činili zlo, na uskrsnuće prokletstva.
30 Ne mogu sam od sebe učiniti ništa: kako čujem, sudim, i moj je sud pravedan; jer ne tražim svoju volju, nego volju Oca koji me posla.
31 Ako ja svjedočim sam za sebe, moje svjedočanstvo nije istinito.
32 Postoji drugi koji svjedoči za mene; i znam da je istinito svjedočanstvo kojim on svjedoči o meni.
33 Poslali ste Ivanu i on je posvjedočio za istinu.
34 Ali ja ne primam svjedočanstvo od čovjeka, nego ovo govorim da se vi spasite.
35 On bijaše svjetlo koje gori i blista, a vi se htjedoste neko vrijeme radovati u njegovu svjetlu.
36 Ali ja imam veće svjedočanstvo od Ivanova: jer djela koja mi je Otac dao da dovršim, ona ista djela koja ja činim, svjedoče za mene da me Otac posla.
37 I sam Otac, koji me posla, svjedoči za mene. Niti ste ikada čuli njegov glas, niti ste vidjeli njegov oblik.
38 A nemate riječi njegove da ostane u vama: jer ne vjerujete onome koga je on poslao.
39 Istražujte Sveta pisma; jer mislite da u njima imate život vječni; i oni su oni koji svjedoče za mene.
40 A vi nećete doći k meni da biste imali život.
41 Ne primam časti od ljudi.
42 Ali poznajem vas da ljubavi Božje nemate u sebi.
43 Ja sam došao u ime Oca svoga i ne primate me; ako drugi dođe u svoje ime, njega ćete primiti.
44 Kako možete vjerovati vi koji primate čast jedni od drugih, a ne tražite časti koja dolazi od Boga jedinoga?
45 Ne mislite da ću vas ja tužiti Ocu: ima tko vas tuži, Mojsije, u koga se vi uzdate.
46 Jer da ste vjerovali Mojsiju, vjerovali biste i meni, jer on je pisao o meni.
47 Ali ako ne vjerujete njegovim spisima, kako ćete vjerovati mojim riječima?

POGLAVLJE 6

1 Poslije toga prijeđe Isus preko Galilejskog mora, to jest Tiberijadskog mora.
2 Za njim je slijedilo veliko mnoštvo jer su vidjeli čudesa koja je činio nad bolesnicima.
3 Isus se pope na goru i ondje sjedi sa svojim učenicima.
4 A bijaše blizu Pasha, židovski blagdan.
5 Kad Isus podiže oči i ugleda veliko društvo kako dolazi k njemu, reče Filipu: " Gdje ćemo kupiti kruha da ovi jedu?"
6 I ovo reče da ga iskuša jer je sam znao što će učiniti.
7 Filip mu odgovori: "Dvjesta denara kruha nije im dosta da svatko od njih malo uzme."
8 Jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra, reče mu:
9 Ovdje je dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice; ali što su oni među tolikim?
10 A Isus reče: Neka ljudi sjednu. Sada je na tom mjestu bilo mnogo trave. I ljudi posjedaše oko pet tisuća.
11 Isus uze kruhove; i pošto je zahvalio, podijelio je učenicima, a učenici onima koji su sjedili; a isto tako i od riba koliko god bi htjeli.
12 Kad se nasitiše, reče svojim učenicima: " Pokupite preostale ulomke da se ništa ne izgubi."
13 Zato ih skupiše i napune dvanaest košara s ulomcima od pet ječmenih kruhova koji su ostali onima koji su jeli.
14 Tada ti ljudi, kad su vidjeli čudo što ga Isus učini, rekoše: "Ovo je uistinu onaj prorok koji ima doći na svijet."
15 Kad je dakle Isus doznao da će doći i silom ga uhvatiti da ga zakralje, ode opet sam u goru.
16 Kad je pala večer, njegovi učenici siđoše k moru.
17 I uđoše u lađu i zaploviše preko mora prema Kafarnaumu. I već je bio mrak, a Isus nije došao k njima.
18 I more se podiglo zbog jakog vjetra koji je puhao.
19 Kad su, dakle, veslali oko dvadeset i pet ili trideset stadija, ugledaju Isusa kako hoda po moru i približava se lađi; i prestrašiše se.
20 Ali on im reče: Ja sam; ne boj se.
21 Tada su ga dragovoljno primili u lađu i lađa je odmah bila na obali kamo su išli.
22 Sutradan, kad narod koji je stajao s onu stranu mora vidje da ondje nema druge lađe osim one u koju su ušli njegovi učenici, i da Isus nije ušao sa svojim učenicima u lađu, nego da je njegov učenici su otišli sami;
23 (Ali druge su lađe stigle iz Tiberijade blizu mjesta gdje su blagovali kruh, nakon što je Gospodin zahvalio:)
24 Kad dakle narod vidje da ondje nema Isusa ni njegovih učenika, ukrcaše se i oni u lađe i dođoše u Kafarnaum tražeći Isusa.

25 I kad ga nađoše na drugoj strani mora, rekoše mu:
"Učitelju, kad si ovamo došao?"
26 Isus im odgovori: " Zaista, zaista, kažem vam, ne tražite
me zato što ste vidjeli čudesa, nego zato što ste jeli od
kruhova i nasitili se."
27 Ne trudite se za meso koje prolazi, nego za ono meso
koje ostaje za život vječni, koje će vam dati Sin Čovječji,
jer ga je Bog Otac zapečatio.
28 Tada mu rekoše: "Što da činimo da činimo djela
Božja?"
29 Isus im odgovori: " Ovo je djelo Božje da vjerujete u
onoga koga on posla."
30 Rekoše mu, dakle, kakav znak pokazuješ da vidimo i da
ti povjerujemo? čime se baviš
31 Oci su naši jeli manu u pustinji; kako je pisano, dao im
je kruh s neba da jedu.
32 Tada im Isus reče: " Zaista, zaista, kažem vam, nije vam
Mojsije dao onaj kruh s neba; ali vam moj Otac daje pravi
kruh s neba.
33 Jer kruh je Božji onaj koji silazi s neba i daje život
svijetu.
34 Tada mu rekoše: "Gospodine, daj nam uvijek ovoga
kruha!"
35 A Isus im reče: " Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni,
neće ogladnjeti nikada; i tko vjeruje u mene, neće ožednjeti
nikada.
36 Ali rekoh vam da ste me i vi vidjeli i ne vjerujete.
37 Sve što mi Otac daje doći će k meni; i onoga koji dođe k
meni neću izbaciti.
38 Jer ja siđoh s neba ne da vršim svoju volju, nego volju
onoga koji me posla.
39 A ovo je volja Oca koji me posla: da od svega što mi je
dao ništa ne izgubim, nego da to uskrisim u posljednji dan.
40 A ovo je volja onoga koji me posla: da svaki koji vidi
Sina i vjeruje u njega ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u
posljednji dan.
41 Židovi su tada mrmljali na njega jer je rekao: "Ja sam
kruh koji je s neba sišao."
42 A oni rekoše: "Nije li ovo Isus, sin Josipov, čijega oca i
majku poznajemo?" kako onda kaže: sišao sam s neba?
43 Isus im tada odgovori: " Ne mrmljajte među sobom!"
44 Nitko ne može doći k meni ako ga ne povuče Otac koji
me posla; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.
45 Pisano je u prorocima: Svi će biti poučeni od Boga.
Svaki, dakle, koji je čuo i naučio od Oca, dolazi k meni.
46 Nije da je tko vidio Oca, osim Onaj koji je od Boga, on
je vidio Oca.
47 Zaista, zaista, kažem vam, tko vjeruje u mene, ima život
vječni.
48 Ja sam taj kruh života.
49 Vaši su očevi jeli manu u pustinji i umrli su.
50 Ovo je kruh koji silazi s neba da čovjek od njega jede i
ne umre.
51 Ja sam kruh živi koji je sišao s neba: jede li tko od
ovoga kruha, živjet će uvijeke; a kruh koji ću ja dati tijelo
je moje koje ću dati za život svijeta.
52 Židovi se prepirahu među sobom govoreći: Kako nam
ovaj može dati svoje tijelo za jelo?
53 Tada im Isus reče: " Zaista, zaista, kažem vam, ako ne
jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove,
nemate života u sebi."
54 Tko blaguje moje tijelo i pije moju krv, ima život vječni;
i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.
55 Jer tijelo je moje pravo jelo i krv je moja pravo piće.
56 Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni prebiva i ja
u njemu.
57 Kao što je mene poslao živi Otac i ja živim po Ocu, tako
i onaj koji mene blaguje, živjet će po meni.
58 Ovo je kruh koji je sišao s neba: ne kao što su vaši oci
jeli manu i umrli su: tko jede od ovoga kruha, živjet će
uvijeke.
59 To reče u sinagogi dok je naučavao u Kafarnaumu.
60 Mnogi od njegovih učenika, čuvši to, rekoše: "Teška je
to riječ!" tko to može čuti?
61 Kad je Isus znao u sebi da njegovi učenici na to
mrmljaju, reče im: " Zar vas to sablažnjava?"
62 Što i ako vidite Sina čovječjega kako se penje gore gdje
je bio prije?
63 Duh je taj koji oživljava; tijelo ne koristi ništa: riječi
koje vam govorim duh su i život su.
64 Ali ima nekih od vas koji ne vjeruju. Jer Isus je od
početka znao tko su oni koji ne vjeruju i tko će ga izdati.
65 I reče: " Zato vam rekoh da nitko ne može doći k meni
ako mu ne bude dano od moga Oca."
66 Od tada su se mnogi od njegovih učenika vratili i više
nisu išli s njim.
67 Tada Isus reče dvanaestorici: " Hoćete li i vi otići?"
68 Tada mu odgovori Šimun Petar: "Gospodine, kome da
idemo?" ti imaš riječi života vječnoga.
69 A mi vjerujemo i znamo da si ti Krist, Sin Boga živoga.
70 Isus im odgovori: " Nisam li ja izabrao vas
dvanaestoricu, a jedan je od vas đavao?"
71 Govorio je o Judi Iskariotskom, sinu Šimunovu: jer on
ga je trebao izdati, budući jedan od dvanaestorice.

POGLAVLJE 7

1 Poslije toga Isus je hodio po Galileji, jer nije htio hodati
po Židovima, jer su Židovi tražili da ga ubiju.
2 Bližio se židovski blagdan sjenica.
3 Rekoše mu dakle njegova braća: "Idi odavde i idi u
Judeju da i tvoji učenici vide djela koja činiš."
4 Jer nitko ne čini nešto tajno, a sam traži da bude poznat.
Ako ovo činiš, pokaži se svijetu.
5 Jer ni njegova braća nisu vjerovala u njega.
6 Tada im Isus reče: Moje vrijeme još nije došlo, a vaše je
vrijeme uvijek spremno.
7 Svijet te ne može mrziti; ali mene mrzi jer ja svjedočim
za njega da su mu djela zla.
8 Idite vi na ovaj blagdan: ja još ne idem na ovaj blagdan;
jer moje vrijeme još nije došlo.
9 Kad im reče te riječi, ostade još u Galileji.
10 Ali kad su njegova braća otišla gore, tada je i on otišao
na blagdan, ne javno, nego kao tajno.
11 Tada su ga Židovi tražili na blagdan i pitali: "Gdje je?"
12 U narodu se mnogo mrmljalo o njemu: jedni su govorili:
"On je dobar čovjek", drugi su govorili: "Ne; ali on vara
narod.
13 Ali nitko nije javno govorio o njemu zbog straha od
Židova.
14 A usred blagdana uziđe Isus u hram i naučavaše.
15 A Židovi su se čudili govoreći: "Kako ovaj zna slova, a
nije ih naučio?"

16 Isus im odgovori: " Moj nauk nije moj, nego onoga koji me posla."
17 Hoće li tko vršiti njegovu volju, spoznat će nauk je li od Boga ili ja sam od sebe govorim.
18 Tko govori sam od sebe, traži svoju slavu, a tko traži slavu onoga koji ga je poslao, on je istinit i nema u njemu nepravde.
19 Nije li vam Mojsije dao zakon, a nitko od vas ne drži zakon? Zašto me namjeravaš ubiti?
20 Narod odgovori: "Imaš đavla, tko te namjerava ubiti?"
21 Isus im odgovori: " Učinio sam jedno djelo i svi se čudite."
22 Mojsije vam je dakle dao obrezanje; (ne zato što je od Mojsija, nego od otaca;) a vi u subotu obrezujete čovjeka.
23 Ako se tko obreže u subotu, da se ne prekrši Mojsijev zakon; Ljutite li se na mene što sam čovjeka ozdravio u dan subotnji?
24 Ne sudite po vanjštini, nego sudite pravednim sudom.
25 Rekoše tada neki Jeruzalemci: "Nije li to onaj koga traže da ubiju?"
26 Ali, gle, on hrabro govori, a oni mu ništa ne govore. Znaju li vladari doista da je to isti Krist?
27 Ali ovoga čovjeka znamo odakle je; ali kad Krist dođe, nitko ne zna odakle je.
28 Tada povika Isus u hramu dok je naučavao: " I poznajete me i znate odakle sam; i nisam došao sam od sebe, nego je istinit Onaj koji me posla, kojega vi ne poznajete."
29 Ali ja ga poznajem jer sam od njega i on me poslao.
30 Tada su tražili da ga uhvate, ali nitko nije digao ruke na njega jer još nije došao njegov čas.
31 I mnogi ljudi povjerovaše u njega i rekoše: "Kad Krist dođe, hoće li činiti više čudesa od ovih koje je ovaj činio?"
32 Farizeji su čuli da narod tako nešto mrmlja o njemu. a farizeji i glavari svećenički poslaše sluge da ga uhvate.
33 Tada im Isus reče: " Još sam malo vremena s vama, pa ću ići k onome koji me posla."
34 Tražit ćete me, ali me nećete naći; i gdje sam ja, onamo ne možete doći.
35 Rekoše tada Židovi među sobom: "Kamo će on ići da ga nećemo naći?" hoće li ići k raspršenim među poganima i poučavati pogane?
36 Što znači ovo što reče: Tražit ćete me, ali me nećete naći; i gdje sam ja, onamo ne možete doći?
37 Posljednji dan, veliki dan blagdana, stade Isus i povika: " Ako je tko žedan, neka dođe k meni i neka pije."
38 Tko vjeruje u mene, kako kaže Pismo, iz njegova će trbuha poteći rijeke žive vode.
39 (Ali ovo reče o Duhu, kojega imaju primiti oni koji vjeruju u njega: jer Duh Sveti još ne bijaše dan, jer Isus još ne bijaše proslavljen.)
40 Mnogi ljudi, kad su čuli ovu riječ, govorili su: "Ovo je zaista Poslanik."
41 Drugi su govorili: "Ovo je Krist." Ali neki rekoše: Hoće li Krist doći iz Galileje?
42 Ne kaže li Pismo da Krist dolazi iz potomstva Davidova i iz grada Betlehema, gdje je David bio?
43 Tako je zbog njega došlo do razdora među ljudima.
44 I neki od njih htjedoše ga uhvatiti; ali nitko nije digao ruke na njega.
45 Tada dođoše službenici glavarima svećeničkim i farizejima. a oni im rekoše: Zašto ga niste doveli?
46 Časnici odgovoriše: "Nikad čovjek nije tako govorio kao ovaj čovjek."
47 Tada im farizeji odgovoriše: "Zar ste i vi zavedeni?"
48 Je li tko od glavara ili od farizeja povjerovao u njega?
49 Ali ovaj narod koji ne poznaje zakona proklet je.
50 Reče im Nikodem (koji je noću došao Isusu, jedan od njih):
51 Zar naš zakon sudi ikoga prije nego što ga sasluša i sazna što čini?
52 Odgovoriše mu: "Jesi li i ti iz Galileje?" Istražite i pogledajte: jer iz Galileje ne izlazi prorok.
53 I svaki ode svojoj kući.

POGLAVLJE 8

1 Isus je otišao na Maslinsku goru.
2 Rano ujutro ponovno dođe u hram i sav narod dođe k njemu; a on sjede i poučavaše ih.
3 Književnici i farizeji dovedoše k njemu ženu uhvaćenu u preljubu; i kad su je postavili u sredinu,
4 Kažu mu: "Učitelju, ova je žena uhvaćena u preljubu, na samom činu."
5 Mojsije nam je u zakonu zapovjedio da se takvi kamenuju; ali što ti kažeš?
6 To rekoše iskušavajući ga da bi ga morali optužiti. Ali Isus se sagne i prstom pisa po zemlji, kao da ih ne čuje.
7 Pa kad su ga oni nastavili pitati, on se podiže i reče im: " Tko je među vama bez grijeha, neka prvi baci kamen na nju."
8 I opet se sagnuo i pisao po zemlji.
9 Oni koji su to čuli, ukoreni svojom savješću, jedan po jedan odoše, počevši od najstarijih do posljednjih. I ostade Isus sam i žena koja je stajala u sredini.
10 Kad se Isus uspravi i ne vidje nikoga osim žene, reče joj: Ženo, gdje su oni koji te tuže? zar te nitko nije osudio?
11 Ona reče: "Nitko, Gospodine!" A Isus joj reče: Ni ja te ne osuđujem: idi i ne griješi više.
12 Tada im Isus opet reče: " Ja sam svjetlost svijeta; tko me slijedi, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost života."
13 Rekoše mu farizeji: "Ti sam za sebe svjedočiš." tvoj zapis nije istinit.
14 Isus im odgovori: " Iako svjedočim sam za sebe, ipak je moje svjedočanstvo istinito: jer znam odakle sam došao i kamo idem; ali ne možete znati odakle dolazim i kamo idem.
15 Vi sudite po tijelu; Ne sudim nikome.
16 Ali ako ja i sudim, moj je sud istinit: jer nisam sam, nego ja i Otac koji me posla.
17 I u vašem je zakonu zapisano da je svjedočanstvo dvojice ljudi istinito.
18 Ja svjedočim za sebe i svjedoči za mene Otac koji me posla.
19 Tada mu rekoše: "Gdje je tvoj Otac?" Isus odgovori: Ne poznajete ni mene ni Oca mojega; da ste mene poznavali, i Oca biste moga poznavali.
20 Ove riječi reče Isus u riznici dok je naučavao u Hramu. jer njegov čas još nije došao.
21 Tada im Isus opet reče: " Ja idem, a vi ćete me tražiti i umrijet ćete u grijesima svojim. Kamo ja idem, vi ne možete doći."
22 Tada rekoše Židovi: Hoće li se ubiti? jer on kaže: Kamo ja idem, vi ne možete doći.

23 A on im reče: Vi ste odozdo; Ja sam odozgor: vi ste od
ovoga svijeta; Ja nisam od ovoga svijeta.
24 Zato sam vam rekao da ćete umrijeti u svojim grijesima;
jer ako ne vjerujete da sam ja, umrijet ćete u svojim
grijesima.
25 Tada mu rekoše: Tko si ti? A Isus im reče: " Ono isto
što sam vam rekao od početka."
26 Mnogo toga imam reći i suditi o vama, ali Onaj koji me
posla istinit je; i govorim svijetu ono što sam o njemu čuo.
27 Nisu razumjeli da im je govorio o Ocu.
28 Tada im Isus reče: " Kad podignete Sina Čovječjega,
tada ćete znati da sam ja i da ništa ne činim sam od sebe."
ali kako me Otac naučio, ovo govorim.
29 I Onaj koji me posla sa mnom je: Otac me ne ostavi
sama; jer ja uvijek radim ono što mu se sviđa.
30 Dok je govorio te riječi, mnogi povjerovaše u njega.
31 Tada reče Isus onim Židovima koji povjerovaše u njega:
" Ako ustrajete u mojoj riječi, doista ste moji učenici."
32 I spoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi.
33 Odgovoriše mu: "Mi smo Abrahamovo potomstvo i
nikada nikome nismo bili robovi. Kako ti govoriš: 'Bit ćete
slobodni?"
34 Isus im odgovori: " Zaista, zaista, kažem vam, svaki
koji čini grijeh, sluga je grijeha."
35 Ali sluga ne ostaje zauvijek u kući, nego Sin ostaje
zauvijek.
36 Ako vas dakle Sin oslobodi, bit ćete doista slobodni.
37 Znam da ste Abrahamovo potomstvo; ali tražite me
ubiti, jer moja riječ nema mjesta u vama.
38 Ja govorim što sam vidio kod svoga Oca, a vi činite što
ste vidjeli kod svojega oca.
39 Oni mu odgovoriše: "Abraham je naš otac." Isus im reče:
Da ste djeca Abrahamova, činili biste djela Abrahamova.
40 Ali sada tražite da me ubijete, čovjeka koji sam vam
rekao istinu, koju sam čuo od Boga: to nije učinio
Abraham.
41 Vi činite djela svoga oca. Tada mu rekoše: Nismo
rođeni od bluda; imamo jednog Oca, Boga.
42 Isus im reče: " Da je Bog vaš Otac, ljubili biste me; jer
ja sam od Boga izišao i došao; niti ja sam od sebe dođoh,
nego me on posla.
43 Zašto ne razumijete govor moj? čak i zato što ne možete
čuti moju riječ.
44 Otac vam je đavao i hoćete vršiti požude svoga oca. On
bijaše ubojica od početka i ne stajaše u istini, jer istine
nema u njemu. Kad govori laž, govori svoje, jer on je lažac
i otac laži.
45 A budući da vam istinu govorim, ne vjerujete mi.
46 Tko me od vas uvjerava u grijeh? A ako istinu govorim,
zašto mi ne vjerujete?
47 Tko je od Boga, sluša Božje riječi; vi ih dakle ne slušate,
jer niste od Boga.
48 Tada mu Židovi rekoše: "Zar ne kažemo dobro da si ti
Samarijanac i da imaš đavla?"
49 Isus odgovori: " Ja nemam đavla; ali ja častim svoga
Oca, a vi me sramotite.
50 I ne tražim svoju slavu: postoji onaj koji traži i sudi.
51 Zaista, zaista, kažem vam, drži li tko moju riječ, neće
vidjeti smrti nikada.
52 Tada mu rekoše Židovi: "Sada znamo da imaš đavla."
Abraham je mrtav, a proroci; a ti kažeš: 'Čovjek drži moju
riječ, neće okusiti smrti dovijeka'.
53 Jesi li veći od našega oca Abrahama, koji je mrtav? i
proroci su mrtvi: koga ti činiš?
54 Isus odgovori: " Ako ja častim sam sebe, moja čast nije
ništa: moj je Otac taj koji me časti; za koga kažete da je vaš
Bog.
55 Ali ga niste upoznali; ali ja ga poznajem; i ako kažem:
ne poznajem ga, bit ću lažac kao i vi; ali ja ga poznajem i
držim se riječi njegove.
56 Vaš otac Abraham radovao se što će vidjeti moj dan, i
vidio ga je i obradovao se.
57 Tada mu rekoše Židovi: "Nemaš još pedeset godina, a
jesi li vidio Abrahama?"
58 Isus im reče: " Zaista, zaista, kažem vam, prije nego
Abraham postade, Ja jesam."
59 Tada uzeše kamenje da ga gađaju, ali se Isus sakri i
iziđe iz Hrama, prošavši među njima i tako prođe.

POGLAVLJE 9

1 Kad je Isus prolazio, ugleda čovjeka koji je bio slijep od
rođenja.
2 I upitaše ga njegovi učenici: "Učitelju, tko je sagriješio,
on ili njegovi roditelji, da se slijep rodio?"
3 Isus odgovori: " Nije sagriješio ni on ni njegovi roditelji,
nego da se očituju djela Božja na njemu."
4 Moram činiti djela onoga koji me posla dok je dan;
dolazi noć kad nitko ne može raditi.
5 Dok sam u svijetu, svjetlo sam svijeta.
6 Kad je to rekao, pljunuo je na zemlju, napravio glinu od
pljuvačke i namazao glinom oči slijepca,
7 I reče mu: Idi, operi se u ribnjaku Siloamu (što u
prijevodu znači Poslan). On dakle ode svojim putem, opra
se i dođe progledajući.
8 Susjedi i oni koji su ga prije vidjeli da je slijep rekoše:
"Nije li to onaj što je sjedio i prosio?"
9 Neki su govorili: "Ovo je on", drugi su govorili: "On je
sličan njemu", a on je govorio: "Ja sam taj."
10 Zato mu rekoše: Kako su ti se otvorile oči?
11 On odgovori i reče: Čovjek koji se zove Isus načini
glinu, pomaza mi oči i reče mi: Idi u jezero Siloam i operi
se! I odoh, oprah se i progledah.
12 Tada mu rekoše: "Gdje je on?" Rekao je, ne znam.
13 Dovedoše farizejima onoga koji je prije bio slijep.
14 A bijaše subota kad Isus načini glinu i otvori mu oči.
15 I farizeji su ga opet upitali kako je progledao. Reče im:
Glina mi je stavio na oči i oprao sam se i vidim.
16 Zato rekoše neki od farizeja: "Ovaj čovjek nije od Boga
jer ne svetkuje subotu." Drugi su govorili: Kako može
čovjek grešnik činiti takva čudesa? I među njima je bila
podjela.
17 Opet kažu slijepcu: "Što ti kažeš o njemu da ti je otvorio
oči?" Rekao je, On je prorok.
18 Ali Židovi nisu vjerovali za njega, da je bio slijep i da je
progledao, dok nisu pozvali roditelje onoga koji je
progledao.
19 I upitaše ih: "Je li ovo vaš sin za kojeg kažete da se
rodio slijep?" kako onda sada vidi?
20 Odgovoriše im njegovi roditelji i rekoše: "Znamo da je
ovo naš sin i da je rođen slijep.
21 Ali kako sada vidi, ne znamo; ili tko mu je otvorio oči,
ne znamo: on je punoljetan; pitaj ga: on će sam govoriti.

22 Ove riječi rekoše njegovi roditelji jer su se bojali Židova;
jer Židovi su se već bili dogovorili da tko god prizna da je
Krist, neka bude izbačen iz sinagoge.
23 Zato rekoše njegovi roditelji: 'Punoljetan je; pitaj ga.
24 Tada opet pozvaše čovjeka koji bijaše slijep i rekoše mu:
"Daj hvalu Bogu! Znamo da je ovaj čovjek grešnik."
25 On odgovori: "Je li grešnik ili ne, ne znam; jedno znam:
dok sam bio slijep, sada vidim."
26 Tada mu opet rekoše: "Što ti je učinio?" kako ti je
otvorio oči?
27 On im odgovori: "Već sam vam rekao, ali niste čuli;
zašto biste htjeli opet čuti?" hoćete li i vi biti njegovi
učenici?
28 Tada ga izgrdiše i rekoše: Ti si njegov učenik; ali mi
smo Mojsijevi učenici.
29 Znamo da je Bog govorio Mojsiju; a za ovoga ne znamo
odakle je.
30 Čovjek im odgovori i reče: "Ovo je čudesna stvar, da ne
znate odakle je, a ipak mi je otvorio oči."
31 Znamo da Bog ne uslišava grešnike, ali ako je tko Božji
štovatelj i vrši njegovu volju, njega uslišava.
32 Od postanka svijeta nije se čulo da je tko otvorio oči
slijepcu od rođenja.
33 Kad ovaj čovjek ne bi bio od Boga, ne bi mogao učiniti
ništa.
34 Odgovoriše mu: "Sav si rođen u grijesima, a ti li nas
učiš?" I izbacili su ga.
35 Isus je čuo da su ga izbacili. i kad ga nađe, reče mu:
Vjeruješ li u Sina Božjega?
36 On odgovori: "Tko je on, Gospodine, da vjerujem u
njega?"
37 A Isus mu reče: " I ti si ga vidio i on je koji govori s
tobom."
38 A on reče: "Vjerujem, Gospodine." I obožavao ga je.
39 A Isus reče: Na sud sam došao na ovaj svijet da vide
koji ne vide; i da bi oni koji vide postali slijepi.
40 Neki od farizeja koji bijahu s njim čuše te riječi i rekoše
mu: "Zar smo i mi slijepi?"
41 Isus im reče: " Da ste slijepi, ne biste imali grijeha. A
sada kažete: Vidimo; stoga tvoj grijeh ostaje.

POGLAVLJE 10

1 Zaista, zaista, kažem vam, tko ne ulazi na vrata u tor za
ovce, nego se uspne nekim drugim putem, taj je lopov i
razbojnik.
2 A tko ulazi na vrata, pastir je ovcama.
3 Njemu vratar otvara; i ovce slušaju glas njegov, i on
svoje ovce zove imenom i izvodi ih.
4 I kad istjera svoje ovce, ide pred njima, a ovce ga slijede,
jer poznaju njegov glas.
5 Za strancem neće ići, nego će od njega pobjeći, jer ne
poznaju glasa tuđinaca.
6 Tu im prispodobu reče Isus, ali oni ne razumješe što je to
što im reče.
7 Tada im Isus ponovno reče: " Zaista, zaista, kažem vam,
ja sam vrata ovcama."
8 Svi koji su ikad došli prije mene su lopovi i razbojnici,
ali ih ovce nisu slušale.
9 Ja sam vrata: preko mene tko uđe, spasit će se, ulazit će i
izlaziti i pašu će naći.
10 Lopov dolazi samo da ukrade, ubije i uništi: ja sam
došao da život imaju i da ga u izobilju imaju.
11 Ja sam pastir dobri: pastir dobri život svoj daje za ovce.
12 Ali onaj koji je najamnik, a ne pastir, kome ovce nisu
svoje, vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi; a vuk ih
uhvati i rasprši ovce.
13 Najamnik bježi jer je najamnik i ne mari za ovce.
14 Ja sam pastir dobri i poznajem svoje ovce i moje me
poznaju.
15 Kao što mene poznaje Otac, tako i ja poznajem Oca i
život svoj polažem za ovce.
16 Imam i drugih ovaca koje nisu iz ovoga ovčinjaka: i njih
moram dovesti i one će čuti moj glas; i bit će jedno stado i
jedan pastir.
17 Zato me moj Otac ljubi, jer ja polažem svoj život da ga
opet uzmem.
18 Nitko mi ga ne uzima, nego ga sam od sebe polažem.
Imam moć položiti ga i imam vlast ponovno ga uzeti. Ovu
sam zapovijed primio od svoga Oca.
19 Zbog ovih riječi opet nasta razdor među Židovima.
20 Mnogi od njih rekoše: "Ima đavla i lud je." zašto ga
slušaš?
21 Drugi su govorili: Ovo nisu riječi opsjednutog. Može li
đavo otvoriti oči slijepima?
22 U Jeruzalemu je bio blagdan posvećenja, a bila je zima.
23 Isus je hodao u hramu u Salomonovom trijemu.
24 Tada ga okružiše Židovi i rekoše mu: "Dokle ćeš nas
tjerati da sumnjamo?" Ako si ti Krist, reci nam otvoreno.
25 Isus im odgovori: " Rekoh vam, i ne vjerujete: djela
koja činim u ime Oca svoga, ona svjedoče o meni."
26 Ali vi ne vjerujete jer niste od mojih ovaca, kao što vam
rekoh.
27 Moje ovce slušaju moj glas, i ja ih poznajem, i one idu
za mnom.
28 I ja im dajem život vječni; i nikada neće propasti, niti će
ih itko oteti iz moje ruke.
29 Otac moj, koji mi ih je dao, veći je od svih; i nitko ih ne
može istrgnuti iz ruke Oca moga.
30 Ja i moj Otac jedno smo.
31 Židovi opet uzeše kamenje da ga kamenuju.
32 Isus im odgovori: " Mnoga sam vam dobra djela
pokazao od svoga Oca; za koje me od tih djela kamenujete?
33 Židovi mu odgovoriše: "Za dobro djelo ne kamenujemo
te; ali za bogohuljenje; i zato što ti, budući da si čovjek,
sebe činiš Bogom.
34 Isus im odgovori: " Nije li pisano u vašem Zakonu: Ja
rekoh: Bogovi ste?"
35 Ako je bogovima nazvao one, kojima je riječ Božja
došla, a Pismo se ne može prekršiti;
36 Recite za onoga koga je Otac posvetio i poslao na svijet:
Ti huliš! jer rekoh: Sin sam Božji?
37 Ako ne činim djela Oca svojega, ne vjerujte mi.
38 Ali ako činim, iako meni ne vjerujete, vjerujte djelima,
da spoznate i povjerujete da je Otac u meni i ja u njemu.
39 Zato su opet tražili da ga uhvate, ali im je on izmakao iz
ruku,
40 I opet ode s druge strane Jordana na mjesto gdje je Ivan
prvo krstio; i tu je boravio.
41 I mnogi pribjegoše k njemu i rekoše: "Ivan nije učinio
nikakvo čudo; ali sve što je Ivan rekao o ovom čovjeku
bilo je istina."
42 I mnogi ondje povjerovaše u njega.

POGLAVLJE 11

1 Bio je bolestan neki čovjek po imenu Lazar iz Betanije, grada Marije i njezine sestre Marte.
2 (Bila je ona Marija koja je pomazala Gospodina pomašću i kosom mu otrla noge, čiji je brat Lazar bio bolestan.)
3 Zato njegove sestre poslaše k njemu govoreći: "Gospodine, evo, bolestan je onaj koga ljubiš."
4 Kad je Isus to čuo, reče: " Ova bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin Božji."
5 Isus je volio Martu i njezinu sestru i Lazara.
6 Kad je dakle čuo da je bolestan, ostade još dva dana na istom mjestu gdje je bio.
7 Zatim reče svojim učenicima: " Hajdemo opet u Judeju!"
8 Kažu mu njegovi učenici: "Učitelju, Židovi su te nedavno htjeli kamenovati." i ideš li opet onamo?
9 Isus odgovori: " Nije li dan dvanaest sati?" Hodi li tko danju, ne spotiče se jer vidi svjetlost ovoga svijeta.
10 Ali tko hodi noću, spotiče se, jer u njemu nema svjetla.
11 To reče, a zatim im reče: " Prijatelj naš Lazar spava; ali ja idem da ga probudim iz sna.
12 Tada rekoše njegovi učenici: "Gospodine, ako spava, ozdravit će."
13 Ali Isus je govorio o njegovoj smrti, a oni su mislili da je govorio o odmoru u snu.
14 Tada im Isus otvoreno reče: Lazar je umro.
15 I drago mi je zbog vas što nisam bio tamo, u namjeri da povjerujete; ipak pođimo k njemu.
16 Tada reče Toma, zvan Blizanac, svojim suučenicima: "Hajdemo i mi da umremo s njime!"
17 Kad Isus dođe, nađe da je već četiri dana ležao u grobu.
18 Betanija je bila blizu Jeruzalema, udaljena oko petnaest stadija.
19 Mnogi su Židovi došli k Marti i Mariji da ih utješe zbog njihova brata.
20 Čim je Marta čula da Isus dolazi, pođe mu u susret, a Marija je ostala sjediti u kući.
21 Tada reče Marta Isusu: "Gospodine, da si ti bio ovdje, moj brat ne bi umro."
22 Ali znam da već sada, što god zamoliš od Boga, Bog će ti dati.
23 Isus joj reče: " Tvoj će brat uskrsnuti."
24 Marta mu reče: "Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću u posljednji dan."
25 Isus joj reče: " Ja sam uskrsnuće i život. Tko vjeruje u mene, ako i umre, živjet će."
26 I tko god živi i vjeruje u mene, neće nikada umrijeti. Vjeruješ li u ovo?
27 Ona mu reče: "Da, Gospodine, vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, koji treba doći na svijet."
28 Rekavši to, ode i kriomice pozva svoju sestru Mariju govoreći: Učitelj je došao i zove te.
29 Čim je to čula, brzo ustane i dođe k njemu.
30 Isus još nije bio ušao u grad, nego je bio na onom mjestu gdje ga je Marta susrela.
31 Židovi, koji su bili s njom u kući i tješili je, vidjevši Mariju da je žurno ustala i izišla, pođoše za njom govoreći: "Ide na grob da ondje plače."
32 Kad Marija tada dođe onamo gdje bijaše Isus i ugleda ga, pade mu pred noge i reče mu: "Gospodine, da si ti bio ovdje, moj brat ne bi umro."
33 Kad je dakle Isus vidje kako plače i Židove koji su došli s njom kako plaču, uzdahne u duhu i uznemiri se.
34 I reče: " Gdje ste ga položili?" Rekoše mu: Gospodine, dođi i vidi.
35 Isus je plakao.
36 Tada rekoše Židovi: "Gle, kako ga je volio!"
37 A neki od njih rekoše: "Nije li ovaj, koji je slijepcu otvorio oči, mogao učiniti da ni ovaj ne umre?"
38 Isus dakle ponovno u sebi uzdišući dođe u grob. Bila je to pećina, a na njoj je ležao kamen.
39 Isus reče: Odmaknite kamen. Marta, sestra umrloga, reče mu: Gospodine, već smrdi, jer je već četiri dana mrtav.
40 Kaže joj Isus: " Nisam li ti rekao da ćeš, ako budeš vjerovala, vidjeti slavu Božju?"
41 Zatim su odnijeli kamen s mjesta gdje je bio položen mrtvac. A Isus podiže oči i reče: Oče, zahvaljujem ti što si me uslišao.
42 I znao sam da me uvijek uslišavaš, ali rekoh to zbog naroda koji stoji uza nj, da vjeruju da si me ti poslao.
43 Rekavši to, povika iza glasa: " Lazare, izađi van!"
44 I mrtvac iziđe, ruku i nogu zavezanih grobnim pokrivačem, a lice mu bijaše omotano ubrusom. Isus im reče: Odriješite ga i pustite neka ide!
45 Tada povjerovaše u njega mnogi Židovi koji dođoše k Mariji i vidješe što Isus učini.
46 Ali neki od njih odoše k farizejima i rekoše im što je Isus učinio.
47 Tada glavari svećenički i farizeji sabraše vijeće i rekoše: Što ćemo? jer ovaj čovjek čini mnoga čudesa.
48 Ako ga tako ostavimo, svi će ljudi povjerovati u njega; i Rimljani će doći i oduzeti nam i mjesto i narod.
49 A jedan od njih, po imenu Kajfa, koji je te godine bio veliki svećenik, reče im: Vi ništa ne znate.
50 Niti smatrajte da je za nas korisno da jedan čovjek umre za narod, a da ne propadne čitav narod.
51 A ovo nije rekao sam od sebe, nego je te godine, kao veliki svećenik, prorekao da će Isus umrijeti za taj narod;
52 I ne samo za taj narod, nego i da sabere u jedno djecu Božju koja su se raspršila.
53 Tada su se od toga dana dogovorili da ga ubiju.
54 Isus dakle nije više javno hodao među Židovima; nego je odatle otišao u kraj blizu pustinje, u grad zvan Efrajim, i ondje ostao sa svojim učenicima.
55 Bližila se židovska Pasha, i mnogi su prije Pashe otišli iz zemlje gore u Jeruzalem da se očiste.
56 Tada potražiše Isusa i stojeći u hramu razgovarahu među sobom: "Što mislite da on neće doći na gozbu?"
57 I veliki svećenički i farizeji dadoše zapovijed da, ako tko dozna gdje je, neka to javi da ga uhvate.

POGLAVLJE 12

1 Isus je šest dana prije Pashe došao u Betaniju, gdje je bio mrtvi Lazar, kojega je uskrisio od mrtvih.
2 Ondje mu prirediše večeru; a Marta je služila, a Lazar je bio jedan od onih koji su sjedili s njim za stolom.
3 Tada Marija uze funtu pomasti od narda, vrlo skupocjene, i pomaza Isusove noge, i obrisa mu noge svojom kosom; i kuća se ispuni mirisom pomasti.
4 Tada reče jedan od njegovih učenika, Juda Iškariotski, Šimunov sin, koji ga je trebao izdati:

5 Zašto se ova pomast nije prodala za tri stotine denara i dala siromasima?
6 Ovo nije rekao da se brine za siromahe; nego zato što je bio lopov, i imao je vreću, i nosio je ono što se u nju stavilo.
7 Tada reče Isus: " Ostavi je! Ovo je čuvala za dan moga ukopa."
8 Siromahe uvijek imate uza se; ali mene nemaš uvijek.
9 Doznalo je dakle mnoštvo Židova da je ondje i nisu došli samo radi Isusa, nego da vide i Lazara kojega on uskrisi od mrtvih.
10 Ali su se glavari svećenički dogovorili da i Lazara ubiju;
11 Zato što su zbog njega mnogi Židovi odlazili i vjerovali u Isusa.
12 Sutradan je mnoštvo naroda koji je došao na blagdan, kad je čulo da Isus dolazi u Jeruzalem,
13 Uze palmine grane, iziđe mu u susret i kliče: Hosana! Blagoslovljen kralj Izraelov koji dolazi u ime Gospodnje!
14 Isus nađe magarca i sjede na njega. kako je napisano,
15 Ne boj se, kćeri sionska: evo, kralj tvoj dolazi, sjedeći na magaretu.
16 Njegovi učenici isprva nisu toga razumjeli; ali kad je Isus bio proslavljen, tada su se sjetili da je to o njemu pisano i da su mu to učinili.
17 Svjedočio je dakle narod koji je bio s njim kad je Lazara pozvao iz groba i uskrisio ga od mrtvih.
18 Zbog toga ga je i narod susreo, jer su čuli da je učinio ovo čudo.
19 Rekoše dakle farizeji među sobom: Vidite li kako ništa ne pomažete? gle, svijet nestaje za njim.
20 Bilo je i nekih Grka među njima koji su došli na bogoslužje na blagdan.
21 On dakle pristupi Filipu, koji je bio iz Betsaide Galilejske, i zamoli ga govoreći: "Gospodine, htjeli bismo vidjeti Isusa."
22 Filip dolazi i javlja Andriji; Andrija i Filip opet govore Isusu.
23 Isus im odgovori: " Došao je čas da se proslavi Sin Čovječji."
24 Zaista, zaista, kažem vam, ako pšenično zrno ne padne u zemlju i ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi mnogo roda.
25 Tko ljubi život svoj, izgubit će ga; a tko mrzi život svoj na ovom svijetu, sačuvat će ga za život vječni.
26 Služi li mi tko, neka me slijedi; i gdje sam ja, ondje će biti i moj sluga: tko meni služi, njega će počastiti moj Otac.
27 Sada je duša moja uznemirena; i što da kažem? Oče, spasi me od ovoga časa, ali zato sam došao u ovaj čas.
28 Oče, proslavi ime svoje. Tada dođe glas s neba govoreći: Proslavio sam i opet ću proslaviti.
29 Narod, koji je stajao i čuo, govorio je da je grmjelo; drugi su govorili: "Anđeo mu je govorio."
30 Isus odgovori i reče: " Ovaj glas nije došao zbog mene, nego zbog vas."
31 Sada je sud ovome svijetu: sada će knez ovoga svijeta biti izbačen.
32 A ja, ako budem uzdignut sa zemlje, sve ću ljude privući k sebi.
33 Ovo reče, naznačujući kakvom smrću treba umrijeti.
34 Narod mu odgovori: "Čuli smo iz Zakona da Krist ostaje zauvijek. Kako ti kažeš da Sin Čovječji treba biti podignut?" tko je taj Sin čovječji?
35 Tada im Isus reče: " Još malo vremena je svjetlost s vama." Hodite dok imate svjetla, da vas tama ne obuzme; jer tko u tami hodi, ne zna kamo ide.
36 Dok imate svjetlo, vjerujte u svjetlo, da budete sinovi svjetla. To reče Isus, ode i sakri se od njih.
37 Ali premda je pred njima učinio tolika čudesa, ipak ne povjerovaše u njega.
38 Da se ispuni riječ Izaije proroka: "Gospodine, tko je povjerovao našem glasu?" i kome se otkri mišica Gospodnja?
39 Stoga nisu mogli vjerovati, jer Izaija opet reče:
40 Zaslijepio im je oči i otvrdnuo srce njihovo; da očima ne vide, srcem ne shvate i ne obrate se, a ja ih izliječim.
41 To reče Izaija kad vidje njegovu slavu i progovori o njemu.
42 Ali i među glavarima mnogi povjerovaše u njega; ali ga zbog farizeja ne ispovjedише, da ne bi bili izbačeni iz sinagoge.
43 Jer više su voljeli hvalu ljudsku nego hvalu Božju.
44 Isus povika i reče: " Tko vjeruje u mene, ne vjeruje u mene, nego u onoga koji me posla."
45 I tko vidi mene, vidi onoga koji me posla.
46 Ja sam svjetlost došla na svijet da nijedan koji u mene vjeruje ne ostane u tami.
47 I ako tko čuje moje riječi i ne vjeruje, ja mu ne sudim; jer nisam došao suditi svijetu, nego spasiti svijet.
48 Tko mene odbacuje i riječi mojih ne prima, ima suca sebi: riječ koju sam rekao, ona će mu suditi u posljednji dan.
49 Jer nisam govorio od sebe; ali Otac koji me posla on mi dade zapovijed što da kažem i što da govorim.
50 I znam da je njegova zapovijed život vječni: dakle, što god govorim, govorim kako mi reče Otac.

POGLAVLJE 13

1 A prije blagdana Pashe, kad je Isus znao da je došao njegov čas da ode s ovoga svijeta k Ocu, budući da je ljubio svoje koji su u svijetu, ljubio ih je do kraja.
2 Kad je večera završila, đavao već bijaše stavio u srce Judi Iškariotskom, Šimunovu sinu, da ga izda;
3 Znajući Isus da mu je Otac sve predao u ruke i da je od Boga došao i k Bogu otišao;
4 Ustaje od večere i odlaže svoje haljine; te uze ručnik i opasa se.
5 Zatim uli vodu u zdjelu, poče prati noge učenicima i brisati ih ubrusom kojim bijaše opasan.
6 Tada dođe Šimunu Petru, a Petar mu reče: "Gospodine, pereš li mi noge?"
7 Isus odgovori i reče mu: " Što ja činim, ti sada ne znaš; ali ćeš poslije znati.
8 Kaže mu Petar: "Nećeš mi oprati nogu dovijeka." Isus mu odgovori: Ako te ne operem, nećeš imati udjela sa mnom.
9 Kaže mu Šimun Petar: "Gospodine, ne samo noge, nego i ruke i glavu."
10 Reče mu Isus: " Tko je opran, treba samo noge oprati, ali je čist u svemu. I vi ste čisti, ali ne svi."
11 Jer je znao tko će ga izdati; zato reče: Niste svi čisti.
12 Dakle, nakon što im je oprao noge, uzeo svoje haljine i ponovno sjeo, reče im: " Znate li što sam vam učinio?"
13 Vi me zovete Učiteljem i Gospodinom, i dobro kažete; jer tako sam.

14 Ako sam vam dakle ja, vaš Gospodin i Učitelj, oprao noge; i vi morate jedan drugome prati noge.
15 Jer sam vam dao primjer da i vi činite kao što sam ja vama učinio.
16 Zaista, zaista, kažem vam, sluga nije veći od svoga gospodara; ni onaj koji je poslan veći od onoga koji ga je poslao.
17 Ako to znate, blago vama ako to činite!
18 Ne govorim o svima vama: znam koga sam izabrao, ali da se ispuni Pismo: Tko sa mnom blaguje kruh, podigao je na me petu.
19 Kažem vam prije nego što se dogodi, da vjerujete, kad se dogodi, da sam ja.
20 Zaista, zaista, kažem vam, tko prima koga ja pošaljem, mene prima; a tko mene prima, prima onoga koji me je poslao.
21 Rekavši to, Isus se uznemiri u duhu, posvjedoči i reče: " Zaista, zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati."
22 Tada se učenici pogledaše, ne sumnjajući o kome govori.
23 A jedan od njegovih učenika, kojega je Isus volio, bio je naslonjen na Isusova prsa.
24 Šimun Petar mu dakle dade znak da upita tko je onaj o kome govori.
25 On tada legne na Isusove grudi i reče mu: "Gospodine, tko je to?"
26 Isus odgovori: " To je onaj kome ću dati zalogaj kad ga umočim." I kad umoči zalogaj, dade ga Judi Iskariotskom, sinu Šimunovu.
27 I nakon zalogaja sotona uđe u njega. Tada mu Isus reče: Što činiš, čini brzo.
28 Sada nitko za stolom nije znao s kojom mu je namjerom to rekao.
29 Jer neki su od njih mislili, budući da je Juda imao torbu, da mu je Isus rekao: "Kupi što nam treba za blagdan!" ili, da treba nešto dati siromasima.
30 Kad je primio zalogaj, odmah iziđe van; bijaše noć.
31 Kad je dakle izišao, reče Isus: Sada je proslavljen Sin Čovječji i Bog se proslavlja u njemu.
32 Ako se Bog proslavi u njemu, i Bog će ga proslaviti u sebi, i odmah će ga proslaviti.
33 Dječice, još sam malo vremena s vama. Tražit ćete me i kao što rekoh Židovima: Kamo ja idem, vi ne možete doći; pa ti sada kažem.
34 Novu vam zapovijed dajem: Ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas, tako i vi ljubite jedni druge.
35 Po tome će svi znati da ste moji učenici, ako budete imali ljubavi među sobom.
36 Reče mu Šimun Petar: "Gospodine, kamo ideš?" Isus mu odgovori: Kamo ja idem, ti me sada ne možeš slijediti; ali ti ćeš me slijediti poslije.
37 Petar mu reče: "Gospodine, zašto sada ne mogu ići za tobom?" Položit ću život svoj za tebe.
38 Isus mu odgovori: Hoćeš li život svoj položiti za mene? Zaista, zaista, kažem ti: pijetao neće zapjevati dok me triput ne zaniječeš.

POGLAVLJE 14

1 Neka se ne uznemiruje srce vaše: vjerujete u Boga, vjerujte i u mene.
2 U kući Oca moga ima mnogo stanova: da nije tako, rekao bih vam. idem da ti pripravim mjesto.
3 I ako odem i pripravim vam mjesto, opet ću doći i primiti vas k sebi; da gdje sam ja, ondje budete i vi.
4 A kamo ja idem, vi znate, i put znate.
5 Kaže mu Toma: Gospodine, ne znamo kamo ideš; i kako možemo znati put?
6 Kaže mu Isus: " Ja sam put, istina i život: nitko ne dolazi k Ocu osim po meni."
7 Da ste upoznali mene, poznavali biste i Oca mojega; i od sada ga poznajete i vidjeli ste ga.
8 Kaže mu Filip: "Gospodine, pokaži nam Oca i bit će nam dosta."
9 Kaže mu Isus: " Filipe, toliko sam vremena s vama, a ti me ne poznaješ?" tko je vidio mene, vidio je Oca; i kako onda govoriš: Pokaži nam Oca?
10 Zar ne vjeruješ da sam ja u Ocu i Otac u meni? riječi koje vam govorim ne govorim od sebe, nego Otac koji prebiva u meni, on čini djela.
11 Vjerujte mi da sam ja u Ocu i Otac u meni; ili mi vjerujte poradi samih djela.
12 Zaista, zaista, kažem vam, tko vjeruje u mene, djela koja ja činim i on će činiti; i veća će djela od ovih činiti; jer idem svome Ocu.
13 I što god zaištete u moje ime, učinit ću, da se proslavi Otac u Sinu.
14 Ako što zamolite u moje ime, učinit ću.
15 Ako me ljubite, zapovijedi moje držite.
16 I ja ću moliti Oca i dat će vam drugog Branitelja da ostane s vama zauvijek.
17 Čak i Duh istine; kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi i ne poznaje; a vi ga poznajete; jer on s vama prebiva i u vama će biti.
18 Neću te ostaviti siromaha: doći ću k tebi.
19 Još malo, i svijet me više neće vidjeti; ali me vidite: jer ja živim, i vi ćete živjeti.
20 U onaj ćete dan spoznati da sam ja u svom Ocu, i vi u meni, i ja u vama.
21 Tko ima moje zapovijedi i drži ih, taj me ljubi.
22 Kaže mu Juda, ne Iškariotski: Gospodine, kako to da se hoćeš očitovati nama, a ne svijetu?
23 Isus mu odgovori: " Ako me tko ljubi, držat će moje riječi; i moj će ga Otac ljubiti i k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti."
24 Tko mene ne ljubi, riječi mojih ne čuva; i riječ koju slušate nije moja, nego Oca koji me posla.
25 Ovo vam rekoh dok sam još bio s vama.
26 Ali Branitelj, Duh Sveti, kojega će Otac poslati u moje ime, on će vas poučiti o svemu i podsjetiti vas na sve što sam vam rekao.
27 Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem: ne dajem vam ga kao što svijet daje. Neka se vaše srce ne uznemiruje i neka se ne boji.
28 Čuli ste kako sam vam rekao: Odlazim i opet dolazim k vama. Kad biste me ljubili, radovali biste se što rekoh: idem k Ocu, jer Otac je moj veći od mene.
29 I sada sam vam rekao prije nego što se dogodi, da vjerujete kad se dogodi.
30 Od sada neću mnogo govoriti s tobom jer dolazi knez ovoga svijeta i nema ništa u meni.
31 Ali da svijet spozna da ja ljubim Oca; i kako mi je Otac zapovjedio, tako i činim. Ustani, idemo odavde.

POGLAVLJE 15

1 Ja sam pravi trs, a Otac moj je vinogradar.
2 Svaku lozu na meni koja ne donosi roda on odsiječe, a svaku lozu koja rod donosi očisti je da više roda donese.
3 Sada ste čisti riječju koju sam vam rekao.
4 Ostanite u meni i ja u vama. Kao što loza ne može donijeti ploda sama od sebe ako ne ostane na trsu; ne možete više ako ne ostanete u meni.
5 Ja sam trs, vi ste mladice: tko ostaje u meni i ja u njemu, donosi mnogo roda, jer bez mene ne možete učiniti ništa.
6 Tko u meni ne ostane, izbacit će se kao grana i osušit će se; i ljudi ih skupljaju i bacaju u vatru, i one izgore.
7 Ako ostanete u meni i moje riječi ostanu u vama, ištite što hoćete i bit će vam.
8 Ovim se proslavlja Otac moj: da donesete mnogo roda; tako ćete biti moji učenici.
9 Kao što je Otac ljubio mene, tako sam i ja ljubio vas: ostanite u mojoj ljubavi.
10 Budete li držali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi; kao što sam i ja čuvao zapovijedi Oca svoga i ostao u ljubavi njegovoj.
11 Ovo sam vam rekao da moja radost ostane u vama i da vaša radost bude potpuna.
12 Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge, kao što sam ja ljubio vas.
13 Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje.
14 Vi ste moji prijatelji ako činite sve što vam zapovijedam.
15 Od sada vas ne zovem slugama; jer sluga ne zna što njegov gospodar radi; ali ja sam vas nazvao prijateljima; jer sve što sam čuo od svog Oca, obznanio sam vam.
16 Niste vi izabrali mene, nego sam ja izabrao vas i odredio vas da idete i donosite rod, i da vaš plod ostane: da vam dadne što god zaištete od Oca u moje ime. .
17 Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge.
18 Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije vas.
19 Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio; ali budući da niste od svijeta, nego sam vas ja izabrao od svijeta, zato vas svijet mrzi.
20 Sjećajte se riječi koju sam vam rekao: Sluga nije veći od svoga gospodara. Ako su mene progonili, progonit će i vas; ako su moju riječ čuvali, i vašu će čuvati.
21 Ali sve će vam to činiti poradi imena mojega jer ne poznaju onoga koji me posla.
22 Da nisam došao i govorio im, ne bi imali grijeha; ali sada nemaju ogrtača za svoj grijeh.
23 Tko mrzi mene, mrzi i Oca mojega.
24 Da nisam učinio među njima djela kojih nitko drugi ne učini, ne bi imali grijeha; a sada su i vidjeli i mrzili i mene i moga Oca.
25 Ali ovo se dogodi da se ispuni riječ napisana u njihovu zakonu: Mrzili su me bez razloga.
26 Ali kad dođe Utješitelj, kojega ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, on će svjedočiti za mene.
27 I vi ćete svjedočiti jer ste sa mnom od početka.

POGLAVLJE 16

1 Ovo sam vam rekao da se ne sablaznite.
2 Istjerat će vas iz sinagoga; dolazi vrijeme kad će svaki koji vas ubije misliti da Bogu služi.
3 I ovo će vam činiti jer nisu upoznali ni Oca ni mene.
4 Ali ovo sam vam rekao da se, kad dođe vrijeme, sjetite da sam vam to rekao. A ovo vam ne rekoh na početku jer bijah s vama.
5 Ali sada idem k onome koji me posla; i nitko me od vas ne pita: Kamo ideš?
6 Ali zato što sam vam ovo rekao, tuga je ispunila vaše srce.
7 Ali ja vam govorim istinu; Za vas je bolje da ja odem: jer ako ja ne odem, Utješitelj neće doći k vama; ali ako odem, poslat ću ga k vama.
8 A kad on dođe, izobličit će svijet za grijeh, za pravednost i za osudu.
9 Od grijeha, jer ne vjeruju u mene;
10 Za pravdu, jer idem svome Ocu i više me ne vidite;
11 O sudu, jer je suđen knez ovoga svijeta.
12 Imam vam još mnogo toga reći, ali to sada ne možete podnijeti.
13 Ali kad dođe on, Duh istine, uvest će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe; ali što god čuje, to će govoriti; i navijestit će vam ono što dolazi.
14 On će mene proslaviti, jer će od mojega primiti i vama će navijestiti.
15 Sve što ima Otac moje je; zato rekoh da će uzeti od mojega i pokazati vam.
16 Još malo i nećete me vidjeti; i opet malo i vidjet ćete me jer idem k Ocu.
17 Rekoše tada neki od njegovih učenika među sobom: "Što je to što nam veli: 'Još malo, i nećete me vidjeti; i opet, još malo, i vidjet ćete me; i: "Jer idem u Otac?
18 Rekoše dakle: "Što je to što govori: Još malo?" ne možemo reći što on govori.
19 Isus je znao da ga žele pitati, pa im je rekao: Pitajte li među sobom ono što rekoh: Još malo, i nećete me vidjeti, i opet, malo, i vidjet ćete me. ?
20 Zaista, zaista, kažem vam, vi ćete plakati i jadikovati, a svijet će se radovati; vi ćete biti žalosni, ali će se vaša žalost pretvoriti u radost.
21 Žena kad rađa tuguje, jer je došao njezin čas; ali čim rodi dijete, ne sjeća se više tjeskobe, od radosti što se čovjek rodio na svijetu.
22 I vi ste sada tužni, ali ja ću vas opet vidjeti i vaše će se srce radovati i vaše radosti nitko vam neće uzeti.
23 I u onaj me dan nećete ništa pitati. Zaista, zaista, kažem vam, što god zamolite Oca u moje ime, dat će vam.
24 Do sada ništa niste tražili u moje ime: tražite i primit ćete da vaša radost bude puna.
25 Ovo vam rekoh u izrekama, ali dolazi vrijeme kad vam više neću govoriti u izrekama, nego ću vam očito kazati o Ocu.
26 U onaj dan molit ćete u moje ime, a ne kažem vam da ću moliti Oca za vas.
27 Jer sam vas Otac ljubi jer ste vi ljubili mene i vjerovali da sam od Boga izišao.
28 Iziđoh od Oca i dođoh na svijet; opet ostavljam svijet i idem k Ocu.
29 Rekoše mu njegovi učenici: "Evo, sad govoriš jasno i ne govoriš nikakve poslovice."
30 Sada smo sigurni da ti znaš sve i ne trebaš da te tko pita; po tome vjerujemo da si izišao od Boga.
31 Isus im odgovori: " Sada vjerujete?"

32 Evo, dolazi čas, da, već je došao, da ćete se razbježati, svatko na svoju stranu, a mene ostaviti samog, ali nisam sam, jer Otac je sa mnom.
33 Ovo sam vam rekao da u meni imate mir. U svijetu ćete imati nevolju, ali hrabri budite! Ja sam pobijedio svijet.

POGLAVLJE 17

1 Ove riječi reče Isus, podiže oči k nebu i reče: Oče, došao je čas; proslavi svoga Sina, da i tvoj Sin proslavi tebe.
2 Kao što si mu dao vlast nad svakim tijelom, da bi dao vječni život svima koje si mu dao.
3 A ovo je život vječni: da upoznaju tebe, jedinoga pravoga Boga, i koga si poslao, Isusa Krista.
4 Proslavio sam te na zemlji, dovršio sam djelo koje si mi dao da izvršim.
5 A sada, Oče, proslavi ti mene kod sebe slavom koju sam imao kod tebe prije postanka svijeta.
6 Objavio sam tvoje ime ljudima koje si mi dao sa svijeta: tvoji su bili i ti si ih meni dao; i tvoju su riječ održali.
7 Sada su spoznali da je sve što si mi dao od tebe.
8 Jer ja sam njima dao riječi koje si ti meni dao; i oni ih primiše i sigurno spoznaše da sam od tebe izišao i povjerovaše da si me ti poslao.
9 Ja molim za njih: ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao; jer oni su tvoji.
10 I sve je moje tvoje, i tvoje je moje; i ja sam proslavljen u njima.
11 I nisam više u svijetu, ali ovi su u svijetu, a ja idem k tebi. Oče sveti, čuvaj svojim imenom one koje si mi dao da budu jedno kao i mi.
12 Dok sam bio s njima na svijetu, čuvao sam ih u tvoje ime: one koje si mi dao čuvao sam, i nitko od njih nije izgubljen, osim sina propasti; da se sveto pismo ispuni.
13 A sada dolazim k tebi; a ovo govorim u svijetu da moju radost imaju ispunjenu u sebi.
14 Dao sam im tvoju riječ; i svijet ih je mrzio jer nisu od svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta.
15 Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih čuvaš od zla.
16 Oni nisu od svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta.
17 Posveti ih svojom istinom: tvoja je riječ istina.
18 Kao što si ti mene poslao u svijet, tako sam i ja njih poslao u svijet.
19 I za njih se posvećujem, da i oni budu posvećeni istinom.
20 Ne molim samo za njih, nego i za one koji po njihovoj riječi povjeruju u mene.
21 Da svi budu jedno; kao što si ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu jedno da vjeruje svijet da si me ti poslao.
22 I slavu koju si ti meni dao, ja sam dao njima; da budu jedno, kao što smo mi jedno:
23 Ja u njima, i ti u meni, da budu savršeni u jednome; i da svijet upozna da si me ti poslao i da si njih ljubio kao što si mene ljubio.
24 Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu sa mnom gdje sam ja. da vide moju slavu koju si mi dao jer si me ljubio prije postanka svijeta.
25 Oče pravedni, svijet te nije upoznao, ali ja sam tebe upoznao i ovi su upoznali da si me ti poslao.
26 I objavih im tvoje ime i objavit ću ga, da ljubav kojom si me ljubio bude u njima i ja u njima.

POGLAVLJE 18

1 Kad je Isus izgovorio te riječi, iziđe sa svojim učenicima preko potoka Cedron, gdje bijaše vrt u koji uđe on i njegovi učenici.
2 Znao je to mjesto i Juda, koji ga je izdao, jer Isus je ondje često boravio sa svojim učenicima.
3 Juda tada, primivši četu ljudi i službenika od glavara svećeničkih i farizeja, dođe onamo sa svjetiljkama, bakljama i oružjem.
4 Isus dakle, znajući sve što će ga snaći, iziđe i reče im: " Koga tražite?"
5 Odgovoriše mu: Isusa Nazarećanina. Isus im reče: Ja sam. S njima je stajao i Juda, koji ga je izdao.
6 Čim im je rekao: "Ja sam taj", oni su ustuknuli i pali na zemlju.
7 Tada ih opet upita: "Koga tražite?" A oni rekoše: Isusa Nazarećanina.
8 Isus odgovori: " Rekoh vam da sam ja. Ako dakle mene tražite, pustite ove da idu svojim putem."
9 Da se ispuni riječ koju je rekao: " Nikoga nisam izgubio od onih koje si mi dao."
10 Tada Šimun Petar s mačem izvuče mač, udari slugu velikoga svećenika i odsječe mu desno uho. Sluga se zvao Malh.
11 Tada reče Isus Petru: " Stavi mač u korice! Zar da ne pijem čašu koju mi je dao Otac?"
12 Tada četa, kapetan i stražari židovski uzeše Isusa i svezaše ga.
13 I odvede ga najprije k Ani; jer on je bio tast Kajfi, koji je te iste godine bio veliki svećenik.
14 A Kajfa je bio onaj koji je savjetovao Židovima da je bolje da jedan čovjek umre za narod.
15 Za Isusom je slijedio Šimun Petar i još jedan učenik; taj je učenik bio poznat velikom svećeniku i ušao je s Isusom u palaču velikog svećenika.
16 A Petar je stajao na vratima vani. Tada iziđe onaj drugi učenik, koga je poznavao veliki svećenik, obrati se vratarici i uvede Petra.
17 Tada će djevojka vratarica Petru: "Nisi li i ti jedan od učenika ovoga čovjeka?" On kaže, nisam.
18 Sluge i službenici stajahu ondje, naloživši žeravicu; jer bijaše hladno, i oni se grijahu, a Petar stajaše s njima i grijaše se.
19 Veliki svećenik tada upita Isusa o njegovim učenicima i o njegovu nauku.
20 Isus mu odgovori: Ja sam javno govorio svijetu; Uvijek sam poučavao u sinagogi iu hramu, kamo Židovi uvijek pribjegavaju; a u tajnosti nisam ništa rekao.
21 Zašto me pitaš? pitaj one koji su me čuli što sam im rekao: oni znaju što sam rekao.
22 Kad je on to rekao, jedan od službenika koji su stajali ondje udari Isusa dlanom govoreći: "Tako odgovaraš velikom svećeniku?"
23 Isus mu odgovori: " Ako sam zlo rekao, dokaži da je zlo; ako li je dobro, zašto me udaraš?"
24 Ana ga je poslao svezana Kajfi, velikom svećeniku.
25 A Šimun Petar je stajao i grijao se. Rekoše mu dakle: "Nisi li i ti jedan od njegovih učenika?" On je to zanijekao i rekao: Nisam.
26 Jedan od slugu velikog svećenika, njegov rođak kojem je Petar odsjekao uho, reče: Nisam li te vidio u vrtu s njim?

27 Petar se opet odreče i pijetao odmah zapjeva.
28 Tada odvedoše Isusa od Kajfe u sudnicu. Bilo je rano; a
oni sami ne uđoše u sudnicu da se ne okaljaju; nego da
mogu jesti pashu.
29 Pilat tada iziđe k njima i reče: "Kakvu optužbu iznosite
protiv ovoga čovjeka?"
30 Oni mu odgovoriše: "Da nije zlotvor, ne bismo ti ga
predali."
31 Tada im reče Pilat: "Uhvatite ga vi i sudite mu po svom
zakonu." Židovi mu tada rekoše: Nije nam dopušteno
nikoga pogubiti.
32 Da se ispuni riječ Isusova koju reče, naznačujući
kakvom smrću treba umrijeti.
33 Pilat opet uđe u sudnicu, pozva Isusa i reče mu: "Jesi li
ti kralj židovski?"
34 Isus mu odgovori: " Govoriš li to sam od sebe ili su ti
drugi rekli o meni?"
35 Pilat odgovori: "Jesam li ja Židov?" Tvoj narod i glavari
svećenički predadoše te meni: što si učinio?
36 Isus odgovori: Moje kraljevstvo nije od ovoga svijeta;
kad bi moje kraljevstvo bilo od ovoga svijeta, onda bi se
moje sluge borile da ne budem predan Židovima; ali sada
moje kraljevstvo nije odavde.
37 Pilat mu reče: "Dakle, ti si kralj?" Isus odgovori: Ti
kažeš da sam ja kralj. Ja sam zato rođen i zato sam došao
na svijet, da svjedočim za istinu. Svaki koji je od istine
sluša moj glas.
38 Kaže mu Pilat: "Što je istina?" Rekavši to, iziđe opet k
Židovima i reče im: Ne nalazim na njemu nikakve krivnje.
39 Ali imate običaj da vam jednoga pustim o Pashi. Hoćete
li dakle da vam pustim kralja židovskoga?
40 Tada svi opet povikaše: "Ne ovaj, nego Baraba!" Sada
je Baraba bio razbojnik.

POGLAVLJE 19

1 Tada Pilat uze Isusa i izbiče ga.
2 I vojnici spletoše krunu od trnja, metnuše mu je na glavu
i obukoše ga u purpurnu haljinu,
3 I reče: Zdravo, kralju židovski! i udarahu ga rukama.
4 Pilat opet iziđe i reče im: "Evo, izvodim vam ga van da
znate da na njemu ne nalazim nikakve krivnje."
5 Tada iziđe Isus s trnovom krunom i purpurnom haljinom.
A Pilat im reče: Evo čovjeka!
6 Kad ga dakle vidješe glavari svećenički i službenici,
povikaše: "Raspni ga, raspni ga!" Kaže im Pilat: "Uzmite
ga vi i raspnite, jer ja ne nalazim na njemu nikakve
krivnje."
7 Odgovoriše mu Židovi: "Mi imamo zakon i po našem
zakonu on treba umrijeti, jer je sebe učinio Sinom Božjim."
8 Kad je Pilat čuo tu riječ, još se više uplašio.
9 I opet uđe u sudnicu i reče Isusu: "Odakle si?" Ali Isus
mu nije odgovorio.
10 Tada mu reče Pilat: "Zar meni ne govoriš?" zar ne znaš
da ja imam vlast razapeti te i imam vlast pustiti te?
11 Isus odgovori: " Ti ne bi imao nikakve vlasti nada
mnom da ti nije dano odozgo; zato onaj koji me tebi predao
ima veći grijeh."
12 Od tada je Pilat tražio da ga pusti, ali su Židovi povikali:
"Ako ovoga pustiš, nisi prijatelj caru: tko god se pravi
kraljem, protivi se caru."
13 Kad je Pilat čuo tu riječ, izvede Isusa van i sjede na
sudačku stolicu na mjestu koje se zove Pločnik, a na
hebrejskom Gabata.
14 A bijaše priprema Pashe, oko šeste ure, i reče Židovima:
"Evo vašeg kralja!"
15 Ali oni povikaše: "Ukloni, ukloni, raspni ga!" Pilat im
reče: Kralja vašeg da razapnem? Veliki svećenički
odgovoriše: Nemamo kralja osim cara.
16 Tada im ga predade da ga razapnu. I uzeše Isusa i
odvedoše ga.
17 I noseći svoj križ iziđe na mjesto zvano Mjesto lubanje,
koje se na hebrejskom zove Golgota.
18 Tamo ga razapeše i s njim još dvojicu, s obje strane po
jednoga, a Isusa u sredini.
19 Pilat napisa naslov i stavi ga na križ. A napisano je bilo:
ISUS NAZAREĆANIN, KRALJ ŽIDOVA.
20 Taj su naslov tada čitali mnogi Židovi, jer mjesto gdje je
Isus bio razapet bilo je blizu grada; i bio je napisan na
hebrejskom, grčkom i latinskom.
21 Tada rekoše židovski glavari svećenički Pilatu: Ne piši:
Kralj židovski! ali da je rekao: Ja sam kralj židovski.
22 Pilat odgovori: "Što sam napisao, napisao sam."
23 Kad vojnici razapeše Isusa, uzeše njegove haljine i
podijeliše ih na četiri dijela, svakom vojniku po dio. a
također i njegov kaput: sada je kaput bio bez šavova, tkan
od vrha do kraja.
24 Rekoše dakle među sobom: "Nemojmo ga razdirati,
nego bacimo ždrijeb za njega, čije će biti; da se ispuni
Pismo koje kaže: "Razdijeliše haljine moje među sobom, a
za haljinu moju baciše ždrijeb." Stoga su vojnici činili te
stvari.
25 A kod Isusova križa stajale su njegova majka i sestra
njegove majke, Marija, žena Kleofina, i Marija Magdalena.
26 Kad Isus ugleda svoju majku i kraj nje učenika kojega
je ljubio, reče majci: " Ženo, evo ti sina!"
27 Tada reče učeniku: " Evo ti majke!" I od toga časa uze
je onaj učenik k sebi.
28 Nakon toga Isus, znajući da je sve već svršeno, da se
ispuni Pismo, reče: Žedan sam.
29 Ondje je stajala posuda puna octa; napune spužvu
octom, stave je na izop i prinesu je k njegovim ustima.
30 Kad Isus primi ocat, reče: " Svršeno je!" i sagnuvši
glavu izdahnu.
31 Židovi dakle, budući da je bila priprava, da tijela ne
ostanu na križu u subotu (jer je ta subota bila veliki dan),
molili su Pilata da im se slome noge i da se oduzeta.
32 Tada dođoše vojnici i prvome slomiše golijeni i
drugome koji bijaše s njim razapet.
33 Ali kad su došli k Isusu i vidjeli da je već mrtav, nisu
mu slomili golijeni.
34 Ali jedan od vojnika kopljem mu probo bok i odmah
poteče krv i voda.
35 I onaj koji je vidio posvjedočio je, i istinito je
svjedočanstvo njegovo; i on zna da istinu govori, da
vjerujete.
36 Jer ovo se dogodilo da se ispuni Pismo: Nijedna mu se
kost neće slomiti.
37 I opet drugo pismo kaže: Gledat će onoga koga su
proboli.
38 Nakon toga Josip iz Arimateje, koji je bio Isusov učenik,
ali potajno zbog straha od Židova, zamoli Pilata da smije

uzeti tijelo Isusovo; i Pilat mu dopusti. Došao je dakle i uzeo tijelo Isusovo.
39 Dođe i Nikodem, koji je najprije došao k Isusu noću, i donese mješavinu smirne i aloje, oko sto funti.
40 Tada uzeše tijelo Isusovo i omotaše ga u platno s miomirisima, kako se ukapa u Židova.
41 A na mjestu gdje je bio razapet bio je vrt; a u vrtu novi grob, u koji još nikada nije bio položen čovjek.
42 Ondje položiše Isusa zbog dana priprave židovske. jer je grob bio blizu.

POGLAVLJE 20

1 Prvi dan u tjednu dođe Marija Magdalena rano, dok je još bio mrak, na grob i vidi da je kamen odvaljen s groba.
2 Tada otrči i dođe Šimunu Petru i drugom učeniku, kojega je Isus ljubio, i reče im: Uzeli su Gospodina iz groba i ne znamo gdje su ga položili.
3 Petar dakle iziđe i onaj drugi učenik i dođoše do groba.
4 Tako potrčaše obojica zajedno, a drugi učenik pobježe Petru i prvi dođe do groba.
5 I sagnuvši se, pogleda unutra, ugleda platnene haljine gdje leže; ipak nije ušao.
6 Tada dolazi Šimun Petar za njim, uđe u grob i vidi platnene haljine kako leže.
7 A ubrus, koji je bio oko njegove glave, nije ležao s lanenim haljinama, nego smotan na jednom mjestu zasebno.
8 Tada uđe i onaj drugi učenik koji prvi dođe do groba, i on vidje i povjerova.
9 Jer još nisu poznavali Pisma da mora ustati od mrtvih.
10 Tada su učenici opet otišli svojoj kući.
11 A Marija je stajala vani kod groba i plakala; i dok je plakala, sagnula se i pogledala u grob.
12 I vidi dva anđela u bijelom kako sjede, jedan kod glave, a drugi kod nogu, gdje je ležalo tijelo Isusovo.
13 A oni joj rekoše: Ženo, zašto plačeš? Ona im reče: "Zato što su uzeli moga Gospodina i ne znam gdje su ga položili."
14 Kad je to rekla, okrenula se i vidjela Isusa gdje stoji, ali nije znala da je to Isus.
15 Kaže joj Isus: Ženo, zašto plačeš? koga tražiš? Ona, misleći da je vrtlar, reče mu: "Gospodine, ako si ga ti odnio, reci mi gdje si ga položio i ja ću ga odnijeti."
16 Kaže joj Isus: Marijo! Ona se okrenu i reče mu: Rabboni! što će reći Učitelju.
17 Isus joj reče: Ne dotiči me se! jer još nisam uzašao svome Ocu, nego idi mojoj braći i reci im: Uzlazim svome Ocu i vašem Ocu; i Bogu mome i Bogu vašemu.
18 Marija Magdalena dođe i reče učenicima da je vidjela Gospodina i da joj je on to rekao.
19 Tada navečer istog dana, prvoga u tjednu, kad su vrata bila zatvorena na mjestu gdje su se učenici okupili zbog straha od Židova, dođe Isus, stade u sredinu i reče im: " Mir vama!"
20 Rekavši to, pokaza im ruke i bok. Tada su se učenici obradovali kad su vidjeli Gospodina.
21 Tada im Isus opet reče: " Mir vama! Kao što mene posla Otac, i ja šaljem vas."
22 Rekavši to, dahne u njih i reče im: " Primite Duha Svetoga!"
23 Kome oprostite grijehe, bit će im oprošteni; i čije grijehe zadržite, zadržani su.
24 Ali Toma, jedan od dvanaestorice, zvan Blizanac, nije bio s njima kad je Isus došao.
25 Rekoše mu dakle drugi učenici: "Vidjeli smo Gospodina." Ali on im reče: "Ako na njegovim rukama ne vidim trag od čavala, i ne stavim svoj prst u trag od čavala, i ne gurnem svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati."
26 Nakon osam dana ponovno bijahu njegovi učenici unutra i Toma s njima. Tada dođe Isus, dok su vrata bila zatvorena, stade usred i reče: " Mir vama!"
27 Tada reče Tomi: Pruži prst svoj ovamo i pogledaj moje ruke; i pruži ruku svoju ovamo i stavi je u moj bok, i ne budi nevjeran, nego vjeran.
28 Toma mu odgovori: "Gospodin moj i Bog moj!"
29 Kaže mu Isus: " Toma, jer si me vidio, povjerovao si. Blago onima koji ne vidješe, a vjeruju!"
30 I mnoga druga znamenja učini Isus pred svojim učenicima, koja nisu zapisana u ovoj knjizi:
31 Ali ovo je napisano da vjerujete da Isus jest Krist, Sin Božji; i da vjerujući imate život po imenu njegovu.

POGLAVLJE 21

1 Poslije toga Isus se ponovno ukaza svojim učenicima na Tiberijadskom moru. i na ovaj način pokazao je sam.
2 Bili su zajedno Šimun Petar, i Toma zvani Blizanac, i Natanael iz Kane Galilejske, i Zebedejevi sinovi, i druga dva njegova učenika.
3 Kaže im Šimun Petar: "Idem loviti ribu." Kažu mu: Idemo i mi s tobom. Oni izađoše i odmah uđoše u lađu; i te noći nisu ništa ulovili.
4 Kad je već svanulo, Isus je stajao na obali, ali učenici nisu znali da je to Isus.
5 Tada im Isus reče: " Djeco, imate li što za jelo?" Odgovoriše mu: Ne.
6 A on im reče: Bacite mrežu s desne strane lađe i naći ćete. Bacili su stoga, ali sada nisu mogli izvući zbog mnoštva riba.
7 Zato onaj učenik kojega je Isus ljubio reče Petru: "To je Gospodin." Kad je Šimun Petar čuo da je to Gospodin, opasa mu svoju ribarsku haljinu (jer bijaše gol) i baci se u more.
8 I drugi učenici doploviše u lađici; (jer ne bijahu daleko od kopna, ali otprilike dvije stotine lakata,) vukući mrežu s ribama.
9 Čim su izišli na kopno, ugledaju ondje vatru od ugljena i na njoj položenu ribu i kruh.
10 Kaže im Isus: " Donesite ribu koju ste sad ulovili!"
11 Šimun Petar ode gore i izvuče na kopno mrežu punu velikih riba, stotinu pedeset i tri; i usprkos tome što ih je bilo toliko, mreža se ipak nije raskidala.
12 Isus im reče: Dođite i večerajte. I nitko se od učenika nije usudio upitati ga: Tko si ti? znajući da je to Gospodin.
13 Isus tada dođe, uzme kruh i dade im, a isto tako i ribu.
14 Ovo je već treći put da se Isus pokazao svojim učenicima nakon što je uskrsnuo od mrtvih.
15 Kad su pak večerali, reče Isus Šimunu Petru: Šimune, sine Jonin, ljubiš li me više nego ovi? On mu reče: Da, Gospodine! ti znaš da te volim. Kaže mu: Pasi jaganjce moje.
16 Reče mu opet po drugi put: Šimune, sine Jonin, voliš li me? On mu reče: Da, Gospodine! ti znaš da te volim. Kaže mu: Pasi ovce moje.

17 Reče mu treći put: Šimune, sine Jonin, voliš li me?
Petar se ožalostio jer mu je treći put rekao: Voliš li me? A
on mu reče: Gospodine, ti sve znaš; ti znaš da te volim.
Isus mu reče: Pasi ovce moje.
18 Zaista, zaista, kažem ti: Kad si bio mlad, sam si se
opasivao i išao kud si htio, ali kad ostariš, ispružit ćeš ruke
svoje i drugi će te opasati i odnijeti kamo ćeš ne bi.
19 Ovo reče, naznačujući kakvom smrću ima proslaviti
Boga. I kad je to rekao, reče mu: Pođi za mnom!
20 Petar se okrenu i ugleda učenika kojega je Isus volio za
njim. koja se također za večere naslonila na njegove grudi i
rekla: "Gospodine, tko je taj koji te izdaje?"
21 Vidjevši ga Petar, reče Isusu: "Gospodine, a što će ovaj
učiniti?"
22 Kaže mu Isus: " Ako hoću da on ostane dok ja ne
dođem, što je tebi do toga?" slijedi me.
23 Tada se među braćom pročula ova priča da onaj učenik
neće umrijeti. Ali Isus mu ne reče: Neće umrijeti; ali, ako
ja hoću da on ostane dok ja ne dođem, što je tebi do toga?
24 Ovo je učenik koji o tome svjedoči i koji je to napisao; i
znamo da je njegovo svjedočanstvo istinito.
25 Ima i mnogo drugih stvari koje je Isus učinio, za koje,
kad bi se sve zapisalo, mislim da ni sam svijet ne bi mogao
obuhvatiti knjige koje bi trebalo napisati. Amen.

Djela Apostolska

POGLAVLJE 1

1 Prethodnu sam raspravu napravio, o Teofile, o svemu što je Isus počeo činiti i poučavati,
2 Sve do dana u koji je bio uznesen, nakon što je po Duhu Svetom dao zapovijedi apostolima koje je izabrao:
3 Njima se također pokazao živ nakon svoje muke mnogim nepogrešivim dokazima, vidjevši ih četrdeset dana, i govoreći o stvarima koje se odnose na kraljevstvo Božje.
4 I okupivši se s njima, zapovjedi im da ne odlaze iz Jeruzalema, nego da čekaju obećanje Očevo, za koje ste, veli, čuli od mene.
5 Jer Ivan je doista krstio vodom; ali bit ćete kršteni Duhom Svetim za nekoliko dana.
6 Kad se dakle sabraše, upitaše ga: "Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme opet obnoviti kraljevstvo Izraelu?"
7 A on im reče: " Nije na vama znati vremena ni godišnja doba, koja je Otac stavio u svoju vlast."
8 Ali primit ćete snagu nakon što Duh Sveti siđe na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, u svoj Judeji, u Samariji i sve do nakraj zemlje.
9 I kad je to rekao, dok su oni gledali, bio je uzdignut; i oblak im ga skloni s očiju.
10 I dok su netremice gledali prema nebu dok je on uzlazio, gle, dva čovjeka stajahu kraj njih u bijeloj odjeći;
11 Koji također reče: Galilejci, što stojite i buljite u nebo? ovaj isti Isus, koji je od vas uzet na nebo, doći će na isti način kao što ste ga vidjeli da odlazi na nebo.
12 Zatim se vratiše u Jeruzalem s gore zvane Maslinska, koja je od Jeruzalema udaljena subotnji dan hoda.
13 Kad uđoše, popeše se u gornju sobu, gdje bijahu Petar, i Jakov, i Ivan, i Andrija, Filip i Toma, Bartolomej i Matej, Jakov, sin Alfejev, i Šimun Zilot, i Juda brat Jakovljev.
14 Svi su oni jednodušno bili u molitvi i prošnji sa ženama i Marijom, majkom Isusovom, i s njegovom braćom.
15 I u one dane Petar ustade usred učenika i reče: (Broj imena zajedno bijaše oko stotinu i dvadeset,)
16 Ljudi i braćo, ovo se pismo moralo ispuniti, što ga je Duh Sveti ustima Davidovim prije rekao o Judi, koji je bio vodič onima koji su uhvatili Isusa.
17 Jer on je bio ubrojen među nas i primio je dio ove službe.
18 Sada je ovaj čovjek kupio polje s nagradom za nepravdu; i pavši strmoglavo, rasprsnu se po sredini i sva mu utroba izleti van.
19 I to je bilo poznato svim stanovnicima Jeruzalema; utoliko što se to polje na njihovom pravom jeziku naziva Aceldama, što će reći, polje krvi.
20 Jer je napisano u knjizi psalama: Prebivalište njegovo neka bude pusto, i nitko neka u njemu ne stanuje, i biskupiju njegovu neka drugi zauzme.
21 Stoga od ovih ljudi koji su bili s nama sve vrijeme dok je Gospodin Isus ulazio i izlazio među nas,
22 Počevši od Ivanova krštenja do onoga dana kad je uzet od nas, treba biti postavljen da bude s nama svjedok njegova uskrsnuća.
23 I postavili su dvojicu, Josipa zvanog Barsaba, koji se prozivao Just, i Matiju.
24 I pomoliše se i rekoše: Ti, Gospodine, koji poznaješ srca svih ljudi, pokaži jesi li od ove dvojice izabrao,
25 Da preuzme dio ove službe i apostolstva, od kojega je prijestupom otpao Juda, da ode na svoje mjesto.
26 I dadoše svoje ždrijebe; a ždrijeb je pao na Matiju; i bio je ubrojen među jedanaest apostola.

POGLAVLJE 2

1 A kad je došao dan Pedesetnice, svi su bili jednodušno na jednom mjestu.
2 I iznenada dođe šum s neba kao huka jakog vjetra i ispuni svu kuću u kojoj su sjedili.
3 I pokazaše im se razdijeljeni jezici kao od ognja i siđe po jedan na svakoga od njih.
4 I svi se napuniše Duha Svetoga i počeše govoriti drugim jezicima, kako im je Duh davao da govore.
5 U Jeruzalemu su živjeli Židovi, pobožni ljudi, iz svakoga naroda pod nebom.
6 Kad se to pročulo, skupi se mnoštvo i zaprepasti se jer ih je svaki čuo govoriti njegovim jezikom.
7 I svi se začudiše i začudiše govoreći jedni drugima: Gle, nisu li svi ovi što govore Galilejci?
8 A kako čujemo svatko svoj vlastiti jezik u kojem smo rođeni?
9 Parti, Medijci i Elamiti i stanovnici Mezopotamije, Judeje i Kapadocije, Ponta i Azije,
10 Frigija i Pamfilija, u Egiptu i u dijelovima Libije oko Cirene, i stranci iz Rima, Židovi i prozeliti,
11 Krete i Arape, čujemo ih kako našim jezicima govore čudesna djela Božja.
12 I svi se začudiše i bijahu u nedoumici, govoreći jedni drugima: "Što to znači?"
13 Drugi su se rugajući govorili: Ovi su ljudi puni mladog vina.
14 Petar pak ustade s jedanaestoricom, podiže glas i reče im: "Judejci i svi koji živite u Jeruzalemu, neka vam je ovo poznato i poslušajte moje riječi!
15 Jer ovi nisu pijani, kao što mislite, budući da je tek treći sat dana.
16 Ali ovo je ono što je rekao prorok Joel;
17 I dogodit će se u posljednjim danima, govori Bog, izlit ću od svoga Duha na svako tijelo, i vaši će sinovi i vaše kćeri proricati, i vaši će mladići imati viđenja, i vaši će starci sanjati snove. :
18 I na svoje sluge i na svoje sluškinje izlit ću u one dane svoga Duha; i oni će prorokovati:
19 I pokazat ću čudesa gore na nebu i znakove na zemlji dolje; krv, i vatra, i para dima:
20 Sunce će se pretvoriti u tamu, a mjesec u krv prije nego dođe onaj veliki i slavni dan Gospodnji.
21 I dogodit će se da će svaki koji prizove ime Gospodnje biti spašen.
22 Ljudi Izraelci, čujte ove riječi; Isusa iz Nazareta, čovjeka kojega je Bog među vama proslavio čudesima, čudesima i znamenjima što ih Bog učini po njemu među vama, kao što i sami znate.
23 Njega, koji je izbavljen po odlučnoj namjeri i predznanju Božjem, uhvatili ste, opakim rukama razapeli i ubili.
24 Njega Bog uskrisi, razriješivši muke smrti, jer nije ga bilo moguće zadržati.

25 Jer David o njemu govori: Ja sam vidio Gospodina uvijek pred svojim licem, jer on mi je s desne strane, da se ne pokolebam.
26 Zato se moje srce razveseli i moj se jezik razveseli; Štoviše, moje će tijelo počivati u nadi:
27 Jer nećeš ostaviti moju dušu u paklu, niti ćeš dati da svetac tvoj vidi trulež.
28 Ti si mi objavio putove života; ti ćeš me licem svojim obradovati.
29 Ljudi i braćo, dopustite mi da vam slobodno kažem o patrijarhu Davidu, da je i mrtav i pokopan, a grob mu je s nama do danas.
30 Budući da je dakle bio prorok i znajući da mu se Bog zakleo zakletvom da će od ploda njegovih bokova, po tijelu, podignuti Krista da sjedne na njegovo prijestolje.
31 Vidjevši to prije, reče o Kristovom uskrsnuću, da njegova duša nije ostavljena u paklu, niti njegovo tijelo nije vidjelo truleži.
32 Ovoga Isusa uskrisi Bog, čemu smo svi svjedoci.
33 Uzvišen dakle desnicom Božjom i primivši od Oca obećanje Duha Svetoga, on izli ovo što vi sada vidite i slušate.
34 Jer David nije uzašao na nebesa, nego sam veli: Reče GOSPODIN mome Gospodinu: Sjedi mi s desne strane!
35 Dok neprijatelje tvoje ne položim za podnožje tvojim nogama.
36 Neka dakle sigurno zna sav dom Izraelov da je Bog toga Isusa, kojega ste vi razapeli, učinio i Gospodinom i Kristom.
37 Kad su to čuli, proboli su se u srcu i rekoše Petru i ostalim apostolima: "Ljudi, braćo, što nam je činiti?"
38 Nato im Petar reče: Obratite se i neka se svatko od vas krsti u ime Isusa Krista za oproštenje grijeha i primit ćete dar Duha Svetoga.
39 Jer obećanje je za vas, i za vašu djecu, i za sve koji su izdaleka, koliko god ih pozove Gospodin, Bog naš.
40 I mnogim drugim riječima posvjedočio je i opominjao govoreći: Spasite se od ovog pokvarenog naraštaja!
41 Tada su se krstili oni koji su radosno primili njegovu riječ i istoga dana pridružilo im se oko tri tisuće duša.
42 I bijahu postojani u nauku apostolskom i u zajedništvu, u lomljenju kruha i u molitvama.
43 I strah obuze svaku dušu, i mnoga su čudesa i znamenja učinili apostoli.
44 I svi koji su vjerovali bili su zajedno i sve im je bilo zajedničko;
45 I prodadoše njihovu imovinu i dobra i podijeliše ih svima prema potrebi.
46 Oni su svaki dan jednodušno boravili u hramu i lomili kruh od kuće do kuće i blagovali su svoje meso s radošću i čistoćom srca,
47 Hvaleći Boga i uživajući naklonost svega naroda. A Gospodin je svakodnevno dodavao Crkvi one koji su se trebali spasiti.

POGLAVLJE 3

1 Petar i Ivan uziđoše zajedno u Hram u čas molitve, a bijaše deveti sat.
2 I nosili su nekog čovjeka hromog od majčine utrobe, koga su svaki dan postavljali na vrata hrama koja se zovu Lijepa, da traži milostinju od onih koji su ulazili u hram;
3 Onaj koji ugleda Petra i Ivana kako idu u hram, zaiska milostinju.
4 Petar, uprevši ga s Ivanom u oči, reče: "Pogledaj nas!"
5 I on ih posluša očekujući da će nešto od njih primiti.
6 Petar reče: "Srebra i zlata nemam; nego što imam dajem ti: U ime Isusa Krista Nazarećanina ustani i hodi.
7 I uhvati ga za desnu ruku i podigne ga, i odmah ojačaše njegova stopala i gležnjevi.
8 I skočivši uspravi se i prohoda te uđe s njima u Hram, hodajući, skačući i slaveći Boga.
9 Sav ga je narod vidio kako hoda i slavi Boga.
10 I oni su znali da je to bio on koji je sjedio radi milostinje na Lijepim vratima hrama: i bili su ispunjeni čuđenjem i čuđenjem zbog onoga što mu se dogodilo.
11 I dok je hromi čovjek koji je bio izliječen držao Petra i Ivana, sav narod trčao je k njima u trijem koji se zove Salomonov, vrlo čudeći se.
12 Kad Petar to vidje, reče narodu: "Ljudi Izraelci, što se tome čudite?" ili zašto nas tako ozbiljno gledate, kao da smo vlastitom moći ili svetošću učinili da ovaj čovjek hoda?
13 Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev, Bog otaca naših, proslavi Sina svojega Isusa; kojega ste predali i odrekli ga se pred Pilatom kad je bio odlučio pustiti ga.
14 Ali ste zanijekali Svetoga i Pravednog i htjeli ste da vam se da ubojica;
15 I ubio Kneza života, kojega je Bog uskrisio od mrtvih; čemu smo svjedoci.
16 I njegovo je ime po vjeri u njegovo ime ojačalo ovoga čovjeka kojega vidite i poznajete: da, vjera koja je po njemu dala mu je ovo savršeno zdravlje pred svima vama.
17 A sada, braćo, znam da ste to učinili iz neznanja, kao i vaši vladari.
18 Ali Bog je ispunio ono što je prije navijestio ustima svih svojih proroka da će Krist trpjeti.
19 Obratite se dakle, i obratite se, da se vaši grijesi mogu izbrisati, kada će vremena osvježenja doći iz prisutnosti Gospodnje;
20 I poslat će Isusa Krista, koji vam je prije bio naviješten.
21 Njega nebo mora primiti do vremena obnove svega, što je Bog rekao ustima svih svojih svetih proroka od postanka svijeta.
22 Jer Mojsije je uistinu rekao ocima: Proroka će vam Gospodin Bog vaš podignuti od vaše braće, kao što sam ja; njega ćete slušati u svemu što god vam bude rekao.
23 I dogodit će se da će svaka duša koja ne posluša toga proroka biti istrijebljena iz naroda.
24 Da, i svi proroci od Samuela i oni koji slijede poslije, koliko god ih je govorilo, također su prorekli ove dane.
25 Vi ste sinovi proroka i Saveza što ga je Bog sklopio s našim ocima, rekavši Abrahamu: U tvom potomstvu bit će blagoslovljena sva plemena na zemlji.
26 Najprije vas Bog, uskrisivši svoga Sina Isusa, posla da vas blagoslovi, da svakoga od vas odvrati od njegovih bezakonja.

POGLAVLJE 4

1 I dok su govorili narodu, svećenici, i zapovjednik hrama, i saduceji, naiđoše na njih,
2 Ožalošćeni što su učili narod i propovijedali po Isusu uskrsnuće od mrtvih.

3 Oni digoše ruke na njih i stavili ih u zatvor do sutradan, jer bijaše već večer.
4 Ali mnogi od onih koji su čuli riječ povjerovaše; a broj ljudi bio je oko pet tisuća.
5 I dogodi se sutradan da njihovi glavari, i starješine, i pisari,
6 I veliki svećenik Ana, i Kajfa, i Ivan, i Aleksandar, i svi koji bijahu iz roda velikoga svećenika, bili su okupljeni u Jeruzalemu.
7 I kad ih postaviše u sredinu, upitaše: "Kojom ste moći ili kojim imenom to učinili?"
8 Tada im Petar, pun Duha Svetoga, reče: "Klavari naroda i starješine Izraelove!
9 Ako danas budemo ispitivani o dobročinstvu učinjenom nemoćnom čovjeku, čime je on ozdravljen;
10 Neka bude poznato svima vama i svemu narodu Izraelovu da po imenu Isusa Krista Nazarećanina, kojega ste vi razapeli, kojega je Bog uskrisio od mrtvih, po njemu ovaj čovjek stoji ovdje pred vama zdrav.
11 Ovo je kamen koji ste vi graditelji odbacili, koji postade glava od ugla.
12 Niti po kome drugome ima spasenja: jer nema drugoga imena pod nebom dana ljudima po kojem bismo se mogli spasiti.
13 Kad su pak vidjeli smjelost Petra i Ivana i shvatili da su neuki i neuki ljudi, začudiše se. i spoznaše ih da su bili s Isusom.
14 A kad su vidjeli čovjeka koji je bio izliječen kako stoji s njima, nisu mogli ništa reći protiv toga.
15 Ali kad su im zapovjedili da odu izvan vijeća, posavjetovaše se među sobom:
16 Govoreći: Što da učinimo ovim ljudima? jer da su doista učinili značajno čudo očito je svima koji žive u Jeruzalemu; i ne možemo to poreći.
17 Ali da se više ne proširi u narodu, zaprijetimo im najstrože da više nikome ne govore u ovo ime.
18 I pozvaše ih i zapovjediše im da uopće ne govore niti poučavaju u ime Isusovo.
19 Petar i Ivan im rekoše: "Sudite, je li pravo u Božjim očima da vas slušamo više nego Boga."
20 Jer ne možemo ne govoriti ono što smo vidjeli i čuli.
21 Kad su im dakle još više zaprijetili, pustili su ih, ne nalazeći ništa kako bi ih kaznili, zbog naroda; jer svi su slavili Boga zbog onoga što se dogodilo.
22 Čovjeku je bilo više od četrdeset godina, na kojemu se pokazalo ovo čudo ozdravljenja.
23 Kad su ih pustili, otišli su svojima i priopćili im sve što su im rekli glavari svećenički i starješine.
24 Kad oni to čuše, jednodušno podigoše svoj glas k Bogu i rekoše: "Gospodine, ti si Bog koji si stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u njima.
25 Koji si ustima svoga sluge Davida rekao: Zašto su se pogani razjarili i narodi isprazne stvari smišljaju?
26 Ustadoše kraljevi zemaljski i glavari se skupiše protiv Gospodina i protiv Krista njegova.
27 Doista, protiv tvoga svetoga djeteta Isusa, kojega si pomazao, okupili su se Herod i Poncije Pilat s poganima i narodom Izraelovim,
28 Jer učiniti sve što je tvoja ruka i tvoj savjet odredio da se učini.
29 A sada, Gospodine, pogledaj njihove prijetnje i daj svojim slugama da sa svom smjelošću govore tvoju riječ,
30 Pružajući ruku svoju da liječiš; i da se po imenu tvoga svetoga djeteta Isusa čine znaci i čudesa.
31 Kad su se pomolili, potrese se mjesto gdje su bili okupljeni. i svi bijahu ispunjeni Duhom Svetim i smjelo navješćivahu riječ Božju.
32 Mnoštvo vjernika bijaše jedno srce i jedna duša. ali sve im je bilo zajedničko.
33 Apostoli s velikom snagom dadoše svjedočanstvo o uskrsnuću Gospodina Isusa i velika milost bijaše na svima njima.
34 Niti jedan među njima nije oskudijevao: jer svi koji su posjedovali zemlje ili kuće prodavali su ih i donosili cijene prodanih stvari,
35 I položiše ih pred noge apostolima i razdijeliše svakome prema potrebi.
36 I Josij, kojega su apostoli prozvali Barnaba, (što se prevodi, Sin utjehe), levit, i iz zemlje Cipra,
37 Imajući zemlju, proda je, donese novac i položi ga pred noge apostolima.

POGLAVLJE 5

1 Ali neki čovjek po imenu Ananija, sa svojom ženom Safirom, prodao je imanje,
2 I zadrži dio cijene, budući da je i njegova žena bila upućena u to, i donese određeni dio i položi ga pred noge apostolima.
3 Ali Petar reče: "Ananija, zašto ti je sotona napunio srce da lažeš Duhu Svetomu i zadržiš dio cijene zemlje?"
4 Dok je postojao, nije li bio tvoj? i nakon što je prodano, nije li to bilo u tvojoj vlastitoj vlasti? zašto si ovo zamislio u srcu svome? nisi lagao ljudima, nego Bogu.
5 Kad je Ananija čuo te riječi, pao je ničice i izdahnuo; i veliki strah obuze sve one koji su to čuli.
6 Mladići ustadoše, zamotaše ga, iznesoše i pokopaše.
7 Nakon otprilike tri sata uđe njegova žena, ne znajući što se dogodilo.
8 A Petar joj odgovori: "Reci mi, jeste li prodali zemlju za toliko?" A ona je rekla, Da, za toliko.
9 Nato joj Petar reče: "Kako to da ste se dogovorili da iskušate Duha Gospodnjega?" evo, pred vratima su noge onih koji su pokopali tvoga muža i iznijet će tebe.
10 Tada mu ona odmah pade pred noge i izdahnu; mladići uđoše i nađoše je mrtvu, iznesoše je i pokopaše kraj njezina muža.
11 I veliki strah obuze svu Crkvu i sve koji su to čuli.
12 I rukama apostolskim učinjena su mnoga znamenja i čudesa među narodom; (i svi su bili jednodušno u Solomonovom trijemu.
13 Od ostalih se nitko nije usudio pridružiti im se, ali narod ih je uzvisio.
14 A vjernika je bilo još više dodano Gospodinu, mnoštvo muškaraca i žena.)
15 Tako da su iznosili bolesne na ulice i polagali ih na postelje i ležaje, da bi barem sjena Petrova prolaznika zasjenila nekoga od njih.
16 Došlo je i mnoštvo iz okolnih gradova u Jeruzalem donoseći bolesnike i opsjednute nečistim duhovima, i svi su ozdravljali.
17 Tada ustade veliki svećenik i svi oni koji bijahu s njim (to je sekta saduceja) i razgnjeviše se,
18 I digoše ruke na apostole i strpaše ih u opći zatvor.

19 Ali anđeo Gospodnji noću otvori vrata tamnice, izvede ih van i reče:
20 Idi, stani i govori u hramu narodu sve riječi ovoga života.
21 Kad su to čuli, rano ujutro uđoše u Hram i poučavahu. Ali dođe veliki svećenik i oni koji bijahu s njim, sazvaše vijeće i sav senat sinova Izraelovih i poslaše u tamnicu da ih dovedu.
22 Ali kad su stražari došli i nisu ih našli u tamnici, vratili su se i rekli:
23 Rekavši: Tamnica nas doista nađe zatvorena sa svom sigurnošću, a stražari stoje vani pred vratima; ali kad smo otvorili, nismo našli nikoga unutra.
24 Kad su to čuli veliki svećenik, hramski zapovjednik i svećenički glavari, posumnjaše što će to izrasti.
25 Tada pristupi netko i javi im: "Evo ljudi koje ste strpali u tamnicu stoje u hramu i uče narod."
26 Tada ode kapetan sa stražarima i dovede ih bez nasilja jer su se bojali naroda da ih ne kamenuju.
27 I kad ih dovedoše, postaviše ih pred vijeće, a veliki ih svećenik upita:
28 Govoreći: Nismo li vam strogo zapovjedili da ne poučavate u ovo ime? i evo, ispunili ste Jeruzalem svojom doktrinom i namjeravate pustiti krv ovoga čovjeka na nas.
29 Tada Petar i drugi apostoli odgovoriše i rekoše: "Boga trebamo slušati više nego ljude."
30 Bog otaca naših uskrisi Isusa, koga vi ubiste i objesiste na drvo.
31 Njega je Bog uzvisio svojom desnicom za kneza i spasitelja, da dadne obraćenje Izraelu i oproštenje grijeha.
32 A mi smo njegovi svjedoci ovih stvari; a tako i Duha Svetoga kojega je Bog dao onima koji su mu poslušni.
33 Kad su to čuli, bijahu u srcu prestravljeni i dogovoriše se da ih ubiju.
34 Tada ustade jedan u vijeću, farizej, po imenu Gamaliel, učitelj zakona, na glasu u svemu narodu, i zapovjedi da se apostoli izbace malo dalje.
35 I reče im: Ljudi Izraelci, pazite što namjeravate učiniti s ovim ljudima.
36 Jer prije ovih dana ustade Teuda, hvaleći se da je netko; kojima se pridružio broj ljudi, oko četiri stotine: koji je ubijen; i svi koji su mu se pokoravali bili su raspršeni i uništeni.
37 Nakon ovoga ustao je Juda Galilejac u danima popisa i povukao mnogo naroda za sobom; i on je poginuo; i svi, čak i oni koji su ga poslušali, bili su raspršeni.
38 A sada vam kažem, suzdržite se od ovih ljudi i ostavite ih na miru: jer ako je ovaj savjet ili ovo djelo od ljudi, izići će na ništa.
39 Ali ako je od Boga, ne možete ga srušiti; da se ne nađete čak i da se borite protiv Boga.
40 Oni mu pristadoše: dozvaše apostole i izudaraše ih, zapovjediše im da ne govore u ime Isusovo i pustiše ih.
41 I oni odoše ispred Vijeća, radosni što su udostojeni podnijeti sramotu za njegovo ime.
42 Svaki dan u Hramu i u svakoj kući ne prestadoše poučavati i propovijedati Isusa Krista.

POGLAVLJE 6

1 I u one dane, kad se umnožio broj učenika, nastade gunđanje Grka protiv Hebreja jer su njihove udovice bile zanemarene u svakodnevnoj službi.
2 Tada dvanaestorica sazvaše mnoštvo učenika i rekoše: "Nije dobro da ostavimo riječ Božju i poslužimo stolove."
3 Stoga, braćo, potražite između sebe sedam poštenih ljudi, punih Duha Svetoga i mudrosti, koje možemo postaviti nad ovim poslom.
4 A mi ćemo se neprestano predavati molitvi i službi riječi.
5 I svidjela se ta riječ cijelom mnoštvu, pa izabraše Stjepana, čovjeka punog vjere i Duha Svetoga, i Filipa, i Prohora, i Nikanora, i Timona, i Parmena, i Nikolu, prozelita iz Antiohije.
6 Postavili su ih pred apostole, a oni su se pomolili i položili na njih ruke.
7 I riječ je Božja rasla; i broj se učenika u Jeruzalemu jako umnožio; i velika četa svećenika bila je poslušna vjeri.
8 A Stjepan, pun vjere i snage, činio je velika čudesa i znamenja u narodu.
9 Tada ustadoše neki iz sinagoge, koja se zove sinagoga Libertinaca, Cirenaca, Aleksandrijaca i onih iz Cilicije i Azije, raspravljajući se sa Stjepanom.
10 I nisu se mogli oduprijeti mudrosti i duhu kojim je govorio.
11 Tada su pokorili ljude koji su rekli: "Čuli smo ga kako govori hulne riječi protiv Mojsija i protiv Boga."
12 Oni pobuniše narod, starješine i pismoznance, i navališe na njega, uhvatiše ga i odvedoše u vijeće,
13 I postavi lažne svjedoke koji rekoše: Ovaj čovjek ne prestaje govoriti hulne riječi protiv ovoga svetoga mjesta i zakona.
14 Jer čuli smo ga kako govori da će ovaj Isus Nazarećanin uništiti ovo mjesto i promijeniti običaje koje nam je predao Mojsije.
15 I svi koji su sjedili u vijeću, gledajući ga netremice, vidješe njegovo lice kao lice anđela.

POGLAVLJE 7

1 Tada reče veliki svećenik: "Je li to tako?"
2 I reče: Ljudi, braćo i oci, poslušajte! Bog slave ukazao se našem ocu Abrahamu, dok je bio u Mezopotamiji, prije nego što je boravio u Charranu,
3 I reče mu: "Idi iz svoje zemlje i od svoga roda i dođi u zemlju koju ću ti pokazati."
4 Zatim je došao iz zemlje Kaldejaca i nastanio se u Charranu; i odande, kad mu je otac umro, preselio ga je u ovu zemlju, u kojoj vi sada živite.
5 I nije mu dao nikakvo nasljedstvo u njemu, ne, čak ni da na njega kroči svojom nogom; ipak je obećao da će ga dati njemu u posjed i njegovom potomstvu poslije njega, kad još nije imao djeteta. .
6 I reče Bog ovako: Njegovo će potomstvo boraviti u tuđoj zemlji; i da ih dovedu u ropstvo i nanose im zlo četiri stotine godina.
7 Ja ću suditi narodu kojemu će biti robovi, rekao je Bog, a nakon toga će izaći i služiti mi na ovom mjestu.
8 I dade mu zavjet obrezanja, i tako Abrahamu se rodi Izak, i obreza ga osmoga dana; a Izak rodi Jakova; a Jakov rodi dvanaest patrijarha.

9 I patrijarsi, pokrenuti zavišću, prodadoše Josipa u Egipat, ali Bog bijaše s njim,
10 I izbavi ga iz svih njegovih nevolja i dade mu milost i mudrost u očima faraona, kralja egipatskoga; i postavi ga za namjesnika nad Egiptom i svim svojim domom.
11 Sada dođe glad u svu zemlju Egipat i Hanaan i velika nevolja, i naši oci ne nađoše hrane.
12 Ali kad je Jakov čuo da u Egiptu ima žita, posla najprije naše očeve.
13 Drugi put se Josip obznani svojoj braći; i Josipov rod je bio poznat faraonu.
14 Tada posla Josip i pozva k sebi svoga oca Jakova i sav svoj rod, sedamdeset i petnaest duša.
15 Tako je Jakov sišao u Egipat i umro, on i naši oci,
16 I preneseni su u Sikem i položeni u grobnicu koju je Abraham kupio za novčanu svotu od sinova Emorovih, oca Sikemova.
17 Ali kad se približilo vrijeme obećanja, kojim se Bog zakleo Abrahamu, narod je rastao i množio se u Egiptu,
18 Dok se nije pojavio drugi kralj, koji nije poznavao Josipa.
19 On je lukavo postupao s našim rodom, i zlo je navaljivao na naše očeve, tako da su izbacili svoju malu djecu da ne ostanu živjeti.
20 U to se vrijeme rodio Mojsije, bio je vrlo lijep i hranjen u kući svoga oca tri mjeseca.
21 Kad je bio izbačen, uzela ga je faraonova kći i othranila ga za vlastitog sina.
22 Mojsije je bio naučen u svoj mudrosti Egipćana i bio je moćan u riječima iu djelima.
23 Kad mu je bilo punih četrdeset godina, dođe mu na srce da posjeti svoju braću, sinove Izraelove.
24 Vidjevši da se jednom od njih nepravda čini, branio ga je i osvetio potlačenog i udario Egipćanina.
25 Jer je mislio da bi njegova braća razumjela kako će ih Bog njegovom rukom izbaviti; ali oni nisu razumjeli.
26 I sutradan im se pojavio dok su se svađali, i htio ih je ponovno složiti govoreći: Gospodo, vi ste braća; zašto činite zlo jedan drugome?
27 Ali onaj koji je učinio nepravdu bližnjemu odgurne ga od sebe govoreći: Tko te postavi nad nama za upravitelja i suca?
28 Hoćeš li me ubiti kao što si jučer ubio Egipćanina?
29 Tada pobježe Mojsije na tu riječ i ostade stranac u zemlji madijanskoj, gdje rodi dva sina.
30 Kad je prošlo četrdeset godina, ukaza mu se u pustinji Sinajske gore anđeo Gospodnji u plamenu vatre u jednom grmu.
31 Kad Mojsije to vidje, zadivi se prizoru; i kad se približi da to vidi, dođe mu glas Gospodnji:
32 Govoreći: Ja sam Bog otaca tvojih, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljev. Tada je Mojsije zadrhtao i nije se usudio vidjeti.
33 Tada mu reče Gospodin: Izuj obuću s nogu svojih, jer mjesto gdje stojiš sveta je zemlja.
34 Vidio sam, vidio sam nevolju svoga naroda koji je u Egiptu, čuo sam njihov uzdisaj i sišao sam da ih izbavim. A sada dođi, poslat ću te u Egipat.
35 Toga Mojsija kojega su odbili govoreći: Tko te postavi za upravitelja i suca? istoga je Bog poslao da bude vladar i izbavitelj rukom anđela koji mu se ukazao u grmu.
36 Izveo ih je nakon što je pokazao čudesa i znamenja u zemlji egipatskoj, u Crvenom moru i u pustinji četrdeset godina.
37 To je onaj Mojsije, koji je rekao sinovima Izraelovim: Proroka će vam podići Gospodin Bog vaš između vaše braće, kao što sam ja; njega ćete čuti.
38 Ovo je onaj koji je bio u crkvi u pustinji s anđelom koji mu je govorio na gori Sini, i s našim ocima: koji je primio živa proročanstva da nam ih preda.
39 Koga naši očevi nisu poslušali, nego su ga odbacili od sebe, i u svojim su se srcima vratili natrag u Egipat,
40 Rekavši Aronu: "Učini nam bogove da idu pred nama; jer što se tiče ovog Mojsija, koji nas je izveo iz zemlje egipatske, ne znamo što je s njim."
41 I oni su u one dane napravili tele i prinijeli žrtvu idolu, i radovali se djelima svojih ruku.
42 Tada se Bog okrenuo i predao im da se klanjaju vojsci nebeskoj; kao što je zapisano u knjizi proroka, O vi dome Izraelov, jeste li mi prinosili klane životinje i žrtve kroz četrdeset godina u pustinji?
43 Da, uzeli ste Molohov šator i zvijezdu svog boga Remfana, likove koje ste napravili da im se klanjate; i odnijet ću vas s onu stranu Babilona.
44 Naši oci imali su šator svjedočanstva u pustinji, kako je odredio, govoreći Mojsiju, da ga načini prema načinu koji je vidio.
45 Koju su i naši oci, koji su došli poslije, unijeli s Isusom u posjed pogana, koje je Bog istjerao ispred naših otaca, do Davidovih dana.
46 Koji je našao milost pred Bogom i želio pronaći šator za Boga Jakovljeva.
47 Ali Salomon mu sagradi kuću.
48 Ali Svevišnji ne stanuje u hramovima napravljenim rukama; kako kaže prorok,
49 Nebo je prijestolje moje, a zemlja podnožje nogama mojim: koju ćete mi kuću sagraditi? govori Gospodin: ili koje je mjesto mog počinka?
50 Nije li moja ruka stvorila sve ovo?
51 Vi, tvrdovrati i neobrezanih srca i ušiju, uvijek se opirete Duhu Svetome: kao što su činili vaši oci, tako i vi.
52 Koga od proroka nisu vaši očevi progonili? i pobili su one koji su prije navijestili dolazak Pravednika; čiji ste sada izdajice i ubojice:
53 Koji su primili zakon po nalogu anđela, a nisu ga držali.
54 Kad su to čuli, bijahu u srcu raskinuti i škrgutahu na njega zubima.
55 Ali on, pun Duha Svetoga, pogleda u nebo i ugleda slavu Božju i Isusa gdje stoji zdesna Bogu,
56 I reče: "Evo, vidim nebesa otvorena i Sina Čovječjega gdje stoji zdesna Bogu."
57 Tada povikaše iza glasa, začepiše uši i navališe na njega jednodušno,
58 I izbaci ga iz grada i kamenuje ga, a svjedoci položiše svoje haljine do nogu mladića po imenu Savao.
59 I kamenovali su Stjepana koji je zazivao Boga i govorio: "Gospodine Isuse, primi duh moj!"
60 I on klekne i povika iza glasa: "Gospodine, ne zaračunaj im ovaj grijeh!" I kad je to rekao, zaspao je.

POGLAVLJE 8

1 Šaul je pristao na njegovu smrt. U ono vrijeme bijaše veliko progonstvo crkve u Jeruzalemu; i svi su se raspršili po krajevima Judeje i Samarije, osim apostola.
2 I pobožni ljudi odnesoše Stjepana na njegov pogreb i naricahu za njim.
3 Što se tiče Savla, on je pustošio Crkvu, ulazeći u svaku kuću i vukući muškarce i žene stavljajući ih u tamnicu.
4 Zato su oni koji su bili raspršeni išli posvuda propovijedajući Riječ.
5 Tada Filip siđe u grad Samariju i propovijeda im Krista.
6 I narod je jednodušno poslušao ono što je Filip govorio, slušajući i gledajući čudesa koja je činio.
7 Jer su iz mnogih opsjednutih izlazili nečisti duhovi, vičući iza glasa, a mnogi su uzeti i hromi ozdravili.
8 I nasta velika radost u tom gradu.
9 Ali bijaše neki čovjek, po imenu Šimun, koji je prije toga u istom gradu čarao i začarao narod Samarije, izdajući se da je neki veliki.
10 Njega poslušaše svi, od najmanjega do najvećega, govoreći: Ovaj je čovjek velika sila Božja.
11 Imali su prema njemu obzira jer ih je dugo vremena općinjavao čaranjima.
12 Ali kad su povjerovali Filipu koji je propovijedao kraljevstvo Božje i ime Isusa Krista, krstili su se i muškarci i žene.
13 Tada i sam Šimun povjerova; i kad se krsti, nastavi s Filipom i divi se gledajući čudesa i znamenja koja su se činila.
14 Kad su apostoli u Jeruzalemu čuli da je Samarija primila riječ Božju, poslaše k njima Petra i Ivana.
15 On se, kad siđoše, pomoli za njih da prime Duha Svetoga.
16 (Jer još nije sišao ni na jednoga od njih, samo su bili kršteni u ime Gospodina Isusa.)
17 Tada su položili ruke na njih i oni su primili Duha Svetoga.
18 Kad je Šimun vidio da se polaganjem ruku apostolskih daje Duh Sveti, ponudi im novac.
19 govoreći: "Daj i meni ovu moć da na koga god položim ruke primi Duha Svetoga."
20 A Petar mu reče: "Novac tvoj s tobom u propast, jer si mislio da se dar Božji može kupiti novcem."
21 Nemaš u ovoj stvari ni dijela ni udjela, jer srce tvoje nije pravo u Božjim očima.
22 Pokaj se dakle zbog ove svoje zloće i moli Boga da ti se možda oprosti pomisao srca tvoga.
23 Jer vidim da si u žuči gorčine i u okovu bezakonja.
24 Tada odgovori Šimun i reče: Molite se Gospodinu za mene da me ne snađe ništa od ovoga što ste govorili.
25 I oni, pošto su posvjedočili i navijestili riječ Gospodnju, vratiše se u Jeruzalem i propovijedahu evanđelje po mnogim samaritanskim selima.
26 Anđeo Gospodnji reče Filipu: "Ustani i idi prema jugu na put koji silazi iz Jeruzalema u Gazu, a on je pust."
27 I on ustade i ode, i gle, čovjek iz Etiopije, eunuh s velikim autoritetom pod Candaceom, kraljicom Etiopljana, koji je bio zadužen za sve njezino blago, i došao je u Jeruzalem da se pokloni,
28 Vraćao se i sjedeći u svojim kolima čitao proroka Izaiju.
29 Tada Duh reče Filipu: Priđi i pridruži se ovim kolima.
30 Filip dotrča k njemu i ču ga kako čita proroka Izaiju, pa reče: "Razumiješ li što čitaš?"
31 A on reče: "Kako mogu ako me netko ne uputi?" I zamoli Filipa da se popne i sjedne s njim.
32 Mjesto Pisma koje je čitao bilo je ovo: Kao ovca na klanje odveden je; i kao janje nijemo pred onim koji ga striže, tako nije otvorio usta svojih.
33 U poniženju njegovu oduzet mu je sud, a tko će objaviti njegov naraštaj? jer je njegov život uzet sa zemlje.
34 Eunuh odgovori Filipu: "Molim te, o kome prorok ovo govori?" sebe ili nekog drugog čovjeka?
35 Tada Filip otvori usta, poče od istoga pisma i navijesti mu Isusa.
36 I dok su išli svojim putem, dođoše do neke vode, a eunuh reče: "Vidi, ovdje je voda!" što mi priječi da se krstim?
37 A Filip reče: "Ako vjeruješ svim srcem, možeš." A on odgovori i reče: Vjerujem da je Isus Krist Sin Božji.
38 I zapovjedi da se kola zaustave, i obojica siđoše u vodu, i Filip i eunuh; a on ga je krstio.
39 Kad su izišli iz vode, Duh Gospodnji uhvati Filipa tako da ga eunuh više nije vidio, a on je nastavio svojim putem radostan.
40 Ali Filip se nađe u Azotu i prolazeći onuda propovijedaše po svim gradovima dok ne dođe u Cezareju.

POGLAVLJE 9

1 A Savao, još uvijek prijeteći i ubijajući učenike Gospodnje, ode k velikom svećeniku,
2 I zamolio je od njega pisma u Damask sinagogama, da ako nađe nekoga od ovoga puta, bilo da su muškarci ili žene, da ih svezane odvede u Jeruzalem.
3 I dok je putovao, došao je blizu Damaska, i odjednom ga je obasjala svjetlost s neba.
4 I pade na zemlju i začu glas kako mu govori: " Savle, Savle, zašto me progoniš?"
5 A on reče: Tko si ti, Gospodine? A Gospodin reče: " Ja sam Isus kojega ti progoniš: teško ti je protiv bodlji udarati."
6 A on dršćući i začuđen reče: "Gospodine, što hoćeš da učinim?" A Gospodin mu reče: Ustani i idi u grad, pa će ti se reći što ti je činiti.
7 A ljudi koji su putovali s njim stajali su nijemi, čujući glas, ali ne videći nikoga.
8 Šaul ustade sa zemlje; a kad su mu se oči otvorile, nije vidio nikoga; nego su ga vodili za ruku i odveli u Damask.
9 I bijaše tri dana bez vida, niti je jeo niti pio.
10 U Damasku bijaše neki učenik po imenu Ananija; i reče mu Gospodin u viđenju: Ananija. A on reče: Evo me, Gospodine.
11 A Gospodin mu reče: Ustani i idi u ulicu koja se zove Ravna, i raspitaj se u Judinoj kući za nekoga tko se zove Savao, iz Tarza: jer, gle, on se moli,
12 I u viđenju je vidio čovjeka po imenu Ananija kako ulazi i stavlja ruku na njega da progleda.
13 Ananija odgovori: "Gospodine, čuo sam od mnogih o ovom čovjeku koliko je zla učinio tvojim svetima u Jeruzalemu.
14 I ovdje ima vlast od glavara svećeničkih da veže sve koji prizivaju tvoje ime.

15 Ali Gospodin mu reče: Idi, jer on mi je izabrana posuda da nosi moje ime pred narodima, kraljevima i sinovima Izraelovim.
16 Jer ja ću mu pokazati koliko mora trpjeti za moje ime.
17 Ananija ode svojim putem i uđe u kuću; i stavivši ruke na njega reče: Savle, brate, posla me Gospodin, Isus koji ti se ukazao na putu kojim si išao, da progledaš i da se ispuniš Duhom Svetim.
18 I odmah mu spadoše s očiju kao ljuske, i on odmah progleda, ustade i krsti se.
19 Kad je primio meso, ojačao je. Tada Savao bijaše nekoliko dana s učenicima koji bijahu u Damasku.
20 I odmah po sinagogama propovijeda Krista da je on Sin Božji.
21 Ali svi koji su ga čuli začudiše se i rekoše; Nije li to onaj koji je uništio one koji su zazivali ovo ime u Jeruzalemu, i došao ovamo s tom namjerom, da ih svezane odvede glavarima svećeničkim?
22 Ali Savao je još više ojačao i zbunio Židove koji su živjeli u Damasku, dokazujući da je to Krist.
23 Nakon što je prošlo mnogo dana, Židovi su se dogovorili da ga ubiju.
24 Ali Šaul je znao za njihovo čekanje. I dan i noć su pazili na vrata da ga ubiju.
25 Tada ga učenici uzeše noću i spustiše u košari uza zid.
26 Kad je Savao došao u Jeruzalem, pokušavao se pridružiti učenicima, ali su ga se svi bojali i nisu vjerovali da je učenik.
27 Ali Barnaba ga uze i odvede apostolima te im priopći kako je na putu vidio Gospodina i kako mu je govorio i kako je hrabro propovijedao u Damasku u ime Isusovo.
28 I bio je s njima, ulazeći i izlazeći u Jeruzalemu.
29 I hrabro je govorio u ime Gospodina Isusa i prepirao se s Grcima, ali oni su ga htjeli ubiti.
30 Kad su braća saznala, odvedoše ga u Cezareju i poslaše u Tarz.
31 Crkve su tada počivale po svoj Judeji, Galileji i Samariji i izgrađivale se. i koji su hodili u strahu Gospodnjem i u utjehi Duha Svetoga, bili su umnoženi.
32 Dok je Petar obilazio sve strane, sišao je i k svetima koji su stanovali u Lidi.
33 Ondje nađe nekog čovjeka po imenu Eneja, koji je osam godina ležao u postelji i bijaše uzet.
34 A Petar mu reče: "Eneja, Isus Krist te ozdravlja; ustani i spremi svoju postelju." I odmah ustade.
35 Svi koji su živjeli u Lyddi i Saronu vidjeli su ga i obratili se Gospodinu.
36 U Jopi bijaše neka učenica po imenu Tabita, što se prevodi Dorka: ta je žena bila puna dobrih djela i milostinje koju je činila.
37 I dogodilo se u one dane da je bila bolesna i umrla; kad su je oprali, položili su je u gornju sobu.
38 Budući da je Lida bila blizu Jope, a učenici su čuli da je Petar ondje, poslaše k njemu dva čovjeka moleći ga da ne oklijeva doći k njima.
39 Tada Petar ustade i pođe s njima. Kad je došao, odvedoše ga u gornju sobu, a sve udovice stajahu kraj njega plačući i pokazujući haljine i haljine koje je Dorka napravila dok je bila s njima.
40 Petar ih sve istjera van, klekne i pomoli se. i okrenuvši ga prema tijelu reče: Tabitha, ustani! I ona otvori oči i kad ugleda Petra, sjedne.
41 On joj pruži ruku, podiže je i dozvavši svete i udovice, pokaza je živu.
42 I to je bilo poznato po svoj Jopi; i mnogi povjerovaše u Gospodina.
43 I dogodi se da je ostao mnogo dana u Jopi kod nekog Šimuna kožara.

POGLAVLJE 10

1 Bio je u Cezareji neki čovjek po imenu Kornelije, satnik čete zvane Talijanska četa,
2 Čovjek pobožan i bogobojazan sa svim svojim domom, davao je mnogo milostinje narodu i uvijek se Bogu molio.
3 Vidio je u viziji očito oko devete ure dana anđela Božjega kako ulazi k njemu i govori mu: Kornelije!
4 Kad ga on pogleda, uplaši se i reče: "Što je, Gospodine?" A on mu reče: Tvoje molitve i tvoja milostinja ustali su na spomen pred Bogom.
5 Sada pošaljite ljude u Jopu i pozovite nekog Šimuna, koji se zove Petar.
6 Stanuje kod nekog Šimuna kožara, čija je kuća na obali mora: on će ti reći što ti je činiti.
7 I kad je anđeo koji je govorio s Kornelijem otišao, on je pozvao dvojicu svojih kućnih slugu i jednog pobožnog vojnika od onih koji su mu neprestano služili;
8 Kad im je sve to priopćio, poslao ih je u Jopu.
9 Sutradan, kad su oni išli na put i približavali se gradu, Petar se oko šeste ure popeo na krov da se pomoli.
10 On ogladni i htjede jesti, ali dok su pripremali, on pade u trans,
11 I vidje nebo otvoreno i neku posudu kako silazi k njemu, kao veliko platno ispleteno na četiri ugla, i spušteno na zemlju.
12 U njemu su bile sve vrste četveronožaca zemaljskih, i divljih zvijeri, i gmizavaca, i ptica nebeskih.
13 I dođe mu glas: "Ustani, Petre!" ubij i jedi.
14 Ali Petar reče: "Nije tako, Gospodine; jer nikad nisam jeo ništa što je obično ili nečisto.
15 I glas mu opet reče po drugi put: "Što je Bog očistio, ti ne pogani!"
16 To je učinjeno tri puta: i posuda je opet uznesena na nebo.
17 Dok je Petar sumnjao u sebi što bi trebalo značiti ovo viđenje koje je vidio, gle, ljudi koje je poslao Kornelije raspitaše se za Šimunovu kuću i stadoše pred vratima.
18 I dozvaše te upitaše je li ondje prenoćio Šimun, koji se zvao Petar.
19 Dok je Petar razmišljao o viđenju, Duh mu reče: "Evo, tri čovjeka te traže."
20 Ustani dakle, siđi i pođi s njima ne sumnjajući ništa, jer ja sam ih poslao.
21 Tada Petar siđe k ljudima koje mu je poslao Kornelije. i reče: "Evo, ja sam onaj koga tražite. Koji je razlog zašto ste došli?"
22 Oni rekoše: Kornelije, stotnik, čovjek pravedan i bogobojazan, na dobrom glasu među svim židovskim narodom, bio je upozoren od Boga od svetog anđela da pošalje po tebe u svoju kuću i da saslušaš riječi tvoje.
23 Tada ih pozva i ugosti ih. Sutradan je Petar otišao s njima, a pratila su ga neka braća iz Jope.
24 A sutradan nakon što su ušli u Cezareju. I Kornelije ih je čekao, i sazvao je svoje rođake i bliske prijatelje.

25 Dok je Petar ulazio, Kornelije ga dočeka, pade mu pred noge i pokloni mu se.
26 Petar ga podiže govoreći: "Ustani!" I sam sam muškarac.
27 I dok je s njim razgovarao, uđe i nađe mnoge okupljene.
28 A on im reče: "Vi znate da je Židovu nedopušteno družiti se ili dolaziti s nekim iz drugoga naroda; ali Bog mi je pokazao da ne smijem nijednog čovjeka zvati poganim ili nečistim.
29 Stoga sam došao k vama bez protivljenja, čim su me pozvali. Pitam, dakle, zašto ste poslali po mene?
30 A Kornelije reče: Prije četiri dana postio sam do ovoga časa; i u deveti sat pomolih se u svojoj kući, i gle, čovjek stajaše preda mnom u svijetloj odjeći,
31 I reče: Kornelije, tvoja je molitva uslišana i tvoja je milostinja u sjećanju pred Bogom.
32 Pošalji dakle u Jopu i dozovi Šimuna, koji se zove Petar. on je smješten u kući nekog Šimuna kožara na obali mora: koji će ti govoriti kad dođe.
33 Odmah dakle poslah k tebi; i dobro si učinio što si došao. Sada smo dakle svi ovdje prisutni pred Bogom da čujemo sve što ti je Bog zapovjedio.
34 Tada Petar otvori usta i reče: "Uistinu vidim da Bog nije priličan.
35 Ali u svakom narodu onaj koji ga se boji i čini pravdu, prihvaća ga.
36 Riječ koju je Bog poslao sinovima Izraelovim, propovijedajući mir po Isusu Kristu: (on je Gospodar svega:)
37 Tu riječ, velim, znate, koja je bila objavljena po svoj Judeji, a počela je u Galileji, nakon krštenja koje je Ivan propovijedao;
38 Kako je Bog Duhom Svetim i snagom pomazao Isusa iz Nazareta: koji je obilazio čineći dobro i liječeći sve koje je đavao tlačio; jer je Bog bio s njim.
39 I mi smo svjedoci svega što je učinio u zemlji židovskoj iu Jeruzalemu; koga su ubili i objesili na drvo:
40 Njega je Bog uskrisio treći dan i javno ga pokazao;
41 Ne svemu narodu, nego svjedocima unaprijed izabranim od Boga, nama koji smo jeli i pili s njim nakon što je uskrsnuo od mrtvih.
42 I zapovjedi nam da propovijedamo narodu i da svjedočimo da je on koga je Bog odredio da bude Sudac živih i mrtvih.
43 Za njega svjedoče svi proroci da će po njegovu imenu svaki koji u njega vjeruje dobiti oproštenje grijeha.
44 Dok je Petar još govorio ove riječi, siđe Duh Sveti na sve koji su slušali riječ.
45 A oni iz obrezanja koji su povjerovali, koji su došli s Petrom, bili su zaprepašteni jer je i na pogane bio izliven dar Duha Svetoga.
46 Jer čuli su ih kako govore jezicima i veličaju Boga. Tada Petar odgovori:
47 Može li tko zabraniti vodu da se ne krste ovi koji su primili Duha Svetoga kao i mi?
48 I zapovjedi im da se krste u ime Gospodnje. Zatim su ga molili da održi određene dane.

POGLAVLJE 11

1 Apostoli i braća koji su bili u Judeji čuli su da su i pogani primili riječ Božju.
2 Kad Petar uzađe u Jeruzalem, prepirahu se s njim oni koji bijahu iz obrezanja.
3 Rekavši: Ušao si k ljudima neobrezanim i blagovao si s njima.
4 Ali Petar je ponovio stvar od početka i objasnio im je po nalogu, govoreći:
5 Bio sam u gradu Jopi moleći se; i u transu sam vidio viziju: Neka se posuda spustila, kao veliko platno, spušteno s neba s četiri ugla; i došlo je čak i do mene:
6 Kad sam uperio oči u to, promotrih i vidjeh četveronožne zvijeri zemaljske, i divlje zvijeri, i gmizavce, i ptice nebeske.
7 I čuh glas kako mi govori: Ustani, Petre! zakolji i pojedi.
8 Ali ja rekoh: "Ne tako, Gospodine, jer ništa pogano ili nečisto nikada nije ušlo u moja usta."
9 Ali opet mi odgovori glas s neba: "Što je Bog očistio, ti ne pogani."
10 I to se dogodilo tri puta: i sve je ponovno bilo uzneseno na nebo.
11 I gle, odmah su tri čovjeka već došla u kuću gdje sam bio, poslani iz Cezareje k meni.
12 I Duh mi reče da pođem s njima, bez sumnje. Štoviše, ova šestorica braće su me pratila i ušli smo u kuću toga čovjeka.
13 I pokaza nam kako je vidio anđela u svojoj kući, koji je stajao i rekao mu: Pošalji ljude u Jopu i pozovi Šimuna, koji se zove Petar;
14 Tko će ti kazati riječi kojima ćeš se spasiti ti i sav dom tvoj.
15 I kad sam počeo govoriti, siđe Duh Sveti na njih, kao i na nas u početku.
16 Tada se sjetih riječi Gospodnje kako reče: Ivan je krstio vodom; nego ćete biti kršteni Duhom Svetim.
17 Budući da im je Bog dao jednak dar kao i nama, koji povjerovasmo u Gospodina Isusa Krista; što sam bio, da sam se mogao oduprijeti Bogu?
18 Kad su to čuli, šutjeli su i slavili Boga govoreći: "Dakle, Bog je i poganima dao obraćenje za život."
19 A oni koji su se raspršili zbog progonstva što je nastalo oko Stjepana, doputovaše sve do Fenice, Cipra i Antiohije, nikome ne propovijedajući Riječ doli samo Židovima.
20 A neki od njih bijahu Ciprani i Cirenci, koji, kad dođoše u Antiohiju, progovoriše Grcima propovijedajući Gospodina Isusa.
21 Ruka Gospodnja bijaše s njima, i veliki broj povjerova i obrati se Gospodinu.
22 Tada glas o ovim stvarima dođe do ušiju Crkve u Jeruzalemu, pa poslaše Barnabu da ode do Antiohije.
23 Kad on dođe i vidje milost Božju, obradova se i sve ih potakne da odlučnim srcem prionu uz Gospodina.
24 Jer on bijaše dobar čovjek, pun Duha Svetoga i vjere; i mnogo se naroda pridoda Gospodinu.
25 Tada Barnaba ode u Tarz da potraži Savla.
26 I kad ga nađe, odvede ga u Antiohiju. I dogodi se da su se cijelu godinu okupljali s crkvom i poučavali mnogo naroda. I učenici su se prvi u Antiohiji nazivali kršćanima.
27 U te dane dođoše proroci iz Jeruzalema u Antiohiju.
28 I ustade jedan od njih po imenu Agab i navijesti Duhom da će biti velika oskudica po cijelom svijetu: što se dogodilo u danima Klaudija Cezara.
29 Tada su učenici, svatko prema svojim mogućnostima, odlučili poslati pomoć braći koja su živjela u Judeji.

30 Što su i učinili i poslali ga starješinama po Barnabinim i Savlovim rukama.

POGLAVLJE 12

1 Otprilike u to vrijeme, kralj Herod, podiže ruke da uznemiri neke iz Crkve.
2 I ubi Jakova, brata Ivanova, mačem.
3 I budući da je vidio da se to sviđa Židovima, nastavi dalje da uhvati i Petra. (Tada su bili dani beskvasnog kruha.)
4 I kad ga uhvati, strpa ga u tamnicu i preda ga četvorici vojnika da ga čuvaju; namjeravajući ga nakon Uskrsa izvesti u narod.
5 Petra su dakle držali u tamnici, ali se Crkva bez prestanka molila Bogu za njega.
6 Kad ga Herod htjede izvesti, te noći Petar spavaše između dva vojnika, okovan s dva lanca, a stražari pred vratima čuvahu tamnicu.
7 I gle, anđeo mu Gospodnji pristupi i svjetlost obasja tamnicu, udari Petra u bok i podiže ga govoreći: "Ustani brzo!" I lanci mu spadoše s ruku.
8 Anđeo mu reče: Opaši se i obuj sandale. I tako je i učinio. A on mu reče: Baci haljinu svoju i pođi za mnom.
9 On iziđe i pođe za njim; i ne znate da je istina ono što je učinio anđeo; ali je mislio da je vidio viziju.
10 Kad su prošli prvu i drugu stražu, stigli su do željeznih vrata koja vode u grad; koja im se otvori sama od sebe; i oni iziđoše i prođoše jednom ulicom; i odmah melek ode od njega.
11 I kad Petar dođe k sebi, reče: "Sada znam pouzdano da je Gospodin poslao svog anđela i izbavio me iz Herodovih ruku i od svega očekivanja naroda židovskoga."
12 Kad je razmislio, dođe u kuću Marije, majke Ivana, koji se zvao Marko; gdje su se mnogi okupili moleći se.
13 I kad je Petar pokucao na vrata, došla je poslušati djevojka po imenu Roda.
14 Kad je poznala Petrov glas, od radosti ne otvori vrata, nego utrča i ispriča kako Petar stoji pred vratima.
15 A oni joj rekoše: Ti si luda. No, stalno je potvrđivala da je ipak tako. Tada rekoše: To je njegov anđeo.
16 Petar je nastavio kucati, a kad su otvorili vrata, ugledali su ga i zaprepastili se.
17 Ali on im rukom dade znak da šute i reče im kako ga je Gospodin izveo iz tamnice. I reče: "Idi, prikaži to Jakovu i braći." I on ode i ode na drugo mjesto.
18 Čim je svanulo, među vojnicima je nastala velika uzbuna što se dogodilo s Petrom.
19 Herod ga je tražio i nije ga našao, ispitao je čuvare i zapovjedio da ih se pogubi. I siđe iz Judeje u Cezareju i ondje ostane.
20 I Herod se jako razljutio protiv Tira i Sidonaca, ali oni su mu jednodušno došli i, učinivši Blasta kraljevim komornikom svojim prijateljem, tražili su mir; jer se njihova zemlja hranila kraljevom zemljom.
21 I određenog dana Herod, obučen u kraljevsko ruho, sjede na svoje prijestolje i održa im govor.
22 I narod povika govoreći: "To je glas boga, a ne čovjeka."
23 I odmah ga udari anđeo Gospodnji, jer nije dao slavu Bogu, te ga izjedoše crvi i izdahnu.
24 Ali je riječ Božja rasla i množila se.
25 Barnaba i Savao vratiše se iz Jeruzalema, pošto su izvršili svoju službu, i povedoše sa sobom Ivana, koji se zvao Marko.

POGLAVLJE 13

1 U crkvi koja bijaše u Antiohiji bijahu neki proroci i učitelji; kao Barnaba, i Simeon koji se zvao Niger, i Lucije iz Cirene, i Manaen, koji je bio odgojen s Herodom tetrarhom, i Savlom.
2 Dok su služili Gospodinu i postili, Duh Sveti reče: Odvojite me Barnabu i Savla za djelo na koje sam ih pozvao.
3 I pošto su postili i pomolili se, položili na njih ruke i otpustili ih.
4 Oni su, dakle, poslani od Duha Svetoga, otišli u Seleukiju; a odatle su otplovili na Cipar.
5 Kad su bili u Salamini, propovijedali su riječ Božju po židovskim sinagogama, a imali su i Ivana za svog poslužitelja.
6 I kad su prošli kroz otok do Pafa, nađoše nekog čarobnjaka, lažnog proroka, Židova, po imenu Barjesus.
7 Koji je bio s zemaljskim namjesnikom Sergijem Pavlom, razboritim čovjekom; koji je pozvao Barnabu i Savla i želio čuti riječ Božju.
8 Ali Elima, vračar (jer tako glasi njegovo ime) suprotstavi im se, nastojeći odvratiti poslanika od vjere.
9 Tada Savao, koji se također zove Pavao, pun Duha Svetoga, upre oči u njega,
10 I reče, O pun svake lukavosti i svake zloće, ti đavolsko dijete, ti neprijatelju svake pravednosti, nećeš li prestati izvrtati prave putove Gospodnje?
11 A sada, evo, ruka je Gospodnja na tebi, i bit ćeš slijep, nećeš vidjeti sunca neko vrijeme. I odmah se spusti na njega magla i tama; i išao je okolo tražeći nekoga da ga vodi za ruku.
12 Kad je namjesnik vidio što se dogodilo, povjerovao je, zadivljen naukom Gospodnjom.
13 Kad su Pavao i njegova četa krenuli iz Pafa, stigli su u Pergu u Pamfiliji, a Ivan ih je napustio i vratio se u Jeruzalem.
14 Ali pošavši iz Perge, dođoše u Antiohiju u Pizidiji, uđoše u sinagogu u subotu i sjedoše.
15 Nakon čitanja Zakona i proroka, poglavari sinagoge poslaše k njima govoreći: "Ljudi i braćo, imate li kakvu riječ ohrabrenja za narod, recite."
16 Tada Pavao ustade i dade rukom znak: "Ljudi Izraelci i vi koji se Boga bojite, slušajte!"
17 Bog ovog naroda Izraelova izabrao je naše očeve i uzvisio narod dok su živjeli kao stranci u zemlji egipatskoj, i visokom rukom izveo ih je iz nje.
18 Otprilike četrdeset godina trpio je njihove običaje u pustinji.
19 I pošto je uništio sedam naroda u hananskoj zemlji, ždrijebom im je podijelio njihovu zemlju.
20 Nakon toga dao im je suce otprilike četiri stotine i pedeset godina, sve do proroka Samuela.
21 Poslije su tražili kralja, i Bog im je dao Saula, sina Cisova, čovjeka iz plemena Benjaminova, nakon četrdeset godina.
22 I kad ga je uklonio, podigao im je Davida da im bude kralj; za kojega je i posvjedočio govoreći: "Nađoh Davida,

sina Jišajeva, čovjeka po mome srcu koji će ispuniti svu moju volju."
23 Od potomstva ovoga čovjeka Bog je, prema svome obećanju, podigao Izraelu Spasitelja, Isusa.
24 Kad je Ivan prije svoga dolaska propovijedao krštenje obraćenja svemu narodu Izraelovu.
25 I dok je Ivan dovršavao svoj put, reče: "Za koga vi mislite da sam ja?" Ja nisam on. Ali, evo, za mnom dolazi onaj kome nisam dostojan odriješiti obuću na nogama.
26 Ljudi i braćo, sinovi roda Abrahamova i svi koji se među vama Boga boje, vama je poslana riječ ovoga spasenja.
27 Jer oni koji žive u Jeruzalemu i njihovi poglavari, budući da ga nisu poznavali, ni glasove proročke koji se čitaju svake subote, ispunili su ih osuđujući ga.
28 I premda na njemu ne nađoše uzroka smrti, ipak zamoliše Pilata da ga ubiju.
29 Kad su ispunili sve što je o njemu bilo napisano, skinuli su ga s drveta i položili u grob.
30 Ali Bog ga uskrisi od mrtvih:
31 I mnogo se dana pokazivao onima koji su s njim došli iz Galileje u Jeruzalem, koji su njegovi svjedoci pred narodom.
32 I objavljujemo vam radosnu vijest kako je obećanje koje je dano očevima,
33 Bog je isto ispunio nama, njihovoj djeci, uskrisivši Isusa; kako stoji i u drugom psalmu: Ti si Sin moj, danas te rodih.
34 A što se tiče toga da ga je uskrisio od mrtvih, da se više ne vrati u trulež, rekao je na ovaj način: Dat ću ti sigurno milosrđe Davidovo.
35 Stoga on također kaže u drugom psalmu: Nećeš dopustiti da Svetac tvoj vidi trulež.
36 Jer David, nakon što je služio svom vlastitom naraštaju po Božjoj volji, zaspao je i bio položen k svojim očevima, i vidio je trulež.
37 Ali onaj kojega Bog uskrisi ne vidje truleži.
38 Neka vam je dakle na znanje, ljudi i braćo, da vam se po ovom čovjeku navješćuje oproštenje grijeha.
39 I po njemu se opravdavaju svi koji vjeruju od svega, od čega se ne možete opravdati Mojsijevim zakonom.
40 Čuvajte se dakle da vas ne snađe ono što je rečeno u prorocima;
41 Gledajte, vi prezirnici, i čudite se, i nestanite: jer ja činim djelo u vaše dane, djelo u koje vi nikako nećete vjerovati, čak i ako vam ga netko objavi.
42 Kad su Židovi izišli iz sinagoge, pogani su molili da im se sljedeće subote propovijedaju ove riječi.
43 Kad se zajednica razišla, mnogi Židovi i vjerski prozeliti pođoše za Pavlom i Barnabom, koji im govoreći uvjeriše ih da ostanu u milosti Božjoj.
44 I sljedeće subote okupio se gotovo cijeli grad da čuje riječ Božju.
45 Ali kad Židovi vidješe mnoštvo, ispuniše se zavisti i protiviše se onome što je Pavao govorio, proturječeći i huleći.
46 Tada se Pavao i Barnaba osmjeliše i rekoše: "Vama je trebalo najprije biti najavljena riječ Božja; ali budući da je odbacujete i smatrate da niste dostojni vječnoga života, evo, obraćamo se poganima .
47 Jer tako nam je Gospodin zapovjedio: Postavio sam te za svjetlo poganima, da budeš na spasenje do nakraj zemlje.
48 Kad su pogani to čuli, radovali su se i slavili riječ Gospodnju; i povjerovaše svi koji bijahu određeni za vječni život.
49 I riječ se Gospodnja razglasi po svoj zemlji.
50 Ali Židovi podigoše pobožne i časne žene i gradske prvake, digoše progonstvo protiv Pavla i Barnabe i protjeraše ih iz svojih krajeva.
51 Ali oni otresoše prah s nogu svojih i dođoše u Ikonij.
52 A učenici se ispuniše radošću i Duhom Svetim.

POGLAVLJE 14

1 I dogodi se u Ikoniju da obojica zajedno odoše u židovsku sinagogu i tako progovoriše da povjerova veliko mnoštvo i Židova i Grka.
2 Ali nevjerni Židovi pobuniše pogane i nagnuše njihove misli na braću.
3 Dugo su dakle boravili govoreći hrabro u Gospodinu, koji je posvjedočio riječ svoje milosti i dao da se po njihovim rukama čine znakovi i čudesa.
4 Ali se gradsko mnoštvo podijelilo: dio je bio uz Židove, a dio uz apostole.
5 I kad je došlo do napada kako od pogana, tako i od Židova sa svojim vladarima, da ih zloupotrijebi i da ih kamenuje,
6 Oni su toga bili svjesni i pobjegli su u Listru i Derbu, gradove Likaonije, i u okolicu.
7 I ondje su propovijedali evanđelje.
8 U Listri je sjedio neki čovjek, nemoćan na nogama, bogalj od majčine utrobe, koji nikada nije hodao.
9 On je čuo Pavla kako govori: koji ga je pozorno promatrao i spoznao da ima vjeru da će ozdraviti.
10 Reče jakim glasom: Uspravi se na noge svoje. I on je skakao i hodao.
11 Kad je narod vidio što je Pavao učinio, podigao je glas govoreći likaonskim jezikom: "Bogovi su sišli k nama u obličju ljudi."
12 Barnabu su zvali Jupiter; a Pavao, Mercurius, jer je on bio glavni govornik.
13 Tada je Jupiterov svećenik, koji je bio ispred njihova grada, doveo volove i vijence pred vrata, i htio je prinijeti žrtvu s narodom.
14 Kad su za to čuli apostoli Barnaba i Pavao, razderaše svoje haljine i potrčaše među narod vičući:
15 I govoreći: "Gospodo, zašto to činite?" I mi smo ljudi istih strasti kao i vi, i propovijedamo vam da se obratite od ovih ispraznosti Bogu živome, koji je stvorio nebo, i zemlju, i more, i sve što je u njima.
16 Koji je u prošlim vremenima pustio sve narode da idu svojim putovima.
17 Ipak, nije ostavio sebe bez svjedočanstva, čineći dobro, dajući nam kišu s neba i plodna razdoblja, ispunjavajući naša srca hranom i radošću.
18 I ovim su riječima jedva obuzdali narod da mu ne prinese žrtvu.
19 Dođoše onamo neki Židovi iz Antiohije i Ikonija, nagovoriše narod i kamenovavši Pavla, izvukoše ga iz grada misleći da je mrtav.
20 Ali dok su učenici stajali oko njega, on ustade i dođe u grad, a sutradan ode s Barnabom u Derbu.
21 I kad su navijestili evanđelje u tom gradu i poučili mnoge, vratiše se opet u Listru, Ikonij i Antiohiju,

22 Učvršćujući duše učenika i potičući ih da ostanu u vjeri i da kroz mnoge nevolje moramo ući u kraljevstvo Božje.
23 I kad ih postaviše za starješine u svakoj crkvi i pomoliše se s postom, poručiše ih Gospodinu u kojega povjerovaše.
24 I nakon što su prošli Pizidiju, stigli su u Pamfiliju.
25 Kad su navijestili Riječ u Pergi, siđoše u Ataliju.
26 Odatle su otplovili u Antiohiju, odakle su bili preporučeni Božjoj milosti za djelo koje su izvršili.
27 I kad dođoše i sabraše crkvu, pripovijedahu o svemu što je Bog učinio s njima i kako je otvorio vrata vjere poganima.
28 I ondje ostadoše dugo s učenicima.

POGLAVLJE 15

1 Neki ljudi koji su sišli iz Judeje poučavahu braću i rekoše: Ako se ne obrežete po Mojsijevu običaju, ne možete se spasiti.
2 Kad su dakle Pavao i Barnaba imali nemalu neslogu i prepirku s njima, odrediše da Pavao i Barnaba, i neki drugi od njih, odu u Jeruzalem k apostolima i starješinama po tom pitanju.
3 I ispraćena od strane Crkve, oni su prolazili kroz Feniciju i Samariju, navješćujući obraćenje pogana, i izazvali su veliku radost svoj braći.
4 I kad dođoše u Jeruzalem, primi ih crkva, apostoli i starješine, i pripovjediše sve što je Bog učinio s njima.
5 Ali ustadoše neki iz farizejske sekte koji povjerovaše govoreći da ih je potrebno obrezati i zapovjediti im da drže Mojsijev zakon.
6 I skupiše se apostoli i starješine da razmotre tu stvar.
7 I kad je bila velika rasprava, Petar ustade i reče im: "Ljudi i braćo, vi znate da je Bog davno izabrao među nama da pogani preko mojih usta čuju riječ evanđelja. i vjerujte.
8 I Bog, poznavatelj srdaca, posvjedočio im je davši im Duha Svetoga, kao što je učinio i nama;
9 I ne pravi nikakve razlike između nas i njih, čisteći njihova srca vjerom.
10 Zašto sada, dakle, iskušavate Boga da stavite učenicima na vrat jaram koji nismo mogli nositi ni naši oci ni mi?
11 Ali vjerujemo da ćemo milošću Gospodina Isusa Krista biti spašeni kao i oni.
12 Tada je sve mnoštvo ušutjelo i slušalo Barnabu i Pavla, pripovijedajući kakva je znamenja i čudesa Bog po njima učinio među poganima.
13 I nakon što su zašutjeli, Jakov odgovori: Ljudi i braćo, poslušajte me!
14 Šimun je objavio kako je Bog najprije pohodio pogane da od njih izvede narod za svoje ime.
15 I s tim se slažu riječi proroka; kako je napisano,
16 Nakon toga ću se vratiti i ponovno ću sagraditi Davidov šator, koji je srušen; i opet ću sagraditi ruševine njegove i postaviti ću ga.
17 Da ostatak ljudi traži Gospodina i svi neznabošci, na kojima je zazvano moje ime, govori Gospodin, koji sve to čini.
18 Bogu su poznata sva njegova djela od postanka svijeta.
19 Stoga je moja osuda da ne smetamo onima koji su se iz pogana obratili Bogu.
20 Ali da im napišemo da se uzdržavaju od oskvrnjivanja idola, od bluda, od udavljenih stvari i od krvi.
21 Jer Mojsije od davnina ima po svakom gradu one koji ga propovijedaju, čita se u sinagogama svake subote.
22 Tada se svidjelo apostolima i starješinama sa cijelom Crkvom da pošalju odabrane ljude iz svoje družine u Antiohiju s Pavlom i Barnabom. Naime, Juda zvani Barsaba i Sila, prvaci među braćom:
23 I pisali su pisma po njima na ovaj način; Apostoli i starješine i braća pozdravljaju braću iz pogana u Antiohiji, Siriji i Ciliciji:
24 Budući da smo čuli da su vas neki koji su izišli od nas uznemiravali riječima, potkopavajući duše vaše, govoreći: "Morate biti obrezani i držati se zakona", kojima nismo dali takvu zapovijed.
25 Učinilo nam se dobrim da, okupljeni jednodušno, pošaljemo k vama odabrane ljude s našim ljubljenim Barnabom i Pavlom,
26 ljudi koji su riskirali svoje živote za ime našega Gospodina Isusa Krista.
27 Poslali smo, dakle, Judu i Silu, koji će vam to isto reći usmeno.
28 Jer se Duhu Svetomu i nama učinilo dobrim da na vas ne stavimo veći teret od ovih potrebnih stvari;
29 Da se uzdržavate od jela žrtvovanih idolima, od krvi, od udavljenih stvari i od bluda; ako se toga budete čuvali, dobro ćete učiniti. Zbogom.
30 Kad su bili otpušteni, dođoše u Antiohiju i sabraše mnoštvo i predadoše poslanicu.
31 Čitajući ga, obradovaše se utjehi.
32 Juda i Sila, budući i sami proroci, potaknuše braću mnogim riječima i potvrdiše ih.
33 I nakon što su ondje ostali neko vrijeme, braća su ih pustila u miru k apostolima.
34 Unatoč tome, Silasu se svidjelo i dalje ondje ostati.
35 Pavao i Barnaba ostadoše u Antiohiji naučavajući i propovijedajući riječ Gospodnju s mnogima drugima.
36 I nekoliko dana nakon što je Pavao rekao Barnabi, pođimo opet i posjetimo našu braću u svakom gradu gdje smo propovijedali riječ Gospodnju, i vidimo kako su.
37 I Barnaba odluči povesti sa sobom Ivana, koji se zvao Marko.
38 Ali Pavao nije smatrao dobrim uzeti sa sobom onoga koji se od njih odvojio iz Pamfilije i nije išao s njima na djelo.
39 I svađa je bila tako oštra među njima, da su se razdvojili jedan od drugoga; i tako je Barnaba uzeo Marka i otplovio na Cipar;
40 Pavao izabra Silu i ode, budući da su ga braća preporučila milosti Božjoj.
41 I prošao je Sirijom i Cilicijom utvrđujući crkve.

POGLAVLJE 16

1 Zatim dođe u Derbu i Listru, i gle, ondje bijaše neki učenik po imenu Timotej, sin neke žene, koja bijaše Židovka i povjerova; ali mu je otac bio Grk:
2 O čemu su dobro izvijestila braća koja su bila u Listri i Ikoniju.
3 Njega bi Pavao morao ići s njim; te ga uze i obreza zbog Židova koji bijahu u onim krajevima; jer svi su znali da mu je otac Grk.

4 I dok su prolazili kroz gradove, predavali su im na čuvanje odredbe koje su odredili apostoli i starješine u Jeruzalemu.
5 I tako su se crkve utvrđivale u vjeri i iz dana u dan povećavale broj.
6 Kad su pak prošli kroz Frigiju i područje Galacije, i kad im je Duh Sveti zabranio propovijedati Riječ u Aziji,
7 Nakon što su stigli u Miziju, pokušavali su otići u Bitiniju, ali im Duh nije dopustio.
8 Prolazeći pokraj Mizije, siđoše u Troadu.
9 U noći se Pavlu ukaza viđenje. Ondje je stajao neki Makedonac i molio ga govoreći: Dođi u Makedoniju i pomozi nam!
10 I nakon što je vidio viđenje, odmah smo pokušali otići u Makedoniju, sigurno shvativši da nas je Gospodin pozvao da im propovijedamo evanđelje.
11 Izgubivši dakle Troadu, stigli smo ravno u Samotrakiju, a sutradan u Neapolis;
12 A odande u Filipe, koji je glavni grad tog dijela Makedonije i kolonija; i bili smo u tom gradu nekoliko dana.
13 U subotu izađosmo iz grada uz rijeku, gdje se obično molilo; pa smo sjeli i razgovarali sa ženama koje su se ondje sklonile.
14 Slušala nas je i neka žena po imenu Lidija, prodavačica purpura iz grada Tijatire, koja je štovala Boga. Gospodin joj je otvorio srce da je pazila na ono što je govorio Pavao.
15 Kad se ona i njezin dom krstiše, zamoli nas govoreći: Ako me smatrate vjernom Gospodinu, uđite u moju kuću i ostanite ondje. I ona nas je sputavala.
16 I dogodi se, dok smo išli na molitvu, susrela nas je neka djevojka opsjednuta duhom proricanja, koji je svojim gatarama donio mnogo dobitka:
17 On je išao za Pavlom i za nama i vikao: "Ovi su ljudi sluge Boga Svevišnjega, koji nam pokazuju put spasenja."
18 I tako je činila mnogo dana. Ali Pavao, ožalošćen, okrenu se i reče duhu: Zapovijedam ti u ime Isusa Krista da iziđeš iz nje. I izašao je isti čas.
19 Kad njezini gospodari vidješe da je propala nada u njihov dobitak, uhvatiše Pavla i Silu i odvukoše ih na trg k poglavarima.
20 I odvedoše ih glavnim sucima govoreći: Ovi ljudi, budući da su Židovi, stvaraju veliku nevolju našem gradu.
21 I naučavajte običaje, koje nam, Rimljanima, nije dopušteno primati niti držati.
22 I mnoštvo se skupi protiv njih, a upravitelji im razderaše haljine i narediše da ih tuku.
23 I kad su ih mnogo udarili, bacili su ih u tamnicu, zapovjedivši tamničaru da ih čuva.
24 On ih, primivši takvu zapovijed, baci u unutarnji zatvor i stavi im noge u klade.
25 U ponoć su se Pavao i Sila molili i pjevali hvalu Bogu, a zatvorenici su ih čuli.
26 I iznenada nasta veliki potres, tako da se zaljuljaše temelji zatvora, i odmah se otvoriše sva vrata, i svima popustiše okovi.
27 A tamničar se probudi iz sna i ugleda vrata tamnice otvorena, izvuče svoj mač i htjede se ubiti, misleći da su zatvorenici pobjegli.
28 Ali Pavao povika iza glasa: "Ne čini sebi zla, jer svi smo ovdje."
29 Tada je zatražio svjetlo, uskočio i dršćući prišao, pao ničice pred Pavla i Silu.
30 I izvede ih van i reče: "Gospodo, što mi je činiti da se spasim?"
31 A oni rekoše: "Vjeruj u Gospodina Isusa Krista i bit ćeš spašen ti i kuća tvoja."
32 I javiše riječ Gospodnju njemu i svima koji bijahu u njegovoj kući.
33 I uze ih u isti sat noću i opere im rane; i krstio se, on i svi njegovi, odmah.
34 I kad ih uvede u svoju kuću, postavi pred njih jelo i raduje se vjerujući u Boga sa svim svojim domom.
35 Kad je svanuo dan, upravitelji poslaše sluge govoreći: "Pustite te ljude!"
36 Tamnički čuvar priopći Pavlu ovu riječ: "Suci su poslali da te puste. Sada dakle idi i idi s mirom."
37 A Pavao im reče: "Rimljane su javno pretukli, neosuđene, i bacili nas u tamnicu." i sada nas tajno tjeraju van? ne doista; ali neka sami dođu i izvedu nas.
38 Narednici rekoše ove riječi sucima, a oni se uplašiše kad čuše da su Rimljani.
39 Oni dođoše i zamoliše ih, izvedoše ih van i zamoliše da odu iz grada.
40 Oni iziđoše iz zatvora i uđoše u Lidijinu kuću; vidješe braću, utješiše ih i odoše.

POGLAVLJE 17

1 Prošavši Amfipolj i Apoloniju, stigoše u Solun, gdje bijaše židovska sinagoga.
2 Pavao, po svom običaju, uđe k njima i tri subote raspravljaše s njima o Pismu,
3 Otvaranje i tvrdnja da je Krist morao trpjeti i uskrsnuti od mrtvih; i da je ovaj Isus, kojega vam propovijedam, Krist.
4 Neki od njih povjerovaše i pristadoše uz Pavla i Silu; i od pobožnih Grka veliko mnoštvo, i od poglavarskih žena ne malo.
5 Ali Židovi koji nisu vjerovali, pokrenuti zavišću, doveli su k sebi neke razvratnike od podle vrste, i okupili četu, i digli uzbunu u cijelom gradu, i napali kuću Jasonovu, i tražili ih da izvedu. ljudima.
6 A kad ih ne nađoše, odvukoše Jazona i neku braću k upraviteljima grada, vičući: Ovi koji su preokrenuli svijet došli su i ovamo;
7 Njih primi Jason; i svi oni rade protiv naredbi Cezara govoreći da postoji drugi kralj, neki Isus.
8 Kad su to čuli, uznemirili su narod i upravitelje grada.
9 Kad su osigurali Jasona i drugoga, pustili su ih.
10 Braća su odmah noću poslala Pavla i Silu u Bereju, koji su onamo došli ušli u židovsku sinagogu.
11 Ovi su bili plemenitiji od onih u Solunu, jer su prihvatili riječ sa svom spremnošću i svaki dan istraživali Pisma je li to tako.
12 Zato mnogi od njih povjerovaše; također časnih žena koje su bile Grkinje, i muškaraca, ne malo.
13 Ali kad su solunski Židovi saznali da Pavao u Bereji propovijeda riječ Božju, dođoše i onamo i pobuniše narod.
14 Tada su braća odmah poslala Pavla da ode kao na more; ali Sila i Timotej ostadoše ondje.
15 Oni koji su pratili Pavla odvedoše ga u Atenu i primivši zapovijed Sili i Timoteju da što prije dođu k njemu, odoše.

16 Dok ih je Pavao čekao u Ateni, njegov se duh uzburkao u njemu kad je vidio grad posve predan idolopoklonstvu.
17 Stoga je raspravljao u sinagogi sa Židovima i s pobožnim osobama i na tržnici svaki dan s onima koji su se s njim sastajali.
18 Tada su se neki filozofi epikurejci i stoici susreli s njim. A neki rekoše: Što će reći ovaj brbljavac? drugi pak, čini se da je glasnik tuđih bogova, jer im je propovijedao Isusa i uskrsnuće.
19 Uzeše ga i odvedoše na Areopag govoreći: "Možemo li znati što je to novo učenje o kojem ti govoriš?"
20 Jer ti nam u uši iznosiš neke čudne stvari: mi bismo htjeli znati što to znači.
21 (Jer svi Atenjani i stranci koji su bili ondje nisu provodili vrijeme ni na što drugo nego da pripovijedaju ili čuju što novo.)
22 Tada Pavao stade usred Marsova brda i reče: "Ljudi Atenjani, vidim da ste u svemu previše praznovjerni."
23 Jer dok sam prolazio i promatrao vaše pobožnosti, našao sam žrtvenik s ovim natpisom NEPOZNATOM BOGU. Koga dakle u neznanju štujete, njega vam objavljujem.
24 Bog koji je stvorio svijet i sve što je u njemu, budući da je Gospodar neba i zemlje, ne prebiva u rukotvorenim hramovima;
25 Niti se klanja ljudskim rukama, kao da mu je što potrebno, budući da svima daje život, i dah, i sve stvari;
26 I stvorio je od jedne krvi sve narode ljudske da prebivaju po cijelom licu zemlje, i odredio unaprijed određena vremena i granice njihova prebivališta;
27 Da traže Gospodina, ne bi li ga možda napipali i našli, iako nije daleko ni od koga od nas.
28 Jer u njemu živimo, krećemo se i postojimo; kao što su i neki od vaših pjesnika rekli, Jer i mi smo njegovo potomstvo.
29 Budući da smo potomstvo Božje, ne bismo smjeli misliti da je Božanstvo slično zlatu, ili srebru, ili kamenu, izrezbarenom umjetnošću i ljudskom izmišljotinom.
30 I vremenima ovoga neznanja Bog je namignuo; ali sada zapovijeda svim ljudima posvuda da se pokaju:
31 Budući da je odredio dan u koji će suditi svijetu po pravdi po čovjeku kojega je odredio; za što je dao jamstvo svim ljudima, uskrisivši ga od mrtvih.
32 Kad su čuli za uskrsnuće mrtvih, jedni se rugahu, a drugi rekoše: "Saslušat ćemo te još jednom o tome."
33 Tako Pavao ode između njih.
34 Ali neki ljudi prionuše uz njega i povjerovaše: među njima bijaše Dionizije Areopagit i žena imenom Damaris i drugi s njima.

POGLAVLJE 18

1 Nakon toga Pavao ode iz Atene i dođe u Korint.
2 I nađe nekog Židova po imenu Aquila, rođenog u Pontu, koji je nedavno došao iz Italije, sa svojom ženom Priscillom; (jer je Klaudije zapovjedio svim Židovima da napuste Rim:) i došao k njima.
3 I budući da je bio istog zanata, boravio je s njima i radio; jer su po svom zanimanju bili izrađivači šatora.
4 Svake je subote raspravljao u sinagogi i uvjeravao Židove i Grke.
5 A kad Sila i Timotej dođoše iz Makedonije, Pavao bijaše pritisnut duhom i posvjedoči Židovima da je Isus Krist.
6 A kad su se oni usprotivili i pohulili, on otrese svoje haljine i reče im: Vaša krv na vaše glave! Čist sam: od sada ću ići k poganima.
7 I ode odande i uđe u kuću nekoga čovjeka po imenu Justa, koji je obožavao Boga i čija je kuća bila blizu sinagoge.
8 Krisp, poglavar sinagoge, povjerova u Gospodina sa svim svojim domom; i mnogi od Korinćana koji su čuli povjerovaše i krstiše se.
9 Tada reče Gospodin Pavlu noću u viđenju: Ne boj se, nego govori i ne šuti!
10 Jer ja sam s tobom i nitko te neće napasti da ti naudi, jer imam mnogo naroda u ovom gradu.
11 Ondje ostade godinu i šest mjeseci naučavajući ih riječ Božju.
12 Dok je Galion bio namjesnik u Ahaji, Židovi su se jednodušno pobunili protiv Pavla i doveli ga na sudačku stolicu.
13 Govoreći: Ovaj nagovara ljude da štuju Boga protivno Zakonu.
14 I kad se Pavao već spremao otvoriti usta, reče Galion Židovima: "Kad bi se radilo o nepravdi ili zloj razvratnosti, o vi, Židovi, razum bih vas podnosio."
15 Ali ako se radi o riječima i imenima i o vašem zakonu, gledajte na to; jer neću biti sudac u takvim stvarima.
16 I otjera ih sa sudačke stolice.
17 Tada su svi Grci uhvatili Sostena, glavnog upravitelja sinagoge, i pretukli ga pred sudom. A Gallio nije mario za ništa od toga.
18 Pavao se nakon toga ondje još neko vrijeme zadržao, a zatim se oprostio od braće i otplovio odande u Siriju, a s njim Priscila i Akvila; ostrigavši glavu u Kenhreji: jer je imao zavjet.
19 I dođe u Efez i ondje ih ostavi, a sam uđe u sinagogu i raspravlja sa Židovima.
20 Kad su htjeli da ostane dulje s njima, on nije pristao;
21 Ali se oprosti s njima, rekavši: "Svakako moram svetkovati ovaj blagdan koji dolazi u Jeruzalemu; ali ću se opet vratiti k vama, ako Bog da." I otplovi iz Efeza.
22 Kad je pristao u Cezareji, popeo se i pozdravio Crkvu, sišao je u Antiohiju.
23 I pošto ondje provede neko vrijeme, ode i redom obiđe svu zemlju Galaciju i Frigiju, jačajući sve učenike.
24 Neki Židov po imenu Apolon, rođen u Aleksandriji, čovjek rječit i moćan u Pismima, dođe u Efez.
25 Ovaj je čovjek bio upućen u put Gospodnji; i gorljiv duhom, marljivo je govorio i naučavao o Gospodinu, poznavajući samo Ivanovo krštenje.
26 I počeo je hrabro govoriti u sinagogi: Akvila i Priscila su ga čuli, uzeli su ga k sebi i točnije mu protumačili put Božji.
27 I kad je bio spreman prijeći u Ahaju, braća su napisala, potičući učenike da ga prime; koji su, kad je došao, mnogo pomogli onima koji su povjerovali po milosti:
28 Jer on je snažno uvjeravao Židove, i to javno, dokazujući po Pismima da je Isus Krist.

POGLAVLJE 19

1 I dogodi se da, dok je Apolon bio u Korintu, Pavao prošavši gornje krajeve dođe u Efez i nađe neke učenike,

2 Reče im: Jeste li primili Duha Svetoga otkad povjerovaste? A oni mu rekoše: Nismo ni čuli ima li Duha Svetoga.
3 A on im reče: "U što ste dakle kršteni?" A oni rekoše: Do Ivanova krštenja.
4 Tada Pavao reče: Ivan je doista krstio krštenjem obraćenja, govoreći narodu da vjeruje u Onoga koji će doći za njim, to jest u Krista Isusa.
5 Kad su to čuli, krstili su se u ime Gospodina Isusa.
6 Kad Pavao položi na njih ruke, siđe Duh Sveti na njih. i govorili su jezicima i prorokovali.
7 A svih muškaraca bilo je oko dvanaest.
8 I uđe u sinagogu i hrabro je govorio tri mjeseca raspravljajući i uvjeravajući o kraljevstvu Božjem.
9 Ali kad su neki otvrdnuli i nisu vjerovali, nego su pred mnoštvom pogrdili taj put, on se udalji od njih i odvoji učenike, raspravljajući svaki dan u školi nekog Tirana.
10 I to se nastavilo dvije godine; tako da su svi koji su živjeli u Aziji čuli riječ Gospodina Isusa, i Židovi i Grci.
11 Bog je Pavlovim rukama činio posebna čudesa:
12 Tako da su s njegova tijela bolesnicima donosili rupce ili pregače, i bolesti su odlazile od njih, a zli su duhovi izlazili iz njih.
13 Tada neki od skitnica Židova, egzorcisti, stadoše nad onima koji su imali zle duhove zazivati ime Gospodina Isusa govoreći: Zaklinjemo vas Isusom kojega Pavao propovijeda.
14 I bilo je sedam sinova nekog Skeve, Židova i glavara svećenika, koji su to učinili.
15 A zli duh odgovori i reče: Isusa poznajem i Pavla poznajem; ali tko si ti?
16 Čovjek u kojemu bijaše zao duh skoči na njih, svlada ih i nadjača, tako da goli i ranjeni pobjegoše iz te kuće.
17 I to je bilo poznato svim Židovima i Grcima koji su također živjeli u Efezu; i strah ih obuze sve, i veliča se ime Gospodina Isusa.
18 I mnogi koji povjerovaše dođoše i ispovjediše se i pokazivahu djela svoja.
19 Mnogi od onih koji su se služili neobičnim vještinama sakupiše svoje knjige i spališe ih pred svima; izbrojiše im cijenu i nađoše pedeset tisuća srebrnika.
20 Tako je moćno rasla i nadvladala riječ Božja.
21 Nakon što se to svrši, Pavao naumi u duhu, prošavši kroz Makedoniju i Ahaju, otići u Jeruzalem, rekavši: "Kad sam ondje, moram vidjeti i Rim."
22 Tako je poslao u Makedoniju dvojicu od onih koji su mu služili, Timoteja i Erasta; ali je on sam ostao u Aziji jednu sezonu.
23 I u isto vrijeme digla se nemala uzbuna oko tog puta.
24 Jer neki čovjek po imenu Demetrije, kujundžija, koji je napravio srebrna svetišta za Dijanu, donio je obrtnicima nemalu dobit;
25 On ih sazva zajedno s radnicima istog zanimanja i reče: "Gospodo, vi znate da ovim zanatom stječemo svoje bogatstvo."
26 Štoviše, vidite i čujete da je ovaj Pavao, ne samo u Efezu, nego gotovo po svoj Aziji, uvjerio i odvratio mnoge ljude govoreći da nisu bogovi koji su rukama načinjeni.
27 Tako da nije samo ovo naše umijeće u opasnosti da bude omalovaženo; ali i da treba prezreti hram velike božice Dijane i uništiti njezinu veličanstvenost, kojoj se klanja cijela Azija i svijet.
28 Kad su čuli te riječi, razbjesniše se i povikaše: "Velika je Dijana Efežana!"
29 I sav se grad ispunio pometnjom: uhvativši Gaja i Aristarha, Makedonce, Pavlove pratioce na putovanju, pohrliše jednodušno u kazalište.
30 Kad je Pavao htio ući među narod, učenici mu nisu dali.
31 I neki od azijskih poglavara, koji su bili njegovi prijatelji, poslaše k njemu, moleći ga da ne ide u kazalište.
32 Jedni su dakle vikali jedno, a drugi drugo, jer je zbor bio zbunjen; a veći dio nije znao zašto su se okupili.
33 I iz mnoštva izvukoše Aleksandra, a Židovi su ga isticali. A Aleksandar je mahnuo rukom i htio se braniti pred narodom.
34 Ali kad doznaše da je Židov, povikaše svi u jedan glas oko dva sata: "Velika je Dijana Efeška!"
35 I kad je gradski činovnik umirio narod, rekao je: Ljudi Efežani, koji čovjek ne zna kako je grad Efežana štovatelj velike božice Dijane i kipa koji je pao s Jupitera ?
36 Budući da se tome ne može prigovoriti, trebali biste šutjeti i ne činiti ništa nepromišljeno.
37 Jer vi ste ovamo doveli ove ljude, koji nisu ni pljačkaši crkava, ni hulitelji vaše božice.
38 Stoga ako Demetrije i zanatlije koji su s njim imaju nešto protiv bilo kojeg čovjeka, zakon je otvoren i postoje zamjenici: neka optužuju jedni druge.
39 Ali ako nešto pitate o drugim stvarima, to će se odlučiti na zakonitoj skupštini.
40 Jer mi smo u opasnosti da budemo dovedeni u pitanje zbog današnjeg meteža, jer ne postoji razlog kojim bismo mogli dati račun za ovo okupljanje.
41 Kad je to rekao, raspusti skupštinu.

POGLAVLJE 20

1 Kad je nemir prestao, Pavao dozva učenike, zagrli ih i ode u Makedoniju.
2 I kad je prošao te krajeve i mnogo ih potaknuo, došao je u Grčku,
3 I osta ondje tri mjeseca. A kad su ga Židovi čekali, kad je htio otploviti u Siriju, namjeravao se vratiti kroz Makedoniju.
4 I pratio ga je u Aziju Sopater iz Bereje; a od Solunjana Aristarh i Sekund; i Gaj iz Derbe i Timotej; a iz Azije Tihik i Trofim.
5 Ovi koji su išli naprijed čekali su nas u Troadi.
6 I otplovismo iz Filipa nakon dana beskvasnih kruhova i za pet dana dođosmo k njima u Troadu; gdje smo boravili sedam dana.
7 I prvoga dana u tjednu, kad se učenici sabraše da lome kruh, Pavao im propovijedaše, spreman sutradan krenuti; i nastavio svoj govor do ponoći.
8 I bilo je mnogo svjetla u gornjoj sobi, gdje su bili okupljeni.
9 A na prozoru je sjedio neki mladić po imenu Eutih, pao je u dubok san. Dok je Pavao dugo propovijedao, zasnuo je i pao s trećeg potkrovlja i bio uzet mrtav.
10 Pavao siđe, baci se na njega i zagrlivši ga reče: Ne mučite se! jer je njegov život u njemu.
11 Kad se dakle opet popeo, razlomio kruh, jeo i dugo razgovarao sve do zore, otišao je.
12 I dovedoše mladića živa i nemalo se utješiše.

13 I otišli smo naprijed do lađe i otplovili u Assos, namjeravajući ondje primiti Pavla; jer je tako odredio, misleći poći pješice.
14 Kad se sastao s nama u Asosu, primili smo ga i došli u Mitilenu.
15 I otplovismo odande i sutradan dođosmo protiv Hiosa; a sutradan smo stigli na Samos i zadržali se u Trogiliju; a sutradan smo došli u Milet.
16 Jer Pavao bijaše odlučio ploviti pokraj Efeza, jer ne bi boravio u Aziji; žurio je, ako mu je bilo moguće, da bude u Jeruzalemu na dan Pedesetnice.
17 Iz Mileta posla u Efez i pozva starješine Crkve.
18 I kad dođoše k njemu, on im reče: "Znate, od prvog dana kad sam došao u Aziju, kako sam bio s vama u svako doba,
19 Služeći Gospodinu sa svom poniznošću, s mnogim suzama i kušnjama koje su me zadesile zbog židovske zasjede.
20 I kako nisam zatajio ništa što bi vam bilo korisno, nego sam vam pokazao i poučavao vas javno i od kuće do kuće,
21 Svjedočeći i Židovima i Grcima obraćenje pred Bogom i vjeru u Gospodina našega Isusa Krista.
22 I sada, evo, idem vezan duhom u Jeruzalem, ne znajući što će me ondje zadesiti.
23 Samo da Duh Sveti svjedoči u svakom gradu govoreći da me čekaju okovi i nevolje.
24 Ali ništa od toga me ne pokreće, niti smatram svoj život dragim da bih mogao s radošću završiti svoj put i službu koju sam primio od Gospodina Isusa da svjedočim evanđelje milosti Božje. .
25 I sada, gle, znam da svi vi, među kojima sam išao propovijedajući kraljevstvo Božje, nećete više vidjeti moje lice.
26 Stoga vas uzimam za zapisnik ovog dana, da sam ja čist od krvi svih ljudi.
27 Jer nisam se libio navijestiti vam sav Božji naum.
28 Pazite dakle na sebe i na sve stado nad kojim vas je Duh Sveti postavio nadglednicima da pasete Crkvu Božju koju je on stekao svojom krvlju.
29 Jer znam ovo: nakon mog odlaska ući će među vas ljuti vuci koji neće štedjeti stado.
30 I od vas samih ustat će ljudi koji će govoriti izopačene stvari da odvuku učenike za sobom.
31 Zato bdij i sjeti se da tri godine ne prestadoh opominjati svakog dana i noći sa suzama.
32 A sada, braćo, predajem vas Bogu i riječi njegove milosti, koja vas može izgraditi i dati vam baštinu među svima posvećenima.
33 Ničije srebro, ni zlato, ni ruho nisam poželio.
34 Da, vi sami znate da su ove ruke služile potrebama mojim i onima koji su bili sa mnom.
35 Sve sam vam pokazao, kako se tako trudeći treba uzdržavati slabe i sjećati se riječi Gospodina Isusa, kako je rekao: ' Blaženije je davati nego primati'.
36 Kad je to rekao, klekne i pomoli se sa svima njima.
37 Svi su gorko plakali, pali Pavlu oko vrata i poljubili ga.
38 Žaleći najviše zbog riječi koje je rekao, da više ne vide njegova lica. I otpratiše ga do broda.

POGLAVLJE 21

1 I dogodilo se da, nakon što smo bili otrgnuti od njih, i isplovili, stigli smo ravno u Coos, a sljedećeg dana u Rhodes, a odande u Pataru:
2 Našavši lađu koja je plovila u Feniciju, ukrcasmo se i krenusmo.
3 Kad smo otkrili Cipar, ostavismo ga s lijeve strane, otplovismo u Siriju i pristadosmo u Tiru, jer tamo je lađa trebala istovariti svoj teret.
4 I našavši učenike, ostadosmo ondje sedam dana; oni Pavlu po Duhu rekoše da ne ide gore u Jeruzalem.
5 Kad navršiše te dane, krenusmo i pođosmo; i svi nas izvedoše, sa ženama i djecom, dok ne izađosmo iz grada; i kleknusmo na obalu i pomolismo se.
6 I kad se oprostismo jedan od drugoga, uđosmo u brod; i opet su se vratili kući.
7 Kad smo završili put od Tira, stigli smo u Ptolemaidu, pozdravili braću i ostali s njima jedan dan.
8 Sutradan mi iz Pavlove družbe krenusmo i dođosmo u Cezareju i uđosmo u kuću evanđelista Filipa, koji bijaše jedan od sedmorice; i boravio kod njega.
9 Taj je čovjek imao četiri kćeri djevice koje su prorokovale.
10 I dok smo ondje boravili mnogo dana, siđe iz Judeje neki prorok po imenu Agab.
11 I kad je došao k nama, uze Pavlov pojas, sveza sebi ruke i noge i reče: Ovako govori Duh Sveti: Tako će Židovi u Jeruzalemu svezati čovjeka koji posjeduje ovaj pojas i predati ga u rukama pogana.
12 Kad smo to čuli, i mi i oni iz onoga mjesta zamolismo ga da ne ide gore u Jeruzalem.
13 Pavao odgovori: "Što plačete i srce mi slamate?" jer spreman sam ne samo biti vezan, nego i umrijeti u Jeruzalemu za ime Gospodina Isusa.
14 A kako se nije dao uvjeriti, prestali smo govoreći: Neka bude volja Gospodnja!
15 Nakon tih dana uzeli smo svoje kočije i otišli u Jeruzalem.
16 S nama su išli i neki od učenika iz Cezareje i doveli sa sobom nekog Mnasona s Cipra, starog učenika, kod kojeg smo trebali prenoćiti.
17 Kad smo stigli u Jeruzalem, braća su nas radosno primila.
18 Sutradan Pavao uđe s nama k Jakovu. a bili su prisutni i svi stariji.
19 I kad ih je pozdravio, istaknuo je što je Bog učinio među poganima po njegovoj službi.
20 Kad su oni to čuli, proslavili su Gospodina i rekli mu: "Vidiš, brate, koliko je tisuća Židova koji vjeruju; i svi su revnitelji zakona:
21 A oni su obaviješteni o tebi da učiš sve Židove koji su među poganima da ostave Mojsija, govoreći da ne trebaju obrezati svoju djecu niti se držati običaja.
22 Što je dakle? mora se okupiti mnoštvo: jer će čuti da si došao.
23 Učini dakle ovo što ti kažemo: Imamo četiri čovjeka koji imaju zavjet na sebi;
24 Uzmi ih, očisti se s njima i budi s njima optužen, da obriju svoje glave; i svi mogu znati da ono što su o tebi obaviješteni nije ništa; nego da i ti sam živiš po redu i držiš se zakona.

25 Što se tiče neznabožaca koji vjeruju, napisali smo i zaključili da se oni ne pridržavaju takve stvari, osim da se čuvaju od onoga što je žrtvovano idolima, i od krvi, i od davljenja, i od bluda.
26 Tada Pavao uze te ljude i sutradan očistivši se s njima uđe u Hram, da označi svršetak dana očišćenja, dok se ne prinese prinos za svakoga od njih.
27 Kad je sedam dana bilo već pri kraju, Židovi iz Azije, vidjevši ga u Hramu, pobuniše sav narod i digoše ruke na njega.
28 Vičući, ljudi Izraelci, upomoć: Ovo je čovjek koji svugdje poučava sve ljude protiv naroda, zakona i ovog mjesta; i nadalje je uveo Grke u hram i oskvrnio ovo sveto mjesto.
29 (Jer prije su s njim u gradu vidjeli Trofima Efežanina, za kojega su mislili da ga je Pavao uveo u hram.)
30 Sav se grad uskomeša, i narod se skupi; uhvatiše Pavla i izvukoše ga iz Hrama, a vrata se odmah zatvoriše.
31 I dok su ga htjeli ubiti, dođe vijest do zapovjednika čete da se sav Jeruzalem pobunio.
32 On odmah uze vojnike i stotnike i potrča k njima, a kad ugledaše satnika i vojnike, prestadoše udarati Pavla.
33 Tada se približi zapovjednik, uhvati ga i zapovjedi da ga vežu u dva lanca. i zahtijevao tko je on i što je učinio.
34 I jedni su vikali jedno, drugi drugo među mnoštvom; a kad zbog meteža nije mogao znati pouzdano, zapovjedi da ga odnesu u dvorac.
35 I kad je došao na stube, vojnici su ga nosili zbog nasilja naroda.
36 Jer je mnoštvo naroda išlo za njim vičući: "Ukloni ga!"
37 Kad su Pavla trebali odvesti u tvrđavu, reče zapovjedniku: "Mogu li s tobom govoriti?" Tko je rekao, Znaš li govoriti grčki?
38 Nisi li ti onaj Egipćanin, koji je prije ovih dana digao pobunu i izveo u pustinju četiri tisuće ljudi ubojica?
39 Ali Pavao reče: "Ja sam Židov iz Tarza, grada u Ciliciji, građanin neopasnog grada; i molim te, dopusti mi da govorim narodu."
40 Kad mu je dao dozvolu, Pavao stade na stube i dade znak rukom narodu. I kad je nastala velika tišina, progovori im na hebrejskom jeziku, govoreći:

POGLAVLJE 22

1 Ljudi, braćo i očevi, čujte moju obranu koju vam sada iznosim.
2 (A kad su čuli da im govori hebrejskim jezikom, još su više šutjeli, a on reče:)
3 Ja sam doista čovjek koji je Židov, rođen u Tarzu, gradu u Ciliciji, a ipak odgojen u ovom gradu pod nogama Gamalijelovim, i poučen u skladu sa savršenim načinom zakona otaca, i bio sam revan prema Bože, kao što ste svi vi danas.
4 I progonio sam ovaj put do smrti, vezujući i predajući u tamnice i muškarce i žene.
5 Kao što mi svjedoči veliki svećenik i sve starješine, od kojih sam također primio pisma braći i otišao u Damask, da one koji su ondje bili svezane odvedem u Jeruzalem na kaznu.
6 I dogodi se da, dok sam bio na putu i oko podneva se približio Damasku, iznenada me obasja s neba velika svjetlost.
7 I padoh na zemlju i čuh glas kako mi govori: " Savle, Savle, zašto me progoniš?"
8 A ja odgovorih: Tko si ti, Gospodine? A on mi reče: Ja sam Isus Nazarećanin, koga ti progoniš.
9 I oni koji bijahu sa mnom vidješe doista svjetlo i prestrašiše se; ali ne čuše glasa onoga koji mi je govorio.
10 I rekoh: Što da radim, Gospodine? I reče mi Gospodin: Ustani i idi u Damask; i tamo će ti se reći sve što ti je određeno da činiš.
11 I kad nisam mogao vidjeti od sjaja te svjetlosti, vođen za ruku onih koji su bili sa mnom, došao sam u Damask.
12 A neki Ananija, pobožan čovjek po Zakonu, na dobrom glasu od svih Židova koji su ondje boravili,
13 Dođe k meni, stade i reče mi: Savle, brate, progledaj! I istog sam ga časa pogledao.
14 I reče: Bog otaca naših izabra te da upoznaš volju njegovu, da vidiš Pravednika i da čuješ glas usta njegovih.
15 Jer ti ćeš biti njegov svjedok pred svim ljudima o onome što si vidio i čuo.
16 A sada zašto kasniš? ustani, krsti se i operi svoje grijehe, zazvavši ime Gospodnje.
17 I dogodi se da, kad sam se vratio u Jeruzalem, čak i dok sam molio u hramu, bio sam u transu;
18 I vidjeh ga kako mi govori: " Požuri i izađi brzo iz Jeruzalema, jer neće primiti tvoje svjedočanstvo o meni."
19 A ja rekoh: "Gospodine, oni znaju da sam zatvarao i tukao po svim sinagogama one koji su vjerovali u tebe."
20 I kad se prolijevala krv tvoga mučenika Stjepana, i ja sam stajao i pristao na njegovu smrt, i čuvao sam odjeću onih koji su ga ubili.
21 I reče mi: " Idi, jer ću te poslati daleko k poganima."
22 I slušahu ga na tu riječ, a zatim podigoše svoje glasove i rekoše: Ukloni takvoga sa zemlje, jer ne dolikuje mu da živi.
23 I dok su vikali, zbacivali haljine svoje i bacali prah u zrak,
24 Kapetan zapovjedi da ga dovedu u dvorac i zapovjedi da ga se ispita bičevanjem; da bi mogao znati zašto su tako vikali protiv njega.
25 I dok su ga vezivali remenima, reče Pavao centurionu koji je ondje stajao: "Je li vam dopušteno bičevati čovjeka koji je Rimljanin, i to neosuđeno?"
26 Kad je to čuo satnik, ode i javi zapovjedniku: "Pazi što radiš, jer ovaj je čovjek Rimljanin."
27 Tada dođe zapovjednik i reče mu: "Reci mi, jesi li ti Rimljanin?" Rekao je, Da.
28 A zapovjednik odgovori: "S velikim sam novcem stekao ovu slobodu." A Paul je rekao, Ali ja sam rođen slobodan.
29 Tada odmah od njega odoše oni koji su ga trebali ispitati, a i zapovjednik se uplaši kad je saznao da je Rimljanin i jer ga je svezao.
30 Sutradan, jer bi htio znati zašto su ga Židovi optužili, oslobodi ga okova i zapovjedi glavarima svećeničkim i cijelom njihovom vijeću da dođu, pa dovede Pavla i postavi ga pred njih.

POGLAVLJE 23

1 A Pavao, promotrivši vijeće, reče: "Ljudi, braćo, do danas sam živio čiste savjesti pred Bogom."
2 Veliki svećenik Ananija zapovjedi onima koji su stajali kraj njega da ga udare po ustima.

3 Tada mu Pavao reče: "Bog će te udariti, zide okrečeni! Jer sjediš da mi sudiš po zakonu, a protiv zakona zapovijedaš da me biju?"
4 A oni koji su stajali ondje rekoše: Grdiš li velikog svećenika Božjega?
5 Tada reče Pavao: "Nisam znao, braćo, da je on bio veliki svećenik; jer pisano je: Ne ogovaraj poglavara svoga naroda!"
6 Ali kad Pavao opazi da su jedni saduceji, a drugi farizeji, povika u vijeću: "Ljudi braćo, ja sam farizej, sin farizejev: od nade i uskrsnuća mrtvih pozvan sam u pitanju.
7 Kad on to reče, nastane razdor između farizeja i saduceja i mnoštvo se podijeli.
8 Jer saduceji govore da nema uskrsnuća, ni anđela ni duha; a farizeji priznaju oboje.
9 I nastade velika vika, i ustadoše pismoznanci koji bijahu od farizeja i posvađahu se govoreći: Ne nalazimo zla u ovom čovjeku, ali ako mu je duh ili anđeo govorio, nemojmo se boriti protiv njega. Bog.
10 Kad je došlo do velike nesuglasice, zapovjednik, bojeći se da oni Pavla ne rastrgnu, zapovjedi vojnicima da siđu, da ga silom izvuku između njih i odvedu u tvrđavu.
11 Iduće noći stade mu Gospodin i reče: " Hrabro budi, Pavle! Jer kao što si svjedočio za mene u Jeruzalemu, tako moraš svjedočiti i u Rimu."
12 Kad je svanuo dan, skupiše se neki od Židova i zakleše se da neće ni jesti ni piti dok ne ubiju Pavla.
13 Bilo ih je više od četrdeset onih koji su skovali ovu urotu.
14 I pristupiše glavarima svećeničkim i starješinama i rekoše: "Velikom smo se kletvom zakleli da nećemo ništa jesti dok Pavla ne ubijemo."
15 Sada, dakle, vi s vijećem naznačite zapovjedniku da ga sutra dovede k vama, kao da želite nešto detaljnije ispitati o njemu; a mi, ili kad god se on približi, spremni smo ga ubiti.
16 Kad je sin Pavlove sestre čuo za njihovu zasjedu, ode, uđe u tvrđavu i javi Pavlu.
17 Tada Pavao dozva k sebi jednog satnika i reče: "Odvedi ovoga mladića k zapovjedniku jer mu ima nešto reći."
18 I on ga uze i odvede tisućniku i reče: "Zarobljenik Pavao pozva me k sebi i zamoli me da ti dovedem ovoga mladića koji ti ima nešto reći."
19 Tada ga glavar uhvati za ruku, pođe s njim nasamo i upita ga: "Što mi to imaš reći?"
20 A on reče: Židovi su se složili da traže od tebe da sutra dovedeš Pavla u vijeće, kao da ga žele nešto detaljnije ispitati.
21 Ali ti im ne popuštaj, jer ga čeka više od četrdeset ljudi od njih, koji su se zakleli da neće jesti ni piti dok ga ne ubiju; a sada su spremni, tražeći obećanje od tebe.
22 Tada je zapovjednik otpustio mladića i zapovjedio mu: "Pazi, nikome ne reci da si mi to rekao."
23 I pozva k sebi dva centuriona, rekavši: "Pripremite dvije stotine vojnika da idu u Cezareju, sedamdeset konjanika i dvjesto kopljanika u treći sat noći."
24 I opskrbi ih životinjama da Pavla posade i zdrava odvedu upravitelju Feliksu.
25 I napisao je pismo na ovaj način:
26 Klaudije Lizije najodličnijem upravitelju Feliksu šalje pozdrav.
27 Ovoga su čovjeka uhvatili Židovi i trebali su ga ubiti; tada sam došao s vojskom i izbavio ga, doznavši da je Rimljanin.
28 Kad sam htio doznati razlog zbog kojeg su ga optužili, doveo sam ga pred njihovo vijeće.
29 Za kojega sam vidio da je optužen za pitanja njihova zakona, ali da mu se ne stavlja na teret ništa vrijedno smrti ili okova.
30 Kad mi je rečeno kako su Židovi postavili zasjedu na tog čovjeka, poslao sam odmah k tebi i zapovjedio njegovim tužiteljima da pred tobom kažu što imaju protiv njega. Zbogom.
31 Tada su vojnici, kako im je bilo zapovjeđeno, uzeli Pavla i noću ga odveli u Antipatridu.
32 Sutradan su ostavili konjanike da idu s njim i vratili su se u dvorac.
33 Oni, kad dođoše u Cezareju i predadoše poslanicu namjesniku, izvedoše i Pavla pred njega.
34 Kad namjesnik pročita pismo, upita iz koje je pokrajine. I kad shvati da je iz Cilicije;
35 Slušat ću te, reče, kad dođu i tvoji tužitelji. I zapovjedi da ga čuvaju u Herodovoj sudnici.

POGLAVLJE 24

1 Nakon pet dana siđe veliki svećenik Ananija sa starješinama i s nekim govornikom po imenu Tertul, koji izvijesti namjesnika protiv Pavla.
2 I kad je bio pozvan, Tertul ga je počeo optuživati, govoreći: Budući da kod tebe uživamo veliku tišinu i da su ovom narodu po tvojoj providnosti učinjena vrlo vrijedna djela,
3 Prihvaćamo to uvijek i na svakom mjestu, plemeniti Felikse, sa svom zahvalnošću.
4 Unatoč tome, da ti ne budem još dosadniji, molim te da nas saslušaš nekoliko riječi o svojoj milosti.
5 Jer smo našli ovog čovjeka kao kugu i pokretača pobuna među svim Židovima diljem svijeta i kolovođu sekte nazarenaca.
6 On je također išao da oskvrni Hram, koga smo uhvatili i htjeli suditi po našem zakonu.
7 Ali vrhovni zapovjednik Lizije nasrnuo je na nas i velikom silom ga oteo iz naših ruku,
8 Zapovijeda svojim tužiteljima da dođu k tebi: ispitujući koga sam možeš saznati sve ove stvari za koje ga optužujemo.
9 I Židovi su pristali, govoreći da je to tako.
10 Tada Pavao, nakon što mu je namjesnik dao znak da govori, odgovori: "Budući da znam da si ti mnogo godina bio sudac ovom narodu, ja radije odgovaram za sebe.
11 Jer da shvatiš da je još samo dvanaest dana otkako sam uzašao u Jeruzalem na bogoslužje.
12 I ne nađoše me ni u hramu da se s kim prepiram, ni da bunim narod, ni u sinagogama, ni u gradu.
13 Niti mogu dokazati ono za što me sada optužuju.
14 Ali ovo ti priznajem, da prema putu koji oni nazivaju herezom, ja tako štujem Boga svojih otaca, vjerujući sve što je napisano u zakonu i u prorocima.
15 Imajte nadu u Boga, što i sami dopuštaju, da će biti uskrsnuće mrtvih, pravednih i nepravednih.
16 I u tome se trudim uvijek imati čistu savjest prema Bogu i prema ljudima.

17 Sada nakon mnogo godina došao sam donijeti milostinju svome narodu i prinose.
18 Tada su me neki Židovi iz Azije našli očišćena u Hramu, ni s mnoštvom ni s metežom.
19 Tko je trebao biti ovdje prije tebe i prigovoriti, ako su imali što protiv mene.
20 Ili neka ovi ovdje kažu, ako su našli što zlo u meni, dok sam stajao pred Vijećem,
21 Osim ovoga jednoga glasa, što sam zavapio stojeći među njima: Dotičući se uskrsnuća mrtvih, vi me danas prozivate.
22 Kad je Feliks to čuo, budući da je bolje poznavao taj put, odgodio ih je i rekao: "Kad Lizije, vojskovođa, dođe dolje, saznat ću do kraja tvoju stvar."
23 I zapovjedi stotniku da čuva Pavla i da ga pusti na slobodu te da nikome od svojih poznanika ne brani da služi ili dolazi k njemu.
24 Nakon nekoliko dana, kad Feliks dođe sa svojom ženom Drusilom, koja je bila Židovka, posla po Pavla i sasluša ga o vjeri u Krista.
25 I dok je govorio o pravednosti, umjerenosti i sudu koji dolazi, Feliks zadrhta i odgovori: "Idi za sada!" kad mi bude pogodno doba, pozvat ću te.
26 Nadao se također da mu je Pavao dao novac da ga odriješi; stoga je slao po njega češće i razgovarao s njim.
27 Ali nakon dvije godine u Feliksovu sobu uđe Porcije Fest; i Feliks, koji je htio iskazati zadovoljstvo Židovima, ostavi Pavla vezanog.

POGLAVLJE 25

1 Kad je Fest došao u pokrajinu, nakon tri dana uzašao je iz Cezareje u Jeruzalem.
2 Tada ga veliki svećenik i židovski poglavari izvijestiše protiv Pavla i zamoliše ga:
3 I tražio je milost protiv njega, da pošalje po njega u Jeruzalem, čekajući na putu da ga ubije.
4 Ali Fest odgovori da Pavla treba čuvati u Cezareji i da će on sam uskoro otići onamo.
5 Neka dakle, reče on, koji među vama mogu, pođu sa mnom i optuže ovoga čovjeka, ako u njemu ima što zloće.
6 Ostavši među njima više od deset dana, siđe u Cezareju; i sutradan sjedeći na sudačkoj stolici zapovjedi da dovedu Pavla.
7 Kad je došao, Židovi koji su sišli iz Jeruzalema stajali su unaokolo i iznijeli protiv Pavla mnoge i teške pritužbe koje nisu mogli dokazati.
8 Dok je on sam za sebe odgovarao: Ni protiv židovskoga zakona, ni protiv Hrama, ni protiv cara nisam se uopće ogriješio.
9 Ali Fest, koji je htio ugoditi Židovima, odgovori Pavlu: "Hoćeš li ići gore u Jeruzalem da te ondje sudi za ovo preda mnom?"
10 Tada Pavao reče: "Stojim na sudbenoj stolici Cezarevoj, gdje mi treba suditi; Židovima nisam učinio ništa nažao, kao što ti dobro znaš."
11 Jer ako sam prijestupnik ili sam počinio nešto vrijedno smrti, odbijam umrijeti; ali ako nema ništa od ovoga za što me ovi optužuju, nitko me ne može predati njima. Pozivam se na Cezara.
12 Tada Fest, nakon razgovora s vijećem, odgovori: "Jesi li se žalio kod cara?" k Cezaru ćeš ići.
13 Nakon nekoliko dana kralj Agripa i Berenika došli su u Cezareju da pozdrave Festa.
14 Kad su ondje proveli mnogo dana, Fest priopći kralju Pavlovu stvar govoreći: Feliks je ostavio nekog čovjeka u okovima.
15 O njemu su me, dok sam bio u Jeruzalemu, obavijestili glavari svećenički i židovske starješine želeći ga osuditi.
16 Kome sam odgovorio: Rimljani ne nalažu predati bilo kojeg čovjeka na smrt, prije nego što se optuženik suoči s tužiteljima licem u lice i ima pravo odgovarati za zločin koji mu se stavlja na teret.
17 Stoga, kad su došli ovamo, sutradan sam bez ikakvog odgađanja sjeo na sudačku stolicu i zapovjedio da dovedu čovjeka.
18 Protiv koga su tužitelji ustali, nisu iznijeli nikakvu optužbu za takve stvari kao što sam ja mislio:
19 Ali imali su protiv njega neka pitanja o svom praznovjerju io nekom Isusu, koji je bio mrtav, za kojega je Pavao potvrdio da je živ.
20 A budući da sam sumnjao u takva pitanja, upitao sam ga hoće li ići u Jeruzalem i ondje biti suđen za te stvari.
21 Ali kad je Pavao zatražio da ga se čuva za Augustovo saslušanje, zapovjedio sam da ga čuvaju dok ga ne pošaljem k caru.
22 Tada Agripa reče Festu: "I ja bih htio saslušati tog čovjeka." Sutra, reče, čut ćeš ga.
23 Sutradan, kad Agripa i Berenika dođoše s velikom raskošnošću i uđoše na mjesto saslušanja, s glavarima i glavnim ljudima grada, na Festovu zapovijed Pavao bi izveden.
24 I Fest reče: "Kralju Agripa, i svi ljudi koji ste ovdje prisutni s nama, vidite ovog čovjeka, o kojemu mi je govorilo sve mnoštvo Židova, kako u Jeruzalemu, tako i ovdje, vičući da ne treba živjeti više.
25 Ali kad sam otkrio da nije počinio ništa vrijedno smrti i da se sam obratio Augustu, odlučio sam ga poslati.
26 O kojemu nemam ništa sigurno pisati svome gospodaru. Stoga sam ga izveo pred tebe, a posebno pred tebe, kralju Agripa, da bih, nakon ispitivanja, mogao nešto napisati.
27 Čini mi se doista nerazumnim poslati zarobljenika, a ne označiti zločine koji mu se stavljaju na teret.

POGLAVLJE 26

1 Tada Agripa reče Pavlu: "Dopušteno ti je govoriti za sebe." Tada Pavao ispruži ruku i odgovori za sebe:
2 Smatram se sretnim, kralju Agripa, jer ću danas pred tobom odgovarati za sebe za sve za što me Židovi optužuju:
3 Osobito zato što znam da si stručnjak za sve običaje i pitanja koja su među Židovima; stoga te molim da me strpljivo saslušaš.
4 Moj način života od moje mladosti, koja je bila najprije među mojim vlastitim narodom u Jeruzalemu, znaju svi Židovi;
5 Koji su me poznavali od početka, ako bi posvjedočili, da sam živio kao farizej nakon najstrašnije sljedbe naše vjere.
6 A sada stojim i suđen sam zbog nade u obećanje koje je Bog dao našim očevima:
7 Tome se obećanju nadaju naših dvanaest plemena, trenutno služeći Bogu dan i noć. Za ime te nade, kralju Agripa, optužen sam od Židova.

8 Zašto bi se kod vas smatralo nevjerojatnim da Bog uskrisuje mrtve?
9 Doista sam u sebi mislio da trebam činiti mnogo protiv imena Isusa Nazarećanina.
10 Što sam i učinio u Jeruzalemu: i mnoge sam svete zatvorio u tamnicu primivši vlast od glavara svećeničkih. i kad su ih ubijali, dao sam svoj glas protiv njih.
11 I često sam ih kažnjavao u svakoj sinagogi i tjerao ih da bogohule; i budući vrlo ljut na njih, progonio sam ih čak u tuđe gradove.
12 Stoga, kad sam otišao u Damask s autoritetom i nalogom glavara svećeničkih,
13 U podne, o kralju, vidjeh na putu svjetlo s neba, iznad sjaja sunca, kako obasjava mene i one koji su putovali sa mnom.
14 I kad smo svi pali na zemlju, čuo sam glas kako mi govori i govori na hebrejskom jeziku: Savle, Savle, zašto me progoniš? teško ti je udarati protiv bodlji.
15 A ja rekoh: Tko si ti, Gospodine? A on reče: Ja sam Isus kojega ti progoniš.
16 Ali ustani i stani na svoje noge: jer sam ti se ukazao s ovom nakanom, da te učinim propovjednikom i svjedokom i ovoga što si vidio, i onoga u čemu ću ti se pokazati;
17 Izbavljam te od naroda i od pogana, kojima te sada šaljem,
18 Da im otvorim oči i obratim ih od tame k svjetlu i od sotonske vlasti k Bogu, da prime oproštenje grijeha i baštinu među onima koji su posvećeni vjerom u mene.
19 Zbog toga, o kralju Agripa, nisam bio neposlušan nebeskoj viziji:
20 Nego obznani najprije onima u Damasku, i u Jeruzalemu, i po svim krajevima Judeje, a zatim i poganima, da se obrate i obrate Bogu, i čine djela dostojna obraćenja.
21 Zbog toga su me Židovi uhvatili u Hramu i htjeli me ubiti.
22 Dobivši dakle Božju pomoć, ostajem do danas, svjedočeći malima i velikima, ne govoreći ništa drugo osim onoga za što su proroci i Mojsije rekli da će doći:
23 Da Krist trpi i da on prvi uskrsne od mrtvih i objavi svjetlo narodu i poganima.
24 I dok je on to govorio za sebe, Fest reče jakim glasom: Pavle, ti si izvan sebe! mnogo učenja te izluđuje.
25 Ali on reče: Nisam lud, plemeniti Feste; nego govori riječi istine i razbora.
26 Za te stvari zna kralj, pred kojim i ja slobodno govorim; jer sam uvjeren da mu ništa od toga nije skriveno; jer ovo se nije radilo u kutu.
27 Kralju Agripa, vjeruješ li prorocima? Znam da vjeruješ.
28 Tada Agripa reče Pavlu: "Zamalo da me nagovoriš da budem kršćanin."
29 A Pavao reče: "Molio bih Boga da ne samo ti, nego i svi koji me danas slušaju budu i gotovo i posve takvi kao ja, osim ovih okova."
30 Kad je to rekao, ustadoše kralj, namjesnik i Bernika i oni koji su sjedili s njima.
31 Kad su otišli u stranu, razgovarali su među sobom: "Ovaj čovjek ne čini ništa što je vrijedno smrti ili okova."
32 Tada reče Agripa Festu: "Ovaj bi čovjek mogao biti pušten na slobodu da se nije žalio Cezaru."

POGLAVLJE 27

1 Kad je odlučeno da otplovimo u Italiju, predadoše Pavla i neke druge zarobljenike nekome po imenu Juliju, stotniku Augustove čete.
2 I ušavši u adramitsku lađu, isplovismo, misleći ploviti uz obale Azije; neki Aristarh, Makedonac iz Soluna, koji je bio s nama.
3 Sutradan dotaknusmo Sidon. I Julije je učtivo postupio s Pavlom i pustio ga da ode do svojih prijatelja da se okrijepi.
4 I kad smo krenuli odande, plovili smo ispod Cipra, jer su vjetrovi bili suprotni.
5 Kad smo preplovili more Cilicije i Pamfilije, stigli smo u Miru, grad Likiju.
6 Ondje je satnik našao aleksandrijski brod koji je plovio u Italiju; i stavio nas je tamo.
7 I kad smo mnogo dana plovili polako i jedva stigli preko Knida, jer nam vjetar nije smetao, plovili smo ispod Krete, preko Salmona;
8 I, jedva ga prošavši, dođe do mjesta koje se zove Lijepa luka; blizu koje je bio grad Lasea.
9 Kad je prošlo mnogo vremena i kad je plovidba postala opasna, jer je post već bio prošao, Pavao ih je opomenuo:
10 I reče im: "Gospodo, vidim da će ovo putovanje biti s bolom i velikom štetom, ne samo za teret i brod, nego i za naše živote."
11 Ipak je satnik više vjerovao gospodaru i vlasniku lađe nego onome što je Pavao govorio.
12 A budući da utočište nije bilo pogodno za zimovanje, većina je savjetovala da odu i odande, ako bi na bilo koji način mogli doći do Fenike i tamo prezimiti; koji je utočište Krete, a leži prema jugozapadu i sjeverozapadu.
13 A kad je južni vjetar tiho zapuhao, misleći da su postigli svoju nakanu, isploviše odande i otploviše blizu Krete.
14 Ali nedugo zatim protiv njega se digao olujni vjetar, zvan Euroclydon.
15 Kad je lađa bila zahvaćena i nije mogla izdržati u vjetru, pustili smo je da vozi.
16 I trčeći ispod nekog otoka koji se zove Clauda, imali smo mnogo posla da dođemo lađom.
17 Kad su ga podigli, upotrijebili su pomoć, opasavši lađu; i, bojeći se da ne padnu u živi pijesak, razape jedra, i tako su bili odvezeni.
18 Kako nas je silno bacila oluja, sutradan su olakšali lađu;
19 I treći dan izbacismo svojim rukama brodski pribor.
20 I kad se ni sunce ni zvijezde nisu pojavili mnogo dana, a nemala oluja bila nad nama, nestala je svaka nada da ćemo se spasiti.
21 Ali nakon duge uzdržanosti Pavao je stao među njih i rekao: "Gospodo, trebali ste me poslušati i ne odlaziti s Krete i snositi ovu štetu i gubitak."
22 A sada vas opominjem da budete hrabri: jer nitko među vama neće izgubiti život osim lađe.
23 Jer mi je ove noći stajao anđeo Božji, čiji sam ja i kojemu služim,
24 Govoreći: Ne boj se, Pavle! moraš biti doveden pred Cezara: i, gle, Bog ti je dao sve one koji plove s tobom.
25 Zato, gospodo, budite hrabri jer vjerujem Bogu da će biti kako mi je rečeno.
26 Međutim, moramo biti bačeni na određeni otok.

27 Ali kad je došla četrnaesta noć, dok smo se vozili goredolje po Jadranu, oko ponoći brodari su smatrali da se približavaju nekoj zemlji;
28 I izmjeriše i nađoše dvadeset hvati; a kad odoše malo dalje, ponovno izmjeriše i nađoše petnaest hvati.
29 Bojeći se da ne padnemo na stijene, baciše četiri sidra s krme i poželješe dan.
30 I kad su lađari htjeli pobjeći iz lađe, kad su spustili čamac u more, pod bojom kao da će baciti sidra s pramca,
31 Pavao reče satniku i vojnicima: "Ako ovi ne ostanu u lađi, ne možete se spasiti."
32 Tada su vojnici odrezali užad čamca i pustili je da padne.
33 Dok je dan izlazio, Pavao ih sve zamoli da jedu, govoreći: "Danas je četrnaesti dan kako čekate i postite, a da ništa ne uzeste."
34 Zato vas molim da pojedete malo mesa, jer to je za vaše zdravlje, jer nikome od vas neće pasti ni vlas s glave.
35 Rekavši to, uze kruh i zahvali Bogu pred svima; razlomi ga i poče jesti.
36 Tada su se svi razveselili i uzeli su nešto mesa.
37 A bilo nas je svega u lađi dvjesta sedamdeset i šesnaest duša.
38 Kad su se nasitili, olakšali su lađu i izbacili pšenicu u more.
39 A kad je svanuo dan, nisu poznavali kopno, ali su otkrili određeni potok s obalom, u koji su htjeli, ako je moguće, baciti lađu.
40 I kad su podigli sidra, posvetili su se moru, i olabavili vrpce kormila, podigli glavno jedro prema vjetru i krenuli prema obali.
41 Pavši na mjesto gdje su se dva mora sastajala, lađa se nasuka; i prednji dio je čvrsto zapeo i ostao nepomičan, ali je stražnji dio bio slomljen od silovitosti valova.
42 I vojnici su se savjetovali da pobiju zarobljenike, kako nitko od njih ne bi isplivao i pobjegao.
43 Ali satnik, koji je htio spasiti Pavla, odvrati ih od njihove namjere. i zapovjedio je da se oni koji znaju plivati prvi bace u more i stignu na kopno:
44 A ostali, neki na daskama, a neki na komadima lađe. I tako se dogodilo, da su pobjegli svi zdravi na kopno.

POGLAVLJE 28

1 A kad su pobjegli, tada su saznali da se otok zove Melita.
2 I barbarski narod pokazao nam je nemalo dobrotu: zapalili su vatru i primili nas svakoga zbog trenutne kiše i zbog hladnoće.
3 Kad je Pavao skupio svežanj drva i stavio ga na vatru, iz vrućine iziđe guja i pričvrsti mu se za ruku.
4 Kad su barbari vidjeli otrovnu zvijer obješenu na njegovoj ruci, rekli su među sobom: Bez sumnje je ovaj čovjek ubojica, kojemu, iako je pobjegao iz mora, osveta ne dopušta da preživi.
5 I otrese zvijer u vatru i ne osjeti ništa.
6 Ipak su gledali kad je trebao nateći ili iznenada pasti mrtav; ali nakon što su dugo gledali i nisu vidjeli da mu se ništa loše dogodilo, predomislili su se i rekli da je on bog.
7 U istim su četvrtima bili posjedi poglavice otoka, čije je ime bilo Publije; koji nas je primio i tri dana ljubazno smjestio.
8 I dogodi se da je Publijev otac ležao bolestan od groznice i krvarenja. Pavao uđe k njemu, pomoli se, položi ruke na njega i ozdravi ga.
9 Kad se to dogodilo, dođoše i drugi koji su na otoku bili bolesni i ozdraviše.
10 Koji nas je također počastio mnogim počastima; a kad smo otišli, natovarili su nas stvarima koje su bile potrebne.
11 Nakon tri mjeseca otputovali smo aleksandrijskom lađom, koja je prezimila na otoku, čiji je znak bio Kastor i Poluks.
12 I pristadosmo u Sirakuzi, ostasmo ondje tri dana.
13 I odande smo uzeli kompas i stigli u Rhegium; i nakon jednog dana zapuhao je južni vjetar, te smo sljedeći dan stigli u Puteoli.
14 Gdje smo našli braću, i bili smo zamoljeni da ostanemo s njima sedam dana, i tako smo otišli prema Rimu.
15 A odande, kad su braća čula za nas, pođoše nam u susret sve do Apijevog foruma i Tri krčme; kad ih Pavao vidje, zahvali Bogu i ohrabri se.
16 Kad smo došli u Rim, satnik je predao zarobljenike zapovjedniku straže, a Pavlu je bilo dopušteno da živi sam s vojnikom koji ga je čuvao.
17 Nakon tri dana Pavao je sazvao židovske poglavare, a kad su se okupili, rekao im je: "Ljudi braćo, iako nisam učinio ništa protiv naroda ili običaja naših otaca , ipak sam bio predan kao zarobljenik iz Jeruzalema u ruke Rimljana.
18 Kad su me pregledali, htjeli su me pustiti jer u meni nije bilo uzroka smrti.
19 Ali kad su Židovi govorili protiv toga, bio sam prisiljen žaliti se caru; nije da sam trebao optužiti svoju naciju za.
20 Zato sam te pozvao da te vidim i razgovaram s tobom, jer sam zbog nade Izraelove vezan ovim lancima.
21 Oni mu rekoše: "Nismo primili pisma iz Judeje o tebi, niti je itko od braće koja su došla rekla ili rekla što loše o tebi."
22 Ali mi želimo čuti o tebi što ti misliš: jer što se tiče ove sljedbe, znamo da se svugdje protiv nje govori.
23 Kad mu odrediše dan, mnogi dođoše k njemu u stan; kojima je tumačio i svjedočio o kraljevstvu Božjem, uvjeravajući ih o Isusu, kako iz Mojsijeva zakona tako i iz proroka, od jutra do večeri.
24 I neki vjerovahu u ono što se govorilo, a neki ne.
25 I pošto se nisu složili među sobom, otišli su nakon što je Pavao rekao jednu riječ: Dobro je rekao Duh Sveti po proroku Izaiji našim očevima,
26 Govoreći: Idi ovom narodu i reci: Sluhom ćete čuti, ali nećete razumjeti; i gledanjem ćete gledati, i nećete vidjeti.
27 Jer otvrdjelo je srce ovoga naroda, uši mu ne čuju, oči su mu sklopile; da ne vide svojim očima, i čuju svojim ušima, i razumiju svojim srcem, da se ne obrate i da ih ja izliječim.
28 Neka vam je dakle na znanje da je spasenje Božje poslano poganima i da će ga oni čuti.
29 Kad je on rekao ove riječi, Židovi su se razišli i međusobno se žestoko prepirali.
30 Pavao je proveo pune dvije godine u svojoj unajmljenoj kući i primao sve koji su dolazili k njemu,
31 Propovijedajući kraljevstvo Božje i naučavajući ono što se tiče Gospodina Isusa Krista, sa svim pouzdanjem, nitko mu ne brani.

Rimljani

POGLAVLJE 1

1 Pavao, sluga Isusa Krista, pozvan za apostola, odvojen za evanđelje Božje,
2 (Što je prije obećao po svojim prorocima u svetim spisima,)
3 O Sinu njegovu Isusu Kristu, Gospodinu našemu, koji je po tijelu nastao od potomstva Davidova;
4 I proglašen Sinom Božjim sa snagom, po duhu svetosti, uskrsnućem od mrtvih:
5 Po njemu smo primili milost i apostolstvo za poslušnost vjeri među svim narodima, za njegovo ime.
6 Među kojima ste i vi pozvani od Isusa Krista:
7 Svima u Rimu, miljenicima Božjim, pozvanima svetima: Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista.
8 Najprije zahvaljujem Bogu svome po Isusu Kristu za sve vas što se o vašoj vjeri propovijeda po svem svijetu.
9 Jer mi je svjedok Bog, kojemu služim svojim duhom u evanđelju njegova Sina, da vas se bez prestanka uvijek spominjem u svojim molitvama;
10 Zahtijevam, ne bih li sada na bilo koji način mogao imati uspješno putovanje po Božjoj volji da dođem k vama.
11 Jer čeznem da vas vidim, da vam mogu udijeliti neki duhovni dar, da biste se mogli utvrditi;
12 To jest, da se zajedno s vama utješim zajedničkom vjerom i vašom i mojom.
13 Ne bih htio da znate, braćo, da sam često puta namjeravao doći k vama (ali mi je do sada bilo dopušteno) da i među vama imam nešto ploda, kao i među drugim poganima.
14 Dužnik sam i Grcima i Barbarima; i mudrima i nerazboritima.
15 Dakle, koliko je u meni, spreman sam naviještati evanđelje i vama koji ste u Rimu.
16 Ne stidim se doista Kristova evanđelja: ono je Božja snaga na spasenje svakome koji vjeruje; najprije Židovu, a također i Grku.
17 Jer u njemu se otkriva pravednost Božja iz vjere u vjeru, kao što je pisano: Pravednik će živjeti od vjere.
18 Jer se s neba otkriva gnjev Božji protiv svake bezbožnosti i nepravednosti ljudi koji drže istinu u nepravdi.
19 Jer ono što se može znati o Bogu u njima je očito; jer Bog im je to objavio.
20 Jer ono što je na njemu nevidljivo od stvaranja svijeta jasno se vidi, razumijevajući po stvorenjima, njegova vječna moć i božanstvo; tako da su bez izgovora:
21 Jer kad su Boga upoznali, nisu ga slavili kao Boga niti su mu zahvaljivali; ali postadoše isprazni u svojim maštanjima, i njihovo se ludo srce potamni.
22 Izjavljujući se da su mudri, postali su ludi,
23 I promijeni slavu neraspadljivog Boga u kip nalik raspadljivom čovjeku, pticama, četveronošcima i gmizavcima.
24 Stoga ih je Bog predao nečistoći zbog požuda njihovih vlastitih srdaca, da međusobno obeščašćuju vlastita tijela.
25 Koji je istinu Božju pretvorio u laž, te štovao i služio stvorenju više nego Stvoritelju, koji je blagoslovljen u vijeke. Amen.
26 Zbog toga ih je Bog predao podlostima, jer čak su i njihove žene promijenile prirodnu upotrebu u onu koja je protivna prirodi.
27 Isto tako i muškarci, napustivši prirodno korištenje žene, raspališe se u svojoj požudi jedan prema drugome; ljudi s ljudima koji rade ono što je nedolično, i primaju u sebi onu naknadu za svoju grešku koja je bila zaslužena.
28 I budući da ne htjedoše zadržati Boga u spoznaji, Bog ih predade pokvarenom umu da čine ono što nije zgodno.
29 Ispunjeni svakom nepravdom, bludom, zloćom, lakomošću, zloćom; pun zavisti, ubojstva, rasprave, prijevare, zloće; šaptači,
30 Klevetnici, mrzitelji Boga, prkosni, oholi, hvalisavci, izmišljatelji zla, roditeljima neposlušni,
31 Bez razumijevanja, prekršitelji saveza, bez prirodne ljubavi, neumoljivi, nemilosrdni:
32 Koji znaju za sud Božji da su oni koji čine takve stvari dostojni smrti, ne samo da to isto čine, nego i uživaju u onima koji to čine.

POGLAVLJE 2

1 Stoga nemaš isprike, o čovječe, tko god da si ti koji sudiš: jer u čemu osuđuješ drugoga, osuđuješ sebe; jer ti koji sudiš činiš iste stvari.
2 Ali mi smo sigurni da je Božji sud po istini protiv onih koji takve stvari čine.
3 Misliš li ti, o čovječe, koji osuđuješ one koji čine takve stvari, a činiš isto, da ćeš izbjeći sudu Božjem?
4 Ili prezireš bogatstvo njegove dobrote, strpljivosti i dugotrpljivosti; ne znajući da te dobrota Božja vodi ka obraćenju?
5 Ali nakon svoje tvrdoće i nepokajanog srca skupljaj sebi gnjev protiv dana gnjeva i objave pravednoga suda Božjega;
6 Koji će svakome vratiti po djelima njegovim:
7 Život vječni onima koji postojanošću u dobrim djelima traže slavu, čast i besmrtnost:
8 Ali onima koji su svadljivi i koji se ne pokoravaju istini, nego se pokoravaju nepravdi, gnjev i gnjev,
9 Nevolja i tjeskoba na svaku dušu čovjeka koji čini zlo, najprije na Židova, a zatim i na pogane;
10 Ali slava, čast i mir svakom čovjeku koji čini dobro, najprije Židovu, a zatim i poganinu.
11 Jer nema poštovanja pred Bogom.
12 Jer koji su bez zakona sagriješili, bez zakona će i propasti; a koji su po zakonu sagriješili, po zakonu će se suditi;
13 (Jer pred Bogom nisu pravedni oni koji slušaju zakon, nego će se opravdati izvršitelji zakona.
14 Jer kad pogani, koji nemaju zakona, po naravi čine ono što je u zakonu, ovi su, nemajući zakona, sami sebi zakon.
15 Koji pokazuju djelovanje zakona napisanog u svojim srcima, o čemu svjedoči i njihova savjest, a njihove misli zlobne dok se međusobno optužuju ili opravdavaju;)
16 U dan kad će Bog suditi tajne ljudske po Isusu Kristu po mom evanđelju.
17 Gle, ti se zoveš Židovom, počivaš u zakonu i hvališ se Bogom,
18 I poznaje volju njegovu i odobrava ono što je bolje, poučen iz Zakona;

19 I uvjeren si da si ti voditelj slijepima, svjetlo onima koji su u tami,
20 Učitelj ludih, učitelj djece, koji ima oblik znanja i istine u zakonu.
21 Ti, dakle, koji drugoga poučavaš, sam sebe ne poučavaš? ti koji propovijedaš da čovjek ne smije krasti, kradeš li?
22 Ti koji govoriš da čovjek ne smije činiti preljub, činiš li preljub? Ti koji se gnušaš idola, činiš li svetogrđe?
23 Ti koji se hvališ zakonom, kršenjem zakona sramotiš Boga?
24 Jer po vama se ime Božje huli među poganima, kako je pisano.
25 Jer obrezanje doista koristi ako se držiš zakona; ali ako si prekršilac zakona, tvoje obrezanje postaje neobrezanje.
26 Dakle, ako se neobrezani drži pravednosti Zakona, neće li se njegovo neobrezanje uračunati u obrezanje?
27 A tebi, koji po slovu i obrezanju prestupaš zakon, neće li suditi neobrezani po naravi, ako ispunjava zakon?
28 Jer nije Židov onaj koji je izvana; niti je ono obrezanje, što je izvana u tijelu.
29 Ali on je Židov, što je iznutra; a obrezanje je srca, u duhu, a ne u slovu; čija hvala nije od ljudi, nego od Boga.

POGLAVLJE 3

1 Kakvu onda prednost ima Židov? ili kakva je korist od obrezivanja?
2 Uglavnom u svakom pogledu, ponajviše zato što su njima bila povjerena Božja proricanja.
3 Jer što ako neki ne vjeruju? hoće li njihova nevjera učiniti vjeru Božju bez učinka?
4 Bože sačuvaj! Da, neka je Bog istinit, a svaki čovjek lažac; kao što je pisano, da se opravdaš u svojim riječima i pobijediš kad ti se sudi.
5 Ali ako naša nepravednost hvali pravednost Božju, što ćemo reći? Je li nepravedan Bog koji se osvećuje? (govorim kao muškarac)
6 Bože sačuvaj! Kako će onda Bog suditi svijetu?
7 Jer ako je istina Božja umnožila mojom laži na njegovu slavu; zašto sam još i ja osuđen kao grešnik?
8 A ne radije, kao što nas klevetaju i kao što neki tvrde da kažemo, činimo zlo da dođe dobro? čije je prokletstvo pravedno.
9 Što onda? jesmo li mi bolji od njih? Ne, ni na koji način: jer prije smo dokazali i Židove i pogane da su svi pod grijehom;
10 Kao što je pisano: Nema pravednoga, ni jednoga.
11 Nitko ne razumije, nitko ne traži Boga.
12 Svi su skrenuli s puta, zajedno su postali beskorisni; nema nikoga koji čini dobro, ni jednoga.
13 Grlo je njihovo grobnica otvorena; jezikom svojim varaju; otrov aspid je pod njihovim usnama:
14 Čija su usta puna kletve i gorčine:
15 Njihove su noge brze na prolijevanje krvi:
16 Propast i bijeda su na njihovim putovima:
17 I puta mira ne poznaše.
18 Nema straha Božjega pred njihovim očima.
19 Sada znamo da što god zakon kaže, govori onima koji su pod zakonom: da se svaka usta začepe i da sav svijet postane krivac pred Bogom.
20 Stoga se djelima zakona nijedno tijelo neće opravdati pred njim: jer je zakonom spoznaja grijeha.
21 Ali sada se očitova pravednost Božja bez Zakona, o kojoj svjedoče Zakon i Proroci.
22 Pravednost Božja po vjeri u Isusa Krista svima i na svima koji vjeruju, jer nema razlike.
23 Jer svi su sagriješili i lišeni su slave Božje;
24 Opravdani besplatno njegovom milošću kroz otkupljenje koje je u Kristu Isusu:
25 Njega je Bog postavio kao pomirnicu po vjeri u njegovoj krvi, da objavi svoju pravednost za oproštenje prošlih grijeha, po Božjoj strpljivosti;
26 Da u ovom trenutku objavi svoju pravednost, da bude pravedan i opravdan onima koji vjeruju u Isusa.
27 Gdje je onda hvalisanje? Isključeno je. Po kojem zakonu? radova? Ne: nego po zakonu vjere.
28 Stoga zaključujemo da se čovjek opravdava vjerom bez djela zakona.
29 Je li on Bog samo Židova? nije li i on od pogana? Da, i od pogana:
30 Jer jedan je Bog koji će opravdati obrezanje po vjeri i neobrezanje po vjeri.
31 Uništavamo li dakle Zakon vjerom? Bože sačuvaj: da, mi uspostavljamo zakon.

POGLAVLJE 4

1 Što ćemo dakle reći da je Abraham, otac naš, po tijelu našao?
2 Jer ako je Abraham djelima opravdan, ima se čime hvaliti; ali ne pred Bogom.
3 Jer što kaže Sveto pismo? Abraham je vjerovao Bogu i to mu se uračunalo u pravednost.
4 Onome tko radi plaća se ne računa kao milost, nego kao dug.
5 Onomu koji ne radi, a vjeruje u onoga koji opravdava bezbožnika, njegova se vjera uračunava u pravednost.
6 Kao što David također opisuje blaženstvo čovjeka, kojemu Bog uračunava pravednost bez djela,
7 Govoreći: Blago onima kojima su bezakonja oproštena i čiji su grijesi pokriveni.
8 Blago čovjeku kojemu Gospodin ne uračunava grijeha.
9 Dolazi li, dakle, ovo blaženstvo samo na obrezanje ili i na neobrezane? jer kažemo da je vjera Abrahamu uračunata u pravednost.
10 Kako se onda računalo? kad je bio u obrezanju ili u neobrezanju? Ne u obrezivanju, nego u neobrezanju.
11 I primi znak obrezanja, pečat pravednosti vjere koju je imao dok je bio neobrezan: da bude otac svima koji vjeruju, iako nisu obrezani; da bi se i njima uračunala pravednost:
12 I otac obrezanja onima koji nisu samo od obrezanja, nego i koji idu stopama vjere oca našega Abrahama, koju je imao dok je bio još neobrezan.
13 Jer obećanje da će on biti baštinik svijeta nije dano Abrahamu ili njegovu potomstvu po zakonu, nego po pravednosti vjere.
14 Jer ako su baštinici oni koji su od Zakona, vjera je ništavna i obećanje bez učinka.
15 Jer zakon izaziva gnjev: jer gdje nema zakona, nema prijestupa.
16 Dakle, iz vjere je, da bude po milosti; do kraja bi obećanje moglo biti sigurno za sve sjeme; ne samo onome što je od Zakona, nego i onome što je od vjere Abrahamove; koji je otac svih nas,

17 (Kao što je pisano: Učinio sam te ocem mnogih naroda) pred njim u koga je vjerovao, Bogom koji oživljuje mrtve i poziva ono što nije kao da postoji.
18 On protiv nade povjerova u nadi da će postati ocem mnogih naroda, prema onome što je rečeno: Takvo će biti tvoje potomstvo.
19 I budući da nije bio slab u vjeri, nije smatrao da je vlastito tijelo sada mrtvo, kad mu je bilo oko stotinu godina, ni mrtvilo Sarine utrobe.
20 Nije posrnuo u obećanju Božjem zbog nevjere; ali bijaše jak u vjeri, dajući slavu Bogu;
21 I potpuno uvjeren da može i izvršiti što je obećao.
22 I zato mu je to uračunato u pravednost.
23 Nije to samo zbog njega napisano, nego mu je pripisano;
24 Ali i za nas, kojima će se to uračunati, ako vjerujemo u onoga koji je uskrisio od mrtvih Isusa, Gospodina našega;
25 Koji je predan za naše prijestupe i uskrsnut za naše opravdanje.

POGLAVLJE 5

1 Opravdani dakle vjerom, imamo mir s Bogom po našem Gospodinu Isusu Kristu:
2 Po njemu vjerom imamo pristup ovoj milosti u kojoj stojimo i dičimo se u nadi slave Božje.
3 I ne samo to, nego se hvalimo i nevoljama: znajući da nevolja rađa strpljivošću;
4 I strpljenje, iskustvo; i iskustvo, nada:
5 A nada ne čini sramotu; jer je ljubav Božja razlivena u našim srcima po Duhu Svetom koji nam je dan.
6 Jer dok još bijasmo bez snage, Krist u svoje vrijeme umrije za bezbožnike.
7 Jer jedva da će netko umrijeti za pravednika; ipak, možda bi se neki čak usudio umrijeti za dobrog čovjeka.
8 Ali Bog pokazuje svoju ljubav prema nama time što je Krist za nas umro dok smo još bili grešnici.
9 Mnogo ćemo više, sada opravdani njegovom krvlju, po njemu biti spašeni od gnjeva.
10 Jer ako smo, dok smo bili neprijatelji, bili pomireni s Bogom smrću njegova Sina, mnogo ćemo se više, pomireni, spasiti njegovim životom.
11 I ne samo to, nego se i radujemo u Bogu po Gospodinu našemu Isusu Kristu po kojemu sada primismo pomirenje.
12 Dakle, kao što je po jednom čovjeku grijeh ušao u svijet i po grijehu smrt; i tako je smrt prešla na sve ljude, jer su svi sagriješili:
13 (Jer do Zakona je grijeh bio u svijetu; ali grijeh se ne uračunava kad nema Zakona.
14 Ipak je smrt kraljevala od Adama do Mojsija, čak i nad onima koji nisu sagriješili prema sličnosti Adamova prijestupa, koji je lik onoga koji će doći.
15 Ali ne kao prijestup, tako je i dar. Doista, ako su prijestupom jednoga mnogi umrli, mnogo se više milost Božja i dar po milosti po jednom čovjeku, Isusu Kristu, izobilno izlio na mnoge.
16 I dar nije kao po onome koji je sagriješio: jer sud je po jednom na osudu, a dar na opravdanje za mnoge prijestupe.
17 Jer ako je prijestupom jednoga smrt zavladala nad jednim; mnogo će više oni koji prime obilje milosti i dara pravednosti kraljevati u životu po jednome, Isusu Kristu.)
18 Kao što prijestupom jednoga suda dođe na osudu sve ljude; tako je i po pravednosti jednoga besplatni dar došao na sve ljude za opravdanje života.
19 Jer kao što su neposluhom jednog čovjeka mnogi postali grešnici, tako će i poslušnošću jednoga mnogi postati pravedni.
20 Štoviše, zakon je ušao da se prijestup umnoži. Ali gdje se grijeh umnožio, milost je mnogo više uveličala:
21 Da kao što je grijeh zakraljevao do smrti, tako i milost zakraljeva pravednošću za život vječni po Isusu Kristu, Gospodinu našemu.

POGLAVLJE 6

1 Što ćemo onda reći? Hoćemo li ostati u grijehu, da se milost umnoži?
2 Bože sačuvaj. Kako ćemo mi, koji smo umrli grijehu, dalje živjeti u njemu?
3 Zar ne znate da smo mnogi od nas koji smo kršteni u Isusa Krista kršteni u njegovu smrt?
4 Stoga smo s njim krštenjem ukopani u smrt da kao što je Krist uskrsnuo od mrtvih slavom Očevom, tako i mi hodimo u novosti života.
5 Jer ako smo sjedinjeni nalik njegovoj smrti, bit ćemo i nalik njegovu uskrsnuću.
6 Znajući ovo da je naš stari čovjek s njim razapet da se tijelo grijeha uništi i da više ne služimo grijehu.
7 Jer tko je mrtav, oslobođen je grijeha.
8 Ako smo s Kristom umrli, vjerujemo da ćemo s njim i živjeti.
9 Znajući da Krist koji je uskrsnuo od mrtvih više ne umire; smrt nad njim više nema vlasti.
10 Jer umrijevši, jednom umrije grijehu, ali što živi, živi Bogu.
11 Isto tako i vi smatrajte da ste mrtvi grijehu, a živi Bogu po Isusu Kristu, Gospodinu našemu.
12 Neka dakle ne vlada grijeh u vašem smrtnom tijelu da mu se pokoravate u njegovim požudama.
13 Ne predajte svoje udove grijehu kao oruđe nepravednosti, nego predajte sebe Bogu kao oživjele od mrtvih i svoje udove Bogu kao oruđe pravednosti.
14 Jer grijeh neće nad vama vladati, jer niste pod zakonom, nego pod milošću.
15 Što onda? hoćemo li griješiti, jer nismo pod zakonom, nego pod milošću? Bože sačuvaj.
16 Ne znate li da kome se predate kao sluge da mu se pokoravate, vi ste sluge onoga kome se pokoravate; da li grijeha na smrt ili poslušnosti na pravednost?
17 Ali neka je hvala Bogu što ste bili sluge grijeha, ali ste se od srca pokoravali onom obliku nauke koji vam je predan.
18 Oslobodivši se dakle grijeha, postaste sluge pravednosti.
19 Govorim na ljudski način zbog slabosti vašeg tijela: jer kao što ste svoje udove predali u sluge nečistoći i bezakonju na bezakonje; tako i sada predaj udove svoje sluge pravednosti u svetost.
20 Jer dok ste bili sluge grijeha, bili ste slobodni od pravednosti.
21 Kakav ste onda plod imali u onome čega se sada stidite? jer kraj tih stvari je smrt.
22 Ali sada, kad ste oslobođeni grijeha i postali sluge Božje, imate svoj plod u svetost, a kraj - život vječni.

23 Jer plaća je grijeha smrt; ali dar Božji je život vječni po Isusu Kristu Gospodinu našem.

POGLAVLJE 7

1 Ne znate li, braćo, (jer govorim onima koji poznaju Zakon) kako Zakon ima vlast nad čovjekom dok god je živ?
2 Jer žena koja ima muža vezana je zakonom za svoga muža dok god on živi; ali ako muž umre, ona je oslobođena zakona svoga muža.
3 Dakle, ako, dok joj je muž živ, bude udana za drugog čovjeka, nazvat će se preljubnicom; ali ako joj je muž mrtav, slobodna je od toga zakona; tako da nije preljubnica, iako je udana za drugog čovjeka.
4 Stoga, braćo moja, i vi ste umrli Zakonu po tijelu Kristovu; da se udate za drugoga, za onoga koji je uskrsnuo od mrtvih, da donosimo plod Bogu.
5 Doista, dok bijasmo u tijelu, pobude grijeha, po Zakonu, djelovahu u našim udovima da donose plod smrti.
6 Ali sada smo oslobođeni zakona, jer smo bili mrtvi u kojem smo držani; da služimo u novosti duha, a ne u starom slovu.
7 Što ćemo onda reći? Je li zakon grijeh? Bože sačuvaj. Ne, nisam upoznao grijeha, osim po Zakonu; jer nisam upoznao požude, osim što je Zakon rekao: Ne poželi!
8 Ali grijeh, uzevši priliku po zapovijedi, izazvao je u meni svakojaku požudu. Jer bez Zakona grijeh je bio mrtav.
9 Jer jednom sam bio živ bez zakona, ali kad je došla zapovijed, grijeh je oživio, a ja sam umro.
10 A zapovijed, koja je određena za život, utvrdio sam da je za smrt.
11 Jer grijeh me, uzevši priliku zapovijedi, zavede i njome me ubi.
12 Stoga je zakon svet i zapovijed sveta, pravedna i dobra.
13 Zar je ono što je dobro za mene postalo smrt? Bože sačuvaj. Ali grijeh, da se pokaže grijehom, izaziva u meni smrt po onome što je dobro; da bi grijeh po zapovijedi mogao postati iznimno grešan.
14 Jer znamo da je zakon duhovan, a ja sam tjelesan, prodan grijehu.
15 Jer ne dopuštam što činim; jer što bih htio, ne činim; ali ono što mrzim, to i mrzim.
16 Ako dakle činim što ne bih, pristajem na zakon da je dobar.
17 Sada to više ne činim ja, nego grijeh koji prebiva u meni.
18 Jer znam da u meni, to jest u mome tijelu, ne prebiva dobro; ali kako izvesti ono što je dobro ne nalazim.
19 Jer ne činim dobro koje bih htio, nego činim zlo koje ne bih.
20 A ako to učinim, ne bih, ne činim više ja, nego grijeh koji prebiva u meni.
21 Nalazim dakle zakon: kad bih htio činiti dobro, zlo me prati.
22 Jer uživam u Božjem zakonu po nutarnjem čovjeku:
23 Ali vidim drugi zakon u svojim udovima, koji se bori protiv zakona mojega uma i dovodi me u ropstvo zakona grijeha koji je u mojim udovima.
24 Jadan sam ja čovjek! tko će me izbaviti od tijela ove smrti?
25 Zahvaljujem Bogu po Isusu Kristu, Gospodinu našemu. Tako dakle umom sam služim zakonu Božjem; a s tijelom zakon grijeha.

POGLAVLJE 8

1 Nema, dakle, sada nikakve osude onima koji su u Kristu Isusu, koji ne žive po tijelu, nego po Duhu.
2 Jer me zakon Duha života u Kristu Isusu oslobodio zakona grijeha i smrti.
3 Jer ono što Zakon nije mogao učiniti, jer je bio slab zbog tijela, Bog je poslao vlastitog Sina u obličju grešnog tijela, i za grijeh osudio grijeh u tijelu.
4 Da se pravednost Zakona ispuni u nama, koji ne živimo po tijelu, nego po Duhu.
5 Jer oni koji su tjelesni, misle za tjelesnim; a koji su po Duhu, od Duha su.
6 Jer tjelesno razmišljanje je smrt; ali biti duhovno nastrojen je život i mir.
7 Jer je tjelesna misao neprijateljstvo protiv Boga: jer nije podložna zakonu Božjem, niti može biti.
8 Dakle, oni koji su u tijelu ne mogu ugoditi Bogu.
9 Ali vi niste u tijelu, nego u Duhu, ako Duh Božji prebiva u vama. A ako tko nema Kristova Duha, nije njegov.
10 A ako je Krist u vama, tijelo je mrtvo zbog grijeha; ali Duh je život zbog pravednosti.
11 Ali ako Duh onoga koji je uskrisio Isusa od mrtvih prebiva u vama, onaj koji je uskrisio Krista od mrtvih oživit će i vaša smrtna tijela svojim Duhom koji prebiva u vama.
12 Dakle, braćo, nismo dužnici tijelu da živimo po tijelu.
13 Doista, ako po tijelu živite, umrijet ćete; ali ako Duhom usmrćujete tjelesna djela, živjet ćete.
14 Jer svi koji su vođeni Duhom Božjim, sinovi su Božji.
15 Jer niste ponovno primili duha ropstva da biste se bojali; nego ste primili Duha posinjenja, kojim kličemo: Abba, Oče!
16 Sam Duh svjedoči s našim duhom da smo djeca Božja.
17 Ako li su djeca, onda i nasljednici; nasljednici Božji, a sunasljednici Kristovi; ako s njim trpimo, da se zajedno s njim i proslavimo.
18 Smatram doista da patnje sadašnjeg vremena nisu vrijedne usporedbe sa slavom koja će se očitovati u nama.
19 Jer revno iščekivanje stvorenja čeka očitovanje sinova Božjih.
20 Jer stvorenje je podvrgnuto ispraznosti ne svojevoljno, nego poradi onoga koji ga je podložio u nadi,
21 Jer će i samo stvorenje biti izbavljeno iz ropstva raspadljivosti u slavnu slobodu djece Božje.
22 Jer znamo da sve stvorenje zajedno uzdiše i muči se u bolovima do sada.
23 I ne samo oni, nego i mi, koji imamo prvinu Duha, i mi sami u sebi uzdišemo očekujući posinjenje, otkupljenje svoga tijela.
24 Jer nadom smo spašeni, ali nada koja se vidi nije nada: jer što čovjek vidi, čemu se još nada?
25 Ali ako se nadamo da ne vidimo, čekamo li to strpljivo.
26 Isto tako i Duh pomaže u našim slabostima: jer ne znamo što bismo trebali moliti kako treba; ali sam se Duh zauzima za nas neizrecivim uzdisajima.
27 Onaj koji ispituje srca zna što je volja Duha, jer se on zauzima za svete po volji Božjoj.
28 A znamo da sve surađuje na dobro onima koji ljube Boga, onima koji su po njegovoj nakani pozvani.

29 Jer koje je unaprijed upoznao, one je i predodredio da budu suobličeni slici njegova Sina, da bude prvorođenac među mnogom braćom.
30 Štoviše, koje je predodredio, njih je i pozvao; a koje je pozvao, njih je i opravdao; a koje je opravdao, one je i proslavio.
31 Što ćemo dakle reći na te stvari? Ako je Bog za nas, tko će protiv nas?
32 On koji svoga Sina nije poštedio, nego ga je predao za sve nas, kako nam s njime neće darovati sve?
33 Tko će što optužiti izabranike Božje? Bog je taj koji opravdava.
34 Tko je taj koji osuđuje? Krist je taj koji je umro, dapače, koji je uskrsnuo, koji je i zdesna Bogu, koji se i za nas zauzima.
35 Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? hoće li nevolja, ili tjeskoba, ili progonstvo, ili glad, ili golotinja, ili pogibelj, ili mač?
36 Kao što je pisano: Radi tebe ubijaju nas povazdan; mi smo ovce za klanje.
37 Ne, u svemu tome više nego pobjeđujemo po onome koji nas je ljubio.
38 Jer uvjeren sam da ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sile, ni sadašnjost, ni budućnost,
39 Ni visina, ni dubina, niti bilo koji drugi stvor neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje, koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našemu.

POGLAVLJE 9

1 Istinu govorim u Kristu, ne lažem, svjedoči mi i savjest moja u Duhu Svetom,
2 Da imam veliku težinu i stalnu tugu u svom srcu.
3 Mogao bih doista poželjeti da i sam budem proklet od Krista za svoju braću, svoje rođake po tijelu.
4 Tko su Izraelci; kome pripada posinjenje, i slava, i savezi, i davanje zakona, i služba Božja, i obećanja;
5 Čiji su oci i od njih je po tijelu došao Krist, koji je nad svima, Bog blagoslovljen zauvijek. Amen.
6 Ne kao da Božja riječ nije imala učinka. Jer nisu svi Izraelci koji su od Izraela:
7 Nisu svi djeca zato što su Abrahamovo potomstvo, nego: Po Izaku će se tvoje potomstvo zvati.
8 To jest, oni koji su djeca tijela, nisu djeca Božja, nego se djeca obećanja računaju kao potomstvo.
9 Jer ovo je riječ obećanja: U ovo ću vrijeme doći i Sara će imati sina.
10 I ne samo to; ali kad je i Rebecca začela od jednoga, i to od našega oca Izaka;
11 (Jer djeca još nisu rođena, niti su učinila kakvo dobro ili zlo, da naum Božji prema izabranju ostane, ne prema djelima, nego prema Onome koji ih poziva;)
12 Rečeno joj je: Stariji će služiti mlađem.
13 Kao što je pisano, Jakova sam ljubio, a Ezava sam mrzio.
14 Što ćemo dakle reći? Postoji li nepravda kod Boga? Bože sačuvaj.
15 Jer on govori Mojsiju: "Smilovat ću se kome se hoću smilovati, i suosjećat ću s kime se hoću smilovati."
16 Dakle, nije od onoga koji hoće ni od onoga koji trči, nego od Boga koji iskazuje milosrđe.
17 Jer Pismo kaže faraonu: Upravo sam te s tom istom svrhom podigao, da na tebi pokažem svoju moć i da se moje ime razglasi po svoj zemlji.
18 Stoga se smiluje kome hoće, a koga hoće otvrdne.
19 Reći ćeš mi, dakle, zašto još uvijek traži krivnje? Jer tko se odupro njegovoj volji?
20 Ne, ali, o čovječe, tko si ti da odgovaraš protiv Boga? Hoće li stvar stvorena reći onome koji ju je stvorio: Zašto si me tako načinio?
21 Nema li lončar vlasti nad glinom, da od istog tijesta načini jednu posudu na čast, a drugu na nečast?
22 Što ako je Bog, voljan pokazati svoj gnjev i obznaniti svoju moć, s velikom strpljivošću podnio posude gnjeva pripremljene za uništenje:
23 I da obznani bogatstvo svoje slave na posudama milosrđa, koje je unaprijed pripremio za slavu,
24 Pa i nas koje pozva ne samo od Židova nego i od pogana?
25 Kao što on također kaže u Oseeju, nazvat ću ih svojim narodom, koji nisu bili moj narod; i njezin voljeni, koji nije bio voljen.
26 I dogodit će se da na mjestu gdje im je rečeno: Vi niste moj narod; ondje će se zvati sinovi Boga živoga.
27 Izaija također viče o Izraelu: Ako je broj sinova Izraelovih kao pijesak u moru, ostatak će se spasiti.
28 Jer on će djelo dovršiti i skratiti ga u pravednosti, jer kratko će djelo učiniti Gospod na zemlji.
29 I kao što je Isaias rekao prije, Da nam Gospod od Sabaota nije ostavio sjeme, bili bismo kao Sodoma, i bili smo slični Gomori.
30 Što ćemo onda reći? Da su pogani, koji nisu težili pravednosti, postigli pravednost, i to pravednost koja je od vjere.
31 Ali Izrael, koji je išao za zakonom pravednosti, nije dospio do zakona pravednosti.
32 Zašto? Jer nisu to tražili vjerom, nego takoreći djelima zakona. Jer spotaknu se o taj kamen spoticanja;
33 Kao što je pisano: Evo, postavljam u Sionu kamen spoticanja i stijenu sablazni; i tko god u njega vjeruje, neće se postidjeti.

POGLAVLJE 10

1 Braćo, moja je želja i molitva Bogu za Izraela da se spase.
2 Jer svjedočim im da imaju revnost Božju, ali ne po znanju.
3 Jer oni koji ne poznaju Božju pravednost i želeći utvrditi svoju vlastitu pravednost, nisu se podložili Božjoj pravednosti.
4 Jer Krist je svršetak Zakona za opravdanje svakome koji vjeruje.
5 Jer Mojsije opisuje pravednost koja je iz Zakona, da će čovjek koji to čini živjeti po njima.
6 Ali pravednost koja proizlazi iz vjere govori ovako: Ne reci u srcu svome: Tko će uzaći na nebo? (to jest, dovesti Krista odozgor :)
7 Ili: Tko će sići u bezdan? (to jest, ponovno podignuti Krista iz mrtvih.)
8 Ali što to kaže? Blizu ti je riječ, u ustima tvojim i u srcu tvome, to jest riječ vjere koju propovijedamo;

9 Jer ako ustima svojim priznaš da je Isus Gospodin, i srcem svojim povjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen.
10 Jer srcem čovjek vjeruje za pravednost; a ustima se ispovijeda na spasenje.
11 Jer Pismo kaže: Tko god u njega vjeruje, neće se postidjeti.
12 Jer nema razlike između Židova i Grka: jer isti je Gospodar nad svima, bogat je svima koji ga zazivaju.
13 Jer tko god prizove ime Gospodnje, bit će spašen.
14 Kako će dakle zazvati onoga u koga ne povjerovaše? a kako da povjeruju u onoga za koga nisu čuli? a kako će čuti bez propovjednika?
15 A kako će propovijedati ako ne budu poslani? kao što je pisano: Kako su lijepe noge onih koji navješćuju evanđelje mira i navješćuju dobro!
16 Ali nisu svi poslušali evanđelje. Jer Izaija kaže: Gospodine, tko je povjerovao našem izvještaju?
17 Dakle, vjera dolazi od propovijedanja, a propovijedanje po riječi Božjoj.
18 Ali ja kažem: Zar nisu čuli? Da, doista, glas njihov ode po svoj zemlji, i riječi njihove do nakraj svijeta.
19 Ali ja kažem: Nije li Izrael znao? Prvo Mojsije kaže: Izazvat ću vas na ljubomoru preko onih koji nisu ljudi, i razljutit ću vas ludim narodom.
20 Ali Izaija je vrlo hrabar i kaže: Našli su me oni koji me nisu tražili; Pokazao sam se onima koji nisu pitali za mnom.
21 Ali za Izraela kaže: Cijeli sam dan pružao ruke svoje prema narodu neposlušnom i protivljivom.

POGLAVLJE 11

1 Kažem dakle: zar je Bog odbacio svoj narod? Bože sačuvaj. Jer i ja sam Izraelac, iz potomstva Abrahamova, iz plemena Benjaminova.
2 Bog nije odbacio svoj narod koji je unaprijed znao. Ne znate li što Sveto pismo govori o Iliji? kako se zalaže Bogu protiv Izraela, govoreći:
3 Gospodine, pobili su tvoje proroke i srušili žrtvenike tvoje; i ostadoh sam, a oni traže moj život.
4 Ali što mu kaže Božji odgovor? Zadržao sam za sebe sedam tisuća ljudi koji nisu prignuli koljena pred kipom Baalovim.
5 Tako dakle iu sadašnje vrijeme postoji Ostatak po izboru milosti.
6 A ako je po milosti, onda nije više od djela; inače milost nije više milost. Ali ako je od djela, zar to više nije milost: inače rad više nije rad.
7 Što onda? Izrael nije dobio ono što je tražio; ali izbori su to dobili, a ostali su bili zaslijepljeni
8 (Kako je pisano, dao im je Bog duh sna, oči da ne vide i uši da ne čuju) do današnjeg dana.
9 I reče David: Neka im stol njihov bude zamkom, zamkom, sablazan i plaćom!
10 Neka potamne oči njihove, da ne vide, i neka im leđa zauvijek budu pognuta.
11 Kažem dakle: Jesu li posrnuli da padnu? Bože sačuvaj: nego je njihovim padom došlo spasenje poganima, da ih izazove na ljubomoru.
12 Pa ako je njihov pad bogatstvo svijeta, a njihovo smanjenje bogatstvo pogana; koliko više njihove punine?
13 Jer vama, poganima, govorim, budući da sam apostol pogana, veličam svoju službu:
14 Ako na bilo koji način potaknem na nasljedovanje one koji su moje tijelo i spasim neke od njih.
15 Jer ako je njihovo odbacivanje pomirenje svijeta, što će biti njihovo primanje ako ne život od mrtvih?
16 Jer ako je prvina sveto, sveto je i tijesto; a ako je korijen svet, svet su i grane.
17 I ako se neke od grana odlome, a ti, kao divlja maslina, budeš ucijepljen među njih i s njima budeš dionik korijena i masne masline;
18 Ne hvali se granama. Ali ako se hvališ, ne nosiš ti korijen, nego korijen tebe.
19 Reći ćeš dakle: grane su se odlomile da se ja ucijepim.
20 Pa; zbog nevjere su se odlomile, a ti stojiš vjerom. Ne budi visokouman, nego se boj:
21 Jer ako Bog nije poštedio prirodne grane, pazi da ne poštedi ni tebe.
22 Pogledaj dakle dobrotu i strogost Božju: strogost na onima koji su pali; ali prema tebi, dobrota, ako ostaneš u njegovoj dobroti; inače ćeš i ti biti odsječen.
23 I oni će, ako ne ostanu u nevjeri, biti ucijepljeni: jer Bog ih može ponovno ucijepiti.
24 Jer ako si ti odsječen od masline koja je po prirodi divlja i protiv prirode ucijepljen u dobru maslinu, koliko će više ove prirodne grane biti ucijepljene u vlastitu maslinu?
25 Jer ne bih, braćo, da ne znate ovo otajstvo, da ne budete mudri u svojim vlastitim mislima; ta se sljepoća djelomično dogodila Izraelu, dok ne uđe punina pogana.
26 I tako će sav Izrael biti spašen, kao što je pisano: Doći će sa Siona Spasitelj i odvratit će bezbožnost od Jakova.
27 Jer ovo je moj zavjet s njima, kad im skinem grijehe.
28 Što se tiče evanđelja, oni su neprijatelji poradi vas, ali što se tiče izbora, oni su ljubljeni poradi otaca.
29 Jer darovi i poziv Božji su bez obraćenja.
30 Jer kao što vi nekada niste vjerovali Bogu, sada ste zadobili milosrđe zbog njihove nevjere.
31 Tako ni ovi sada ne povjerovaše da i oni zadobiju milosrđe tvoje.
32 Jer Bog ih je sve zatvorio u nevjeru da se svima smiluje.
33 O dubino bogatstva i mudrosti i znanja Božjega! kako su nedokučivi sudovi njegovi i nedokučivi putovi njegovi!
34 Jer tko je spoznao um Gospodnji? ili tko mu je bio savjetnik?
35 Ili tko mu je prvi dao, pa će mu se vratiti?
36 Jer sve je od njega, po njemu i njemu, a njemu slava u vijeke. Amen.

POGLAVLJE 12

1 Molim vas, dakle, braćo, milosrđem Božjim, da svoja tijela prinesete kao žrtvu živu, svetu, Bogu ugodnu, kao svoju razumnu službu.
2 I ne suobličujte se ovome svijetu, nego se preobrazite obnovom svoga uma da biste mogli razabrati što je volja Božja, dobra, ugodna i savršena.
3 Jer, po milosti koja mi je dana, kažem svakom čovjeku koji je među vama da ne misli o sebi više nego što bi trebao misliti; nego razmišljati trezveno, prema mjeri vjere koju je Bog svakom čovjeku podijelio.
4 Jer kao što imamo mnogo članova u jednom tijelu, a svi članovi nemaju istu službu:

5 Tako smo mi, mnogi, jedno tijelo u Kristu, a svi jedni drugima udovi.
6 Imajući dakle darove različite po milosti koja nam je dana, bilo proroštvo, prorokujmo po mjeri vjere.
7 Ili služba, čekajmo na svoju službu: ili onaj koji poučava, na pouku;
8 Ili tko potiče, na poticaj: tko daje, neka to čini s jednostavnošću; onaj koji vlada, marljivo; tko iskazuje milosrđe, radosno.
9 Neka ljubav bude bez laži. Mrzite ono što je zlo; prionuti uz ono što je dobro.
10 Budite jedni prema drugima bratskom ljubavlju; u čast preferirajući jedni druge;
11 Ne budi lijen u poslu; gorljiv duhom; služenje Gospodinu;
12 Radujući se u nadi; strpljiv u nevolji; ustrajanje u molitvi;
13 Razdavanje potrebi svetaca; dati gostoprimstvu.
14 Blagoslivljajte one koji vas progone: blagoslivljajte, a ne kunite!
15 Radujte se s onima koji se raduju i plačite s onima koji plaču.
16 Budite jednodušni jedni prema drugima. Ne obaziri se na visoke stvari, nego se snishodi prema ljudima niskoga statusa. Ne budite mudri u svojim umišljenjima.
17 Ne vraćajte nikome zlo za zlo. Pružite stvari poštene u očima svih ljudi.
18 Ako je moguće, koliko je od vas, živite u miru sa svim ljudima.
19 Predragi, ne osvećujte se sami, nego radije dajte mjesta gnjevu: jer je pisano: Osveta je moja; Ja ću vratiti, govori Gospodin.
20 Ako je dakle tvoj neprijatelj gladan, nahrani ga; ako je žedan, napoji ga, jer ćeš mu tako na glavu zgrnuti ugljevlje.
21 Ne daj se svladati zlom, nego svladaj zlo dobrim.

POGLAVLJE 13

1 Neka svaka duša bude podložna višim silama. Jer nema vlasti osim od Boga: vlasti su od Boga postavljene.
2 Tko se, dakle, protivi vlasti, protivi se odredbi Božjoj, a koji se protive, primit će na sebe osudu.
3 Jer vladari nisu strah za dobra djela, nego za zla. Zar se onda nećeš bojati moći? čini što je dobro, i bit ćeš pohvaljen od istoga.
4 Jer on je sluga Božji tebi za dobro. Ali ako činiš što je zlo, boj se; jer on ne nosi uzalud mač: jer on je službenik Božji, osvetnik da izlije gnjev na onoga koji čini zlo.
5 Stoga morate biti podložni, ne samo zbog gnjeva, nego i zbog savjesti.
6 Jer zbog toga plaćajte i danak, jer oni su službenici Božji koji se neprestano brinu o tome.
7 Vratite dakle svima što im pripada: danak kome se plaća; običaj kome običaj; strah kome strah; čast komu čast.
8 Ne budite nikome ništa dužni, osim da ljubite jedni druge, jer tko ljubi drugoga, ispunio je Zakon.
9 Za ovo: ne čini preljuba, ne ubij, ne kradi, ne svjedoči lažno, ne poželi; i ako postoji koja druga zapovijed, ona je ukratko obuhvaćena ovom izrekom, naime, Ljubi svoga bližnjega kao samoga sebe.
10 Ljubav ne čini zla bližnjemu: ljubav je dakle ispunjenje zakona.
11 I to, znajući vrijeme, da je sada krajnje vrijeme da se probudimo iz sna: jer sada je naše spasenje bliže nego kad smo vjerovali.
12 Noć je prošla, dan je blizu: odbacimo dakle djela tame i obucimo se u oružje svjetlosti.
13 Hodimo pošteno, kao danju; ne u neredima i pijančevanju, ne u razvratu i razvratu, ne u svađi i zavisti.
14 Nego se obucite u Gospodina Isusa Krista i ne brinite za tijelo da ispunjava njegove požude.

POGLAVLJE 14

1 Primite slaboga u vjeri, ali ne na sporne rasprave.
2 Jer jedan vjeruje da smije sve jesti, a drugi, koji je slab, jede zelje.
3 Tko jede, neka ne prezire onoga koji ne jede; i tko ne jede neka ne osuđuje onoga koji jede, jer ga je Bog primio.
4 Tko si ti da sudiš tuđeg slugu? vlastitom gospodaru stoji ili pada. Da, bit će uzdržan: jer Bog ga može održati.
5 Jedan čovjek cijeni jedan dan iznad drugoga, drugi cijeni svaki dan jednako. Neka svatko bude potpuno uvjeren u vlastitom umu.
6 Tko pazi na dan, drži ga Gospodinu; a tko ne pazi na dan, Gospodu ne pazi. Tko jede, Gospodinu jede, jer Bogu zahvaljuje; a tko ne jede, Gospodinu ne jede i zahvaljuje Bogu.
7 Jer nitko od nas ne živi za sebe i nitko ne umire za sebe.
8 Jer ako živimo, živimo Gospodinu; i umremo li, Gospodinu umiremo; živimo li dakle ili umremo, Gospodinovi smo.
9 Jer zato je Krist i umro, i uskrsnuo, i oživio, da bude gospodar i mrtvima i živima.
10 Ali zašto ti osuđuješ svoga brata? ili zašto ponižavaš brata svojega? jer ćemo svi stati pred Kristovu sudačku stolicu.
11 Jer je pisano: Živ sam ja, govori Gospodin, preda mnom će se prignuti svako koljeno i svaki će jezik slaviti Boga.
12 Tako će svaki od nas za sebe položiti račun Bogu.
13 Nemojmo dakle više osuđivati jedni druge, nego radije prosudimo ovo da nitko ne stavlja bratu na put kamen spoticanja ili povoda za pad.
14 Znam i uvjeren sam od Gospodina Isusa da ništa nije nečisto samo po sebi; ali tko god smatra nečistim, njemu je nečisto.
15 Ali ako je tvoj brat žalostan tvojim jelom, ti sada ne živiš prema ljubavi. Ne uništi svojim jelom onoga za koga je Krist umro.
16 Neka se dakle ne ogovara vaše dobro:
17 Jer kraljevstvo Božje nije jelo i piće; nego pravednost i mir i radost u Duhu Svetome.
18 Jer tko u tome služi Kristu, mio je Bogu i prihvaćen od ljudi.
19 Težimo dakle za onim što služi miru i za onim što može izgrađivati.
20 Jer meso ne uništi djelo Božje. Sve su stvari doista čiste; ali je zlo za onoga čovjeka koji jede s uvredom.
21 Dobro je ne jesti mesa, ni piti vina, niti bilo čega čime se tvoj brat spotiče, ili sablažnjava, ili slabi.
22 Imaš li vjere? imaj ga za sebe pred Bogom. Sretan je onaj koji ne osuđuje sebe u onome što dopušta.
23 A tko sumnja, osuđuje se ako jede, jer ne jede iz vjere; jer sve što nije iz vjere grijeh je.

POGLAVLJE 15

1 Mi, dakle, jaki, trebamo nositi slabosti slabih, a ne ugađati sebi.
2 Svatko od nas neka ugodi bližnjemu na dobro na izgradnju.
3 Jer ni Krist nije sebi ugodio; ali, kao što je pisano, na mene su pali prijekori onih koji su tebe grdili.
4 Jer sve što je prije napisano, napisano je za našu pouku, da strpljivošću i utjehom Pisma imamo nadu.
5 A Bog strpljivosti i utjehe dao vam je da budete jednodušni jedni prema drugima po Kristu Isusu.
6 Da možete jednodušno i jednim ustima slaviti Boga, Oca Gospodina našega Isusa Krista.
7 Primajte dakle jedni druge kao što je i Krist primio nas na slavu Božju.
8 Sada kažem da je Isus Krist bio službenik obrezanja za istinu Božju, da potvrdi obećanja dana ocima:
9 I da pogani mogu slaviti Boga zbog njegove milosti; kao što je pisano: Zbog toga ću te ispovijedati među poganima i pjevati imenu tvojemu.
10 I opet veli: Radujte se, pogani, s njegovim narodom!
11 I opet: Hvalite Gospodina, svi pogani! i hvalite ga svi ljudi.
12 I opet, Izaija kaže, Bit će korijen Jišajev, i onaj koji će ustati da vlada nad poganima; u njega će se pogani pouzdati.
13 A Bog nade neka vas ispuni svakom radošću i mirom u vjeri, da obilujete u nadi, snagom Duha Svetoga.
14 I sam sam uvjeren o vama, braćo moja, da ste i vi puni dobrote, ispunjeni svakim znanjem, sposobni i opominjati jedni druge.
15 Ipak, braćo, pisao sam vam još hrabrije na neki način, da vas podsjetim, zbog milosti koju mi je Bog dao,
16 Da budem poslužitelj Isusa Krista među poganima, služeći evanđelje Božje, da prinos pogana bude ugodan, posvećen Duhom Svetim.
17 Imam se dakle čime hvaliti po Isusu Kristu onim što je Božje.
18 Jer neću se usuditi govoriti ni o čemu od onoga što Krist nije učinio preko mene, da učini pogane poslušnima, riječju i djelom,
19 Silnim znakovima i čudesima, snagom Duha Božjega; tako da sam od Jeruzalema i okolo do Ilirika u potpunosti propovijedao evanđelje Kristovo.
20 Da, tako sam se trudio propovijedati evanđelje, ne ondje gdje je Krist imenovao, da ne zidam na tuđem temelju.
21 Ali kao što je pisano: Oni će vidjeti, a koji nisu čuli, razumjet će.
22 Zbog toga sam bio mnogo priječen da dođem k vama.
23 Ali sada nemajući više mjesta u ovim krajevima, i imajući veliku želju da toliko godina dođem k vama;
24 Kad god pođem na svoje putovanje u Španjolsku, doći ću k tebi: jer vjerujem da ću te vidjeti na svom putu i da ćeš me ti povesti onamo, ako se najprije malo zasitim tvojim društvom.
25 Ali sada idem u Jeruzalem služiti svetima.
26 Jer oni iz Makedonije i Ahaje svidjeli su se da daju određeni prilog za siromašne svece koji su u Jeruzalemu.
27 To im se doista svidjelo; a njihovi su dužnici. Jer ako su pogani postali dionici njihovih duhovnih stvari, njihova je dužnost služiti im i u tjelesnim stvarima.
28 Kad, dakle, ovo izvršim i zapečatim im ovaj plod, doći ću preko vas u Španjolsku.
29 I siguran sam da ću, kad dođem k vama, doći u punini blagoslova evanđelja Kristova.
30 Molim vas, braćo, poradi Gospodina Isusa Krista i za ljubav Duha, da se borite sa mnom u svojim molitvama Bogu za mene;
31 Da se izbavim od onih koji ne vjeruju u Judeju; i da moja služba koju imam za Jeruzalem bude prihvaćena od svetih;
32 Da s radošću dođem k vama po volji Božjoj i okrijepim se s vama.
33 A Bog mira sa svima vama. Amen.

POGLAVLJE 16

1 Predajem ti našu sestru Phebe, koja je službenica crkve u Kenhreji:
2 Da je primite u Gospodinu, kao što dolikuje svetima, i da joj pomognete u svemu što bude trebala od vas: jer je mnogima pomogla, pa tako i meni.
3 Pozdravite Priscilu i Akvilu, pomoćnike moje u Kristu Isusu:
4 Koji su za moj život položili svoje vratove, kojima ne zahvaljujem samo ja, nego i sve crkve pogana.
5 Isto tako pozdravite crkvu koja je u njihovoj kući. Pozdravite mog dragog Epeneta, koji je prvina Ahaje za Krista.
6 Pozdravite Mariju, koja nam se mnogo potrudila.
7 Pozdravite Andronika i Juniju, moje rođake i moje suzatvornike, koji su ugledni među apostolima, koji također bijahu u Kristu prije mene.
8 Pozdravite Amplija, mog ljubljenog u Gospodinu.
9 Pozdravite Urbana, našeg pomoćnika u Kristu, i Stahija, ljubljenoga moga.
10 Pozdravite Apela prokušanog u Kristu. Pozdravite one iz Aristobulovog doma.
11 Pozdravite Herodiona, moga rođaka. Pozdravite Narcisove ukućane koji su u Gospodinu.
12 Pozdravite Trifenu i Trifozu, koje rade u Gospodinu. Pozdravite ljubljenu Perzidu, koja se mnogo trudila u Gospodinu.
13 Pozdravite Rufa izabranog u Gospodinu, njegovu i moju majku.
14 Pozdravite Asinkrita, Flegona, Hermu, Patrobu, Hermesa i braću koja su s njima.
15 Pozdravite Filologa i Juliju, Nereja i njegovu sestru i Olimpa i sve svete koji su s njima.
16 Pozdravite jedan drugoga svetim poljupcem. Pozdravljaju vas crkve Kristove.
17 Molim vas, braćo, pazite na one koji uzrokuju podjele i sablazni protiv nauke koju ste naučili; i izbjegavati ih.
18 Jer takvi ne služe Gospodinu našem Isusu Kristu, nego svome trbuhu; i lijepim riječima i poštenim govorima varajte srca bezazlena.
19 Jer je vaša poslušnost došla do svih ljudi. Drago mi je zbog vas, ali ipak želim da ste mudri u onome što je dobro, a jednostavni u pogledu zla.
20 A Bog mira satrt će Sotonu pod vašim nogama uskoro. Milost Gospodina našega Isusa Krista s vama. Amen.
21 Pozdravljaju vas Timotej, moj suradnik, i Lucije, i Jason, i Sosipater, moji rođaci.

22 Pozdravljam vas u Gospodinu ja, Tercije, koji napisah ovu poslanicu.
23 Pozdravlja vas Gaj, domaćin moj i cijele Crkve. Pozdravlja vas Erast, gradski komornik, i brat Kvart.
24 Milost Gospodina našega Isusa Krista sa svima vama. Amen.
25 Onome koji vas ima moći utvrditi po mome evanđelju i propovijedanju Isusa Krista, po objavi tajne, koja je bila tajna od postanka svijeta,
26 Ali sada je očitovano i po proročkim spisima, prema zapovijedi vječnog Boga, obznanjeno svim narodima za poslušnost vjeri:
27 Jedinom mudrom Bogu slava po Isusu Kristu u vijeke. Amen. (Pisano Rimljanima iz Korinta, a poslalo ga je Febe, službenik crkve u Kenhreji.)

1 Korinćanima

POGLAVLJE 1

1 Pavao, pozvan za apostola Isusa Krista voljom Božjom, i Sosten, brat naš,
2 Crkvi Božjoj u Korintu, onima koji su posvećeni u Kristu Isusu, pozvanima svetima, sa svima koji posvuda zazivaju ime Isusa Krista, Gospodina našega, i njihovo i naše:
3 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i od Gospodina Isusa Krista.
4 Zahvaljujem uvijek svome Bogu za vas, za milost Božju koja vam je dana po Isusu Kristu.
5 Da ste u svemu obogaćeni njime, u svim riječima i u svim spoznajama;
6 Kao što se svjedočanstvo Kristovo u vama potvrdilo:
7 Tako da ne zaostanete ni s jednim darom; čekajući dolazak Gospodina našega Isusa Krista:
8 On će vas i učvrstiti do kraja da budete besprijekorni u dan Gospodina našega Isusa Krista.
9 Vjeran je Bog koji vas je pozvao u zajedništvo Sina njegova Isusa Krista, Gospodina našega.
10 Molim vas, braćo, imenom Gospodina našega Isusa Krista, da svi govorite isto i da među vama ne bude podjela; ali da budete savršeno povezani u istom umu i u istom sudu.
11 Jer mi je rečeno o vama, braćo moja, od onih koji su iz kuće Klojine, da među vama postoje razmirice.
12 A ovo govorim: svaki od vas govori: Ja sam Pavlov; i ja od Apolona; i ja od Kefe; a ja Krista.
13 Je li Krist podijeljen? je li Pavao razapet za tebe? ili ste kršteni u ime Pavlovo?
14 Zahvaljujem Bogu što nisam krstio nikoga od vas osim Krispa i Gaja;
15 Da ne bi tko rekao da sam ja krstio u svoje ime.
16 Krstio sam i obitelj Stephaninu; osim toga, ne znam jesam li krstio još koga.
17 Jer Krist me nije poslao da krstim, nego da propovijedam evanđelje, ne s mudrim riječima, da križ Kristov ne bude obeštećen.
18 Jer propovijed o križu ludost je onima koji propadaju; ali za nas koji smo spašeni to je sila Božja.
19 Jer pisano je: Uništit ću mudrost mudrih i uništit ću razum razumnih.
20 Gdje je mudar? gdje je pisar? gdje je prepirač ovoga svijeta? nije li Bog učinio ludom mudrost ovoga svijeta?
21 Jer nakon što u mudrosti Božjoj svijet mudrošću ne upozna Boga, svidjelo se Bogu ludošću propovijedanja spasiti one koji vjeruju.
22 Jer Židovi traže znak, a Grci traže mudrost.
23 A mi propovijedamo Krista raspetoga, Židovima sablazan, Grcima ludost;
24 A pozvanima, Židovima i Grcima, Krist, Božja snaga i Božja mudrost.
25 Jer je ludost Božja mudrija od ljudi; a Božja je slabost jača od ljudi.
26 Jer vidite svoj poziv, braćo, da nema mnogo mudrih po tijelu, ni mnogo moćnih, ni mnogo plemenitih.
27 Ali Bog je izabrao lude stvari svijeta da posrami mudre; i Bog je izabrao slabe stvari svijeta da posrami jake;
28 I niske stvari svijeta, i stvari koje su prezrene, izabrao je Bog, da, i stvari koje nisu, da uništi ono što jest.
29 Da se nijedno tijelo ne diči pred njim.
30 Ali od njega ste vi u Kristu Isusu, koji nam je od Boga postao mudrost, i pravednost, i posvećenje, i otkupljenje.
31 Kako je pisano: Tko se hvali, neka se hvali u Gospodinu.

POGLAVLJE 2

1 A ja, braćo, kad sam došao k vama, nisam došao s prekrasnim govorom ili mudrošću da vam navješćujem svjedočanstvo Božje.
2 Jer sam odlučio ne znati ništa među vama osim Isusa Krista, i to raspetoga.
3 I bijah s vama u slabosti, u strahu i velikom drhtanju.
4 A moj govor i moje propovijedanje nije bilo primamljivim riječima ljudske mudrosti, nego u pokazivanju Duha i snage.
5 Da se vaša vjera ne oslanja na mudrost ljudsku, nego na snagu Božju.
6 Ali mi govorimo mudrost među savršenima, ali ne mudrost ovoga svijeta, ni knezova ovoga svijeta, koji su uzaludni.
7 Ali mi govorimo Božju mudrost u otajstvu, točnije skrivenu mudrost, koju je Bog odredio prije svijeta na našu slavu.
8 Koju nitko od knezova ovoga svijeta nije spoznao: jer da su je spoznali, ne bi razapeli Gospodina slave.
9 Ali kao što je pisano: Što oko ne vidje, što uho ne ču, što čovjeku u srce ne dođe, to pripravi Bog onima koji ga ljube.
10 Ali Bog nam ih objavi svojim Duhom: jer Duh sve istražuje, da, Božje dubine.
11 Jer koji čovjek zna što je u čovjeku osim duha čovječjega koji je u njemu? tako i što je Božje nitko ne zna doli Duh Božji.
12 A mi nismo primili duha svijeta, nego duha koji je od Boga; da bismo mogli znati stvari koje nam je besplatno dao Bog.
13 To i govorimo, ne riječima ljudske mudrosti, nego Duha Svetoga. uspoređujući duhovne stvari s duhovnim.
14 Ali naravni čovjek ne prima ono što je od Duha Božjega, jer mu je to ludost i ne može ih spoznati jer se duhovno prosuđuje.
15 Duhovan pak prosuđuje sve, a njega samoga nitko ne sudi.
16 Jer tko je spoznao um Gospodnji da ga pouči? Ali mi imamo Kristov um.

POGLAVLJE 3

1 I ja, braćo, nisam mogao govoriti s vama kao s duhovnima, nego kao s tjelesnima, kao s djecom u Kristu.
2 Hranio sam vas mlijekom, a ne mesom: jer dosad niste mogli nositi, a ne možete ni sada.
3 Jer vi ste još tjelesni, jer dok je među vama zavist, svađa i razdor, niste li tjelesni i ne živite kao ljudi?
4 Jer dok netko veli: Ja sam Pavlov; i drugi, ja sam Apolonov; zar nisi tjelesan?
5 Tko je dakle Pavao, a tko Apolon, nego li službenici po kojima povjerovaste, kako je Gospodin svakome dao?
6 Ja sam posadio, Apolon zalio; ali je Bog dao porast.
7 Dakle, niti je što onaj koji sadi, niti onaj koji zalijeva; ali Bog koji daje rast.
8 Onaj koji sadi i onaj koji zalijeva jedno su, i svaki će primiti svoju plaću prema vlastitom trudu.

9 Jer mi smo Božji suradnici, Božja ste njiva, Božja ste
građevina.
10 Po milosti Božjoj koja mi je dana, kao mudar graditelj
postavio sam temelj, a drugi nazidjuje. Ali neka svatko pazi
kako na tome gradi.
11 Jer temelja nitko ne može postaviti osim onoga koji je
postavljen, a to je Isus Krist.
12 Ako tko na ovom temelju gradi zlato, srebro, drago
kamenje, drvo, sijeno, slamu;
13 Djelo svakog čovjeka bit će očito, jer će ga dan objaviti,
jer će se otkriti vatrom; a vatra će iskušati djelo svakog
čovjeka kakvo je.
14 Ako nečije djelo ostane na njemu, primit će plaću.
15 Ako čije djelo izgori, on će pretrpjeti štetu, ali on sam
bit će spašen; ipak tako kao vatrom.
16 Zar ne znate da ste hram Božji i da Duh Božji prebiva u
vama?
17 Ako tko oskvrni hram Božji, njega će Bog uništiti; jer je
hram Božji svet, a to ste vi.
18 Neka se nitko ne zavarava. Ako se tko među vama čini
mudrim na ovome svijetu, neka postane lud da bude mudar.
19 Jer mudrost je ovoga svijeta ludost pred Bogom. Jer
pisano je: On hvata mudre u njihovu lukavstvu.
20 I opet, Gospodin zna da su misli mudrih isprazne.
21 Zato neka se nitko ne hvali ljudima. Jer sve je tvoje;
22 Bio Pavao, ili Apolon, ili Kefa, ili svijet, ili život, ili
smrt, ili sadašnjost, ili budućnost; svi su tvoji;
23 A vi ste Kristovi; a Krist je Božji.

POGLAVLJE 4

1 Neka nas čovjek tako smatra službenicima Kristovim i
upraviteljima otajstava Božjih.
2 Štoviše, od upravitelja se traži da se čovjek nađe vjeran.
3 Ali za mene je vrlo mala stvar da me sudite vi ili ljudski
sud: da, ne sudim samoga sebe.
4 Jer ništa ne znam sam od sebe; ali se ovime ne
opravdavam, ali onaj koji mi sudi je Gospodin.
5 Zato ne sudite ništa prije vremena, dok ne dođe Gospodin,
koji će iznijeti na vidjelo skrivene stvari tame i objaviti
nakane srca;
6 A ovo sam, braćo, u liku prenio sebi i Apolonu radi vas;
da se u nama naučite ne misliti na ljude iznad onoga što je
napisano, da se nitko od vas ne uznosi jedan protiv drugoga.
7 Jer tko te razlikuje od drugoga? a što imaš a da nisi
primio? sad ako si primio, zašto se hvališ, kao da nisi
primio?
8 Sada ste siti, sada ste bogati, kraljevali ste bez nas; i ja
bih Boga volio da ste kraljevali, da i mi možemo kraljevati
s vama.
9 Jer mislim da je Bog nas, apostole, postavio posljednjima,
kao da smo osuđeni na smrt, jer smo postali prizor svijetu, i
anđelima, i ljudima.
10 Mi smo ludi poradi Krista, a vi ste mudri u Kristu; mi
smo slabi, a vi ste jaki; vi ste časni, a mi smo prezreni.
11 Sve do ovoga časa i gladujemo i žeđamo, i goli smo, i
tučeni smo, i nemamo sigurnog prebivališta;
12 I trudimo se, radeći svojim rukama; progonjeni trpimo:
13 Oklevećeni, preklinjemo: stvoreni smo kao prljavština
svijeta i smeće smo svega do danas.
14 Ne pišem ovo da bih vas posramio, nego vas
upozoravam kao svoje ljubljene sinove.
15 Jer ako imate deset tisuća učitelja u Kristu, nemate
mnogo otaca, jer ja vas rodih u Kristu Isusu po evanđelju.
16 Zato vas molim, budite moji sljedbenici.
17 Zbog toga sam vam poslao Timoteja, koji je moj
ljubljeni sin i vjeran u Gospodinu, koji će vas podsjetiti na
moje putove koji su u Kristu, kako učim posvuda u svakoj
crkvi.
18 Sad se neki nadimaju, kao da neću doći k vama.
19 Ali ja ću uskoro doći k vama, ako Gospodin hoće, i
neću znati govor onih koji se nadimaju, nego moć.
20 Jer kraljevstvo Božje nije u riječi, nego u snazi.
21 Što ćete? hoću li doći k tebi s šibom ili u ljubavi i u
duhu krotkosti?

POGLAVLJE 5

1 Općenito se priča da je među vama blud, i to takav blud
kakav se ne spominje među poganima, da netko ima ženu
svoga oca.
2 Vi ste se uzoholili i niste radije tugovali da se od vas
ukloni onaj koji je učinio ovo djelo.
3 Jer ja sam doista, kao odsutan tijelom, ali prisutan duhom,
već prosudio, kao da sam prisutan, o onome koji je tako
učinio ovo djelo,
4 U ime Gospodina našega Isusa Krista, kad ste okupljeni, i
moj duh, snagom Gospodina našega Isusa Krista,
5 Takvog predati Sotoni na uništenje tijela, da se duh može
spasiti u dan Gospodina Isusa.
6 Nije dobro tvoje hvalisanje. Ne znate li da malo kvasca
ukvasi sve tijesto?
7 Očistite dakle stari kvasac da budete novo tijesto jer ste
beskvasni. Jer i Krist naša pasha žrtvovan je za nas:
8 Zato svetkujmo blagdan ne sa starim kvascem, ni s
kvascem zloće i zloće; ali s beskvasnim kruhom iskrenosti
i istine.
9 U poslanici sam vam napisao da se ne družite s
bludnicima:
10 Ali ne sasvim s bludnicima ovoga svijeta, ili s
lakomcima, ili s grabežljivcima, ili s idolopoklonicima; jer
tada morate otići sa svijeta.
11 Ali sada sam vam napisao da se ne družite ako je tko
zvan bratom bludnik, ili lakom, ili idolopoklonik, ili
vrijeđač, ili pijanica, ili grabežljivac; s takvim ne da ne jesti.
12 Jer što mi je činiti da sudim i onima vani? zar ne sudite
onima koji su unutra?
13 A onima koji su izvan sudi Bog. Udaljite dakle od sebe
tog opakog čovjeka.

POGLAVLJE 6

1 Usuđuje li se tko od vas, imajući tužbu protiv drugoga,
suditi pred nepravednicima, a ne pred svetima?
2 Zar ne znate da će sveci suditi svijetu? i ako ćete vi suditi
svijetu, zar ste nedostojni suditi o najmanjim stvarima?
3 Zar ne znate da ćemo mi suditi anđelima? koliko još
stvari koje se odnose na ovaj život?
4 Ako dakle imate sudove o stvarima koje se odnose na
ovaj život, postavite ih za suce one koji su najmanje
cijenjeni u Crkvi.
5 Na tvoju sramotu govorim. Zar nema mudraca među
vama? ne, ne onaj koji će moći suditi između svoje braće?
6 Ali brat se s bratom pardi, i to pred nevjernicima.

7 Sada je, dakle, među vama velika nepravda, jer se parničite jedni s drugima. Zašto radije ne pogriješite? zašto radije ne dopustite da budete prevareni?
8 Ne, vi činite zlo i varate, i to svoju braću.
9 Ne znate li da nepravednici neće baštiniti kraljevstva Božjega? Ne zavaravajte se: ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni ženstveni, ni ljudi koji se zlostavljaju,
10 Ni lopovi, ni pohlepnici, ni pijanice, ni psovci, ni grabežljivci neće baštiniti kraljevstvo Božje.
11 I takvi bijahu neki od vas: ali ste oprani, ali ste posvećeni, ali ste opravdani u imenu Gospodina Isusa i Duhom Boga našega.
12 Sve mi je dopušteno, ali sve mi nije korisno: sve mi je dopušteno, ali ničemu se ne dam podvrgnuti.
13 Jelo za trbuh, i trbuh za jelo, ali Bog će uništiti i njega i njih. Tijelo pak nije za blud, nego za Gospodina; a Gospodin za tijelo.
14 I Bog je uskrisio Gospodina, a uskrisit će i nas svojom snagom.
15 Ne znate li da su vaša tijela udovi Kristovi? Hoću li dakle uzeti udove Kristove i učiniti ih udovima bludnice? Bože sačuvaj.
16 Što? zar ne znate da je onaj koji se pridružuje bludnici jedno tijelo? jer dvoje će, veli, biti jedno tijelo.
17 Ali tko je pridružen Gospodinu, jedan je duh.
18 Bježi od bluda. Svaki grijeh koji čovjek učini je bez tijela; a tko blud čini, griješi protiv vlastitog tijela.
19 Što? Ne znate li da je vaše tijelo hram Duha Svetoga koji je u vama, kojega imate od Boga i niste svoji?
20 Jer skupo ste kupljeni: slavite dakle Boga u tijelu svom iu duhu svome, koji su Božji.

POGLAVLJE 7

1 A što se tiče stvari o kojima ste mi pisali: Dobro je da muškarac ne dodiruje ženu.
2 Ipak, da se izbjegne blud, neka svaki muškarac ima svoju ženu i svaka žena neka ima svog muža.
3 Neka muž iskazuje ženi dužnu dobrotu, a tako i žena mužu.
4 Žena nema vlast nad svojim tijelom, nego muž; isto tako ni muž nema vlast nad svojim tijelom, nego žena.
5 Ne varajte jedan drugoga, osim uz pristanak na neko vrijeme, da se predate postu i molitvi; i saberite se opet, da vas sotona ne iskušava zbog vaše neuzdržljivosti.
6 Ali ovo govorim po dopuštenju, a ne po zapovijedi.
7 Jer bih želio da svi ljudi budu kao ja. Ali svaki čovjek ima svoj vlastiti Božji dar, jedan na ovaj način, a drugi na onaj.
8 Zato kažem neoženjenima i udovicama: dobro im je ako ostanu kao ja.
9 Ali ako se ne mogu suzdržati, neka se žene, jer bolje je ženiti se nego gorjeti.
10 A udatima zapovijedam, ali ne ja, nego Gospodin, neka se žena ne rastaje od muža.
11 Ali ako se rastane, neka ostane neudana ili neka se pomiri s mužem svojim; i neka muž ne otpušta žene.
12 A ostalima govorim ja, a ne Gospodin: Ako koji brat ima ženu nevjernicu i ona privoli živjeti s njim, neka je ne otpušta.
13 I žena koja ima muža nevjernika, i ako mu je drago živjeti s njom, neka ga ne ostavlja.
14 Jer muž nevjernik posvećen je ženom, a žena nevjernica posvećena je mužem; inače bi vaša djeca bila nečista; ali sada su sveti.
15 Ako li se nevjernik raziđe, neka ode! Brat ili sestra u takvim slučajevima nisu u ropstvu, ali Bog nas je pozvao na mir.
16 Jer što znaš, ženo, hoćeš li spasiti svoga muža? ili kako znaš, čovječe, hoćeš li spasiti svoju ženu?
17 Ali svakoga neka živi kako je Bog razdijelio, kako ga je Gospodin pozvao. I tako zarećujem u svim crkvama.
18 Zove li se tko obrezan? neka ne postane neobrezan. Je li tko pozvan u neobrezanju? neka se ne obreže.
19 Obrezanje je ništa i neobrezanje je ništa, nego obdržavanje Božjih zapovijedi.
20 Svatko neka ostane u istom pozivu u kojem je pozvan.
21 Zoveš li se slugom? ne mari za to: ali ako možeš biti slobodan, koristi ga radije.
22 Jer pozvani u Gospodinu, sluga, slobodnjak je Gospodinov; tako i pozvani, slobodan, sluga je Kristov.
23 Skupo ste kupljeni; ne budite sluge ljudi.
24 Braćo, svatko neka u čemu je pozvan, u tome ostane s Bogom.
25 O djevicama nemam zapovijedi od Gospoda: ipak dajem svoj sud kao onaj koji je stekao milost od Gospoda da bude vjeran.
26 Mislim dakle da je ovo dobro za sadašnju nevolju, kažem, da je dobro za čovjeka tako biti.
27 Jesi li vezan za ženu? nastoj da ne budeš izgubljen. Jesi li se oslobodio žene? ne traži ženu.
28 Ali ako se i oženiš, nisi sagriješio; i ako se djevica uda, nije sagriješila. Ipak će takvi imati tjelesne nevolje, ali ja vas štedim.
29 Ali ovo kažem, braćo, vrijeme je kratko: ostaje da i oni koji imaju žene budu kao da ih nemaju;
30 I oni koji plaču, kao da ne plaču; a oni koji se raduju, kao da se ne raduju; a oni koji kupuju kao da ne posjeduju;
31 A oni koji se služe ovim svijetom, kao da ga ne iskorištavaju: jer obličje ovoga svijeta prolazi.
32 Ali bih te bez brige. Tko je neoženjen, brine se za Gospodinovo, kako da ugodi Gospodinu.
33 A oženjen brine se za ovozemaljsko, kako će ugoditi ženi.
34 Postoji razlika i između žene i djevice. Neudata žena brine se za ono što je Gospodnje, da bude sveta i tijelom i duhom, a udana brine se za svjetovne stvari, kako će ugoditi mužu.
35 A ovo govorim za vašu vlastitu korist; ne da bih vam mogao baciti zamku, nego za ono što je pristojno, i da možete bez smetnji služiti Gospodinu.
36 Ali ako tko misli da se ponaša nedostojno prema svojoj djevici, ako je ona u zreloj dobi i treba to zahtijevati, neka čini što hoće, ne griješi: neka se vjenčaju.
37 Ipak, tko stoji postojan u svom srcu, bez potrebe, ali ima vlast nad svojom voljom, i tako je odlučio u svom srcu da će čuvati svoju djevicu, čini dobro.
38 Dakle, tko je uda, dobro čini; ali tko je ne uda, bolje čini.
39 Žena je vezana zakonom dok god joj muž živi; ali ako joj je muž mrtav, slobodna je udati se za koga hoće; samo u Gospodinu.
40 Ali ona je sretnija ako tako ostane, po mom sudu; a mislim i da imam Duha Božjega.

POGLAVLJE 8

1 Što se tiče stvari žrtvovanih idolima, znamo da svi imamo znanje. Znanje nadima, a ljubav izgrađuje.
2 I ako tko misli da išta zna, još ništa ne zna kao što bi trebao znati.
3 Ali ako tko ljubi Boga, on je poznat.
4 Što se, dakle, tiče jedenja onoga što se prinosi na žrtvu idolima, znamo da idol nije ništa na svijetu i da nema drugog Boga osim jednoga.
5 Jer iako postoje oni koji se nazivaju bogovima, bilo na nebu ili na zemlji, (kao što ima mnogo bogova i mnogo gospodara),
6 Ali za nas je samo jedan Bog, Otac, od kojega je sve i mi u njemu; i jedan Gospodin Isus Krist po kojemu je sve i mi po njemu.
7 Ali nema to znanje u svakom čovjeku: jer neki sa savješću o idolu sve do ovoga časa jedu ga kao žrtvu idolu; i njihova je savjest slaba oskvrnjena.
8 Ali meso nas ne preporučuje Bogu: jer ni ako jedemo, nismo bolji; niti, ako ne jedemo, nismo gori.
9 Ali pazi da ova tvoja sloboda nikako ne postane kamen spoticanja slabima.
10 Jer ako tko vidi tebe koji imaš znanje kako sjediš za stolom u hramu idolskom, neće li se savjest onoga koji je slab ohrabriti da jede ono što je prineseno idolima;
11 I tvojim će znanjem stradati slabi brat za kojega je Krist umro?
12 Ali kad tako griješite protiv braće i ranjavate njihovu slabu savjest, griješite protiv Krista.
13 Stoga, ako meso sablažnjava moga brata, neću jesti mesa dok svijet postoji, da ne sablažnjavam svog brata.

POGLAVLJE 9

1 Nisam li ja apostol? zar nisam slobodan? nisam li vidio Isusa Krista Gospodina našega? niste li vi moje djelo u Gospodinu?
2 Ako drugima nisam apostol, vama sigurno jesam: jer vi ste pečat moga apostolstva u Gospodinu.
3 Moj odgovor onima koji me ispituju je ovo:
4 Zar nemamo vlasti jesti i piti?
5 Nemamo li moći voditi sestru, ženu, kao i drugi apostoli, i kao braća Gospodnja, i Kefa?
6 Ili samo ja i Barnaba, nemamo li moći odustati od rada?
7 Tko ide u rat na vlastitu odgovornost? tko sadi vinograd, a ne jede ploda njegova? ili tko pase stado, a ne jede mlijeka stada?
8 Govorim li ovo kao muškarac? ili zakon ne kaže isto?
9 Jer je u Mojsijevu zakonu pisano: Ne zavezuj usta volu koji vrši žito. Brine li se Bog za volove?
10 Ili je to rekao radi nas? Za naše dobro, bez sumnje, ovo je pisano: da onaj koji ore treba orati u nadi; i da onaj koji vrši u nadi bude dionik njegove nade.
11 Ako smo vam posijali ono što je duhovno, je li velika stvar ako ćemo žeti ono što je vaše tjelesno?
12 Ako drugi sudjeluju u ovoj vlasti nad vama, nismo li radije mi? Ipak, nismo upotrijebili ovu moć; nego trpite sve da ne smetamo evanđelju Kristovu.
13 Zar ne znate da oni koji služe svetim stvarima žive od hramskih stvari? a oni koji čekaju kod žrtvenika, sudionici su žrtvenika?
14 Tako je i Gospodin odredio da oni koji propovijedaju evanđelje žive od evanđelja.
15 Ali ja nisam upotrijebio ništa od ovoga, niti sam ovo napisao da mi se tako učini; jer bolje mi je da umrem nego da mi tko uništi slavu.
16 Doista, ako propovijedam evanđelje, nemam se čime hvaliti; da, jao meni ako ne propovijedam evanđelja!
17 Jer ako ovo činim dragovoljno, imam plaću; ali ako protiv moje volje, povjereno mi je dijeljenje evanđelja.
18 Kakva mi je dakle nagrada? Uistinu, kad propovijedam evanđelje, mogu besplatno objaviti evanđelje Kristovo, da ne zlorabim svoju moć u evanđelju.
19 Jer iako sam slobodan od svih ljudi, ipak sam se učinio slugom svima, da što više steknem.
20 I za Židove sam postao kao Židov, da pridobijem Židove; onima koji su pod zakonom, kao pod zakonom, da pridobijem one koji su pod zakonom;
21 Onima koji su bez zakona, kao bez zakona, jer nisam bez zakona Bogu, nego pod zakonom Kristovim, da pridobijem one koji su bez zakona.
22 Slabima postadoh kao slab, da pridobijem slabe; svima sam postao sve, da svakako neke spasim.
23 A ovo činim poradi evanđelja, da budem dionik s vama.
24 Ne znate li da trkači trče svi, ali jedan prima nagradu? Pa trčite, da dobijete.
25 I svaki čovjek koji se bori za majstorstvo umjeren je u svemu. Sada to čine kako bi dobili raspadljivu krunu; ali mi smo nepotkupljivi.
26 Tako trčim, ne kao nesigurno; zato se borim, ne kao onaj koji bije zrak:
27 Ali ja svoje tijelo potkopavam i pokoravam ga da ne bih sam, propovijedajući drugima, bio otpadnik.

POGLAVLJE 10

1 Osim toga, braćo, ne bih da ne znate kako su svi naši oci bili pod oblakom i svi su prošli kroz more;
2 I svi su bili kršteni u Mojsija u oblaku i u moru;
3 Jesu li svi jeli isto duhovno meso;
4 I svi su pili isto duhovno piće: jer su pili od te duhovne Stijene koja ih je pratila: a ta Stijena bijaše Krist.
5 Ali mnogi od njih nisu bili po volji Bogu, jer su bili oboreni u pustinji.
6 Ovo su nam bili primjeri, da ne žudimo za zlima, kao što su i oni žudjeli.
7 Ne budite ni idolopoklonici, kao neki od njih; kao što je pisano, Narod je sjeo da jede i pije i ustade da igra.
8 Niti ne činimo blud kao što su neki od njih počinili i palo ih je u jednom danu dvadeset i tri tisuće.
9 Ne iskušavajmo ni Krista, kao što su neki od njih iskušavali i stradali od zmija.
10 Niti vi mrmljajte, kao što su neki od njih mrmljali i stradali od uništitelja.
11 A sve im se to dogodilo kao primjer, a zapisano je za opomenu nama, na koje dolaze svršeci svijeta.
12 Stoga tko misli da stoji, neka pazi da ne padne.
13 Nije vas zahvatila nikakva kušnja osim ljudske. Ali vjeran je Bog koji neće dopustiti da budete kušani više nego što možete; ali će s iskušenjem također pronaći put za bijeg, da biste ga mogli podnijeti.
14 Stoga, predragi moji, bježite od idolopoklonstva.
15 Govorim kao mudrim ljudima; sudite što vam kažem.

16 Čaša blagoslovna koju blagoslivljamo nije li zajedništvo krvi Kristove? Kruh koji lomimo nije li zajedništvo tijela Kristova?
17 Jer jedan smo kruh i jedno smo tijelo mnogi, jer svi smo dionici jednoga kruha.
18 Gledajte Izraela po tijelu: zar oni koji jedu od žrtava nisu dionici žrtvenika?
19 Što da kažem? da je idol bilo što, ili ono što se žrtvuje idolima je bilo što?
20 Ali kažem: ono što pogani žrtvuju, žrtvuju đavlima, a ne Bogu; i ne bih da imate zajedništvo s đavlima.
21 Ne možete piti čašu Gospodnju i čašu đavolsku; ne možete biti sudionici stola Gospodnjega i stola đavolskoga.
22 Izazivamo li Gospodina na ljubomoru? jesmo li jači od njega?
23 Sve mi je dopušteno, ali sve ne koristi: sve mi je dopušteno, ali sve ne izgrađuje.
24 Neka nitko ne traži svoje, nego svatko tuđe bogatstvo.
25 Što god se prodaje u rasulu, jedite bez pitanja savjesti radi.
26 Jer Gospodnja je zemlja i sve što je na njoj.
27 Ako vas koji od nevjernika pozove na gozbu, a vi budete spremni poći; što god se stavi pred vas, jedite, ne postavljajući pitanja radi savjesti.
28 Ali ako vam tko rekne: Ovo je žrtvovano idolima, ne jedite zbog onoga koji je to objavio i zbog savjesti, jer je Gospodnja zemlja i sve što je na njoj.
29 Savjest, velim, nije tvoja, nego tuđa; jer zašto se moja sloboda prosuđuje po savjesti drugog čovjeka?
30 Jer ako sam ja po milosti dionik, zašto me se pogrđuje zbog onoga za što zahvaljujem?
31 Jedete li dakle, bilo da pijete, bilo što drugo činite, sve na slavu Božju činite.
32 Ne sablažnjavajte se ni Židovima, ni poganima, ni Crkvi Božjoj!
33 Kao što u svemu ugađam svima, ne tražeći svoju korist, nego korist mnogih da se spase.

POGLAVLJE 11

1 Budite moji sljedbenici, kao što sam i ja Kristov.
2 Hvalim vas, braćo, što me se u svemu sjećate i držite uredbe, kako sam vam ih predao.
3 Ali želim da znate da je svakom čovjeku glava Krist; a glava ženi je muškarac; a glava Kristu je Bog.
4 Svaki čovjek koji se moli ili prorokuje pokrivene glave sramoti svoju glavu.
5 Ali svaka žena koja se gologlave moli ili prorokuje, sramoti svoju glavu, jer sve je to kao da je obrijana.
6 Jer ako žena nije pokrivena, neka se i ostriže; ali ako je sramota da se žena šiša ili brije, neka se pokrije.
7 Jer muškarac ne treba pokrivati glavu jer je slika i slava Božja, a žena je slava muškarčeva.
8 Jer muškarac nije od žene; ali žena muškarca.
9 Niti je muškarac stvoren radi žene; ali žena za muškarca.
10 Zbog toga žena treba imati vlast na svojoj glavi zbog anđela.
11 Ipak, ni muškarac bez žene, ni žena bez muža, u Gospodinu.
12 Jer kao što je žena od muškarca, tako je i muž po ženi; ali sve stvari Božje.
13 Sami prosudite: je li lijepo da se žena gologlava moli Bogu?
14 Ne uči li vas čak ni sama priroda, da je, ako čovjek ima dugu kosu, sramota?
15 Ali ako žena ima dugu kosu, to je za nju slava, jer joj je kosa dana za pokrivalo.
16 Ali ako se tko i čini svadljivim, mi nemamo takav običaj, ni crkve Božje.
17 Ne hvalim vas u ovome što vam navješćujem, jer se ne okupljate na bolje, nego na gore.
18 Jer prije svega, kad se okupljate u Crkvi, čujem da među vama nastaju razdori; i djelomično vjerujem.
19 Jer mora biti i krivovjerja među vama da se prokušani očituju među vama.
20 Kad se dakle skupite na jedno mjesto, to nije da jedete večeru Gospodnju.
21 Jer kad jede, svatko prije drugoga uzima svoju večeru: jedan je gladan, a drugi je pijan.
22 Što? nemate li kuća za jelo i piće? ili prezirete crkvu Božju i sramotite one koji je nemaju? Što da ti kažem? da te pohvalim u ovome? ne hvalim te.
23 Jer primio sam od Gospodina ono što sam vam i predao: Gospodin Isus je one noći u kojoj je bio izdan uzeo kruh.
24 I pošto je zahvalio, prelomi ga i reče: " Uzmite, jedite! Ovo je tijelo moje koje se za vas lomi. Ovo činite meni na spomen."
25 Na isti je način uzeo i čašu za večerom govoreći: " Ova je čaša novi zavjet u mojoj krvi. Ovo činite kad god pijete meni na spomen."
26 Jer kad god jedete ovaj kruh i pijete ovu čašu, navješćujete smrt Gospodnju dok on ne dođe.
27 Stoga tko god nedostojno jede ovaj kruh i pije čašu Gospodnju, bit će krivac tijela i krvi Gospodnje.
28 Ali neka se čovjek ispituje i tako neka jede od toga kruha i neka pije iz te čaše.
29 Jer tko nedostojno jede i pije, osudu sebi jede i pije, ne razlikujući Tijela Gospodnjega.
30 Zbog toga su među vama mnogi slabi i bolesni, a mnogi spavaju.
31 Jer kad bismo sami sebe sudili, ne bismo bili osuđeni.
32 Ali kad smo suđeni, Gospodin nas kara da ne budemo osuđeni sa svijetom.
33 Zato, braćo moja, kad se skupite da jedete, pričekajte jedni druge.
34 Ako je tko gladan, neka jede kod kuće; da se ne skupite na osudu. A ostalo ću srediti kad dođem.

POGLAVLJE 12

1 Što se tiče duhovnih darova, braćo, ne bih želio da ostanete u neznanju.
2 Vi znate da ste bili pogani, zaneseni ovim nijemim idolima, kao što ste bili vođeni.
3 Stoga vam dajem na znanje da nitko tko govori u Duhu Božjem ne naziva Isusa prokletim; i da nitko ne može reći da je Isus Gospodin osim u Duhu Svetom.
4 Darovi su različiti, a Duh je isti.
5 I različite su uprave, ali isti je Gospodin.
6 I različita su djelovanja, ali isti je Bog koji čini sve u svima.
7 Ali svakome se daje očitovanje Duha na korist.

8 Jer jednome se daje po Duhu riječ mudrosti; drugome riječ znanja po istom Duhu;
9 Drugome vjera po istom Duhu; drugome darove ozdravljenja po istom Duhu;
10 Drugom čini čudesa; drugom proročanstvu; drugome razlikovanje duhova; drugome razne vrste jezika; drugome tumačenje jezika:
11 Ali sve to čini jedan te isti Duh, dijeleći svakome napose kako hoće.
12 Jer kao što je tijelo jedno i ima mnogo udova, a svi udovi toga tijela, iako su mnogi, jedno su tijelo, tako je i Krist.
13 Doista, jednim smo Duhom svi kršteni u jedno tijelo, bili Židovi ili pogani, bili robovi ili slobodni. i svi su napojeni jednim Duhom.
14 Jer tijelo nije jedan ud, nego mnogi.
15 Rekne li noga: 'Nisam ruka, nisam od tijela'; nije li dakle od tijela?
16 I ako uho rekne: "Nisam oko, nisam od tijela!" nije li dakle od tijela?
17 Kad bi sve tijelo bilo oko, gdje bi bio sluh? Ako je cijeli sluh, gdje je miris?
18 Ali sada je Bog razmjestio udove, svakoga od njih u tijelu, kako mu je drago.
19 I kad bi svi bili jedan ud, gdje bi bilo tijelo?
20 Sada su mnogi udovi, a jedno tijelo.
21 I oko ne može reći ruci: Ne trebaš mi; niti glava nogama: Ne trebaš mi.
22 Dapače, mnogo više su potrebni oni udovi tijela koji se čine slabijima:
23 A one udove tijela za koje smatramo da su manje časni, njima iskazujemo veću čast; a naši neugledni dijelovi imaju obilnije ljepote.
24 Jer naša lijepa tijela nisu potrebna, ali Bog je ukrotio tijelo, dajući veću čast onom dijelu koji je nedostajao.
25 Da ne bude raskola u tijelu; ali da članovi imaju jednaku brigu jedni za druge.
26 Ako trpi jedan ud, trpe s njim svi udovi; ili jedan član bude počašćen, svi se članovi raduju s njim.
27 Vi ste tijelo Kristovo, a napose udovi.
28 I Bog postavi neke u Crkvi, prvo apostole, drugo proroke, treće učitelje, zatim čudesa, zatim darove ozdravljenja, pomoći, upravljanja, različitih jezika.
29 Jesu li svi apostoli? jesu li svi proroci? jesu li svi učitelji? jesu li svi čudotvorci?
30 Imaš li sve darove liječenja? govore li svi jezicima? svi tumače?
31 Ali žarko žudi za najboljim darovima, a ipak ti pokazujem bolji put.

POGLAVLJE 13

1 Iako govorim jezicima ljudskim i anđeoskim, a ljubavi nemam, postao sam kao mjed što ječi ili cimbal koji zveči.
2 I premda imam dar proricanja i razumijem sva otajstva i sve znanje; i ako imam svu vjeru da bih mogao i planine premještati, a ljubavi nemam, ništa sam.
3 I ako razdam sve svoje imanje da nahranim siromahe, i ako predam svoje tijelo da se spali, a ljubavi nemam, ništa mi ne koristi.
4 Ljubav je dugotrajna i dobrostiva; milostinja ne zavidi; dobročinstvo se ne hvali, ne nadima se,
5 Ne ponaša se nedolično, ne traži svoje, ne da se lako razdražiti, ne misli zlo;
6 Ne raduje se bezakonju, a raduje se istini;
7 Sve podnosi, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi.
8 Ljubav nikada ne prestaje: ali ima li proročanstava, ona će izostati; ima li jezika, prestat će; bilo da postoji znanje, ono će nestati.
9 Jer djelomično znamo, djelomično prorokujemo.
10 Ali kad dođe ono što je savršeno, tada će nestati ono što je djelomično.
11 Kad sam bio dijete, govorio sam kao dijete, razumio sam kao dijete, mislio sam kao dijete; ali kad sam postao čovjek, odbacio sam djetinjarije.
12 Jer sada vidimo kroz staklo, mračno; ali tada licem u lice: sada djelomično znam; ali tada ću znati kao što sam i ja poznat.
13 A sada ostaje vjera, ufanje, ljubav, ovo troje; ali najveće od njih je milosrđe.

POGLAVLJE 14

1 Težite za ljubavlju i žudite za duhovnim darovima, nego radije za prorokovanjem.
2 Jer tko govori nepoznatim jezikom, ne govori ljudima, nego Bogu; jer ga nitko ne razumije; ali u duhu govori tajne.
3 A tko prorokuje, govori ljudima na izgradnju, ohrabrenje i utjehu.
4 Tko govori tuđim jezikom, sam sebe izgrađuje; a tko prorokuje, crkvu izgrađuje.
5 Želio bih da svi govorite jezicima, ali radije da prorokujete: jer veći je onaj koji prorokuje od onoga koji govori jezicima, osim što tumači da Crkva dobije izgrađivanje.
6 Sada, braćo, ako dođem k vama govoreći jezicima, što ću vam koristiti, osim da vam govorim ili objavom, ili znanjem, ili proroštvom, ili naukom?
7 Čak i stvari bez života koje daju zvuk, bilo svirala ili harfa, ako ne daju razliku u zvukovima, kako će se znati što je svirala ili harfa?
8 Jer ako truba daje nejasan zvuk, tko će se pripremiti za boj?
9 Tako i vi, ako ne izgovorite jezikom razumljive riječi, kako će se znati što se govori? jer ćete govoriti u zrak.
10 Postoji, možda, toliko mnogo vrsta glasova na svijetu, a nijedan od njih nije bez značenja.
11 Stoga, ako ne znam značenje glasa, bit ću za onoga koji govori barbarin, a onaj koji govori bit će za mene barbarin.
12 Tako i vi, budući da ste revni za duhovne darove, tražite da se uzdignete u izgradnji Crkve.
13 Zato neka moli onaj koji govori nepoznatim jezikom da može protumačiti.
14 Jer ako se molim na nepoznatom jeziku, moj duh moli, ali je moj razum neuspješan.
15 Što je onda? Molit ću duhom, molit ću i razumom: pjevat ću duhom, pjevat ću i razumom.
16 Inače kad budeš blagoslivljao duhom, kako će onaj koji zauzima mjesto neuka reći amen na tvoju zahvalu, budući da ne razumije što govoriš?
17 Jer ti dobro zahvaljuješ, ali drugi se ne izgrađuje.
18 Zahvaljujem Bogu svome, govorim jezicima više od svih vas:

19 Ali radije sam u crkvi izgovorio pet riječi svojim razumom, da svojim glasom mogu i druge poučavati, nego deset tisuća riječi na nepoznatom jeziku.
20 Braćo, ne budite djeca u razumu: ali u zlobi budite djeca, a u razumu budite ljudi.
21 U Zakonu je zapisano: Ljudima drugih jezika i drugih usana govorit ću ovom narodu; a ipak me neće čuti, govori Gospodin.
22 Stoga su jezici znak, ne onima koji vjeruju, nego onima koji ne vjeruju; ali prorokovanje ne služi onima koji ne vjeruju, nego onima koji vjeruju.
23 Ako se, dakle, sva crkva skupi na jedno mjesto i svi govore jezicima, pa uđu neuki ili nevjernici, neće li reći da ste ludi?
24 Ali ako svi prorokuju, pa uđe jedan nevjernik ili neuk, svi ga osvjedoče, svi mu sude.
25 I tako se otkrivaju tajne njegova srca; i tako padajući ničice on će se pokloniti Bogu, i izvijestit će da je Bog uistinu u vama.
26 Kako je dakle, braćo? kad se saberete, svaki od vas ima psalam, ima nauk, ima jezik, ima objavu, ima tumačenje. Neka sve bude na izgrađivanje.
27 Ako tko govori nepoznatim jezikom, neka to čine dvojica ili najviše trojica, i to redom; a neka se tumači.
28 Ako li nema tumača, neka šuti u crkvi; i neka govori sebi i Bogu.
29 Proroci neka govore dva ili tri, a drugi neka sude.
30 Ako se što otkrije drugome koji sjedi, prvi neka šuti.
31 Jer možete svi jedan po jedan prorokovati, da svi nauče i svi se utješe.
32 I duhovi proročki podložni su prorocima.
33 Jer Bog nije Bog nereda, nego mira, kao u svim crkvama svetih.
34 Neka vaše žene šute u crkvama, jer im nije dopušteno govoriti; ali im je zapovjeđeno da budu podložni, kao što i zakon kaže.
35 I ako žele što naučiti, neka kod kuće pitaju svoje muževe, jer sramota je žene govoriti u crkvi.
36 Što? je li Božja riječ izašla iz tebe? ili je samo tebi došlo?
37 Ako tko misli da je prorok ili duhovan, neka prizna da su ono što vam pišem zapovijedi Gospodnje.
38 Ali ako je tko u neznanju, neka bude u neznanju.
39 Zato, braćo, žudite za prorokovanjem i ne branite govoriti jezicima.
40 Neka sve bude pristojno i u redu.

POGLAVLJE 15

1 Osim toga, braćo, navješćujem vam evanđelje koje sam vam navijestio, koje ste i vi primili i u kojem stojite;
2 Po kojem ste i spašeni, ako se sjećate onoga što sam vam propovijedao, osim ako ste uzalud vjerovali.
3 Jer ja sam vam prije svega predao ono što sam i primio, da je Krist umro za naše grijehe po Pismima;
4 I da je bio pokopan i da je uskrsnuo treći dan prema Pismima:
5 I da se ukazao Kefi, zatim dvanaestorici:
6 Nakon toga vidjelo ga je više od pet stotina braće odjednom; od kojih većina ostaje do sada, ali neki su pomrli.
7 Nakon toga ga je vidio Jakov; zatim od svih apostola.
8 I najzad se ukazao i meni, kao nerođenome.
9 Jer ja sam najmanji od apostola, koji se nisam dostojan zvati apostolom, jer sam progonio Crkvu Božju.
10 Ali Božjom sam milošću ono što jesam; i njegova milost koja mi je bila dana nije bila uzaludna; ali sam se trudio više nego svi oni: ali ne ja, nego milost Božja koja je bila sa mnom.
11 Dakle, bio ja ili oni, tako propovijedamo i tako ste vjerovali.
12 Ako se propovijeda da je Krist uskrsnuo od mrtvih, kako neki među vama govore da nema uskrsnuća mrtvih?
13 Ali ako nema uskrsnuća mrtvih, onda Krist nije uskrsnuo:
14 A ako Krist nije uskrsnuo, uzalud je propovijedanje naše, uzalud je i vjera vaša.
15 Da, i nalazimo se lažnim svjedocima Božjim; jer posvjedočili smo za Boga da je uskrisio Krista: kojega on nije uskrisio, ako i mrtvi ne ustaju.
16 Jer ako mrtvi ne ustaju, ni Krist nije uskrsnuo.
17 A ako Krist ne uskrsne, uzalud je vjera vaša; još ste u grijesima svojim.
18 Tada i oni koji usnuše u Kristu propadoše.
19 Ako se samo u ovom životu uzdamo u Krista, najjadniji smo od svih ljudi.
20 Ali sada je Krist uskrsnuo od mrtvih i postao prvina onih koji su umrli.
21 Doista, budući da je po čovjeku došla smrt, po čovjeku je i uskrsnuće mrtvih.
22 Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će iu Kristu svi oživjeti.
23 Svatko u svom redu: prvina Krist; poslije oni koji su Kristovi o njegovom dolasku.
24 Zatim dolazi kraj, kada će on predati kraljevstvo Bogu, upravo Ocu; kada bude oborio svu vlast i svu vlast i moć.
25 Jer on mora kraljevati dok ne položi sve neprijatelje pod svoje noge.
26 Posljednji neprijatelj koji će biti uništen je smrt.
27 Jer sve mu je pokorio pod noge. Ali kad kaže da mu je sve pokoreno, očito je da je osim njega koji mu je sve pokorio.
28 A kad mu sve bude podloženo, tada će se i sam Sin podložiti onome koji mu je sve podložio da Bog bude sve u svemu.
29 Što će inače učiniti oni koji se krste za mrtve, ako mrtvi nikako ne ustaju? zašto se onda krste za mrtve?
30 I zašto smo svaki sat u opasnosti?
31 Zahvaljujem se vašom radošću koju imam u Kristu Isusu, Gospodinu našemu, svaki dan umirem.
32 Ako sam se na ljudski način borio sa zvijerima u Efezu, kakva mi je korist ako mrtvi ne ustaju? jedimo i pijmo; jer sutra umiremo.
33 Ne zavaravajte se: zli razgovori kvare dobre običaje.
34 Probudi se za pravednost i ne griješi; jer neki nemaju spoznaje Boga: ovo govorim na vašu sramotu.
35 Ali netko će reći: Kako mrtvi ustaju? i s kojim tijelom dolaze?
36 Luđače, ono što siješ ne oživljava ako ne umre.
37 A ono što siješ, ne siješ ono tijelo koje će biti, nego golo zrno, možda pšenice ili nekog drugog žita.
38 Ali Bog mu daje tijelo kako hoće, i svakom sjemenu svoje tijelo.
39 Svako tijelo nije isto tijelo: jedno je ljudsko tijelo, drugo je meso životinja, drugo je meso riba, a drugo je meso ptica.

40 Postoje i nebeska tijela, i tijela zemaljska: ali slava nebeskih je jedna, a slava zemaljskih je druga.
41 Drugi je sjaj sunca, drugi sjaj mjeseca, a drugi sjaj zvijezda, jer jedna se zvijezda razlikuje od zvijezde u slavi.
42 Tako je i s uskrsnućem mrtvih. Sije se u pokvarenosti; podignuta je u neraspadljivosti:
43 Sije se u sramotu; ustaje u slavi, sije se u slabosti; podignuta je na snagu:
44 Sije se prirodno tijelo; podignuto je duhovno tijelo. Postoji prirodno tijelo i postoji duhovno tijelo.
45 I tako je zapisano: Prvi čovjek Adam postao je živa duša; posljednji je Adam postao duh koji oživljava.
46 Ali prvo nije ono što je duhovno, nego ono što je prirodno; a poslije ono što je duhovno.
47 Prvi čovjek je od zemlje, zemljan: drugi čovjek je Gospodin s neba.
48 Kakav je zemaljski, takvi su i zemaljski; i kakav je nebeski, takvi su i nebeski.
49 I kao što smo nosili sliku zemaljskog, tako ćemo nositi i sliku nebeskog.
50 Ovo kažem, braćo, da tijelo i krv ne mogu baštiniti kraljevstvo Božje; niti raspadljivost ne baštini neraspadljivost.
51 Evo, otkrivam vam otajstvo; Nećemo svi zaspati, ali svi ćemo se promijeniti,
52 U tren, u tren oka, na posljednju trubu: jer trublja će zatrubiti i mrtvi će ustati neraspadljivi, a mi ćemo se promijeniti.
53 Jer ovo raspadljivo mora se obući u neraspadljivost i ovo smrtno mora se obući u besmrtnost.
54 Dakle, kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost i ovo smrtno obuče besmrtnost, tada će se ostvariti riječ napisana: Pobjeda proguta smrt.
55 O smrti, gdje je tvoj žalac? O grobe, gdje je tvoja pobjeda?
56 Žalac smrti je grijeh; a snaga grijeha je zakon.
57 Ali hvala Bogu koji nam daje pobjedu po Gospodinu našem Isusu Kristu.
58 Stoga, moja ljubljena braćo, budite postojani, nepokolebljivi, uvijek obilujte u djelu Gospodnjem, budući da znate da vaš trud nije uzaludan u Gospodinu.

POGLAVLJE 16

1 A što se tiče skupljanja za svete, kako sam odredio crkvama u Galaciji, tako činite i vi.
2 Prvoga dana u tjednu neka svatko od vas ostavi kod sebe u zalihe, kako mu je Bog dao, da ne bude skupljanja kad ja dođem.
3 A kad dođem, poslat ću koje god odobrite svojim pismima da donesu vašu velikodušnost u Jeruzalem.
4 A ako bude potrebno da i ja pođem, oni će poći sa mnom.
5 Sada ću doći k vama kad budem prolazio kroz Makedoniju, jer prolazim kroz Makedoniju.
6 I može biti da ću ostati, da, i prezimiti kod vas, da me povedete kamo god pođem.
7 Jer neću te sada vidjeti putem; ali vjerujem da ću ostati neko vrijeme s vama, ako Gospodin dopusti.
8 Ali ja ću ostati u Efezu do Pedesetnice.
9 Jer otvorila su mi se velika i učinkovita vrata, i mnogo je protivnika.
10 Ako pak Timotej dođe, gledajte da bude s vama bez straha, jer on radi djelo Gospodnje, kao i ja.
11 Nitko neka ga dakle ne prezire, nego ga isprati u miru da dođe k meni jer ga čekam s braćom.
12 Što se tiče našeg brata Apolona, silno sam ga želio da dođe k vama s braćom; ali njegova volja nije uopće bila da dođe u to vrijeme; ali on će doći kad mu bude zgodno vrijeme.
13 Bdijte, stojte u vjeri, odstupite kao ljudi, budite jaki.
14 Neka vam sve bude u ljubavi!
15 Preklinjem vas, braćo, (vi znate kuću Stefanovu, da je prvina Ahaje, i da su se priklonili službi svetih),
16 Takvima se pokoravajte i svakome tko s nama pomaže i radi.
17 Raduje me dolazak Stefana, Fortunata i Ahaika: oni su dopunili ono što je nedostajalo s tvoje strane.
18 Jer oni su okrijepili moj i vaš duh; stoga priznajte one koji su takvi.
19 Pozdravljaju vas crkve azijske. Pozdravljaju vas puno u Gospodinu Akvila i Priscila s crkvom u njihovoj kući.
20 Pozdravljaju vas sva braća. Pozdravite jedan drugoga svetim poljupcem.
21 Pozdrav mojom rukom Pavlovom.
22 Tko ne ljubi Gospodina Isusa Krista, neka bude proklet.
23 Milost Gospodina našega Isusa Krista s vama.
24 Moja ljubav sa svima vama u Kristu Isusu. Amen. (Prvu poslanicu Korinćanima napisali su iz Filipa Stefana i Fortunat i Ahajk i Timotej.)

2 Korinćanima

POGLAVLJE 1

1 Pavao, po volji Božjoj apostol Isusa Krista, i Timotej, brat naš, Crkvi Božjoj u Korintu sa svim svetima koji su u svoj Ahaji.
2 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i od Gospodina Isusa Krista.
3 Blagoslovljen Bog, Otac Gospodina našega Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog svake utjehe!
4 On nas tješi u svakoj našoj nevolji da mi možemo tješiti one koji su u nevolji, utjehom kojom nas same tješi Bog.
5 Jer kao što su muke Kristove obilovale u nama, tako je i utjeha naša obilata po Kristu.
6 I ako budemo u nevolji, to je za vašu utjehu i spasenje, koje je djelotvorno u podnošenju istih patnji koje i mi trpimo; ili ako se tješimo, to je za vašu utjehu i spasenje.
7 Čvrsta je naša nada u vas, znajući da kao što ste dionici patnji, tako ćete biti i utjehe.
8 Jer ne želimo, braćo, da ne znate o našoj nevolji koja nas je snašla u Aziji, da smo bili pritisnuti preko mjere, preko snage, tako da smo očajavali čak i za život.
9 Ali mi smo u sebi imali osudu na smrt, da se ne uzdamo u sebe, nego u Boga koji uskrisuje mrtve.
10 Koji nas je izbavio od tolike smrti i izbavlja: u kojega se uzdamo da će nas još izbaviti;
11 Vi također pomažete molitvom za nas, da za dar koji nam je udijeljen od mnogih ljudi mogu zahvaliti mnogi za nas.
12 Jer ovo je naša radost, svjedočanstvo naše savjesti da smo u jednostavnosti i pobožnoj iskrenosti, ne tjelesnom mudrošću, nego milošću Božjom, vodili svoj razgovor u svijetu, a još više kod vas.
13 Jer ne pišemo vam ništa drugo osim onoga što čitate ili priznajete; i vjerujem da ćeš priznati do kraja;
14 Kao što ste nas djelomice i priznali, da smo mi vaša slava, kao što ste i vi naša, u dan Gospodina Isusa.
15 I u tom sam pouzdanju mislio doći k vama prije, da biste imali drugu korist;
16 I da mimo vas prođem u Makedoniju i da opet dođem iz Makedonije k vama, a vi da me odvedete prema Judeji.
17 Kad sam, dakle, tako razmišljao, jesam li se služio lakoćom? ili što naumim, naumim li po tijelu da bude sa mnom da, da, i ne, ne?
18 Ali kako je Bog istinit, naša riječ prema vama nije bila da i ne.
19 Jer Sin Božji, Isus Krist, kojega smo vam propovijedali mi, ja i Silvan i Timotej, nije bio da i ne, nego je u njemu bio da.
20 Jer sva obećanja Božja u njemu su da, i u njemu Amen, na slavu Božju preko nas.
21 Onaj koji nas s vama utvrđuje u Kristu i koji nas pomaza jest Bog.
22 On nas je zapečatio i dao zalog Duha u srca naša.
23 Štoviše, zazivam Boga za svjedoka svojoj duši, da vas poštedjeh još nisam došao u Korint.
24 Ne zato što imamo vlast nad vašom vjerom, nego smo pomoćnici vaše radosti: jer vjerom stojite.

POGLAVLJE 2

1 Ali ja sam to odredio u sebi, da neću više dolaziti k tebi u nevolji.
2 Jer ako ja tebe ražalostim, tko je onda onaj koji me veseli, osim onoga koga ja ražalošćujem?
3 I ovo sam vam isto napisao da ne bih, kad dođem, imao žalosti od onih kojima bih se trebao radovati; imajući povjerenja u sve vas, da je moja radost radost svih vas.
4 Jer iz velike nevolje i tjeskobe srca pisao sam ti s mnogo suza; ne da biste bili ožalošćeni, nego da biste mogli upoznati ljubav koju imam u izobilju prema vama.
5 Ali ako je tko ražalostio, nije mene ražalostio, nego djelomično, da vas sve ne pretjeram.
6 Takvom je čovjeku dovoljna ova kazna koju su mnogi primili.
7 Tako da mu, naprotiv, radije oprostite i utješite ga, da ga ne bi progutala prevelika tuga.
8 Zato vas molim da potvrdite svoju ljubav prema njemu.
9 Jer zato sam vam i pisao, da vas doznam, jeste li u svemu poslušni.
10 Kome vi što oprostite, opraštam i ja: jer ako sam što oprostio, kome sam oprostio, poradi vas sam to oprostio u osobi Kristovoj;
11 Da nas Sotona ne bi iskoristio: jer njegove nam namjere nisu nepoznate.
12 Nadalje, kad sam došao u Troadu propovijedati Kristovo evanđelje, i otvorila su mi se vrata od Gospodina,
13 Nisam imao mira u svome duhu, jer nisam našao Tita, brata svoga, nego sam se oprostio od njih i otišao odande u Makedoniju.
14 Hvala Bogu koji uvijek daje da pobjeđujemo u Kristu i na svakom mjestu očituje miris svoga znanja preko nas.
15 Jer mi smo Bogu ugodan miris Kristov u onima koji se spašavaju i u onima koji propadaju.
16 Jednome smo miris smrti na smrt; a drugome miris života na život. A tko je dovoljan za te stvari?
17 Jer mi nismo ti koji kvare riječ Božju kao mnogi, nego iskreno, kao od Boga, pred Bogom, govorimo u Kristu.

POGLAVLJE 3

1 Počinjemo li ponovno sebe pohvaliti? ili trebamo li mi, kao neki drugi, pohvalne poslanice tebi ili tvoje pohvalnice?
2 Vi ste naša poslanica zapisana u našim srcima, poznata i čitana od svih ljudi:
3 Budući da ste očito objavljeni da ste Kristova poslanica koju mi služimo, napisana ne tintom, nego Duhom Boga živoga; ne na kamenim pločama, nego na mesnatim pločama srca.
4 I takvo povjerenje imamo po Kristu prema Bogu:
5 Ne da smo sami o sebi dovoljni da bilo što mislimo kao o sebi; ali naša je dostatnost od Boga;
6 On nas je učinio sposobnima za službenike Novoga zavjeta; ne od slova, nego od duha: jer slovo ubija, a duh oživljava.
7 Ali ako je služba smrti, zapisana i uklesana u kamenje, bila slavna, tako da sinovi Izraelovi nisu mogli nepomično gledati Mojsijevo lice zbog slave njegova lica; koja je slava trebala biti uklonjena:
8 Kako služba duha ne bi bila prilično slavna?
9 Doista, ako je služba osude slava, mnogo je veća u slavi služba pravednosti.

10 Jer čak ni ono što je učinjeno slavnim nije imalo slave u ovom pogledu, zbog slave koja prevladava.
11 Jer ako je slavno ono što je nestalo, mnogo je više slavno ono što ostaje.
12 Budući da imamo takvu nadu, koristimo vrlo jasan govor:
13 A ne kao Mojsije, koji je stavio koprenu na svoje lice, da sinovi Izraelovi ne bi mogli postojano gledati do kraja onoga što je ukinuto.
14 Ali njihovi umovi bijahu zaslijepljeni: jer sve do danas ostaje ista koprena neskinuta u čitanju Starog zavjeta; koji je zastor uklonjen u Kristu.
15 Ali sve do danas, kad se čita Mojsije, koprena im je na srcu.
16 Ipak, kad se obrati Gospodinu, zavjesa će se skinuti.
17 Gospodin je taj Duh: a gdje je Duh Gospodnji, ondje je sloboda.
18 A mi svi, otvorenim licem gledajući kao u staklu slavu Gospodnju, mijenjamo se u istu sliku iz slave u slavu, kao od Duha Gospodnjeg.

POGLAVLJE 4

1 Dakle, budući da imamo ovu službu, kao što smo primili milosrđe, ne malaksavamo;
2 Ali odrekli ste se skrivenih stvari nepoštenja, ne hodite u lukavstvu i ne obmanjujući riječ Božju; nego očitovanjem istine preporučujući se svakoj ljudskoj savjesti pred Bogom.
3 Ali ako je naše evanđelje skriveno, skriveno je onima koji su izgubljeni.
4 U kojima je bog ovoga svijeta zaslijepio umove nevjernika da im ne zasvijetli svjetlo slavnog evanđelja Krista, koji je slika Božja.
5 Jer mi ne propovijedamo sebe, nego Krista Isusa Gospodina; a sebe sluge vaše radi Isusa.
6 Jer Bog, koji je zapovjedio da iz tame zasvijetli svjetlost, zasvijetli u srcima našim da zasvijetli spoznaja slave Božje na licu Isusa Krista.
7 Ali ovo blago imamo u zemljanim posudama, da uzvišenost sile bude od Boga, a ne od nas.
8 Odasvud smo u nevolji, ali nismo u nevolji; zbunjeni smo, ali ne u očaju;
9 Progonjeni, ali ne i ostavljeni; oboren, ali ne i uništen;
10 Uvijek nosimo u tijelu umiranje Gospodina Isusa, da se i život Isusov očituje u našem tijelu.
11 Jer nas živih uvijek predajemo na smrt poradi Isusa, da se i život Isusov očituje u našem smrtnom tijelu.
12 Dakle, smrt djeluje u nama, a život u vama.
13 Isti smo duh vjere, kako je pisano: Vjerovah i zato rekoh; mi također vjerujemo, i stoga govorimo;
14 Znajući da će onaj koji je uskrisio Gospodina Isusa i nas uskrisiti po Isusu i postaviti nas s vama.
15 Doista, sve je za vas, da bi obilna milost zahvaljujući zahvaljivanju mnogih prirasla na slavu Božju.
16 Zbog toga ne klonemo; ali iako naš vanjski čovjek propada, ipak se unutarnji obnavlja iz dana u dan.
17 Jer naša laka nevolja, koja je samo na trenutak, stvara nam daleko veću i vječniju težinu slave;
18 Dok mi ne gledamo na ono što se vidi, nego na ono što se ne vidi: jer ono što se vidi prolazno je; ali stvari koje se ne vide su vječne.

POGLAVLJE 5

1 Jer znamo da kad bi se naša zemaljska kuća, ovaj šator, razrušila, imamo zgradu Božju, kuću nerukotvorenu, vječnu na nebesima.
2 Jer u ovom uzdišemo, žarko želeći da se obučemo u našu kuću koja je s neba.
3 Ako je tako, odjeveni se nećemo naći goli.
4 Jer mi koji smo u ovom šatoru uzdišemo opterećeni: ne zato da bismo bili goli, nego obučeni da smrtnost proguta život.
5 A onaj koji nas je stvorio za to isto jest Bog, koji nam je dao i zalog Duha.
6 Stoga smo uvijek pouzdani, znajući da smo, dok smo u kući u tijelu, odsutni od Gospodina.
7 (Jer hodimo vjerom, a ne gledanjem:)
8 Pouzdani smo, velim, i voljni radije biti odsutni od tijela i biti prisutni s Gospodinom.
9 Stoga se trudimo da mu, bili prisutni ili odsutni, budemo prihvaćeni.
10 Jer svi se moramo pojaviti pred sudom Kristovim; da svatko može primiti ono što je učinio u svom tijelu, prema onome što je učinio, bilo to dobro ili zlo.
11 Poznavajući dakle strahotu Gospodnju, uvjeravamo ljude; ali mi smo otkriveni Bogu; a vjerujem da su također očitovane u vašim savjestima.
12 Jer ne preporučamo se opet vama, nego vam dajemo priliku da se hvalite zbog nas, da imate što odgovoriti onima koji se hvale izgledom, a ne srcem.
13 Jer, ako smo izvan sebe, Bogu je, ili ako smo trijezni, za tvoju je stvar.
14 Jer nas ljubav Kristova steže; jer ovako sudimo, ako je jedan umro za sve, onda su svi mrtvi:
15 I da je za sve umro, da oni koji žive više ne žive sebi, nego Onome koji za njih umrije i uskrsnu.
16 Stoga od sada ne poznajemo nikoga po tijelu: da, iako smo Krista poznavali po tijelu, od sada ga više ne poznajemo.
17 Dakle, ako je tko u Kristu, novi je stvor: staro je prošlo; gle, sve je postalo novo.
18 A sve je od Boga koji nas pomiri sa sobom po Isusu Kristu i dade nam službu pomirenja.
19 Naime, da je Bog bio u Kristu, pomirujući svijet sa sobom, ne uračunavajući im njihove prijestupe; i povjerio nam je riječ pomirenja.
20 Dakle, mi smo Kristovi poslanici, kao da vas Bog moli preko nas: molimo vas umjesto Krista, pomirite se s Bogom.
21 Jer on za nas grijehom učini onoga koji nije znao grijeha; da u njemu postanemo pravednost Božja.

POGLAVLJE 6

1 Mi vas, dakle, kao suradnici s njim, također molimo da ne primate milost Božju uzalud.
2 (Jer on veli: Uslišah te u vrijeme ugodno, i u dan spasenja pomogoh ti; evo, sada je ugodno vrijeme; evo, sada je dan spasenja.)
3 Ne dajući nikakvu sablazni ni u čemu, da se služba ne okrivi.

4 Nego se u svemu pokazujemo kao službenici Božji, u velikoj strpljivosti, u nevoljama, u nevoljama, u tjeskobama,
5 U udarcima, u tamnicama, u metežima, u trudovima, u bdijenju, u postovima;
6 Čistoćom, znanjem, dugotrpljivošću, dobrotom, Duhom Svetim, ljubavlju neprijetvornom,
7 Riječju istine, Božjom snagom, oružjem pravednosti zdesna i slijeva,
8 Po časti i sramoti, po zlu i dobrom glasu: kao varalice, a opet istinite;
9 Kao nepoznato, a opet dobro poznato; kao umiranje, a evo, živimo; kao kažnjen, a ne ubijen;
10 Žalosni, ali uvijek radosni; kao siromah, ali mnoge čini bogatima; kao da nema ništa, a ipak posjeduje sve stvari.
11 O vi Korinćani, naša su usta otvorena prema vama, naše srce je prošireno.
12 Nije vam tijesno u nama, nego vam je tijesno u vlastitoj duši.
13 Sada za nagradu u istom, (govorim kao svojoj djeci,) budite i vi prošireni.
14 Ne uprežite se u nejednak jaram s nevjernicima: jer što ima pravednost s nepravednošću? i kakvo zajedništvo ima svjetlo s tamom?
15 I kakva je saglasnost između Krista i Belijara? ili kakav dio ima vjernik s nevjernikom?
16 I kakvo je slaganje hrama Božjega s idolima? jer vi ste hram Boga živoga; kao što reče Bog: Prebivat ću u njima i hodit ću u njima; i ja ću biti njihov Bog, a oni će biti moj narod.
17 Zato izađite iz njihove sredine i odvojite se, govori Gospodin, i ne dotičite se nečistoga; i ja ću te primiti,
18 I bit ću vam Otac, a vi ćete biti moji sinovi i kćeri, govori Gospodin Svemogući.

POGLAVLJE 7

1 Imajući dakle ova obećanja, predragi, očistimo se od svake prljavštine tijela i duha, usavršujući svetost u strahu Božjem.
2 Primi nas; nikome nismo nažao učinili, nikoga nismo pokvarili, nikoga nismo prevarili.
3 Ne govorim ovo da bih vas osudio: jer već sam rekao da ste u našim srcima da umremo i živimo s vama.
4 Velika je smjelost moja u govoru prema tebi, velika je moja hvalitev tobom: pun sam utjehe, radostan sam u svakoj našoj nevolji.
5 Jer, kad dođosmo u Makedoniju, tijelo naše ne imađaše mira, nego bijasmo u nevolji odasvud; vani su bile borbe, unutra su bili strahovi.
6 Ali Bog, koji tješi oborene, utješio nas je Titovim dolaskom;
7 I ne samo njegovim dolaskom, nego i utjehom kojom se utješio u tebi kad nam je rekao tvoju žarku želju, tvoju žalost, tvoj žar prema meni; tako da sam se tim više radovao.
8 Jer premda sam vas pismom ražalostio, ne kajem se, premda sam se i pokajao; jer vidim da vas je ista poslanica ražalostila, premda samo nakratko.
9 Sada se radujem, ne što ste bili ožalošćeni, nego što ste se ožalostili do obraćenja, jer ste ožalošćeni na pobožan način, da ni u čemu ne nanesete štetu od nas.
10 Jer žalost po Bogu dovodi do pokajanja za spasenje, a žalost svijeta dovodi do smrti.
11 Jer gledajte ovu istu stvar, koju ste tugovali prema božanskoj vrsti, kakvu je pažljivost izazvala u vama, da, kakvo čišćenje od vas samih, da, kakav gnjev, da, kakav strah, da, kakvu žestoku želju, da, kakvu revnost, da, kakva osveta! U svemu ste se pokazali jasnima u ovoj stvari.
12 Stoga, iako sam vam pisao, nisam to učinio zbog onoga koji je učinio nepravdu, niti zbog onoga koji je pretrpio nepravdu, nego da vam se očituje naša briga za vas u Božjim očima.
13 Stoga smo se utješili vašom utjehom: da, i vrlo smo se više radovali zbog radosti Titove, jer ste svi vi okrijepili njegov duh.
14 Jer ako sam mu se što pohvalio vama, ne stidim se; ali kao što smo vam sve govorili po istini, tako je i naše hvalisanje, koje sam iznio pred Titom, istinito.
15 I njegova je nutarnja ljubav još veća prema vama, dok se sjeća poslušnosti svih vas, kako ste ga sa strahom i trepetom primili.
16 Stoga se radujem što se u svemu uzdam u tebe.

POGLAVLJE 8

1 Osim toga, braćo, svjedočimo vam o milosti Božjoj darovanoj crkvama u Makedoniji;
2 Kako je u velikoj kušnji nevolje obilje njihove radosti i njihovo duboko siromaštvo obilovalo bogatstvom njihove velikodušnosti.
3 Jer prema njihovoj moći, svjedočim, da, i iznad svoje moći bili su voljni sami od sebe;
4 Moleći nas s velikim preklinjanjem da primimo dar i preuzmemo na sebe zajedništvo služenja svetima.
5 I to su učinili, ne kako smo se nadali, nego su se najprije predali Gospodinu, a nama po Božjoj volji.
6 Željeli smo Titu da, kako je započeo, tako i dovrši u vama istu milost.
7 Dakle, kao što obilujete u svemu, u vjeri, i govoru, i znanju, i u svoj marljivosti, i u svojoj ljubavi prema nama, gledajte da obilujete i ovom milošću.
8 Ne govorim po zapovijedi, nego po prilici tuđe iskrenosti i da dokažem iskrenost vaše ljubavi.
9 Jer znate milost Gospodina našega Isusa Krista da, iako je bio bogat, poradi vas je postao siromah, da se vi obogatite njegovim siromaštvom.
10 I ovdje dajem svoj savjet: jer ovo je korisno za vas, koji ste prije počeli, ne samo činiti, nego i napredovati prije godinu dana.
11 Sada, dakle, učinite to; da kao što je postojala spremnost za volju, tako može postojati i izvedba iz onoga što imate.
12 Jer ako je prije svega dragovoljnost, prihvaća se prema onome što čovjek ima, a ne prema onome što nema.
13 Jer ne mislim da drugi ljudi budu olakšani, a vi opterećeni.
14 Ali jednakošću, da sada u ovo vrijeme vaše obilje bude opskrba za njihovu oskudicu, da i njihovo obilje bude opskrba za vašu oskudicu: da bude jednakost.
15 Kao što je pisano: Tko je mnogo skupio, nije imao više; a tko je malo skupio, nije oskudijevao.
16 Ali hvala Bogu koji je u Titovo srce stavio istu brigu za vas.

17 Jer on je doista prihvatio opomenu; ali budući da je
napredniji, sam od sebe je otišao k vama.
18 Poslali smo s njim brata, koji je hvaljen u evanđelju po
svim crkvama.
19 I ne samo to, nego koji je također izabran od crkava da
putuje s nama s ovom milošću, koju mi dijelimo na slavu
istoga Gospodina, i izjavom vaše spremnosti:
20 Izbjegavajući ovo, da nas nitko ne krivi za ovo obilje
kojim upravljamo:
21 Brinite se za poštene stvari, ne samo u očima Gospodina,
nego i u očima ljudi.
22 Poslali smo s njima i našega brata, za kojega smo se
često puta uvjerili da je marljiv u mnogim stvarima, ali
sada je još marljiviji, na temelju velikoga povjerenja koje
imam u tebe.
23 Pita li tko Tita, on je moj partner i pomoćnik u vezi s
vama; ili neka se pita naša braća, oni su glasnici crkava i
slava Kristova.
24 Zato pokažite njima i pred crkvama dokaz svoje ljubavi
i našeg hvalisanja vama.

POGLAVLJE 9

1 Jer što se tiče služenja svetima, suvišno je da vam pišem:
2 Jer znam tvoju želju, zbog koje se hvalim tobom pred
Makedoncima, da je Ahaja bila spremna prije godinu dana;
a tvoja revnost mnoge je izazvala.
3 Ipak sam poslao braću da ne bude uzalud naše hvalisanje
vama zbog toga; da, kao što sam rekao, možete biti
spremni:
4 Da ne bude da oni iz Makedonije dođu sa mnom i nađu
vas nespremne, mi (da ne kažemo vi) da se stidimo u ovom
istom samouvjerenom hvalisanju.
5 Stoga sam smatrao potrebnim ohrabriti braću da oni prije
odu k vama i unaprijed nadoknade vašu dobrotu, o kojoj
ste prije bili obavješteni, da bi ista mogla biti spremna, kao
stvar darežljivosti, a ne kao pohlepe. .
6 Ali ovo kažem: Tko oskudno sije, oskudno će i žeti; a tko
obilato sije, obilato će i žeti.
7 Svatko neka daje kako je u srcu svome odlučio; ne
nevoljko ili iz nužde: jer Bog ljubi radosna darivatelja.
8 A Bog je moćan učiniti da svaka milost prema vama
izobiluje; da vi, imajući uvijek svu dostatnost u svemu,
obilujete svakim dobrim djelom.
9 (Kao što je pisano, raspršio je, dao je siromasima:
pravednost njegova ostaje zauvijek.
10 A onaj koji daje sjeme sijaču služi i kruh za vašu hranu,
i umnožava vaše posijano sjeme, i umnožava plodove vaše
pravednosti;)
11 Obogaćeni u svemu za svaku dobrotu, koja po nama
čini zahvalnost Bogu.
12 Jer služenje ove službe ne samo da podmiruje oskudicu
svetih, nego je i obilno mnogim zahvalama Bogu;
13 Dok pokusom ove službe slave Boga zbog vaše
ispovijedane podložnosti Kristovom evanđelju i zbog vaše
velikodušne raspodjele njima i svim ljudima;
14 I njihovom molitvom za vas, koji čeznu za vama zbog
velike milosti Božje u vama.
15 Hvala Bogu na njegovu neizrecivom daru.

POGLAVLJE 10

1 Sam vas ja, Pavao, molim krotkošću i blagošću
Kristovom, koji sam u prisutnosti skroman među vama, a
odsutan smion prema vama:
2 Ali molim te da ne budem odvažan kad sam prisutan s
onom pouzdanošću kojom mislim biti odvažan protiv nekih
koji o nama misle da živimo po tijelu.
3 Jer iako živimo u tijelu, ne ratujemo po tijelu.
4 (Jer oružje našega ratovanja nije tjelesno, nego moćno u
Bogu za rušenje utvrda;)
5 Obarajući maštarije i svaku uzvišenost koja se uzdiže
protiv spoznaje Boga i zarobljava svaku misao poslušnosti
Kristu;
6 I spreman osvetiti svaki neposluh, kad se ispuni tvoja
poslušnost.
7 Gledate li stvari prema vanjskom izgledu? Ako se tko
uzda u sebe da je Kristov, neka opet razmisli o sebi: kao
što je on Kristov, tako smo i mi Kristovi.
8 Jer kad bih se nešto više hvalio našom vlašću, koju nam
je Gospodin dao za izgradnju, a ne za vašu propast, ne bih
se stidio.
9 Da se ne čini da ću te pismima strašiti.
10 Jer njegova su pisma, kažu oni, teška i snažna; ali
njegova tjelesna prisutnost je slaba, a njegov govor prezren.
11 Neka takav misli ovo: kakvi smo riječju po slovima kad
smo odsutni, takvi ćemo biti i djelom kad smo prisutni.
12 Ne usuđujemo se doista nabrajati niti se uspoređivati s
nekima koji sami sebe preporučuju; ali oni koji sami sebe
mjere i međusobno se uspoređuju, nisu mudri.
13 Ali nećemo se hvaliti bez mjere, nego prema mjeri
pravila koje nam je Bog razdijelio, mjeru da dosegnemo i
do vas.
14 Jer ne pružamo se preko svoje mjere, kao da nismo
doprli do vas, jer smo i do vas došli propovijedajući
evanđelje Kristovo.
15 Ne hvalimo se bez mjere, to jest tuđim radom; ali
imajući nadu, kad tvoja vjera poraste, da ćemo po tebi po
našem pravilu biti obilno uvećani,
16 Propovijedati evanđelje u krajevima izvan vas, a ne
hvaliti se tuđim nizom stvari koje su nama pripravljene.
17 Ali tko se hvali, neka se hvali u Gospodinu.
18 Jer nije prokušan onaj koji sebe hvali, nego koga
Gospodin hvali.

POGLAVLJE 11

1 Kad biste mi Boga mogli malo podnijeti moju ludost: i
doista me podnesite.
2 Jer ljubomoran sam na tebe ljubomorom božanskom:
zaručih te za jednoga muža da te kao čistu djevicu
prikažem Kristu.
3 Ali bojim se da se, kao što je zmija zavela Evu lukavošću
svojom, tako i vaši umovi ne pokvare od jednostavnosti
koja je u Kristu.
4 Jer ako onaj koji dođe propovijeda drugog Isusa, kojega
mi nismo propovijedali, ili ako primite drugog duha, kojeg
niste primili, ili drugo evanđelje, koje niste prihvatili,
mogli biste to dobro podnijeti.
5 Pretpostavljam da nisam ni malo zaostajao za samim
glavnim apostolima.

6 Ali ako sam grub u govoru, ali ne u znanju; nego smo se očitovali među vama u svemu.
7 Jesam li pogriješio time što sam sebe ponizio da se vi uzvisite, jer sam vam besplatno propovijedao evanđelje Božje?
8 Pljačkao sam druge crkve uzimajući od njih plaću da vam služim.
9 I kad sam bio kod vas i oskudijevao, nikome nisam bio na teret, jer ono što mi je nedostajalo dala su braća koja su došla iz Makedonije; i u svemu sam se čuvao da vam ne budem na teretu, i tako hoću li se zadržati.
10 Kako je istina Kristova u meni, nitko me neće spriječiti u ovoj hvali u krajevima Ahaje.
11 Zašto? jer te ne volim? Bog zna.
12 Ali što činim, činit ću, da uskratim priliku onima koji žele priliku; da se tamo gdje se hvale mogu naći poput nas.
13 Jer takvi su lažni apostoli, prijevarni radnici, pretvaraju se u Kristove apostole.
14 I nije čudo; jer se sam Sotona pretvara u anđela svjetla.
15 Stoga nije ništa veliko ako se i njegovi službenici pretvaraju u službenike pravednosti; čiji će kraj biti po djelima njihovim.
16 Opet kažem: neka me nitko ne smatra bezumnim; ako inače, primi me kao luđaka da se malo pohvalim.
17 Ono što govorim, ne govorim po Gospodinu, nego kao ludo, u ovom pouzdanju hvalisanja.
18 Budući da se mnogi hvale tijelom, i ja ću se hvaliti.
19 Jer vi rado trpite bezumnike, budući da ste i sami mudri.
20 Jer trpite ako vas tko zarobi, ako vas tko proždire, ako vas tko otima, ako se tko uznosi, ako vas tko bije po licu.
21 Govorim o prijekoru, kao da smo bili slabi. Ali gdje god je tko smion, (govorim glupo,) i ja sam smion.
22 Jesu li oni Hebreji? i ja sam. Jesu li Izraelci? i ja sam. Jesu li oni potomstvo Abrahamovo? i ja sam.
23 Jesu li oni Kristovi službenici? (govorim kao budala) I am more; u trudovima obilnijim, u udarcima preko mjere, u zatvorima češćim, u smrtima čestim.
24 Od Židova sam pet puta dobio četrdeset udaraca osim jednog.
25 Triput sam bio batinama, jednom sam bio kamenovan, triput sam doživio brodolom, noć i dan sam bio u dubini;
26 U čestim putovanjima, u opasnostima vode, u opasnostima razbojnika, u opasnostima mojih sunarodnjaka, u opasnostima pogana, u opasnostima u gradu, u opasnostima u pustinji, u opasnostima na moru, u opasnostima među lažnima. braća;
27 U umoru i muci, u čestim bdijenjima, u gladu i žeđi, u postovima često, u hladnoći i golotinji.
28 Osim onoga što je izvana, što me svakodnevno snalazi, briga za sve crkve.
29 Tko je slab, a ja nisam slab? tko se vrijeđa, a ja ne gorim?
30 Ako trebam slavu, hvalit ću se onim što se tiče mojih slabosti.
31 Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, koji je blagoslovljen u vijeke, zna da ne lažem.
32 U Damasku namjesnik pod kraljem Aretom držao je grad Damaščane s posadom, želeći me uhvatiti.
33 I kroz prozor u košari bijah spušten kraj zida i izmakoh njegovim rukama.

POGLAVLJE 12

1 Nije mi korisno da se hvalim. Doći ću do viđenja i otkrivenja Gospodnjih.
2 Poznavao sam čovjeka u Kristu prije više od četrnaest godina (je li u tijelu, ne znam; ili izvan tijela, ne mogu znati; Bog zna); takav je odnesen do trećeg neba.
3 I poznavao sam takvog čovjeka, (da li u tijelu ili izvan tijela, ne mogu reći: Bog zna;)
4 Kako je bio odnesen u raj i čuo neizrecive riječi, koje čovjeku nije dopušteno izgovoriti.
5 Takvim ću se hvaliti, ali se neću hvaliti sobom, nego slabostima svojim.
6 Jer kad bih se htio hvaliti, neću biti lud; jer ja ću reći istinu; ali sada se uzdržavam, da ne bi tko mislio o meni iznad onoga što me vidi ili što čuje o meni.
7 I da se ne bih uzoholio zbog obilja objava, dan mi je trn u tijelu, glasnik sotonin da me udari, da se ne uzoholim.
8 Za to sam tri puta molio Gospodina da odstupi od mene.
9 I reče mi: " Dosta ti je moja milost, jer se moja snaga u slabosti usavršuje." Najradije ću se dakle radije hvaliti svojim slabostima da Kristova snaga počiva na meni.
10 Stoga uživam u slabostima, u porugama, u nevoljama, u progonstvima, u tjeskobama poradi Krista: jer kad sam slab, onda sam jak.
11 Postao sam lud u hvalisanju; vi ste me prisilili, jer ste me trebali pohvaliti, jer ni u čemu ne zaostajem za samim glavnim apostolima, iako sam ništa.
12 Uistinu, znakovi apostola učinjeni su među vama u svoj strpljivosti, u znacima, čudesima i silnim djelima.
13 Jer u čemu ste bili niži od drugih crkava, osim u tome što vam ja sam nisam bio na teret? oprosti mi ovu nepravdu.
14 Evo, treći sam put spreman doći k tebi; i neću vam biti na teretu: jer ja ne tražim vaše, nego vas; jer ne trebaju djeca skupljati za roditelje, nego roditelji za djecu.
15 I vrlo ću rado trošiti i biti istrošen za vas; iako što te više volim, manje sam voljen.
16 Ali neka bude tako, nisam te opterećivao: ipak sam te, lukav, uhvatio na prijevaru.
17 Jesam li vas pridobio nekim od njih koje sam poslao k vama?
18 Zaželih Tita i s njim poslah brata. Je li Titus izvukao korist od tebe? nismo hodali u istom duhu? nismo hodali istim korakom?
19 Mislite li opet da vam se ispričavamo? pred Bogom govorimo u Kristu: ali sve činimo, ljubljeni, za vašu izgradnju.
20 Jer se bojim da vas, kad dođem, ne nađem onakvima kakve bih želio, i da vam se ne nađem onakvima kakve ne biste htjeli: da ne bude rasprava, zavisti, gnjeva, svađa, ogovaranja, šaputanja, otekline, grčevi:
21 I da me, kad opet dođem, moj Bog ne ponizi među vama i da ne oplakujem mnoge koji su već sagriješili i nisu se pokajali za nečistoću, blud i razvrat što su počinili.

POGLAVLJE 13

1 Ovo je treći put da dolazim k vama. U ustima dva ili tri svjedoka bit će utvrđena svaka riječ.
2 Rekao sam vam prije, i proričem vam, kao da sam prisutan, drugi put; i budući da sam sada odsutan, pišem

onima koji su dosad sagriješili, i svima drugima, da, ako opet dođem, neću poštedjeti:
3 Budući da tražite dokaz Krista koji govori u meni, koji za vas nije slab, nego je moćan u vama.
4 Jer iako je razapet zbog slabosti, ipak živi snagom Božjom. Jer i mi smo slabi u njemu, ali ćemo živjeti s njim snagom Božjom prema vama.
5 Ispitajte sami sebe jeste li u vjeri; dokažite se sami. Zar sami sebe ne poznajete, kako je Isus Krist u vama, ako ne budete prokletnici?
6 Ali vjerujem da ćete znati da mi nismo prokletnici.
7 Sada se molim Bogu da ne činite zla; ne da bismo izgledali priznati, nego da biste činili ono što je pošteno, iako smo kao prokletnici.
8 Jer ne možemo ništa protiv istine, nego za istinu.
9 Jer radujemo se, kad smo slabi, a vi jaki: i to također želimo, vaše savršenstvo.
10 Zato ovo pišem u odsutnosti, da ne bih, budući da sam prisutan, oštro upotrijebio snagu koju mi je Gospodin dao za izgradnju, a ne za uništenje.
11 Napokon, braćo, zbogom. Budite savršeni, budite utješni, budite jednodušni, živite u miru; i Bog ljubavi i mira bit će s vama.
12 Pozdravite jedan drugoga svetim poljupcem.
13 Pozdravljaju te svi sveti.
14 Milost Gospodina Isusa Krista i ljubav Božja i zajednica Duha Svetoga sa svima vama! Amen. (Drugu poslanicu Korinćanima napisali su Tit i Luka iz Filipa, grada u Makedoniji.)

Galaćanima

POGLAVLJE 1

1. Pavao, apostol, (ne od ljudi, niti od čovjeka, nego od Isusa Krista i Boga Oca, koji ga uskrisi od mrtvih;)
2 I sva braća koja su sa mnom, crkvama u Galaciji.
3 Milost vam i mir od Boga Oca i Gospodina našega Isusa Krista,
4 Koji dade samoga sebe za naše grijehe da nas izbavi od ovoga zloga svijeta, po volji Boga i Oca našega.
5 Njemu slava u vijeke vjekova. Amen.
6 Čudim se što ste se tako brzo udaljili od onoga koji vas je pozvao u milost Kristovu u drugo evanđelje.
7 Što nije drugo; ali postoje neki koji vas uznemiravaju i žele izvrnuti Kristovo evanđelje.
8 Ali ako vam mi ili anđeo s neba navješćuje kakvo drugo evanđelje osim onoga koje smo vam mi navijestili, neka je proklet!
9 Kao što rekosmo prije, tako i sada opet kažem: Ako vam tko propovijeda evanđelje drukčije od onoga koje ste primili, neka je proklet!
10 Jer, uvjeravam li sada ljude ili Boga? ili nastojim zadovoljiti muškarce? jer kad bih još ugađao ljudima, ne bih bio sluga Kristov.
11 Ali potvrđujem vam, braćo, da evanđelje koje sam ja navijestio nije od čovjeka.
12 Jer niti sam to primio od čovjeka, niti sam to naučio, nego po objavi Isusa Krista.
13 Jer ste čuli o mome govoru u prošlosti u židovskoj vjeri, kako sam preko svake mjere progonio Crkvu Božju i opustošio je.
14 I profitirao sam u židovskoj vjeri više od mnogih sebi ravnih u svome vlastitom narodu, budući da sam bio izuzetno revniji predaja svojih otaca.
15 Ali kad se svidjelo Bogu, koji me je odvojio od utrobe moje majke i pozvao me svojom milošću,
16 Da otkrije u meni svoga Sina, da ga propovijedam među poganima; odmah nisam razgovarao s krvlju i mesom:
17 Niti sam išao u Jeruzalem k onima koji su prije mene bili apostoli; ali sam otišao u Arabiju i vratio se opet u Damask.
18 Zatim sam nakon tri godine otišao u Jeruzalem da vidim Petra i ostao sam s njim petnaest dana.
19 Ali drugoga apostola nisam vidio osim Jakova, brata Gospodinova.
20 Ono što vam pišem, evo, pred Bogom, ne lažem.
21 Poslije sam došao u krajeve Sirije i Cilicije;
22 I bijaše licem nepoznat crkvama Judeje koje bijahu u Kristu.
23 Ali oni su samo čuli: Onaj koji nas je progonio u prošlosti sada propovijeda vjeru koju je nekoć uništio.
24 I slavili su Boga u meni.

POGLAVLJE 2

1 Zatim četrnaest godina nakon što sam ponovno otišao u Jeruzalem s Barnabom, a poveo sam i Tita sa sobom.
2 I uzađoh po otkrivenju i priopćih im evanđelje koje propovijedam među poganima, ali nasamo onima koji bijahu na glasu, da ne bih uzalud trčao ili trčao.
3 Ali ni Tit, koji je bio sa mnom, jer je bio Grk, nije bio prisiljen da se obreže:
4 I to zbog lažne braće nesvjesno uvedene, koja su potajno ušla da uhode našu slobodu koju imamo u Kristu Isusu, da nas dovedu u ropstvo.
5 Njemu smo dali mjesto podložnošću, ne, ni za jedan sat; da se istina evanđelja može nastaviti s vama.
6 Ali od ovih koji su se činili donekle, (što god oni bili, nije mi važno: Bog ne prihvaća nikoga:) jer oni koji su izgledali kao da su donekle u dogovoru, ništa mi nisu dodali:
7 Ali, naprotiv, kad su vidjeli da mi je evanđelje neobrezanih predano, kao što je Petru evanđelje obrezanja;
8 (Jer onaj koji je djelovao u Petru do apostolstva obrezanja, bio je snažan u meni prema poganima:)
9 Kad su Jakov, Kefa i Ivan, koji su se činili stupovima, opazili milost koja mi je dana, dadoše meni i Barnabi desnicu zajedništva; da mi idemo k poganima, a oni k obrezanju.
10 Samo bi oni željeli da se sjećamo siromaha; isto što sam i bio spreman učiniti.
11 Ali kad je Petar došao u Antiohiju, ja sam mu se u lice suprotstavio jer je bio kriv.
12 Jer prije nego što dođoše neki od Jakova, on je jeo s poganima, ali kad oni dođoše, on se povuče i odvoji, bojeći se onih koji bijahu iz obrezanja.
13 I drugi Židovi također su se pretvarali s njim; tako da je i Barnaba bio zanesen njihovim lažnim pretvaranjem.
14 Ali kad sam vidio da ne hodaju čestito prema istini evanđelja, rekao sam Petru pred svima njima: Ako ti, koji si Židov, živiš po običaju pogana, a ne kao Židovi, zašto te prisiljavaš da pogani žive kao Židovi?
15 Mi koji smo po naravi Židovi, a ne grešnici iz naroda,
16 Znajući da se čovjek ne opravdava djelima zakona, nego vjerom u Isusa Krista, i mi povjerovasmo u Isusa Krista da se opravdamo vjerom u Krista, a ne djelima zakona. : jer djelima zakona nijedno se tijelo neće opravdati.
17 Ali ako se i sami nađemo grešnicima dok tražimo opravdanje u Kristu, je li dakle Krist poslužitelj grijeha? Bože sačuvaj.
18 Jer ako ponovno sagradim ono što sam uništio, činim se prijestupnikom.
19 Jer sam Zakonom umro Zakonu da živim Bogu.
20 S Kristom sam razapet, ali živim; ali ne ja, nego Krist živi u meni; a što sada živim u tijelu, živim po vjeri Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene.
21 Ja ne kvarim milost Božju: jer ako je pravednost po Zakonu, onda je Krist uzalud mrtav.

POGLAVLJE 3

1 O bezumni Galaćani, tko vas je začarao da se ne pokoravate istini, pred čijim je očima očito prikazan Isus Krist, razapet među vama?
2 Samo ovo želim od vas doznati: Jeste li Duha primili djelima Zakona ili propovijedanjem vjere?
3 Jeste li tako glupi? budući da ste započeli u Duhu, jeste li sada savršeni po tijelu?
4 Zar ste toliko toga uzalud pretrpjeli? ako je još uzalud.
5 Onaj, dakle, koji vam daje Duha i čini među vama čudesa, čini li to djelima Zakona ili glasom vjere?
6 Kao što je i Abraham povjerovao Bogu i to mu se uračunalo u pravednost.

7 Znajte dakle: koji su od vjere, oni su sinovi Abrahamovi.
8 I pismo, predviđajući da će Bog vjerom opravdati neznabošce, propovijeda Abrahamu prije Evanđelja govoreći: U tebi će se blagosloviti svi narodi.
9 Dakle, oni koji su od vjere blagoslovljeni su s vjernim Abrahamom.
10 Doista, svi koji su od djela Zakona pod prokletstvom su; jer pisano je: Proklet tko god ne ustraje u svemu što je napisano u knjizi Zakona.
11 Ali da se nitko ne opravdava zakonom pred Bogom, to je očito: jer, Pravednik će živjeti od vjere.
12 Zakon nije od vjere, nego: Tko ga vrši, živjet će u njemu.
13 Krist nas je otkupio od prokletstva Zakona, postavši prokletstvom za nas; jer je pisano: Proklet svaki koji visi na drvetu!
14 Da blagoslov Abrahamov dođe na pogane po Isusu Kristu; da po vjeri primimo obećanje Duha.
15 Braćo, govorim kao ljudi; Iako je to samo čovjekov savez, ipak, ako je potvrđen, nitko ga ne poništava niti dodaje.
16 Abrahamu i njegovu potomstvu data su obećanja. Ne kaže: I sjemenkama kao mnogima; nego kao jednoga, i tvoga potomstva, koje je Krist.
17 A ovo kažem: Saveza, koji je prije bio potvrđen od Boga u Kristu, Zakon, koji je bio četiri stotine i trideset godina poslije, ne može poništiti, da obećanje poništi.
18 Jer ako je baština po Zakonu, nije više po obećanju, nego ju je Bog dao Abrahamu po obećanju.
19 Zašto onda služi zakonu? Dodano je zbog prijestupa, dok ne dođe sjeme kome je dano obećanje; a odredili su ga anđeli u ruci posrednika.
20 Posrednik nije posrednik jednoga, ali Bog je jedan.
21 Protivi li se dakle zakon obećanjima Božjim? Bože sačuvaj: jer da je dan zakon koji bi mogao dati život, pravednost bi doista bila po zakonu.
22 Ali Pismo je sve zaključilo pod grijehom da se obećanje po vjeri u Isusa Krista da onima koji vjeruju.
23 Ali prije nego što je vjera došla, bili smo pod Zakonom, zatvoreni za vjeru koja će se kasnije objaviti.
24 Stoga je Zakon bio naš učitelj da nas dovede Kristu da se opravdamo vjerom.
25 Ali nakon što dođe ta vjera, više nismo pod učiteljem.
26 Ta svi ste vi djeca Božja po vjeri u Krista Isusa.
27 Jer svi koji ste u Krista kršteni, Kristom ste se zaodjenuli.
28 Nema Židova ni Grka, nema roba ni slobodnjaka, nema muškoga ni ženskoga: svi ste vi jedno u Kristu Isusu.
29 A ako ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo i baštinici po obećanju.

POGLAVLJE 4

1 Sada kažem, da se nasljednik, sve dok je dijete, ne razlikuje ništa od sluge, iako je gospodar svega;
2 Ali je pod tutorima i upraviteljima do vremena koje je odredio otac.
3 Tako i mi, dok bijasmo djeca, bijasmo robovi elementima svijeta.
4 Ali kad je došla punina vremena, posla Bog svoga Sina, rođenog od žene, stvorenog pod zakonom,
5 da otkupimo one koji su bili pod zakonom, da primimo posinstvo.
6 A budući da ste sinovi, posla Bog Duha svoga Sina u vaša srca koji viče: Abba, Oče!
7 Zato više nisi sluga, nego sin; a ako sin, onda i baštinik Božji po Kristu.
8 Ali tada, kad niste poznavali Boga, služili ste onima koji po naravi nisu bogovi.
9 Ali sada, nakon što ste upoznali Boga, ili bolje rečeno, Bog vas je upoznao, kako se opet obraćate slabim i sirotim elementima, kojima ponovno želite biti robovi?
10 Pazite na dane, mjesece, vremena i godine.
11 Bojim se za tebe da se nisam uzalud trudio oko tebe.
12 Braćo, molim vas, budite kao što sam ja; jer ja sam kao i vi: niste mi ništa naudili.
13 Znate kako sam vam najprije po tjelesnoj nemoći navijestio evanđelje.
14 I moju napast, koja je bila u mome tijelu, niste prezreli niti odbacili; nego me primio kao anđela Božjega, kao Krista Isusa.
15 Gdje je onda blaženstvo o kojem ste govorili? jer svjedočim vam da biste, da je bilo moguće, sami sebi oči iskopali i meni ih dali.
16 Zar sam vam zato postao neprijateljem što vam govorim istinu?
17 Oni revno djeluju na tebe, ali ne dobro; da, oni bi vas isključili da biste vi mogli utjecati na njih.
18 Ali dobro je uvijek biti zauzet u dobru, a ne samo kad sam ja s vama.
19 Dječice moja, koju ponovno mučim rađajući dok se Krist ne oblikuje u vama,
20 Želim sada biti prisutan s vama i promijeniti svoj glas; jer sumnjam u tebe.
21 Recite mi vi koji želite biti pod zakonom, zar ne slušate zakona?
22 Jer je pisano da je Abraham imao dva sina, jednog od sluškinje, a drugog od slobodne žene.
23 Ali onaj koji je bio od robinje, rođen je po tijelu; ali on od slobodnih žena bio je po obećanju.
24 Što je alegorija: jer ovo su dva saveza; onaj s brda Sinaja, koji rađa u ropstvo, koji je Agar.
25 Jer ova Agara je brdo Sinaj u Arabiji, i odgovara Jeruzalemu koji sada postoji, i koji je u ropstvu sa svojom djecom.
26 Ali slobodni je Jeruzalem, koji je majka svima nama.
27 Jer je pisano: Raduj se, nerotkinja koja ne rađaš! provali i zavapi, ti koja ne rađaš, jer pusta ima mnogo više djece nego ona koja ima muža.
28 Mi smo, braćo, kao što je bio i Izak, djeca obećanja.
29 Ali kao što je onda onaj koji je rođen po tijelu progonio onoga koji je rođen po Duhu, tako je i sada.
30 Što pak kaže Sveto pismo? Otjeraj robinju i njezina sina, jer sin robinje neće biti baštinik sa sinom slobodne.
31 Dakle, braćo, nismo djeca ropkinje, nego slobodne.

POGLAVLJE 5

1 Stojte dakle čvrsto u slobodi kojom nas je Krist oslobodio, i ne dajte se opet uplesti u jaram ropstva.
2 Evo, ja, Pavao, kažem vam: ako se obrežete, Krist vam ništa neće koristiti.

3 Jer ponovno svjedočim svakome čovjeku koji je obrezan da je dužan vršiti sav Zakon.
4 Krist je nevažan za vas koji se od vas opravdavate Zakonom. vi ste otpali od milosti.
5 Jer mi po Duhu čekamo nadu pravednosti po vjeri.
6 Jer u Isusu Kristu ni obrezanje ni neobrezanje ništa ne vrijedi; nego vjera koja po ljubavi djeluje.
7 Dobro ste trčali; tko vas je spriječio da se ne pokoravate istini?
8 Ovo uvjerenje ne dolazi od onoga koji vas poziva.
9 Malo kvasca ukvasi cijelo tijesto.
10 Uzdam se u vas u Gospodinu da nećete drukčije misliti; ali tko vas gnjavi, snosit će svoju osudu, ma tko bio.
11 A ja, braćo, ako još propovijedam obrezanje, zašto me još progone? tada je sablazan križa prestala.
12 Volio bih da su čak i odsječeni što vas muči.
13 Jer, braćo, na slobodu ste pozvani; samo ne koristite slobodu za povod tijelu, nego ljubavlju služite jedni drugima.
14 Jer sav se Zakon ispunjava u jednoj riječi, u ovoj; Ljubi svoga bližnjega kao samoga sebe.
15 Ali ako jedni druge grizite i proždirate, pazite da jedan drugoga ne uništite.
16 Ovo, dakle, kažem: u Duhu hodite i nećete udovoljavati požudi tijela.
17 Jer tijelo žudi protiv duha, a duh protiv tijela, a jedno je drugome protivno, tako da ne možete činiti ono što biste htjeli.
18 Ali ako vas Duh vodi, niste pod zakonom.
19 Sada su očita djela tijela, koja su ova; Preljub, blud, nečistoća, razvrat,
20 Idolopoklonstvo, čarobnjaštvo, mržnja, nesuglasice, nadmetanja, gnjev, svađa, pobune, krivovjerja,
21 Zavisti, ubojstva, pijanstva, pijanke i tome slično, za što vam već govorim, kao što sam vam i ranije rekao, da oni koji takvo što čine neće baštiniti kraljevstva Božjega.
22 A plod je Duha ljubav, radost, mir, dugotrpljivost, blagost, dobrota, vjera,
23 Blagost, umjerenost: protiv takvih nema zakona.
24 A oni koji su Kristovi, razapeli su tijelo sa strastima i požudama.
25 Ako po Duhu živimo, po Duhu i živimo.
26 Ne budimo željni isprazne slave, ne izazivajmo jedni druge, ne zavidimo jedni drugima.

POGLAVLJE 6

1 Braćo, ako čovjek bude zatečen u grijehu, vi, duhovni, ispravite takvoga u duhu krotkosti; pazi na sebe da i sam ne budeš u iskušenju.
2 Nosite bremena jedan drugoga i tako ispunite zakon Kristov.
3 Jer ako tko misli da je nešto, a nije ništa, sam sebe vara.
4 Ali neka svatko provjeri svoje vlastito djelo, i tada će imati radost samo u sebi, a ne u drugome.
5 Jer svatko će nositi svoje breme.
6 Tko je poučen u Riječi, neka priopćava onome koji uči sva dobra.
7 Ne dajte se zavesti; Bog se ne da ismijavati: jer što čovjek sije, to će i žeti.
8 Jer tko sije u svoje tijelo, iz tijela će žeti raspadljivost; a tko sije u Duh, od Duha će žeti život vječni.
9 I nemojmo se umoriti čineći dobro: jer ćemo u svoje vrijeme žeti, ako ne malaksamo.
10 Dok imamo dakle prilike, činimo dobro svima, osobito onima koji su ukućani po vjeri.
11 Vidite kako sam vam veliko pismo svojom rukom napisao.
12 Svi koji se žele lijepo pokazati tijelom, tjeraju vas da se obrežete; samo da ne budu progonjeni zbog križa Kristova.
13 Jer ni oni koji su obrezani ne drže zakona; nego žele da se obrežete da se hvale vašim tijelom.
14 Ne daj Bože da se ičim hvalim osim križem Gospodina našega Isusa Krista po kojem je meni svijet razapet i ja svijetu.
15 Jer u Kristu Isusu ništa ne vrijedi ni obrezanje ni neobrezanje, nego novo stvorenje.
16 I svi koji budu hodili po ovom pravilu, neka je mir na njih i milosrđe i na Izraela Božjega.
17 Od sada neka me nitko više ne uznemirava, jer na svome tijelu nosim biljege Gospodina Isusa.
18 Braćo, milost Gospodina našega Isusa Krista s duhom vašim! Amen. (Galaćanima napisano iz Rima.)

Efežanima

POGLAVLJE 1

1 Pavao, voljom Božjom apostol Isusa Krista, svetima koji su u Efezu i vjernima u Kristu Isusu:
2 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i od Gospodina Isusa Krista.
3 Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, koji nas je blagoslovio svim duhovnim blagoslovima u nebesima u Kristu.
4 Kao što nas je izabrao u njemu prije postanka svijeta, da budemo sveti i besprijekorni pred njim u ljubavi.
5 Predodredivši nas za posinjenje djece od Isusa Krista k sebi, prema volji njegovoj,
6 Na hvalu slave svoje milosti, kojom nas učini prihvaćenima u ljubljenome.
7 U njemu imamo otkupljenje krvlju njegovom, oproštenje grijeha po bogatstvu milosti njegove;
8 U čemu je on prema nama obilovao svom mudrošću i razboritošću;
9 Obznanivši nam otajstvo svoje volje, po svojoj dobroj volji koju je u sebi odredio.
10 Da u rasporedu punine vremena sabere sve u Kristu, i što je na nebu i što je na zemlji. čak i u njemu:
11 U njemu smo također dobili baštinu, budući da smo predodređeni prema naumu onoga koji sve čini po namjeri svoje volje.
12 Da budemo na hvalu slave njegove mi koji smo se prvi u Krista pouzdali.
13 U kojega ste se i vi pouzdali, nakon što ste čuli riječ istine, evanđelje svoga spasenja: u kojega ste i nakon toga povjerovali, bili ste zapečaćeni Svetim Duhom obećanja,
14 To je zalog naše baštine do otkupa kupljenog posjeda, na hvalu njegove slave.
15 Stoga i ja, nakon što sam čuo o vašoj vjeri u Gospodina Isusa i ljubavi prema svim svetima,
16 Ne prestajem zahvaljivati za tebe, spominjući te se u svojim molitvama;
17 Da vam Bog Gospodina našega Isusa Krista, Otac slave, dade duha mudrosti i objave u spoznaji njega.
18 Oči tvojega razuma su prosvijetljene; da znate koja je nada njegova poziva i kakvo je bogatstvo slave njegove baštine u svetima,
19 I kakva je izvanredna veličina njegove moći za nas koji vjerujemo, prema djelovanju njegove moćne moći,
20 Što učini u Kristu, kad ga uskrisi od mrtvih i postavi sebi zdesna na nebesima,
21 Daleko iznad svakoga poglavarstva, i moći, i moći, i gospodstva, i svakog imena koje se imenuje, ne samo na ovom svijetu, nego i na onom što dolazi.
22 I sve mu je podložio pod noge, i postavio ga da Crkvi bude glava nad svime,
23 To je tijelo njegovo, punina Onoga koji ispunja sve u svemu.

POGLAVLJE 2

1 I vas je oživio, koji ste bili mrtvi u prijestupima i grijesima;
2 U kojemu ste u prošlim vremenima hodili prema stazi ovoga svijeta, prema knezu vlasti zraka, duhu koji sada djeluje u djeci neposlušnosti.
3 Među kojima smo i mi svi u prošlim vremenima razgovarali u požudama svoga tijela, ispunjavajući želje tijela i uma; i bili su po prirodi djeca gnjeva, kao i drugi.
4 Ali Bog, koji je bogat milosrđem, zbog svoje velike ljubavi kojom nas je ljubio,
5 Čak i kad smo bili mrtvi u grijesima, oživio nas je zajedno s Kristom, (milošću ste spašeni;)
6 I uskrisi nas zajedno, posadi nas na nebesa u Kristu Isusu.
7 Da bi u budućim vjekovima pokazao neizmjerno bogatstvo svoje milosti u svojoj dobroti prema nama po Kristu Isusu.
8 Jer milošću ste spašeni po vjeri; i to ne od vas: to je dar Božji:
9 Ne od djela, da se nitko ne hvali.
10 Jer njegovo smo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela koja je Bog unaprijed odredio da u njima živimo.
11 Stoga se sjetite da vi, koji ste nekada bili pogani tijelom, koji se nazivate Neobrezanje po onome što se zove rukotvoreno obrezanje tijela;
12 Da ste u ono vrijeme bili bez Krista, otuđinci od zajednice Izraelove i stranci od saveza obećanja, bez nade i bez Boga u svijetu.
13 Ali sada u Kristu Isusu vi koji ste nekada bili daleko postali ste blizu krvlju Kristovom.
14 Jer on je mir naš, koji je od obojega učinio jedno i srušio središnji zid koji nas dijeli;
15 Ukinuvši u svom tijelu neprijateljstvo, čak i zakon zapovijedi sadržan u uredbama; da u sebi od dvoje načini jednoga novoga čovjeka, čineći mir;
16 I da oboje pomiri s Bogom u jednom tijelu po križu, ubivši njime neprijateljstvo.
17 Došao je i navijestio mir vama koji ste bili izdaleka i onima koji su bili blizu.
18 Jer po njemu oboje imamo pristup Ocu u jednome Duhu.
19 Sada, dakle, niste više došljaci ni stranci, nego sugrađani svetih i domaći Božji.
20 I izgrađeni su na temelju apostola i proroka, a sam Isus Krist je glavni zaglavni kamen;
21 U njemu sva zgrada prikladno ustrojena raste u sveti hram u Gospodinu.
22 U njemu ste i vi ugrađeni za prebivalište Božje po Duhu.

POGLAVLJE 3

1 Zbog toga ja, Pavao, sužanj Isusa Krista za vas pogane,
2 Ako ste čuli za razdiobu milosti Božje koja mi je dana za vas:
3 Kako mi je otkrivenjem obznanio otajstvo; (kao što sam prije napisao u nekoliko riječi,
4 Čime ćete, čitajući, razumjeti moje znanje o Kristovom otajstvu)
5 Što u drugim dobima nije bilo obznanjeno sinovima ljudskim, kao što je sada objavljeno njegovim svetim apostolima i prorocima po Duhu;
6 Da pogani budu subaštinici i istoga tijela i dionici njegova obećanja u Kristu po evanđelju.
7 Čega sam postao službenik, prema daru Božje milosti koji mi je dan djelotvornim djelovanjem njegove moći.

8 Meni, najmanjem od svih svetih, dana je ova milost da
među poganima propovijedam neistraživo bogatstvo
Kristovo;
9 I da svi vide što je zajedništvo otajstva, koje je od
početka svijeta skriveno u Bogu, koji je sve stvorio po
Isusu Kristu.
10 S namjerom da sada poglavarstvima i silama na
nebesima Crkva može spoznati mnogostruku mudrost
Božju,
11 Prema vječnom naumu što ga je naumio u Kristu Isusu,
Gospodinu našemu:
12 U njemu imamo odvažnost i pristup s pouzdanjem po
vjeri u njega.
13 Stoga želim da ne klonete mojim nevoljama za vas, koja
je vaša slava.
14 Zbog toga prigibam koljena pred Ocem Gospodina
našega Isusa Krista,
15 Po njemu se zove sva obitelj na nebu i na zemlji,
16 Da bi ti dao, prema bogatstvu svoje slave, da budeš
ojačan svojim Duhom u unutarnjem čovjeku;
17 Da se Krist vjerom nastani u srcima vašim; da vi,
budući ukorijenjeni i utemeljeni u ljubavi,
18 Možemo sa svim svetima shvatiti što je širina, i duljina,
i dubina, i visina;
19 I da upoznate ljubav Kristovu, koja nadilazi spoznaju,
da se ispunite svom puninom Božjom.
20 A onomu koji može učiniti mnogo više od svega što
molimo ili mislimo, prema snazi koja djeluje u nama,
21 Njemu slava u Crkvi po Kristu Isusu u sve vjekove, u
vijeke vjekova. Amen.

POGLAVLJE 4

1 Ja, dakle, sužanj Gospodnji, molim vas da živite dostojno
zvanja kojim ste pozvani,
2 Sa svom poniznošću i blagošću, s dugom strpljivošću,
podnoseći jedni druge u ljubavi;
3 Nastojeći sačuvati jedinstvo Duha u svezi mira.
4 Jedno je tijelo i jedan Duh, kao što ste i pozvani u jednoj
nadi svoga poziva;
5 Jedan Gospodin, jedna vjera, jedno krštenje,
6 Jedan Bog i Otac sviju, koji je nad svima, po svima i u
svima vama.
7 Ali svakome od nas dana je milost po mjeri dara Kristova.
8 Zato kaže: Kad je uzašao na visinu, odveo je zarobljenike
i dao darove ljudima.
9 (Sada kad je uzašao, što je to osim da je također prvo
sišao u niže dijelove zemlje?
10 Onaj koji je sišao isti je i koji je uzašao daleko iznad
svih nebesa da sve ispuni.)
11 I dade neke, apostole; a neki proroci; a neki, evanđelisti;
a neki, pastori i učitelji;
12 Za usavršavanje svetih, za djelo službe, za izgradnju
tijela Kristova.
13 Dok svi ne dođemo u jedinstvu vjere i spoznaje Sina
Božjega do čovjeka savršenoga, do mjere rasta punine
Kristove.
14 Da od sada više ne budemo djeca, bacana amo-tamo i
nošena svakim vjetrom nauka, ljudskom prijevarom i
lukavim lukavstvom, kojim vrebaju da prevare;
15 Ali govoreći istinu u ljubavi, neka u svemu raste u
njemu, koji je glava, Kristu.
16 Od kojega cijelo tijelo prikladno spojeno i zbijeno onim
što daje svaki zglob, prema djelotvornom djelovanju u
mjeri svakog dijela, čini rast tijela za izgradnju samog sebe
u ljubavi.
17 Ovo, dakle, govorim i svjedočim u Gospodinu da više
ne živite kao drugi pogani, u ispraznosti svoga uma,
18 Pomračenog razuma, otuđeni od Božjeg života zbog
neznanja koje je u njima, zbog sljepoće srca njihova:
19 Koji su se bez osjećaja predali razuzdanosti da čine
svaku nečistoću s pohlepom.
20 Ali vi niste tako upoznali Krista;
21 Ako ste ga čuli i bili poučeni od njega, kao što je istina
u Isusu:
22 Da odbacite starog čovjeka, koji se pokvario prema
prijevarnim požudama, zbog prijašnjeg razgovora;
23 I budite obnovljeni u duhu svoga uma;
24 I da se obučete u novoga čovjeka koji je stvoren po
Bogu u pravednosti i istinskoj svetosti.
25 Odbacite dakle laž i govorite istinu svaki svome
bližnjemu jer smo udovi jedni drugima.
26 Gnjevite se i ne griješite: neka sunce ne zađe nad vašim
gnjevom!
27 Ne dajte mjesta đavlu.
28 Tko je krao, neka više ne krade, nego radije neka se
trudi, čineći svojim rukama što je dobro, da može dati
onome koji treba.
29 Nikakva pokvarena riječ neka ne izlazi iz vaših usta,
nego ona koja je dobra za izgrađivanje, da bude milost
slušateljima.
30 I ne žalostite Svetoga Duha Božjega, kojim ste
zapečaćeni za dan otkupljenja.
31 Svaka gorčina, i srdžba, i gnjev, i vika, i psovka neka se
uklone od vas, sa svakom zlobom!
32 A vi budite jedni prema drugima dobrostivi, milosrdni,
praštajući jedni drugima, kao što je i Bog vama oprostio
poradi Krista.

POGLAVLJE 5

1 Budite dakle Božji sljedbenici kao draga djeca;
2 I živite u ljubavi, kao što je i Krist ljubio nas i predao
sebe za nas kao prinos i žrtvu Bogu na ugodan miris.
3 Ali bludnost i svaka nečistoća ili pohlepa neka se ni
jednom ne spominju među vama, kao što dolikuje svetima;
4 Ni prljavština, ni gluposti, ni šale, što nije zgodno, nego
radije zahvaljivanje.
5 Jer ovo znate da nijedan bludnik, ni nečist, ni pohlepnik,
koji je idolopoklonik, nema baštine u kraljevstvu Kristovu i
Božjemu.
6 Neka vas nitko ne zavodi ispraznim riječima: jer zbog
toga dolazi gnjev Božji na sinove neposlušne.
7 Ne budite, dakle, sudionici s njima.
8 Jer nekad ste bili tama, a sada ste svjetlo u Gospodinu;
hodite kao djeca svjetla!
9 (Jer plod je Duha u svakoj dobroti i pravednosti i istini;)
10 Dokazivanje onoga što je prihvatljivo Gospodinu.
11 I ne sudjelujte u jalovim djelima tame, nego ih radije
karajte.
12 Jer sramota je i govoriti o onome što oni čine u tajnosti.
13 Ali sve što se razotkriva svjetlošću postaje očito, jer sve
što se očituje svjetlo je.

14 Zato veli: Probudi se ti koji spavaš i ustani od mrtvih i
Krist će te obasjati.
15 Pazite dakle da se ponašate oprezno, ne kao ludi, nego
kao mudri,
16 Iskupljuje vrijeme, jer dani su zli.
17 Zato ne budite nerazboriti, nego shvaćajte što je volja
Gospodnja.
18 I ne opijajte se vinom, u kojem je razuzdanost; ali
budite ispunjeni Duhom;
19 Razgovarajte među sobom u psalmima, hvalospjevima i
duhovnim pjesmama, pjevajte i pjevajte Gospodinu u svom
srcu;
20 Zahvaljujte uvijek za sve Bogu i Ocu u imenu
Gospodina našega Isusa Krista;
21 Podložite se jedni drugima u strahu Božjem.
22 Žene, pokoravajte se svojim muževima kao Gospodinu.
23 Jer muž je glava ženi, kao što je Krist glava Crkvi, i on
je Spasitelj tijela.
24 Dakle, kao što je Crkva podložna Kristu, tako i žene
svojim muževima u svemu.
25 Muževi, ljubite svoje žene kao što je i Krist ljubio
Crkvu i sebe predao za nju.
26 Da ga posveti i očisti kupeljom vode po riječi,
27 Da je predstavi sebi kao slavnu Crkvu, bez mrlje, ili
bore, ili čega sličnog; ali da bude sveta i bez mane.
28 Tako su i muškarci dužni ljubiti svoje žene kao svoja
tijela. Tko ljubi svoju ženu, ljubi samoga sebe.
29 Jer nitko nikada nije mrzio vlastito tijelo; nego ga hrani
i njeguje, kao i Gospodin Crkvu.
30 Jer mi smo udovi njegova tijela, od njegova mesa i od
njegovih kostiju.
31 Zbog toga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza
svoju ženu i bit će njih dvoje jedno tijelo.
32 Ovo je otajstvo veliko, ali ja govorim o Kristu i o Crkvi.
33 Ipak, svaki od vas neka ljubi svoju ženu kao samoga
sebe; a žena vidi da poštuje svoga muža.

POGLAVLJE 6

1 Djeco, slušajte svoje roditelje u Gospodinu: jer to je
pravo.
2 Poštuj oca i majku; (što je prva zapovijed s obećanjem;)
3 Da ti dobro bude i da dugo poživiš na zemlji.
4 I vi, očevi, ne izazivajte svoju djecu na gnjev, nego ih
odgajajte u odgoju i opomeni Gospodnjoj.
5 Sluge, budite poslušni svojim tjelesnim gospodarima sa
strahom i trepetom, u čistoći svoga srca, kao Kristu;
6 Ne gledajući, kao ljudi koji ugađaju; nego kao sluge
Kristove, od srca vršeći volju Božju;
7 S dobrom voljom služeći, kao Gospodinu, a ne ljudima.
8 Znajući da tko god dobro učini, to će primiti od
Gospodina, bio rob ili slobodan.
9 I vi, gospodari, činite njima isto, uzdržavajući se od
prijetnji, znajući da je i vaš Gospodar na nebesima; niti
postoji poštovanje osoba s njim.
10 Naposljetku, braćo moja, jačajte u Gospodinu i u sili
njegove moći.
11 Zaodjenite se svim oružjem Božjim da se možete
oduprijeti lukavstvima đavolskim.
12 Jer mi se ne borimo protiv krvi i mesa, nego protiv
poglavarstva, protiv vlasti, protiv upravitelja tame ovoga
svijeta, protiv duhova zloće u nebesima.
13 Zato uzmite svu bojnu opremu Božju da se možete
oduprijeti u zli dan i, podnijevši sve, održati se.
14 Stoj dakle, bedra svoja opasani istinom i obučeni u
oklop pravednosti!
15 I noge obujte u pripravnost evanđelja mira;
16 Nadasve uzmite štit vjere, kojim ćete moći ugasiti sve
vatrene strijele zloga.
17 I uzmite kacigu spasenja i mač Duha, koji je riječ Božja.
18 Molite se uvijek svom molitvom i prošnjom u Duhu i
bdijte za to sa svom ustrajnošću i prošnjom za sve svete;
19 I za mene, da mi se da riječ, da mogu hrabro otvoriti
svoja usta, da obznanim otajstvo evanđelja,
20 Za to sam ja poslanik u okovima: da u njemu mogu
hrabro govoriti, kako treba govoriti.
21 Ali da biste i vi mogli znati moje stvari i kako radim,
Tihik, ljubljeni brat i vjerni poslužitelj u Gospodinu,
izvijestit će vas o svemu.
22 Koga sam poslao k vama s istim ciljem, da upoznate
naše stvari i da on utješi srca vaša.
23 Mir braći i ljubav s vjerom od Boga Oca i Gospodina
Isusa Krista.
24 Milost sa svima koji iskreno ljube Gospodina našega
Isusa Krista. Amen. (Tihik Efežanima napisao iz Rima.)

Filipljanima

POGLAVLJE 1

1 Pavao i Timotej, sluge Isusa Krista, svim svetima u Kristu Isusu koji su u Filipima, s biskupima i đakonima:
2 Milost vam i mir od Boga Oca našega i od Gospodina Isusa Krista.
3 Zahvaljujem Bogu svome kad god te se spomenem,
4 Uvijek u svakoj svojoj molitvi za sve vas s radošću tražim,
5 Za vaše zajedništvo u evanđelju od prvog dana do sada;
6 Uvjereni upravo u ovo: Onaj koji je započeo dobro djelo u vama, izvršit će ga do dana Isusa Krista.
7 Kao što je dolično da mislim ovo o svima vama, jer vas imam u svom srcu; utoliko što ste i u mojim okovima, iu obrani i potvrdi evanđelja, svi vi dionici moje milosti.
8 Jer Bog mi je svjedok, koliko žudim za svima vama u srcu Isusa Krista.
9 I ovo molim, da vaša ljubav još više i više obiluje spoznajom i svakim sudom;
10 Da možete odobravati stvari koje su izvrsne; da budete iskreni i bez uvrede do dana Kristova;
11 Ispunjeni plodovima pravednosti po Isusu Kristu, na slavu i hvalu Božju.
12 Ali želio bih da shvatite, braćo, da su stvari koje su mi se dogodile više doprinijele promicanju evanđelja;
13 Tako da su moje veze u Kristu očite u cijeloj palači i na svim drugim mjestima;
14 I mnoga braća u Gospodinu, koja su postala pouzdana mojim okovima, mnogo su hrabriji govoriti Riječ bez straha.
15 Neki doista propovijedaju Krista čak i iz zavisti i svađe; a neki i dobre volje:
16 Tko propovijeda Krista svađe, ne iskreno, misleći dodati nevolje mojim okovama.
17 A drugi iz ljubavi, znajući da sam postavljen za obranu evanđelja.
18 Što onda? usprkos tome, na svaki se način, bilo u pretvaranju, bilo u istini, propovijeda Krist; i ja se tome radujem, da, i radovat ću se.
19 Jer znam da će se ovo pretvoriti u moje spasenje vašom molitvom i opskrbom Duhom Isusa Krista,
20 U skladu s mojim iskrenim iščekivanjem i mojom nadom, da se ničim neću postidjeti, nego da će se sa svom smjelošću, kako uvijek, tako i sada, Krist uzveličati u mom tijelu, bilo životom, bilo smrću.
21 Jer za mene je život Krist, a smrt dobitak.
22 Ali ako živim u tijelu, ovo je plod mog rada: ali ne znam što ću izabrati.
23 Jer ja sam u tjeskobi između dvoje, želim otići i biti s Kristom; što je daleko bolje:
24 Ipak vam je potrebnije ostati u tijelu.
25 I imajući ovo pouzdanje, znam da ću ostati i nastaviti sa svima vama za vaš napredak i radost vjere;
26 Da vaša radost bude veća u Isusu Kristu za mene kad opet dođem k vama.
27 Samo neka vaš razgovor bude kao što dolikuje evanđelju Kristovu: da dođem li i vidim vas ili budem odsutan, mogu čuti o vašim stvarima, da stojite čvrsto u jednom duhu, jednodušno boreći se za vjeru. evanđelja;
28 I ničim vas ne plaše vaši protivnici: što je njima očit znak propasti, a vama spasenja, i to od Boga.
29 Jer vama je dano u ime Krista, ne samo da vjerujete u njega, nego i da trpite za njega;
30 Imaju istu borbu koju ste vidjeli u meni, a sada čujete da je u meni.

POGLAVLJE 2

1 Ima li, dakle, ikakve utjehe u Kristu, ima li ikakve utjehe ljubavi, ima li ikakve zajednice Duha, ima li ikakva srca i milosrđa,
2 Ispunite moju radost da budete istomišljenici, da imate istu ljubav, da budete jednodušni, jednodušni.
3 Neka se ništa ne čini svađom ili ispraznošću; ali u poniznosti neka svaki drugoga smatra boljim od sebe.
4 Ne gledajte svatko na svoje, nego svatko i na tuđe.
5 Neka bude u vama ovakva misao koja je bila i u Kristu Isusu:
6 Koji, budući u obličju Božjem, nije smatrao pljačkom biti jednak Bogu:
7 Ali sebe je obezvrijedio i uzeo na sebe lik sluge i postao sličan ljudima.
8 I nađe se u obliku čovjeka, ponizi se i postade poslušan do smrti, i to smrti na križu.
9 Zato ga je Bog visoko uzvisio i dao mu ime koje je nad svakim imenom.
10 da se u ime Isusovo prigne svako koljeno onoga što je na nebu, onoga što je na zemlji i onoga što je pod zemljom;
11 I da svaki jezik prizna da je Isus Krist Gospodin, na slavu Boga Oca.
12 Stoga, ljubljeni moji, kao što ste uvijek bili poslušni, ne samo u mojoj nazočnosti, nego sada mnogo više u mojoj odsutnosti, radite na vlastitom spasenju sa strahom i drhtanjem.
13 Jer Bog je taj koji u vama pokreće i željeti i činiti po svojoj volji.
14 Sve činite bez mrmljanja i prepirke:
15 Da možete biti besprijekorni i bezazleni, sinovi Božji, bez prijekora, usred pokvarenog i izopačenog naroda, među kojim svijetlite kao svjetla u svijetu;
16 Držite riječ života; da se radujem u dan Kristov, da nisam uzalud trčao ni uzalud se trudio.
17 Da, i ako sam prinesen na žrtvu i službu vaše vjere, radujem se i radujem sa svima vama.
18 Iz istog razloga se i vi radujte i radujte se sa mnom.
19 Ali ja se uzdam u Gospodina Isusa da ću ti uskoro poslati Timoteja, da se i ja dobro utješim kad saznam tvoje stanje.
20 Jer nemam čovjeka istomišljenika koji bi se prirodno brinuo za vaše stanje.
21 Jer svi traže svoje, a ne ono što je Isusa Krista.
22 Ali vi znate dokaz njegov, da je, kao sin s ocem, služio sa mnom u evanđelju.
23 Njega se stoga nadam poslati odmah, čim vidim kako će biti sa mnom.
24 Ali uzdam se u Gospodina da ću i sam uskoro doći.
25 Ipak sam smatrao potrebnim da vam pošaljem Epafrodita, svog brata i sudruga u radu i suborca, ali vašeg glasnika i onoga koji je služio mojim potrebama.
26 Jer je čeznuo za svima vama i bio je pun žalosti jer ste čuli da je bio bolestan.

27 Bio je doista bolestan nasmrt, ali Bog mu se smilovao; i
ne samo na njega, nego i na mene, da mi ne bude tuga na
tugu.
28 Zato sam ga poslao još pomnije da se, kad ga ponovno
vidite, radujete, a ja budem manje žalostan.
29 Primite ga dakle u Gospodinu sa svom radošću; i drži
takve na ugledu:
30 Jer je za djelo Kristovo bio blizu smrti, ne mareći za
svoj život, da nadoknadi vaš nedostatak službe prema meni.

POGLAVLJE 3

1 Na kraju, braćo moja, radujte se u Gospodinu. Tebi pisati
iste stvari, meni doista nije teško, ali tebi je sigurno.
2 Čuvajte se pasa, čuvajte se zlih radnika, čuvajte se
koncizije.
3 Jer mi smo obrezanje, koji se duhom klanjamo Bogu i
dičimo se Kristom Isusom, a ne uzdamo se u tijelo.
4 Iako bih se mogao pouzdati i u tijelo. Ako tko drugi
čovjek misli da se može pouzdati u tijelo, ja više:
5 Obrezan osmoga dana, iz roda Izraelova, iz plemena
Benjaminova, Hebrej od Hebreja; što se tiče zakona, farizej;
6 O revnosti, progon crkve; dotičući se pravednosti koja je
u Zakonu, besprijekoran.
7 Ali što je meni bilo dobitak, ono sam za Krista smatrao
gubitkom.
8 Da, nedvojbeno, i sve stvari smatram gubitkom zbog
uzvišenosti spoznaje Krista Isusa, Gospodina moga: za
kojega sam pretrpio gubitak svih stvari, i smatram ih samo
gnojem, da mogu pridobiti Krista,
9 I naći ću se u njemu, nemajući svoju pravednost, koja je
od Zakona, nego onu koja je po vjeri Kristovoj, pravednost
koja je od Boga po vjeri.
10 Da mogu upoznati njega, i snagu njegova uskrsnuća, i
zajedništvo u njegovim patnjama, u skladu s njegovom
smrću;
11 Kad bih ikako mogao postići uskrsnuće mrtvih.
12 Ne kao da sam već postigao ili već bio savršen, nego
slijedim, da li mogu shvatiti ono za što sam i sam zahvaćen
od Krista Isusa.
13 Braćo, ne smatram da sam shvatio, ali ovo jedno činim,
zaboravljajući ono što je iza, i posežući za onim što je
naprijed,
14 Jurim prema oznaci za nagradu uzvišenog Božjeg
poziva u Kristu Isusu.
15 Dakle, svi koji smo savršeni, budimo tako mišljeni; a
ako u čemu drugačije mislite, Bog će vam i to objaviti.
16 Ipak, do čega smo već stigli, hodimo istim pravilom,
pazimo na isto.
17 Braćo, budite moji sljedbenici i obilježavajte one koji
tako žive kao što nas imate za uzor.
18 (Jer mnogi hode, o kojima sam vam često govorio, a
sada vam čak i plačući kažem, da su neprijatelji križa
Kristova.
19 čiji je kraj propast, čiji je Bog trbuh njihov i slava im je
u sramoti, koji misle na zemaljske stvari.)
20 Jer naš je razgovor na nebu; odakle i Spasitelja
iščekujemo, Gospodina Isusa Krista:
21 Koji će promijeniti naše podlo tijelo da bude oblikovano
poput njegova slavnog tijela, prema djelovanju kojim može
čak sve podložiti sebi.

POGLAVLJE 4

1 Stoga, braćo moja ljubljena i željena, radosti moja i
vijence, tako čvrsto stoj u Gospodinu, ljubljeni moji.
2 Molim Evodiju i molim Sintihu da budu jednodušni u
Gospodinu.
3 I tebe molim, pravi druže, pomozi onim ženama koje su
radile sa mnom u evanđelju, također s Klementom i s
drugim mojim suradnicima, čija su imena u knjizi života.
4 Radujte se uvijek u Gospodinu, i opet kažem: radujte se!
5 Tvoja umjerenost neka bude poznata svim ljudima.
Gospodin je blizu.
6 Ni za što ne pazi; nego u svemu molitvom i prošnjom sa
zahvaljivanjem očitujte svoje želje Bogu.
7 I mir Božji, koji nadilazi svaki razum, čuvat će srca vaša
i misli vaše u Kristu Isusu.
8 Napokon, braćo, što god je istinito, što god pošteno, što
god pravedno, što god čisto, što god ljupko, što god
cijenjeno; ako postoji neka vrlina i ako postoji neka
pohvala, razmišljajte o ovim stvarima.
9 Što ste naučili, i primili, i čuli, i vidjeli na meni, činite, i
Bog mira bit će s vama.
10 Ali ja sam se silno radovao u Gospodinu što je sada
napokon vaša briga za mene ponovno procvjetala; pri čemu
ste također bili oprezni, ali vam je nedostajala prilika.
11 Ne govorim o oskudici, jer naučio sam biti zadovoljan u
kakvom god stanju da jesam.
12 Znam i poniziti se, znam i obilovati: posvuda i u svemu
uči me biti i sit i gladan, i obilovati i oskudijevati.
13 Sve mogu u Kristu koji me jača.
14 Ali dobro ste učinili što ste se obratili mojoj nevolji.
15 Vi, Filipljani, također znate da na početku evanđelja,
kad sam otišao iz Makedonije, nijedna crkva nije
razgovarala sa mnom o davanju i primanju, osim vi sami.
16 Jer čak ste iu Solunu slali jedanput i drugi put u moju
potrebu.
17 Ne zato što želim dar, nego želim plod koji će vam
obilovati.
18 Ali ja imam sve i u izobilju: nasitio sam se primivši od
Epafrodita ono što si poslao od tebe, miris ugodan, žrtvu
ugodnu, Bogu ugodnu.
19 Ali će moj Bog ispuniti svaku vašu potrebu prema svom
bogatstvu u slavi u Kristu Isusu.
20 Bogu i Ocu našemu slava u vijeke vjekova! Amen.
21 Pozdravite svakoga svetoga u Kristu Isusu. Pozdravljaju
vas braća koja su sa mnom.
22 Pozdravljaju vas svi sveti, a najviše oni iz Cezareva
doma.
23 Milost Gospodina našega Isusa Krista sa svima vama.
Amen. (Epafrodit Filipljanima napisao iz Rima.)

Kološanima

POGLAVLJE 1

1 Pavao, voljom Božjom apostol Isusa Krista, i brat Timotej,
2 Svetima i vjernoj braći u Kristu koji su u Kolosima: milost vam i mir od Boga Oca našega i Gospodina Isusa Krista.
3 Zahvaljujemo Bogu i Ocu Gospodina našega Isusa Krista, moleći se uvijek za vas,
4 Budući da smo čuli za vašu vjeru u Krista Isusa i za ljubav koju imate prema svim svetima,
5 Za nadu koja vam je spremljena na nebu, o kojoj ste prije čuli u riječi istine evanđelja;
6 Koji je došao k vama, kao što je u cijelom svijetu; i donosi plod, kao što je i u vama, od dana kada ste čuli i spoznali milost Božju u istini.
7 Kao što ste također doznali od Epafrasa, našeg dragog susluge, koji je za vas vjerni poslužitelj Kristov;
8 Koji nam je i tvoju ljubav objavio u Duhu.
9 Zbog toga i mi, od dana kad smo to čuli, ne prestajemo moliti za vas i željeti da se ispunite spoznajom njegove volje u svoj mudrosti i duhovnom razumijevanju;
10 Da biste mogli hoditi dostojno Gospodina na sve zadovoljstvo, biti plodni u svakom dobrom djelu i rasti u spoznaji Boga;
11 Ojačan svom snagom, u skladu sa svojom slavnom snagom, za svu strpljivost i dugotrpljivost s radošću;
12 Zahvaljujući Ocu koji nas je učinio sposobnima da budemo dionici baštine svetih u svjetlu.
13 Koji nas je izbavio iz vlasti tame i preveo nas u kraljevstvo svoga dragog Sina.
14 U njemu imamo otkupljenje krvlju njegovom, oproštenje grijeha.
15 Koji je slika Boga nevidljivoga, Prvorođenac svakoga stvorenja:
16 Jer po njemu je stvoreno sve što je na nebu i što je na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo da su prijestolja, ili gospodstva, ili poglavarstva, ili vlasti: sve je stvoreno po njemu i za njega.
17 I on je prije svega i sve po njemu stoji.
18 On je glava tijela, Crkve: on je početak, Prvorođenac od mrtvih; da bi u svemu on imao prvenstvo.
19 Jer svidjelo se Ocu da u njemu prebiva sva punina;
20 I pomirivši se krvlju križa njegova, po njemu sve pomiriti sa sobom; po njemu, kažem, bile one stvari na zemlji ili stvari na nebu.
21 I vas, koji ste nekoć bili otuđeni i neprijatelji u svom umu zbog zlih djela, sada se ipak pomirio
22 U tijelu njegova kroz smrt, da vas pokaže svetima, besprijekornima i nepopravljivima u njegovim očima.
23 Ako ostanete u vjeri utemeljeni i čvrsti i ne date se pokolebati od nade evanđelja koje ste čuli i koje je propovijedano svakom stvorenju pod nebom, čemu sam ja Pavao postavljen svećenikom;
24 Koji se sad radujem u mojim patnjama za vas i dopunjujem ono što je iza muka Kristovih u mome tijelu za tijelo njegovo, koje je Crkva.
25 Za kojega sam postavljen služiteljem, po Božjem rasporedu koji mi je dan za vas, da ispunim riječ Božju.
26 Čak i tajna koja je bila skrivena od vjekova i od naraštaja, a sada je otkrivena njegovim svetima:
27 Njima Bog želi obznaniti kakvo je bogatstvo slave ovoga otajstva među poganima; koja je Krist u vama, nada slave:
28 Njega propovijedamo, opominjući svakog čovjeka i poučavajući svakoga čovjeka svoj mudrosti; da svakog čovjeka prikažemo savršenim u Kristu Isusu:
29 Za što se i ja trudim, boreći se po njegovu djelovanju, koje snažno u meni djeluje.

POGLAVLJE 2

1 Jer bih želio da znate kakvu veliku borbu imam za vas, i za njih u Laodiceji, i za sve one koji nisu vidjeli moje lice u tijelu;
2 Da im se srca utješe, spojena u ljubavi, za svako bogatstvo pune sigurnosti razumijevanja, za priznanje otajstva Boga, Oca i Krista;
3 U kome su skrivena sva blaga mudrosti i znanja.
4 A ovo govorim da vas nitko ne zavede prijetvornim riječima.
5 Jer iako sam tijelom i odsutan, ipak sam duhom s vama, radujući se i gledajući vaš red i postojanost vaše vjere u Krista.
6 Kako dakle primiste Krista Isusa Gospodina, tako živite u njemu!
7 Ukorijenjeni i nazidani u njemu i utvrđeni u vjeri, kako ste poučeni, obilujte u njoj zahvaljivanjem.
8 Čuvajte se da vas tko ne odvede filozofijom i ispraznom prijevarom, prema predaji ljudskoj, prema početcima svijeta, a ne prema Kristu.
9 Jer u njemu tjelesno prebiva sva punina božanstva.
10 I vi ste potpuni u njemu, koji je glava svega vrhovništva i moći.
11 U njemu ste i obrezani nerukotvornim obrezanjem, skidanjem tijela grijeha po Kristovu obrezanju.
12 Pokopani s njime u krštenju, u kojem ste i uskrsnuli s njim po vjeri u djelovanje Boga koji ga uskrisi od mrtvih.
13 I vas, koji ste bili mrtvi u svojim grijesima i neobrezanju vašeg tijela, on je zajedno s njim oživio, oprostivši vam sve prijestupe;
14 Izbrisavši rukopis zakona koji je bio protiv nas, koji je bio protivan nama, i maknuo ga s puta, prikovavši ga na svoj križ;
15 I poharavši poglavarstva i vlasti, javno ih pokaže, pobjedivši ih u tome.
16 Neka vas dakle nitko ne osuđuje po jelu, ili po piću, ili po blagdanu, ili po mladom mjesecu, ili po subotama.
17 Koji su sjena onoga što dolazi; ali tijelo je Kristovo.
18 Neka vas nitko ne zavara vašom nagradom u dobrovoljnoj poniznosti i štovanju anđela, zadirući u ono što nije vidio, uzalud nadimajući se svojim tjelesnim umom,
19 I ne držeći Glavu, od koje sve tijelo zglobovima i vezama služeći se hranom, i spleteno, raste rastom Božjim.
20 Dakle, ako ste s Kristom mrtvi od početaka svijeta, zašto ste, kao da živite u svijetu, podložni uredbama,
21 (Ne diraj; ne kušaj; ne dodiruj;
22 Koji će svi nestati s korištenjem;) nakon zapovijedi i nauka ljudskih?
23 Što doista ima znak mudrosti u obožavanju, poniznosti i zanemarivanju tijela; ne u čast zadovoljenja tijela.

POGLAVLJE 3

1 Ako ste, dakle, uskrsnuli s Kristom, tražite ono što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu.
2 Ljubite ono što je gore, a ne ono što je na zemlji.
3 Jer vi ste mrtvi i vaš je život skriven s Kristom u Bogu.
4 Kad se pojavi Krist, život naš, tada ćete se i vi s njime pojaviti u slavi.
5 Umrtvite dakle udove svoje koji su na zemlji! blud, nečistoća, pretjerana ljubav, zle požude i pohlepa, što je idolopoklonstvo:
6 Zbog toga dolazi gnjev Božji na sinove neposlušne.
7 U kojima ste i vi neko vrijeme hodali, dok ste u njima živjeli.
8 Ali sada i vi odbacite sve ovo; gnjev, srdžba, zloba, bogohuljenje, prljava komunikacija iz vaših usta.
9 Ne lažite jedan drugome, budući da ste starca skinuli s djelima njegovim;
10 I zaodjenuše novoga čovjeka koji se obnavlja spoznajom prema slici onoga koji ga stvori.
11 Gdje nema ni Grka ni Židova, ni obrezanja ni neobrezanja, ni barbara, ni skita, ni roba ni slobodnjaka: nego je Krist sve iu svemu.
12 Zaodjenite se, dakle, kao izabranici Božji, sveti i ljubljeni, u milosrđe, dobrotu, poniznost, krotkost, strpljivost!
13 Podnosite jedni druge i opraštajte jedni drugima ako tko protiv koga ima pritužbu; kao što je Krist vama oprostio, tako i vi.
14 A iznad svega obucite se u ljubav, koja je veza savršenstva.
15 Neka u srcima vašim vlada mir Božji na koji ste i pozvani u jednome tijelu. i budi zahvalan.
16 Riječ Kristova neka obilno prebiva u vama u svoj mudrosti! poučavajte i opominjite jedni druge psalmima, hvalospjevima i duhovnim pjesmama, u milosti pjevajte Gospodinu u svojim srcima.
17 I što god činite riječju ili djelom, sve činite u imenu Gospodina Isusa, zahvaljujući Bogu i Ocu po njemu.
18 Žene, pokoravajte se svojim muževima, kako dolikuje u Gospodinu.
19 Muževi, volite svoje žene i ne budite ogorčeni na njih.
20 Djeco, slušajte svoje roditelje u svemu, jer to je milo Gospodinu.
21 Očevi, ne izazivajte svoju djecu da se obeshrabre.
22 Sluge, slušajte u svemu svoje gospodare po tijelu; ne s pogledom, kao muškarcima; nego u jednostavnosti srca, bojeći se Boga:
23 I što god činite, činite to od srca, kao Gospodinu, a ne kao ljudima;
24 Znajući da ćete od Gospodina primiti nagradu, baštinu, jer služite Gospodinu Kristu.
25 Ali tko čini zlo, dobit će za zlo što ga je učinio, i nema poštovanja prema osobi.

POGLAVLJE 4

1 Gospodari, dajte svojim slugama ono što je pravedno i jednako; znajući da i vi imate Gospodara na nebu.
2 Ostanite u molitvi i bdijte u njoj sa zahvaljivanjem;
3 Moleći i za nas, da nam Bog otvori vrata govora, da propovijedamo otajstvo Kristovo, za koje sam i ja okovan.
4 Da to očitujem, kako treba govoriti.
5 Hodi mudro prema onima koji su vani, iskupljujući vrijeme.
6 Neka vaš govor uvijek bude s ljupkošću, solju začinjen, da znate kako svakome odgovoriti.
7 Sve moje stanje objavit će vam Tihik, koji je ljubljeni brat i vjeran službenik i susluga u Gospodinu:
8 Koga sam poslao k vama s istim ciljem, da upozna vaše stanje i utješi srca vaša;
9 S Onizimom, vjernim i ljubljenim bratom, koji je jedan od vas. Oni će vam javiti sve što se ovdje radi.
10 Pozdravlja vas Aristarh, moj suzatvornik, i Marko, Barnabin sin (za koga ste primili zapovijedi: ako dođe k vama, primite ga);
11 I Isus, zvani Just, koji su iz obrezanja. Samo su ovo moji suradnici u kraljevstvu Božjem, koji su mi bili utjeha.
12 Pozdravlja vas Epafra, koji je jedan od vas, sluga Kristov, koji se uvijek usrdno trudi za vas u molitvama da stojite savršeni i dovršeni u svoj volji Božjoj.
13 Svjedočim mu, doista, da ima veliku revnost za vas i one koji su u Laodiceji i one u Hijerapolu.
14 Pozdravljaju vas Luka, ljubljeni liječnik, i Dema.
15 Pozdravite braću koja su u Laodiceji i Nimfu i Crkvu u njegovoj kući.
16 Kad se ova poslanica bude čitala među vama, učinite da se pročita i u Crkvi Laodicejskoj. i da isto tako čitate poslanicu iz Laodiceje.
17 I reci Arhipu: Pazi na službu koju si primio u Gospodinu, da je izvršiš.
18 Pozdrav mojom rukom Pavlom. Sjeti se mojih veza. Milost s tobom. Amen. (Iz Rima Kološanima napisali Tihik i Onizim.)

1 Solunjanima

POGLAVLJE 1

1. Pavao i Silvan i Timotej Crkvi Solunjanima koja je u Bogu Ocu i u Gospodinu Isusu Kristu: Milost vam i mir od Boga Oca našega i Gospodina Isusa Krista.
2 Zahvaljujemo Bogu uvijek za sve vas, spominjući vas se u svojim molitvama;
3 Sjećajući se bez prestanka vašeg djela vjere, i rada ljubavi, i strpljivosti nade u Gospodinu našemu Isusu Kristu, pred Bogom i Ocem našim;
4 Poznavajući, braćo ljubljena, vaš izbor Božji.
5 Jer naše evanđelje nije došlo k vama samo u riječi, nego iu snazi, iu Duhu Svetomu, iu velikom jamstvu; kao što znate kakvi smo mi bili među vama radi vas.
6 I vi ste postali nasljedovatelji naši i Gospodinovi, primivši Riječ u velikoj nevolji s radošću Duha Svetoga.
7 Tako da ste bili uzor svima koji vjeruju u Makedoniji i Ahaji.
8 Jer iz vas je odjeknula riječ Gospodnja ne samo u Makedoniji i Ahaji, nego se posvuda proširila vaša vjera u Boga; tako da ne moramo ništa govoriti.
9 Jer oni sami pokazuju o nama na koji smo način ušli k vama, i kako ste se obratili Bogu od idola da služite živome i istinitom Bogu;
10 I čekati s nebesa Sina njegova kojega on uskrisi od mrtvih, Isusa koji nas je izbavio od gnjeva koji dolazi.

POGLAVLJE 2

1 Znajte sami, braćo, naš ulazak k vama da nije bio uzalud.
2 Ali čak i nakon što smo prije patili i bili sramotno izmoljeni, kao što znate, u Filipima, bili smo hrabri u našem Bogu govoriti vam evanđelje Božje s mnogo prepirke.
3 Jer naš poticaj nije bio prijevara, ni nečistoća, ni prijevara.
4 Ali kako nam je Bog dopustio da nam povjeri evanđelje, tako i govorimo; ne kao da ugađamo ljudima, nego Bogu koji ispituje srca naša.
5 Jer niti smo ikada koristili laskave riječi, kao što znate, niti plašt pohlepe; Bog je svjedok:
6 Ni od ljudi nismo tražili slavu, ni od vas, ni od drugih, kad bismo mogli biti teški kao Kristovi apostoli.
7 Ali bili smo blagi među vama, kao što dojilja njeguje svoju djecu.
8 Budući da smo vas žarko željeli, htjedosmo vam prenijeti, ne samo evanđelje Božje, nego i svoje duše, jer ste nam bili dragi.
9 Jer sjećate se, braćo, našeg truda i muke: radeći dan i noć, da nikome od vas ne budemo na teret, propovijedali smo vam evanđelje Božje.
10 Vi ste svjedoci i Bog kako smo se sveto, pravedno i besprijekorno ponašali među vama koji vjerujete.
11 Kao što znate kako smo poticali, tješili i zapovijedali svakome od vas, kao otac svojoj djeci,
12 Da živite dostojno Boga koji vas je pozvao u svoje kraljevstvo i slavu.
13 Zbog toga također zahvaljujemo Bogu bez prestanka, jer, kad ste primili Božju riječ koju ste čuli od nas, niste je primili kao ljudsku riječ, nego onakvu kakva jest, Božju riječ, koja je djelotvorna. djeluje i u vama koji vjerujete.
14 Doista, vi ste, braćo, postali sljedbenici crkava Božjih koje su u Judeji u Kristu Isusu;
15 Koji su ubili i Gospodina Isusa i svoje proroke i progonili nas; i ne ugađaju Bogu, i protivni su svim ljudima.
16 Zabranjuju nam govoriti poganima da se spase, da zauvijek popune svoje grijehe: jer gnjev ih je do kraja snašao.
17 Ali mi, braćo, budući da smo nakratko bili odvojeni od tebe licem, a ne srcem, s velikom smo se željom još više trudili vidjeti tvoje lice.
18 Zato bismo htjeli doći k tebi, ja Pavao, jednom i opet; ali Sotona nas je omeo.
19 Jer što je naša nada, ili radost, ili vijenac radosti? Niste li i vi pred Gospodinom našim Isusom Kristom o njegovu dolasku?
20 Jer vi ste naša slava i radost.

POGLAVLJE 3

1 Stoga, kad više nismo mogli izdržati, smatrali smo da je dobro da nas ostave u Ateni sami;
2 I poslao Timoteja, našega brata i službenika Božjega i našeg suradnika u evanđelju Kristovu, da vas utvrdi i utješi u vašoj vjeri.
3 Da nitko ne bude uznemiren ovim nevoljama: jer sami znate da smo na to određeni.
4 Doista, kad smo bili kod vas, rekli smo vam prije da ćemo trpjeti nevolju; kao što se i dogodilo, a vi znate.
5 Iz tog razloga, kad više nisam mogao izdržati, poslao sam da upoznam vašu vjeru, da vas napasnik ne iskuša kako bi naš trud bio uzaludan.
6 Ali sada, kad je Timotej došao od vas k nama i donio nam dobru vijest o vašoj vjeri i ljubavi, i da nas se uvijek dobro sjećate, silno želeći nas vidjeti, kao što i mi vas,
7 Stoga, braćo, utješismo se tvojom vjerom u svim našim nevoljama i tjeskobama.
8 Jer sada živimo, ako vi čvrsto stojite u Gospodinu.
9 Kakvom hvalom možemo uzvratiti Bogu za vas, za svu radost kojom se radujemo radi vas pred našim Bogom?
10 Noć i dan usrdno se molimo da bismo mogli vidjeti tvoje lice i usavršiti ono što nedostaje tvojoj vjeri?
11 Sam Bog i Otac naš i Gospodin naš Isus Krist neka upravi naš put k vama.
12 I Gospodin će učiniti da umnožite i obilujete ljubavlju jednih prema drugima i prema svim ljudima, kao što mi činimo prema vama.
13 Do kraja neka učvrsti srca vaša besprijekorna u svetosti pred Bogom, našim Ocem, o dolasku Gospodina našega Isusa Krista sa svim njegovim svetima.

POGLAVLJE 4

1 Nadalje, molimo vas, braćo, i potičemo vas u Gospodinu Isusu, da kao što ste primili od nas kako se trebate ponašati i ugađati Bogu, tako da sve više i više obilujete.
2 Jer znate koje smo vam zapovijedi dali po Gospodinu Isusu.
3 Jer ovo je volja Božja, vaše posvećenje, da se uzdržavate od bluda.

4 Da svatko od vas zna držati svoju posudu u svetosti i časti;
5 Ne u požudi požude, kao pogani koji ne poznaju Boga.
6 Da nitko ne prijeđe i ne prevari svoga brata ni u čemu, jer Gospodin je osvetnik za sve to, kao što smo vas i unaprijed upozorili i posvjedočili.
7 Jer Bog nas nije pozvao na nečistoću, nego na svetost.
8 Tko dakle prezire, ne prezire čovjeka, nego Boga, koji nam je dao svoga Svetoga Duha.
9 Ali što se tiče bratske ljubavi, ne treba da vam pišem: jer ste i sami naučeni od Boga ljubiti jedni druge.
10 Vi to doista činite prema svoj braći koja su u svoj Makedoniji; ali molimo vas, braćo, da se sve više umnožavate;
11 I da se trudite biti tihi, i raditi svoj vlastiti posao, i raditi svojim rukama, kao što smo vam zapovjedili;
12 Da biste mogli pošteno hoditi prema onima koji su vani i da vam ništa ne nedostaje.
13 Ali ne bih htio da ostanete u neznanju, braćo, za one koji su usnuli, da ne tugujete kao drugi koji nemaju nade.
14 Jer ako vjerujemo da je Isus umro i uskrsnuo, tako će Bog i one koji su usnuli u Isusu dovesti s njim.
15 Jer ovo vam kažemo po riječi Gospodnjoj: mi koji živimo i koji ostanemo za dolazak Gospodnji nećemo preteći one koji su umrli.
16 Jer sam će Gospodin sići s neba na klic, na glas arhanđela i na trubu Božju, i mrtvi u Kristu uskrsnut će prvi.
17 Zatim ćemo mi koji živimo i ostali biti uzneseni zajedno s njima na oblacima u susret Gospodinu u zraku; i tako ćemo uvijek biti s Gospodinom.
18 Tješite dakle jedni druge ovim riječima.

POGLAVLJE 5

1 Ali o vremenima i razdobljima, braćo, nemate potrebe da vam pišem.
2 Jer sami dobro znate da dan Gospodnji dolazi kao tat noću.
3 Jer kad reknu: Mir i sigurnost! tada ih snađe iznenadna propast, kao trudovi trudnu ženu; i neće pobjeći.
4 Ali vi, braćo, niste u tami da vas onaj dan zatekne kao tat.
5 Svi ste vi sinovi svjetlosti i sinovi dana: mi nismo od noći ni od tame.
6 Zato ne spavajmo kao drugi; ali bdijmo i budimo trijezni.
7 Jer oni koji spavaju spavaju noću; a oni koji su pijani, pijani su u noći.
8 Ali mi, koji smo od dana, budimo trijezni, obucimo se u oklop vjere i ljubavi; a za kacigu nada spasenja.
9 Jer nas Bog nije odredio za gnjev, nego da dobijemo spasenje po Gospodinu našem Isusu Kristu,
10 Koji je za nas umro da, bdjeli ili spavali, zajedno s njim živimo.
11 Tješite se dakle zajedno i izgrađujte jedan drugoga, kao što i činite.
12 Molimo vas, braćo, da poznajete one koji se trude među vama, nad vama su u Gospodinu i opominju vas;
13 I da ih vrlo visoko cijeni u ljubavi radi njihova posla. I budite mirni među sobom.
14 Potičemo vas, braćo, opominjite nepokorne, tješite slaboumne, podržavajte slabe, budite strpljivi prema svim ljudima.
15 Pazite da nitko nikome ne uzvrati zlo za zlo; ali uvijek slijedite ono što je dobro, kako među vama, tako i prema svim ljudima.
16 Radujte se zauvijek.
17 Molite bez prestanka.
18 Za sve zahvaljujte: jer to je volja Božja za vas u Kristu Isusu.
19 Ne gasite Duha.
20 Ne prezirite proročanstva.
21 Sve dokažite; čvrsto drži ono što je dobro.
22 Kloni se svake pojave zla.
23 A sam Bog mira neka vas potpuno posveti; i molim Boga da sav tvoj duh i duša i tijelo budu besprijekorni sačuvani za dolazak Gospodina našega Isusa Krista.
24 Vjeran je onaj koji vas poziva, koji će to i učiniti.
25 Braćo, molite za nas.
26 Pozdravite svu braću cjelovom svetim.
27 Zaklinjem vas Gospodinom da se ova poslanica pročita svoj svetoj braći.
28 Milost Gospodina našega Isusa Krista s vama. Amen. (Prva poslanica Solunjanima napisana je iz Atene.)

2 Solunjanima

POGLAVLJE 1

1. Pavao, Silvan i Timotej Crkvi Solunjana u Bogu Ocu našem i Gospodinu Isusu Kristu:
2 Milost vam i mir od Boga Oca našega i Gospodina Isusa Krista.
3 Dužni smo uvijek zahvaljivati Bogu za vas, braćo, kako dolikuje, jer vaša vjera silno raste i ljubav svakoga od vas u izobilju jednih prema drugima.
4 Tako da se mi sami hvalimo vama u crkvama Božjim zbog vaše strpljivosti i vjere u svim vašim progonstvima i nevoljama koje podnosite.
5 Što je očiti znak pravednoga suda Božjega, da se možete smatrati dostojnima kraljevstva Božjega, za koje i trpite.
6 Jer pravedno je pred Bogom nadoknaditi nevolju onima koji vas muče;
7 A vama koji ste u nevolji počivajte s nama, kad se Gospodin Isus objavi s neba sa svojim moćnim anđelima,
8 U plamenoj vatri koja se osveti onima koji ne poznaju Boga i koji se ne pokoravaju evanđelju Gospodina našega Isusa Krista.
9 Koji će biti kažnjen vječnom propašću od lica Gospodnjega i od slave njegove moći;
10 Kad dođe da bude proslavljen u svojim svetima i da bude zadivljen u svim onima koji vjeruju (jer se vjerovalo našem svjedočanstvu među vama) u onaj dan.
11 Stoga uvijek molimo za vas, da vas naš Bog smatra dostojnima ovoga poziva i da ispuni svu volju svoje dobrote i djelo vjere snagom.
12 Da se proslavi ime Gospodina našega Isusa Krista u vama i vi u njemu, po milosti Boga našega i Gospodina Isusa Krista.

POGLAVLJE 2

1 Molimo vas, braćo, dolaskom Gospodina našega Isusa Krista i našim okupljanjem k njemu,
2 Da se ne pokolebate ili uznemirite, ni duhom, ni riječju, ni pismom kao od nas, kao da je Kristov dan blizu.
3 Neka vas nitko ni na koji način ne zavede: jer taj dan neće doći, osim ako prvo ne dođe otpad i ne otkrije se čovjek grijeha, sin propasti;
4 Tko se protivi i uzdiže iznad svega što se zove Bog ili što se štuje; tako da on kao Bog sjedi u hramu Božjem, pokazujući se da je Bog.
5 Zar se ne sjećate da sam vam ovo govorio dok sam još bio s vama?
6 I sada znate što ga sprječava da se otkrije u svoje vrijeme.
7 Jer otajstvo bezakonja već djeluje: samo onaj koji sada pušta, dopustit će, dok se ne ukloni s puta.
8 I tada će se otkriti taj Opaki, kojega će Gospodin istrijebiti duhom svojih usta i uništiti sjajem svoga dolaska.
9 Čak i onaj čiji je dolazak nakon Sotoninog djelovanja sa svom moći i znakovima i lažnim čudesima,
10 I sa svom prijevarom nepravde u onima koji propadaju; jer ne primiše ljubavi prema istini da bi se spasili.
11 I zato će im Bog poslati jaku zabludu, da vjeruju laži.
12 Da budu osuđeni svi oni koji nisu vjerovali istini, nego su uživali u nepravdi.
13 Ali dužni smo uvijek zahvaljivati Bogu za vas, braćo ljubljena od Gospodina, jer vas je Bog od početka izabrao na spasenje posvećenjem Duha i vjerom u istinu.
14 Na što vas pozva našim evanđeljem, na postizanje slave Gospodina našega Isusa Krista.
15 Zato, braćo, stojte čvrsto i držite se predaja kojima ste poučeni, bilo riječju, bilo našom poslanicom.
16 A sam Gospodin naš Isus Krist i Bog, Otac naš, koji nas je ljubio i dao nam vječnu utjehu i dobru nadu po milosti,
17 Utješi srca vaša i učvrsti vas u svakoj dobroj riječi i djelu.

POGLAVLJE 3

1 Napokon, braćo, molite za nas, da riječ Gospodnja slobodno teče i da se slavi, kao što je i kod vas:
2 I da se izbavimo od nerazumnih i zlih ljudi, jer nemaju svi ljudi vjere.
3 Ali vjeran je Gospodin, koji će vas učvrstiti i sačuvati od zla.
4 Uzdamo se u vas u Gospodina da činite i činit ćete ono što vam zapovijedamo.
5 A Gospodin upravi srca vaša u ljubav Božju i u strpljivo iščekivanje Krista.
6 Zapovijedamo vam, braćo, u ime Gospodina našega Isusa Krista da se klonite svakog brata koji živi neuredno, a ne prema predaji koju je od nas primio.
7 Jer sami znate kako nas trebate slijediti;
8 Niti smo uzalud jeli ničiji kruh; ali radili s radom i mukom noću i danju, da ne bismo bili na teret nikome od vas.
9 Ne zato što nemamo moći, nego da vam sebe učinimo uzorom da nas slijedite.
10 Doista, kad smo bili kod vas, ovo smo vam zapovjedili: tko neće raditi, neka ni ne jede.
11 Jer čujemo da među vama ima nekih koji hodaju neuredno, ne rade ništa, nego su nametljivi.
12 Takvima zapovijedamo i potičemo ih u Gospodinu našem Isusu Kristu da mirno rade i jedu svoj kruh.
13 A vama, braćo, ne dosadi činiti dobro!
14 Ako tko ne posluša našu riječ u ovoj poslanici, zabilježite toga čovjeka i ne družite se s njim da se posrami.
15 Ali ne smatrajte ga neprijateljem, nego ga opominjite kao brata.
16 Sam Gospodin mira neka vam uvijek i na svaki način da mir. Gospodin sa svima vama.
17 Pozdrav Pavlov svojom rukom, koji je znak u svakoj poslanici: tako pišem.
18 Milost Gospodina našega Isusa Krista sa svima vama. Amen. (Druga poslanica Solunjanima napisana je iz Atene.)

1. Timoteju

POGLAVLJE 1

1. Pavao, apostol Isusa Krista po zapovijedi Boga, Spasitelja našega, i Gospodina Isusa Krista, koji je nada naša;
2 Timoteju, sinu mome u vjeri: Milost, milosrđe i mir od Boga, Oca našega, i Isusa Krista, Gospodina našega.
3 Kao što sam te molio da ostaneš u Efezu, kad sam otišao u Makedoniju, da nekima zapovjediš da ne uče nikakvu drugu doktrinu,
4 Niti se obaziri na bajke i beskrajna rodoslovlja, koja postavljaju pitanja, a ne pobožno izgrađivanje koje je u vjeri: tako čini.
5 A cilj je zapovijedi ljubav iz čista srca, čiste savjesti i neprijetvorne vjere.
6 Od koje su neki skrenuli, skrenuli su u isprazno brbljanje;
7 Želeći biti učitelji zakona; ne razumijevajući niti ono što govore, niti što potvrđuju.
8 Ali znamo da je zakon dobar ako se čovjek njime služi po zakonu;
9 Znajući ovo, da zakon nije stvoren za pravednika, nego za bezakonike i neposlušne, za bezbožnike i grešnike, za nesvete i pogane, za ubojice očeva i ubojice majki, za ubojice ljudi,
10 Za bludnike, za one koji se oskvrnjuju ljudskim rodom, za kradljivce ljudi, za lažljivce, za krivokletnike i ako postoji što drugo što je protivno zdravom nauku;
11 Po slavnom evanđelju blaženog Boga, koje mi je povjereno.
12 Zahvaljujem Kristu Isusu, Gospodinu našemu, koji me je osposobio, što me je smatrao vjernim stavljajući me u službu;
13 Prije sam bio bogohulnik, progonitelj i nasilnik, ali mi se smilovao jer sam to činio iz neznanja u nevjeri.
14 I milost našega Gospodina bijaše vrlo obilna s vjerom i ljubavlju u Kristu Isusu.
15 Točna je riječ i vrijedna svakoga prihvaćanja: Krist Isus dođe na svijet spasiti grešnike; čiji sam ja glavni.
16 Ali zato sam pomilovan da Isus Krist na meni prvome pokaže svu strpljivost, za uzor onima koji će u njega vjerovati za život vječni.
17 A Kralju vječnom, besmrtnom, nevidljivom, jedinom mudrom Bogu čast i slava u vijeke vjekova. Amen.
18 Ovu zapovijed povjeravam ti, sine Timoteju, prema proročanstvima koja su prije bila o tebi, da pomoću njih možeš dobro ratovati;
19 Imajući vjeru i čistu savjest; koje su neki odbacili zbog vjere i doživjeli brodolom.
20 Od kojih je Himenej i Aleksandar; koje sam predao sotoni da nauče ne bogohuliti.

POGLAVLJE 2

1 Potičem dakle, da se prije svega čine prošnje, molitve, uslišanja i zahvaljivanje za sve ljude;
2 Za kraljeve i za sve koji su na vlasti; da možemo voditi miran i miran život u svoj pobožnosti i čestitosti.
3 Jer to je dobro i ugodno u očima našega Spasitelja Boga;
4 Koji želi da se svi ljudi spase i dođu do spoznaje istine.
5 Jer jedan je Bog i jedan posrednik između Boga i ljudi, čovjek Krist Isus;
6 On sebe dade kao otkupninu za sve, da se posvjedoči u pravo vrijeme.
7 Za to sam zaređen za propovjednika i za apostola (istinu govorim u Kristu i ne lažem) za učitelja pogana u vjeri i istini.
8 Hoću, dakle, da se ljudi mole posvuda, podižući svete ruke, bez srdžbe i sumnje.
9 Na isti način, da se žene kite u čednu odjeću, sa stidom i trezvenošću; ne s upletenom kosom, ili zlatom, ili biserom, ili skupocjenim nizom;
10 Ali (što priliči ženama koje ispovijedaju pobožnost) s dobrim djelima.
11 Neka žena uči u tišini sa svom pokornošću.
12 Ali ne dopuštam ženi da poučava niti da preuzima vlast nad muškarcem, nego da bude u tišini.
13 Jer najprije je stvoren Adam, a zatim Eva.
14 I Adam nije bio prevaren, ali žena koja je bila prevarena bila je u prijestupu.
15 Ipak će se spasiti u rađanju, ako ostanu u vjeri, ljubavi i svetosti s trijeznošću.

POGLAVLJE 3

1 Ovo je istinita izreka: Ako netko želi službu biskupa, želi dobro djelo.
2 Biskup dakle mora biti besprijekoran, muž jedne žene, budan, trijezan, lijepog ponašanja, gostoljubiv, sposoban poučavati;
3 Nije sklon vinu, nije napadač, nije pohlepan za prljavim dobitkom; ali strpljiv, ne kavgadžija, ne pohlepan;
4 Onaj koji dobro vlada svojom kućom, imajući svoju djecu u podložnosti svom težinom;
5 (Jer ako tko ne zna upravljati svojom kućom, kako će se brinuti za crkvu Božju?)
6 Nije početnik, da ne bi, uzdignut ohološću, pao na osudu đavla.
7 Štoviše, mora imati dobar izvještaj o onima koji su vani; da ne padne u porugu i zamku đavolsku.
8 Isto tako đakoni moraju biti ozbiljni, nedvosmisleni, neopijani, ne pohlepni za prljavim dobitkom;
9 Čuvanje otajstva vjere čiste savjesti.
10 Neka se i oni najprije dokažu; onda neka služe đakonskom službom, budući da su neporočni.
11 Tako i njihove žene moraju biti ozbiljne, ne klevetnice, trijezne, vjerne u svemu.
12 Đakoni neka budu muževi jedne žene, neka dobro upravljaju svojom djecom i svojim kućama.
13 Doista, oni koji su se dobro služili đakonskom službom, stječu sebi dobar stupanj i veliku odvažnost u vjeri u Krista Isusa.
14 Ovo ti pišem u nadi da ću uskoro doći k tebi:
15 Ali ako se dugo zadržim, da znaš kako se trebaš ponašati u domu Božjem, koji je crkva Boga živoga, stup i uporište istine.
16 I bez sumnje veliko je otajstvo pobožnosti: Bog se očitovao u tijelu, opravdao u Duhu, vidio ga anđeli, propovijedao se poganima, vjerovao u svijetu, uznesen u slavu.

POGLAVLJE 4

1 A Duh izričito govori da će u posljednja vremena neki odstupiti od vjere, slušajući zavodljive duhove i nauke đavolske;
2 Govorenje laži u licemjerju; peku savjest užarenim željezom;
3 Zabranjuje ženiti se i zapovijeda uzdržavati se od jela, koja je Bog stvorio da ih primaju sa zahvalnošću oni koji vjeruju i poznaju istinu.
4 Jer svako je stvorenje Božje dobro i ništa se ne može odbiti ako se prima sa zahvalnošću.
5 Jer se posvećuje riječju Božjom i molitvom.
6 Budeš li braću podsjećao na ovo, bit ćeš dobar službenik Isusa Krista, odgojen riječima vjere i dobroga nauka, do kojih si došao.
7 Ali odbaci svjetovne i bapske bajke i radije se vježbaj u pobožnosti.
8 Jer tjelesna vježba malo koristi, a pobožnost je korisna za sve jer ima obećanje života sadašnjega i onoga što dolazi.
9 To je istinita riječ i vrijedna svakog prihvaćanja.
10 Jer se, dakle, i trudimo i trpimo sramotu jer se uzdamo u Boga živoga, koji je Spasitelj svih ljudi, a osobito onih koji vjeruju.
11 Ovo zapovijeda i uči.
12 Neka nitko ne prezire tvoju mladost; ali budi uzor vjernicima u riječi, u razgovoru, u ljubavi, u duhu, u vjeri, u čistoći.
13 Dok ne dođem, pazi na čitanje, na poticanje, na nauk.
14 Ne zanemaruj dara koji je u tebi, koji ti je dan po proroštvu, s polaganjem ruku prezbiterija.
15 Meditirajte o ovim stvarima; potpuno im se predaj; da se tvoja korist pokaže svima.
16 Pazi na sebe i na nauk; ostani u njima: jer čineći to spasit ćeš i sebe i one koji te slušaju.

POGLAVLJE 5

1 Ne grdi starijega, nego ga zamoli kao oca; a mlađi kao braća;
2 Starije žene kao majke; mlađe kao sestre, sa svom čistoćom.
3 Poštuj udovice koje su prave udovice.
4 Ali ako koja udovica ima djecu ili nećake, neka se najprije nauče iskazivati pobožnost kod kuće i uzvraćati roditeljima: jer to je dobro i ugodno pred Bogom.
5 Ona koja je prava udovica i pusta, uzda se u Boga i ostaje u prošnjama i molitvama dan i noć.
6 Ali ona koja živi u uživanju mrtva je dok je živa.
7 I ovo upravljaj, da budu besprijekorni.
8 Ali ako se tko ne brine za svoje, a osobito za svoje ukućane, zanijekao je vjeru i gori je od nevjernika.
9 Neka se ne uzima u broj udovica mlađa od šezdeset godina, koja je bila žena jednog čovjeka,
10 Dobro cijenjen zbog dobrih djela; ako je djecu odgajala, ako je tuđince udomila, ako je svecima noge prala, ako je nevoljnicima pomagala, ako je marljivo slijedila svako dobro djelo.
11 Ali mlađe udovice odbijaju: jer kad se počnu razuzdati protiv Krista, udat će se;
12 Imajući prokletstvo, jer su odbacili svoju prvu vjeru.
13 I uz to se nauče biti besposleni, lutajući od kuće do kuće; i ne samo besposleni, nego i brbljivi i zauzeti, koji govore ono što ne bi smjeli.
14 Hoću dakle da se mlađe žene udaju, rađaju djecu, vode kuću, ne daju povoda protivniku da govori prijekorno.
15 Jer neki su već skrenuli za Sotonom.
16 Ako koji vjernik ili vjernica ima udovice, neka im pomaže, a crkva neka se ne tereti; da bi olakšalo onima koje su prave udovice.
17 Starješine koje dobro vladaju neka se smatraju dostojnima dvostruke časti, osobito oni koji rade u Riječi i nauku.
18 Jer Pismo kaže: Ne zavezuj brnjica volu koji vrši žito. I, Radnik je dostojan svoje nagrade.
19 Protiv starješine ne primaj tužbu, nego pred dva ili tri svjedoka.
20 One koji griješe ukori pred svima, da se i drugi boje.
21 Zaklinjem te pred Bogom i Gospodinom Isusom Kristom i izabranim anđelima da ovo obdržavaš ne dajući prednost jednome pred drugim, ne čineći ništa po pristranosti.
22 Ni na koga iznenada ne polaži ruke, niti sudjeluj u tuđim grijesima: čuvaj sebe čistim.
23 Ne pij više vode, nego uzmi malo vina za želudac i za svoje česte bolesti.
24 Grijesi nekih ljudi unaprijed su otvoreni i idu pred sud; i neke ljude za kojima slijede.
25 Isto tako i dobra djela nekih vidljiva su unaprijed; a oni koji inače jesu ne mogu se sakriti.

POGLAVLJE 6

1 Sve sluge koje su pod jarmom neka svoje gospodare smatraju dostojnima svake časti, da se ne huli ime Božje i njegov nauk.
2 A oni koji imaju gospodare vjernike, neka ih ne preziru, jer su braća; nego radije im služite, jer su vjerni i ljubljeni, sudionici dobrobiti. Ove stvari poučavaju i potiču.
3 Ako tko drukčije uči i ne pristaje na zdrave riječi, na riječi Gospodina našega Isusa Krista, i na nauk koji je pobožan,
4 On je ponosan, ne zna ništa, ali brine o pitanjima i svađama riječima, iz kojih dolazi zavist, svađa, vrijeđanje, zle slutnje,
5 Izopačene rasprave ljudi pokvarenih umova i lišenih istine, misleći da je dobit pobožnost: od takvih se povuci.
6 Ali pobožnost sa zadovoljstvom veliki je dobitak.
7 Jer ništa nismo donijeli na ovaj svijet, i sigurno je da ništa ne možemo iznijeti.
8 Imajući hranu i odjeću, budimo zadovoljni.
9 Ali oni koji se žele obogatiti padaju u napast i zamku, i u mnoge lude i štetne požude, koje utapaju ljude u propast i propast.
10 Doista, korijen je svih zala srebroljublje: dok su neki žudjeli, zastranili su od vjere i proboli se mnogim bolima.
11 Ali ti, o čovječe Božji, bježi od toga; i slijedite pravednost, pobožnost, vjeru, ljubav, strpljivost, krotkost.
12 Bij dobar boj vjere, uhvati se vječnog života, na koji si i pozvan, i dao si dobro zavjetovanje pred mnogim svjedocima.

13 Zapovijedam ti pred Bogom, koji sve oživljava, i pred
Kristom Isusom, koji je pred Poncijem Pilatom svjedočio
dobru ispovijed;
14 Da držiš ovu zapovijed besprijekornu, besprijekornu, do
pojavka Gospodina našega Isusa Krista:
15 Što će u svoje vrijeme on pokazati, koji je blaženi i
jedini Vlast, Kralj kraljeva i Gospodar gospodara;
16 Koji jedini ima besmrtnost, prebiva u svjetlosti kojoj se
nitko ne može približiti; koga nitko nije vidio niti ga može
vidjeti: njemu čast i moć vječna. Amen.
17 Bogatašima ovoga svijeta zapovjedi neka se ne ohole i
ne uzdaju u neizvjesno bogatstvo, nego u Boga živoga, koji
nam sve obilno daje na uživanje.
18 Da čine dobro, da budu bogati u dobrim djelima,
spremni na dijeljenje, voljni komunicirati;
19 Spremajući sebi dobre temelje za vrijeme koje dolazi,
da bi se uhvatili za život vječni.
20 O Timoteju, čuvaj ono što ti je povjereno, izbjegavajući
svjetovna i isprazna brbljanja i protivljenja lažno takozvane
znanosti:
21 Što su neki ispovjednici zabludjeli glede vjere. Milost
neka je s tobom. Amen. (Prva poslanica Timoteju napisana
je iz Laodiceje, koja je glavni grad Phrygia Pacatiana.)

2 Timoteju

POGLAVLJE 1

1 Pavao, voljom Božjom apostol Isusa Krista, po obećanju života u Kristu Isusu,
2 Timoteju, ljubljenom sinu: Milost, milosrđe i mir od Boga Oca i Krista Isusa, Gospodina našega.
3 Zahvaljujem Bogu, kojemu od svojih predaka služim čistom savješću, što te se bez prestanka sjećam u svojim molitvama dan i noć;
4 Želeći te vidjeti, sjećajući se tvojih suza, da se ispunim radošću;
5 Kad se prisjećam neprijetvorne vjere koja je u tebi, koja je najprije stanovala u tvojoj baki Loidi i tvojoj majci Euniki; a uvjeren sam da i u tebe.
6 Stoga te podsjećam da raspiruješ dar Božji koji je u tebi polaganjem mojih ruku.
7 Jer Bog nam nije dao duha straha; nego moći, i ljubavi, i zdrave pameti.
8 Ne stidi se, dakle, svjedočanstva našega Gospodina, niti mene, njegova sužnja, nego budi dionik nevolja evanđelja prema Božjoj sili;
9 Koji nas je spasio i pozvao svetim pozivom, ne po našim djelima, nego po svom naumu i milosti, koja nam je dana u Kristu Isusu prije postanka svijeta,
10 Ali sada se očituje pojavom našeg Spasitelja Isusa Krista, koji je ukinuo smrt i iznio život i besmrtnost na svjetlo kroz evanđelje:
11 Za to sam ja postavljen propovjednikom, i apostolom, i učiteljem pogana.
12 Zbog toga i ja ovo trpim, ali se ne stidim, jer znam kome sam povjerovao i uvjeren sam da on može sačuvati ono što sam mu povjerio do onoga dana.
13 Čvrsto se drži obličja zdravih riječi koje si čuo od mene u vjeri i ljubavi u Kristu Isusu.
14 Dobro koje ti je povjereno čuvaj po Duhu Svetom koji prebiva u nama.
15 Ti znaš da su se svi koji su u Aziji odvratili od mene; od kojih su Figel i Hermogen.
16 Gospodin dao milosrđe Oneziforovu domu; jer on me je često okrijepio i nije se stidio mojih lanaca:
17 Ali kad je bio u Rimu, vrlo me marljivo tražio i našao me.
18 Neka mu Gospodin dade da nađe milosrđe od Gospodina u onaj dan, a koliko mi je stvari služio u Efezu, ti dobro znaš.

POGLAVLJE 2

1 Ti dakle, sine moj, jačaj u milosti koja je u Kristu Isusu.
2 A ono što si čuo o meni među mnogim svjedocima, to povjeri vjernim ljudima, koji će moći i druge poučavati.
3 Ti dakle podnosiš nevolje kao dobar vojnik Isusa Krista.
4 Nitko koji ratuje ne petlja se u poslove ovoga života; da se dopadne onome koji ga je izabrao za vojnika.
5 I ako se tko bori za osvajanje, ipak se ne okrunjuje ako se ne bori zakonito.
6 Poljoprivrednik koji radi mora biti prvi dionik plodova.
7 Razmotrite što govorim; i Gospodin ti dao razum u svemu.
8 Upamtite da je Isus Krist iz Davidova potomstva uskrsnuo od mrtvih prema mom evanđelju:
9 Zbog čega trpim nevolje, kao zlotvor, čak do okova; ali riječ Božja nije vezana.
10 Stoga sve podnosim poradi izabranih da i oni postignu spasenje u Kristu Isusu sa vječnom slavom.
11 Istinita je riječ: Jer ako smo s njime umrli, s njim ćemo i živjeti.
12 Ako trpimo, s njim ćemo i kraljevati; ako ga zaniječemo, zanijekat će i on nas.
13 Ako ne vjerujemo, on ostaje vjeran: ne može se odreći samoga sebe.
14 Podsjećaj ih na to, zaklinjući ih pred Gospodinom da se ne prepiru oko riječi bez koristi, nego na kvarenje slušateljima.
15 Nastoj da se pred Bogom pokažeš hvaljen, radnik koji se ne treba stidjeti, koji ispravno dijeli riječ istine.
16 Ali kloni se poganih i ispraznih brbljanja: jer će se još više umnožiti u bezbožnost.
17 I njihova će riječ izjedati kao čir; od njih su Himenej i Filet;
18 Koji su u istini zabludjeli govoreći da je uskrsnuće već prošlo; i obori vjeru nekima.
19 Ipak, temelj Božji stoji siguran, ima ovaj pečat: Gospodin poznaje one koji su njegovi. I neka odstupi od bezakonja svaki koji imenuje ime Kristovo.
20 Ali u velikoj kući nije samo posuđe od zlata i srebra, nego i od drveta i zemlje; i neke na čast, a neke na sramotu.
21 Ako se dakle čovjek očisti od ovoga, bit će posuda časna, posvećena i prikladna za gospodarevu upotrebu, pripremljena za svako dobro djelo.
22 Bježi također od mladenačkih požuda, ali slijedi pravednost, vjeru, ljubav, mir s onima koji Gospodina zazivaju čistim srcem.
23 Ali luda i neuka pitanja izbjegavaj, znajući da izazivaju rodne svađe.
24 A sluga Gospodnji ne smije se svađati; ali budi blag prema svim ljudima, spreman poučavati, strpljiv,
25 U blagosti poučavajte one koji se protive; ako im Bog slučajno dade pokajanje da priznaju istinu;
26 I da se mogu izvući iz zamke đavla, koji su zarobljeni od njega po svojoj volji.

POGLAVLJE 3

1 Znajte i ovo da će u posljednje dane doći teška vremena.
2 Jer ljudi će biti samoljubivi, pohlepni, hvalisavci, oholi, hulitelji, roditeljima neposlušni, nezahvalni, nesveti,
3 Bez prirodne naklonosti, prekršitelji primirja, lažni tužitelji, neuzdržljivi, žestoki, prezeritelji dobrih,
4 Izdajice, tvrdoglavi, visokoumni, koji više vole užitke nego Boga;
5 Imaju obličje pobožnosti, ali su je porekli: od takvih se klonite.
6 Jer takve su vrste oni koji se uvlače u kuće i odvode u ropstvo glupe žene natovarene grijesima, vođene raznim požudama,
7 Uvijek uči, a nikad ne može doći do spoznaje istine.
8 Kao što su se Janes i Jambres protivili Mojsiju, tako se i ovi opiru istini: ljudi pokvarenih umova, neposlušni u vjeri.
9 Ali oni neće nastaviti dalje: jer će njihova ludost biti očigledna svim ljudima, kao što je bila i njihova.

10 Ali ti si u potpunosti upoznao moj nauk, način života, svrhu, vjeru, dugotrpljivost, ljubav, strpljivost,
11 Progonstva, nevolje koje su me snašle u Antiohiji, u Ikoniju, u Listri; kakva sam progonstva podnio: ali od svih me izbavio Gospodin.
12 Da, i svi koji će živjeti pobožno u Kristu Isusu bit će progonjeni.
13 Ali zli ljudi i zavodnici napredovat će sve gore i gore, varajući i bivajući zavedeni.
14 A ti ostani u onome što si naučio i što ti je uvjereno, znajući od koga si to naučio;
15 I da od djetinjstva poznaješ sveta pisma koja te mogu učiniti mudrim za spasenje vjerom u Krista Isusa.
16 Sve je pismo nadahnuto od Boga i korisno je za nauk, za ukor, za popravljanje, za poučavanje u pravednosti.
17 Da čovjek Božji bude savršen, za sva dobra djela opremljen.

POGLAVLJE 4

1 Zaklinjem te dakle pred Bogom i Gospodinom Isusom Kristom, koji će suditi živima i mrtvima o svom pojavljivanju i njegovom kraljevstvu;
2 Propovijedaj riječ; biti instant u sezoni, izvan sezone; ukori, ukori, opominji sa svom strpljivošću i naukom.
3 Jer doći će vrijeme kad neće podnositi zdrav nauk; ali prema vlastitim požudama skupit će sebi učitelje, koje svrbe uši;
4 Odvratit će uši od istine i okrenuti se bajkama.
5 Ali ti budi u svemu, podnosi nevolje, vrši djelo evanđelista, daj puni dokaz svoje službe.
6 Jer sada sam spreman za žrtvu i vrijeme moga odlaska je blizu.
7 Dobar sam boj vodio, stazu sam završio, vjeru sam sačuvao.
8 Odsada mi se sprema vijenac pravednosti, koji će mi Gospodin, pravedni sudac, dati u onaj dan; i ne samo meni, nego i svima koji ljube njegov dolazak.
9 Potrudi se da uskoro dođeš k meni:
10 Jer me Demas ostavi, zavoljevši sadašnji svijet, i ode u Solun; Krescens u Galaciju, Tit u Dalmaciju.
11 Samo je Luke sa mnom. Uzmi Marka i povedi ga sa sobom, jer mi je koristan za službu.
12 I Tihika sam poslao u Efez.
13 Ogrtač koji sam ostavio u Troadi kod Karpa, kad dođeš, ponesi sa sobom i knjige, a osobito pergamene.
14 Mnogo mi je zla nanio Aleksandar kazandžija: Gospodin mu plati po djelima njegovim!
15 Koga se i ti čuvaj; jer on se jako protivio našim riječima.
16 Na moj prvi odgovor nitko nije stajao sa mnom, nego su me svi ljudi ostavili: molim Boga da im se to ne stavi na teret.
17 Ali Gospodin je stajao sa mnom i ojačao me; da po meni propovijedanje bude potpuno poznato i da ga svi pogani čuju; i izbavljen sam iz lavljih usta.
18 I Gospodin će me izbaviti od svakog zla djela i sačuvat će me za svoje nebesko kraljevstvo: njemu slava u vijeke vjekova. Amen.
19 Pozdravite Prisku i Akvilu i Oneziforov dom.
20 Erast je boravio u Korintu, a Trofima sam ostavio u Miletu bolesnog.
21 Potrudi se da dođeš prije zime. Pozdravlja te Eubul, i Puden, i Lin, i Klaudije, i sva braća.
22 Gospodin Isus Krist s duhom tvojim. Milost s tobom. Amen. (Druga poslanica Timoteju, zaređenom za prvog biskupa Efeške crkve, napisana je iz Rima, kada je Pavao drugi put doveden pred Nerona.)

Tite

POGLAVLJE 1

1 Pavao, sluga Božji i apostol Isusa Krista, po vjeri izabranika Božjih i priznanju istine koja je nakon pobožnosti;
2 U nadi u vječni život, koji je Bog, koji ne može lagati, obećao prije postanka svijeta;
3 Ali je u svoje vrijeme očitovao svoju riječ kroz propovijedanje, koje mi je povjereno prema zapovijedi Boga, našega Spasitelja;
4 Titu, rođenom sinu po zajedničkoj vjeri: Milost, milosrđe i mir od Boga Oca i Gospodina Isusa Krista, Spasitelja našega.
5 Zbog toga sam te ostavio na Kreti, da dovedeš u red ono što nedostaje i postaviš starješine u svakom gradu, kako sam ti odredio.
6 Ako je tko besprijekoran, muž jedne žene, ima vjernu djecu koja se ne optužuju za buntovništvo ili neposlušnost.
7 Jer biskup mora biti neporočan, kao upravitelj Božji; nije svojevoljan, nije brzo ljut, nije sklon vinu, nije napadač, nije sklon prljavom dobitku;
8 Ali gostoljubiv, ljubitelj dobrih ljudi, trijezan, pravedan, svet, umjeren;
9 Čvrsto držeći vjernu riječ kako je poučen, da bi mogao zdravim naukom i potaknuti i uvjeriti protivnike.
10 Jer ima mnogo razuzdanih i ispraznih govornika i varalica, osobito onih iz obrezanja.
11 Kojima treba začepiti usta, koji izvrću cijele kuće, naučavajući ono što ne bi smjeli, radi prljave dobiti.
12 Jedan od njih, čak i njihov vlastiti prorok, reče: Krećani su uvijek lažljivci, zle zvijeri, spora trbuha.
13 Ovo je svjedočanstvo istinito. Zato ih oštro ukori, da budu zdravi u vjeri;
14 Ne obazirući se na židovske bajke i zapovijedi ljudi koji se odvraćaju od istine.
15 Čistima je sve čisto, ali nečistima i nevjernicima ništa nije čisto; ali čak i njihov um i savjest je oskvrnjena.
16 Oni tvrde da poznaju Boga; ali u djelima ga niječu, budući da su odvratni i neposlušni i svakom dobrom djelu nesposobni.

2. POGLAVLJE

1 Ali ti govori ono što postaje zdrav nauk:
2 Neka starci budu trijezni, ozbiljni, umjereni, zdravi u vjeri, u ljubavi, u strpljivosti.
3 Isto tako i starije žene, da budu u svetom ponašanju, da nisu lažne tužiteljice, da ne opijaju mnogo vina, da budu učiteljice dobrih stvari;
4 Da pouče mlade žene da budu trijezne, da ljube svoje muževe, da ljube svoju djecu,
5 Da budu razborite, čedne, čuvarice kuće, dobre, poslušne svojim muževima, da se ne huli na riječ Božju.
6 Mladići također potiču da budu trijezni.
7 U svemu pokazuj sebi uzor dobrih djela: u nauku pokazuj nepokvarenost, ozbiljnost, iskrenost,
8 Zdrav govor, koji se ne može osuditi; da se onaj koji je protivnik posrami, nemajući ništa loše za reći o tebi.
9 Potičite sluge da budu poslušni svojim gospodarima i da im ugađaju u svemu; ponovno ne javljanje;
10 Ne pljačkati, nego pokazati svu dobru vjernost; da mogu u svemu krasiti nauk Boga našega Spasitelja.
11 Jer milost Božja koja donosi spasenje pokazala se svim ljudima,
12 Učeći nas da, zanijekavši bezbožnost i svjetovne požude, trebamo živjeti trijezno, pravedno i pobožno u ovome svijetu;
13 Čekajući tu blaženu nadu i slavni dolazak velikoga Boga i našega Spasitelja Isusa Krista;
14 Koji je dao samoga sebe za nas da nas otkupi od svake bezakonosti i očisti sebi narod izabrani, revan za dobra djela.
15 Ovo govori, i opominji, i kori sa svom vlašću. Neka te nitko ne prezire.

POGLAVLJE 3

1 Neka budu podložni poglavarstvima i vlastima, neka budu poslušni sucima, neka budu spremni na svako dobro djelo,
2 Ne ogovarati nikoga, ne biti svadljivci, nego krotki, iskazujući svu blagost prema svim ljudima.
3 Jer i mi smo ponekad bili nerazumni, neposlušni, zavedeni, služili raznim požudama i užicima, živjeli u zlobi i zavisti, mrzili i mrzili jedni druge.
4 Ali nakon toga pojavila se dobrota i ljubav Boga, našega Spasitelja, prema čovjeku,
5 Ne po djelima pravednosti koja mi učinismo, nego po svome milosrđu on nas spasi kupelju preporođenja i obnove Duha Svetoga;
6 Koju je obilato izlio na nas po Isusu Kristu, Spasitelju našemu.
7 Da, opravdani njegovom milošću, postanemo baštinici po nadi vječnog života.
8 To je istinita riječ, i ja želim da to stalno potvrđuješ, da oni koji vjeruju u Boga mogu paziti na dobra djela. Ove stvari su dobre i korisne ljudima.
9 Ali izbjegavaj luda pitanja, i rodoslovlja, i prepirke, i svađe oko zakona; jer su neisplativi i isprazni.
10 Čovjek koji je heretik nakon prve i druge opomene odbaci;
11 Znajući da je takav izopačen i griješi, osuđujući se sam od sebe.
12 Kad ti pošaljem Artemu ili Tihika, postaraj se da dođeš k meni u Nikopolj, jer sam odlučio ondje prezimiti.
13 Odvjetnika Zenu i Apolona marljivo dovedi na put, da im ništa ne nedostaje.
14 Neka i naši nauče održavati dobra djela za potrebnu upotrebu, da ne budu besplodna.
15 Pozdravljaju te svi koji su sa mnom. Pozdravite one koji nas ljube u vjeri. Milost neka je sa svima vama. Amen. (Pisano je Titu, zaređenom za prvog biskupa crkve Krećana, iz Nikopolisa u Makedoniji.)

Filemon

POGLAVLJE 1

1 Pavao, sužanj Isusa Krista, i Timotej, naš brat, Filemonu, našem miljeniku i suradniku,
2 I našoj ljubljenoj Appiji, i Arhipu, našem suborcu, i crkvi u tvojoj kući:
3 Milost vam i mir od Boga Oca našega i Gospodina Isusa Krista.
4 Zahvaljujem svome Bogu, uvijek te se spominjem u svojim molitvama,
5 Čuvši za tvoju ljubav i vjeru koju imaš prema Gospodinu Isusu i prema svim svetima;
6 Da priopćenje tvoje vjere postane djelotvorno priznavanjem svakoga dobra što je u tebi u Kristu Isusu.
7 Jer imamo veliku radost i utjehu u tvojoj ljubavi, jer tobom, brate, krijepiš utrobu svetih.
8 Stoga, premda bih bio hrabar u Kristu da ti naredim ono što je zgodno,
9 Ipak radi ljubavi radije te molim, budući da sam Pavao stari, a sada i sužanj Isusa Krista.
10 Molim te za svoga sina Onizima, kojega sam rodila u svojim okovima:
11 Što ti je u prošlosti bilo beskorisno, a sada je korisno tebi i meni:
12 Koga sam opet poslao: ti ga dakle primi, to jest moju utrobu.
13 Njega bih htio zadržati uza se da bi mi umjesto tebe služio u okovima evanđelja.
14 Ali bez tvoga uma ne bih učinio ništa; da tvoja korist ne bude kao iz nužde, nego dragovoljno.
15 Možda je zato otišao na neko vrijeme da ga ti primiš zauvijek;
16 Ne sada kao sluga, nego iznad sluge, brate ljubljeni, osobito meni, a koliko više tebi, i po tijelu i po Gospodinu?
17 Ako me, dakle, smatraš sudrugom, primi ga kao mene.
18 Ako ti je učinio nepravdu ili ti je dužan, stavi to na moj račun;
19 Ja, Pavao, to svojom rukom napisah, uzvratit ću, premda ti ne kažem kako mi osim sebe duguješ.
20 Da, brate, daj mi da se radujem s tobom u Gospodinu, okrijepi srce moje u Gospodinu.
21 Uzdajući se u tvoju poslušnost, pisao sam ti, znajući da ćeš učiniti i više nego što ti kažem.
22 Ali uz to mi pripremite i konačište: jer vjerujem da ću vam biti dan vašim molitvama.
23 Pozdravlja te Epafra, moj suzatvornik u Kristu Isusu;
24 Marko, Aristarh, Dema, Luka, moji suradnici.
25 Milost Gospodina našega Isusa Krista s duhom vašim. Amen.

Hebrejima

POGLAVLJE 1

1 Bog, koji je u raznim vremenima i na različite načine govorio u prošlosti ocima po prorocima,
2 U ovim posljednjim danima govorio nam je po svome Sinu, kojega je postavio baštinikom svega, po kojemu je također stvorio svjetove;
3 Koji je bio sjaj njegove slave i očita slika njegove osobe, i koji je sve podupirao riječju svoje moći, kad je sam očistio naše grijehe, sjeo je s desne strane Veličanstva u visini;
4 Postavši toliko bolji od anđela, jer je naslijeđem stekao ime izvrsnije od njih.
5 Jer kojemu je od anđela ikada rekao: Ti si moj Sin, ja sam te danas rodio? I opet, ja ću njemu biti Otac, a on meni Sin?
6 I opet, kad uvodi Prvorođenca na svijet, kaže: I neka mu se poklone svi anđeli Božji.
7 A o anđelima kaže: On anđele svoje čini duhovima, a službenike svoje plamenom ognjenim.
8 Ali za Sina kaže: Prijestolje je tvoje, Bože, u vijeke vjekova; žezlo je pravednosti žezlo kraljevstva tvoga.
9 Ljubio si pravdu, a mrzio si bezakonje; zato te, Bože, Bog tvoj, pomaza uljem radosti više nego tvoje bližnje.
10 A ti si, Gospodine, u početku postavio temelje zemlji; i nebesa su djela tvojih ruku.
11 Oni će nestati; ali ti ostaješ; i svi će ostariti kao haljina;
12 I kao haljinu ćeš ih saviti, i oni će se promijeniti, ali ti si isti i tvoje godine neće nestati.
13 Ali kojemu je od anđela ikada rekao: Sjedi mi zdesna dok ne položim tvoje neprijatelje za podnožje tvojim nogama?
14 Nisu li svi oni službeni duhovi, poslani da služe onima koji će biti baštinici spasenja?

POGLAVLJE 2

1 Stoga trebamo najozbiljnije paziti na ono što smo čuli, da nam se ne bi dogodilo da izostanemo.
2 Jer ako je riječ koju su anđeli izgovorili bila čvrsta i svaki prijestup i neposluh primio je pravednu nagradu;
3 Kako ćemo uteći, ako zanemarimo tako veliko spasenje; kojega je najprije počeo govoriti Gospodin, a potvrdili su nam ga oni koji su ga slušali;
4 Bog im svjedoči i znakovima i čudesima, i raznim čudesima, i darovima Duha Svetoga, po svojoj volji?
5 Jer anđelima nije podložio svijet koji dolazi, o kojem govorimo.
6 Ali netko je na jednom mjestu posvjedočio: "Što je čovjek da ga se spominješ?" ili sin čovječji da ga pohodiš?
7 Učinio si ga malo manjim od anđela; okrunio si ga slavom i čašću i postavio ga nad djelima ruku svojih.
8 Sve si pokorio pod njegove noge. Jer u tome mu je sve podložio, nije ostavio ništa što mu nije podređeno. Ali sada vidimo da mu još nisu sve podvrgnute.
9 Ali vidimo Isusa, koji je učinjen malo manjim od anđela zbog muke smrti, slavom i čašću ovjenčan; da on Božjom milošću okusi smrt za svakog čovjeka.
10 Jer njemu, za kojega je sve i po kojem je sve, dovodeći mnoge sinove u slavu, dolikuje da zapovjednika njihova spasenja kroz patnje učini savršenim.
11 Jer i onaj koji posvećuje i oni koji su posvećeni svi su od jednoga; zbog čega ih se on ne stidi nazvati braćom,
12 Govoreći: Tvoje ću ime naviještati svojoj braći, usred crkve ću ti pjevati.
13 I opet ću se u njega pouzdati. I opet, evo mene i djece koju mi je Bog dao.
14 Budući da su djeca dionici krvi i mesa, i on je također bio dionik toga. da smrću uništi onoga koji ima moć smrti, to jest đavla;
15 I izbavi one koji su zbog straha od smrti cijeli život bili podvrgnuti ropstvu.
16 Jer on doista nije uzeo na sebe narav anđela; ali je na njega uzeo potomstvo Abrahamovo.
17 Stoga je u svemu trebao biti sličan svojoj braći, da bi mogao biti milosrdan i vjeran veliki svećenik u stvarima koje se odnose na Boga, da čini pomirenje za grijehe naroda.
18 Doista, budući da je sam patio u kušnji, može pomoći onima koji su u kušnji.

POGLAVLJE 3

1 Stoga, sveta braćo, sudionici nebeskog poziva, uzmite u obzir apostola i velikog svećenika našeg zavjetovanja, Krista Isusa;
2 Koji je bio vjeran onome koji ga je postavio, kao što je i Mojsije bio vjeran u svoj kući svojoj.
3 Jer ovaj se čovjek smatra dostojnim veće slave od Mojsija, budući da onaj koji je sagradio kuću ima veću čast od kuće.
4 Jer svaku kuću sagradi netko; ali onaj koji je sve sagradio je Bog.
5 I Mojsije je doista bio vjeran u svoj svojoj kući, kao sluga, za svjedočanstvo o onome što će se poslije govoriti;
6 Ali Krist kao sin nad svojom kućom; čija smo mi kuća ako uzdanje i slavu nade čvrsto održimo do kraja.
7 Stoga (kao što Duh Sveti kaže, Danas, ako čujete njegov glas,
8 Ne otvrdnite srca svoja, kao u provokaciji, u dan kušnje u pustinji.
9 Kad su me oci vaši iskušavali, iskušavali me i gledali djela moja četrdeset godina.
10 Zato sam bio ožalošćen zbog tog naraštaja i rekao sam: Oni uvijek griješe u svom srcu; i ne upoznaše putove moje.
11 Zato sam se zakleo u svom gnjevu, Neće ući u moj počinak.)
12 Pazite, braćo, da u komu od vas ne bude zlo srce nevjere, da odstupi od Boga živoga.
13 Nego opominjite jedan drugoga svaki dan, dok se zove danas; da tko od vas ne otvrdne prijevarom grijeha.
14 Doista, postali smo dionici Kristovi ako početno pouzdanje čvrsto održimo do kraja;
15 Dok je rečeno: Danas, ako glas njegov čujete, ne otvrdnite srca svoja kao u provokaciji.
16 Jer neki, kad su čuli, razdražili su se, ali ne svi koji su izašli iz Egipta po Mojsiju.
17 Ali s kim je bio tužan četrdeset godina? nije li s onima koji su sagriješili, čija su tijela pala u pustinji?
18 A kome se zakleo da neće ući u njegov počinak, ako ne onima koji ne vjeruju?

19 Dakle, vidimo da nisu mogli ući zbog nevjere.

POGLAVLJE 4

1 Bojmo se, dakle, da se nekome od vas ne bi činilo da ga je ostalo bez obećanja o ulasku u njegov počinak.
2 Doista, nama se propovijedalo evanđelje, kao i njima, ali njima nije koristila propovijedana riječ, jer nije bila pomiješana s vjerom u onima koji su je slušali.
3 Jer mi koji povjerovasmo ulazimo u počinak, kao što je rekao: "Kao što sam se zakleo u svom gnjevu, ako će oni ući u moj počinak", iako su djela bila dovršena od postanka svijeta.
4 Jer on je na jednom mjestu govorio o sedmom danu na ovaj način: I Bog je sedmi dan počinuo od svih svojih djela.
5 I na ovom mjestu opet, Ako uđu u moj počinak.
6 Budući da dakle ostaje da neki moraju ući u nju, a oni kojima je prvi put propovijedano nisu ušli zbog nevjere.
7 Opet, on ograničava određeni dan, govoreći u Davidu, Danas, nakon toliko vremena; kao što je rečeno: Danas, ako glas njegov čujete, ne otvrdnite srca svoja.
8 Jer da ih je Isus odmorio, ne bi li kasnije govorio o drugom danu.
9 Ostaje dakle odmor narodu Božjemu.
10 Jer tko uđe u njegov počinak, i on se odmori od svojih djela, kao i Bog od svojih.
11 Potrudimo se dakle ući u taj počinak da nitko ne padne za istim primjerom nevjere.
12 Jer riječ je Božja brza, moćna i oštrija od svakoga dvosjeklog mača, prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine, i raspoznaje misli i nakane srca.
13 Niti ima stvorenja koje nije vidljivo pred njim, nego je sve golo i otvoreno očima onoga s kojim imamo posla.
14 Budući dakle da imamo velikoga Velikog svećenika koji je uzašao u nebesa, Isusa, Sina Božjega, držimo se svoje ispovijesti.
15 Jer nemamo velikog svećenika koji ne bi bio dirnut osjećajem naših slabosti; nego je bio u svemu kušan kao i mi, ali bez grijeha.
16 Pristupajmo dakle hrabro k prijestolju milosti da zadobijemo milosrđe i nađemo milost za pomoć u vrijeme potrebe.

POGLAVLJE 5

1 Jer svaki veliki svećenik koji se uzima između ljudi, postavlja se za ljude u stvarima koje se odnose na Boga, da može prinositi i darove i žrtve za grijehe.
2 Tko može imati samilosti prema neznalicama i onima koji su zastranili; jer je i on sam obuhvaćen bolešću.
3 Zbog toga je dužan, kako za narod, tako i za sebe, prinositi žrtvu za grijehe.
4 I nitko ne uzima tu čast sebi, nego onaj koga je Bog pozvao, kao što je bio Aron.
5 Tako ni Krist nije sam sebe proslavio da bude veliki svećenik; nego onaj koji mu reče: Ti si Sin moj, ja sam te danas rodio.
6 Kao što i na drugom mjestu kaže: Ti si svećenik zauvijek po redu Melkisedekovu.
7 On u danima svoga tijela, kad je s jakim vapajem i suzama prinosio molitve i prošnje Onomu koji ga je mogao spasiti od smrti, i bio uslišan u strahu;
8 Iako je bio Sin, ipak se naučio poslušnosti po onome što je pretrpio;
9 I pošto je postao savršen, postao je začetnik vječnog spasenja za sve one koji su mu poslušni;
10 Pozvan od Boga velikim svećenikom po redu Melkisedekovu.
11 O njemu imamo mnogo toga za reći, a teško ga je izgovoriti, budući da ste tupog sluha.
12 Jer kad bi neko vrijeme trebali biti učitelji, trebate da vas netko ponovno pouči koja su prva načela Božjih proricanja; i postali su takvi kojima je potrebno mlijeko, a ne jako meso.
13 Jer tko god se hrani mlijekom, nije vješt u riječi pravednosti, jer je dijete.
14 Ali jako meso pripada punoljetnima, čak i onima koji su zbog uporabe uvježbali osjetila da razlikuju dobro i zlo.

POGLAVLJE 6

1 Ostavimo dakle načela Kristova nauka, pođimo k savršenstvu; ne postavljajući ponovno temelj obraćenja od mrtvih djela i vjere u Boga,
2 O nauku o krštenjima, i o polaganju ruku, i o uskrsnuću mrtvih, i o vječnom sudu.
3 I ovo ćemo učiniti, ako Bog dopusti.
4 Jer nemoguće je onima koji su jednom bili prosvijetljeni, i okusili nebeski dar, i postali dionicima Duha Svetoga,
5 I okusili dobru riječ Božju i sile budućeg svijeta,
6 Ako otpadnu, obnoviti ih ponovno na pokajanje; videći kako ponovno sebi razapinju Sina Božjega i javno ga posramljuju.
7 Jer zemlja koja pije kišu koja često pada na nju i rađa bilje prikladno onima koji je uzgajaju, prima blagoslov od Boga.
8 Ali ono što nosi trnje i šiblje, odbacuje se i blizu je prokletstvu; čiji je kraj da bude spaljen.
9 Ali, ljubljeni, mi smo uvjereni u bolje stvari o tebi i stvari koje prate spasenje, iako tako govorimo.
10 Jer Bog nije nepravedan da zaboravi vaše djelo i trud ljubavi koji ste iskazali prema njegovu imenu služeći i služite svetima.
11 I želimo da svatko od vas do kraja pokaže istu marljivost za punu sigurnost nade:
12 Da ne budete lijeni, nego da slijedite one koji vjerom i strpljivošću baštine obećanja.
13 Jer kad je Bog dao obećanje Abrahamu, jer se nije mogao zakleti nikim većim, zakleo se samim sobom,
14 Govoreći: Blagoslivljajući, blagoslovit ću te, množeći ću te umnožiti.
15 I tako, nakon što je strpljivo izdržao, dobio je obećanje.
16 Jer ljudi se doista kunu većim, a zakletva za potvrdu za njih je kraj svake svađe.
17 Pri čemu je Bog, obilnije voljan pokazati nasljednicima obećanja nepromjenjivost svoje namjere, potvrdio ju je zakletvom:
18 Da po dvjema nepromjenjivim stvarima, u kojima je Bogu bilo nemoguće lagati, imamo jaku utjehu mi, koji smo pobjegli u utočište da se uhvatimo za nadu koja je pred nama:
19 Koju nadu imamo kao sidro duše, sigurno i postojano, i koja ulazi u ono što je unutar zastora;

20 Kamo je za nas ušao preteča, Isus, koji je zauvijek postao veliki svećenik po redu Melkisedekovu.

POGLAVLJE 7

1 Jer ovaj Melkisedek, kralj Salema, svećenik Boga Svevišnjega, koji je susreo Abrahama kad se vraćao s pokolja kraljeva, i blagoslovio ga;
2 Njemu je Abraham dao deseti dio svega; prvo po tumačenju Kralj pravednosti, a nakon toga također Kralj Salema, što je Kralj mira;
3 Bez oca, bez majke, bez podrijetla, bez početka dana ni kraja života; ali učinjen sličnim Sinu Božjem; stalno ostaje svećenik.
4 Sada razmislite koliko je velik bio ovaj čovjek, kojemu je čak i patrijarh Abraham dao desetinu plijena.
5 I doista oni koji su od sinova Levijevih, koji primaju službu svećeništva, imaju zapovijed da uzimaju desetine od naroda prema zakonu, to jest, od svoje braće, iako potječu iz bokova Abrahamovih. :
6 Ali onaj čije se podrijetlo ne broji od njih primi desetinu od Abrahama i blagoslovi onoga koji je imao obećanja.
7 I bez svake proturječnosti, manje je blagoslovljeno od boljega.
8 I ovdje ljudi koji umru primaju desetinu; ali tamo ih prima, za koje se svjedoči da živi.
9 I kako mogu tako reći, i Levi, koji prima desetinu, davao je desetinu u Abrahamu.
10 Jer on je još bio u bedrima svoga oca, kad ga je Melkisedek susreo.
11 Kad bi, dakle, savršenstvo bilo po levitskom svećeništvu (jer pod njim je narod primio zakon), kakva je još bila potreba da se još jedan svećenik digne po redu Melkisedekovu, a ne da se zove po redu Aronovu?
12 Budući da se mijenja svećeništvo, nužno se mijenja i Zakon.
13 Jer onaj o kome se ovo govori pripada drugom plemenu od kojeg nitko nije služio žrtveniku.
14 Jer očito je da je naš Gospodin izišao iz Jude; o kojem plemenu Mojsije nije govorio ništa o svećeništvu.
15 I to je još mnogo očitije: jer nakon sličnosti s Melkisedekom ustaje drugi svećenik,
16 Koji nije stvoren po zakonu tjelesne zapovijedi, nego po sili beskrajnog života.
17 Jer on svjedoči: Ti si svećenik zauvijek po redu Melkisedekovu.
18 Jer doista postoji poništenje prethodne zapovijedi zbog njezine slabosti i beskorisnosti.
19 Jer Zakon ništa nije učinio savršenim, nego uvođenje bolje nade. kojim se približavamo Bogu.
20 I budući da nije bez zakletve postao svećenikom:
21 (Jer ti su svećenici postavljeni bez zakletve; ali ovo sa zakletvom onoga koji mu je rekao: Gospodin se zakleo i neće se pokajati: ti si svećenik zauvijek po redu Melkisedekovu:)
22 Toliko je Isus postao jamcem boljeg testamenta.
23 I doista su bili mnogi svećenici, jer im smrt nije dopustila da ostanu.
24 Ali ovaj čovjek, budući da ostaje zauvijek, ima nepromjenjivo svećeništvo.
25 Stoga on također može do kraja spasiti one koji dolaze k Bogu po njemu, budući da uvijek živi da posreduje za njih.
26 Jer takav veliki svećenik postao nam je svet, neškodljiv, neokaljan, odvojen od grešnika i uzvišen od nebesa;
27 Koji ne treba svaki dan, kao oni veliki svećenici, prinositi žrtvu najprije za svoje grijehe, a zatim za grijehe naroda: jer to je učinio jednom, kad je prinio samoga sebe.
28 Jer zakon za velike svećenike postavlja ljude koji su bolesni; ali riječ zakletve, koja je od Zakona, čini Sina, koji je posvećen zauvijek.

POGLAVLJE 8

1 Dakle, ovo je zbroj svega što smo rekli: imamo takvog velikog svećenika, koji sjedi s desne strane prijestolja Veličanstva na nebesima;
2 Sluga Svetišta i pravog šatora, što ga podiže Gospodin, a ne čovjek.
3 Jer svaki je veliki svećenik zaređen da prinosi darove i žrtve; stoga je potrebno da i ovaj čovjek nešto prinese.
4 Jer kad bi bio na zemlji, ne bi bio svećenik, budući da ima svećenika koji prinose darove po Zakonu.
5 Koji služe primjeru i sjeni nebeskih stvari, kao što je Mojsiju opomenuo Bog kad se spremao načiniti šator: jer, gledaj, veli on, da učiniš sve po uzoru koji ti je pokazan na gori.
6 Ali sada je dobio izvrsniju službu, koliko je i posrednik boljeg Saveza, koji je utemeljen na boljim obećanjima.
7 Jer da je onaj prvi savez bio besprijekoran, ne bi se moglo tražiti drugo mjesto.
8 Zamjerajući im, on kaže: Evo, dolaze dani, govori Gospodin, kad ću sklopiti novi savez s domom Izraelovim i s domom Judinim.
9 Ne prema savezu koji sam sklopio s njihovim ocima u dan kad sam ih uzeo za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske; jer nisu ostali u mojem Savezu, i ja ih nisam obazirao, govori Gospodin.
10 Jer ovo je savez koji ću sklopiti s domom Izraelovim nakon onih dana, govori Gospodin; Stavit ću svoje zakone u njihov um i zapisat ću ih u njihova srca, i bit ću im Bog, a oni će meni biti narod.
11 I neće svaki poučavati svoga bližnjega i svaki svoga brata govoreći: Upoznajte Gospodina!
12 Jer ja ću biti milosrdan prema njihovoj nepravdi i neću se više sjećati njihovih grijeha i njihovih bezakonja.
13 Rekavši: 'Novi savez', on je prvi učinio starim. Sada je ono što propada i stari spremno nestati.

POGLAVLJE 9

1 Tada je doista prvi savez imao i uredbe božanske službe i svjetovno svetište.
2 Tamo je napravljen šator; prva, u kojoj bijaše svijećnjak, stol i kruh priloženi; koji se zove svetište.
3 A nakon drugog zastora, šator koji se zove Najsvetije od svega;
4 Imao je zlatnu kadionicu i Kovčeg saveza obložen unaokolo zlatom, u kojem je bio zlatni lonac s manom, i štap Aronov koji je pupao, i ploče Saveza;
5 I nad njim kerubini slave koji zasjenjuju pomirilište; o čemu sada ne možemo posebno govoriti.
6 Kad je to tako bilo određeno, svećenici su uvijek ulazili u prvi šator vršeći službu Božju.

7 Ali u drugu je ulazio veliki svećenik sam jednom svake godine, ne bez krvi, koju je žrtvovao za sebe i za prijestupe naroda.
8 Duh Sveti ovim označuje da put u svetinju još nije bio otvoren, dok je prvi šator još stajao:
9 Što je bio lik za tadašnje vrijeme, u kojem su se prinosili i darovi i žrtve, koje nisu mogle učiniti onoga koji je vršio službu savršenim, što se tiče savjesti;
10 Što je stajalo samo u jelima i pićima, i raznim pranjima i tjelesnim uredbama, nametnutim im do vremena reformacije.
11 Ali Krist je došao kao veliki svećenik budućih dobara, po većem i savršenijem šatoru, nerukotvorenom, to jest, ne od ove građevine;
12 Ni krvlju jaraca ni teladi, nego vlastitom krvlju jednom uđe u sveto mjesto, zadobivši nam vječno otkupljenje.
13 Jer ako krv bikova i jaraca i pepeo junice škropeći nečiste posvećuje za čišćenje tijela.
14 Koliko će više krv Krista, koji je po Duhu vječnom prinio sebe neokaljanog Bogu, očistiti vašu savjest od mrtvih djela da služite Bogu živome?
15 I zato je on posrednik Novoga zavjeta, da po smrti, za otkupljenje prijestupa koji su bili pod prvim zavjetom, pozvani prime obećanje vječne baštine.
16 Tamo gdje je oporuka, nužno mora biti i smrt ostavitelja.
17 Jer oporuka ima snagu nakon što ljudi umru; inače nema nikakve snage dok oporučitelj živi.
18 Pri čemu ni prvi zavjet nije posvećen bez krvi.
19 Jer, kad je Mojsije rekao sve zapovijedi svemu narodu po zakonu, uze krvi od teladi i od jaraca, s vodom, i crvenom vunom, i izopom, i poškropi i knjigu i sav narod,
20 Govoreći: "Ovo je krv zavjeta koju vam je Bog naložio."
21 Povrh toga poškropi krvlju i šator i sve službeno posuđe.
22 I gotovo sve se po zakonu čisti krvlju; a bez prolijevanja krvi nema oprosta.
23 Stoga je bilo potrebno da se obrasci stvari na nebu očiste ovime; nego same nebeske stvari s boljim žrtvama od ovih.
24 Krist doista ne ulazi u rukotvorna svetinja, koja su slike istinite; nego u samo nebo, da se sada pojavi u prisutnosti Božjoj za nas:
25 Niti da se često žrtvuje, kao što veliki svećenik svake godine ulazi u svetište s krvlju drugih;
26 Morao je, doista, često trpjeti od postanka svijeta, a sada se jednom pojavio na svršetku svijeta da svojom žrtvom ukloni grijeh.
27 I kao što je ljudima određeno jednom umrijeti, a poslije toga sud:
28 Tako je Krist jednom bio ponuđen da ponese grijehe mnogih; i onima koji ga očekuju pojavit će se drugi put bez grijeha na spasenje.

POGLAVLJE 10

1 Jer zakon koji ima sjenu budućih dobara, a ne samu sliku stvari, nikada ne može s onim žrtvama koje se neprestano prinose iz godine u godinu učiniti savršenima one koji mu dolaze.
2 Zar se onda ne bi prestale nuditi? jer da vjernici jednom očišćeni nisu više trebali imati savjesti o grijesima.
3 Ali u tim se žrtvama svake godine opet sjećaju grijesi.
4 Jer nije moguće da krv bikova i jaraca ukloni grijehe.
5 Zato, kad dođe na svijet, reče: Žrtvu i prinos nisi htio, ali tijelo si mi pripravio.
6 Žrtve paljenice i žrtve za grijeh nisu ti mile.
7 Tada rekoh: Evo, dolazim (u svesku knjige zapisano je o meni) vršiti volju tvoju, Bože.
8 Kad je gore rekao, Žrtvu i prinos, paljenicu i žrtvu za grijeh nisi htio, niti ti je bilo drago; koje nudi zakon;
9 Tada reče: Evo, dolazim vršiti volju tvoju, Bože. Prvo oduzima da bi drugo utvrdio.
10 Po kojoj smo volji posvećeni prinosom tijela Isusa Krista jednom zauvijek.
11 I svaki svećenik svakodnevno stoji služeći i često prinoseći iste žrtve, koje nikada ne mogu ukloniti grijehe.
12 Ali ovaj čovjek, nakon što je prinio jednu žrtvu za grijehe zauvijek, sjeo je zdesna Bogu;
13 Od sada očekuje dok njegovi neprijatelji ne budu položeni za podnožje nogama njegovim.
14 Jer jednim je prinosom zauvijek usavršio one koji su posvećeni.
15 Za što nam je i Duh Sveti svjedok: nakon što je prije rekao:
16 Ovo je savez koji ću sklopiti s njima nakon onih dana, govori Gospodin, stavit ću svoje zakone u njihova srca i u njihove ću ih misli napisati;
17 I neću se više sjećati njihovih grijeha i bezakonja.
18 A gdje je oproštenje ovih, nema više prinosa za grijehe.
19 Imajući dakle, braćo, odvažnost ući u Svetinju po krvi Isusovoj,
20 Novim i živim putem, koji nam je posvetio, kroz zastor, to jest svoje tijelo;
21 Imajući velikog svećenika nad kućom Božjom;
22 Pristupimo s iskrenim srcem u punoj sigurnosti vjere, srca poškropljena od zle savjesti i tijela oprana čistom vodom.
23 Držimo se čvrsto ispovijedanja vjere bez kolebanja; (jer vjeran je onaj koji je obećao;)
24 I pazimo jedni na druge da potičemo na ljubav i dobra djela.
25 Ne napuštajući svoje okupljanje, kao što je u nekih običaj; nego bodrite jedan drugoga, i to tim više što vidite da se približava dan.
26 Jer ako svojevoljno griješimo nakon što smo primili spoznaju istine, ne ostaje više žrtve za grijehe,
27 Nego neko strašno iščekivanje suda i vatrenog gnjeva koji će proždrijeti protivnike.
28 Tko je prezreo Mojsijev zakon, umrije bez milosti pred dva ili tri svjedoka.
29 Koliko će se jače kazne, pretpostavite, smatrati dostojnim onaj koji je izgazio Sina Božjega i smatrao krv Saveza, kojom je posvećen, nesvetom stvari, i učinio je protivno Duh milosti?
30 Jer poznajemo onoga koji je rekao: Moja je osveta, ja ću je vratiti, govori Gospodin. I opet, Gospod će suditi svom narodu.
31 Strašno je pasti u ruke Boga živoga.
32 Ali prisjetite se prošlih dana, u kojima ste, nakon što ste bili prosvijetljeni, podnijeli veliku borbu nevolja;
33 Djelomično, dok ste bili učinjeni batinom i pogrdama i nevoljama; i dijelom, dok ste postali drugovi onih koji su bili tako iskorišteni.

34 Jer ste mi se sažalili u mojim okovima i radosno ste podnijeli pljačku svoje imovine, znajući u sebi da imate na nebu bolji i postojaniji posjed.
35 Ne odbacite, dakle, svoje pouzdanje, koje ima veliku plaću.
36 Doista, potrebna vam je strpljivost da, nakon što izvršite volju Božju, primite obećanje.
37 Jer još malo, i doći će Onaj koji će doći i neće zakasniti.
38 A pravednik će živjeti od vjere, ali ako tko uzmakne, neće biti mio u duši mojoj.
39 Ali mi nismo od onih koji nazaduju u propast; nego onih koji vjeruju na spasenje duše.

POGLAVLJE 11

1 A vjera je osnova onoga čemu se nadamo, dokaz za stvari nevidljive.
2 Jer po njemu su starješine dobile dobar izvještaj.
3 Po vjeri shvaćamo da su svjetovi stvoreni riječju Božjom, tako da ono što se vidi nije načinjeno od onoga što se pojavljuje.
4 Vjerom je Abel prinio Bogu bolju žrtvu od Kajina, po kojoj je dobio svjedočanstvo da je pravedan, Bog je posvjedočio o njegovim darovima; po njoj on još uvijek govori, iako je bio mrtav.
5 Vjerom je Henok prenesen da ne vidi smrti; i ne nađe se jer ga je Bog premjestio; jer prije njegova preseljenja imao je ovo svjedočanstvo da je ugodio Bogu.
6 Ali bez vjere nemoguće mu je ugoditi: jer onaj tko dolazi k Bogu mora vjerovati da on postoji i da nagrađuje one koji ga marljivo traže.
7 Vjerom je Noa, upozoren od Boga o onome što još nije bilo vidljivo, potaknut strahom, pripremio korablju za spas svoje kuće. kojom je osudio svijet i postao baštinikom pravednosti po vjeri.
8 Vjerom Abraham posluša, kad bijaše pozvan da izađe u mjesto koje je trebao primiti u baštinu. i iziđe ne znajući kamo ide.
9 Vjerom se nastanio u obećanoj zemlji, kao u tuđoj zemlji, prebivajući u šatorima s Izakom i Jakovom, sunasljednicima istoga obećanja.
10 Jer je očekivao grad koji ima temelje, čiji je graditelj i tvorac Bog.
11 Po vjeri je i sama Sara dobila snagu začeti i rodila je dijete u starosti jer je smatrala vjernim onoga koji je obećao.
12 Stoga je od jednoga, i to kao mrtvog, nastalo mnoštvo poput zvijezda na nebu i bezbrojnog pijeska na obali morskoj.
13 Svi su ovi umrli u vjeri, ne primivši obećanja, nego su ih izdaleka vidjeli, uvjerili, prigrlili i priznali da su stranci i pridošlice na zemlji.
14 Jer oni koji tako govore, jasno kazuju da traže domovinu.
15 I uistinu, da su imali na umu onu zemlju iz koje su izašli, možda bi imali priliku vratiti se.
16 Ali sada žele bolju zemlju, to jest nebesku; stoga se Bog ne stidi zvati se njihovim Bogom: jer im je pripravio grad.
17 Vjerom je Abraham, kad je bio kušan, prinio Izaka, a onaj koji je primio obećanja, prinio je svog jedinorođenog sina
18 Za koga je rečeno: Po Izaku će se tvoje potomstvo zvati.
19 Računajući da ga je Bog mogao uskrisiti čak i od mrtvih; odakle ga je i primio u liku.
20 Vjerom je Izak blagoslovio Jakova i Ezava za ono što će doći.
21 Vjerom je Jakov na samrti blagoslovio oba sina Josipova; i klanjao se, oslanjajući se na vrh svog štapa.
22 Vjerom je Josip, umirući, spomenuo izlazak sinova Izraelovih; i dade zapovijed o njegovim kostima.
23 Vjerom su Mojsija, kad se rodio, tri mjeseca skrivali njegovi roditelji jer su vidjeli da je pristojan; i nisu se bojali kraljeve zapovijedi.
24 Vjerom je Mojsije, kad je ostario, odbio da se zove sinom kćeri faraonove;
25 Radije biraju trpjeti s narodom Božjim, nego neko vrijeme uživati u užicima grijeha;
26 Smatrao je sramotu Kristovu većim bogatstvom od blaga u Egiptu, jer je gledao na nagradu.
27 Vjerom je napustio Egipat, ne bojeći se gnjeva kraljeva, jer je postojao kao da vidi Onoga koji je nevidljiv.
28 Vjerom je obdržavao Pashu i škropljenje krvlju da ih se ne dotakne onaj koji je uništio prvorođence.
29 Vjerom prođoše Crveno more kao po suhom, što Egipćani pokušaše učiniti, potopiše se.
30 Vjerom su se jerihonske zidine srušile nakon što su ih obilazili oko sedam dana.
31 Vjerom bludnica Rahaba ne pogibe s nevjernicima kad primi uhode s mirom.
32 I što da još kažem? jer ne bih imao vremena da kažem o Gedeonu, i o Baraku, i o Samsonu, i o Jeftaju; Davida i Samuela i proroka:
33 Koji je vjerom pokorio kraljevstva, činio pravdu, dobio obećanja, začepio usta lavovima,
34 Ugasili žestinu vatre, izbjegli oštricu mača, iz slabosti postali jaki, postali hrabri u borbi, okrenuli u bijeg vojske stranaca.
35 Žene su primile svoje mrtve uskrsnule, a druge su mučile ne prihvaćajući oslobođenje; da bi mogli dobiti bolje uskrsnuće:
36 A drugi su bili suđeni okrutnim izrugivanjima i bičevanjem, da, štoviše okovima i tamnicom.
37 Kamenovani su, piljeni su, iskušani, mačem pobijeni; u ovčjim i kozjim kožama lutali su; biti siromašan, napaćen, izmučen;
38 (Kojih svijet nije bio dostojan:) lutali su po pustinjama, i po gorama, i po jazbinama i pećinama zemaljskim.
39 I svi ovi, zadobivši dobar glas vjerom, ne primiše obećanja.
40 Bog je predvidio nešto bolje za nas, da oni bez nas ne budu savršeni.

POGLAVLJE 12

1 Stoga, budući da smo također okruženi tolikim oblakom svjedoka, odbacimo svaki teret i grijeh koji nas tako lako opsjeda, i trčimo sa strpljivošću trku koja je pred nama,
2 Gledajući Isusa, začetnika i dovršitelja naše vjere; koji je umjesto radosti koja mu je stajala podnio križ, prezrevši sramotu, te sjede s desne strane prijestolja Božjega.
3 Doista, razmislite o onome koji je podnio takvo protivljenje grešnika protiv sebe, da se ne umorite i ne klonete.
4 Još se niste do krvi opirali boreći se protiv grijeha.

5 A vi ste zaboravili opomenu koja vam se govori kao djeci: Sine moj, ne preziri kazne Gospodnje i ne klonuj kad te on ukori.
6 Jer koga Gospodin ljubi, njega i kara, i bičuje svakoga sina kojega prima.
7 Ako trpite kaznu, Bog s vama postupa kao sa sinovima; jer koji je sin koga otac ne kara?
8 Ali ako ste bez kazne, u kojoj su svi dionici, onda ste kopilad, a ne sinovi.
9 Štoviše, imali smo očeve po tijelu koji su nas ispravljali i štovali smo ih; ne bismo li se radije pokoravali Ocu duhova i živjeli?
10 Jer oni su nas doista nekoliko dana karali po vlastitoj volji; nego on za našu korist, da budemo dionici njegove svetosti.
11 Nikakva se kazna za sada ne čini radosnom, nego teškom; ipak poslije donosi mirotvorni plod pravednosti onima koji su njome uvježbani.
12 Stoga podignite ruke koje klonuše i klecava koljena;
13 Poravnite staze svojim nogama, da ne skrene s puta ono što je hromo; ali neka se radije liječi.
14 Težite za mirom sa svim ljudima i za svetošću, bez koje nitko neće vidjeti Gospodina.
15 Pazeći da tko ne ostane bez milosti Božje; da vas ne uznemiri koji korijen gorčine koji iznikne i time se mnogi okaljaju;
16 Da ne bude bludnika ili bezbožnika, kao što je Ezav, koji je za jedan zalogaj mesa prodao svoje prvorodstvo.
17 Jer znate kako je poslije, kad je htio naslijediti blagoslov, bio odbačen: jer nije našao mjesta obraćenju, iako ga je sa suzama pomno tražio.
18 Jer niste došli do brda koje se može dodirnuti i koje gori vatra, niti do tame, tame i oluje,
19 I zvuk trube i glas riječi; koji su glas oni koji su čuli molili da im se više ne govori riječ:
20 (Jer nisu mogli podnijeti što im je bilo naređeno, i ako zvijer dotakne planinu, bit će kamenovana ili probodena strijelom.
21 I prizor je bio tako strašan da je Mojsije rekao: "Jako se bojim i drhtim!"
22 Ali vi ste došli do brda Siona i do grada Boga živoga, nebeskog Jeruzalema, i do bezbrojne čete anđela,
23 Sveopćoj skupštini i Crkvi prvorođenih, koji su napisani na nebu, i Bogu, Sucu svih, i duhovima pravednih ljudi koji su postali savršeni,
24 I Isusu, posredniku novoga saveza, i krvi škropljenja, koja govori bolje od Abelove.
25 Pazite da ne odbijete Onoga koji govori. Jer ako nisu pobjegli oni koji su odbili Onoga koji je govorio na zemlji, mnogo više nećemo mi pobjeći ako se odvratimo od Onoga koji govori s neba.
26 Čiji je glas tada potresao zemlju, a sada je obećao govoreći: Još jednom ne potresam samo zemlju, nego i nebo.
27 I ova riječ, Još jednom, označava uklanjanje onih stvari koje su poljuljane, kao stvari koje su stvorene, da one stvari koje se ne mogu poljuljati mogu ostati.
28 Stoga, primajući nepokolebljivo kraljevstvo, imajmo milost kojom možemo služiti Bogu ugodno s poštovanjem i strahom Božjim.
29 Jer naš je Bog oganj koji proždire.

POGLAVLJE 13

1 Neka se nastavi bratska ljubav.
2 Ne zaboravite ugostiti strance: jer su tako neki nesvjesno ugostili anđele.
3 Sjećajte se onih koji su u okovima, kao vezanih s njima; i one koji trpe nevolje, kao da ste i sami u tijelu.
4 Brak je častan u svih i postelja neokaljana, a bludnicima i preljubnicima sudi će Bog.
5 Neka vaš razgovor bude bez pohlepe; i budi zadovoljan onim što imaš, jer je rekao: Nikada te neću ostaviti niti ću te napustiti.
6 Tako da možemo hrabro reći: Gospodin mi je pomoćnik i neću se bojati što će mi čovjek učiniti.
7 Sjećajte se onih koji vam vladaju, koji su vam navijestili riječ Božju: čiju vjeru slijedite, gledajući na kraj njihova razgovora.
8 Isus Krist isti jučer i danas i zauvijek.
9 Ne daj se zanositi roniocima i čudnim naucima. Jer dobro je srce utvrditi milošću; ne s mesom, koje nije koristilo onima koji su tamo bili okupirani.
10 Imamo žrtvenik s kojeg nemaju pravo jesti oni koji služe Prebivalištu.
11 Jer tijela onih zvijeri, čiju krv veliki svećenik unosi u svetište za grijeh, spaljuju se izvan tabora.
12 Stoga je i Isus, da bi mogao posvetiti narod svojom krvlju, trpio izvan vrata.
13 Izađimo dakle k njemu izvan tabora, noseći njegovu sramotu.
14 Jer ovdje nemamo trajnog grada, nego tražimo onaj koji će doći.
15 Po njemu dakle Bogu neprestano prinosimo žrtvu hvale, to jest plod usana što slave njegovo ime.
16 Ali činiti dobro i komunicirati ne zaboravite: jer takve su žrtve Bogu mile.
17 Pokoravajte se onima koji vam vladaju i pokoravajte se, jer oni bdiju za vaše duše kao oni koji polažu račune, da to čine s radošću, a ne s tugom: jer vam je to beskorisno.
18 Molite za nas: vjerujemo da imamo čistu savjest, spremni smo u svemu pošteno živjeti.
19 Ali to radije molim, da ti se što prije vratim.
20 A Bog mira, koji je izveo od mrtvih našeg Gospodina Isusa, velikog pastira ovaca, krvlju vječnog saveza,
21 Usavrši vas u svakom dobrom djelu da vršite njegovu volju, čineći u vama što je njemu milo po Isusu Kristu; kojemu slava u vijeke vjekova. Amen.
22 Molim vas, braćo, primite riječ ohrabrenja, jer sam vam napisao kratko pismo.
23 Znajte da je naš brat Timotej pušten na slobodu; s kojim, ako uskoro dođe, vidjet ću te.
24 Pozdravite sve svoje poglavare i svete. Pozdravljaju vas oni iz Italije.
25 Milost sa svima vama. Amen.

James

POGLAVLJE 1

1 Jakov, sluga Boga i Gospodina Isusa Krista, dvanaest plemena, koji su raspršeni, pozdrav.
2 Braćo moja, smatrajte velikom radošću kad padnete u razne kušnje;
3 Znajući ovo: prokušanost vaše vjere rađa strpljivošću.
4 Ali neka strpljivost bude savršena, da budete savršeni i cjeloviti, bez ičega.
5 Nedostaje li komu od vas mudrosti, neka ište od Boga, koji svima daje obilato i bez prijekora; i dat će mu se.
6 Ali neka ište s vjerom, bez ikakva dvoumljenja. Jer onaj tko se dvoumi sličan je morskom valu što ga vjetar pokreće i njiše.
7 Jer neka takav čovjek ne misli da će što primiti od Gospodina.
8 Dvodušan je čovjek nepostojan na svim svojim putovima.
9 Brat niskog stupnja neka se raduje što je uzvišen.
10 A bogataš, jer je ponižen, jer će nestati kao cvijet trave.
11 Jer sunce čim izađe s žegom, osuši travu i cvijet joj opadne, i ljupkost njezina kroja nestane; tako će i bogataš uvenuti na svojim putovima.
12 Blago čovjeku koji trpi kušnju: jer kad bude kušan, primit će vijenac života, koji je Gospodin obećao onima koji ga ljube.
13 Kad je napastovan, neka nitko ne kaže: Bog me iskušava!
14 Ali svaki je čovjek u iskušenju kad ga vlastita požuda odvuče i zavede.
15 Požuda, kad zatrudnje, rađa grijehom, a grijeh, kad se izvrši, rađa smrt.
16 Ne griješite, moja ljubljena braćo.
17 Svaki dobar dar i svaki savršeni dar odozgor je i silazi od Oca svjetla u kojega nema promjene ni sjene promjene.
18 On nas svojom voljom rodi riječju istine da budemo kao prvina njegovih stvorenja.
19 Stoga, moja ljubljena braćo, neka svaki čovjek bude brz na slušanje, spor na govor, spor na gnjev.
20 Jer gnjev ljudski ne čini Božju pravdu.
21 Zato odbacite svaku prljavštinu i suvišak zloće i primite s blagošću usađenu riječ koja može spasiti vaše duše.
22 Ali budite izvršitelji riječi, a ne samo slušatelji, zavaravajući sami sebe.
23 Doista, ako je tko slušatelj riječi, a ne izvršitelj, sličan je čovjeku koji promatra svoje prirodno lice u staklu.
24 Jer on se pogleda i ode svojim putem, i odmah zaboravi kakav je bio čovjek.
25 Ali tko zaviri u savršeni zakon slobode i ostane u njemu, budući da nije zaboravan slušatelj, nego izvršitelj djela, taj će čovjek biti blagoslovljen u svom djelu.
26 Ako se tko među vama čini da je pobožan, a ne obuzdava svoj jezik, nego vara svoje srce, njegova je vjera isprazna.
27 Vjera čista i neokaljana pred Bogom i Ocem je ovo: pohoditi sirote i udovice u njihovoj nevolji i sačuvati sebe neokaljanim od svijeta.

POGLAVLJE 2

1 Braćo moja, vjere Gospodina našega Isusa Krista, Gospodina slave, ne gledajte na lice.
2 Jer ako u vašu skupštinu dođe čovjek sa zlatnim prstenom, u lijepoj odjeći, i dođe također siromah u ružnoj odjeći;
3 I poštujte onoga koji nosi veselu odjeću i recite mu: Sjedni ovdje na dobro mjesto; i reci siromahu: Stani ti tamo ili sjedi ovdje pod mojim podnožjem!
4 Niste li dakle pristrani u sebi i postali suci zlih misli?
5 Čujte, moja ljubljena braćo, nije li Bog izabrao siromahe ovoga svijeta bogate vjerom i baštinike kraljevstva koje je obećao onima koji ga ljube?
6 Ali vi ste prezirali siromahe. Ne tlače li vas bogataši i ne vuku li vas pred sud?
7 Ne hule li oni dostojno ime kojim se zovete?
8 Ako vršite kraljevski zakon po Pismu: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe, dobro činite.
9 Ali ako gledate na lice, činite grijeh i zakon vas osuđuje kao prijestupnike.
10 Jer tko god obdržava sav Zakon, a u jednome sagriješi, kriv je svemu.
11 Jer Onaj koji reče: Ne čini preljuba, reče i Ne ubij! Ako pak ne učiniš preljuba, ali ako ubiješ, postao si prijestupnik zakona.
12 Tako govorite i tako činite kao oni koji će biti suđeni po zakonu slobode.
13 Jer nemilosrdan će biti sud onome koji ne pokazuje milosrđa; a milosrđe se raduje sudu.
14 Što koristi, braćo moja, ako tko kaže da ima vjeru, a djela nema? može li ga vjera spasiti?
15 Ako su brat ili sestra goli i bez svakodnevne hrane,
16 I jedan od vas im kaže: 'Idite u miru, grijte se i nasitite'; ali im ne dajete ono što je potrebno tijelu; što koristi?
17 Tako je i vjera, ako nema djela, sama po sebi mrtva.
18 Da, čovjek može reći: Ti imaš vjeru, a ja imam djela: pokaži mi svoju vjeru bez svojih djela, a ja ću tebi pokazati svoju vjeru iz svojih djela.
19 Ti vjeruješ da je jedan Bog; dobro činiš: i đavoli vjeruju i dršću.
20 Ali hoćeš li znati, o tašti čovječe, da je vjera bez djela mrtva?
21 Nije li Abraham, naš otac, opravdan djelima kad je prinio Izaka, sina svojega, na žrtvenik?
22 Vidiš li kako je vjera sudjelovala s njegovim djelima i djelima je vjera postala savršena?
23 I ispuni se Pismo koje kaže: Abraham povjerova Bogu i to mu se uračuna u pravednost; i nazva se prijateljem Božjim.
24 Vidite dakle kako se čovjek opravdava djelima, a ne samo vjerom.
25 Isto tako nije li se djelima opravdala bludnica Rahaba kad je primila glasnike i otpremila ih drugim putem?
26 Jer kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez djela mrtva.

POGLAVLJE 3

1 Braćo moja, ne budite mnogi učitelji, znajući da ćemo primiti veću osudu.
2 Jer u mnogim stvarima sve sablaznimo. Tko ne griješi riječju, savršen je čovjek, sposoban zauzdati i cijelo tijelo.

3 Gle, stavljamo konjima udove u usta da nas slušaju; i okrećemo se oko njih cijelim tijelom.
4 Gle također brodove, koji iako su tako veliki, i nošeni žestokim vjetrovima, ipak se okreću s vrlo malim kormilom, kamo god namjesnik želi.
5 Tako je i jezik mali ud, a velikim se hvali. Gle, kako veliku stvar zapali mala vatra!
6 A jezik je oganj, svijet bezakonja: tako je jezik među našim udovima, da onečišćuje cijelo tijelo i zapaljuje put prirode; i zapaljen je džehennemski.
7 Jer svaka vrsta zvijeri, i ptica, i zmija, i stvorenja u moru, ukroćena je i bila je ukroćena od ljudi.
8 Ali jezik nitko ne može ukrotiti; to je neposlušno zlo, puno smrtonosnog otrova.
9 Time blagoslivljamo Boga i Oca; i s tim proklinje nas ljude, koji smo stvoreni prema slici Božjoj.
10 Iz istih usta izlazi blagoslov i prokletstvo. Braćo moja, ovo ne bi trebalo biti tako.
11 Pusti li izvor na isto mjesto slatku i gorku vodu?
12 Može li smokva, braćo moja, roditi maslinama? ili loza, smokve? tako ni jedna fontana ne može istovremeno dati slanu i slatku vodu.
13 Tko je od vas čovjek mudar i znanjem obdaren? neka iz dobrog razgovora pokaže svoja djela s blagošću mudrosti.
14 Ali ako imate gorku zavist i svađu u svojim srcima, ne hvalite se i ne lažite protiv istine.
15 Ta mudrost ne silazi odozgo, nego je zemaljska, putena, đavolska.
16 Jer gdje je zavist i svađa, ondje je zbrka i svako zlo djelo.
17 Ali mudrost koja je odozgo najprije je čista, zatim miroljubiva, krotka i poslušna, puna milosrđa i dobrih plodova, nepristrana i nelicemjerna.
18 A plod se pravednosti sije u miru onih koji mir tvore.

POGLAVLJE 4

1 Odakle ratovi i borbe među vama? zar ne dolaze, čak i od vaših požuda koje ratuju u vašim udovima?
2 Žudite, a nemate; ubijate i želite imati, a ne možete dobiti; borite se i ratujete, ali nemate jer ne ištete.
3 Tražite, ali ne primate, jer zlo ištete, da biste to potrošili na svoje požude.
4 Preljubnici i preljubnice, zar ne znate da je prijateljstvo sa svijetom neprijateljstvo s Bogom? Tko dakle želi biti prijatelj svijeta, neprijatelj je Božji.
5 Mislite li da Pismo uzalud kaže: Duh koji prebiva u nama žudi za zavidnošću?
6 Ali on daje veću milost. Zato kaže: Bog se protivi oholima, a daje milost poniznima.
7 Podložite se dakle Bogu. Oduprite se đavlu i pobjeći će od vas.
8 Približite se Bogu, i on će se približiti vama. Očistite ruke, vi grešnici; i očistite svoja srca, dvoumnici.
9 Tužite se, tugujte i plačite: neka se vaš smijeh pretvori u žalost i vaša radost u žalost.
10 Ponizite se pred Gospodinom, i on će vas podići.
11 Ne govorite zlo jedni o drugima, braćo. Tko huli na brata svoga i sudi brata svoga, huli zakon i sudi zakon; a ako sudiš zakonu, nisi izvršitelj zakona, nego sudac.
12 Jedan je Zakonodavac, koji može spasiti i uništiti: tko si ti da drugoga sudiš?
13 Idite sada, vi koji govorite: danas ili sutra otići ćemo u takav grad i ostati ondje godinu dana, kupovati i prodavati i dobiti;
14 A vi ne znate što će biti sutradan. Što je tvoj život? To je čak i para, koja se pojavljuje nakratko, a zatim nestaje.
15 Za to biste trebali reći: Ako hoće Gospodin, živjet ćemo i učinit ćemo ovo ili ono.
16 Ali sada se vi veselite svojim hvastanjima: svako je takvo veselje zlo.
17 Dakle, tko zna činiti dobro, a ne čini ga, grijeh mu je.

POGLAVLJE 5

1 Idite sada, vi bogataši, plačite i jadikujte zbog svojih nevolja koje će vas snaći.
2 Bogatstvo vam je istrunulo, a haljine su vam moljci izjeli.
3 Tvoje zlato i srebro je pokvareno; i rđa će njihova svjedočiti protiv vas i izjest će vam meso kao vatra. Skupili ste blago za posljednje dane.
4 Gle, plaća radnika koji su požnjeli vaša polja, koju ste prijevarom zadržali, viče: i vapaji onih koji su želi ušli su u uši Gospodara sabaota.
5 U slasti ste živjeli na zemlji i bili razvratni; nahranili ste srca svoja kao na dan klanja.
6 Vi ste osudili i ubili pravednika; a on ti se ne opire.
7 Strpite se dakle, braćo, do dolaska Gospodnjega. Gle, ratar čeka dragocjeni plod zemlje i strpljiv je za njega dok ne primi ranu i kasnu kišu.
8 Budite i vi strpljivi; učvrstite srca svoja jer se bliži dolazak Gospodnji.
9 Ne zamjerajte jedni na druge, braćo, da ne budete osuđeni: evo, sudac stoji pred vratima.
10 Uzmite, braćo moja, proroke, koji su govorili u ime Gospodnje, za primjer trpljenja nevolja i strpljivosti.
11 Eto, sretnima smatramo one koji ustraju. Čuli ste za strpljivost Jobovu i vidjeli ste kraj Gospodnji; da je Gospodin vrlo sažaljiv i milosrdan.
12 Ali iznad svega, braćo moja, ne kunite se, ni nebom, ni zemljom, ni bilo kojom drugom zakletvom: nego neka vaše da bude da; i tvoj ne, ne; da ne padnete na osudu.
13 Pada li tko među vama? neka moli. Ima li veseljaka? neka pjeva psalme.
14 Boluje li tko među vama? neka pozove starješine crkvene; i neka se mole nad njim, mažući ga uljem u ime Gospodnje.
15 I molitva vjere spasit će bolesnika, i Gospodin će ga podići; a ako je činio grijehe, bit će mu oprošteni.
16 Ispovijedajte jedni drugima svoje grijehe i molite jedni za druge da ozdravite. Mnogo može djelotvorna žarka molitva pravednika.
17 Ilija je bio čovjek podložan istim strastima kao i mi, i usrdno se molio da ne pada kiša; i kiša nije padala na zemlju tri godine i šest mjeseci.
18 I opet se pomoli, i nebo dade kišu, i zemlja donese svoj plod.
19 Braćo, ako tko od vas zaluta od istine i tko ga obrati;
20 Neka zna da će onaj koji grešnika obrati od zablude njegova puta spasiti dušu od smrti i sakriti mnoštvo grijeha.

1 Petrova

POGLAVLJE 1

1. Petar, apostol Isusa Krista, došljacima raspršenim po Pontu, Galaciji, Kapadociji, Aziji i Bitiniji,
2 Izabrani po predznanju Boga Oca, posvećenjem Duha, na poslušnost i škropljenje krvlju Isusa Krista: milost vam i mir neka se umnoži!
3 Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, koji nas je po svom velikom milosrđu ponovno rodio za živu nadu uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih,
4 U baštinu neraspadljivu i neokaljanu, koja ne vene, sačuvanu na nebu za vas,
5 koje Božja snaga po vjeri čuva za spasenje spremno da se objavi u posljednje vrijeme.
6 Zbog čega se jako radujete, premda ste sada neko vrijeme, ako je potrebno, u nevolji zbog mnogih kušnji.
7 Da se kušnja vaše vjere, koja je mnogo dragocjenija od zlata koje propada, iako se ognjem ispituje, nađe na hvalu, čast i slavu pri pojavi Isusa Krista.
8 Koga ne vidjeste, ljubite ga; u kojega, iako ga sada ne vidite, vjerujete, radujete se neizrecivom i slavnom radošću.
9 Primajući cilj svoje vjere, to jest spasenje svojih duša.
10 O tom su spasenju ispitivali i marljivo istraživali proroci, koji su prorekli milost koja će vam doći.
11 Istražujući što ili kakvo je vrijeme naznačio Duh Kristov koji je bio u njima, kad je unaprijed svjedočio o mukama Kristovim i o slavi koja će uslijediti.
12 Njima je otkriveno da ne njima samima, nego nama služe ono što vam sada navješćuju oni koji su vam propovijedali evanđelje s Duhom Svetim poslanim s neba; koje stvari anđeli žele pogledati.
13 Zato opašite bedra svoga uma, budite trijezni i nadajte se do kraja milosti koja će vam biti donesena po objavi Isusa Krista;
14 Kao poslušna djeca, ne oblikujući se prema prijašnjim požudama u svom neznanju:
15 Ali kao što je svet Onaj koji vas je pozvao, tako budite sveti i vi u svakom načinu života;
16 Jer je pisano: Budite sveti! jer ja sam svet.
17 I ako zazivate Oca, koji bez obzira na osobu sudi prema djelima svakoga, provedite vrijeme svog boravka ovdje u strahu.
18 Budući da znate da niste bili otkupljeni raspadljivim stvarima, kao što su srebro i zlato, od vašeg ispraznog života koji ste primili predajom od vaših otaca;
19 Nego dragocjenom krvlju Kristovom, kao od janjeta bez mane i bez mane:
20 Koji je doista bio unaprijed određen prije postanka svijeta, ali se očitovao u ovim posljednjim vremenima za vas,
21 Koji po njemu vjeruju u Boga koji ga uskrisi od mrtvih i dade mu slavu; da vaša vjera i nada budu u Bogu.
22 Budući da ste očistili svoje duše u poslušnosti istini kroz Duha za nepatvorenu ljubav prema braći, pazite da se žarko ljubite čistim srcem.
23 Nanovo rođeni, ne iz raspadljivog sjemena, nego iz neraspadljivog, riječju Božjom koja živi i ostaje zauvijek.
24 Jer svako je tijelo kao trava i svaka slava čovječja kao cvijet trave. Suši se trava i cvijet joj otpada;
25 Ali riječ Gospodnja ostaje dovijeka. I ovo je riječ koja vam se propovijeda po evanđelju.

POGLAVLJE 2

1 Stoga ostavljajući po strani svaku zlobu, i svaku prijevaru, i licemjerje, i zavist, i sve hule,
2 Kao novorođenčad, žudite za čistim mlijekom riječi, da u njemu rastete:
3 Ako je tako, okusili ste da je Gospodin milostiv.
4 Došavši mu, kao živom kamenu, nedopuštenom od ljudi, ali izabranom od Boga i dragocjenom,
5 I vi kao živo kamenje sazidate duhovnu kuću, sveto svećenstvo, da prinosite duhovne žrtve, Bogu ugodne po Isusu Kristu.
6 Stoga i stoji u Pismu: Evo, postavljam u Sionu kamen zaglavni, izabrani, dragocjeni; i tko u njega vjeruje, neće se postidjeti.
7 Vama, dakle, koji vjerujete, on je dragocjen, a onima koji su nepokorni, kamen koji su graditelji odbacili, on je postao glava ugla,
8 I kamen spoticanja i stijena sablazni za one koji se spotiču o Riječ, neposlušni su: za što su i određeni.
9 Ali vi ste naraštaj izabran, kraljevsko svećenstvo, sveti narod, narod stečen; da biste navješćivali hvale onoga koji vas je pozvao iz tame u svoje čudesno svjetlo.
10 Koji nekada ne bijahu narod, a sada su narod Božji: koji nisu bili pomilovani, a sada su zadobili milosrđe.
11 Predragi, preklinjem vas kao strance i hodočasnike, uzdržite se od tjelesnih požuda koje ratuju protiv duše;
12 Vodite pošten razgovor među poganima da, dok vas prozivaju kao zlotvore, mogu vašim dobrim djelima, koja će vidjeti, proslaviti Boga u dan pohoda.
13 Podvrgavajte se svakoj ljudskoj naredbi radi Gospodina: bilo kralju, kao vrhovnom;
14 Ili namjesnicima, kao onima koje je on poslao da kazne zločince i da pohvale one koji dobro čine.
15 Jer takva je volja Božja, da dobrim djelima ušutkate neznanje ludih ljudi.
16 Kao slobodni, koji svoju slobodu ne upotrebljavate kao masku zlobe, nego kao sluge Božje.
17 Poštujte sve ljude. Volite bratstvo. Bojte se Boga. Čast kralju.
18 Sluge, budite podložni svojim gospodarima sa svim strahom; ne samo dobrima i blagima, nego i pokvarenima.
19 Doista, hvala ako tko radi savjesti prema Bogu podnosi žalost, nepravedno trpi.
20 Jer kakva je to slava ako, kad vas tuku za vaše pogreške, to strpljivo podnosite? ali ako, kada činite dobro i trpite zbog toga, to strpljivo podnosite, to je prihvatljivo Bogu.
21 Doista, na to ste pozvani: jer je i Krist trpio za nas ostavivši nam primjer da idete njegovim stopama.
22 Koji nije sagriješio, niti se prijevara našla u njegovim ustima.
23 On, kad je bio pogrđen, nije više pogrđen; kad je patio, nije prijetio; nego se povjerio onome koji pravedno sudi:
24 On sam grijehe naše ponese tijelom svojim na drvo da mi, umrijevši grijesima, živimo za pravednost. Njegovim ste ranama ozdravili.
25 Jer bijaste kao ovce zalutale; ali sada su vraćeni pastiru i biskupu vaših duša.

POGLAVLJE 3

1 Isto tako, žene, pokoravajte se svojim muževima; da, ako se tko ne pokorava riječi, može i bez riječi biti pridobijen razgovorom žena;
2 Dok gledaju tvoj čestit razgovor povezan sa strahom.
3 Čije ukrašavanje neka ne bude ono izvanjsko ukrašavanje pletenja kose, nošenja zlata ili odijevanja;
4 Ali neka to bude skriveni čovjek srca, u onome što je neraspadljivo, čak i ukras krotkoga i tihoga duha, što je u Božjim očima dragocjeno.
5 Jer ovako su se u stara vremena ukrašavale i svete žene, koje su se uzdale u Boga, podložne svojim muževima.
6 Kao što je Sara poslušala Abrahama, nazivajući ga gospodarom: čije ste vi kćeri, ako dobro činite i ne plašite se nikakvog čuđenja.
7 Isto tako, vi, muževi, živite s njima po razumu, dajući čast ženi kao slabijoj posudi i kao subaštinici milosti života; da vaše molitve ne budu spriječene.
8 Naposljetku, budite svi jednodušni, suosjećajni jedni prema drugima, bratski ljubite, sažaljivi, ljubazni!
9 Ne vraćaj zlo za zlo ni uvredu za uvredu, nego naprotiv blagoslov! znajući da ste na to pozvani da baštinite blagoslov.
10 Jer tko želi ljubiti život i vidjeti dobre dane, neka suzdrži svoj jezik od zla i svoje usne da ne govore prijevare.
11 Neka se kloni zla i neka čini dobro; neka traži mir i neka ga postigne.
12 Jer oči su Gospodnje nad pravednicima i uši su mu otvorene za molitve njihove, a lice je Gospodnje protiv onih koji čine zlo.
13 A tko će vam nauditi ako budete sljedbenici onoga što je dobro?
14 Ali ako trpite zbog pravednosti, sretni ste; i ne bojte se njihova straha, niti se uznemirujte;
15 Nego posvećujte Gospodina Boga u svojim srcima i budite uvijek spremni odgovoriti svakome tko vas pita za razlog nade koja je u vama s blagošću i strahom.
16 Imati čistu savjest; da se posrame oni koji vas klevetaju kao o zlotvorima, jer vas lažno optužuju u Kristu.
17 Jer bolje je, ako je volja Božja, da trpite čineći dobro nego čineći zlo.
18 Jer i Krist je jednom trpio za grijehe, Pravednik za nepravedne, da nas privede Bogu, usmrćen u tijelu, ali oživljen Duhom.
19 Po kojem je također otišao i propovijedao duhovima u zatvoru;
20 Koji su nekoć bili neposlušni, kad je nekoć strpljivost Božja čekala u danima Noinim, dok se pripravljala arka, u kojoj se malo, to jest osam duša spasilo vodom.
21 Slična slika prema kojoj nas čak i krštenje sada spašava (ne uklanjanje tjelesne prljavštine, nego odgovor čiste savjesti Bogu) uskrsnućem Isusa Krista:
22 Koji je uzašao na nebo i zdesna je Bogu; anđeli i vlasti i moći podređeni su mu.

POGLAVLJE 4

1 Budući da je Krist trpio za nas tijelom, oboružajte se i vi istom mišlju;
2 Da ostatak svoga tjelesnog života više ne živi prema ljudskim požudama, nego prema Božjoj volji.
3 Jer prošlo vrijeme našega života može nam biti dovoljno da smo vršili volju pogana, kad smo hodili u raskalašnosti, požudama, vinu, pijančevanju, gozbama i odvratnim idolopoklonstvima:
4 Pri čemu oni misle da je čudno što ne trčite s njima u isti nered, govoreći vas loše.
5 Koji će položiti račun onome koji je spreman suditi žive i mrtve.
6 Jer zato se evanđelje propovijedalo i onima koji su umrli, da im se sudi po ljudskim tijelima, a žive po Bogu u duhu.
7 Ali kraj svega je blizu: budite dakle trijezni i bdijte u molitvi.
8 A iznad svega imajte žarku ljubav među sobom, jer će ljubav pokriti mnoštvo grijeha.
9 Budite gostoljubivi jedni prema drugima bez zamjerke.
10 Služite jedni drugima kako je tko primio dar, kao dobri upravitelji mnogostruke milosti Božje.
11 Ako tko govori, neka govori kao riječi Božje; ako tko služi, neka to čini prema sposobnosti koju Bog daje, da se u svemu slavi Bog po Isusu Kristu, kojemu hvala i vlast u vijeke vjekova. Amen.
12 Ljubljeni, nije čudno što se tiče vatrene kušnje koja će vas iskušati, kao da vam se nešto čudno dogodilo.
13 Ali radujte se, budući da ste dionici Kristovih patnji; da se i vi radujete velikom radošću, kad se njegova slava objavi.
14 Ako vas grde zbog imena Kristova, blago vama! jer duh slave i Božji počiva na vama: oni ga ruže, a vi ga slavite.
15 Ali nitko od vas neka ne trpi kao ubojica, ili kao kradljivac, ili kao zločinac, ili kao nametljivac u tuđim stvarima.
16 Ali ako tko trpi kao kršćanin, neka se ne stidi; ali neka slavi Boga u ovo ime.
17 Jer došlo je vrijeme da sud mora započeti u domu Božjem; i ako prvo počne od nas, kakav će biti kraj onima koji se ne pokoravaju evanđelju Božjem?
18 I ako se pravednik jedva spasi, gdje će se pojaviti bezbožnik i grešnik?
19 Stoga oni koji trpe po Božjoj volji neka mu, čineći dobro, povjere čuvanje svojih duša kao vjernom Stvoritelju.

POGLAVLJE 5

1 Pozivam starješine među vama, koji sam i starješina i svjedok muke Kristove i dionik slave koja će se objaviti:
2 Pasite stado Božje koje je među vama, nadzirući ga, ne prisilno, nego dragovoljno; ne zbog prljavog dobitka, nego spremnog uma;
3 Niti kao gospodari nad baštinom Božjom, nego kao uzor stadu.
4 A kad se pojavi glavni pastir, primit ćete vijenac slave koji ne vene.
5 Tako i vi, mlađi, pokoravajte se starijima. Da, svi se pokoravajte jedni drugima i obucite se u poniznost, jer se Bog oholima protivi, a poniznima daje milost.
6 Ponizite se dakle pod moćnu ruku Božju, da vas uzvisi u svoje vrijeme.
7 Baci na njega svu svoju brigu; jer on brine za tebe.
8 Budite trijezni, budite; jer vaš protivnik, đavao, kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždere.
9 Njemu se oduprite postojani u vjeri, znajući da iste nevolje pogađaju vaša braća po svijetu.

10 Ali Bog svake milosti, koji nas je pozvao u svoju vječnu slavu po Kristu Isusu, nakon što malo potrpite, neka vas usavrši, utvrdi, ojača, utvrdi.
11 Njemu slava i vlast u vijeke vjekova! Amen.
12 Po Silvanu, vašem vjernom bratu, kako pretpostavljam, napisao sam ukratko, potičući i svjedočeći da je ovo prava Božja milost u kojoj stojite.
13 Pozdravlja vas crkva u Babilonu, zajedno s vama izabrana; a isto tako i moj sin Marcus.
14 Pozdravite jedan drugoga poljupcem ljubavi. Mir vama svima koji su u Kristu Isusu. Amen.

Druga Petrova poslanica

POGLAVLJE 1

1 Šimun Petar, sluga i apostol Isusa Krista, onima koji s nama zadobiše dragocjenu vjeru po pravednosti Boga i našega Spasitelja Isusa Krista:
2 Neka vam se umnoži milost i mir spoznajom Boga i Isusa, Gospodina našega,
3 Kao što nam je njegova božanska moć dala sve što se tiče života i pobožnosti, po spoznaji onoga koji nas je pozvao na slavu i krepost:
4 Po čemu su nam dana izvanredno velika i dragocjena obećanja: da po njima možete postati dionici božanske naravi, izbjegavši pokvarenost koja je u svijetu zbog požude.
5 A osim toga, dajući svu marljivost, svojoj vjeri dodajte vrlinu; i na znanje vrline;
6 A k znanju umjerenost; a umjerenosti strpljivost; a strpljivosti pobožnost;
7 A pobožnosti bratoljublje; a bratskoj dobroti dobročinstvo.
8 Jer ako je to u vama i umnoži se, nećete biti neplodni ni neplodni u spoznaji Gospodina našega Isusa Krista.
9 Ali tko toga nema, slijep je i ne vidi nadaleko, i zaboravio je da je očišćen od svojih starih grijeha.
10 Stoga se radije, braćo, potrudite da svoj poziv i izbor učinite sigurnim: jer ako ovo činite, nikada nećete pasti.
11 Jer tako će vam se obilno omogućiti ulazak u vječno kraljevstvo našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista.
12 Stoga neću zanemariti da vas uvijek podsjećam na ove stvari, iako ih znate i utvrđeni ste u sadašnjoj istini.
13 Da, mislim da je primjereno, dok god sam u ovom šatoru, da vas potaknem sjećanjem na vas;
14 Znajući da ću uskoro morati napustiti ovaj svoj šator, kao što mi je pokazao Gospodin naš Isus Krist.
15 Štoviše, nastojat ću da nakon moje smrti budete u mogućnosti da se ovih stvari uvijek sjećate.
16 Jer nismo vam navijestili snagu i dolazak Gospodina našega Isusa Krista za lukavo smišljenim bajkama, nego smo bili očevici njegova veličanstva.
17 Primio je doista od Boga Oca čast i slavu, kad mu od velike slave dođe takav glas: Ovo je Sin moj ljubljeni, koji mi je po volji.
18 I čuli smo ovaj glas s neba dok smo bili s njim na svetoj gori.
19 Imamo i sigurniju proročku riječ; dobro činite što pazite na to, kao na svjetlo koje svijetli u tami, dok dan ne svane i zvijezda danica ne svane u vašim srcima.
20 Znajući prvo ovo, da nijedno proročanstvo u Pismu nije privatno tumačenje.
21 Jer proročanstvo nije došlo u staro vrijeme voljom čovječjom, nego su govorili sveti ljudi Božji potaknuti Duhom Svetim.

POGLAVLJE 2

1 Ali bilo je i lažnih proroka među ljudima, kao što će među vama biti lažnih učitelja, koji će potajno unijeti prokleta krivovjerja, čak poricati Gospodina koji ih je otkupio, i navući na sebe brzo uništenje.
2 I mnogi će slijediti njihove pogubne putove; zbog koga će se o putu istine pogrditi.
3 I iz pohlepe će lažnim riječima trgovati s vama: čiji sud sada već dugo ne traje, i njihova osuda ne spava.
4 Jer ako Bog nije poštedio anđele koji su sagriješili, nego ih je bacio dolje u pakao i predao u okove tame da budu čuvani za sud;
5 I nije poštedio stari svijet, nego je spasio Nou, osmu osobu, propovjednika pravednosti, dovodeći potop na svijet bezbožnika;
6 I pretvorivši gradove Sodomu i Gomoru u pepeo osudivši ih na propast, učinivši ih uzorom onima koji će poslije živjeti bezbožno;
7 I izbavi pravednog Lota, ozlojeđenog prljavim razgovorima zlih.
8 (Jer onaj pravednik koji je boravio među njima, gledajući i slušajući, iz dana u dan mučio je svoju pravednu dušu njihovim nezakonitim djelima;)
9 Zna Gospodin izbaviti pobožne iz napasti, a nepravednike sačuvati za kaznu za dan suda.
10 Ali ponajviše oni koji hode za tijelom u požudi nečistoće i preziru vlast. Drski su oni, samovoljni, ne boje se pogrditi dostojanstva.
11 Dok anđeli, koji su veći u snazi i moći, ne iznose protiv njih pogrdne optužbe pred Gospodinom.
12 Ali oni, kao prirodne divlje životinje, stvorene da budu uhvaćene i uništene, govore zlo o stvarima koje ne razumiju; i potpuno će nestati u vlastitoj pokvarenosti;
13 I dobit će plaću nepravednosti kao oni koji uživaju u neredima danju. To su pjege i mrlje, zabavljaju se vlastitim prijevarama dok s vama blaguju;
14 Imaju oči pune preljuba, a to ne prestaje od grijeha; zavođenje nepostojanih duša: srce koje su vježbali pohlepnim postupcima; ukleta djeca:
15 Koji su ostavili pravi put i zalutali, slijedeći put Bileama, sina Bosorova, koji je ljubio plaću nepravde;
16 Ali bio je ukoren zbog svoje nepravde: nijemi magarac govoreći ljudskim glasom spriječio je ludost proroka.
17 To su izvori bezvodni, oblaci koje nosi bura; kome je zauvijek sačuvana magla tame.
18 Jer kad govore velike riječi ispraznosti, požudama tijela, razvratnošću mame one koji su čisto pobjegli od njih koji žive u zabludi.
19 Dok im obećavaju slobodu, sami su sluge raspadljivosti: jer tko je svladan, od toga postaje rob.
20 Jer ako se, nakon što su pobjegli od nečistoća svijeta spoznajom Gospodina i Spasitelja Isusa Krista, opet u njih zapletu i budu svladani, potonji im je kraj gori od početka.
21 Jer bolje im je bilo da nisu upoznali put pravednosti nego da su se, nakon što su ga upoznali, okrenuli od svete zapovijedi koja im je predana.
22 Ali dogodi im se prema istinitoj poslovici: Pas se opet okrene na svoju bljuvotinu; i krmača koja je bila oprana da se valja u blatu.

POGLAVLJE 3

1 Ovu drugu poslanicu, ljubljeni, sada vam pišem; u oba
kojima pobuđujem vaše čiste umove putem sjećanja:
2 Da se sjećate riječi koje su prije rekli sveti proroci i
zapovijedi nas apostola Gospodina i Spasitelja:
3 Znajući prvo ovo, da će u posljednjim danima doći rugači
koji će hoditi po svojim požudama,
4 I govoreći: Gdje je obećanje njegova dolaska? jer otkako
su oci pomrli, sve ostaje kako je bilo od početka stvaranja.
5 Jer oni svojevoljno ne znaju da su po Božjoj riječi nebesa
bila od davnina, a zemlja iz vode i u vodi.
6 Po čemu je ondašnji svijet, preplavljen vodom, propao.
7 Ali nebo i zemlja, koji su sada, istom su riječju čuvani,
sačuvani za vatru za dan suda i propasti bezbožnih ljudi.
8 Ali, ljubljeni, ovo jedno neka vam ne bude nepoznato, da
je jedan dan kod Gospodina kao tisuću godina, a tisuću
godina kao jedan dan.
9 Gospodin ne kasni s obećanjem, kao što neki ljudi
smatraju kašnjenjem; nego je strpljiv prema nama, ne želi
da tko propadne, nego da svi dođu do obraćenja.
10 Ali dan će Gospodnji doći kao tat noću; u kojem će
nebesa nestati uz veliku buku, a elementi će se rastopiti u
žarkoj vrućini, zemlja će također i djela koja su na njoj biti
spaljena.
11 Budući da će se sve ovo raspasti, kakvi biste trebali biti
u svim svetim životima i pobožnosti,
12 Očekujete i žurite dolasku dana Božjega, u kojemu će se
nebesa koja budu u plamenu raspasti, a elementi će se
rastopiti u žarkoj vrućini?
13 Ali mi, prema njegovu obećanju, očekujemo nova
nebesa i novu zemlju, na kojima prebiva pravednost.
14 Stoga, ljubljeni, budući da to očekujete, potrudite se da
vas on nađe u miru, bez ljage i bez mane.
15 I računajte da je dugotrpljivost našega Gospodina
spasenje; kao što vam je i naš ljubljeni brat Pavao, prema
mudrosti koja mu je dana, napisao;
16 Kao iu svim svojim poslanicama, govoreći u njima o
ovome; u kojem su neke stvari teško razumljive, koje oni
koji su neuki i nepostojani iskrivljuju, kao što čine i druge
spise, na vlastitu propast.
17 Vi, dakle, ljubljeni, budući da to već znate, čuvajte se da
i vi, zavedeni zabludom zlih, ne otpadnete od vlastite
postojanosti.
18 Nego rastite u milosti i spoznaji Gospodina našega i
Spasitelja Isusa Krista. Neka mu je slava sada i u vijeke
vjekova. Amen.

Prva Ivanova poslanica

POGLAVLJE 1

1 Što bijaše od početka, što smo čuli, što smo svojim očima vidjeli, što smo gledali i naše ruke opipale, od Riječi života;
2 (Jer život se očitovao, i mi ga vidjesmo, i svjedočimo, i prikazujemo vam život vječni, koji bijaše kod Oca, i očitova se nama;)
3 Što smo vidjeli i čuli, to navješćujemo vama da i vi imate zajedništvo s nama; a naše je zajedništvo s Ocem i s njegovim Sinom Isusom Kristom.
4 I ovo vam pišemo da vaša radost bude potpuna.
5 Ovo je, dakle, poruka koju smo čuli od njega i navješćujemo vam da je Bog svjetlo i u njemu nema nikakve tame.
6 Ako kažemo da imamo zajedništvo s njim, a hodimo u tami, lažemo i ne činimo istinu.
7 Ali ako hodimo u svjetlosti, kao što je on u svjetlosti, imamo zajedništvo jedni s drugima i krv Isusa Krista, njegova Sina, čisti nas od svakoga grijeha.
8 Reknemo li da grijeha nemamo, sami sebe varamo i istine nema u nama.
9 Ako priznajemo svoje grijehe, on je vjeran i pravedan da nam otpusti grijehe i očisti nas od svake nepravde.
10 Reknemo li da nismo sagriješili, pravimo ga lažcem i riječi njegove nema u nama.

POGLAVLJE 2

1 Dječice moja, ovo vam pišem da ne griješite. I ako tko sagriješi, imamo zagovornika kod Oca, Isusa Krista, Pravednika:
2 On je pomirnica za grijehe naše: i ne samo za naše, nego i za grijehe svega svijeta.
3 I po tome znamo da ga poznajemo ako zapovijedi njegove držimo.
4 Tko veli: Poznajem ga, a zapovijedi njegovih ne drži, lažac je i istine nema u njemu.
5 Ali tko drži riječ njegovu, u njemu je doista ljubav Božja savršena: po tome znamo da smo u njemu.
6 Tko kaže da u njemu ostaje, treba i sam tako postupati, kao što je on hodio.
7 Braćo, ne pišem vam novu zapovijed, nego staru zapovijed koju ste imali od početka. Stara je zapovijed riječ koju ste čuli od početka.
8 Opet vam pišem novu zapovijed, koja je istinita u njemu i u vama: jer je tama prošla, a svjetlost prava sada svijetli.
9 Tko govori da je u svjetlu, a mrzi brata svoga, u tami je do sada.
10 Tko ljubi brata svoga, u svjetlosti ostaje i nema u njemu sablazni.
11 A tko mrzi brata svoga, u tami je i u tami hodi i ne zna kamo ide, jer mu je tama zaslijepila oči.
12 Pišem vam, dječice, jer su vam grijesi oprošteni poradi imena njegova.
13 Pišem vam, oci, jer ste upoznali onoga koji je od početka. Pišem vam, mladići, jer ste pobijedili Zloga. Pišem vam, dječice, jer ste upoznali Oca.
14 Pisah vam, oci, jer ste upoznali onoga koji je od početka. Pisao sam vama, mladići, jer ste jaki i riječ Božja ostaje u vama, i pobijedili ste Zloga.
15 Ne ljubite svijeta ni onoga što je u svijetu. Ako tko ljubi svijet, ljubavi Očeve nema u njemu.
16 Jer sve što je u svijetu, požuda tijela, i požuda očiju, i oholost života, nije od Oca, nego od svijeta.
17 I svijet prolazi i požuda njegova, a tko vrši volju Božju, ostaje zauvijek.
18 Dječice, posljednji je put. I kao što ste čuli da će antikrist doći, i sada ima mnogo antikrista; po čemu znamo da je posljednji put.
19 Izišli su od nas, ali nisu bili od nas; jer da su bili od nas, nedvojbeno bi ostali s nama; ali su izašli da se pokaže da nisu svi od nas.
20 Ali vi imate pomazanje od Svetoga i sve znate.
21 Nisam vam pisao zato što ne znate istine, nego zato što je znate i da nijedna laž nije od istine.
22 Tko je lažac ako ne onaj koji niječe da Isus nije Krist? On je antikrist, koji niječe Oca i Sina.
23 Tko god niječe Sina, nema Oca; (ali) tko priznaje Sina, ima i Oca.
24 Neka dakle ostane u vama što ste čuli od početka. Ako u vama ostane što ste čuli od početka, ostat ćete i vi u Sinu i u Ocu.
25 A ovo je obećanje koje nam je obećao, život vječni.
26 Ovo sam vam napisao o onima koji vas zavode.
27 Ali pomazanje koje ste od njega primili ostaje u vama i ne trebate da vas itko poučava, nego kao što vas isto pomazanje uči o svemu, i istina je, a nije laž, i kao što je učilo vi, vi ćete ostati u njemu.
28 I sada, dječice, ostanite u njemu! da kad se pojavi, imamo pouzdanje i ne postidimo se pred njim o njegovu dolasku.
29 Ako znate da je on pravedan, znajte da je svaki koji čini pravdu od njega rođen.

POGLAVLJE 3

1 Gle, kakvu nam je ljubav udijelio Otac da se sinovima Božjim zovemo: dakle, svijet nas ne poznaje jer njega nije upoznao.
2 Ljubljeni, sad smo sinovi Božji i još se ne vidi što ćemo biti; ali znamo da ćemo, kad se pojavi, biti njemu slični; jer ćemo ga vidjeti onakvog kakav jest.
3 I svaki čovjek koji ima tu nadu u njemu, čisti se kao što je on čist.
4 Tko god čini grijeh, prestupa i Zakon; jer grijeh je prijestup Zakona.
5 I znate da se on pojavi da uzme grijehe naše; i u njemu nema grijeha.
6 Tko god u njemu ostaje, ne griješi; tko god griješi, nije ga vidio niti ga je upoznao.
7 Dječice, neka vas nitko ne zavede: tko čini što je pravedno, pravedan je kao što je on pravedan.
8 Tko čini grijeh, od đavla je; jer đavao griješi od početka. Za tu se svrhu očitovao Sin Božji, da uništi djela đavolska.
9 Tko god je rođen od Boga, ne čini grijeha; jer njegovo sjeme ostaje u njemu, i on ne može griješiti, jer je rođen od Boga.

10 Po ovome se raspoznaju djeca Božja i djeca đavolska: tko god ne čini pravednosti, nije od Boga, niti tko ne ljubi brata svojega.
11 Jer ovo je poruka koju ste čuli od početka: ljubimo jedni druge.
12 Ne kao Kajin, koji je bio od Zloga i ubio je svoga brata. I zašto ga je ubio? Jer su njegova vlastita djela bila zla, a njegova brata pravedna.
13 Ne čudite se, braćo moja, ako vas svijet mrzi.
14 Znamo da smo prešli iz smrti u život jer ljubimo braću. Tko ne ljubi brata svoga, u smrti ostaje.
15 Tko god mrzi brata svojega, ubojica je; a znate da nijedan ubojica nema život vječni u sebi.
16 Po ovome spoznajemo ljubav Božju: on je za nas položio svoj život; i mi smo dužni položiti svoje živote za braću.
17 Ali tko ima dobra ovoga svijeta i vidi brata svoga u potrebi pa zatvori pred njim srce svoje, kako u njemu prebiva ljubav Božja?
18 Dječice moja, ne ljubimo riječju ni jezikom; nego djelom i istinom.
19 I po ovom znamo da smo od istine i umirit ćemo svoja srca pred njim.
20 Jer ako nas naše srce osuđuje, Bog je veći od našega srca i zna sve.
21 Ljubljeni, ako nas naše srce ne osuđuje, tada imamo pouzdanje prema Bogu.
22 I što god ištemo, primamo od njega jer zapovijedi njegove čuvamo i činimo što mu je milo.
23 A ovo je njegova zapovijed: da vjerujemo u ime njegova Sina Isusa Krista i ljubimo jedni druge, kako nam je zapovjedio.
24 Tko vrši zapovijedi njegove, ostaje u njemu, i on u njemu. I po ovom znamo da on ostaje u nama, po Duhu kojega nam je dao.

POGLAVLJE 4

1 Ljubljeni, ne vjerujte svakom duhu, nego ispitujte duhove jesu li od Boga, jer mnogi su lažni proroci izišli u svijet.
2 Po ovome spoznajte Duha Božjega: svaki duh koji ispovijeda da je Isus Krist došao u tijelu, od Boga je.
3 I svaki duh koji ne ispovijeda da je Isus Krist došao u tijelu nije od Boga: a ovo je onaj antikristov duh za kojeg ste čuli da će doći; a i sada već je na svijetu.
4 Vi ste od Boga, dječice, i pobijedili ste ih jer je veći onaj koji je u vama nego onaj koji je u svijetu.
5 Oni su od svijeta: zato govore od svijeta i svijet ih sluša.
6 Mi smo od Boga: tko poznaje Boga, sluša nas; tko nije od Boga, ne sluša nas. Po ovome poznajemo duha istine i duha zablude.
7 Ljubljeni, ljubimo jedni druge, jer ljubav je od Boga; i svaki koji ljubi od Boga je rođen i Boga poznaje.
8 Tko ne ljubi, ne poznaje Boga; jer Bog je ljubav.
9 U ovome se očitova ljubav Božja prema nama što Bog posla svoga Sina Jedinorođenca na svijet da živimo po njemu.
10 U ovom je ljubav: ne da smo mi ljubili Boga, nego da je on ljubio nas i poslao Sina svoga kao žrtvu pomirnicu za grijehe naše.
11 Ljubljeni, ako nas je Bog tako ljubio, trebali bismo i mi ljubiti jedni druge.
12 Boga nitko nikada nije vidio. Ako ljubimo jedni druge, Bog ostaje u nama i njegova je ljubav savršena u nama.
13 Po ovom znamo da prebivamo u njemu i on u nama jer nam je dao od svoga Duha.
14 I mi smo vidjeli i svjedočimo da je Otac poslao Sina da bude Spasitelj svijeta.
15 Tko god prizna da je Isus Sin Božji, Bog prebiva u njemu i on u Bogu.
16 I mi smo spoznali ljubav koju Bog ima prema nama i povjerovali joj. Bog je ljubav; a tko prebiva u ljubavi, prebiva u Bogu i Bog u njemu.
17 U tome je naša ljubav savršena, da imamo odvažnost na dan suda: jer kakav je on, takvi smo i mi na ovome svijetu.
18 U ljubavi nema straha; ali savršena ljubav izgoni strah, jer strah ima muku. Tko se boji, nije savršen u ljubavi.
19 Mi ga ljubimo jer je on prvi nas ljubio.
20 Rekne li tko: Ljubim Boga, a mrzi brata svoga, lažac je; jer tko ne ljubi brata svojega kojega vidi, kako može ljubiti Boga kojega ne vidi?
21 I ovu zapovijed imamo od njega: Tko ljubi Boga, da ljubi i brata svojega.

POGLAVLJE 5

1 Tko god vjeruje da Isus jest Krist, od Boga je rođen; i tko god ljubi onoga koji ga je rodio, ljubi i onoga koji je od njega rođen.
2 Po ovom znamo da ljubimo djecu Božju, kad Boga ljubimo i zapovijedi njegove držimo.
3 Jer ovo je ljubav prema Bogu, da držimo njegove zapovijedi, a njegove zapovijedi nisu teške.
4 Jer sve što je rođeno od Boga pobjeđuje svijet; i ovo je pobjeda koja pobjeđuje svijet, naša vjera.
5 Tko je taj koji pobjeđuje svijet ako ne onaj koji vjeruje da je Isus Sin Božji?
6 Ovo je onaj koji je došao vodom i krvlju, Isus Krist; ne samo vodom, nego vodom i krvlju. A Duh je taj koji svjedoči, jer Duh je istina.
7 Jer troje je što svjedoči na nebu: Otac, Riječ i Duh Sveti; i ovo je troje jedno.
8 A troje je što svjedoči na zemlji: Duh, voda i krv: i to je troje u jedno.
9 Ako primamo svjedočanstvo ljudi, svjedočanstvo je Božje veće: jer ovo je svjedočanstvo Božje kojim je svjedočio za svoga Sina.
10 Tko vjeruje u Sina Božjega, ima svjedočanstvo u sebi; jer ne vjeruje u svjedočanstvo koje je Bog dao o svome Sinu.
11 A ovo je svjedočanstvo da nam je Bog dao vječni život, a taj je život u njegovu Sinu.
12 Tko ima Sina, ima život; a tko nema Sina Božjega, nema života.
13 Ovo sam napisao vama koji vjerujete u ime Sina Božjega; da znate da imate život vječni i da vjerujete u ime Sina Božjega.
14 A ovo je pouzdanje koje imamo u njega: ako što ištemo po njegovoj volji, uslišava nas.
15 I ako znamo da nas uslišava što god ištemo, znamo da imamo što smo od njega htjeli.
16 Ako tko vidi svoga brata da griješi grijehom koji nije na smrt, neka moli i dat će mu život onima koji griješe ne na smrt. Postoji grijeh na smrt: ne kažem da će moliti za njega.

17 Svaka je nepravda grijeh, a postoji grijeh koji nije do
smrti.
18 Znamo da tko god je rođen od Boga, ne griješi; ali onaj
koji je rođen od Boga čuva se i zli ga se ne dotiče.
19 I znamo da smo od Boga, a sav svijet leži u zloći.
20 I znamo da je Sin Božji došao i dao nam razum da
upoznamo onoga koji je istinit i da smo u onom koji je
istinit, u njegovu Sinu Isusu Kristu. Ovo je pravi Bog i
život vječni.
21 Dječice, čuvajte se idola! Amen.

Drugi Ivan

POGLAVLJE 1

1 Starješina izabranoj gospođi i njezinoj djeci, koju volim u istini; i ne samo ja, nego i svi koji su spoznali istinu;
2 Radi istine, koja u nama prebiva i s nama će biti zauvijek.
3 Milost s vama, milosrđe i mir od Boga Oca i od Gospodina Isusa Krista, Sina Očeva, u istini i ljubavi.
4 Jako sam se obradovao što sam našao među tvojom djecom da hode u istini, kao što smo primili zapovijed od Oca.
5 A sada te molim, gospođo, ne kao da sam ti napisao novu zapovijed, nego onu koju smo imali od početka, da ljubimo jedni druge.
6 A ovo je ljubav, da hodimo po zapovijedima njegovim. Ovo je zapovijed, da u njoj živite, kako ste čuli od početka.
7 Jer mnogi su zavodnici ušli u svijet koji ne priznaju da je Isus Krist došao u tijelu. Ovo je prevarant i antikrist.
8 Pazite na sebe da ne izgubimo ono što smo učinili, nego da primimo punu plaću.
9 Tko god prestupi i ne ostane u nauku Kristovu, nema Boga. Tko ostaje u nauku Kristovu, ima i Oca i Sina.
10 Ako tko dođe k vama i ne donese ovu nauku, ne primajte ga u svoju kuću i ne pozdravljajte ga!
11 Jer tko mu čestita, sudjeluje u njegovim zlim djelima.
12 Imajući vam mnogo toga pisati, ne bih pisao papirom i tintom, ali vjerujem da ću doći k vama i govoriti licem u lice da naša radost bude potpuna.
13 Pozdravljaju te djeca tvoje izabrane sestre. Amen.

Treći Ivan

POGLAVLJE 1

1 Starac ljubljenome Gaju, kojega u istini ljubim.
2 Ljubljeni, iznad svega želim da napreduješ i budeš zdrav, kao što napreduje tvoja duša.
3 Jako sam se obradovao kad su došla braća i posvjedočila za istinu koja je u tebi, kako živiš u istini.
4 Nemam veće radosti nego čuti da moja djeca hode u istini.
5 Ljubljeni, vjerno činiš što god činiš braći i strancima;
6 Koji su posvjedočili tvoju ljubav pred crkvom; ako ih izvedeš na put prema Bogu, dobro ćeš učiniti.
7 Jer poradi imena njegova iziđoše ne uzevši ništa od pogana.
8 Takve smo dakle dužni primati da budemo suradnici istine.
9 Pisao sam crkvi, ali Diotref, koji voli imati prvenstvo među njima, ne prima nas.
10 Stoga, ako dođem, sjećat ću se njegovih djela koja čini, klevetajući nas zlobnim riječima; i nezadovoljan time, niti on sam prima braću, a brani onima koji žele i izgoni ih iz crkve.
11 Ljubljeni, ne slijedi ono što je zlo, nego ono što je dobro. Tko čini dobro, od Boga je, a tko čini zlo, Boga ne vidje.
12 Demetrije ima dobro izvješće o svim ljudima, io samoj istini: da, i mi također svjedočimo; a vi znate da je naš zapis istinit.
13 Imao sam mnogo toga napisati, ali neću ti pisati tintom i perom:
14 Ali vjerujem da ću te uskoro vidjeti i razgovarat ćemo licem u lice. Mir tebi. Pozdravljaju te naši prijatelji. Pozdravite prijatelje imenom.

Jude

POGLAVLJE 1

1 Juda, sluga Isusa Krista i brat Jakovljev, onima koje je Bog Otac posvetio i sačuvao u Isusu
Kriste, a vapaj je:
2 Milost tebi i mir i ljubav neka se umnože.
3 Ljubljeni, kad sam se potrudio da vam pišem o općem spasenju, bilo je potrebno da vam kažem
pišući i potičući vas da se usrdno borite za vjeru koja je nekoć predana svetima.
4 Jer postoje neki ljudi koji su se ušuljali nesvjesni, koji su unaprijed određeni za ovaj sud, zli ljudi koji
milost Boga našega pretvorila u neposluh i zanijekala jedinog Gospodina Boga i Gospodina našega Isusa Krista.
5 Tada ću vas podsjetiti, iako ste to nekada znali, da je Gospodin, nakon što je spasio narod iz zemlje egipatske,
zatim uništio nevjernike.
6 I anđele koji nisu zadržali svoje prvo mjesto, nego su napustili svoje prebivalište, On drži u vječnim okovima pod tamom
čuvao do suda velikoga dana.
7 Baš kao Sodoma i Gomora i gradovi oko njih na isti način, predajući se bludu i nakon čudnog
hodali po tijelu, postavljeni su kao primjer, dok trpe osvetu vječne vatre.
8 Na isti način ti prljavi sanjari prljaju tijelo, preziru vlast i ogovaraju dostojanstvo.
9 Ali Mihael, arkanđeo, kad se prepirao s đavlom oko Mojsijeva tijela, nije bogohulio
nije se usudio iznijeti optužbe protiv njega, nego je rekao: Neka te Gospodin prekori.
10 Ali oni govore zlo o stvarima koje ne poznaju; ali ono što znaju po prirodi, poput divljih zvijeri, time kvare
se.
11 Teško njima! jer su išli Kainovim putem i pohlepno trčali za Bileamovom greškom za nagradu, i
stradao u protuslovlju Core.
12 To su mrlje na tvojim gozbama ljubavi, kad s tobom blaguju, hrani se bez straha: bez oblaka su
voda, nošena vjetrovima; stabla čiji je plod osušen, bez ploda, dva puta mrtva, iščupana s korijenjem;
13 Bijesni valovi morski, koji pjene svoju sramotu; zvijezde lutalice, kojima tama tame zauvijek
biti sačuvan.
14 I Henok, sedmi od Adama, također je prorokovao o njima i rekao: Gle, Gospodin dolazi s deset tisuća svojih svetaca,
15 da izvrše presudu nad svima i osude sve koji su među njima zli za sva njihova zla djela koja su
počinio opako, i svih njihovih oštrih govora koje su zli grešnici govorili protiv njega.
16 To su mrmljači, prigovarači koji žive po svojim željama; i njihova usta govore velike uzbudljive riječi, sa
divljenje za ljude iskoristiti.
17 Ali, ljubljeni, sjetite se riječi koje su prije rekli apostoli Gospodina našega Isusa Krista;
18 Kako su vam rekli da će u posljednje vrijeme biti rugača koji će po svojim bezbožnim požudama morati
šetati.
19 To su oni koji se odvajaju, osjetilno, bez Duha.
20 A vi, ljubljeni, izgrađujte se na svojoj presvetoj vjeri dok se molite u Duhu Svetome, 21 Držite se u
ljubavi Božja, dok iščekujete milosrđe Gospodina našega Isusa Krista za život vječni.
22 A prema nekima imaj samilosti, što čini razliku:
23 A druge spasi strahom izvlačeći ih iz vatre; mrzi čak i odjeću umrljanu tijelom. 24 I Onome koji daje snagu
je da te sačuva od pada i da te s velikom radošću postavi neporočne pred svoju slavu,
25 Jedinom mudrom Bogu, našem Spasitelju, slava i veličanstvo, vlast i moć, sada i zauvijek. Amen

Otkrivenje

POGLAVLJE 1

1 Otkrivenje Isusa Krista, koje mu je Bog dao, da pokaže svojim slugama što se ima uskoro zbiti; i posla i naznači po anđelu svome sluzi Ivanu:
2 koji je posvjedočio riječ Božju i svjedočanstvo Isusa Krista i sve što je vidio.
3 Blago onome koji čita i onima koji slušaju riječi ovoga proroštva i drže što je u njemu napisano, jer vrijeme je blizu.
4 Ivan sedam crkvama koje su u Aziji: Milost vam i mir od Onoga koji jest, koji bijaše i koji dolazi; i od sedam Duhova koji su pred njegovim prijestoljem;
5 I od Isusa Krista, koji je svjedok vjeran, i prvorođeni među mrtvima, i knez kraljeva zemaljskih. Njemu koji nas je ljubio i koji nas je krvlju svojom oprao od naših grijeha,
6 Učinio nas je kraljevima i svećenicima Bogu i Ocu svome; njemu slava i vlast u vijeke vjekova. Amen.
7 Gle, dolazi s oblacima; i vidjet će ga svako oko, pa i oni koji su ga proboli, i sva će plemena zemaljska zaplakati nad njim. Pa ipak, Amen.
8 Ja sam Alfa i Omega, početak i svršetak, govori Gospodin, koji jest i koji bijaše i koji dolazi, Svemogući.
9 Ja, Ivan, koji sam također vaš brat i sudrug u nevolji iu kraljevstvu i strpljivosti Isusa Krista, bijah na otoku koji se zove Patmos, radi Božje riječi i radi svjedočanstva Isusa Krista.
10 Bio sam u duhu na dan Gospodnji i čuo iza sebe snažan glas, kao trube,
11 govoreći: " Ja sam Alfa i Omega, prvi i posljednji; i: "Što vidiš, zapiši u knjigu i pošalji sedam crkvama koje su u Aziji; u Efez, u Smirnu, u Pergam, u Tijatiru, u Sard, u Filadelfiju i u Laodiceju.
12 I okrenuh se da vidim glas koji je govorio sa mnom. I kad se okrenuh, vidjeh sedam zlatnih svijećnjaka;
13 A usred sedam svijećnjaka jedan sličan Sinu Čovječjem, odjeven u dugu haljinu i opasan oko dola sa zlatnim pojasom.
14 Njegova glava i njegova kosa bijahu bijele poput vune, bijele poput snijega; a oči su mu bile kao plamen ognjeni;
15 A noge su mu bile poput mjedi, kao da su u peći gorjele; a glas njegov kao šum voda mnogih.
16 Imao je u desnici sedam zvijezda, a iz usta mu je izlazio dvosjekli mač, a lice mu je bilo kao sunce koje sja u svojoj snazi.
17 Kad ga ugledah, padoh k nogama njegovim kao mrtav. I položi desnu ruku na me govoreći mi: Ne boj se! Ja sam prvi i posljednji:
18 Ja sam onaj koji živi, a bio sam mrtav; i evo, živ sam u vijeke vjekova, Amen; i imaju ključeve pakla i smrti.
19 Napiši ono što si vidio, ono što jest i ono što će biti poslije;
20 Otajstvo sedam zvijezda koje si vidio u mojoj desnici i sedam zlatnih svijećnjaka. Sedam zvijezda su anđeli sedam crkava, a sedam svijećnjaka koje si vidio sedam su crkava.

POGLAVLJE 2

1 Anđelu crkve u Efezu piši; Ovo govori onaj koji drži sedam zvijezda u svojoj desnici, koji hoda usred sedam zlatnih svijećnjaka;
2 Znam tvoja djela, i tvoj trud, i tvoju strpljivost, i kako ne možeš podnijeti one koji su zli; i iskušao si one koji govore da su apostoli, a nisu, i našao si ih lažljivcima.
3 I podnio si, i imao si strpljivosti, i za moje ime si radio, i nisi klonuo.
4 Ipak imam nešto protiv tebe, jer si ostavio svoju prvu ljubav.
5 Sjeti se dakle odakle si pao, obrati se i čini prva djela; inače ću brzo doći k tebi i maknuti ću tvoj svijećnjak s njegova mjesta, ako se ne pokaješ.
6 Ali ovo imaš: mrziš djela nikolaita, koja i ja mrzim.
7 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama; Pobjedniku ću dati da jede sa stabla života, koje je usred raja Božjega.
8 I anđelu crkve u Smirni napiši; Ovo govori prvi i posljednji, koji bijaše mrtav i oživje;
9 Znam tvoja djela, i nevolju, i siromaštvo, (ali ti si bogat) i znam hulu onih koji govore da su Židovi, a nisu, nego su sinagoga sotonina.
10 Ne bojte se ničega od onoga što ćete pretrpjeti: evo, đavao će neke od vas baciti u tamnicu da budete suđeni; i imat ćete nevolju deset dana: budi vjeran do smrti, i dat ću ti vijenac života.
11 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama; Tko pobijedi, neće biti povrijeđen od druge smrti.
12 I anđelu crkve u Pergamu piši; Ovo govori Onaj koji ima dvosjekli mač;
13 Znam tvoja djela, i gdje prebivaš, čak i gdje je Sotonino sjedište: i ti čvrsto držiš moje ime, i nisi zanijekao moju vjeru, čak i u one dane u kojima je Antipa bio moj vjerni mučenik, koji je ubijen među vama, gdje je Sotona boraviti.
14 Ali imam nešto protiv tebe, jer imaš ondje one koji drže nauk Bileama, koji je poučio Balaka da baci kamen spoticanja pred sinovima Izraelovim, da jedu idolima žrtvovano i da čine blud.
15 Tako imaš i one koji drže nauk Nikolaita, što ja mrzim.
16 Pokajte se; inače ću brzo doći k tebi i boriti se protiv njih mačem usta svojih.
17 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama; Onome koji pobijedi dat ću da jede skrivene mane i dat ću mu bijeli kamen i na kamenu novo ime napisano, kojega nitko ne zna osim onoga koji ga prima.
18 I anđelu crkve u Tijatiri napiši; Ovo govori Sin Božji, koji ima oči kao plamen ognjeni, a noge kao mjed;
19 Znam tvoja djela, i ljubav, i službu, i vjeru, i tvoju strpljivost, i tvoja djela; a posljednji da bude više od prvih.
20 Ali imam nešto protiv tebe, jer dopuštaš da žena Izebela, koja sebe naziva proročicom, poučava i zavodi moje sluge da čine blud i da jedu ono što je žrtvovano idolima.
21 I dao sam joj prostora da se pokaje za svoj blud; i nije se pokajala.
22 Evo, bacit ću je u postelju, a one koji počine preljub s njom u veliku nevolju, ako se ne pokaju za svoja djela.
23 A djecu ću njezinu smrću pogubiti; i sve će crkve spoznati da sam ja onaj koji ispituje bubrege i srca; i dat ću svakome od vas po djelima vašim.

24 Ali vama kažem, i ostalima u Tijatiri, onima koji nemaju ovu nauku, i koji nisu upoznali dubine Sotone, kako govore; Neću vam staviti nikakav drugi teret.
25 Ali ono što već imate čvrsto držite dok ne dođem.
26 I onome koji pobjeđuje i čuva djela moja do kraja, njemu ću dati vlast nad narodima.
27 On će ih vladati željeznom palicom; kao lončarsko posuđe razbit će se, kao što sam ja primio od Oca svojega.
28 I dat ću mu zvijezdu jutarnju.
29 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama.

POGLAVLJE 3

1 I anđelu crkve u Sardu napiši; Ovo govori onaj koji ima sedam duhova Božjih i sedam zvijezda; Znam tvoja djela, da imaš ime da živiš, a mrtav si.
2 Budi budan i ojačaj ono što je ostalo, što je spremno umrijeti, jer nisam našao djela tvoja savršena pred Bogom.
3 Sjeti se dakle kako si primio i čuo, drži i obrati se. Ako dakle ne budeš bdio, doći ću na te kao tat i nećeš znati u koji ću čas doći na te.
4 Imaš nekoliko imena čak iu Sardu koja nisu oskvrnila svoje haljine; i hodit će sa mnom u bijelom: jer su dostojni.
5 Tko pobjeđuje, bit će odjeven u bijelu odjeću; i neću izbrisati ime njegovo iz knjige života, nego ću priznati ime njegovo pred Ocem svojim i pred anđelima njegovim.
6 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama.
7 I anđelu crkve u Philadelphiji piši; Ovo govori Onaj koji je svet, onaj koji je istinit, onaj koji ima ključ Davidov, onaj koji otvara i nitko ne zatvara; i zatvara, i nitko ne otvara;
8 Znam djela tvoja: evo, stavio sam pred tebe otvorena vrata i nitko ih ne može zatvoriti, jer ti imaš malo snage i održao si moju riječ i nisi zanijekao moje ime.
9 Evo, učinit ću ih iz Sotonine sinagoge, koji kažu da su Židovi, a nisu, nego lažu; evo, učinit ću da dođu i poklone se pred tvojim nogama i da znaju da sam te ljubio.
10 Budući da si održao riječ moje strpljivosti, i ja ću tebe čuvati od časa kušnje, koja će doći na sav svijet da iskuša one koji žive na zemlji.
11 Evo, dolazim brzo: čvrsto drži što imaš da nitko ne uzme tvoju krunu.
12 Onoga koji pobijedi učinit ću stupom u hramu Boga svojega, i on više neće izlaziti; i napisat ću na njemu ime Boga svojega i ime grada Boga svojega, koji je novi Jeruzalem. , koji silazi s neba od mog Boga: i napisat ću na njemu svoje novo ime.
13 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama.
14 I anđelu Laodicejske crkve napiši; Ovo govori Amen, svjedok vjerni i istiniti, početak stvaranja Božjeg;
15 Znam djela tvoja: nisi ni studen ni vruć: kad bih bio ni studen ni vruć.
16 Zato što si mlak, a nisi ni studen ni vruć, izbljuvat ću te iz svojih usta.
17 Jer ti govoriš: Bogat sam, obogatio sam se i ništa mi ne treba; a ne znaš da si bijedan, i bijedan, i siromašan, i slijep, i gol.
18 Savjetujem ti da kupiš od mene zlata u vatri prokušana da se obogatiš; i bijelu odjeću, da se možeš obući i da se ne vidi sramota tvoje golotinje; i namaži oči svoje mašću za oči da vidiš.
19 Koje ljubim, korim ih i karam: budi dakle revan i obrati se.
20 Evo, stojim na vratima i kucam: čuje li tko glas moj i otvori mi vrata, ući ću k njemu i večerat ću s njim i on sa mnom.
21 Pobjedniku ću dati da sjedne sa mnom na moje prijestolje, kao što sam i ja pobijedio i sjeo sa svojim Ocem na njegovo prijestolje.
22 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama.

POGLAVLJE 4

1 Nakon toga pogledah, i gle, otvoriše se vrata na nebu; i prvi glas koji čuh bijaše kao truba koja govori sa mnom; koji reče: Popni se ovamo i pokazat ću ti ono što mora biti poslije.
2 I odmah bijah u duhu: i gle, prijestolje stajaše na nebu i na prijestolju sjedi jedan.
3 Onaj koji je sjedio izgledao je kao kamen jaspis i sardina, a oko prijestolja bijaše duga, koja se vidjela kao smaragd.
4 Oko prijestolja bijaše dvadeset i četiri sjedala, a na sjedalima vidjeh dvadeset i četiri starješine kako sjede, odjeveni u bijele haljine; a na glavama su imali zlatne krune.
5 I iz prijestolja su izlazile munje i gromovi i glasovi; i sedam je svjetiljki ognjenih gorjelo pred prijestoljem, a to su sedam duhova Božjih.
6 A pred prijestoljem bijaše stakleno more slično kristalu, a usred prijestolja i oko prijestolja bijahu četiri životinje pune očiju sprijeda i straga.
7 I prva je zvijer bila poput lava, a druga zvijer poput teleta, a treća je zvijer imala lice poput čovjeka, a četvrta je zvijer bila poput orla u letu.
8 I četiri su životinje imale svaka po šest krila oko sebe; i bijahu iznutra puni očiju i ne miruju dan i noć govoreći: Svet, svet, svet Gospodin Bog Svemogući, koji bijaše i jest i dolazi.
9 I kada te životinje daju slavu i čast i zahvalu onome koji sjedi na prijestolju, koji živi u vijeke vjekova,
10 Dvadeset i četiri starješine padaju ničice pred onim koji sjedi na prijestolju i klanjaju se onome koji živi u vijeke vjekova i bacaju svoje krune pred prijestolje govoreći:
11 Dostojan si, Gospodine, primiti slavu, čast i moć: jer ti si sve stvorio, i za tvoju volju one jesu i stvorene su.

POGLAVLJE 5

1 I vidjeh u desnici Onoga koji sjedi na prijestolju knjigu ispisanu iznutra i sa stražnje strane, zapečaćenu sa sedam pečata.
2 I vidjeh snažnog anđela kako naviješta jakim glasom, Tko je dostojan otvoriti knjigu i razriješiti njezine pečate?
3 I nijedan čovjek na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom nije mogao otvoriti knjigu niti pogledati u nju.
4 I mnogo sam plakao jer se nitko nije našao dostojan otvoriti i pročitati knjigu, niti pogledati u nju.
5 I reče mi jedan od starješina: Ne plači: gle, Lav iz plemena Judina, Korijen Davidov, pobijedio je da otvori knjigu i skine njezinih sedam pečata.
6 I vidjeh, i gle, usred prijestolja i četiriju bića, i usred starješina, stajaše Janje kao zaklano, sa sedam rogova i

sedam očiju, što je sedam duhova od Boga poslan po svoj zemlji.
7 I pristupi i uze knjigu iz desnice onoga koji sjedi na prijestolju.
8 I kad uze knjigu, četiri bića i dvadeset i četiri starješine padoše ničice pred Jaganjcem, držeći svaki od njih harfe i zlatne posude pune mirisa, koje su molitve svetaca.
9 I zapjevaše novu pjesmu govoreći: Dostojan si uzeti knjigu i otvoriti njezine pečate, jer si bio ubijen, i otkupio si nas Bogu svojom krvlju iz svakog plemena, i jezika, i naroda, i nacija;
10 Učinio si nas Bogu našemu kraljevima i svećenicima, i mi ćemo kraljevati na zemlji.
11 I gledao sam, i čuo sam glas mnogih anđela oko prijestolja i životinja i starješina: i broj njihov bio je deset tisuća puta deset tisuća, i tisuće tisuća;
12 Govoreći iza glasa: Dostojno je Janje zaklano da primi moć, i bogatstvo, i mudrost, i snagu, i čast, i slavu, i blagoslov.
13 I svako stvorenje koje je na nebu, na zemlji i pod zemljom, i ono što je u moru, i sve što je u njima, čuo sam kako govori: Blagoslov i čast i slava i moć neka onome koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu u vijeke vjekova.
14 A četiri bića rekoše: Amen. A dvadeset i četiri starješine padoše ničice i pokloniše se Onomu koji živi u vijeke vjekova.

POGLAVLJE 6

1 I vidjeh kad je Jaganjac otvorio jedan od pečata, i čuh, kao grmljavinu, jedno od četiri bića kako govori: Dođi i vidi!
2 I vidjeh, i gle, bijelog konja, a onaj koji je sjedio na njemu imao je luk; i dana mu je kruna: i on je krenuo pobjeđujući, i da pobijedi.
3 I kad otvori drugi pečat, čuh drugu zvijer kako govori: Dođi i vidi!
4 I iziđe drugi konj koji bijaše riđ: i dana je onom koji je sjedio na njemu vlast da uzme mir sa zemlje i da se međusobno ubijaju; i dan mu je veliki mač.
5 I kad otvori treći pečat, čuh treću zvijer kako govori: Dođi i vidi. I vidjeh, i gle crnog konja; a onaj koji je sjedio na njemu imao je vagu u ruci.
6 I čuh glas usred četiri bića kako govori: Mjera pšenice za denar, i tri mjere ječma za denar; i pazi da ne povrijediš ulje i vino.
7 I kad je otvorio četvrti pečat, čuo sam glas četvrte životinje kako govori: Dođi i vidi!
8 I pogledah, i gle, blijedi konj, i ime mu što na njemu bijaše Smrt, a Pakao ga je pratio. I dana im je vlast nad četvrtinom zemlje, da ubijaju mačem i glađu i smrću i zvijerima zemaljskim.
9 I kad je otvorio peti pečat, vidjeh pod žrtvenikom duše onih koji su bili zaklani za Riječ Božju i za svjedočanstvo koje su imali.
10 I povikaše iza glasa: Dokle, Gospodine, sveti i istiniti, nećeš suditi i osvetiti našu krv onima koji žive na zemlji?
11 Svakom od njih dane su bijele haljine; i rečeno im je da se trebaju odmoriti još neko vrijeme, dok se ne ispune i njihovi suradnici i njihova braća koji će biti ubijeni kao i oni.
12 I vidjeh kad otvori šesti pečat, i gle, nasta veliki potres; i sunce posta crno kao kostrijet, a mjesec posta kao krv;
13 I zvijezde s neba pale su na zemlju, kao što smokva odbacuje smokve svoje kad je zatrese silan vjetar.
14 I nebo je nestalo kao svitak kad se smota; i svaka se planina i otok pomaknu sa svojih mjesta.
15 I kraljevi zemaljski, i velikaši, i bogataši, i glavari, i moćnici, i svaki rob, i svaki slobodan čovjek, sakrili su se u jazbine i u stijene gorske;
16 I reče planinama i stijenama: Padnite na nas i sakrijte nas od lica onoga koji sjedi na prijestolju i od gnjeva Jaganjčeva!
17 Jer došao je veliki dan gnjeva njegova; i tko će moći stati?

POGLAVLJE 7

1 I nakon ovih stvari vidjeh četiri anđela kako stoje na četiri ugla zemlje, držeći četiri vjetra zemaljska, da vjetar ne puše na zemlju, ni na more, ni na koje drvo.
2 I vidjeh drugog anđela gdje se penje s istoka, s pečatom Boga živoga, i povika iza glasa četiri anđela, kojima je dano da naude zemlji i moru,
3 Govoreći: Ne škodite zemlji, ni moru, ni drveću, dok ne zapečatimo sluge našega Boga na njihovim čelima.
4 I čuh broj onih koji su bili zapečaćeni: i bilo ih je zapečaćenih sto četrdeset i četiri tisuće iz svih plemena sinova Izraelovih.
5 Iz plemena Judina bilo je zapečaćenih dvanaest tisuća. Iz plemena Rubenova bilo je zapečaćenih dvanaest tisuća. Od plemena Gadova bilo je zapečaćenih dvanaest tisuća.
6 Iz plemena Aserova bilo je zapečaćenih dvanaest tisuća. Iz plemena Neftalimova bilo je zapečaćenih dvanaest tisuća. Od plemena Manasejeva dvanaest tisuća zapečaćenih.
7 Iz plemena Simeonova bilo je zapečaćenih dvanaest tisuća. Iz Levijeva plemena bilo je zapečaćenih dvanaest tisuća. Od Jisakarova plemena bilo je zapečaćenih dvanaest tisuća.
8 Iz plemena Zabulonova bilo je zapečaćenih dvanaest tisuća. Iz plemena Josipova bilo je zapečaćenih dvanaest tisuća. Iz plemena Benjaminova bilo je zapečaćenih dvanaest tisuća.
9 Nakon toga sam vidio, i gle, veliko mnoštvo, koje nitko nije mogao izbrojiti, od svih naroda, i plemena, i ljudi i jezika, stajalo je pred prijestoljem i pred Jaganjcem, odjeveno u bijele haljine i palme. u njihovim rukama;
10 I povika iza glasa: "Spasenje Bogu našemu koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu!"
11 I svi anđeli stajahu oko prijestolja, oko starješina i četiri bića, i padoše pred prijestoljem ničice, i pokloniše se Bogu,
12 Govoreći: Amen: Blagoslov i slava i mudrost i zahvala i čast i moć i moć Bogu našemu u vijeke vjekova. Amen.
13 A jedan od starješina odgovori mi: "Što su ovi obučeni u bijele haljine?" i odakle su došli?
14 A ja mu rekoh: "Gospodine, ti znaš." I reče mi: Ovo su oni koji dođoše iz velike nevolje i opraše haljine svoje i ubijeliše ih u krvi Janjetovoj.
15 Zato su pred prijestoljem Božjim i služe mu dan i noć u hramu njegovu, i Onaj koji sjedi na prijestolju prebivat će među njima.

16 Neće više gladovati ni žeđati; niti će ih sunce obasjavati niti kakva žega.
17 Jer će ih Jaganjac, koji je usred prijestolja, hraniti i voditi na izvore živih voda, i Bog će obrisati svaku suzu s njihovih očiju.

POGLAVLJE 8

1 I kad otvori sedmi pečat, nastade tišina na nebu otprilike pola sata.
2 I vidjeh sedam anđela koji su stajali pred Bogom; i dadoše im sedam truba.
3 I drugi anđeo dođe i stade pred žrtvenik, držeći zlatnu kadionicu; i dano mu je mnogo tamjana da ga prinese s molitvama svih svetaca na zlatni žrtvenik koji je bio ispred prijestolja.
4 I dim tamjana, koji je došao s molitvama svetih, diže se pred Boga iz ruke anđelove.
5 Anđeo uze kadionicu, napuni je vatrom sa žrtvenika i baci je na zemlju, i nastaju glasovi, gromovi, munje i potres.
6 I sedam anđela koji su imali sedam truba pripremilo se da zatrubi.
7 Prvi anđeo zatrubi, i uslijedi tuča i vatra pomiješana s krvlju, i bacíše se na zemlju; i trećina drveća izgori i sva zelena trava izgori.
8 I drugi anđeo zatrubi, i kao velika planina koja gori ognjem bi bačena u more; i treći dio mora postade krv;
9 I trećina stvorenja koja su bila u moru i živjela, umrla je; a treći dio brodova je uništen.
10 I treći anđeo zatrubi, i velika zvijezda pade s neba, gorući kao svjetiljka, i pade na trećinu rijeka i na izvore vode;
11 Zvijezdi je ime Pelin: trećina vode postade pelin; i mnogi su ljudi umrli od voda, jer su postale gorke.
12 I četvrti anđeo zatrubi, i trećina sunca, trećina mjeseca i trećina zvijezda bijaše poražena; tako da je trećina njihova bila potamnjena, a dan nije sjao trećinu, a noć isto tako.
13 I vidjeh, i čuh anđela kako leti posred neba, govoreći jakim glasom: "Jao, jao, jao, stanovnicima zemlje zbog ostalih glasova trube tri anđela, koji su tek treba zvučati!

POGLAVLJE 9

1 I peti anđeo zatrubi, i vidjeh zvijezdu kako pada s neba na zemlju: i dan joj je ključ od bezdana.
2 I on otvori bezdan; i diže se dim iz jame, kao dim iz velike peći; a sunce i zrak pomračiše se od dima jamskoga.
3 Iz dima izađoše skakavci na zemlju i dana im je moć kakvu imaju škorpioni zemaljski.
4 I bilo im je zapovjeđeno da ne smiju ozlijediti travu zemaljsku, ni bilo koje zelenilo, ni ikakvo drvo; ali samo oni ljudi koji nemaju Božji pečat na svojim čelima.
5 I dano im je da ih ne ubijaju, nego da budu mučeni pet mjeseci, a njihova je muka bila kao muka škorpiona kad udari čovjeka.
6 I u one dane ljudi će tražiti smrt, ali je neće naći; i poželjet će umrijeti, a smrt će pobjeći od njih.
7 A oblici skakavaca bili su poput konja spremnih za boj; a na glavama im bijahu kao krune poput zlata, a lica im bijahu kao lica ljudi.
8 Imali su kosu kao kosu u žena, a zubi su im bili kao zubi lava.
9 Imali su naprsnike, kao naprsnike od željeza; a šum njihovih krila bijaše kao šum bojnih kola s mnogo konja koji trče u boj.
10 Imali su repove kao u škorpiona, au repovima su im bili žalci, a moć im je bila da pet mjeseci ranjavaju ljude.
11 I imali su kralja nad sobom, koji je bio anđeo bezdana, čije je ime na hebrejskom jeziku Abadon, ali na grčkom mu je ime Apolion.
12 Jedno jao prošlo je; i, evo, dolaze još dvije nevolje poslije.
13 I šesti anđeo zatrubi, i čuh glas iz četiri roga zlatnog žrtvenika koji je pred Bogom,
14 Rekavši šestom anđelu koji je imao trubu: Odriješi četiri anđela koji su svezani u velikoj rijeci Eufratu.
15 I bila su odriješena četiri anđela, koji su bili pripravljeni za sat, i dan, i mjesec, i godinu da pobiju trećinu ljudi.
16 Broj konjaničke vojske bio je dvjesta tisuća tisuća; čuo sam njihov broj.
17 I tako sam vidio konje u viziji i one koji su sjedili na njima, koji su imali oklope od vatre, jacinta i sumpora; a glave konja bile su kao glave lavova; a iz usta im je izlazila vatra i dim i sumpor.
18 Od ove trojice poginula je trećina ljudi od vatre, od dima i od sumpora što je izlazio iz njihovih usta.
19 Jer njihova je moć u njihovim ustima i njihovim repovima: jer njihovi repovi bijahu slični zmijama, i imahu glave, i njima nanose štetu.
20 I ostali ljudi koji nisu bili ubijeni ovim pošastima ipak se nisu pokajali od djela svojih ruku, da se ne klanjaju đavlima i idolima od zlata, srebra, mjedi, kamena i drveta: koji niti vidi, niti čuje, niti hoda:
21 Nisu se pokajali od svojih ubojstava, ni od svojih čaranja, ni od svog bluda, ni od svojih krađa.

POGLAVLJE 10

1 I vidjeh drugog moćnog anđela gdje silazi s neba, odjeven u oblak, i duga bijaše na njegovoj glavi, i njegovo lice bijaše kao sunce, a njegove noge kao vatreni stupovi.
2 U ruci je imao otvorenu knjižicu, i stavio je desnu nogu na more, a lijevu nogu na zemlju,
3 I povika iza glasa, kao kad lav riče;
4 I kad je sedam gromova oglasilo svoje glasove, htjedoh pisati; i čuh glas s neba kako mi govori: Zapečati ono što je sedam gromova izgovorilo i nemoj to pisati.
5 I anđeo kojega vidjeh kako stoji na moru i na zemlji podiže ruku svoju k nebu,
6 I zakleo se Onim koji živi u vijeke vjekova, koji je stvorio nebo, i ono što je na njemu, i zemlju, i ono što je na njemu, i more, i ono što je u njemu, da će biti vremena ne više:
7 Ali u dane glasa sedmoga anđela, kad zatrubi, trebalo bi biti dovršeno otajstvo Božje, kako je on objavio svojim slugama, prorocima.
8 I glas koji sam čuo s neba opet mi progovori i reče: Idi i uzmi knjižicu otvorenu u ruci anđela koji stoji na moru i na zemlji.
9 I otišao sam k anđelu i rekao mu: Daj mi knjižicu. A on mi reče: Uzmi i pojedi! i zagorčat će ti trbuh, a u ustima će ti biti slatko kao med.

10 I uzeh knjižicu iz ruke anđelove i pojedoh je; i bijaše mi u ustima sladak kao med, i čim ga pojedoh, zagorča mi trbuh.
11 I reče mi: "Moraš opet prorokovati pred mnogim narodima, narodima, jezicima i kraljevima."

POGLAVLJE 11

1 I dana mi je trska nalik na štap, a anđeo je stao i rekao: "Ustani i izmjeri hram Božji i žrtvenik i one koji se u njemu klanjaju."
2 Ali dvorište izvan Hrama izostavite i ne mjerite ga; jer je dano poganima, i oni će gaziti sveti grad četrdeset i dva mjeseca.
3 I dat ću moć svojoj dvojici svjedoka da prorokuju tisuću dvjesto šezdeset dana, odjeveni u kostrijet.
4 Ovo su dvije masline i dva svijećnjaka što stoje pred Bogom zemlje.
5 I ako ih tko želi povrijediti, oganj izlazi iz njihovih usta i proždire njihove neprijatelje; i ako ih tko želi povrijediti, mora biti ubijen na ovaj način.
6 Oni imaju moć zatvoriti nebo da ne pada kiša u dane njihova proroštva; i imaju vlast nad vodama pretvoriti ih u krv i udariti zemlju svim pošastima, koliko god puta žele.
7 A kad oni završe svoje svjedočanstvo, zvijer koja izlazi iz bezdana zaratit će protiv njih, pobijedit će ih i ubiti.
8 I njihova će mrtva tijela ležati na ulicama velikog grada, koji se duhovno zove Sodoma i Egipat, gdje je i naš Gospodin bio razapet.
9 I oni iz naroda i plemena i jezika i naroda gledat će njihova mrtva tijela tri i pol dana i neće dopustiti da se njihova mrtva tijela stave u grobove.
10 I oni koji žive na zemlji radovat će se nad njima, veselit će se i slat će darove jedni drugima; jer su ova dva proroka mučili one koji su živjeli na zemlji.
11 Nakon tri i pol dana uđe u njih Duh života od Boga i oni stadoše na noge svoje. i veliki strah obuze one koji su ih vidjeli.
12 I začuše snažan glas s neba kako im govori: Popnite se ovamo! I uzdigoše se na nebo u oblaku; a neprijatelji ih njihovi gledahu.
13 U isti čas dogodi se veliki potres, pade deseti dio grada i u potresu poginu sedam tisuća ljudi, a ostatak se uplaši i dade slavu Bogu neba.
14 Drugi jad je prošao; i evo, treći jao brzo dolazi.
15 I sedmi anđeo zatrubi; i začuše se veliki glasovi na nebu: Kraljevstva ovoga svijeta postadoše kraljevstva našega Gospodina i njegova Krista; i on će kraljevati u vijeke vjekova.
16 Dvadeset i četiri starješine, koji su sjedili pred Bogom na svojim sjedalima, padoše ničice i pokloniše se Bogu,
17 Govoreći: Zahvaljujemo ti, Gospodine, Bože svemogući, koji jesi, bijaše i dolaziš; jer si uzeo svoju veliku vlast i zavladao si.
18 I razgnjeviše se narodi, i dođe gnjev tvoj, i vrijeme mrtvima, da im se sudi, i da platiš slugama svojim, prorocima, i svetima, i onima koji se boje imena tvojega, mali i veliki; i trebao bi uništiti one koji uništavaju zemlju.
19 I otvori se hram Božji na nebu, i pokaza se u hramu njegovu Kovčeg zavjeta njegova; i nastaše munje, i glasovi, i gromovi, i potres, i velika tuča.

POGLAVLJE 12

1 I pojavi se veliko čudo na nebu; žena odjevena suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi kruna od dvanaest zvijezda.
2 A trudna jecala je u mukama i bolovima da rodi.
3 I pojavi se drugo čudo na nebu; i gle, veliki crveni zmaj, sa sedam glava i deset rogova, i sedam kruna na njegovim glavama.
4 I njegov je rep povukao trećinu zvijezda na nebu i bacio ih na zemlju, a zmaj je stajao pred ženom koja je bila spremna da rodi, da proždre njezino dijete čim se rodi.
5 I ona rodi muško dijete, koje će vladati svim narodima željeznom palicom; i njezino dijete bijaše odneseno k Bogu i k njegovu prijestolju.
6 Žena pobježe u pustinju, gdje joj je Bog pripravio mjesto da je ondje hrane tisuću dvjesto šezdeset dana.
7 I nastane rat na nebu: Mihael i njegovi anđeli borili su se protiv zmaja; i zmaj se borio i njegovi anđeli,
8 I ne nadvlada; niti im se više našlo mjesta na nebu.
9 I bijaše zbačen veliki zmaj, stara zmija, koja se zove đavao i sotona, zavodnik svega svijeta: bijaše zbačen na zemlju, a s njim bijahu zbačeni i njegovi anđeli.
10 I začuh jak glas na nebu kako govori: Sada je došlo spasenje i snaga i kraljevstvo Boga našega i moć Krista njegova; jer je zbačen tužitelj naše braće koji ih je optuživao prije dana našega Boga i noć.
11 I pobijediše ga Janjetovom krvlju i riječju svoga svjedočanstva; i nisu voljeli svoje živote do smrti.
12 Zato se radujte, nebesa, i vi koji u njima prebivate! Teško stanovnicima zemlje i mora! jer đavao je sišao k vama s velikim gnjevom, jer zna da ima samo malo vremena.
13 Kad je zmaj vidio da je bačen na zemlju, progonio je ženu koja je rodila muško dijete.
14 A ženi su dana dva krila velikoga orla da odleti u pustinju, na svoje mjesto, gdje se hrani jedno vrijeme, i vremena, i pola vremena, daleko od lica zmije.
15 I izbaci zmija iz svojih usta vodu kao potok za ženom, da bi je odnio potok.
16 I zemlja je pomogla ženi, i zemlja je otvorila svoja usta i progutala rijeku koju je zmaj ispustio iz svojih usta.
17 Zmaj se razgnjevi na ženu i ode zaratiti s ostatkom njezina potomstva, koji drže zapovijedi Božje i imaju svjedočanstvo Isusa Krista.

POGLAVLJE 13

1 I stadoh na pijesak morski i vidjeh zvijer kako izlazi iz mora sa sedam glava i deset rogova, a na njezinim rogovima deset kruna, a na njezinim glavama ime bogohulno.
2 I zvijer koju sam vidio bila je slična leopardu, a noge su joj bile kao noge u medvjeda, a usta kao usta u lava; i zmaj joj dade svoju moć, svoje sjedište i veliku vlast.
3 I vidjeh jednu od njegovih glava kao da je smrtno ranjena; i njegova smrtonosna rana zacijeli: i sav se svijet čudio za zvijeri.
4 I pokloniše se zmaju koji je dao moć zvijeri; i pokloniše se zvijeri govoreći: Tko je sličan zvijeri? tko može ratovati s njim?

5 I dana su mu usta koja govore velike stvari i bogohuljenja; i data mu je moć da nastavi četrdeset i dva mjeseca.

6 I otvori usta svoja da huli na Boga, da huli na njegovo ime, na njegov šator i na one koji žive na nebu.

7 I dano mu je da ratuje sa svetima i da ih pobijedi; i dana mu je vlast nad svim plemenima, jezicima i narodima.

8 I poklonit će mu se svi koji žive na zemlji, čija imena nisu zapisana u knjizi života Jaganjca zaklanog od postanka svijeta.

9 Ima li tko uho, neka čuje!

10 Tko vodi u ropstvo, ići će u ropstvo; tko ubija mačem, mora biti mačem ubijen. Ovdje je strpljivost i vjera svetaca.

11 I vidjeh drugu zvijer kako izlazi iz zemlje; i imao je dva roga kao u janjeta, a govorio je kao zmaj.

12 I on provodi svu vlast prve zvijeri pred sobom, i navodi zemlju i one koji žive na njoj da se klanjaju prvoj zvijeri, čija je smrtonosna rana bila zacijeljena.

13 I on čini velika čudesa, tako da čini da siđe vatra s neba na zemlju pred očima ljudi,

14 I zavodi one koji žive na zemlji pomoću onih čuda koja je imao moć činiti u očima zvijeri; rekavši onima koji žive na zemlji da naprave kip zvijeri koja je imala ranu od mača i ostala je živa.

15 I imao je moć dati život kipu zvijeri, da bi kip zvijeri i govorio, i učinio da svi koji se ne klanjaju kipu zvijeri budu ubijeni.

16 I čini da svi, i mali i veliki, bogati i siromašni, slobodni i robovi, prime žig na svoju desnicu ili na svoja čela.

17 I da nitko ne može kupovati ili prodavati, osim onoga koji ima žig, ili ime zvijeri, ili broj njezina imena.

18 Ovdje je mudrost. Tko ima razuma, neka izbroji broj zvijeri, jer to je broj čovjeka; a njegov je broj šest stotina šezdeset i šest.

POGLAVLJE 14

1 I pogledah, i gle, Jaganjac stoji na brdu Sionu, i s njim sto četrdeset i četiri tisuće, koji imaju ime njegova Oca napisano na svojim čelima.

2 I čuh glas s neba, kao glas mnogih voda i kao glas velike grmljavine, i čuh glas svirača koji sviraju na svojim harfama.

3 I pjevali su kao novu pjesmu pred prijestoljem, pred četiri bića i starješinama; i nitko nije mogao naučiti tu pjesmu osim onih sto četrdeset i četiri tisuće, koji su bili otkupljeni sa zemlje.

4 To su oni koji se nisu oskvrnili sa ženama; jer one su djevice. To su oni koji slijede Jaganjca kamo god on ide. Ovi su bili otkupljeni između ljudi, kao prvine Bogu i Jaganjcu.

5 I u njihovim se ustima ne nađe lukavstva: jer oni su bez mane pred prijestoljem Božjim.

6 I vidjeh drugog anđela kako leti posred neba, imajući vječno evanđelje da ga propovijeda onima koji žive na zemlji, i svakom narodu, i plemenu, i jeziku, i narodu,

7 Govore iza glasa: Bojte se Boga i dajte mu slavu! jer dođe čas suda njegova: i poklonite se onome koji stvori nebo i zemlju i more i izvore vodene.

8 I slijedio ga je drugi anđeo govoreći: Pao je Babilon, pao je, veliki grad, jer je napojio sve narode vinom gnjeva svojeg bluda.

9 I treći anđeo pođe za njima, govoreći iza glasa: "Ako se tko pokloni zvijeri i njezinu liku i primi njezin žig na čelo ili na ruku,

10 On će piti vino gnjeva Božjega, koje je nepomiješano izliveno u čašu gnjeva njegova; i bit će mučen ognjem i sumporom u prisutnosti svetih anđela i u prisutnosti Jaganjca.

11 I dim njihove muke diže se u vijeke vjekova, i nemaju odmora ni danju ni noću, oni koji se klanjaju Zvijeri i kipu njezinu, i koji god prime žig imena njezina.

12 Ovdje je strpljivost svetih: ovdje su oni koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu.

13 I čuh glas s neba kako mi govori: Napiši: Blago mrtvima koji od sada umiru u Gospodinu! i njihova djela ih slijede.

14 I pogledah, i gle, bijeli oblak, a na oblaku sjedi netko sličan Sinu Čovječjem, koji na glavi ima zlatnu krunu, a u ruci oštar srp.

15 I drugi anđeo iziđe iz hrama vičući iza glasa onome koji sjedi na oblaku: Baci srp svoj i žanji! jer je žetva na zemlji zrela.

16 Onaj koji sjedi na oblaku baci srp svoj na zemlju; i zemlja je požnjevena.

17 I drugi anđeo iziđe iz hrama koji je na nebu, također s oštrim srpom.

18 I drugi anđeo izađe iz žrtvenika, koji je imao vlast nad vatrom; i povika iza glasa onome koji je imao oštar srp govoreći: Baci svoj oštar srp i oberi grozdove loze zemaljske! jer joj je grožđe potpuno zrelo.

19 I anđeo baci srp svoj na zemlju, ubra lozu zemaljsku i baci je u veliku tijesak gnjeva Božjega.

20 I tijesak je bio izgažen izvan grada, i krv je potekla iz tijeska sve do konjskih uzda na tisuću i šest stotina stadija.

POGLAVLJE 15

1 I vidjeh drugi znak na nebu, velik i čudesan, sedam anđela koji su nosili sedam posljednjih zala; jer u njima se puni gnjev Božji.

2 I vidjeh kao da je stakleno more pomiješano s vatrom: i oni koji su pobijedili zvijer, i njen kip, i njen znak, i broj njenog imena, stoje na staklenom moru. , imajući harfove Božije.

3 I pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega, i pjesmu Jaganjčevu, govoreći: Velika su i čudesna djela tvoja, Gospodine Bože svemogući! pravedni su i istiniti putovi tvoji, kralju svetaca.

4 Tko se tebe, Gospodine, ne boji i ne slavi ime tvoje? jer si ti jedini svet: jer svi će narodi doći i pokloniti se pred tobom; jer se tvoji sudovi očituju.

5 Nakon toga pogledah, i gle, otvori se hram šatora svjedočanstva na nebu.

6 I sedam anđela iziđe iz hrama, imajući sedam zala, odjeveni u čisti i bijeli lan, i imajući prsa opasana zlatnim pojasevima.

7 I jedna od četiri životinje dade sedam anđela sedam zlatnih posuda punih gnjeva Boga, koji živi u vijeke vjekova.

8 I hram se ispunio dimom od slave Božje i od njegove moći; i nitko nije mogao ući u hram dok se nije ispunilo sedam zala sedam anđela.

POGLAVLJE 16

1 I čuh snažan glas iz hrama kako govori sedmorici anđela: "Idite i izlijte čaše gnjeva Božjega na zemlju."
2 I prvi ode i izlije svoju čašu na zemlju; i na ljudima koji su imali žig zvijeri i na onima koji su se klanjali njezinoj slici pala je ljuta i teška rana.
3 I drugi anđeo izli svoju čašu u more; i posta kao krv mrtvaca, i svaka živa duša pogibe u moru.
4 I treći anđeo izli svoju čašu na rijeke i izvore vode; i postadoše krv.
5 I čuh anđela voda kako govori: Pravedan si, Gospodine, koji jesi, koji si bio i koji ćeš biti, jer si tako presudio.
6 Jer su prolili krv svetaca i proroka, a ti si ih napojio krvlju; jer oni su dostojni.
7 I čuh drugoga s žrtvenika kako govori: Tako je, Gospodine Bože svemogući, istiniti su i pravedni sudovi tvoji.
8 I četvrti anđeo izli svoju čašu na sunce; i data mu je moć da ljude spali vatrom.
9 I ljudi su bili spaljeni velikom vrućinom i hulili su ime Božje, koji ima moć nad ovim pošastima, i nisu se pokajali da mu daju slavu.
10 I peti anđeo izli svoju čašu na sjedište zvijeri; i njegovo je kraljevstvo bilo puno tame; i grizli su svoje jezike od boli,
11 I hulili su na Boga neba zbog svojih bolova i rana i nisu se pokajali za svoja djela.
12 I šesti anđeo izli svoju čašu na veliku rijeku Eufrat; i voda joj je presahla da se pripremi put kraljevima istoka.
13 I vidjeh tri nečista duha poput žaba kako izlaze iz usta zmaja, iz usta zvijeri i iz usta lažnog proroka.
14 Jer oni su duhovi đavolski, koji čine čudesa, koji izlaze k kraljevima zemlje i svega svijeta da ih skupe u bitku onog velikog dana Boga Svemogućega.
15 Evo, dolazim kao tat. Blago onome koji bdi i čuva svoje haljine, da ne hodi gol i da ne vide sramotu njegovu.
16 I skupio ih je na mjesto koje se na hebrejskom jeziku zove Harmagedon.
17 I sedmi anđeo izli svoju čašu u zrak; i dođe snažan glas iz hrama nebeskog, s prijestolja, govoreći: Učinjeno je.
18 I nastadoše glasovi, gromovi i munje; i dogodi se veliki potres kakvog nije bilo otkad je ljudi na zemlji, tako jak potres i tako jak.
19 I veliki se grad razdijeli na tri dijela, i gradovi naroda padoše, i veliki se Babilon sjeti pred Bogom, da mu dade čašu vina žestine njegova gnjeva.
20 I svaki je otok pobjegao, a planine nisu pronađene.
21 I velika tuča s neba pade na ljude, svaki kamen težak kao talent. I ljudi pohuliše Boga zbog pošasti tuče; jer je pošast njegova bila vrlo velika.

POGLAVLJE 17

1 I dođe jedan od sedam anđela koji su imali sedam čaša, i razgovaraše sa mnom, govoreći mi, Dođi ovamo; Pokazat ću ti sud o velikoj bludnici koja sjedi na mnogim vodama.
2 S kojom su blud činili kraljevi zemaljski i vinom njezina bluda opijali su se stanovnici zemlje.
3 Tako me odvede u duhu u pustinju; i vidjeh ženu gdje sjedi na grimiznoj zvijeri, punoj hulnih imena, koja je imala sedam glava i deset rogova.
4 A žena je bila obučena u purpur i grimiz, ukrašena zlatom, dragim kamenjem i biserima, au ruci je imala zlatnu čašu punu odvratnosti i prljavštine njezina bluda.
5 A na njezinu čelu bijaše napisano ime: OTAJSTVO, BABILON VELIKI, MAJKA BLUDNICAMA I GNUTOSTI ZEMLJE.
6 I vidjeh ženu pijanu od krvi svetaca i od krvi Isusovih mučenika; i kad je vidjeh, začudih se s velikim divljenjem.
7 I anđeo mi reče: Zašto si se začudio? Reći ću ti tajnu žene i zvijeri koja je nosi, koja ima sedam glava i deset rogova.
8 Zvijer koju si vidio bila je i nije; i uzaći će iz bezdana i otići će u propast, i čudit će se oni koji žive na zemlji, čija imena nisu zapisana u knjizi života od postanka svijeta, kad vide zvijer koja bijaše, i nije, a ipak jest.
9 A ovdje je um koji ima mudrost. Sedam glava sedam je gora, na kojima žena sjedi.
10 I sedam je kraljeva: pet je palo, jedan jest, a drugi još nije došao; a kada dođe, mora nastaviti kratko vrijeme.
11 A zvijer koja bijaše i nije, osmi je i od sedmorice je i ide u propast.
12 A deset rogova koje si vidio deset su kraljeva koji još nisu primili kraljevstvo; nego primite vlast kao kraljevi jedan sat sa zvijeri.
13 Ovi imaju jedno mišljenje i dat će svoju moć i snagu zvijeri.
14 Oni će ratovati s Jaganjcem, i Jaganjac će ih pobijediti, jer on je Gospodar gospodara i Kralj kraljeva, a oni koji su s njim pozvani su, izabrani i vjerni.
15 I reče mi: Vode koje si vidio, gdje sjedi bludnica, jesu narodi i mnoštva i plemena i jezici.
16 I deset rogova koje si vidio na zvijeri, oni će mrziti kurvu, opustošit će je i ogoliti, pojesti će njezino meso i spaliti je vatrom.
17 Jer im je Bog stavio u srca da ispune njegovu volju, da se slože i daju svoje kraljevstvo zvijeri, dok se riječi Božje ne ispune.
18 A žena koju si vidio je onaj veliki grad, koji vlada nad kraljevima zemaljskim.

POGLAVLJE 18

1 I nakon toga vidjeh drugog anđela kako silazi s neba s velikom moći; i zemlja se rasvijetli od njegove slave.
2 I povika snažno jakim glasom, govoreći: Babilon veliki je pao, pao je i postao prebivalište đavola, i utočište svakoga nečistog duha, i kavez svake nečiste i mrske ptice.
3 Jer su svi narodi pili vino gnjeva njezine bludnosti, i kraljevi zemaljski su blud činili s njom, i trgovci zemaljski obogatili su se obiljem njezinih delicija.
4 I čuh drugi glas s neba kako govori: Iziđite iz nje, narode moj, da ne budete sudionici u njezinim grijesima i da ne dobijete od njezinih zala.
5 Jer su grijesi njezini doprli do neba, i Bog se sjetio njezinih bezakonja.
6 Nagradite je kao što je i ona vas nagradila, i udvostručite joj prema djelima njezinim;
7 Koliko se proslavila i divno živjela, toliko muke i jada dajte joj: jer govori u srcu svom: Sjedim kao kraljica, nisam udovica i neću vidjeti žalosti.

8 Zato će u jedan dan doći njezina zla, smrt, žalost i glad; i
ona će biti spaljena ognjem jer je jak Gospodin Bog koji joj
sudi.
9 I kraljevi zemaljski, koji su počinili blud i uživali u slasti
s njom, oplakivat će je i naricati za njom, kad vide dim
njezine gori,
10 Stojeći izdaleka od straha pred mukama svojim
govoreći: Jao, jao, veliki grade Babilone, moćni grade! jer
za jedan sat dolazi tvoj sud.
11 I trgovci će zemaljski plakati i tugovati nad njom; jer
nitko više ne kupuje njihovu robu:
12 Trgovačka roba od zlata, srebra, dragog kamenja, bisera,
finog lana, purpura, svile i grimiza, i sve tvoje drvo, i
svako posuđe od bjelokosti, i svako posuđe od
najdragocjenijeg drva. , i od mjedi, i željeza, i mramora,
13 I cimet, i mirisi, i pomasti, i tamjan, i vino, i ulje, i fino
brašno, i pšenica, i životinje, i ovce, i konji, i kola, i robovi,
i duše ljudske.
14 I plodovi za kojima je žudjela tvoja duša otišli su od
tebe, i sve što je bilo fino i lijepo otišlo je od tebe, i više ih
nećeš naći.
15 Trgovci ovim stvarima, koji su se od nje obogatili, stajat
će izdaleka od straha od njezinih muka, plačući i jaučući,
16 I govoreći: "Jao, jao, grade veliki, koji si bio odjeven u
laneno platno, purpur i grimiz, ukrašen zlatom, dragim
kamenjem i biserjem!"
17 Jer u jednom je satu tako veliko bogatstvo propalo. I
svaki zapovjednik lađe, i sve društvo na lađama, i mornari,
i svi koji trguju morem, stajahu izdaleka,
18 I povikaše kad vidješe dim njezine gori govoreći: Kakav
je grad sličan ovom velikom gradu!
19 I posipaju prah na svoje glave i viču, plačući i naričući,
govoreći: Jao, jao, veliki grade, u kojem su se zbog
njegove skupocje obogatili svi koji su imali brodove na
moru! jer za jedan sat opustje.
20 Raduj se nad njom, nebo, i sveti apostoli i proroci! jer te
je Bog osvetio na njoj.
21 I moćni anđeo uze kamen poput velikog mlinskog
kamena i baci ga u more govoreći: Tako će silovito biti
zbačen veliki grad Babilon i neće ga se više naći.
22 I glas harfista, svirača, frulaša i trubača neće se više čuti
u tebi; i nijedan zanatlija, ma kakvog zanata bio, neće se
više naći u tebi; i zvuk mlinskog kamena više se neće čuti u
tebi;
23 I svjetlost svijeće neće više sjati u tebi; i glas zaručnika i
zaručnice neće se više čuti u tebi: jer su tvoji trgovci bili
velikaši na zemlji; jer su tvojim čaranjima svi narodi bili
zavedeni.
24 I u njoj se našla krv proroka i svetaca i svih koji su
pobijeni na zemlji.

POGLAVLJE 19

1 Nakon toga čuh silan glas velikoga naroda na nebu kako
govori: Aleluja! Spasenje i slava i čast i moć Gospodinu
Bogu našemu!
2 Jer istiniti su i pravedni njegovi sudovi, jer on je sudio
velikoj bludnici, koja je iskvarila zemlju svojim bludom, i
osvetio je krv svojih slugu na njezinoj ruci.
3 I opet rekoše: Aleluja! I njen se dim dizao u vijeke
vjekova.
4 Dvadeset i četiri starješine i četiri bića padoše ničice i
pokloniše se Bogu koji sjedi na prijestolju govoreći: Amen!
Aleluja.
5 I glas iziđe s prijestolja govoreći: Hvalite Boga našega,
sve sluge njegove i vi koji ga se bojite, mali i veliki!
6 I čuh kao glas velikoga mnoštva, kao glas mnogih voda i
kao glas gromova silnih kako govore: Aleluja!
7 Radujmo se i radujmo se i dajmo mu čast jer je došla
svadba Janjetova i žena se njegova pripremila.
8 I dano joj je da se obuče u fini lan, čist i bijel: jer je fini
lan pravednost svetaca.
9 I reče mi: Napiši: Blago onima koji su pozvani na
svadbenu gozbu Jaganjčevu! I reče mi: Ovo su istinite
riječi Božje.
10 I padoh mu pred noge da mu se poklonim. I reče mi:
Gledaj, nemoj! Ja sam susluga tebi i tvojoj braći koja imaju
svjedočanstvo Isusovo: klanjaj se Bogu, jer je
svjedočanstvo Isusovo duh proroštva.
11 I vidjeh nebo otvoreno, i gle, bijeli konj; i Onaj koji
sjedi na njemu zvao se Vjerni i Istiniti, i po pravdi sudi i
ratuje.
12 Oči su mu bile kao plamen ognjeni, a na glavi su mu
bile mnoge krune; i imao je napisano ime koje nitko nije
znao osim njega samog.
13 Bio je obučen u haljinu namočenu krvlju, a ime mu je
Riječ Božja.
14 Slijedile su ga vojske na nebu na bijelim konjima,
odjevene u laneno bijelo i čisto platno.
15 A iz njegovih usta izlazi oštar mač, da njime bije narode,
i on će ih vladati gvozdenom palicom;
16 I na haljini i na bedru ima napisano ime: KRALJ
KRALJEVA I GOSPODAR GOSPODA.
17 I vidjeh anđela gdje stoji na suncu; i povika jakim
glasom, govoreći svim pticama koje lete usred neba:
Dođite i saberite se na večeru velikoga Boga;
18 Da možete jesti meso kraljeva, meso kapetana, meso
moćnih ljudi, meso konja i onih koji sjede na njima, i meso
svih ljudi, i slobodnih i robova, oboje mali i veliki.
19 I vidjeh zvijer, i kraljeve zemaljske, i njihove vojske,
okupljene da ratuju protiv onoga koji sjedi na konju i protiv
njegove vojske.
20 I zvijer bi uhvaćena, a s njom i lažni prorok koji je pred
njom činio čudesa, kojima je zavodio one koji su primili
žig zvijeri i one koji su se klanjali njezinoj slici. Obojica su
živi bačeni u ognjeno jezero koje je gorjelo sumporom.
21 A ostatak je pobijen mačem onoga koji je sjedio na
konju, koji je mač izlazio iz njegovih usta: i sve su se ptice
nasitile mesa svoga.

POGLAVLJE 20

1 I vidjeh anđela kako silazi s neba s ključem od bezdana i
velikim lancem u ruci.
2 I uhvati zmaja, onu staru zmiju, koja je đavao i sotona, i
sveza ga na tisuću godina,
3 Baci ga u bezdan, zatvori ga i zapečati ga da više ne
zavodi narode dok se ne navrši tisuću godina, a nakon toga
mora biti pušten nakratko.
4 I vidjeh prijestolja, i sjedište na njima, i bijaše im dano
suditi, i vidjeh duše onih kojima su odrubljene glave zbog
svjedočanstva Isusova i zbog riječi Božje, i koji se nisu
poklonili zvijeri, niti njegov lik, niti su primili njegov znak

na čelo ili na ruku; i živjeli su i kraljevali s Kristom tisuću
godina.
5 Ali ostali mrtvi ne oživješe dok se ne navrši tisuću
godina. Ovo je prvo uskrsnuće.
6 Blagoslovljen i svet onaj koji ima udjela u prvom
uskrsnuću: nad takvima druga smrt nema vlasti, nego će
oni biti svećenici Božji i Kristovi i kraljevat će s njim
tisuću godina.
7 A kad istekne tisuću godina, Sotona će biti pušten iz svog
zatvora,
8 I izaći će da zavede narode koji su na četiri strane zemlje,
Goga i Magoga, da ih skupi u boj: čiji je broj kao pijeska u
moru.
9 I popeše se na širinu zemlje i okružiše tabor svetih i
ljubljeni grad; i oganj siđe od Boga s neba i proguta ih.
10 A đavao koji ih je zavodio bačen je u jezero ognjeno i
sumporno, gdje su zvijer i lažni prorok, i bit će mučen dan i
noć u vijeke vjekova.
11 I vidjeh veliko bijelo prijestolje i onoga koji sjedi na
njemu, od čijeg lica pobjegoše zemlja i nebo; i nije im se
našlo mjesta.
12 I vidjeh mrtve, male i velike, kako stoje pred Bogom; i
knjige se otvoriše: i druga se knjiga otvori, a to je knjiga
života: i mrtvima se sudi po onome što je napisano u
knjigama, po djelima svojim.
13 I more predade mrtvace koji bijahu u njemu; a smrt i
pakao predadoše mrtvace koji bijahu u njima, i suđeni su
svaki prema svojim djelima.
14 I smrt i pakao bačeni su u ognjeno jezero. Ovo je druga
smrt.
15 I tko god se ne nađe zapisan u knjizi života, bačen je u
ognjeno jezero.

POGLAVLJE 21

1 I vidjeh novo nebo i novu zemlju: jer prvo nebo i prva
zemlja prođoše; i nije više bilo mora.
2 I ja, Ivan, vidjeh sveti grad, novi Jeruzalem, kako silazi
od Boga s neba, pripravljen kao nevjesta nakićena za svoga
muža.
3 I čuh snažan glas s neba kako govori: Evo, Božji šator je
s ljudima, i on će prebivati s njima, i oni će biti njegov
narod, a sam Bog bit će s njima i bit će njihov Bog.
4 I Bog će obrisati sve suze s njihovih očiju; i smrti više
neće biti, ni tuge, ni plača, ni boli više neće biti: jer
prijašnje je prošlo.
5 I Onaj koji sjedi na prijestolju reče: "Evo, činim sve
novo." I reče mi: "Piši, jer su ove riječi istinite i vjerne."
6 A on mi reče: Učinjeno je. Ja sam Alfa i Omega, početak
i svršetak. Žednom ću dati besplatno s izvora vode života.
7 Tko pobjeđuje, baštinit će sve; i ja ću biti njegov Bog, a
on će biti moj sin.
8 Ali strašni, i nevjerni, i odvratni, i ubojice, i bludnici, i
vrači, i idolopoklonici, i svi lažljivci imat će svoj dio u
jezeru koje gori ognjem i sumporom: to je druga smrt.
9 I dođe k meni jedan od sedam anđela koji su imali sedam
zdjela punih sedam posljednjih zala, i progovori sa mnom,
govoreći: Dođi ovamo, pokazat ću ti nevjestu, ženu
Janjetovu.
10 I odnese me u duhu na veliku i visoku goru, i pokaza mi
veliki grad, sveti Jeruzalem, koji silazi s neba od Boga,
11 Imajući slavu Božju, a njezino svjetlo bijaše poput
dragocjenog kamena, poput kamena jaspisa, čistog poput
kristala;
12 Imao je zid velik i visok, i imao je dvanaest vrata, a na
vratima dvanaest anđela, i imena napisana na njima, koja
su imena dvanaest plemena sinova Izraelovih.
13 Na istoku troja vrata; na sjeveru troja vrata; na jugu
troja vrata; a na zapadu troja vrata.
14 A gradski zid imao je dvanaest temelja, a na njima
imena dvanaestorice apostola Jaganjčevih.
15 I onaj koji je razgovarao sa mnom imao je zlatnu trsku
da izmjeri grad, vrata njegova i zid njegov.
16 Grad je četverokutan, a duljina je jednaka širini.
Izmjerio je grad trskom na dvanaest tisuća stadija. Dužina i
širina i visina su mu jednake.
17 I izmjeri mu zid na stotinu četrdeset i četiri lakta, prema
mjeri čovječjoj, to jest anđeoskoj.
18 Zidovi su mu bili sagrađeni od jaspisa, a grad je bio
čisto zlato, kao čisto staklo.
19 Temelji zidova gradskih bijahu ukrašeni svakojakim
dragim kamenjem. Prvi temelj bio je jaspis; drugi, safir;
treći, kalcedon; četvrti, smaragd;
20 Peti, sardoniks; šesti, sardij; sedmi, krizolit; osmi, beril;
deveti, topaz; deseti, hrizopras; jedanaesti, jacint; dvanaesti,
ametist.
21 A dvanaest vrata bijahu dvanaest bisera; svaka vrata
bijahu od jednoga bisera, a gradske ulice bijahu od čistoga
zlata, kao prozirno staklo.
22 I nisam vidio hrama u njemu: jer Gospodin Bog
Svemogući i Janje su hram njegov.
23 Gradu nije trebalo ni sunca ni mjeseca da mu svijetle,
jer ga je slava Božja obasjala, a svjetlo mu je Jaganjac.
24 I narodi onih koji su spašeni hodit će u svjetlu njegovu,
a kraljevi zemaljski donose svoju slavu i čast u njega.
25 Vrata njegova neće biti zatvorena danju, jer ondje neće
biti noći.
26 I oni će u nju donijeti slavu i čast naroda.
27 I u nju neće ući ništa nečisto, niti što čini gadost ili laž,
nego oni koji su zapisani u Janjetovoj knjizi života.

POGLAVLJE 22

1 I pokaza mi čistu rijeku vode života, bistru poput kristala,
koja izvire iz prijestolja Božjega i Jaganjčeva.
2 Usred njegove ulice, i s obje strane rijeke, bilo je stablo
života, koje je rađalo dvanaest vrsta plodova, i davalo svoj
plod svakog mjeseca: a lišće stabla bilo je za ozdravljenje
nacije.
3 I neće više biti prokletstva, nego će prijestolje Božje i
Janjetovo biti u njemu; a sluge njegove služit će mu:
4 I vidjet će lice njegovo; i njegovo će ime biti na njihovim
čelima.
5 I neće ondje biti noći; i ne trebaju im svijeća, niti svjetlo
sunca; jer ih osvjetljava Gospodin Bog, i kraljevat će u
vijeke vjekova.
6 I reče mi: "Ove su riječi vjerne i istinite; i Gospodin, Bog
svetih proroka, poslao je svog anđela da pokaže njegovim
slugama što se ima uskoro dogoditi."
7 Evo, dolazim brzo: blago onome koji drži riječi proroštva
ove knjige.

8 I ja, Ivan, vidio sam te stvari i čuo. I kad sam čuo i vidio, pao sam ničice da se poklonim pred nogama anđela koji mi je to pokazao.
9 Tada mi reče: "Nemoj to činiti, jer ja sam susluga tvoj i tvoje braće proroka i onih koji drže riječi ove knjige: klanjaj se Bogu."
10 I reče mi: Ne zapečati riječi proroštva ove knjige, jer je vrijeme blizu.
11 Tko je nepravedan, neka i dalje čini nepravdu; i tko je prljav, neka se i dalje prlja; tko je pravedan, neka još čini pravednost; i tko je svet, neka se još sveti.
12 I evo dolazim brzo; i plaća je moja sa mnom, da dam svakome prema djelima njegovim.
13 Ja sam Alfa i Omega, početak i svršetak, prvi i posljednji.
14 Blago onima koji vrše njegove zapovijedi, da imaju pravo na stablo života i mogu ući na vrata u grad.
15 Jer vani su psi, i vrači, i bludnici, i ubojice, i idolopoklonici, i svi koji ljube i lažu.
16 Ja, Isus, poslao sam svoga anđela da vam posvjedoči ovo u crkvama. Ja sam korijen i izdanak Davidov, i sjajna zvijezda jutarnja.
17 A Duh i zaručnica govore: Dođi! I tko čuje neka kaže: Dođi! I tko je žedan neka dođe. A tko hoće, neka uzima vodu života zabadava.
18 Jer ja svjedočim svakom čovjeku koji čuje riječi proroštva ove knjige: Ako tko ovome doda, Bog će na njega dodati zla koja su zapisana u ovoj knjizi.
19 I ako tko oduzme od riječi knjige ovoga proroštva, Bog će mu oduzeti dio od knjige života i od svetoga grada i od onoga što je napisano u ovoj knjizi.
20 Onaj koji ovo svjedoči, govori: Doista, dolazim brzo. Amen. Ipak, dođi, Gospodine Isuse.
21 Milost Gospodina našega Isusa Krista sa svima vama. Amen.